

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

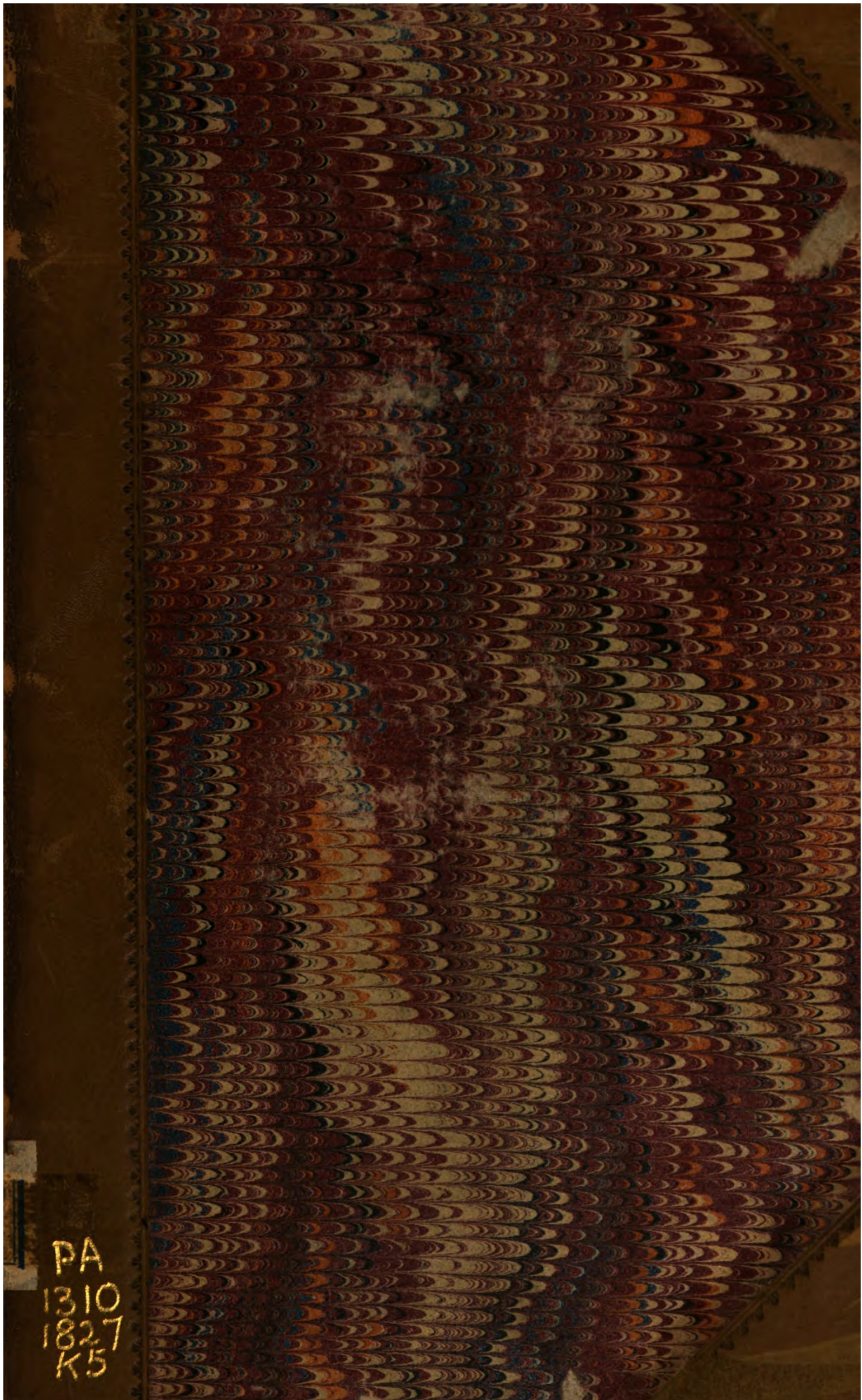
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

PA
1310
182.7
K5

DEPARTMENT OF BYZANTINE
AND MODERN GREEK IN THE
UNIVERSITY OF OXFORD

~~PA 1310. 110. 4. K8 / 22~~

CONFINED TO
THE LIBRARY.

Vet. PA1310. E41. K8(9)

15

ΠΑΡΕΡΓΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

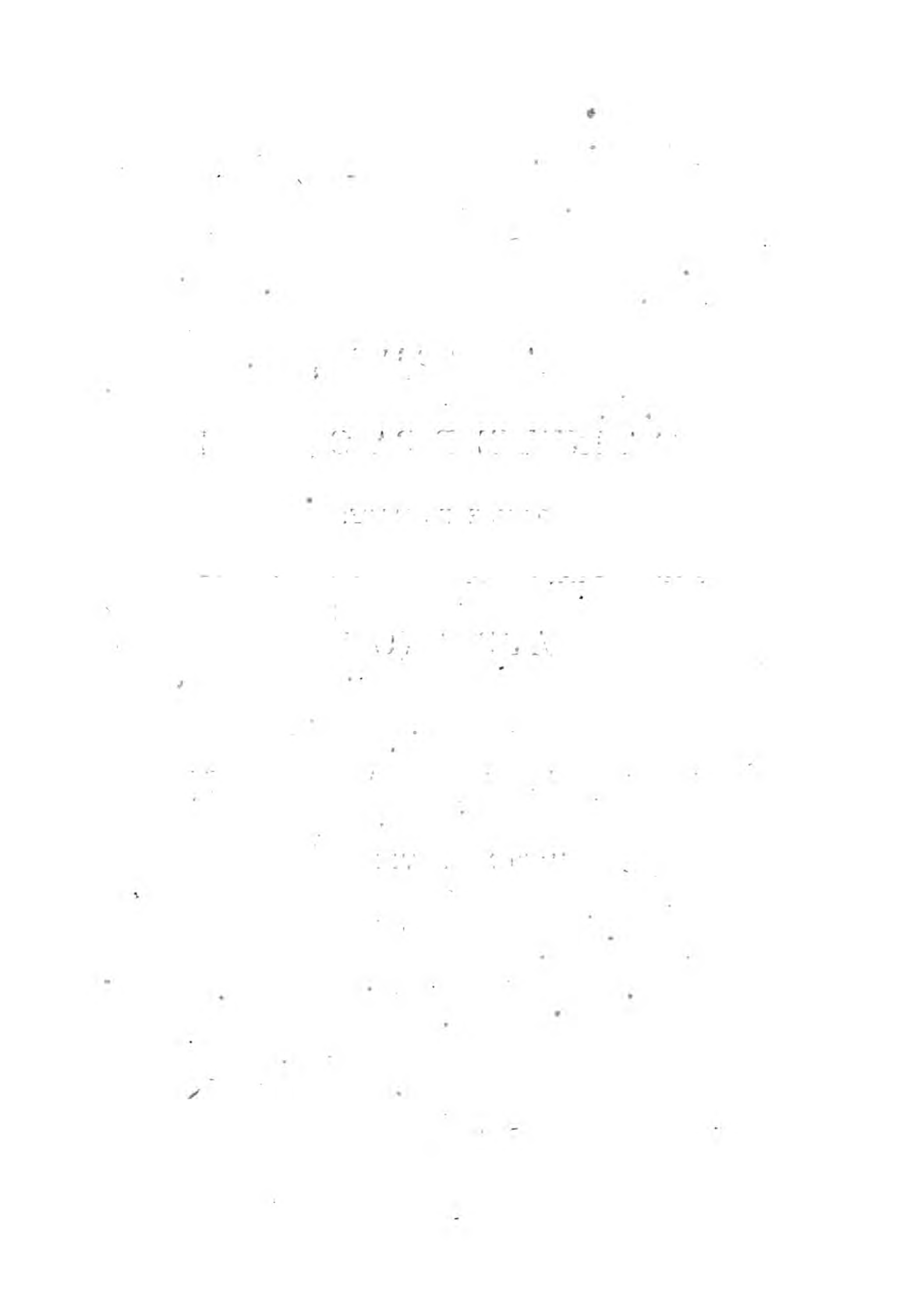
ΤΟΜΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ
ΤΩΝ
ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑ,
ΕΚΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΑΝΤΟΣ Α. Κ.,
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Κ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE CHEZ

F. DIDOT, PÈRE ET FILS, RUE JACOB, N° 24.

1827.

12

G 4.1.

« Ο νόμος μοι πάντα ἐστὶ, καὶ ἄλλο οὐδέν. »
Ἐπικτ. Διακρ. σελ. 251.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΧΙΩΝ ΤΥΧΗΣ.

ΔΗΜΟΧΑΡΗΣ, ΦΙΛΟΛΑΟΣ.

Δ. **Όχι!** ὄχι! « Οὐ με πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης. » Ὅτι ἔλεγα, τοῦτο πάλιν λέγω. Ἀπὸ τὰς πράξεις των κρίνονται οἱ ἄνθρωποι, ὡς καὶ τὰ δένδρα ἀπὸ τοὺς καρπούς των. Ὅστις, γεννημένος τὴν ἔννεακαιδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, πο-
θεῖ τὰς πρὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων ἀλλοκότους βουλὰς καὶ πράξεις, καὶ μαινόμενος φωνάζει,

Ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,

Κεῖν' ἐπιθυμῶ (1), —————

ἐκεῖνος δὲν εἶναι τῆς σημερινῆς γενεᾶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ νε-
κρὸς ἀπὸ νεκροῦ ἀνασταμένος, διὰ τὴν ταρασσομένην τὴν ἡσυχίαν
τῶν ζώντων· ἄξιός τ' ἐστὶν τὸν εὐχωνταὶ οἱ ζῶντες τὴν ἐπιστρέψην εἰς
τοὺς νεκρούς. Προσμένω τὴν ἴδω, ἂν οἱ Χῖοι μόνοι μεταξὺ τῶν

(1) Εὐριπίδ. Ἀλκ. 869-870.

Ἐλλήνων κατεδικάσθησαν νὰ λέγωσιν, « Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς » ἔχουσι, » μὴν ἔχοντες πλέον νὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν εἰς πατριίδα. Πλανᾶσθε, ταλαίπωροι, ὅσοι πιστεύετε, ὅτι δὲν εἶναι θεία δίκη!

Ὅψε θεῶν ἀλέουσι μύλοι, ἀλέουσι δὲ λεπτά.

Κάνεις ἀκόμη δὲν τὴν ἔφυγε. — Ἄλλὰ τί ἔγινε; ποῦ τάχα ὑπῆγεν ὁ πιστός μου ὑπηρέτης; Τρὶς ἐκωδώνισα, τρὶς ἐξ ὀνόματος τὸν ἐφώναξα, καὶ δὲν μ' ἀκούει. Ἡ πρὸς αὐτὸν διαγωγή μου τὸν ἔκαμεν ἴσως μεγαλοφρονέστερον. Ἄλλὰ τί νὰ κάμω; δὲν ἔμαθα νὰ δεσπόζω τοὺς ὁμοίους μου. Ἄς μεγαλοφρονήσῃ καὶ ὀλίγον· ἀρκεῖ ὅτι μὲ ἀγαπᾷ ἀπὸ καρδίας, ὡς ἴσον, ὡς φίλον, ὡς ἀδελφόν του. Ἰσότης φιλότης, εἶχε δίκαιον ὅστις πρῶτος τὸ εἶπε. — Μ' ὄλον τοῦτο ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί ἔγινε· ἤρχισα νὰ χάνω τὴν ὑπομονήν. Ἐδῶ ἐχρειαζέτο ὁ παρηγορητὴς Πασιχάρης....

Φ. Δὲν αὐτὸν ἦλθα κ' ἐγώ.

Δ. Ἄ! Ἄ! Τώρα ἢ πρὸ πολλοῦ ἦλθες;

Φ. Τώρα. Ἐστάθην ὀλίγον εἰς τὴν θύραν, νομίσας ὅτι ἐλάλεις μὲ κανένα φίλον, καὶ ὄχι μόνος πρὸς μόνον.

Δ. Σὲ πρῶτον βλέπω φίλον σήμερον. Ἡ ἀνηκουσία τοῦ ὑπηρέτου μ' ἔκαμε νὰ μονολογῶ. Δὲν ἐξεύρω τί ἔγινε.

Φ. Μὴ τὸν ὀργίζεσαι....

Δ. Δὲν τὸν ὀργίσθην ποτέ· ἀλλ' ὅμως σήμερον μ' ἐβασάνισεν ἡ μακρὰ του σιωπὴ.

Φ. Αἴτιος εἰμ' ἐγὼ νὰ μὴ σ' ἀκούσῃ. Ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

γ'

έρχόμενος, ἐπέzeugσα εἰς τὴν αὐλήν σου, καὶ παρεκάλεσα τὸν ὑπηρέτην νὰ λάβῃ φροντίδα τοῦ ἀλόγου μου.

Δ. Ἰ Ποία τύχη σ' ἔφερεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ τίνα ἔλεγες ὅτι ἦλθες;

Φ. Ἦλθα νὰ σ' ἐρωτήσω, ἂν ἔχῃς εἶδησιν ἀπὸ τὸν Πασιχάρην.

Δ. Ἰ Γνωρίζεις λοιπὸν καὶ σὺ τὸν Πασιχάρην;

Φ. Τὸν Πασιχάρην! Ἰ Καὶ τίς δὲν τὸν γνωρίζει; Ἰ π-
εσχέθη νὰ μὲ γράψῃ· ὅθεν ἦλθα μὲ τὴν ἐλπίδα ἴσως εὔρω
γράμμα κλεισμένου εἰς τὰ γράμματά σου.

Δ. Δὲν ἔλαβα οὔτ' ἀπ' αὐτὸν οὔτ' ἀπὸ κανέν' ἄλλον
γράμμα.

Φ. Τοιοῦτος εἶναι ὁ καλὸς Πασιχάρης.

Δ. Παράξενος ἄνθρωπος, ἂν τὸν ἐγνώρισες καλά.

Φ. Εἰπέ μᾶλλον, εὐτυχέστατος. Εἶν' ὁ Impavidus (Ἰτρο-
μος) τοῦ Ὁρατίου (1). Τὸν οὐρανὸν ἂν ἔβλεπε πίπτοντα κατα-
κέφαλά του, ἤθελ' ἀναφωνήσῃ μ' ἀγαλλίασιν, ἂν ἔφθανε,
πρὶν πλακωθῆ, ὧ πόσον μεγαλοπρεπὲς θεάμα! Τίποτε
δὲν τὸν λυπεῖ· εἰς ὅλα εὐρίσκει παρηγορίαν.

Δ. Ὡς αὐτὸς νομίζει.

Φ. Αἱ παρηγορίαι του ὅμως εἶναι φιλοσόφου παρηγορίαι.
Μόνος ὁ τρόπος, κατὰ τὸν ὁποῖον παρηγορεῖ, εἶναι κωμικός.

(1) Si fractus illabatur orbis,
Impavidum ferient ruinae.

HORAT. *Carm.* III, 3, § 7.

Ἔγνωρίζεις τὸν Μικρομμάτην ; Καταχρηστικῶς τὸν ἐπωνόμασαν οὕτως· διότι δὲν εἶχε πλὴν ἓνα μόνον πολὺ μικρότερον τοῦ ἄλλου ὀφθαλμόν.

Δ. Λέγεις ἴσως τὸν βιβλιοπώλην Καλλίστρατον.

Φ. Αὐτὸν ἐκεῖνον, τὸν ἀξίον ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ἐπονομάζεται Μονομμάτης, ἐπειδὴ ἐτυφλώθη ὁ ταλαίπωρος τὸν ἐν' ἀπὸ τοὺς δύο τὸν μεγαλύτερον.

Δ. Ὡ τὸν δυστυχῆ !

Φ. Δὲν ἐξεύρεις ἴσως πῶς τὸν ἐπαρηγόρησεν ὁ Πασιχάρης, φίλος του παλαιός, καὶ διατρίβων καθημέραν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον. « Σὲ συγχαίρω, φίλε (τὸν εἶπε), ὅτι ἠλευθερώθης ἀπὸ » πολλὰ τερατώδη ἀνωμαλίαν· δὴ ὀμμάτια ἄνισα ἠσχήμιζαν » τὸ πρόσωπόν σου. »

Δ. Παρηγορία πασιχαρική !

Φ. Ἀφοῦ ἔμαθε τὰ περὶ ἀερολίθων, περιέρχεται ζητῶν τὸ μέγεθος τῶν λίθων, καὶ ποῦ συνέβη τοιοῦτον οὐράνιον πετροβόλημα· τὸν φαίνονται πολλὰ μικροί.

Δ. Ἐπεθύμει ἴσως νὰ ἴδῃ κολοσσικὰς πέτρας, ὡς τῶν Ἄλπεων ἢ τοῦ Καυκάσου κἀνὲν ἀπόρρηγμα.

Φ. Τοῦτο μάλιστα τὸν ταρασσει, ὅτι δὲν ἔγινεν ἀκόμη αὐτόπτης ἀερολίθων· καὶ δυσαρεστεῖται, ὅτι βρέχονται εἰς τοὺς ἀγροὺς, καὶ ὄχι εἰς τὰς πόλεις . . .

Δ. Καὶ εἰς μέσας ἴσως τὰς ἀγορὰς πληθούσας ἐπεθύμει νὰ τοὺς βλέπῃ βρεχομένους ὡς τὴν χάλαζαν.

Φ. Ἀφίνω ἄλλα τοιαῦτά του, τόσον πολλά, ὥστ' ἔγιναν παροιμιώδη τὰ πλειότερα. Τώρα ἐσχάτως, πρὶν ἀναχωρήσῃ, μᾶς

ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

ἔ

ἔδιηγείτο ὅσα ἐσυνωμίλησε μὲ σὲ περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος· ἀλλὰ συνωδευμένα μὲ χειρονομίας, καὶ ἀπαγγελλόμενα μὲ τρόπον, ὥστε νὰ κινήσῃ κ' ἐμὲ τὸν περίλυπον εἰς εὐθυμίαν. Ἐχαιρε μάλιστα, ὡς ἔλεγεν, ὅτι σὲ κατέπεισε νὰ μὴν ἦσαι τόσον δημοκρατικός.

Δ. Δημοκρατικός! Τοῦτο ἐφοβούμην· τοῦτο ἐπρόβλεπα, καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ δημοσιεύσω διὰ τῶν τύπων τὸν Διάλογόν μας....

Φ. Τὸν ἀνέγνωσα πρὸ μικροῦ.

Δ. Ἐφοβούμην, λέγω, ὅχι τὸ ἐπίθετον, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ὁ Πασιχάρης προσκολλᾷ σημασίαν εἰς τὸ Δημοκρατικός.

Φ. Δὲν εἶν' ὁ Πασιχάρης μόνος· καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοιαύτην ὑπόληψιν ἔχουν περὶ σοῦ, ὅτι εἶσαι ὑπερβολῇ δημοκρατικός. Ὡστ' ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορηθῶ ἐκ στόματός σου, ἂν ἀληθῶς ἦσαι τοιοῦτος.

Δ. Ἡ περὶ ἐμοῦ ὑπόληψις τοῦ Πασιχάρη, καὶ ἄλλων κατὰ τὸν Πασιχάρην, δέν με παραξενίζει τόσο, ὅσον ἀπορῶ, ὅτι μὲ ὑπέλαβες καὶ σὺ τοιοῦτον· σὺ λέγω, ὅστις ἀνέγνωσες τὸν Διάλογον, ὡς λέγεις, ὅστις ἐσυνωμίλησες πολλάκις μ' ἐμὲ, ὅστις ἤκουσες πολλάκις, τίνα καὶ ποίαν Δημοκρατίαν νοῶ, καὶ πῶς ἐπιθυμῶ νὰ δημοκρατῆται ἡ Ἑλλάς.

Φ. Μικτὴν δημοκρατίαν, νομίζω, μὲ βασιλέα.

Δ. Καθαρὰν, ὅχι μικτήν.

Φ. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη εἶναι πλέον Ὀχλοκρατία παρὰ Δημοκρατία.

Δ. Ὀχλοκρατία, βέβαια, ἂν τὴν παραβάλλῃς μὲ τῆς παλαιᾶς

Ἑλλάδος τὰς Δημοκρατίας. Ἐπρεπε νὰ χάσω ὀλότελα τὸν νοῦν, διὰ νὰ ἐπιθυμήσω νὰ δημοκρατώμεθα σήμερον, ὡς ἐδημοκρατοῦντο οἱ πρόγονοί μας.

Φ. Ἐπραξεν ὁμως μεγάλα κατορθώματα, ἐγέννησε μεγάλους ἄνδρας ἢ Ἑλλάς καὶ εἰς τὰς τέχνας καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας· ἀπ' αὐτὴν ἐγεννήθησαν οἱ πρῶτοι φιλόσοφοι.

Δ. Ἐπρόσμενα ν' ἀκούσω ἀπὸ σέ, ἂν ἐγέννησεν εὐδαιμονίαν, τὸ πρῶτιστον σκοπούμενον τοῦ λογικοῦ ζώου, καὶ πόσον καιρὸν ἐκράτησεν ἢ εὐδαιμονία της.

Φ. Τὰ λαμπρά της ὁμως κατορθώματα τὰ κατὰ τῶν βαρβάρων!

Δ. Δὲν ἤργησε νὰ τὰ καταισχύνη μὲ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους, οἱ ὅποιοι τὴν ἠνάγκαζαν νὰ πέμπῃ πρέσβεις, ζητοῦσα βοήθειαν καὶ συμμαχίαν ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν ὑπερήφανον Δεσπότην τῆς Περσίας, τὸν ὅποιον πρότερον καὶ αὐτοὶ των οἱ δοῦλοι ἐκαταφρονοῦσαν

Φ. Τοὺς μεγάλους αὐτῆς ἄνδρας!

Δ. Ἄλλους ἐξωστράκισεν, ἄλλους ἐπότισε τὸ κῶνειον, οὐδ' ἔγιν' εὐδαιμονεστέρα ἢ σοφὴ σου Ἑλλάς διὰ τὴν σαφίαν της.

Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός.

Φ. Ἀλλὰ τὸν προξενηθέντα ἀπ' αὐτὴν πολιτισμὸν εἰς ἑαυτὴν, εἰς τὰ σύγχρονά της ἔθνη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν σημερινὴν Εὐρώπην! Ἦθελ' ἴσως εἰπεῖν τις, ὅτι καὶ χωρὶς τῆς Ἑλλάδος τὴν βοήθειαν ἢ Εὐρώπῃ ἔμελλε νὰ πολιτισθῇ. Οὐδ' ἐγὼ ἀμφιβάλλω περὶ τούτου· ἀλλ' ἢ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ

της ἐμελλε νὰ ἦναι πολὺ βραδυτέρα, ἂν δὲν ἐλάμβαναν ὁδηγούς τοῦ δρόμου τοὺς Ἕλληνας οἱ σήμερον κομπάζοντες εἰς τὸν πολιτισμὸν αὐτῶν Εὐρωπαῖοι. Ναὶ, πολὺ βραδυτέρα! πεντακόσια, ἴσως χίλια ἔτη ἐχρειάζοντο ἀκόμη, νὰ φθάσωσιν ὅπου σήμερον εὐρίσκονται.

Δ. Βλέπω, φίλε, ὅτι δὲν νοοῦμεν εἰς τὸν ἄλλον· ἐπάθαμεν ὅ,τι λέγει ἡ παροιμία·

Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηνουῦντο σκάφας (1).

Ἐγὼ ζητῶ εὐδαιμονίαν, ἀπόκτημα πολῦτιμον μόνων ἐκείνων τῶν πολιτειῶν, ὅσαι δὲν γνωρίζουν ἄλλην ὑπεροχὴν πολίτου ὑπὲρ πολίτην παρά τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φρονήσεως· καὶ σὺ μὲ λέγεις πολιτισμὸν.

Φ. Σὲ λέγω ἡμέρωσιν τῶν ἡθῶν.

Δ. Τόσην ἴσως, ὅσον ἀπὸ τίγρεις τοὺς μετέβαλεν εἰς ἀλώπεκας. Ἐν βλέπεις, ὅτι ὁ πολιτισμὸς δύναται νὰ συγκατοικήσῃ καὶ μὲ τὴν κακοδαιμονίαν; παρεκτός ἂν νομίζης εὐδαιμονίαν τὴν νῦν κατέχουσιν ταραχὴν τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης.

Φ. Βλέπω ὁμως (ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν Ἰσπανίαν) εἰς ὅλ' αὐτῆς σχεδὸν τὰ μέρη πρόοδον ἀδιάκοπον εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τέχνας, πλειοτέραν εὐκολίαν εἰς τὸν πορισμὸν τῶν εἰς ζωὴν ἀναγκαίων, καὶ πλειοτέραν....

(1) On leur demandait des faux, et ils répondaient: nous n'avons point de béches.

Δ. Μέ λέγεις πάλιν ὅ,τι δὲν ἀρνοῦμαι οὐδ' ἐγὼ, καὶ σιωπᾶς ὅ,τι ἐπιθυμῶ, εἰρήνην, εὐδαιμονίαν.

Φ. Εὐδαιμονοῦν, εἰρηνεύουν.

Δ. Τῆς εἰρήνης, φίλε, ἀπόδειξις εἶναι, ἀπόλυσις στρατιωτῶν, ὄπλα εἰς τὸν τοῖχον κρεμασμένα, καὶ ὕπνος ἀτάραχος·

Πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο

(Ἐυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ)

Ναύταν οὐκέτ' ὄρων ὁμιλον (1).

Ἐξεναντίας, ὅλοι σου οἱ πολιτισμένοι οὗτοι ἡγεμόνες ἀναγκάζονται νὰ τρέφωσι πολλάς στρατιωτῶν μυριάδας, καὶ στέκουν πάντοτ' ὠπλισμένοι, ἔτοιμοι πάντοτε νὰ ἐκστρατεύσωσιν εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, διότι κἀνεὶς δὲν πιστεύει εἰς τὴν φιλίαν τοῦ ἄλλου. Εἶπέ με, ἂν ἀπὸ τοιοῦτον ἀέθριον ταραγμὸν ψυχῆς γεννᾶται εὐδαιμονία. Σημεῖον ἀψευδέστατον τοῦ εὐδαίμονος εἶναι, φίλε, καὶ τοῦτο, νὰ μὴν ὑποφέρῃ τὴν κακοδαιμονίαν τῶν ἄλλων. Καὶ ὁμως οἱ πολιτισμένοι σου Εὐρωπαῖοι ὑπέφεραν ἕως πρὸ μικροῦ νὰ αἰχμαλωτίζωσι τοὺς μαύρους τῆς Ἀφρικῆς, διὰ ν' ἀγοράζωσιν εὐθνητοτέρους τοὺς καρποὺς τῶν ἀποικιῶν. Μόλις αἰσθανθέντες τὴν αἰσχύνην τοιαύτης ἀνδροκαπηλίας, ἀπεφάσισαν νὰ τὴν καταργήσωσι, κ' ἔπεσαν εἰς ἄλλην αἰσχροτέραν....

Φ. Καταλαμβάνω, ποίαν λέγεις.

Δ. Μόλις ἤκουσαν τὴν δικαίαν ἀποστασίαν τῶν Ἑλλήνων

(1) Εὐριπ. Ἐκ. 920-922.

ἀπὸ τύραννον, τοῦ ὁποίου ἀγριώτερος ἄλλος δὲν ἐφάνη εἰς ὄλην τὴν ἱστορίαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπέφεραν νὰ βλέπωσι τὰς θηριώδεις αἰχμαλωσίας, τοὺς φόνους μυριάδων ἀνθρώπων, καὶ τὰς κατασκαφὰς τῶν πόλεων, ἐξαιρέτως τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος, τῆς ἀληθῶς πολιτισμένης Χίου, ἀλλὰ καὶ τὰ πλοῖά των ἐπρόσφεραν εἰς βοήθειαν τοῦ τυράννου. Ἀντὶ τῆς ποτὲ Ἀφρικανῆς τῶν μαύρων ἀνδροληψίας, τοὺς ὁποίους, ὡς διαφόρου καὶ θρησκείας καὶ χρώματος, ἔκριναν (κακῶς, ἀλλ' ἔκριναν ὅμως) διαφόρους καὶ τῶν λογικῶν ζώων, ἀντὶ, λέγω, νὰ μετακομίζωσι τούτους εἰς τὴν Ἀμερικὴν, μετεκόμιζαν τῶρα φορτωμένους ὡς κτήνη εἰς τὰ πλοῖά των, τοῦ αὐτοῦ χρώματος, τῆς αὐτῆς θρησκείας, ἀνδρας, γυναῖκας αἰχμαλώτους (ὄχι κατὰ πόλεμον) ἀλλοθρήσκου, βαρβάρου καὶ ἀσεβεστάτου τυράννου, ὅστις ὀνομάζει καταφρονητικῶς ἀσεβεῖς (1), σκύλους (2), χοίρους (3), ὅλους σου τούτους τοὺς πολιτισμένους χριστιανούς καὶ λαοὺς καὶ ἡγεμόνας....

Φ. Ἀλήθεια τοῦτο· ἀσεβεῖς, σκύλους, χοίρους· δὲν ἀμφισβῆλω, ὅτι τοιαῦτα ἐπίθετα τολμᾷ νὰ δίδῃ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν φίλον του Μεττερνῆχον ὁ ἀχρειέστατος Ρεῖζεφέντης.

Δ. Ὡς νὰ ἐκίνει ἡ θεία δίκη τὴν μιανάν του γλῶσσαν, νὰ μᾶς διδάξῃ τὴν φρικτὴν ταύτην ἀλήθειαν, ὅτι πολιτισμὸς χωρὶς εὐδαιμονίαν ὀλίγου διαφέρει ἀπὸ κτηνῶν ἢ θηρίων κατάστασιν. Εἰπέ με, ἂν ὀνομάξῃς ἀκόμη εὐδαίμονας, τοὺς τρέμοντας μὴ παύσῃ τῶν Ἑλλήνων ἢ κακοδαιμονία.

(1) Γκιαούρ. — (2) Κιοπέκ. — (3) Ντομούζ.

Φ. Ὄχι, βέβαια. Ἀλλὰ βλέπεις, ὅτι καθὼς ἔπαυσαν τὴν ἀνδροκαπηλίαν τῶν Μαύρων, ὡσαύτως προθυμοῦνται τώρα, μετανοήσαντες τὴν ἐπαινετὴν μετάνοιαν, νὰ σώσωσι τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ τυράννου.

Δ. Δὲν ἐξεύρω πόθεν ἐγεννήθη ἡ μετάνοιά των, οὐδὲ διὰ τί ἤργοπόρησε τόσο νὰ φανερωθῇ. Τρία σημεῖα προσμένω, διὰ νὰ τὴν κρένω εἰλικρινῆ, καὶ νὰ πιστεύσω ὅτι καὶ αὐτοὶ εὐδαιμονοῦν.

Φ. Ἡ Ποῖα σημεῖα;

Δ. Τὸ πρῶτον, ὡς εἶπα καὶ ἄλλοτε, νὰ προσκαλέσωσι καὶ τοὺς λοιποὺς ὄλους χριστιανοὺς ἡγεμόνας εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς προστασίας, ὡς μόνον μέσον καὶ τὴν προστασίαν νὰ ἰσχυροποιήσωσι, καὶ αὐτοὶ οἱ προστατεύοντες νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ πᾶσαν ζηλοτυπίαν καὶ πάντα κίνδυνον διχνοσίας. Ἐν βλέπεις, ὅτι μόλις ἐκινήθησαν εἰς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀνεβλάστησαν αἱ πρὸς ἀλλήλους ὑποψίαι των;

Φ. Θέλουν τὰς καταπαύσειν ὡς ἀλόγους ὑποψίας.

Δ. Τοῦτο ἐλπίζω καὶ ἐπιθυμῶ κ' ἐγώ· τὸ ἀσφαλέστερον ὅμως ἦτο μηδὲ νὰ βλαστήσωσι τὴν ἀρχὴν. Καὶ τοῦτ' ἐξάπαντος ἤθελε συμβῆν, ἂν μᾶς ἐπροστάτευαν ὄλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες ἐντάμα, καὶ ὄχι μόνοι τρεῖς. Τοῦτο ἤθελ' ἀκόμη ταχύνειν καὶ τὴν παντελῆ ἀπελπισίαν τοῦ τυράννου νὰ μᾶς ὑποζεύξῃ πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν του. . .

Φ. Ἡ Πιστεύεις;

Δ. Πιστεύω, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν ἐπιστήμην τῆς διπλωματίας, καὶ σὲ λέγω νὰ πιστεύσῃς ὡς βέβαιον, ὅτι ἐάν, ἀντί

τῶν πρέσβειων τριῶν μόνων ἡγεμόνων, ἐπαρουσιάζοντο ἐνταυτῷ, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὸ Τυραννεῖον, οἱ κατοικοῦντες τὸ Βυζάντιον πρέσβεις ὄλων τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων, πολὺ ταχυτέρας καὶ πολὺ διαφόρους ἀποκρίσεις ἤθελαν λάβειν ἀπὸ τὸν Σουλτάνον. Τοιαύτη ἔνωσις καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἐνωμένων ἔμελλε νὰ ἐμπνεύσῃ πλειοτέραν παρρησίαν, καὶ εἰς τὴν ἀγρίαν τοῦ τυράννου ψυχὴν φόβον πλειότερον.

Φ. Πολλὰ πιθανόν. Ἀλλὰ πρὶν σ' ἐρωτήσω τὸ δεύτερον σημεῖον, εἰπέ με, παρακαλῶ, ὅτε λέγεις ὅλους τοὺς χριστιανοὺς ἡγεμόνας, τίνας νοεῖς; μόνους τοὺς φέροντας τίτλον βασιλέως ἢ Αὐτοκράτορος, ἢ καὶ τοὺς ὀνομαζομένους Δοῦκας καὶ ἄλλους τοιοῦτους ἡγεμόνας, ὁποίους ἔχει πολλοὺς ἡ Γερμανία, καὶ παρὰ τούτους ἀκόμη καὶ τὰς Δημοκρατίας, ὁποῖα ἡ τῶν Ἑλβετίων;

Δ. Καὶ τοὺς Δοῦκας καὶ τὰς Δημοκρατίας, καὶ ἀπλῶς ὄλων τῶν αὐτονόμων χριστιανικῶν ἔθνων τοὺς ἄρχοντας.

Φ. Ἀκόμη καὶ τοὺς Ἀμερικανούς;

Δ. Ἐὰν εἴπω καὶ τῶν Ἀγγλαμερικανῶν τὰς ὁμοσπόνδους πολιτείας, ἂν ἔχῃσι πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον;

Φ. Καὶ τὸν Πάπαν, ὡς ἡγεμόνα καὶ αὐτόν;

Δ. Καὶ τὸν Πάπαν, ἂν ἦτο μόνου κοσμικὸς, καὶ ὄχι ἱεροκοσμικὸς ἡγεμών. Ἀλλ' ἡ τερατώδης μίξις τῶν κλειδῶν τοῦ Πέτρου καὶ τῆς μαχαίρας τοῦ Παύλου μᾶς ἐμποδίζει νὰ ἐπιθυμήσωμεν τοιαύτην ἀλλόκοτον προστασίαν. Ἐπειτα οὐδ' εὐκαιρεῖ ὁ Πάπας νὰ φροντίζη περὶ ἡμῶν τῶν Σχισματικῶν (καθὼς μᾶς ὀνομάζει), ἀσχολούμενος τώρα εἰς τὴν ἀναγέννησιν καὶ

στερέωσιν τῶν Ἰησουϊτῶν. Ἄφες τὸν Πάπαν· ἄς ἀρκεσθῶμεν εἰς τοὺς Ἑλβετίους καὶ τοὺς Ἀγγλαμερικανούς...

Φ. Τοὺς Ἑλβετίους ἴσως· ἀλλὰ τοὺς Ἀγγλαμερικανούς ἐνδέχεται νὰ μὴ δεχθῶσι κοινωνοὺς τῆς προσασίας οἱ Εὐρωπαῖοι προστάται, ὡς πολλὰ μακρυσμένους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.

Δ. Ὁ τόσον θαυμαζόμενος πολιτισμὸς σου ἐγέννησε καὶ τοῦτο τὸ καλόν.

Φ. Ἰσοῖον;

Δ. Ἐσύντεμε σήμερον τὰ διαστήματα, ἤνωσε τοὺς μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων χωρισμένους, καὶ ἡ Ἀμερικὴ ἔπαυσε πλέον νὰ ἀνομάζεται Νέος κόσμος. Τοὺς βλέπεις καθημέραν παρόντας καὶ συναναστρεφομένους μὲ ἡμᾶς. Ἐἰς ποῖον ἐμπορικὸν λιμένα τῆς Εὐρώπης λείπουν Ἀμερικανὰ πλοῖα; Ἐμὴ τοὺς ἐμπόδισεν ὁ μέγας ὠκεανὸς νὰ ταξειδεύωσι καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Ἐμὴ τοὺς ἐμπόδισεν ἐσχάτως ν' ἀκούσωσι τοὺς θρήνους τῆς πεινώσης Ἑλλάδος, καὶ νὰ τῆς στείλωσι τροφάς;

Φ. Δὲν θέλει λησμονήσῃ τὴν φιλανθρωπίαν ταύτην τῶν Ἀγγλαμερικανῶν ἢ Ἑλλᾶς.

Δ. Αὐτὸ τὸ ἴδιον συμφέρον τοὺς ἀναγκάζει νὰ ἐπιθυμῶσι τὴν εὐτυχίαν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ὠφελεῖ ὀλιγώτερον τοὺς Ἀμερικανούς παρὰ τοὺς Εὐρωπαϊούς ἢ παῦσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου, ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν παῦσιν ταύτην ἔχουν νὰ ἐμπορεύωνται καὶ ἀσφαλέστερον καὶ μὲ κέρδος περισσότερον.

Φ. Λέγε τώρα τὸ δεύτερον ἀπαιτούμενον νὰ σὲ πιστώσῃ περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προστατῶν μας.

Δ. Τὸ δεύτερον εἶν' ἐπακολούθημα τοῦ πρώτου. Ἀνεξαρτησία

παντελής τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἄδεια νὰ βουλευέσῃ καὶ νὰ συντάξῃ αὐτὴ τὸ πολίτευμά της, ὡς τὴν συμφέρει· ἢ ἂν λάβῃ χρεῖαν συμβουλῆς, νὰ τὴν συμβουλεύῃ τῶν πλειόνων προστατῶν ἢ ψῆφος, καὶ ὄχι δύο ἢ τρεῖς προστατάται...

Φ. Οἱ Ἀγγλαμερικανοὶ δὲν ἀμφιδάλλω ὅτι μέλλουν νὰ συμβουλευέσωσι καὶ νὰ προβάλωσι παράδειγμα τὸ ἴδιον αὐτῶν πολιτεῦμα.

Δ. Μέγα, μὰ τὴν ἀλήθειαν κακὸν ἐκ τούτου! Αὐτὴ ἡ Ἑλλάς τὸ ἠκολούθησε καὶ χωρὶς τὴν συμβουλὴν τῶν Ἀγγλαμερικανῶν. Τὸ πολιτικὸν τῆς σύνταγμα, ὅμοιον καὶ ἀπαρχῆς τοῦ συντάγματός των, τὸ ἔκαμεν ἐσχάτως ὁμοιότερον, καταργήσασα καὶ τοὺς τίτλους....

Φ. Καὶ κατ' ἄλλο σχεδὸν δὲν διαφέρει, πλὴν ὅτι δὲν διαιρεῖται εἰς πολλὰς χωριστὰς πολιτείας.

Δ. Ἡ διαίρεσις ἦτον ἀναγκαία εἰς ἐκείνους διὰ τὴν ἔκτασιν τῆς γῆς, ὡς ἤθελ' εἶσθαι ὀλέθριος εἰς τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν μικρότητα τῆς Ἑλλάδος. — Ἐπειτα, ἐπειδὴ ὑποθέτετε τοὺς Ἀγγλαμερικανούς ὅτι μέλλουν νὰ προβάλωσι τὸ ἴδιον αὐτῶν σύνταγμα εἰς παράδειγμα, διὰ τί δὲν φυλάσσεις τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καὶ περὶ τῶν λοιπῶν; Οἱ γείτονες τῆς Ἑλλάδος Ἄγγλοι ἐνδέχεται νὰ μᾶς συμβουλεύσωσι νὰ συνταχθῶμεν, ὡς ἐσύνησαν αὐτοὶ τὴν Ἑπτάνησον, καὶ νὰ μᾶς στείλωσιν ἴσως καὶ κανένα Ἐπαρχον Ἄγγλον νὰ μᾶς ἐπιθεωρῇ· ἢ Ῥωσία, νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς κανένα Ὀσποδάρην· ἢ Γαλλία, ἢ Βαυαρία, ἢ Βιρτεμβέργα καὶ ἢ Βαταυία, νὰ ἔχωμεν κοινοβουλευτικὸν σύνταγμα μὲ βασιλέα· ἢ Πρωσία, ἀπόλυτον μοναρχίαν· οἱ Ἑλβέτιοι, Δημοκρατίαν, κατὰ τὴν

δημοκρατίαν των. Ἀλλὰ κάνεις ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἰσχύει νὰ μᾶς βιάσῃ νὰ δεχθῶμεν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ μόνος αὐτὸς, ὅταν ἡ προστασία ᾗναι κοινὴ ἀπ' ὅλους. Ἡ κοινὴ των βουλή καὶ ψῆφος, παρόντων καὶ συμβούλων ἑλληνικῶν, ἔχει νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα σύνταγμα δίκαιον, καὶ συμφέρον ἐντάμα καὶ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἢ μᾶλλον ἔχει νὰ τῶν φυλάξῃ τὸ ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ἐσύνταξαν ἀπαρχῆς πολίτευμα.

Φ. Εἰς τὴν καταρίθμησιν τῶν προστατῶν μας ἐλησμόνησες βλέπω τὴν Ἀουστρίαν.

Δ. Ἡ Ἀουστρία δὲν σε λαμβάνει ὅτι ἔγινε σύμβουλος τοῦ Σουλτάνου ἐναντίον τῶν προστατῶν μας. Τὸ ὁποῖον δὲν ἤθελε τολμήσειν, ἐὰν, ὡς ἔλεγα, ἀντὶ τριῶν μᾶς ἐπροστάτευαν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες.

Φ. Ἀπ' ὅλα ταῦτα συμπεραίνω, ὅτι μισεῖς τοὺς βασιλεῖς.

Δ. Ἄπαγε, φίλε μου! Μὴ γίνου καὶ σὺ κριτῆς ἄδικος, ὁμοιος τῶν πολλῶν τούτων ὀλιγαρχικῶν, οἱ ὅποιοι εὐθὺς ὅτ' ἀκούσουν τινὰ ἐπιθυμοῦντα πολιτείαν αὐτονομουμένην ἰσονόμως, τὸν διαβάλλουν, ὡς ταραχοποιὸν καὶ ἐχθρὸν τῶν βασιλέων. Τοὺς νομίμους βασιλεῖς καὶ τιμῶ καὶ σέβομαι· καὶ εἰς τὴν παροῦσαν τῆς Εὐρώπης κατάστασιν μὲ φαίνονται τόσον ἀνάγκαιοι, ὥστε κρίνω ταραχοποιούς τοὺς στασιάζοντας κατ' αὐτῶν. Οἱ ἔχοντες βασιλεῖς χρεωστοῦν νὰ τοὺς κρατῶσι, καὶ νὰ πείθωνται εἰς αὐτούς.

Φ. Ἄκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀπολύτους μονάρχους;

Δ. Ἄκόμη καὶ εἰς τοὺς ἀπολύτους. Τοῦτο ἔλεγα τὸν Πασιχάρην· καὶ τοῦτο τὸν ἐφαίνετο παράξενον. Ἄν δίδονται περι-

στάσεις ἀπαγορεύουσαι εἰς τὸν φρόνιμον, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς τοὺς τυράννους δικαιοτάτην ἀντίστασιν, διὰ τὰ ἐνδεχόμενα τῆς ἀντιστάσεως κακά· πόσον μᾶλλον χρεωστεῖ νὰ ἡσυχάζῃ, ὅταν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης οἱ ἀπόλυτοι ἡγεμόνες, ὅσον ἀπόλυτοι καὶ ἂν ἦναι, οὔτε τυραννικὴν ἀγριότητα ἔδειξαν κάμμίαν, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ἤθελαν μετὰ χαρᾶς ἀποταχθῆν τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, ἂν δὲν ἐμποδίζοντο ἀπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν τὴν πλεονεξίαν, καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ἀπαιδευσίαν; Πρόσμενε νὰ λάβῃ τέλος ἡ παρούσα ἑκατονταετηρίς, καὶ τότε ὅλοι τῆς Εὐρώπης οἱ λαοὶ, θέλουν ἀπολαύσειν ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῶν τὴν ὁποίαν ἐπεθύμει ὁ Πλάτων κυβέρνησιν.

Φ. Τὴν πατρονομικὴν, νομίζω, λέγεις.

Δ. Ναί, « Πατρονομούμενοι καὶ βασιλείαν πασῶν δικαιο- » τάτην βασιλευόμενοι (I). » — Διὰ τοῦτο, πάλιν λέγω, ὅτι ὅσοι ἐξευαντίας δὲν ἔχουν βασιλεῖς, πρέπει νὰ τοὺς φεύγωσι, καὶ μάλιστα ὅσων ἡ πολιτεία εἶναι ἀσθενὴς νὰ τρέφῃ μόναρχον καὶ μοναρχικὴν αὐλήν.

Φ. Δὲν τοὺς ἀγαπᾶς, βλέπω, τοὺς βασιλεῖς.

Δ. Σὲ τὸ εἶπα· οὐδ' ἐξεύρω πῶς νὰ ἐξηγηθῶ καθαρώτερα. Ἀγαπῶ καὶ σέβομαι τοὺς νομίμους βασιλεῖς· ἀλλ' ἀγαπῶ πλέον τὴν πατρίδα μου· τὰ εἰς αὐτὴν συμφέροντα φροντίζω πρῶτον, ἔπειτα καὶ τὰ εἰς τοὺς ἄλλους. Ἡ Ἑλλάς ἔχει χρεῖαν σήμερον νὰ πληρώσῃ τὰ ἀργυρικὰ πολλὰ τῆς χρέη, νὰ ἀναστήσῃ τὰς κατασκαμμένας πόλεις, νὰ φυτεύσῃ καὶ νὰ σπείρῃ τοὺς ἐρημωμένους

(I) Πλάτ. Νόμ. III, σελ. 681.

ἀγρούς, νὰ ἀνεγείρη τὰ ὅποια εἶχεν ὀλίγα ἐργοστάσια, καὶ νὰ τ' αὐξήσῃ μὲ νέας τέχνας, νὰ φροντίσῃ τὴν παιδείαν τοῦ γένους, πολυπλασιάζουσα καὶ προικίζουσα τὰ σχολεῖα, εἰς ὀλίγα λόγια, ἔχει νὰ θεραπεύσῃ πολλὰς βρωμερὰς καὶ κακοήθεις πληγὰς, ὅσας τὴν ἐπλήγωσεν ἡ ἀγριότης τῶν τυράννων καὶ ἡ παραφροσύνη τῶν πολεμούντων τὸν τύραννον.

Φ. Πλειότερα κακὰ ἔπαθεν ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς ἀπὸ τούτους παρὰ ἀπὸ τὸν τύραννον. Ἦκουσες βέβαια τὰς ταραχὰς καὶ τοὺς φόνους τῆς Ναυπλίας· καὶ ταῦτα, ἔχοντας τὸν ἐχθρὸν παρόντα, καὶ λεηλατοῦντα τὴν Πελοπόννησον.

Δ. Καὶ αὐτὸν αὐτοὶ τὸν ἔφεραν· αὐτῶν αἱ διχοστασίαι (1), καὶ τῶν ἀρχόντων αἱ φιλοπρωτεῖαι τὸν ἰσχυροποίησαν. Πολεμοῦν οἱ κατάρατοι τὸν τύραννον, ὅχι διὰ νὰ ἐλευθερώσωσι τὴν πατρίδα, ἀλλὰ νὰ τὴν τυραννῶσιν αὐτοὶ, ὡς ἄλλοτε τὸν ἐκολάκευαν αἰσchrῶς, διὰ νὰ ἐξουσιάζωσι τοὺς ὁμογενεῖς των...

Φ. Μοῦ ἐνθύμισες τὸ « Δοῦλοι τῶν κακίστων, ἐπὶ τῷ τῶν » βελτιόνων ἄρχειν. (2). »

Δ. Εἰπέ με τώρα, ἐὰν εἰς τοιαύτην κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος συμφέρῃ βασιλεὺς, ἢ ἄλλο τι ὀνομαζόμενος ὄνομα μόναρχος.

Φ. Μ' ἀναγκάζεις νὰ ὁμολογήσω, ὅτι δὲν συμφέρει.

Δ. Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὕρισκομένην ὅστις βασιλεύσει τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἂν ἦναι φύσει δίκαιος ἄνθρωπος, θελεῖ ἀναγκασθῆν νὰ γενῆ Δημοβόρος, ὡς ὠνόμαζεν ὁ Ὀμηρος (3)

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὸν Λυκοῦργ. Κατὰ Λεωκρ. Προλεγόμεν. σελ. νβ'.

(2) Πλούταρχ. Σύλλ. § 12.

(3) Ἰλιάδ. α', 231.

τούς παλαιούς βασιλεῖς, ἢ καὶ Σαρκοφάγον ζῶον, ὡς τούς ὠνόμαζεν ὁ Κάτων (1).

Φ. Ὁ Ὀμηρος ἔλεγεν ἴσως ὅ,τι ἔβλεπεν εἰς τούς χρόνους του· ἀλλ' ὁ Κάτων δὲν εἶχε δίκαιον νὰ τούς ὀνομάζη σαρκοφάγα ζῶα, ζῶν αὐτὸς εἰς σαρκοφάγον πολιτείαν, τὴν Ῥωμαϊκὴν ὀλιγαρχίαν.

Δ. Ὁρθῶς κρίνεις τῶν Ῥωμαίων τὸ πολίτευμα· δὲν ἦτον ὁμῶς ὁ Κάτων ἀπὸ τούς σαρκοφάγους, ὡς οὐδ' ὁ Κικέρων καὶ ἄλλοι τινὲς ἀληθεῖς φίλοι τῆς ἰσονομίας πολῖται. Ἐξεναντίας, ἐνθυμᾶτο, ὅτε τὸ ἔλεγε, τοῦ Μαρίου καὶ τοῦ Σύλλα τὰς πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἀνοσίους σφαγὰς, ἔβλεπε παρῶν τὸν νέον ἐμφύλιον πόλεμον τοῦ Πομπηίου καὶ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἐπρόβλεπεν, ὅτι ἡ σαρκοφαγία τῶν ὀλιγαρχικῶν ἔμελλε νὰ ὑποτάξῃ τὴν πατρίδα του εἰς τούς ἔπειτα σαρκοφάγους Αὐτοκράτορας, ἀνυπευθύνους ἐξουσιαστάς τῶν κτημάτων, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς τῶν πολιτῶν· καθὼς εἰς τὰς ἡμέρας μας αἱ σαρκοφαγαὶ τῶν Ἰακωβίνων, ἔφεραν τὴν ἄφρονα πενταρχίαν, καὶ τὴν ἀκόλουθον αὐτῆς μοναρχίαν τοῦ Ναπολέοντος.

Φ. Σοῦ χαρίζω τούς Ἰακωβίνους· ἀλλὰ δὲν ὑποφέρω ν' ἀκούω τὸν Ναπολέοντα παραβαλλόμενον μὲ τούς Ῥωμαίους, τούς ὁποίους ὑπερέβαλεν ἴσως εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀλλοτρίων, ὡς τούς ὑπερέβαλεν ἀδιστακτικῶς καὶ εἰς τὴν στρατηγικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ δὲν ἐμιμήθη κάθενός ἀπὸ τούς Θηριώδεις ἐκείνων Αὐτοκράτορας, οὐδὲ τοῦ πλέον μετρίου, τὴν ἀγριότητα.

(1) « Φύσει τοῦτο τὸ ζῶον, ὁ βασιλεὺς, σαρκοφάγον ἐστί. » Πλουτάρχ. Κάτ. § 8.

Δ. Δὲν εἶχεν οὐδεμίαν αἰτίαν νὰ ᾔῃται ἄγριος. Ἐκατὰ τίνος εἶχε δίκαιον νὰ ἀγριαίνεται; Τὸ ἔθνος βαρυμένον ἀπὸ τὰς ἐμφυλίους ταραχάς, τὸν ὑπέφερον ὡς σωτῆρα καὶ ἐλευθερωτὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς ἀγρίους δημαγωγούς, καὶ ὡς ἰσχυρὸν προπύργιον κατὰ τῶν ἐξωθεν ἐχθρῶν, τοὺς ὁποίους κατετρόπωσε μὲ τὰς ἀειμνήστους νίκας του · οἱ στρατιῶται τὸν ἐσέβοντο ὡς πατέρα, καὶ τὸν ἐπροσκυνοῦσαν ὡς αἷτιον τῆς δόξης καὶ αὐτῶν καὶ ὄλου τοῦ ἔθνους · οἱ κόλακές του, ἔγιναν τόσον χαμερπεῖς, ὥστε ἀντὶ νὰ φοβῆται τινὰ ἐξ αὐτῶν, ὡς ἀντίζηλον, τοὺς κατεφρόνει ὄλους, ὡς μὴδὲ δυνατοὺς νὰ κρύψωσι τὴν κολακείαν. Τοῦτο συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰ βασανιζόμενα ἀπὸ ἐμφυλίους ταραχάς ἔθνη · τοῦτο ἔπαθεν ὁ λαὸς τῆς Ῥώμης, ὅτε ἠγάπησαν τὸν πανοῦργον Αὐγουστον τόσον, ὥστε καὶ νὰ τὸν ὀνομάσωσι Πατέρα τῆς πατρίδος · τοῦτο ἀρχήτερα, ὅτε ὑπέφεραν καὶ αὐτὸν τὸν αἰμοβόρον Σύλλαν. Εἰς τοῦτο φέρουν τοὺς πολίτας αἱ διχόνοιαι · ἀναγκαζόμενοι δι' αὐτὰς ν' ἀπελπισθῶσι τὴν ἐλευθερίαν, προκρίνουν τὴν μετριωτέραν δουλείαν · « Εἰς » τοῦτο προήγαγον αἱ συμφοραὶ τὴν πόλιν, ὡς δουλείαν » ἐπιεικεστέραν ζητεῖν, ἀπογνώσει τῆς ἐλευθερίας (1). » Καὶ τοῦτο φοβοῦμαι μὴ πάθωμεν καὶ ἡμεῖς, ἂν οἱ προστάται μας δὲν ἀποσπάσωσιν ὀλότελα τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν τύραννον, ὥστε νὰ κυβερνῶνται μὲν ὑπὸ τὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν αὐτῶν, ἀλλὰ δι' ὄλου αὐτόνομοι καὶ ἀνεξάρτητοι, ὅσοι ἐπολέμησαν τὸν τύραννον.

(1) Πλούταρχ. Πομπ. § 5.

Φ. Καιρὸς εἶναι νὰ φανερώσης καὶ τὸ τρίτον σημεῖον τῆς εἰλικρινοῦς τῶν προστατῶν διαθέσεως πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Δ. Τὸ ἐφανέρωσα λέγων, « Νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸν » τύραννον τοὺς ὅσοι ἐπολέμησαν τὸν τύραννον » νὰ μὴν ἀφήσωσ' εἰς αὐτὸν κάμμίαν πόλιν, χῶραν, ἢ νῆσον, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐνδύθησαν ὄπλα κατ' αὐτοῦ, τὴν Κρήτην, παραδείγματος χάριν, τὴν Χίον, καὶ ὅσους ἄλλους Ἕλληνας τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἠνάγκασεν ἡ τυραννία νὰ ὀπλισθῶσι.

Φ. Διὰ τὴν Κρήτην, εἶναι καὶ δίκαιον καὶ ἀναγκαῖον, ἐπειδὴ κρατεῖ ἀκόμη τὰ ὄπλα. Νὰ τὴν ἀφήσωσιν εἰς τὸν τύραννον εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ τὴν παραδώσωσιν εἰς τὸν ὄλεθρον. Περὶ δὲ τῆς ταλαιπώρου πατρίδος μας, τῆς Χίου...

Δ. Περὶ δὲ τῆς Χίου! Κ' ἐγὼ Χῖος εἶμαι. Ἐμὴ τάχα κρίνης δίκαιον νὰ τὴν ἀφήσωσιν εἰς τὸν Σουλτάνον;

Φ. Δικαιότατον ἐξεναντίας, νὰ τὸν ἀναγκάσωσι νὰ τὴν ἀποδώσῃ εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα. Ἄλλ' αὐτὴ, φίλε, ἐρημώθη πρὸ τῆς μεσιτείας τῶν προστατῶν μας, κ' ἔμειναν πάλιν, ἂν ἔμειναν, οἱ ὀλίγοι κάτοικοι ὑπὸ τὸν τυραννικὸν ζυγόν. Ἐπεὶ πῶς θέλεις τώρα οἱ προστάται μας, μόνις δυνάμενοι νὰ τὸν πείσωσι ν' ἀφήσῃ ἐλευθέρους τοὺς ὀπλισμένους, νὰ τοῦ ζητήσωσιν ἀκόμη καὶ τὴν ἔρημον Χίον; καὶ τίς δύναται νὰ ἐλπίσῃ τοιαύτην συγκατάθεσιν ἀπὸ τὸν τύραννον; Ὡ τῆς δυστυχίας ἡμῶν!

Δ. Ἐάν, ὡς ἔλεγα, ἦσαν ὅλοι οἱ χριστιανοὶ ἡγεμόνες ἐνωμένοι εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μεσιτείαν, δὲν ἤθελ' εἶσθαι μεγάλου κόπου ἔργον, ὅχι νὰ πείσωσιν, ἀλλὰ νὰ καταναγκάσωσι

τὸν ληστὴν καὶ φονέα τῶν Χίων, νὰ ἀποδώσῃ καὶ τὴν ἐρημωμένην νῆσον εἰς τοὺς μείναντας ἀκόμη Χίους. Ἄλλ' ὁμῶς καὶ τώρα, χωριστοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους οἱ τρεῖς, ἂν δὲν ἀποσπάσῃ τὴν Χίον ἀπὸ τὸν τύραννον, θέλουσιν δείξειν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι δι' ἴδια τέλη καὶ συμφέροντα, καὶ ὄχι ἀπὸ φιλάνθρωπίας κινούμενοι, ἔγνωσαν μεσιῖται εἰρήνης· ὅτι δι' ἴδια τέλη ἀπέκλεισαν τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸ ἐνδοξὸν ἔργον τῆς προστασίας· ὅτι δι' ἴδια τέλη παραβλέπουσιν ἀσπλάγχνως μυριάδας πολιτῶν Χίων, ληστευμένων ὑπάρχοντα, θρηνοῦντων συγγενεῖς αἰχμαλωτισμένους ἢ φονευμένους, ἀναγκαζομένων νὰ πλανῶνται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ βλέπωσι στενάζοντες ἀπὸ μακρόθεν τὴν ταλαίπωρον αὐτῶν πατρίδα.

Φ. Καὶ ποίαν πατρίδα, μὰ τὴν ἀλήθειαν! ἢ ὁποία (μᾶς συγχωρεῖται νὰ τὸ καυχηθῶμεν) καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀκόμη τοῦ τυράννου ἴσχυσε, διὰ τὴν φρόνησιν καὶ ὁμόνοιαν τῶν κατοίκων τῆς, νὰ μετριάσῃ τὴν δουλείαν, νὰ πολιτισθῇ καὶ νὰ λαμπρυνθῇ, εἰς αὐτὸ τῆς βαρβαρότητος τὸ σκότος, μὲ τὰ φῶτα τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν. Εἰς αὐτὴν Λύκεια, βιβλιοθήκη πλουσία, ἐργαλεῖα Μαθηματικῆς, Φυσικῆς καὶ Χημικῆς, διδάσκαλοι σοφοὶ διδάσκοντες καθημέραν ὑπὲρ τοὺς πεντακοσίους μαθητάς· εἰς αὐτὴν ἐργαστάσια διαφόρων τεχνῶν, καὶ φροντὶς ἀκριβεστάτης γεωργίας· εἰς αὐτὴν ἔμποροι ἐμπειρότεροι καὶ πλουσιώτεροι παρά πολλῶν ἄλλων πόλεων ἐμπόρους· εἰς αὐτὴν γυναῖκες εὐειδεῖς τὸ σῶμα, καὶ σώφρονες τὴν ψυχὴν· νέοι σπουδασταὶ τῶν καλῶν, καὶ γέροντες φρόνιμοι καὶ δίκαιοι διοικηταὶ τῶν ἰδίων καὶ τῶν κοινῶν· εἰς αὐτὴν καὶ κοσμικοὶ χρησθήθεις, καὶ

ιερωμένοι ἄξιοι νὰ ποιμαίνωσι τοιούτους κοσμικοὺς. Ὅλα ταῦτα συλλογιζόμενος, φίλε, κρίνω, ὅτι ἡ συμφορὰ τῶν Χίων ἄλλως νὰ παρηγορηθῇ δὲν εἶναι δυνατὸν, παρὰ μὲ ἐπιστροφὴν εἰς πατρίδα ἐλευθερωμένην αἰδίως ἀπὸ Τούρκους. Καὶ τοῦτο μὲ θλίβει, φοβούμενον, μὴ οἱ μεσῖται καὶ προστάται τῶν Ἑλλήνων, κρίνοντας συμφέρον νὰ ἀσφαλίσωσιν ὅσον δυνατὸν ἐγρήγορα τὴν εἰρήνην, ἀναγκασθοῦν νὰ παραβλέψωσι τοὺς Χίους. ὦ Θεέ! νὰ μείνωμεν αἰδίως, ὡς ἀλιτήριοι, ἐξωρισμένοι μὲ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα μας, μακρὰν τῆς φίλης μητρὸς ἡμῶν καὶ πατρίδος!

Δ. Δὲν εἶπες τὸ πλεόν ἀξιοθρήνητον· καὶ νὰ τὰ ἀνατρέφωμεν, ὄχι ὡς Χίων, ὄχι ὡς Ἑλλήνων, ἀλλ' ὡς Γάλλων, Ἄγγλων, Γερμανῶν ἢ Ἰταλῶν τέκνα.

Φ. Ἐμέ τὸν ταλαίπωρον ἐρώτα περὶ τούτου. Ἐξ ἔτη πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς φίλης πατρίδος, ἔλαβα γυναῖκα· ἂν ἐπρόβλεπα τὴν καταστροφὴν, ἤθελα ἐξάπαντος ἀναβάλειν τὸν γάμον, ὡς πράξιν ἄκαιρον, πράξιν ἀνόητον, πράξιν βλαβεράν εἰς τὴν πατρίδα μου. Σωθεῖς παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα μὲ τὴν γυναῖκα καὶ δύο μου ἀνήλικα τέκνα, κατέφυγα εἰς ξένους. Ἐκεῖ ποίους ξένους; αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος Ἀουστριακοὺς, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχα μ' αὐτοὺς ἐμπορικὰ συναλλάγματα. Μόλις ἐπάτησα τὴν μισόξενον αὐτῶν γῆν, κ' ἐνταφίασα εἰς αὐτὴν τὴν ἀγαπητὴν μου σύζυγον, ἣτις ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἀφοῦ ἠλευθερώθη τρίτην φορὰν, ἀφίνουσα εἰς ἐμέ τρία δυστυχῆ τέκνα, τῶν ὁποίων δὲν ἐξεύρω ἂν πρέπη νὰ εὐχῶμαι τὴν ζωὴν ἢ τὸν θάνατον. Τὰ δύο ψελλίζουν πλειοτέρας Ἀουστριακὰς

παρά Γραικικὰς λέξεις· τὸ νεογέννητον, παρὰ τᾶλλα δυστυ-
 χέστερον, βυζάνει καὶ παραμάνναν Ἀουστριακὴν, τῆς ὁποίας
 μὲ τὸ γάλα μέλλει ἐξανάγκης νὰ βυζάσῃ καὶ τὴν γλῶσσαν.
 Ἐνόσω ἔξῃ ἢ ποθητὴ μου σύζυγος, ἐδυνάμεθα συνομιλοῦντες
 μὲ τὰ τέκνα μας, νὰ παραδώσωμεν καὶ εἰς αὐτὰ τὴν γλῶσσάν
 μας. Ἀλλὰ τώρα μόνος, καὶ ἀναγκασμένος νὰ διατρίβω τὸ
 πλέον τῆς ἡμέρας ἔξω, ἐπιστρέφω, τὴν ὄραν τοῦ γεύματος ἢ
 τοῦ δείπνου, εἰς τὸν οἶκον, μὲ ἐλπίδα νὰ συνομιλήσω καὶ νὰ
 παρηγορηθῶ ὁ ταλαίπωρος μὲ τὰ ὀρφανὰ μου τέκνα· «καὶ τί
 εὐρίσκω, ὦ Θεέ! ἀντὶ Χίων παιδαρίων; Εἰς τὴν πατρίδόν μου
 φωνὴν τὰ λαλῶ, καὶ μ' ἀποκρίνονται μὲ τοῦ Ἀουστριακοῦ
 παρατηρητοῦ τὴν γλῶσσαν....

Δ. Δὲν εἶσαι μόνος· πολλοὶ ἄλλοι συμπολιταὶ μας εὐρί-
 σκονται εἰς τὴν αὐτὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἀκούοντες ἄλλοι Ἰτα-
 λικὰς, ἄλλοι Γαλλικὰς, ἄλλοι Ἀγγλικὰς, καὶ ἄλλοι ἄλλας ξενο-
 φόνους ἀποκρίσεις ἀπὸ τὰ τέκνα των.

Φ. Τὸ ἐξεύρω, φίλε, καὶ τοῦτο αὐξάνει τὴν λύπην μου.
 Βλέπων, ὅτι δὲν ἔχω πλέον Χῖα τέκνα, ἤρχισα νὰ διστάζω
 καὶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἂν ἤμῃ ἀκόμη Χῖος, ἢ ἂν ἔγινα συν-
 τοπίτης τοῦ Μπεομπάχτερ. Τοῦτο μοῦ ἐνθυμίζει, ὅτι ἔλεγεν ὁ
 Σόλων περὶ τῶν δυστυχησάντων νὰ ζῶσιν ἔξω τῆς πατρίδος
 συμπολιτῶν του·

————— Γλῶσσαν οὐκ ἔτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους (1).

(1) Πλούταρχ. Σόλ. § 15.

Ἄλλ' ἐκείνους τοὺς ἐπαρηγόρησεν ὁ φιλόπατρις Σόλων, ἐπιστρέψας αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας· ἑ εἰς ἡμᾶς δὲ ποία ἐλπίς παρηγορίας ; τίς ἔχει νὰ μᾶς πάυση νὰ γεννῶμεν καὶ νὰ ἀνατρέφωμεν τέκνα διὰ τοὺς ἀλλογενεῖς, καὶ ὄχι διὰ τὴν πατρίδα. Ναι, φίλε, τέκνων Ἰταλῶν, Ἄγγλων, Γάλλων, καὶ τὸ χειρότερον Ἀουστριακῶν, ἔχομεν ἀπὸ τοῦ νῦν νὰ ὀνομαζώμεθα πατέρες, ἂν οἱ προστάται μας ἀσφαλίσωσι τὴν εἰρήνην πρὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Χίου.

Δ. Ἐκαὶ ποίαν ἀσφάλειαν ἐλπίζεις διὰ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἀπὸ τιαύτην εἰρήνην ; Ὀλίγας λεύγας Γαλλικὰς ἀπέχει ἀπὸ τὰς Κυκλάδας ἢ μεσημβρινὴ ἄκρα τῆς Χίου. Ἐνῶ ὁ Καπιτὰν Πασᾶς ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔρχεται εἰς τὴν Χίον, νομίζεις ἀσφαλεῖς τῶν λοιπῶν νήσων τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ τυράννου ; Πάντοτε ὀπλισμένοι, πάντοτε ἔξυπνοι χρεωστοῦν νὰ κρατῶνται, διὰ νὰ τὰς ἀποφύγωσιν ἢ παραμικρὰ πρόφασις ἀρκεῖ εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ κατασκήψῃ εἰς τὰς νήσους τῶν ἀπροσδοκῆτως, ὡς κεραυνὸς, μὲ πυρόσκαφα· διότι, χάρις εἰς τοὺς ἀντιχριστοὺς χριστιανοὺς, ἔχει τώρα ὁ ἐχθρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ πυρόσκαφα.

Φ. Εὐχου λοιπὸν, φίλε, ὡς εὐχομαι, καὶ παρακάλει τὸν Θεὸν, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην πρὸς τοὺς ταλαιπώρους Χίους τὴν συμπάθειαν.

Δ. Εἶπέ καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας· οἱ ὅποιοι ὡς κολοβωμένοι τὴν Χίον, ἔπραξαν καὶ πολλὰ κολοβά, καὶ θέλουσι διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη πράσσειν παρόμοια, ἄλλοι διὰ συγχωρήσεως ἀξίαν ἄγνοιαν, καὶ ἄλλοι διὰ φιλαρχίαν καὶ

πλεονεξίαν. Ἐάν εὐρίσκοντο καὶ Χῆροι μεταξύ τῶν βουλευομένων καὶ κυβερνώντων τὰ κοινὰ, δὲν ἤθελαν συμβῆν ὅσα ἔλεγε ἀρχήτερα συμβάντα εἰς τὴν Ναυπλίαν κακὰ (1)....

Φ. Φρικτά! ἦσαν ὁμως ἔργα ὄχι τῶν ἀρχόντων, ἀλλὰ μεψυσμένων τινῶν στρατιωτῶν. Ἰ Τί δύνανται νὰ κάμωσιν οἱ βουλευταὶ ἢ κυβερνηταὶ, ὅταν ὁ λαὸς ἦναι ἀπειθῆς διὰ τὴν ἀπαίδευσίαν; Ἡ παιδαρχία, χρειάζεται καὶ αὐτὴ κάποιαν φιλοσοφίαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὡς ἔλεγε ὁ Πλάτων (2).

Δ. Πλειοτέραν χρειάν φιλοσοφίας ἔχουν οἱ ἄρχοντες, διὰ νὰ πείσωσι τοὺς ἀρχομένους. « Ὁ καλῶς ἄγων ἐμποιεῖ καὶ τὸ « καλῶς ἐπεσθαι » ὡς ἔλεγε πάλιν ἄλλος (3). Μὴ συκοφαντῶμεν, φίλε, τὸν λαόν. Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς ἔμεινε ἀπαίδευτος, διὰ τὰς περασμένας δυστυχίας του, ἀλλὰ δὲν εἶναι λαὸς σκληροτραχῆλος. Ἡ μεγαλητέρα του δυστυχία εἶναι, ὅτι τυφλῶν, παρεδόθη εἰς ὁδηγοὺς τυφλοτέρους, τοὺς ὁποίους οὔτε πιστεύει οὔτε σέβεται. Ἰ Καὶ πῶς νὰ σεβασθῆ ἢ νὰ πιστεύσῃ ἄνθρωποις προξενήσαντας εἰς αὐτὸν τόσα κακὰ, διὰ τὰς ἰδίας τῶν πλεονεξίας; Ἰ Τοῦ Μεσολογγίου ἡ πτώσις δὲν εἶν' ἔργον τῆς ἀνοήτου αὐτῶν κυβερνήσεως; Ἡ ἀποτυχία τοῦ Νεοκάρου δὲν εἶν' ἄθλος πανούργων ἀνθρώπων, ἀγωνιζομένων ὑπὲρ πρωτείων (4); Ἰ Ποίαν πρόνοιαν ἔδειξαν ἕως τώρα ὑπὲρ τοῦ

(1) Ἰδε τὴν Γενικ. ἐφημερίδ. τῆς Ελλάδ. 6 Αὐγούστου, 1827, σελ. 201.

(2) Παρὰ Πλουτάρχ. Γάλλ. § 1.

(3) Πλουτάρχ. Λυκούργ. § 39.

(4) Ἰδε τὰ εἰς τὸν Λυκούργ. Κατὰ Λεοκράτ. Προλεγόμεν. σελ. 26'.

λαοῦ; ἀντί νά φροντίσωσι τήν παιδείαν του, κατέτρεξαν, ἐδίωξαν, καί εἰς κίνδυνον ζωῆς ἔβαλαν καί τοὺς δυναμένους νά τὸν παιδεύσωσι.

Φ. Λέγεις τὴν ἀλήθειαν. Παράδειγμα ὁ ἀναγκασθεὶς νά ταῦς φύγη σεβάσμιος ἡμῶν συμπολίτης, ὁ Βάμβας (1), φυγὴν εὐτυχῆ διὰ τοὺς φρονίμους Κεφαλληνεῖς.

Δ. Διὰ τοῦτο ἔκρινα κοινὴν τῆς Ἑλλάδος συμφορὰν, τὴν δυστυχίαν τῆς Χίου, καί κοινὴν αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν ἐπιστρέψωσιν οἱ Χῖοι εἰς τὴν πατρίδα των, ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὸν τύραννον διὰ τῆς μεσιτείας τῶν καλῶν μας προστατῶν. Ἄλλως ν' ἀποδείξωσιν ὅτι σπλαγχνίζονται τοὺς Ἕλληνας δὲν ἐμποροῦν, παρὰ ἀποσπῶντες ἀπὸ τὰς φονικὰς του χεῖρας, πόλιν ἑλληνικὴν, ἣτις καὶ δουλεύουσα, ἔδειξε καὶ ἀγάπην τῆς πατρίδος, καί φρόνησιν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν κοινῶν, καί φροντίδα τῆς κοινῆς παιδείας πλειοτέραν παρὰ καμμίαν ἄλλην.

Φ. Εὐχομαι τοὺς προστατάς ἡμῶν καί νά τὸ θελήσωσι καί νά τὸ δυνηθῶσι.

Δ. Ἀρκεῖ νά τὸ θελήσωσι.

Φ. Περὶ τῆς θελήσεώς των δὲν ἀμφισβῆλω.

Δ. Μὴν ἀμφισβῆλλε λοιπὸν μηδὲ περὶ τῆς δυνάμεως· πλὴν ἂν ἀπεφάσισαν νά φανῶσι καί αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ καί τυράννου τῶν Ῥωμαίων Σύλλα, καί ἀσθενέστεροι καί ἀσυμπαθέστεροι εἰς τοὺς Χίους.

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὸν Βεκκαρ. Προλεγομ. σελ. ρδ'.

Φ. Ἐπὶ τί ὁ Σύλλας ἐδῶ ; καὶ τί κοινὸν ἔχουν οἱ Χῆοι μετὰ τὸν Σύλλαν ;

Δ. Ἀπορῶ, πῶς ἐλησμόνησες τὴν ὁποίαν ἔπαθαν οἱ ταλαίπωροι Χῆοι συμφορὰν, τῆς σημερινῆς συμφορᾶς ὁμοιοτάτην, πρὸ 1,900 ἐτῶν, ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην· ἀπὸ τὸν ὁποῖον τοὺς ἐλύτρωσε καὶ τοὺς ἐπαρηγόρησεν ὁ αἰμοδόρος Σύλλας.

Φ. Ἐπί τὴν ἱστορήσεν ;

Δ. Ὁ Ἀππιανός.

Φ. Παρὰ τὸν Πλούταρχον (μὲν ἐντροπὴν σὲ τὸ ἐξομολογεῖσθαι), καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἄλλους συγγραφεῖς Ἑλλήνων, ἄλλον δὲν γνωρίζω.

Δ. Δὲν παραξενίζομαι· εἶσαι νέος ἀκόμη· ἔχεις καὶ φροντίδας ἄλλας καὶ περισπασμούς πολλούς. Ἀνάγνωσέ τον ὅμως, καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς ἱστορικούς. Ἡ ἱστορία εἶναι μέγα σχολεῖον εἰς τοὺς δυνατοὺς νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπ' αὐτήν· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν, ὀλίγοι εἶναι οἱ ὠφελούμενοι.

Φ. Ἀπὸ τὸν Πλούταρχον μόνον ἐξεύρω, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπολέμησαν τὸν ἀσυγκρίτως ἀνώτερον, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὸν νοῦν, τοῦ τυράννου τῆς Ἑλλάδος Μιθριδάτην, τὸν ἐπικληθέντα Εὐπάτορα (1). Ἀπὸ τὸν αὐτὸν ἀκόμη ἔμαθα, ὅτι μί' ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ Μιθριδάτου ἦτο γέννημα τῆς Χίου, ὀνομαζομένη Βερενίκη, τὴν ὁποίαν ἠνάγκασε νὰ θανατωθῇ μετὰ τὰς λοιπὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἀδελφάς του, ὅτε ἐνικήθη τὸ δεύτερον ἀπὸ

(1) Πλουτάρχ. Σύλλ. § 11-26.

τὸν διάδοχον τοῦ Σύλλα Λούκουλλον (1). Ἀλλὰ τὰς λοιπὰς συμφορὰς τῶν Χίων τῶρα πρῶτον τὰς ἀκούω.

Δ. Αὐτὴ ἐκείνη ἡ ταλαίπωρος Βερενίκη, ἦτο μία ἀπὸ τὰς πολλὰς παρθένους, ὅσας ἠχμαλώτισεν ἀπὸ τὴν Χίον καὶ διέσπειρεν εἰς τὸν Εὐξείνιον πόντον ὁ Μιθριδάτης.

Φ. Ἐμε κάμνεις τὴν χάριν νὰ μὲ δανείσης τὸν Ἄππιανὸν δι' ὀλίγας ἡμέρας;

Δ. Μετὰ πάσης χαρᾶς· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦτου ἔμπορῶ νὰ σοῦ διηγηθῶ, ἂν ἐπιθυμῆς, τὰ ἀπὸ τὸν Ἄππιανὸν ιστορούμενα περὶ τῆς φρικτῆς καταστροφῆς τῆς Χίου· τὰ ἐνθυμοῦμαι δὲν εἶναι μακρὰ.

Φ. Θέλεις μὲ ὑποχρεώσῃν ἀκόμη πλείοτερον.

Δ. Ὁ Μιθριδάτης, ἐχθρὸς ἄσπονδος τῶν Ῥωμαίων, ἔσφαξεν εἰς μίαν ἡμέραν μὲ μίαν προσταγὴν δοθεῖσαν εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς ἐπικρατείας του, ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας Ῥωμαίων, ὅσοι εὐρέθησαν διεσπαρμένοι εἰς αὐτάς....

Φ. Γνωστὸν μου εἶναι τοῦτο ἀπὸ τὸν Πλούταρχον (2).

Δ. Τοιοῦτον ἄγριον ἀδίκημα ἐξηγρίωσε τοὺς ὄχι δικαιότερους Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι, καὶ χωρὶς τούτου, ἐζητοῦσαν ἀφορμὴν, νὰ πολεμήσωσιν οἱ δορικτήτορες τὸν δορικτήτορα, ὡς ἀντίζηλον τῆς πλεονεξίας των. Ἐστειλαν λοιπὸν κατ' αὐτοῦ τὸν

(1) Πλουτάρχ. Λουκουλλ. § 18.

(2) « Τὸν ἔχθιστον τῶν βασιλέων, καὶ δεκαπέντε μυριάδας ἡμέρα » μιᾶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ Ῥωμαίων κατασφαγῆναι παρασκευάσαντα. » Πλουτάρχ. Σύλλ. § 24.

Σύλλαν μὲ στρατεύματα πεζὰ καὶ ναυτικά, ἔχοντα καὶ συμμάχους πολλὰς τῆς μικρᾶς Ἀσίας Ἑλληνικὰς πόλεις, καὶ πολλὰς νήσους, μεταξὺ τῶν ὁποίων δυνατὴ εἰς τὴν Θάλασσαν τότε μετὰ τὴν Ῥόδον ἐλογίζετο ἡ Χίος. Οὐτ' οἱ Χῖοι, οὐτ' οἱ Ῥόδιοι, αὐτόνομοι τότε ὄντες, εἶχαν ὄρεξιν νὰ βοηθῶσι τοὺς Ῥωμαίους...

Φ. Αὐτόνομοι κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσυνείθιζαν νὰ συγχωρῶσιν αὐτονομίαν εἰς τοὺς ταλαιπώρους Ἕλληνας οἱ Ῥωμαῖοι (1).

Δ. Καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἴσως μελετοῦν νὰ συγχωρήσωσιν εἰς τοὺς ὄχι ὀλιγώτερον ταλαιπώρους ἡμᾶς ἀπογόνους τῶν οἱ προστάται τῆς Ἑλλάδος. — Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, μὴ βοηθοῦντες τοὺς Ῥωμαίους οἱ Ἕλληνες, ἐκινδύνευαν νὰ καταδουλωθῶσιν ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην. Ἐπραξαν λοιπὸν ὡς φρόνιμοι...

Φ. Προκρίναντες δηλαδὴ ἀπὸ τὰ δύο κακὰ τὸ ἐλαφρότερον, καὶ δεσπότας καὶ γραμματισμένους τοὺς Ῥωμαίους.

Δ. Πολὺ πλεον γραμματισμένος παρὰ τοὺς Ῥωμαίους ἦτον ὁ Μιθριδάτης. Ἀνέγνωσες ἴσως εἰς τὸν Πλούταρχον, ὅτι καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐφιλοτιμήθη νὰ μάθῃ (2). Ἐσπούδασεν ἀκόμη ἐξαιρέτως καὶ τὴν βοτανικὴν, ἡσχολήθη καὶ εἰς τῶν φαρμάκων τὴν σύνθεσιν. Μίαν ἀπὸ τὰς συνθέσεις ταύτας εἶχαν οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ εἰς μεγάλην ὑπόληψιν, ὡς δυνατὴν νὰ προφυλάσῃ ἀπὸ τὰ φάρμακα καὶ σώζει ἀκόμη τὸ νομᾶ του, Μιθριδάτειος Ἀντίδοσις, ἂν καὶ δὲν ἦναι πλέον εἰς χρῆσιν. Ἀπὸ τὴν

(1) Ἴδε τὸν πρὸ τούτου Διάλογ. σελ. μα'.

(2) Πλούταρχος Πῶς ἂν τις διακρ. τὸν κόλ. τοῦ φίλ. § 14, σελ. 220, Wyt.

Μιθριδάτειον ταύτην ἀντίδοσιν ἐλάμβανε καθημέραν τὸ πρῶτὸ μίαν δόσιν ὁ Αὐτοκράτωρ Μάρκος Αὐρήλιος, ὡς ἰστόρησεν ὁ Γαληνός (1).....

Φ. Ἰ Καί τί εἶχε νὰ φοβῆται ὁ τύπος τῶν χρηστῶν βασιλέων, ὁ Μάρκος;

Δ. Ὅτι ἐφοβεῖτο καί αὐτὸς τῆς Ἀντιδότου ὁ εὐρέτης Μιθριδάτης· ὁ Μάρκος, διότι ἐμπόδιζε τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους νὰ ταρασσῶσι τὴν ἡσυχίαν τῶν χρηστῶν πολιτῶν (2), καί ὁ Μιθριδάτης, διότι ἐφόνευε καὶ ἐνόχους καὶ ἀθώους χωρὶς δίκαισιν. — Ἄπορῶ, πῶς ἀγαπῶν νὰ βοτανολογῆς, ἐλησμόνησες, ὅτι μί' ἀπὸ τὰς βοτάνας, τὸ Εὐπατόριον (Aigremoine), ὠνομάσθη ἀπὸ τὸν Εὐπάτορα Μιθριδάτην. Ὅχι μόνον εἶχε παιδείαν Ἑλληνικὴν (3), ἀλλ' ἦτο καὶ περικυκλωμένος συνήθως ἀπὸ Ἕλληνας. Ὅλοι σχεδὸν οἱ στρατηγοί, ὅλοι τοῦ οἱ ναύαρχοι ἦσαν Ἕλληνες (4).

Φ. Ἕλληνες τυράννου ναύαρχοι καὶ στρατηγοί!

Δ. Μὴ τοὺς κατηγορῆς ἀνεξετάστως. Ἦσαν βέβαια μεταξὺ τούτων καὶ ἀνδράποδα τοῦ τυράννου, ἀπ' ἐκείνους, περὶ τῶν ὁποίων ἔλεγε τὸ « Δοῦλοι τῶν κακίστων, ἐπὶ τῶ τῶν βελτιόνων ἄρχειν. »

(1) Γαλην. Περὶ Ἀντιδότ. I, 1, σελ. 423-424.

(2) Τὸν φόβον τοῦτον, μὴ φαρμακωθῆ, ἐνόει ὁ Μάρκος, ὅταν ἔλεγε τοὺς περὶ αὐτοῦ λογισμοὺς τῶν ἐχθρῶν του, « Ἀναπνεύσωμέν ποτε ἀπὸ » τούτου τοῦ παιδαγωγοῦ κ. τ. λ. (Μάρκ. I', λς'). »

(3) Ἄππιαν. Μιθριδατ. § 112.

(4) Ἰδε τοῦ Ἄππιαν. ὅλην τὴν Μιθριδατικὴν ἱστορίαν.

Ἄλλ' οἱ πλείότεροι τὸν ὑπουργοῦσαν, ὡς ἐχθρὸν ἄσπονδον τῶν Ῥωμαίων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ ταλαίπωροι Ἕλληνες εἶχαν ὑποφέρειν ὄχι μικρότερα οὐδ' ὀλιγώτερα κακὰ, ὅσων ἔπαθαν ἔπειτα ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην. Εἰς τόσον ἐπροχώρησε τὸ κατὰ τῶν Ῥωμαίων μῖσος εἰς τῶν ἀδικουμένων Ἑλλήνων τὰς ψυχὰς, ὥστε καὶ νὰ βοηθήσωσι πολλοὶ τὸν Μιθριδάτην εἰς τὸ παράνομον ἔργον τῆς ὁποίας ἔλεγα σφαγῆς ἑκατονπεντήκοντα χιλιάδων Ῥωμαίων, κατασφάζοντες ἀδίκως τοὺς ἀθώους μετὰ τῶν ἐνόχων.

Φ. Χειρότερον ἀκόμη τοῦτο.

Δ. Χείρισον, φίλε. Ἀλλὰ τοιοῦτοι συνήθως εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἀδικίας, ἄλλαι νέαι ἀδικίαι. ἹΜὴ δὲν ἐτόλμησαν καὶ τινὲς ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους τὰς αὐτὰς κατὰ τῶν τυράννων μας ἀδικίας, θυσιάζοντες ἐχθροὺς μετὰ τὴν πτώσιν των, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῶσιν οὔτε τῆς φιλοσοφίας τὸ,

Ἐχθρὸς μὲν ἐστίν, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω,

οὔτε τῆς Θρησκείας τὸ, « Μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ; »

Φ. Διὰ τὰς ὁποίας καὶ μᾶς ὠνειδίσαν πικρῶς οἱ πολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι. — ἹΤί γελᾷς ;

Δ. Μοῦ ἐνθύμισες τὴν Εὐαγγελικὴν παροιμίαν, τὴν Δοκὸν, λέγω, καὶ τὸ Κάρφος. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ! γέλωτα κινοῦν, ὠνειδίζοντες τοὺς ἐκδικουῦντας τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων ἀδικίας Γραικοὺς, οἱ πολιτισμένοι Εὐρωπαῖοι, καὶ μάλιστα ὁ πικρὸς ἐφημεριδογράφος τοῦ Μεττερνίχου· ὡς νὰ μὴν ἐσυνέβησαν ποτὲ, ὡς νὰ μὴ συμβαίνωσιν ἀκόμη τὰ τοιαῦτα

εἰς τοὺς πολιτισμένους σου τούτους Εὐρωπαίους· ὡς νὰ μὴν ᾔσαν ἀσυγκρίτως πλέον ἀναπολόγητα ὅσα ἐτόλμησαν αὐτοὶ κατὰ τῶν ἀθῶων Γραικῶν, ὅσα ἐσχάτως ἔκαμαν οἱ ναύαρχοὶ των (1).

Φ. Ἄλλ' ἐμακρύνθημεν ἀπὸ τὸ προκείμενον, τὰ κακὰ λέγω, ὅσα ἔπαθαν οἱ Χῖοι ἀπὸ τὸν Μιθριδάτην.

Δ. Οἱ Ῥόδιοι λοιπὸν καὶ οἱ Χῖοι, πρὶν ἀκόμη φθάσῃ ἐκ τῆς Ἰταλίας ὁ Σύλλας, συνεναυμάχουν μὲ τοὺς ὀλίγους παρευρεθέντας Ῥωμαίους κατὰ τῶν πολεμικῶν πλοίων τοῦ Μιθριδάτου. Μί' ἀπὸ τῶν Χίων τὰς τριήρεις ἐκτύπησε τὸ βασιλικὸν πλοῖον, ὅπου ἔπλεεν αὐτὸς ὁ Μιθριδάτης, καὶ τὸ κατέσεισε μὲ τόσην βίαν, ὥστε ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ ποντίσῃ (2). Ἐσώθη ὁμως καὶ τὸ πλοῖον καὶ ὁ βασιλεύς.

Φ. Δυστύχημα νὰ μὴ καταποντίσῃ τὸν μέγαν Μιθριδάτην ὁ Χῖος ναύαρχος!

Δ. Καὶ μέγα δυστύχημα διὰ τοὺς Χίους.

Φ. Ἐχασαν τὴν νίκην τῆς κατὰ τοῦ Μιθριδάτου ναυμαχίας;

Δ. Ἐξεναντίας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἀναχωρήσῃ τότε ἄπρακτος. Ἄλλ' ὁ Μιθριδάτης μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτοῦ δεσποτικῶν προτερημάτων εἶχε καὶ μνημονικὸν θαυμάσιον.

(1) Ἴδε τὴν Γενικὴν ἐφημερίδ. τῆς Ἑλλάδ. 6 Αὐγ. 1827.

(2) « Περιπλέοντι τῷ βασιλεῖ, καὶ τοὺς οἰκείους ἐπισπέρχοντι, » Χία συμμαχίς ἐμβαλοῦσα ἐκ θορύβου κατέσεισε· καὶ ὁ βασιλεύς » οὐδὲν ὑποκρινάμενος, τὸν κυβερνήτην ὕστερον ἐκόλασε καὶ τὸν » πρωρέα, καὶ Χίους ἐμήνισε πᾶσι. » Ἄππιαν. Μιθριδάτ. § 25.

Φ. Ἡξευρε (λέγουν) δεκαπέντε γλώσσας.

Δ. Ὄχι δεκαπέντε, ἀλλ' εἰκοσιδύο (1), καὶ τὰς ἐλάλει μὲ εἰκοσιδύο ὑπήκοά του ἔθνη, χωρὶς ἑρμηνέα. Ἀλλ' ὁ λόγος μου δὲν εἶναι περὶ τούτου.

Φ. Ἰ Ποῖον λοιπὸν μνημονικὸν λέγεις;

Δ. Τὸ ὁποῖον ἔχουν ὅλοι οἱ ἀπόλυτοι δεσπότες.

Εἶπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 Ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ (2).

Τοῦτο τὸ μνημονικὸν εἰς τὸν Μιθριδάτην ἦτο σταθερώτατον. Μετὰ δύο ἔτη, ἐπειδὴ ἴσχυσε πάλιν νὰ ἀνανεώσῃ τὸν πόλεμον μὲ παρασκευὰς καὶ δυνάμεις πλειοτέρας, ἐνθυμήθη, ὅτι ἐκινδύνευσε νὰ ποντισθῇ ἀπὸ Χίου. Ἐστειλε λοιπὸν πλοῖα φορτισμένα στρατιώτας, μὲ πρόσχημα νὰ τοὺς περάσῃ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑλλάδα. Ὁ ἀλιτήριος αὐτῶν ναύαρχος (Ζηνόβιος ὠνομάζετο) ἐκράτησε νυκτὸς ἐξ ἐπιβουλῆς τὰ τεῖχη καὶ τοὺς ὀχυροὺς ὅλους τόπους τῆς Χίου, κ' ἔβαλε φρουρὰν εἰς αὐτούς. Τὸ δὲ πρῶτ', συναθροίσας τοὺς Χίους εἰς ἐκκλησίαν, ἐζήτησεν ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως πρῶτον τὰ ὄπλα των, ἔπειτα καὶ ὄμηρα, τὰ ὁποῖα ἠναγκάσθησαν οἱ Χῖοι νὰ παραδώσωσιν. Ἐστειλε τὰ ὄμηρα (τέκνα τῶν ἐπισημοτέρων τῆς νήσου) εἰς τὰς Ἐρυθρὰς, τοὺς δὲ γονεῖς εἶπε νὰ προσμένωσι, περὶ τῆς λοιπῆς των τύχης, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως. Μετ' ὀλίγον ἔφθασε καὶ ἡ φοβερὰ ἐπιστολὴ τοῦ Μιθριδάτου, ὀνειδίζουσα πικρῶς τοὺς Χίους διὰ

(1) PLIN. *Histor. Natural.* VII, I, 24.

(2) ὍΜΗΡ. Ἰλιάδ. α', 81.

τὴν μὲ τοὺς Ῥωμοίους συμμαχίαν, ἐνθυμίζουσα ἀκόμη ῥητῶς (1) καὶ ὅ,τι ἐκινδύνευσε πρὸ δύο ἐτῶν νὰ πάθῃ ἀπ' ἑνα τῶν Χίων ναυάρχων, καὶ ἐπιβάλλουσα ζημίαν δύο χιλιάδας ταλάντων (2). Οἱ δὲ Χῖοι, διὰ νὰ τὰ πληρώσωσιν, ἠναγκάσθησαν νὰ γυμνώσωσι τοὺς ναοὺς ὅλους ἀπὸ τὰ βαρύτεμα ἀναθήματα, καὶ τὰς γυναῖκας τῶν ἀπὸ τὰ πολυτελῆ στολίδια

Φ. Βαρυτάτη, ἀλλ' ὑποφερτὴ ζημία.

Δ. Δὲν ἐστάθη ἕως αὐτοῦ τὸ κακόν. Ἡ τόσον βαρεῖα ζημία δὲν εὐχαρίστησεν οὔτε τὸν Μιθριδάτην, οὔτε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ Ζηνόβιον. Τὸ μαρὸν ἀνδράποδον τοῦτο, ὁ Ζηνόβιος, μὲ πρόφασιν ὅτι ἔλειπε τί ἀπὸ τὰ πληρωμένα, ἐσυνάθροισε τοὺς Χίους, ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδιά, εἰς τὸ θέατρον, περικυκλωμένον ἀπὸ στρατιώτας μὲ ξίφη γυμνά, κ' ἐκεῖθεν τοὺς κατέβασεν εἰς τὸν λιμένα, τοὺς ἔμβασεν εἰς τὰ πλοῖά του, χωριστὰ τοὺς ἄνδρας, χωριστὰ τὰς γυναῖκας μὲ τὰν ἡλικία παιδιά, καὶ τοὺς ἔστειλεν εἰς τὸν Μιθριδάτην ὅστις τοὺς διέσπειρεν εἰς ὅλον τὸν Εὐξείνιον πόντον δούλους (3). Παρατρέχω καταισχύνας γυναικῶν, φόνους, καὶ ὅσα ἄλλα δεινὰ ἦτον ἀκόλουθον νὰ

(1) « Εὖνοι καὶ νῦν ἐστε Ῥωμαίοις. . . . ἔς τε τὴν ἐμὴν ναῦν ἐν τῇ » περὶ Ῥόδον ναυμαχίᾳ τριήρης ὑμετέρα ἐνέβαλέ τε καὶ κατέσεισεν. » Ἐκ τῆς Ἐπιστολ. Μιθριδάτ. παρὰ τῷ Ἀππιαν. Μιθριδατικ. § 47.

(2) Δώδεκα σχεδὸν ἑκατομμύρια φράγκων.

(3) Ἀππιαν. Μιθριδατ. § 46-47. Καὶ δεμένους ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῶν δούλους, ὡς ἰστόρησαν ἄλλοι, « Τοὺς Χίους ἐξανδραποδισθέντας ὑπὸ » Μιθριδάτου τοῦ Καππάδοκος παραδοθῆναι τοῖς ἰδίους δούλοις δεδεμένους, ἔν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν » (Ἀθην. VI, σελ. 267).

πάθωσι καὶ πρὸ τῆς ἐξορίας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξορίαν οἱ ταλαίπωροι Χῆοι.

Φ. Πάθῃ μὲ λέγεις ὄχι ὀλιγώτερον φρικτὰ ὄσων ὑπέφεραν ἀπὸ τοὺς Τούρκους. ἸΚαὶ δὲν εὐρέθῃ κάνεῖς νὰ τὰ ἐκδικήσῃ;

Δ. Μετὰ τὴν τραγωδίαν ταύτην, ὁ κατάρατος Ζηνοβίος ἐπέρασεν εἰς τὴν ξηράν, μὲ σκοπὸν νὰ παίξῃ τὸ αὐτὸ δράμα καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἑλληνικὰς τῆς Ἀσίας πόλεις, καὶ ὑπῆγεν εἰς πρώτην τὴν Ἔφεσον. Ἄλλ' οἱ Ἐφέσιοι, φθάσαντες νὰ μάθωσι τὴν συμφορὰν τῶν Χίων, ἠπάτησαν τὸν ζητοῦντα νὰ τοὺς ἀπατήσῃ Ζηνοβίον, τὸν ἐφυλάκισαν, καὶ μετ' ὀλίγου τὸν ἐθανάτωσαν (1).

Φ. Εὖγε!

Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ρέζοι!

δὲν ἦτον ὁμως ἀρκετὸν τοῦτο νὰ παρηγορήσῃ τοὺς δυστυχεῖς Χίους.

Δ. Ἄλλος, ὄχι ὀλιγώτερον φονικὸς τοῦ Μιθριδάτου, οὐδὲ τοῦ Ζηνοβίου, ἔμελλε νὰ τοὺς παρηγορήσῃ, ὁ Σύλλας. Σπουδάζων νὰ καταλύσῃ τὸν πόλεμον, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ γρηγορώτερον εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου ἔμελλεν ὄχι μόνον τοὺς ἐχθρούς του νὰ ἐκδικηθῇ, ἀλλὰ καὶ πολλὰς μυριάδας πολιτῶν νὰ κατασφάξῃ, καὶ νὰ κατασταθῇ αὐτόψηφος τῆς πατρίδος του Δικτάτωρ καὶ τύραννος σπουδάζων, λέγω, ὁ Σύλλας νὰ καταλύσῃ τὸν πόλεμον, ἔκαμε συνθήκας εἰρήνης μὲ τὸν Μιθριδάτην, εἰς τὰς ὁποίας τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀποκαταστήσῃ καὶ τοὺς διεσπαρ-

(1) Ἀππιαν. Μιθριδατ. § 48.

μένους Χίους εἰς τὴν πατρίδα των (1). Καὶ οὕτως οἱ Χῖοι ἴδαν πάλιν καὶ κατεφίλησαν τῆς πατρίδος των τὸ ἔδαφος.

Φ. Ἀναπνέω, φίλε μου, τώρα. Ἡ ἱστορία τῆς παλαιᾶς συμφορᾶς τῶν Χίων μου ἐμπνέει χρηστὰς ἐλπίδας περὶ τῆς σημερινῆς.

Δ. Ἐποίας ἐλπίδας;

Φ. Ἐάν ὁ Σύλλας ἠνάγκασε τὸν τόσον μέγαν καὶ κραταῖον Μιθριδάτην, ὥστε καὶ μετὰ τοιαύτην εἰρήνην ν' ἀνεγείρη πάλιν τὸν πόλεμον καὶ νὰ τὸν κρατήσῃ χρόνους μακροὺς, πολεμήσας ἔπειτα καὶ τοῦ Σύλλα τὸν διάδοχον Λούκουλλον, καὶ τοῦ Λουκούλλου τὸν διάδοχον Πομπήϊον· ἐάν, λέγω, τοιοῦτον τρομερὸν δορικτήτορα ἠνάγκασεν ὁ Σύλλας, ἔπως εἶναι δυνατόν οἱ προστάται τῶν Ἑλλήνων, φιλόφρωνοι ἡγεμόνες, νὰ μὴ δείξωσιν ὄσσην ἔδειξεν ὁ φονικὸς Σύλλας εὐσπλαγχνίαν εἰς τοὺς ταλαιπώρους Χίους; πῶς εἶναι δυνατόν, ὄντες πολλὰ κραταιότεροι τῶν Ῥωμαίων, νὰ μὴν ἀναγκάσωσι τὸν Σουλτάνον νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν Χίον εἰς τοὺς γησίους αὐτῆς κτήτορας καὶ κυρίους;

Δ. Καὶ ποῖον Σουλτάνον! ὁποῖον οὐδ' εὐνοῦχόν σου ἤθελε καταδεχθῆναι νὰ ἔχη ὁ Μιθριδάτης, ὅστις παρ' ὀλίγον ἔλειψε νὰ καταλύσῃ καὶ αὐτὴν τῶν Ῥωμαίων τὴν ἀκαταμάχητον ἀρχήν.

Φ. Γνωρίζουν βέβαια οἱ κραταῖοι προστάται τῶν Ἑλλήνων τὴν ἱστορίαν ταύτην· τὴν γνωρίζουν καὶ οἱ σοφοὶ των διπλωματικοί.

(1) Ἀπκιαν. αὐτόθ. § 55-58.

Δ. Ἴσως τὴν ἐλησμόνησαν· ἴσως οὐδὲ τὴν ἐγνώρισαν ποτέ. Οἱ ἡγεμόνες, περισπασμένοι ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τῶν ἰδίων ὑπηκόων, δὲν ἔχουν καιρὸν νὰ ἀναγινώσκωσιν ἱστορίας. Οἱ δὲ διπλωματικοί, ἀφοῦ ἐγεννήθη διπλωματία εἰς τὴν Εὐρώπην, σπανίως ἐφρόντισαν νὰ διδάσκωσι τοὺς ἡγεμόνας τί τοὺς καταστένει ἀληθεῖς πατέρας τῶν λαῶν, καὶ τί τοὺς μεταβάλλει εἰς σαρκοφάγα θηρία, ὡς τοὺς ὠνόμαζεν ὁ Κάτων.

Φ. Ὁ ψηφισθεὶς κἀν Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἐχρεώσται νὰ τὸ ἐνθυμίῃ καὶ εἰς τοὺς ἡγεμόνας καὶ εἰς τοὺς διπλωματικούς, νὰ τοὺς παρακαλέσῃ νὰ μὴν ὑποφέρωσι τόσῃν κατασχύνῃν, ὥστε μηδὲ τοῦ φονικοῦ Σύλλα τὴν συμπάθειαν νὰ δεῖξωσιν εἰς τοὺς ταλαιπώρους Χίους.

Δ. Εἰς ταύτην μόνην τὴν ἐλπίδα, φίλε, στηρίζομαι κ' ἐγώ. Ὅχι μόνον ἡ φιλανθρωπία, ἀλλὰ καὶ ἡ φρόνησις τοῦ προέδρου μὲ θαρρύνει νὰ ἐλπίζω τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Χίου. Τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ κινήσῃ πάντα λίθον, νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν ἄγριον τύραννον· διὰ νὰ πληροφορήσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε Γάλλος, οὔτε Ῥώσος, οὔτ' Ἄγγλος, ἀλλὰ γνήσιος Ἕλλην, ἄλλο τι μὴ φροντίζων τὴν ἡμέραν, ἄλλο τι μὴ φανταζόμενος εἰς τὸν ὕπνου του τὴν νύκτα, παρὰ τὰ συμφέροντα εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἡ ἀνάκτησις τῆς Χίου ὄχι μόνον συμφέρει, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀναγκαία εἰς τὴν ὑπαρξεν καὶ ἡσυχίαν ὅλης τῆς Ἑλλάδος....

Φ. Ὡς ἐξεναντίας εἰς τοὺς Τούρκους ἡ Χίος ἔγινε τώρα, καὶ θέλ' εἰσθαι εἰς τὸ ἐξῆς διόλου ἀνωφελής.

Δ. Καὶ δυνατὴ ἀκόμη νὰ τοὺς βλάψῃ πολὺ· ἀληθῆς

πέτρα σκανδάλου, καὶ καθημερινὴ πολέμου πρόφασις μεταξὺ Τούρκων καὶ Γραικῶν, ἴσως ἀκόμη καὶ μεταξὺ Τούρκων καὶ τῶν προστατῶν μας. Ἄν ὁ τύραννος ἐλπίζῃ, ὅτι οἱ διεσπαρμένοι εἰς τὴν Εὐρώπην Χῖοι μέλλουν πάλιν νὰ τὴν κατοικήσωσι κρατουμένην ἀπ' αὐτὸν, καὶ νὰ τὴν λαμπρύνωσιν ὡς πρότερον, βόσκειται ἀπὸ ματαιίας ἐλπίδας....

Φ. Ματαιοτάτας.

Δ. Ἄν ἐλπίζῃ, ὅτι ἄλλοι ἀλλαχόθεν κάτοικοι θέλουν συρρέυσαι μὲ τὸν καιρὸν εἰς αὐτήν, αἱ ἐλπίδες του εἶν' ἀκόμη μωρότεραι....

Φ. Μωρόταται.

Δ. Ἔτις ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς, ἀφίνων τὸν τόπον τῆς γενέσεώς του, καὶ μετοικιζόμενος εἰς νέαν γῆν, μέλλει νὰ προκρίνη τὴν ἐρημωμένην ἀπὸ τὸν τύραννον νῆσον, ἐνῶ δύναται νὰ περάσῃ εἰς τὰς γείτονας Κυκλάδας, εἰς τὴν Σάμον, εἰς τὴν Κρήτην, ἢ τὴν Πελοπόννησον;....

Φ. Οὐδὲ κάνεις.

Δ. Ἔτις προτιμᾷ νὰ πατῇ γῆν καλύπτουσαν φονευμένους ἀδελφούς του, μὲ τὸν καθημερινὸν φόβον μὴ καταχωσθῇ καὶ αὐτὸς εἰς αὐτήν, παρὰ νὰ ζῇ ὅπου μέλλει, βλέπων τὰ μνήματα, νὰ μακαρίζῃ τοὺς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ ἐλευθερίας, καὶ νὰ ταλανίζῃ τοὺς πολεμήσαντας αὐτήν;

Φ. Οὐδὲ κάνεις.

Δ. Λέγω τώρα τὰς ἐνδεχομένας βλάβας εἰς τὸν ἄγριον τύραννον, ἂν δὲν ἀποδώσῃ τὴν Χίον εἰς τοὺς Χίους. Δὲν εἶναι μόνοι οἱ Χῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ψαριανοὶ, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουν

ποτέ τὸν ἀφήσειν ἤσυχον νὰ κρατῆ τὸν τόπον τῆς γενέσεως αὐτῶν, τὰ Ψαρά, καὶ τὴν πατρίδα των τὴν Χίον.....

Φ. Τὰ Ψαρά, μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν εἶναι πλὴν προάσειον τῆς Χίου.

Δ. Οἱ Σάμιοι, ἀπὸ τᾶλλο μέρος, μὴ δυνάμενοι νὰ φυλάξωσι τὴν ἐλευθερίαν, ἐνόσω ἢ γειτόνισσά των Χίος κατέχεται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν τῆς ἐλευθερίας, θέλουν ἐπινοήσειν παντοίους τρόπους καὶ προφάσεις νὰ πράξωσι τώρα φρονιμώτερα ὅ,τι ἔπραξαν ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως, γινόμενοι αἷτιοι τῆς συμφορᾶς τῶν Χίων (1).

Φ. Προφάσεις δὲν θέλουν τοὺς λείψειν νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν ἀνάκτησιν τῆς Χίου.

Δ. Αὐτὸς ὁ τύραννος μέλλει νὰ τὰς δίδῃ καὶ εὐλόγους καὶ συχνάς. Τὰ πολεμικὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ του πλοῖα, θέλει περάσειν πολὺς καιρὸς ἀκόμη ἕως νὰ βλέπωσι Σάμια, Ψαριανὰ καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ πλοῖα, χωρὶς ἐπιθυμίαν νὰ τ' ἀδικήσωσιν ὅπωςδὴποτε Ἀφίνω σε νὰ συλλογισθῆς, ἐὰν ἐλευθέρας πολιτείας ναῦτα ὑποφέρωσι τουρκικῶν ἀνδραπόδων ἀδικίας, χωρὶς νὰ τοὺς ποντίσωσιν εἰς τὴν Θάλασσαν.

Φ. Τοῦτο βέβαια μέλλει ν' ἀκολουθήσῃ.

Δ. Ἐνθυμᾶσαι ἐκ τῆς ἱστορίας, ὁποίας συνθήκας εἰρήνης ἔκαμαν μὲ τὸν Ἀρταξέρξην, μετὰ τῆς Κύπρου τὸν πόλεμον, οἱ πρόγονοί μας, μὲ σκοπὸν ν' ἀποφύγωσιν εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἐνδεχόμενα σκάνδαλα, ἀπὸ τὰς θαλασσίους συναπαντήσεις Ἑλλήνων καὶ Περσῶν τὰς ἐνθυμᾶσαι.

(1) Ἴδε τὰ εἰς τὴν δευτέρ. ἐκδ. τοῦ Βεκκαρίου Προλεγόμεν. σελ. νή.

Φ. Ὄχι τόσο λεπτομερῶς.

Δ. Ἠνάγκασαν τὸν ὑπερήφανον Πέρσην, ὄχι μόνον τὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Ἀσίας ν' ἀφήσῃ αὐτονόμους, ἀλλὰ μηδὲ νὰ ἐμβαίῃ ὀλότελα μὲ πλοῖα πολεμικὰ εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βάλλοντες ὄρια ἀπὸ τὸν βορρᾶν τὰς Κυανέας, ἤγουν τὴν δυτικὴν ἄκραν τοῦ Βοσπόρου, ὅπου ἦτο τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀπὸ τὴν νότον τὰς Χελιδονίας νήσους, ἢ τὴν Φάσηλιν τῆς Παμφυλίας (1).

Φ. Ὡ λαμπρὰ διὰ τοὺς Ἕλληνας, καὶ αἰσχρὰ διὰ τὸν βάρβαρον δεσπότην συνθήκη!

Δ. Ἦτο τότε, φίλε, ὁ καιρὸς (2), ὅτε οἱ Ἕλληνες ἔσωζαν ἀκόμη ὀλίγην Μαραθῶνιον καὶ Σαλαμίνιον μεγαλοφροσύνην, ἐπειδὴ ἔκαμε τὰς συνθήκας αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Μιλτιάδου, ὁ Κίμων, ἔχων καὶ αὐτοὺς τοὺς Χίους συμμάχους· συνθήκας πολλὰ διαφόρους ἀπὸ τὰς μετὰ ἐξήκοντα ἔτη συνθήκας τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὅποιοι ἐτόλμησαν νὰ ὑποβάλωσι πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ Πέρσου τὰς ἐλευθερωθείσας ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους πόλεις (3).

(1) « Αὐτονόμους εἶναι τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδας πόλεις ἀπάσας, τοὺς δὲ τῶν Περσῶν σατράπας μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν » κατωτέρω τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν, μηδὲ ναῦν μακρὰν πλεῖν ἐντὸς Φασήλιδος καὶ Κυανέων. » Διοδώρ. Σικελ. XII, 4, σελ. 481. « Οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς, οὔτε ἐντὸς Ἄλως ποταμοῦ πεζῶ καταβαίνειν, οὔτε μακροῖς πλοίοις ἐπὶ τᾶνδον πλεῖν Φασήλιδος. » Ἰσοκράτ. Παναθην. § 20, σελ. 244.

(2) Ἔτος 449 πρὸ Χριστοῦ.

(3) Πλουτάρχ. Κίμ. § 12-14. Διοδώρ. Σικελ. XIV, 110.

μ' ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ, ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Φ. Ἄς ἐλπίζωμεν ἀπὸ τοὺς προστάτας μας συνθήκας ὁμοίας τῶν Ἀττικῶν συνθηκῶν, δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ ὅτι δὲν θέλουν δειχθῆν καὶ αὐτοῦ τοῦ αἰμοδόρου Σύλλα ἀσυμπαθέστεροι πρὸς ἡμᾶς τοὺς ταλαιπώρους Χίους.

3 Νοεμβρίου, 1827 (1).

(1) Τὰ πρόσωπα τοῦ Διαλόγου δὲν ἐγνώριζαν ἀκόμη τὸν ἀπροσδόκητον ἐξολοθρευμὸν τοῦ τυραννικοῦ στόλου. Χάρις εἰς τοὺς ναυάρχους τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἐβασάνιζε τοὺς Διπλωματικούς πολιτικὸν πρόβλημα ἔγινεν ἀπλούστερον. Ὅσον δύναται τις νὰ προμαντεύσῃ ἐκ τῶν συμβάντων τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν, ὁ ἐξοστρακισμὸς τῶν Μουσουλμάνων ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, δυνατὸς νὰ ἀναβαλθῇ ἔτι πρὸς μικρὸν, οὔτ' ἀπὸ τοὺς Αὐστριακοὺς οὔτ' ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους δύναται πλέον νὰ ἐμποδισθῇ. Εἰς τὴν Αὐστριαν μόνον μέσον νὰ μὴ φοβῆται τὴν Ῥωσίαν ἔμεινε, νὰ παραιτηθῇ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, καὶ νὰ ἰσχυροποιηθῇ μὲ τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν τὴν συμμαχίαν. Ἡ Ἄγγλία δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τὴν μέλλουσαν αὔξησιν τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ, ἂν προστατεύσῃ εἰλικρινῶς τὴν Αὐτονομίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν ἀφήσῃ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὸν τύραννον, καὶ τὴν Χίον (ἂν δὲν ἀπεσπάσθη ἀκόμη), καὶ ὅσας ἄλλας νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους θύνηθῇ, πρὶν φανῶσιν οἱ Ῥῶσοι εἰς αὐτό. Ἄν συγχωρήσῃ εἰς τοὺς ὀλιγαρχικούς της νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐμεταχειρίσθησαν τὴν Ἰταλίαν, τὴν Ἰσπανίαν, καὶ ὡς ἐτοιμάζονται ἴσως νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν Λυσιτανίαν, μὴν ἀμφιβάλλῃ, ὅτι θέλει ἀναγκάσειν τοὺς Ἕλληνας νὰ προκρίνωσι τὸν Ῥωσικὸν ζυγὸν, ὡς μετρίωτερον τῆς Ἀγγλικῆς πλεονεξίας. Ἀπὸ τιοαύτην ἀνάγκην μόνοι οἱ Γάλλοι θύναται νὰ σώσωσι τὴν Ἑλλάδα. Ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία, βασιλευομένη βασιλείαν κοινοβουλευτικὴν, ἰσχυρά καὶ διὰ τὸ πλῆθος καὶ διὰ τὰς ἀρετὰς τῶν κατοίκων της, θέλει φιλοτιμηθῆν νὰ προσθέσῃ εἰς τὰ πολλὰ καὶ λαμπρά της κατορθώματα, καὶ τὸν ἐνδοξότατον τίτλον νὰ ἐπονομασθῇ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΗΣ ἙΛΛΗΝΙΚΗΣ Αὐτονομίας. Ἐἰς ποῖον ἄλλο ἔθνος ἀρμόζει πλέον τοιοῦτος τίτλος παρὰ εἰς τοὺς Γάλλους, γησιίους κληρονόμους τῆς Ἀττικῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλομουσίας;

6 Δεκεμβρίου, 1827.

ΑΡΡΙΑΝΟΥ

ΤΩΝ

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α'.

Περὶ Ἐλευθερίας.

ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ ἐστίν, ὁ ζῶν ὡς βούλεται· ὃν οὔτ' ἀναγκάσαι
ἐστίν, οὔτε κωλύσαι, οὔτε βιάσασθαι· οὔ αἱ ὀρμαὶ ἀνεμπόδις, οὔ
αἱ ὀρέξεις ἐπιτευκτικαί, αἱ ἐκκλίσεις ἀπερίπτωτοι. Τίς οὖν 2
θέλει ζῆν ἁμαρτάνων; Οὐδεὶς. Τίς θέλει ζῆν ἐξαπατώμενος,
προπίπτων, ἄδικος ὢν, ἀκόλαστος, μεμψίμοιρος, ταπεινός;
Οὐδεὶς. Οὐδεὶς ἄρα τῶν φαύλων ζῆ ὡς βούλεται· οὐ τοίνυν οὐδ' 3
ἐλεύθερός ἐστι. Τίς δὲ θέλει λυπούμενος ζῆν, φοβούμενος, 4
φθονῶν, ἐλεῶν, ὀρεγόμενος καὶ ἀπατυγχάνων, ἐκκλίνων καὶ
περιπίπτων; οὐδεὶς. Ἔχομεν οὖν τινα τῶν φαύλων ἄλυπον, 5
ἄφοβον, ἀπερίπτωτον, ἀναπότευκτον; Οὐδένα. Οὐκ ἄρα οὐδὲ
ἐλεύθερον.

Ταῦτα ἂν τις ἀκούσῃ δισύπατος, ἂν μὲν προσθῆς, ὅτι, 6
Ἀλλὰ σύ γε σοφὸς εἶ, οὐδὲν πρὸς σὲ ταῦτα· συγγνώσεται σοι.
Ἄν δ' αὐτῷ τὰς ἀληθείας εἴπῃς, ὅτι, Τῶν τρεῖς πεπραμένων 7
οὐδὲν διαφέρεις πρὸς τὸ μὴ καὶ αὐτὸς δοῦλος εἶναι· τί ἄλλο ἢ
πληγὰς σε δεῖ προσδοκᾶν; Πῶς γὰρ, φησὶν, ἐγὼ δοῦλός εἰμι; 8

- ὁ πατήρ ἐλεύθερος, ἢ μήτηρ ἐλευθέρα, οὐ ὡνήν οὐδείς ἔχει· ἀλλὰ καὶ συγκλητικὸς εἰμι, καὶ Καίσαρος φίλος, καὶ ὑπάτευκα,
- 9 καὶ δούλους πολλοὺς ἔχω. Πρῶτον μὲν, ὃ βέλτιστε συγκλητικὴ, τάχα σου καὶ ὁ πατήρ τὴν αὐτὴν δουλείαν δοῦλος ἦν, καὶ ἡ
- 10 μήτηρ, καὶ ὁ πάππος, καὶ ἐφεξῆς πάντες οἱ πρόγονοι. Εἰ δὲ δὴ καὶ τὰ μάλιστα ἦσαν ἐλεύθεροι, τί τοῦτο πρὸς σέ; τί γάρ, εἰ ἐκεῖνοι μὲν γενναῖοι ἦσαν, σὺ δ' ἀγεννής; ἐκεῖνοι μὲν ἄφοβοι, σὺ δὲ δειλός; ἐκεῖνοι μὲν ἐγκρατεῖς, σὺ δ' ἀκόλαστος;
- 11 Καὶ τί, φησί, τοῦτο πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; Οὐδέν σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἄκοντά τι ποιεῖν, τὸ ἀναγκαζόμενον, τὸ
- 12 ζέοντα, πρὸς τὸ δοῦλον εἶναι; Τοῦτο μὲν ἔστω, φησίν. Ἀλλὰ τίς με δύναται ἀναγκάσαι, εἰ μὴ ὁ πάντων κύριος Καίσαρ;
- 13 Οὐκοῦν ἓνα μὲν δεσπότην σαυτοῦ καὶ σὺ αὐτὸς ὠμολόγησας. Ὅτι δὲ πάντων, ὡς λέγεις, κοινός ἐστι, μηδέν σε τοῦτο παραμυθείσθω· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι ἐκ μεγάλης οἰκίας δοῦλος
- 14 εἶ. Οὕτω καὶ Νικοπολίται ἐπιδοῶν εἰώθασιν, Νῆ τὴν Καίσαρος Τύχην, ἐλεύθεροί ἐσμεν.
- 15 Ὅμως δ', ἂν σοι δοκῇ, τὸν μὲν Καίσαρα πρὸς τὸ παρὸν ἀφῶμεν. Ἐκεῖνο δέ μοι εἶπε, οὐδέποτ' ἠράσθης τινός; οὐ
- 16 παιδισκαρίου; οὐ δούλου; οὐκ ἐλευθέρου; Τί οὖν τοῦτο πρὸς
- 17 τὸ δοῦλον εἶναι, ἢ ἐλεύθερον; Οὐδέποθ' ὑπὸ τῆς ἐρωμένης ἐπετάγης οὐδὲν ὧν οὐκ ἤθελες; οὐδέποτέ σου τὸ δουλᾶριον ἐκολάκευσας; οὐδέποτ' αὐτοῦ τοὺς πόδας κατεφίλησας; καί-
τοι τοῦ Καίσαρος ἂν σέ τις ἀναγκάσῃ, ὕβριν αὐτὸ ἡγῆ, καὶ
- 18 ὑπερβολὴν τυραννίδος. Τί οὖν ἄλλο ἐστὶ δουλεία; Νυκτὸς οὐδέποτ' ἀπῆλθες ὅπου οὐκ ἤθελες; ἀνάλωσας ὅσα οὐκ ἤθελες; εἰπᾶς τινα οἰμώζων καὶ ζένων; ἠνέσχου λοιδορούμενος, ἀπο-
- 19 κλειόμενος; Ἄλλ' εἰ σὺ αἰσχύνῃ τὰ σαυτοῦ ὁμολογεῖν ὄρα ἃ λέγει καὶ ποιεῖ ὁ Θρασωνίδης, ὃς τσαῦτα στρατευσάμενος ὅσα τάχα οὐδὲ σὺ, πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε νυκτὸς, ὅτε ὁ Γέτας

οὐ τολμᾶ ἐξελθεῖν· ἀλλ', εἰ προσηναγκάζετο ὑπ' αὐτοῦ, πόλλ' ἂν ἐπικραυγᾶσας, καὶ τὴν πικρὰν δουλείαν ἀπολοφυράμενος, ἐξῆλθεν. Εἶτα, τί λέγει;

Παιδισκαρίον με,

20

φησί,

καταδεδούλωκ' εὐτελές,

Ὦν οὐδὲ εἷς [γε] τῶν πολεμίων πώποτε.

Τάλας, ὅς γε καὶ παιδισκαρίου δούλος εἶ, καὶ παιδισκαρίου 21
εὐτελοῦς. Τί οὖν ἔτι σαυτὸν ἐλεύθερον λέγεις; τί δὲ προφέρεις σου
τάς στρατείας; Εἶτα ξίφος αἰτεῖ, καὶ πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ 22
διδόντα χαλεπαίνει· καὶ δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει, καὶ δεῖται,
καὶ κλαίει· πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήσας, ἐπαίρεται. Πλὴν καὶ 23
τότε πῶς; [ὡς] μὴδ' ἐπιθυμεῖν ἢ φοβεῖσθαι; [οὐχ] οὕτως
ἐλευθερίας εἶχε.

Σκέψαι δ' ἐπὶ τῶν ζώων, πῶς χρώμεθα τῇ ἐννοίᾳ τῆς 24
ἐλευθερίας. Λέοντας τρέφουσιν ἡμέρους ἐγκλείσαντες, καὶ 25
σιτίζουσι, καὶ κομίζουσιν ἔνιοι μεθ' αὐτῶν. Καὶ τίς ἐρεῖ τούτου
τὸν λέοντα ἐλεύθερον; οὐχὶ δ' ὅσω μαλακώτερον διεξάγει,
τοσοῦτω δουλικώτερον; τίς δ' ἂν αἰσθῆσιν καὶ λογισμὸν λαβῶν,
βούλοιο τούτων τις εἶναι τῶν λεόντων; Ἄγε, τὰ δὲ πτηνὰ ταῦτα 26
ὅταν ληφθῆ, καὶ ἐγκεκλεισμένα τρέφεται, οἷα πάσχει, ζητοῦντα
ἐκφυγεῖν; καὶ ἔνια γε αὐτῶν λιμῶ διαφθείρεται μᾶλλον, ἢ
ὑπομένει τὴν τοιαύτην διεξαγωγὴν. Ὅσα δ' οὖν διασώζεται, 27
μόγις καὶ χαλεπῶς, καὶ φθίνοντα· κὰν ὅλως εὖρη τι παρεωγ-
μένον, ἐξεπήδησεν. Οὕτως ὀρέγεται τῆς φυσικῆς ἐλευθερίας,
καὶ τοῦ αὐτόνομα καὶ ἀκώλυτα εἶναι. Καὶ τί σοι κακόν ἐστιν 28
ἐνταῦθα; Οἷα λέγεις! πέτεσθαι πέφυκα ὅπου θέλω, ὑπαιθρος
διάγειν, ἄδειν ὅταν θέλω· σύ με πάντων τούτων ἀφαιρῆ, καὶ
λέγεις, τί σοι κακόν ἐστι; Διὰ τοῦτο ἐκεῖνα μόνον ἐροῦμεν 29
ἐλεύθερα, ὅσα τὴν ἄλωσιν οὐ φέρει, ἀλλ', ἅμα τε ἔαλω, καὶ

- 30 ἀποθανόντα διέφυγεν. Οὕτω καὶ Διογένης που λέγει, μίαν εἶναι μηχανὴν πρὸς ἐλευθερίαν, τὸ εὐκόλως ἀποθνήσκειν· καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γράφει, ὅτι, τὴν Ἀθηναίων πόλιν καταδουλώσασθαι οὐ δύνασαι· οὐ μᾶλλον, φησὶν, ἢ τοὺς ἰχθύας.
- 31 Πῶς; οὐ γὰρ λήψομαι αὐτούς; Ἄν λάβῃς, φησὶν, εὐθύς ἀπολιπόντες σε οἰχήσονται, καθάπερ οἱ ἰχθύες. Καὶ γὰρ ἐκείνων ὃν ἂν λάβῃς, ἀπέθανε· καὶ οὗτοι ληφθέντες εἰάν ἀποθνήσκωσι,
- 32 τί σοι ἐστὶ τῆς παρασκευῆς ὄφελος; Τοῦτ' ἔστιν ἐλευθέρου ἀνδρὸς φωνή, σπουδῇ ἐξητακότος τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡσπερ εἰκὸς εὐρηκότος. Ἄν δ' ἀλλαχοῦ ζητῆς ἢ ὅπου ἐστὶ, τί θαυμαστὸν εἰ οὐδέποτε αὐτὸ εὐρίσκεις;
- 33 Ὁ δοῦλος εὐθύς εὐχεται ἀφεθῆναι ἐλεύθερος. Διὰ τί; Δοκεῖτε, ὅτι τοῖς εἰκοσώναις ἐπιθυμεῖ δοῦναι ἀργύριον; Οὐ· ἀλλ', ὅτι φαντάζεται, μέχρι τοῦ νῦν, διὰ τὸ μὴ τετυχηκέναι
- 34 τούτου, ἐμποδίζεσθαι καὶ δυσροεῖν. Ἄν ἀφεθῶ, φησὶν, εὐθύς πᾶσα εὐροία, οὐδενὸς ἐπιστρέφομαι, πᾶσιν ὡς ἴσος καὶ ὁμοιος λαλῶ, πορεύομαι ὅπου θέλω, ἔρχομαι ὅθεν θέλω, καὶ ὅπου
- 35 θέλω. Εἶτα ἀπηλευθέρωται· καὶ εὐθύς μὲν οὐκ ἔχων ποῖ φάγη, ζητεῖ τίνα κολακεύσει, παρὰ τίνι δειπνήσει· εἶτα ἢ ἐργάζεται τῷ σώματι, καὶ πάσχει τὰ δεινότεα· κἂν σχῆ τινα φάτνην,
- 36 ἐμπέπτωκεν εἰς δουλείαν πολὺ τῆς προτέρας χαλεπωτέραν· ἢ καὶ εὐπορήσας ἄνθρωπος ἀπειρόκαλος, πεφίληκε παιδισκάριον,
- 37 καὶ δυστυχῶν ἀνακλαιέται, καὶ τὴν δουλείαν ποθεῖ. Τί γὰρ μοι κακὸν ἦν; ἄλλος μ' ἐνέδυνεν, ἄλλος μ' ὑπέδει, ἄλλος ἔτρεφεν, ἄλλος ἐνοσοκόμει, ὀλίγα αὐτῷ ὑπηρέτουν. Νῦν δὲ τάλας οἷα
- 38 πάσχω, πλείοσι δουλεύων ἀνθ' ἐνός; Ὅμως δ' εἰάν δακτυλίους, φησί, λάβω, τότε γ' εὐρούσατα διάξω, καὶ εὐδαιμονέστατα. Πρῶτον μὲν, ἵνα λάβῃ, πάσχει ὧν ἐστὶν ἄξιος· εἶτα λαβὼν,
- 39 πάλιν ταυτά. Εἶτά φησιν· Ἄν μὲν στρατεύσωμαι, ἀπηλλάγην πάντων τῶν κακῶν. Στρατεύεται. Πάσχει ὅσα μαστιγίας· καὶ

οὐδὲν ἤττον δευτέραν αἰτεῖ στρατείαν, καὶ τρίτην. Εἴθ' ὅταν 40
αὐτὸν τὸν κολοφῶνα ἐπιθῆ, καὶ γένηται συγκλητικὸς, τότε
γίνεται δούλος εἰς σύλλογον ἐρχόμενος, τότε τὴν καλλίω καὶ
λιπαρωτάτην δουλείαν δουλεύει.

Ἴνα μὴ μωρὸς ᾖ, ἀλλ' ἵνα μάθῃ ἃ ἔλεγεν ὁ Σωκράτης, τί 41
ἔστι τῶν ὄντων ἕκαστον, καὶ μὴ εἰκῆ τὰς προλήψεις ἐφαρμόζη
ταῖς ἐπὶ μέρους οὐσίαις. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον τοῖς ἀνθρώ- 42
ποις πάντων τῶν κακῶν, τὸ τὰς προλήψεις τὰς κοινὰς μὴ
δύνασθαι ἐφαρμόζειν τοῖς ἐπὶ μέρους. Ἡμεῖς δ' ἄλλοι ἄλλα
οἴομεθα. Ὁ μὲν, ὅτι νοσεῖ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὅτι τὰς προλήψεις 43
οὐκ ἐφαρμόζει. Ὁ δ', ὅτι πτωχὸς ἐστίν· ὁ δ', ὅτι πατέρα
χαλεπὸν ἔχει ἢ μητέρα· τῷ δ', ὅτι ὁ Καίσαρ οὐχ ἰλεῶς ἐστι.
Τοῦτο δ' ἐστίν ἐν καὶ μόνον, τὸ τὰς προλήψεις ἐφαρμόζειν μὴ
εἰδέναι. Ἐπεὶ τίς οὐκ ἔχει κακοῦ πρόληψιν, ὅτι βλαβερόν ἐστιν, 44
ὅτι φευκτόν ἐστιν, ὅτι παντὶ τρόπῳ ἀποικονόμητόν ἐστι;
Πρόληψις προλήψει οὐ μάχεται, ἀλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐπὶ τὸ ἐφαρμό-
ζειν. Τί οὖν τὸ κακόν ἐστι τοῦτο, καὶ βλαβερόν, καὶ φευκτόν; 45
Λέγει, τὸ Καίσαρος μὴ εἶναι φίλον. Ἀπῆλθεν, ἀπέπεσε τῆς
ἐφαρμογῆς, θλίβεται, ζητεῖ τὰ μηδὲν πρὸς τὸ προκειμένον· ὅτι
τυχῶν τοῦ φίλος εἶναι Καίσαρος, οὐδὲν ἤττον τοῦ ζητουμένου οὐ
τέτευχε. Τί γάρ ἐστιν, ὃ ζητεῖ πᾶς ἄνθρωπος; Εὐσταθῆσαι, 46
εὐδαιμονῆσαι, πάντα ὡς θέλει ποιεῖν, μὴ κωλύεσθαι, μὴδ'
ἀναγκάζεσθαι. Ὅταν οὖν γένηται Καίσαρος φίλος, πέπαυται
κωλυόμενος; πέπαυται ἀναγκαζόμενος; εὐσταθεῖ; εὐροεῖ; Τίνος
πυθώμεθα; Τίνα ἔχομεν ἀξιοπιστότερον, ἢ αὐτὸν τοῦτον τὸν
γεγονότα φίλον; Ἐλθὲ εἰς τὸ μέσον, καὶ εἰπέ ἡμῖν, πότε ἀτα- 47
ραχώτερον ἐκάθευδες; νῦν, ἢ πρὶν γενέσθαι φίλος τοῦ Καίσαρος;
Εὐθύς ἀκούεις, ὅτι, Παῦσαι, τοὺς Θεοὺς σοι, ἐμπαίζων μου τῇ
τύχῃ. Οὐκ οἶδας οἷα πάσχω τάλας, οὐδ' ὕπνος ἐπέρχεται μοι·
ἀλλ' ἄλλος ἐλθὼν λέγει, ὅτι, ἤδη ἐγρηγορεῖ, ἤδη πρόεισιν·

- 48 εἶτα ταραχαί, εἶτα φροντίδες. Ἄγε, ἐδείπνεις δὲ πότε εὐαρεστότερον; νῦν, ἢ πρότερον; Ἄκουσον αὐτοῦ, καὶ περὶ τούτων τί λέγει· ὅτι, ἂν μὲν μὴ κληθῆ, ὀδυνᾶται· ἂν δὲ κληθῆ, ὡς δοῦλος παρὰ κυρίῳ δειπνεῖ, μεταξύ προσέχων μὴ τι μωρὸν εἴπῃ ἢ ποιήσῃ. Καὶ τί δοκεῖς φοβεῖται; μὴ μασιγωθῆ ὡς δοῦλος; Πόθεν αὐτῷ οὕτω καλῶς; Ἄλλ', ὡς πρέπει τηλικούτου ἄνδρα,
- 49 Καίσαρος φίλον, μὴ ἀπολέσῃ τὸν τράχηλον. Ἐλούου δὲ πότε ἄταραχώτερον; ἐγυμνάξου δὲ πότε σχολαίτερον; Τὸ σύνολον,
- 50 ποῖον μᾶλλον ἠθέλες βίον βιοῦν; τὸν νῦν, ἢ τὸν τότε; Ὁμόσαι δύναμαι, ὅτι οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος, ἢ ἀναλήθης, ὡς μὴ ἀποδύρασθαι τὰς αὐτοῦ συμφορὰς, ὅσῳ ἂν ᾖ φίλτερος.
- 51 Ὅταν οὖν μήτε οἱ βασιλεῖς λεγόμενοι ζῶσιν ὡς θελοῦσι, μήθ' οἱ φίλοι τῶν βασιλέων, τίνες ἔτι εἰσὶν ἐλεύθεροι; Ζήτει καὶ εὐρήσεις. Ἐχεις γὰρ ἀφορμὰς παρὰ τῆς φύσεως πρὸς εὕρεσιν τῆς ἀληθείας. Εἰ δ' αὐτὸς οὐχ οἶός τε εἶ, κατὰ ταύτας ψιλὰς πορευόμενος, εὐρεῖν τὸ ἐξῆς, ἄκουσον παρὰ τῶν ἐζητηκότων.
- 52 Τί λέγουσιν; Ἄγαθόν σοι δοκεῖ ἢ ἐλευθερία; Τὸ μέγιστον. Δύναται οὖν τις τοῦ μεγίστου ἀγαθοῦ τυγχάνων, κακοδαιμονεῖν, ἢ κακῶς πράσσειν; Οὐ. Ὅσους οὖν ἂν ἴδῃς κακοδαιμονοῦντας, δυσρουῦντας, πενθοῦντας, ἀποφαίνου θαρρόων, μὴ εἶναι ἐλεύθερους.
- 53 Ἀποφαίνομαι. Οὐκοῦν ἀπὸ μὲν ὠνῆς καὶ πράσεως, καὶ τῆς τοιαύτης ἐν κτήσει κατατάξεως, ἤδη ἀποκεχωρήκαμεν. Εἰ γὰρ ὀρθῶς ὠμολόγησας ταῦτα, ἂν τε μέγας βασιλεὺς κακοδαιμονῆ, οὐκ ἂν [εἴη] ἐλεύθερος, ἂν τε μικρὸς, ἂν θ' ὑπατικός, ἂν τε δισύπατος. Ἔγω.
- 54 Ἐπι οὖν ἀπόκριναί μοι κάκεῖνο, δοκεῖ σοι μέγα τι εἶναι καὶ γενναῖον ἢ ἐλευθερία καὶ ἀξιόλογον; Πῶς γὰρ οὐ; Ἔστιν οὖν, τυγχάνοντά τινος οὕτω μεγάλου καὶ ἀξιολόγου καὶ γενναίου,
- 55 ταπεινὸν εἶναι; Οὐκ ἔστιν. Ὅταν οὖν ἴδῃς τινὰ ὑποπεπτωκότα ἐτέρῳ, ἢ κολακεύοντα παρὰ τὸ φαινόμενον αὐτῷ, λέγε καὶ

τοῦτον θαρρῶν μὴ εἶναι ἐλεύθερον· καὶ μὴ μόνον, ἀν δειπνα-
 ρίου ἔνεκα αὐτὸ ποιῆ, ἀλλὰ καὶ ἐπαρχίας ἔνεκα, καὶ ὑπατείας.
 Ἄλλ' ἐκείνους μὲν μικροδούλους λέγε, τοὺς μικρῶν τινῶν
 ἔνεκα ταῦτα ποιῶντας· τούτους δ', ὡς εἰσὶν ἄξιοι, μεγαλο-
 δούλους. Ἔσω καὶ ταῦτα. Δοκεῖ δέ σοι ἡ ἐλευθερία αὐτεξούσιόν 56
 τι καὶ αὐτόνομον; Πῶς γὰρ οὐ; Ὅντινα οὖν ἐπ' ἄλλῳ κωλύσαι
 ἐστὶ, καὶ ἀναγκάσαι, θαρρῶν λέγε μὴ εἶναι ἐλεύθερον. Καὶ μὴ 57
 μοι πάππους αὐτοῦ καὶ προπάππους βλέπε, καὶ ὠνὴν ζήτει καὶ
 πρᾶσιν· ἀλλ', ἀν ἀκούσης λέγοντος ἔσωθεν καὶ ἐκ πάθους,
 Κύριε· καὶ δώδεκα ράβδοι προάγωσι, λέγε δούλον. Καὶ
 ἀκούσης λέγοντος; Τάλας ἐγὼ, οἷα πάσχω; λέγε δούλον. Ἀν
 ἀπλῶς ἀποκλαιόμενον ἴδης, μεμφόμενον, δυσροοῦντα, λέγε
 δούλον, περιπόρφυρον ἔχοντα. Ἀν οὖν μηδὲν τούτων *μὴ* ποιῆ, 58
 μήπω εἴπης ἐλεύθερον· ἀλλὰ τὰ δόγματα αὐτοῦ κατάμαθε,
 μὴ τι ἀναγκαστὰ, μὴ τι κωλυτικά, μὴ τι δυσροητικά; Καὶ
 εὐρῆς τοιοῦτον, λέγε δούλον, ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν Σατορναλίοις·
 λέγε, ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ ἀποδημεῖ· εἴθ' ἤξει, καὶ γνώσῃ οἷα
 πάσχει. Τίς ἤξει; Πᾶς ὃς ἀν ἐξουσίαν ἔχη τῶν ὑπ' αὐτοῦ 59
 τινος θελομένων, πρὸς τὸ περιποιῆσαι ταῦτα, ἢ ἀφελέσθαι.
 Οὕτως οὖν πολλοὺς κυρίους ἔχομεν; Οὕτω. Τὰ γὰρ πράγματα
 προτέρους τούτων κυρίους ἔχομεν· ἐκεῖνα δὲ πολλὰ ἐστὶ· διὰ
 ταῦτα ἀνάγκη, καὶ τοὺς τούτων τινὸς ἔχοντας ἐξουσίαν, κυρίους
 εἶναι. Ἐπεὶ τοι οὐδὲς αὐτὸν τὸν Καίσαρα φοβεῖται· ἀλλὰ 60
 θάνατον, φυγὴν, ἀφαίρεσιν τῶν ὄντων, φυλακὴν, ἀτιμίαν.
 Οὐδὲ φιλεῖ τις τὸν Καίσαρα, ἀν μὴ τι ἢ πολλοῦ ἄξιος· ἀλλὰ
 πλοῦτον φιλοῦμεν, δημαρχίαν, στρατηγίαν, ὑπατείαν. Ὅταν
 ταῦτα φιλοῦμεν, καὶ μισῶμεν, καὶ φοβώμεθα, ἀνάγκη τοὺς
 ἐξουσίαν αὐτῶν ἔχοντας κυρίους ἡμῶν εἶναι. Διὰ τοῦτο καὶ ὡς
 Θεοὺς αὐτοὺς προσκυνοῦμεν. Ἐννοοῦμεν γὰρ, ὅτι τὸ ἔχον 61
 ἐξουσίαν τῆς μεγίστης ὠφελείας, θεῖόν ἐστιν. Εἴθ' ὑποτάσσομεν

κακῶς, Οὗτος δ' ἔχει τῆς μεγίστης ὠφελείας ἐξουσίαν · θεῖον ἄρα ἐστίν. Εἰ γὰρ ὑποτάσσομεν κακῶς, τὸ, οὗτος δ' ἔχει τῆς μεγίστης ὠφελείας ἐξουσίαν, ἀνάγκη καὶ τὸ γενόμενον ἐξ αὐτῶν ἐπενεχθῆναι κακῶς.

- 62 Τί οὖν ἐστὶ τὸ ποιοῦν ἀκώλυτον τὸν ἀνθρώπου, καὶ αὐτεξούσιον; πλοῦτος γὰρ οὐ ποιεῖ, οὐδ' ὑπατεία, οὐδ' ἐπαρχία, οὐδὲ βασιλεία· ἀλλὰ δεῖ τι ἄλλο εὐρεθῆναι. Τί οὖν ἐστὶ τὸ ἐν τῷ γράφειν ἀκώλυτον ποιοῦν καὶ ἀπαραπόδιον; Ἡ ἐπισήμη τοῦ γράφειν. Τί δ' ἐν τῷ κιθαρίζειν; Ἡ ἐπισήμη τοῦ κιθαρίζειν.
- 64 Οὐκοῦν καὶ ἐν τῷ βιοῦν, ἡ ἐπισήμη τοῦ βιοῦν. Ὡς μὲν οὖν ἀπλῶς, ἀκήκοας· σκέψαι δ' αὐτὸ καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους. Τὸν ἐφιτέμενον τινος τῶν ἐπ' ἄλλοις ὄντων, ἐνδέχεται ἀκώλυτον εἶναι; Οὐ. Ἐνδέχεται ἀπαραπόδιον; Οὐ. Οὐκοῦν οὐδ' ἐλεύθερον.
- 65 Ὅρα οὖν· πότερον οὐδὲν ἔχομεν ὃ ἐφ' ἡμῖν μόνοις ἐστίν; ἢ πάντα; ἢ τὰ μὲν ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ, τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις; Πῶς λέγεις; Τὸ σῶμα ὅταν θέλης ὀλόκληρον εἶναι, ἐπὶ σοὶ ἐστίν, ἢ οὐ; Οὐκ ἐπ' ἐμοί. Ὅταν δ' ὑγιαίνειν; οὐθὲ τοῦτο. Ὅταν δὲ καλὸν εἶναι; Οὐδὲ τοῦτο. Ζῆν δὲ, ἢ ἀποθανεῖν; Οὐδὲ τοῦτο. Οὐκοῦν τὸ μὲν σῶμα ἀλλότριον, ὑπεύθυνον παντὸς τοῦ ἰσχυροτέρου.
- 67 Ἔστω. Τὸν ἀγρὸν δ' ἐπὶ σοὶ ἐστὶν ἔχειν ὅταν θέλης, καὶ ἐφ' ὅσον θέλεις, καὶ οἶον θέλεις; Οὐ. Τὰ δὲ δουλάρια; Οὐ. Τὰ δ' ἱμάτια; Οὐ. Τὸ δ' οἰκίδιον; Οὐ. Τοὺς δ' ἵππους; Τούτων μὲν οὐδέν. Ἄν δὲ τὰ τέκνα σου ζῆν θέλης ἐξ ἅπαντος, ἢ τὴν γυναῖκα, ἢ τὸν ἀδελφόν, ἢ τοὺς φίλους, ἐπὶ σοὶ ἐστίν; Οὐδὲ ταῦτα.
- 68 Πότερον οὖν οὐδὲν ἔχεις αὐτεξούσιον, ὃ ἐπὶ μόνῳ ἐστὶ σοὶ, καὶ ἀναφαίρετον; ἢ ἔχεις τι τοιοῦτον; Οὐκ οἶδα. Ὅρα οὖν
- 69 οὕτω, καὶ σκέψαι αὐτό. Μή τις δύναται σε ποιῆσαι συγκαταθέσθαι τῷ ψεύδει; Οὐδεὶς. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῷ συγκαταθετικῷ
- 70 τόπῳ ἀκώλυτος εἶ καὶ ἀνεμπόδιτος. Ἔστω. Ἄγε, ὀρμησαι δέ σε

ἐφ' ὃ μὴ θέλεις, τίς δύναται ἀναγκάσαι; Δύναται. Ὅταν γάρ
 μοι θάνατον ἢ δεσμὰ ἀπειλῇ, ἀναγκάζει με ὀρμῆσαι. Ἄν οὖν
 καταφρονῆς τοῦ ἀποθανεῖν καὶ τοῦ δεδέσθαι, ἔτι αὐτοῦ ἐπιστρέφῃ;
 Οὐ. Σὸν οὖν ἐςιν ἔργον, τὸ καταφρονεῖν θανάτου, ἢ οὐ σὸν; 71
 Ἐμόν. Σὸν ἄρα ἐσί καὶ τὸ ὀρμῆσαι. Ἡ οὐ; Ἐςω ἐμόν.
 Τὸ δ' ἀφορμῆσαι, τίνας; σὸν καὶ τοῦτο. Τί οὖν, ἂν, ἐμοῦ ὀρμῆ- 72
 σαντος περιπατῆσαι, ἐκεῖνός με κωλύσῃ; Τί σου κωλύει; μὴ
 τι τὴν συγκατάθεσιν; Οὐ· ἀλλὰ τὸ σωματίον. Ναί, ὡς λίθον.
 Ἐςω· ἀλλ' οὐκέτι ἐγὼ περιπατῶ. Τίς δέ σοι εἶπε, τὸ περιπατῆσαι 73
 σὸν ἔργον ἐσί [καὶ] ἀκώλυτον; ἐγὼ γὰρ ἐκεῖνο ἔλεγον ἀκώλυτον
 μόνον, τὸ ὀρμῆσαι· ὅπου δὲ σώματος χρεῖα καὶ τῆς ἐκ τούτου
 συνεργείας, πάλαι ἀκήκοας ὅτι οὐδέν ἐσι σὸν. Ἐςω καὶ ταῦτα.
 Ὅρέγεσθαι δέ σε οὐ μὴ θέλεις, τίς ἀναγκάσαι δύναται; Οὐδεὶς. 74
 Προθέσθαι δ' ἢ ἐπιδαλέσθαι τίς, ἢ ἀπλῶς χρῆσθαι ταῖς προσ-
 πιπτούσαις φαντασίαις; Οὐδὲ τοῦτο. Ἀλλὰ ὀρεγόμενόν με 75
 κωλύσει τυχεῖν οὐ ὀρέγομαι. Ἄν τῶν σῶν τινος ὀρέγῃ, καὶ τῶν
 ἀκωλύτων, πῶς σε κωλύσει; Οὐδαμῶς. Τίς οὖν σοι λέγει,
 ὅτι ὁ τῶν ἀλλοτρίων ὀρεγόμενος ἀκώλυτός ἐστιν;

Υγείας οὖν μὴ ὀρέγωμαι; Μηδαμῶς, μὴδ' ἄλλου ἀλλοτρίου, 6
 μηδενός. Ὁ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐπὶ σοὶ παρασκευάσαι ἢ τηρῆσαι 77
 ὅτε θέλεις, τοῦτο ἀλλότριόν ἐστι. Μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ οὐ
 μόνον τὰς χεῖρας, ἀλλὰ πολὺ πρότερον τὴν ὄρεξιν. Εἰ δὲ
 μὴ, παρέδωκας σαυτὸν δοῦλον· ὑπέθηκας τὸν τράχηλον, ἂν
 τι θαυμάσης τῶν μὴ σῶν, ὧς τινι ἂν τῶν ὑπευθύνων καὶ
 θνητῶν προσπαθῆς. Ἡ χεὶρ οὐκ ἔστιν ἐμή; Μέρος ἐστὶ σὸν· 78
 φύσει δὲ πηλὸς, κωλυτὸν, ἀναγκαστὸν, δοῦλον παντὸς τοῦ
 ἰσχυροτέρου. Καὶ τί σοι λέγω χεῖρα; ὅλον τὸ σῶμα οὕτως 79
 ἔχειν σε δεῖ ὡς ὀνάριον ἐπισεσαγμένον· ἐφ' ὅσον ἂν οἶόν τε ἦ,
 ἐφ' ὅσον ἂν διδῶται. Ἄν δ' ἀγγαρεία ἦ, καὶ στρατιώτης ἐπιλά-
 βηται, ἄφες, μὴ ἀντίτεινε, μὴδὲ γόγγυζε. Εἰ δὲ μὴ, πληγὰς

- 80 λαβῶν, οὐδὲν ἦττον ἀπολείς καὶ τὸ ὄναριον. Ὅταν δὲ πρὸς τὸ σῶμα οὕτως ἔχειν σε δέη, ὄρα τί ἀπολείπεται περὶ τὰ ἄλλα, ὅσα τοῦ σώματος ἔνεκα παρασκευάζεται. Ὅταν ἐκεῖνο ὄναριον ᾗ, τὰλλα γίνεται χαλινάρια τοῦ ὄναρίου, σαγματία, ὑποδημάτια, κριθαί, χόρτος. Ἄφες κάκεινα· ἀπόλυε θάττον καὶ εὐκολώτερον ἢ τὸ ὄναριον.
- 81 Καὶ ταύτην τὴν παρασκευὴν παρασκευασάμενος, καὶ τὴν ἀσκησιν ἀσκήσας, τὰ ἀλλότρια ἀπὸ τῶν ἰδίων διακρίνειν, τὰ κωλυτὰ ἀπὸ τῶν ἀκωλύτων, ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι, ἐκεῖνα μὴ πρὸς ἑαυτὸν, ἐνταῦθα ἐπιστρόφως ἔχειν τῆς ὀρέξεως, ἐν-
- 82 ταῦθα κατὰ τὴν ἐκκλισιν· μή τι ἔτι φοβῆτινα; Οὐδένα. Περὶ τίνος γὰρ φοβήσῃ; περὶ τῶν σεαυτοῦ, ὅπου ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ; καὶ τίς τούτων ἐξουσίαν ἔχει; τίς ἀφελέσθαι
- 83 αὐτὰ δύναται; τίς ἐμποδίσει; οὐ μᾶλλον ἢ τὸν Θεόν. Ἄλλ' ὑπὲρ τοῦ σώματος, καὶ τῆς κτήσεως; ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων; ὑπὲρ τῶν οὐδὲν πρὸς σέ; Καὶ τί ἄλλο ἐξαρχῆς ἐμελέτας, ἢ διακρίνειν τὰ σὰ καὶ οὐ σὰ, τὰ ἐπὶ σοὶ καὶ οὐκ ἐπὶ σοί, τὰ κωλυτὰ καὶ ἀκωλύτα; Τίνος δὲ ἔνεκα προσῆλθες τοῖς φιλοσό-
- 84 φοις; ἵνα μηδὲν ἦττον ἀτυχεῖς καὶ δυστυχεῖς; Οὐκοῦν ἀφοβος μὲν οὕτως ἔση καὶ ἀτάραχος. Λύπη δὲ τί πρὸς σέ; ὣν γὰρ προσδοκωμένων φόβος γίνεται, καὶ λύπη παρόντων. Ἐπιθυμίσεις δὲ τίνος ἔτι; Τῶν μὲν γὰρ προαιρετικῶν, ἅτε καλῶν ὄντων καὶ παρόντων, σύμμετρον ἔχεις καὶ καθεσταμένην τὴν ὄρεξιν· τῶν δ' ἀπροαιρέτων οὐθενὸς ὀρέγη, ἵνα καὶ τόπον σχῆ τὸ ἄλογον ἐκεῖνο, καὶ ὠστικόν, καὶ παρὰ τὰ μέτρα ἠπειγμένον.
- 85 Ὅταν οὖν πρὸς τὰ πράγματα οὕτως ἔχῃς, τίς ἔτι ἄνθρωπος δύναται φοβερὸς εἶναι; Τί γὰρ ἔχει ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ φοβερὸν, ἢ ὀφθεῖς, ἢ λαλήσας, ἢ ἕλως συναναστροφείς; οὐ μᾶλλον ἢ ἵππος ἵππῳ, ἢ κύων κυνὶ, ἢ μέλισσα μελίσση. Ἄλλὰ τὰ πράγματα ἐκάσῳ φοβερά ἐσι· ταῦτα δ' ὅταν περιποιεῖν τις

δύνηται τινι ἢ ἀφελῆσθαι, τότε καὶ αὐτὸς φοβερὸς γίνεται. Πῶς 86
οὖν ἀκρόπολις καταλύεται; Οὐ σιδήρῳ, οὐδὲ πυρὶ, ἀλλὰ
δόγμασιν. Ἄν γὰρ τὴν οὖσαν ἐν τῇ πόλει καθεύωμεν, μή τι καὶ
τὴν τοῦ πυρετοῦ; μή τι καὶ τὴν τῶν καλῶν γυναικαρίων; μή τι
ἀπλῶς τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν, καὶ τοὺς ἐν ἡμῖν τυράννους
ἀποβεδλήκαμεν; οὓς ἐφ' ἐκάσους καθεύημεν ἡμέραν ἔχομεν, ποτὲ
μὲν τοὺς αὐτοὺς, ποτὲ δ' ἄλλους. Ἄλλ' ἔνθεν ἄρξασθαι δεῖ, καὶ 87
ἐνθεν καθελεῖν τὴν ἀκρόπολιν, ἐκβαλεῖν τοὺς τυράννους· τὸ
σωμάτιον ἀφεῖναι, τὰ μέρη αὐτοῦ, τὰς δυνάμεις, τὴν κτῆσιν,
τὴν φήμην, ἀρχὰς, τιμὰς, τέκνα, ἀδελφοὺς, φίλους, ταῦτα
πάντα ἠγήσασθαι ἀλλότρια. Κὰν ἔνθεν ἐκβληθῶσιν οἱ τύραννοι, 88
τί ἔτι ἀποτεριχίζω τὴν ἀκρόπολιν, ἐμοῦ γε ἔνεκα; ἐσῶσα γὰρ,
τί μοι ποιεῖ; Τί ἔτι ἐκβάλλω τοὺς δορυφόρους; Ποῦ γὰρ αὐτῶν
αἰσθάνομαι; Ἐπ' ἄλλους ἔχουσι τὰς ράβδους, καὶ τοὺς κοντοὺς,
καὶ τὰς μαχαίρας. Ἐγὼ δ' οὐ πώποτε θέλων ἐκωλύθην, οὔτ' 89
ἠναγκάσθην μὴ θέλων. Καὶ πῶς τοῦτο δυνατόν; Προσκατα-
τέταχά μου τὴν ὁρμὴν τῷ Θεῷ. Θέλει μ' ἐκεῖνος πυρέσσειν;
κἀγὼ θέλω. Θέλει ὁρμαῖν ἐπὶ τι; κἀγὼ θέλω. Θέλει ὀρέγεσθαι;
κἀγὼ θέλω. Θέλει με τυχεῖν τινος; κἀγὼ βούλομαι. Οὐ θέλει; 90
οὐ βούλομαι. [Ἀποθανεῖν με θέλει; στρεβλωθῆναί με θέλει;]
ἀποθανεῖν οὖν θέλω· στρεβλωθῆναι οὖν θέλω. Τίς ἔτι με
κωλύσαι δύναται παρά τὸ ἐμοὶ φαινόμενον, ἢ ἀναγκάσαι; Οὐ
μᾶλλον ἢ τὸν Δία.

Οὕτω ποιοῦσι καὶ τῶν ὀδοιπόρων οἱ ἀσφαλέστεροι. Ἀκήκοεν 91
ὅτι ληστεύεται ἡ ὁδὸς, μόνος οὐ τολμᾷ καθεῖναι· ἀλλὰ περιέμεινε
συνοδίαν ἢ πρεσβευτοῦ, ἢ ταμίου, ἢ ἀνθυπάτου· καὶ προσκατα-
τάξας ἑαυτὸν, παρέρχεται ἀσφαλῶς. Οὕτω καὶ ἐν τῷ κόσμῳ 92
ποιεῖ ὁ φρόνιμος. Πολλὰ ληστήρια, τύραννοι, χειμῶνες, ἀπορίαι,
ἀποβολαὶ τῶν φιλτάτων. Ποῦ τις καταφύγη; πῶς ἀλήσειτος 93
παρέλθῃ; ποῖαν συνοδίαν περιμείνας, ἀσφαλῶς διέλθῃ; τίνι

- 94 προσκατατάξας ἑαυτόν; Τῷ δεῖνι, τῷ πλουσίῳ; τῷ ὑπατικῷ;
Καὶ τί μοι ὄφελος; αὐτὸς ἐκδύεται, οἰμώζει, πενθεῖ. Τί δ' ἂν
ὁ συνοδοιπόρος αὐτὸς ἐπ' ἐμέ σραφείς, ληστής μου γένηται; τί
- 95 ποιήσω; Φίλος ἔσομαι Καίσαρος· ἐκείνου με ὄντα ἐταῖρον οὐδεὶς
ἀδικήσει. Πρῶτον μὲν, ἵνα γένωμαι λαμπρὸς, ἃ με δεῖ τλῆναι
καὶ παθεῖν; ποσάκις καὶ ὑπὸ πόσων ληστευθῆναι; εἶτα, ἐάν
- 96 γένωμαι, καὶ οὗτος θνητός ἐστιν. Ἄν δ' αὐτὸς ἐκ τινος περιστά-
σεως ἐχθρὸς μου γένηται, ἀναχωρῆσαι ποῦ ποτε κρεῖσσον; εἰς
- 97 ἐρημίαν; ἄγε, ἐκεῖ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται; Τί οὖν γένηται; οὐκ
ἔστιν εὐρεῖν ἀσφαλῆ σύνοδον, πιστὸν, ἰσχυρὸν, ἀνεπιβούλευτον;
- 98 Οὕτως ἐπίστησι καὶ ἐννοεῖ, ὅτι, ἐάν τῷ Θεῷ προσκατατάξῃ
ἑαυτὸν, διελεύσεται ἀσφαλῶς.
- 99 Πῶς λέγεις προσκατατάξαι; Ἴν', ὃ ἂν ἐκεῖνος θέλῃ, καὶ αὐτὸς
- 100 θέλῃ· καὶ, ὃ ἂν ἐκεῖνος μὴ θέλῃ, τοῦτο μὴδ' αὐτὸς θέλῃ. Πῶς
οὖν τοῦτο γένηται; Πῶς γὰρ ἄλλως, ἢ ἐπισκεψαμένῳ τὰς
ὁρμὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν διοίκησιν; Τί μοι δέδωκεν ἐμὸν καὶ
αὐτεξούσιον; τί αὐτῷ κατέλιπε; τὰ προαιρετικά μοι δέδωκεν·
ἐπ' ἐμοὶ πεποίηκεν, ἀνεμπόδις, ἀκώλυτα. Τὸ σῶμα τὸ πῆλινον
πῶς ἐδύνατο ἀκώλυτον ποιῆσαι; ὑπέταξεν οὖν τῇ τῶν Ὁλων
περιόδῳ τὴν κτῆσιν, τὰ σκεύη, τὴν οἰκίαν, τὰ τέκνα, τὴν
- 101 γυναῖκα. Τί οὖν θεομαχῶ; τί θέλω τὰ μὴ θελητά; τὰ μὴ
δοθέντα μοι ἐξ ἅπαντος ἔχειν; Ἀλλὰ πῶς; Ὡς δέδοται, καὶ
ἐφ' ὅσον δέδοται. Ἄλλ' ὁ δοὺς ἀφαιρεῖται. Τί οὖν ἀντιτείνω;
οὐ λέγω, ὅτι ἡλίθιος ἔσομαι, τὸν ἰσχυρότερον βιαζόμενος, ἀλλ'
ἔτι πρότερον ἄδικος. Πόθεν γὰρ ἔχων αὐτὰ ἤλθον; Ὁ πατήρ
μοι αὐτὰ ἔδωκεν. Ἐκείνῳ δὲ τίς; Τὸν ἥλιον δὲ τίς πεποίηκε;
τοὺς καρπούς δὲ τίς; τὰς δ' ὥρας τίς; τὴν δὲ πρὸς ἀλλήλους
συμπλοκὴν καὶ κοινωνίαν τίς;
- 103 Εἶτα σὺ, πάντα εἰληφῶς παρ' ἄλλου, καὶ αὐτὸν σεαυτὸν,
ἀγανακτεῖς καὶ μέμφη τὸν δόντα, ἂν σοῦ τι ἀφέληται; Τίς ὦν;

και ἐπὶ τί ἐληλυθώς; Οὐχὶ ἐκεῖνός σε εἰσήγαγεν; οὐχὶ τὸ φῶς 104
 ἐκεῖνός σοι ἔδειξεν; οὐ συνεργοὺς ἔδωκεν; οὐκ αἰσθήσεις; οὐ
 λόγον; ὡς τίνα δὲ εἰσήγαγεν; οὐχ ὡς Φνητόν; οὐχ ὡς μετ'
 ὀλίγου σαρκιδίου ζήσοντα ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ Θεασόμενον τὴν
 διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ συμπομπεύσοντα αὐτῶ, καὶ συνεορτά-
 σοντα πρὸς ὀλίγον; Οὐ θέλεις οὖν, ἕως δέδοταί σοι, Θεασά- 105
 μενος τὴν πομπὴν καὶ τὴν πανηγυριν, εἶτα, ὅταν σ' ἐξάγη,
 πορεύεσθαι προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας ὑπὲρ ὧν ἤκουσας
 καὶ εἶδες; Οὐ· ἀλλ' ἔτι ἐορτάζειν ἠθέλον. Καὶ γὰρ οἱ μύσται, 106
 μυεῖσθαι· τάχα δὲ καὶ οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἄλλους ἀθλητὰς βλέπειν.
 Ἀλλὰ ἡ πανηγυρις πέρασ ἔχει. Ἐξέλθε· ἀπαλλάγηθι ὡς εὐχα-
 ριστος, ὡς αἰδήμων· δὸς ἄλλοις τόπον· δεῖ γενέσθαι καὶ
 ἄλλους, καθάπερ καὶ σὺ ἐγένου, καὶ γενομένους ἔχειν χώραν,
 καὶ οἰκήσεις καὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἄν δ' οἱ πρῶτοι μὴ ὑπεξάγωσι,
 τί ὑπολείπεται; τί ἄπληστος εἶ; τί ἀνίκανος; τί σινοχωρεῖς τὸν
 κόσμον; Ναί· ἀλλὰ καὶ τὰ τεκνία μετ' ἑμαυτοῦ εἶναι θέλω, 107
 καὶ τὴν γυναῖκα. Σὰ γὰρ ἐστίν; οὐχὶ τοῦ δόντος; οὐχὶ καὶ τοῦ
 σὲ πεποιηκότος; εἶτα οὐκ ἐκστήσει τῶν ἀλλοτρίων; οὐ παραχω-
 ρήσεις τῷ Κρείσσονι; Τί οὖν μ' εἰσήγεν ἐπὶ τούτοις; *Καὶ* εἰ 108
 μὴ ποιεῖ σοι, ἔξελθε· οὐκ ἔχει χρεῖαν Θεατοῦ μεμψιμοίρου.
 Τῶν συνεορταζόντων δεῖται, τῶν συγχορευόντων, ἵν' ἐπικρο-
 τῶσι μᾶλλον, ἐπιθειάζωσιν, ὑμνῶσί τε τὴν πανηγυριν. Ταῦς 109
 ἀταλαιπώρους δὲ καὶ δειλοὺς, οὐκ ἀηδῶς ὄψεται ἀπολελειμμέ-
 νους τῆς πανηγύρεως· οὐδὲ γὰρ παρόντες, ὡς ἐν ἐορτῇ διήγον,
 οὐδ' ἐξεπλήρουν τὴν χώραν τὴν πρέπουσαν, ἀλλ' ὠδυνῶντο,
 ἐμέμφροντο τὸν δαίμονα, τὴν τύχην, τοὺς συνόντας· ἀναίσθητοι
 καὶ ὧν ἔτυχον, καὶ τῶν ἐχυτῶν δυνάμεων, ἅς εἰλήφασι πρὸς τὰ
 ἐναντία, μεγαλοψυχίας, γενναιότητος, ἀνδρείας, αὐτῆς τῆς νῦν
 ζητουμένης ἐλευθερίας. Ἐπὶ τί οὖν εἴληφα ταῦτα; Χρησόμενος. 110
 Μέχρι τίνος; Μέχρις ἂν ὁ χροῖσας θέλῃ. Ἄν οὖν ἀναγκαῖά μοι

ἤ; Μὴ πρόσπασχε αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἔσαι. Σὺ αὐτὰ αὐτῷ μὴ εἶπης ἀναγκαῖα, καὶ οὐκ ἔσαι.

- 111 Ταύτην τὴν μελέτην ἔωθεν εἰς ἐσπέραν μελετᾶν ἔδει, ἀπὸ τῶν μικροτάτων, ἀπὸ τῶν εὐεπηρεασοτάτων ἀρξάμενος, ἀπὸ χύτρας, ἀπὸ ποτηρίου. Εἶθ' οὕτως ἐπὶ χιτωνάριον πρόελθε, ἐπὶ κυνάριον, ἐπὶ ἰππάριον, ἐπὶ ἀγρίδιον· ἔνθεν ἐπὶ σαυτὸν, τὸ σῶμα, τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὰ τέκνα, τὴν γυναῖκα, τοὺς
- 112 ἀδελφούς. Πανταχοῦ περιδλέψας, ἀπόρριψον ἀπὸ σεαυτοῦ· κάθηρον τὰ δόγματα, μὴ τι προσήρηται σοι τῶν οὐ σῶν, μὴ τι
- 113 συμπέφυκε, μὴ τι ὀδυνήσῃ σε ἀποσπώμενον. Καὶ λέγε γυμναζόμενος καθ' ἡμέραν, ὡς ἐκεῖ, μὴ ὅτι φιλοσοφεῖς (ἔσω φορτικὸν τὸ ὄνομα), ἀλλ' ὅτι καρπιστὴν δίδως. Τοῦτο γὰρ ἔστιν ἡ
- 114 ταῖς ἀληθείαις ἐλευθερία. Ταύτην ἠλευθερώθη Διογένης παρ' Ἀντισθέλους, καὶ οὐκέτι ἔφη καταδουλωθῆναι δύνασθαι ὑπ'
- 115 οὐδενός. Διὰ τοῦτο, ὅτε ἐάλω, πῶς τοῖς πειραταῖς ἐχρήτο; μὴ τι κύριον εἶπέ τινα αὐτῶν; καὶ οὐ λέγω τὸ ὄνομα· οὐ γὰρ τὴν φωνὴν φοβοῦμαι· ἀλλὰ τὸ πάθος, ἀφ' οὗ ἡ φωνὴ ἐκπέμπεται. Πῶς ἐπιτιμᾷ αὐτοῖς, ὅτι κακῶς ἔτρεφον τοὺς ἐαλωκότας;
- 116 Πῶς ἐπράθη; μὴ τι κύριον ἐζήτη; ἀλλὰ δοῦλον. Πῶς δὲ πράξει; ἀνεστρέφετο πρὸς τὸν δεσπότην; εὐθύς διελέγετο πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὐχ οὕτως ἐσολίσθαι δεῖ αὐτὸν, οὐχ οὕτω κεκάρθαι·
- 117 περὶ τῶν υἱῶν, πῶς δεῖ αὐτοὺς διάγειν. Καὶ τί θαυμαστόν; εἰ γὰρ παιδοτρίβην ἐώνητο, ἐν τοῖς παλαιστικοῖς ὑπηρέτη ἂν ἐχρήτο αὐτῷ, ἢ κυρίῳ; εἰ δ' ἰατρὸν, ὡσαύτως· εἰ δ' ἀρχιτέκτονα. Καὶ οὕτως ἐφ' ἐκάστης ὕλης, τὸν ἔμπειρον τοῦ ἀπείρου
- 118 κρατεῖν πᾶσα ἀνάγκη. Ὅσιν οὖν καθόλου τὴν περὶ βίον ἐπιστήμην κέκτηται, τί ἄλλο ἢ τοῦτον εἶναι δεῖ τὸν δεσπότην; Τίς γὰρ ἔστιν ἐν νῆϊ κύριος; Ὁ κυβερνήτης. Διὰ τί; Ὅτι ὁ ἀπειθῶν αὐτῷ ζημιούται.
- 119 Ἀλλὰ δῆραι [ἢ δῆσαι] με δύναται. Μὴ τι οὖν ἀζημίως; Οὕτω μὲν καγὼ ἔκρινον. Ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀζημίως, διὰ τοῦτο οὐκ ἔξεσιν.

Οὐδεὶς δ' ἀξήμιόν ἐστι, τὸ ποιεῖν τὰ ἄδικα. Καὶ τίς ἡ ζημία τῶ 120
 δήσαντι τὸν αὐτοῦ δούλον; Ἦν δοκεῖς; τὸ δῆσαι τοῦτο· ὃ καὶ σὺ
 ὁμολογήσεις, ἂν θέλῃς σώζειν, ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι θηρίον,
 ἀλλ' ἡμερον ζῶον. Ἐπεὶ, πότε ἄμπελος πράσσει κακῶς; Ὅταν 121
 παρὰ τὴν ἑαυτῆς φύσιν πράσση. Πότ' ἀλεκτροῶν; Ὡσαύτως.
 Οὐκοῦν καὶ ἄνθρωπος. Τίς οὖν αὐτοῦ ἡ φύσις; δάκνειν, καὶ 122
 λακτίζειν, καὶ εἰς φυλακὴν βάλλειν, καὶ ἀποκεφαλίζειν; Οὐ·
 ἀλλ' εὖ ποιεῖν, συνεργεῖν, ἐπεύχεσθαι. Τότ' οὖν κακῶς πράσσει,
 ἂν τε θέλῃς, ἂν τε μὴ, ὅταν ἀγνωμονῇ.

Ὡς ε Σωκράτης οὐκ ἔπραξε κακῶς; Οὐ, ἀλλ' οἱ δικασταί, 123
 καὶ οἱ κατήγοροι. Οὐδ' ἐν Ῥώμῃ Ἐλουίδιος; Οὐ, ἀλλ' ὁ ἀπο-
 κτείνας αὐτόν. Πῶς λέγεις; Ὡς καὶ σὺ ἀλεκτροῦνα οὐ λέγεις 124
 κακῶς πράξαι τὸν νικήσαντα καὶ κατακοπέντα, ἀλλὰ τὸν
 ἀπλήγα ἠττηθέντα· οὐδὲ κύνα εὐδαιμονίζεις, τὸν μῆτε διώ-
 κοντα, μῆτε πονοῦντα, ἀλλ' ὅταν ἰδραῦντα ἴδῃς, ὅταν ὀδυνώ-
 μενον, ὅταν ῥηγνύμενον ὑπὸ τοῦ δρόμου. Τί παραδοξολογοῦμεν, 125
 εἰ λέγομεν παντὸς κακὸν εἶναι τὸ παρὰ τὴν ἐκείνου φύσιν;
 τοῦτο παράδοξόν ἐστι; σὺ γὰρ αὐτὸ ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων οὐ
 λέγεις; διὰ τί οὖν ἐπὶ μόνου τοῦ ἀνθρώπου ἄλλως φέρῃ; ἀλλ', 126
 ὅτι λέγομεν ἡμερον εἶναι τοῦ ἀνθρώπου τὴν φύσιν, καὶ φιλάλ-
 ληλον, καὶ πισην, τοῦτο παράδοξον οὐκ ἔστιν; Οὐδὲ τοῦτο. Πῶς 127
 οὖν, ὅτι οὐ δαιρόμενος βλάπτεται, ἢ δεσμευόμενος, ἢ ἀπο-
 κεφαλιζόμενος; οὐχὶ οὗτος, εἰ μὲν γενναίως πάσχει, καὶ προσ-
 κερδαίνων καὶ προσωφελούμενος ἀπέρχεται; ἐκεῖνος δὲ βλα-
 πτόμενός ἐστιν, ὃ τὰ οἰκτρότατα πάσχων, καὶ αἴσχιστα, ὃ ἀντὶ
 ἀνθρώπου λύκος γινόμενος, ἢ ἔχρις, ἢ σφήξ;

Ἄγε οὖν, ἐπέλθωμεν τὰ ὁμολογημένα. Ὁ ἀκώλυτος ἄνθρω- 128
 πος, ἐλεύθερος· ᾧ πρόχειρα τὰ πράγματα ὡς βούλεται. Ὃν δ'
 ἔστιν ἢ κωλύσαι, ἢ ἀναγκάσαι, ἢ ἐμποδίσαι, ἢ ἄκοντα εἰς τι
 ἐμβαλεῖν, δούλος ἐστὶ. Τίς δ' ἀκώλυτος; Ὁ μηθενὸς τῶν ἄλλο- 129

- τρίων ἐφιέμενος. Τίνα δ' ἀλλότρια; Ἄ οὐκ ἔστιν ἐφ' ἡμῖν, οὔτ'
 130 ἔχειν, οὔτε μὴ ἔχειν, οὔτε ποιά ἔχειν, ἢ πῶς ἔχοντα. Οὐκοῦν
 το σῶμα ἀλλότριον, τὰ μέρη αὐτοῦ ἀλλότρια, ἢ κτήσις ἀλλοτρία.
 Ἄν οὖν τινι τούτων ὡς ἰδίῳ προσπαθῆς, θώσεις δίκας ἄς ἀξιον
 131 τὸν τῶν ἀλλοτριῶν ἐφιέμενον. Αὕτη ἡ ὁδὸς ἐπ' ἐλευθερίαν
 ἄγει, αὕτη μόνη ἀπαλλαγὴ δουλείας, τὸ δυνηθῆναί ποτ' εἰπεῖν
 ἐξ ὄλης ψυχῆς, τὸ,

Ἄγου δὲ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σὺ γ' ἡ Πεπρωμένη,
 Ὅποι ποθ' ὑμῖν εἰμι διατεταγμένος.

- 132 Ἄλλὰ τί λέγεις, φιλόσοφε; καλεῖ σε ὁ τύραννος, ἐροῦντά τι
 ὧν οὐ πρέπει σοι. Λέγεις, ἢ οὐ λέγεις; εἰπέ μοι. Ἄφες σκέψωμαι.
 Νῦν σκέψῃ; ὅτε δ' ἐν τῇ σχολῇ ἦς, τί ἐσκέπτου; οὐκ ἐμελέτας,
 τίνα ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ, καὶ τίνα οὐδέτερα; Ἐσκεπτόμην.
 133 Τίνα οὖν ἤρεσκεν ἡμῖν; Τὰ δίκαια καὶ καλὰ, ἀγαθὰ εἶναι · τὰ
 ἄδικα καὶ αἰσχρὰ, κακὰ. Μὴ τι τὸ ζῆν, ἀγαθόν; Οὐ. Μὴ τι τὸ
 ἀποθανεῖν, κακόν; Οὐ. Μὴ τι φυλακὴ; Οὐ. Λόγος δ' ἀγεννῆς
 καὶ ἄπιστος, καὶ φίλου προδοσία, καὶ κολακεία τυράννου, τί
 134 ἡμῖν ἐφαίνετο; Κακὰ. Τί οὖν; οὐχὶ σκέπτη, οὐδ' ἔσκεψαι καὶ
 βεβούλευσαι. Ποία γὰρ σκέψις, εἰ καθήκει μοι, δυναμένῳ, τὰ
 μέγιστα ἀγαθὰ ἐμυτῶ περιποιῆσαι, τὰ μέγιστα κακὰ μὴ περι-
 ποιῆσαι; Καλὴ σκέψις, καὶ ἀναγκαῖα, πολλῆς βουλῆς δεομένη.
 Τί ἡμῖν ἐμπαίζεις; ἄνθρωπε · οὐδέποτε τοιαύτη σκέψις γίνεται.
 135 Οὐδ', εἰ ταῖς ἀληθείαις κακὰ μὲν ἐφαντάζου τὰ αἰσχρὰ, ἀγαθὰ
 δὲ τὰ καλὰ, τὰ δ' ἄλλα οὐδέτερα, ἦλθες ἂν ἐπὶ ταύτην τὴν
 ἐπίστασιν, οὐδ' ἐγγύς · ἀλλ' αὐτόθεν διακρίνειν εἶχες, ὡσπερ
 136 ὕψει, τῇ διανοίᾳ. Πότε γὰρ σκέπτη, εἰ τὰ μέλανα λευκά
 ἔστιν; εἰ τὰ βαρέα κοῦφα; οὐχὶ δὲ τοῖς ἐναργῶς φαινομένοις
 παρακολουθεῖς; Πῶς οὖν νῦν σκέπτεσθαι λέγεις, εἰ τὰ οὐδέτερα

τῶν κακῶν φευκτότερα; Ἄλλ' οὐκ ἔχεις τὰ δόγματα ταῦτα · 137
 ἀλλὰ φαίνεται σοι οὔτε ταῦτα οὐδέτερα, ἀλλὰ τὰ μέγιστα κακά ·
 οὔτ' ἐκεῖνα κακά, ἀλλ' οὐδέν πρὸς ἡμᾶς. Οὕτω γὰρ ἐξ ἀρχῆς 138
 εἴθισας σεαυτόν. Ποῦ εἶμι; Ἐν σχολῇ. Καὶ ἀκούουσί μου τίνες;
 Λέγω μετὰ τῶν φιλοσόφων. Ἄλλ' ἐξεληλύθα τῆς σχολῆς. Ἄρον
 ἐκεῖνα τὰ τῶν σχολαστικῶν καὶ τῶν μωρῶν. Οὕτως καταμαρ- 139
 τυρεῖται φίλος ὑπὸ φιλοσόφου · οὕτως παρασιτεῖ φιλόσοφος ·
 οὕτως ἐπ' ἀργυρίῳ ἐκμισθοῖ ἑαυτόν · οὕτως ἐν συγκλήτῳ τις οὐ
 λέγει τὰ φαινόμενα· ἔνδοθεν τὰ δόγματα αὐτοῦ βοᾷ, Σὺ ψυχρὸν 140
 καὶ ταλαίπωρον ὑποληψείδιον, ἐκ λόγων εἰκαίων ὡς ἐκ τριχῶς
 ἠρτημένον. Ἄλλὰ ἰσχυρὸν καὶ χρηστικὸν, καὶ ὑπὸ τοῦ διὰ τῶν
 ἔργων γεγυμνάσθαι μεμυημένον. Παραφύλαξον σεαυτόν, πῶς 141
 ἀκούεις, οὐ λέγω, ὅτι τὸ παιδίον σου ἀπέθανεν · πόθεν σοι;
 ἀλλ', ὅτι σου τὸ ἔλαιον ἐξεχύθη, ὁ οἶνος ἐξεπόθη; Ἴνα τις 142
 ἐπιστάς διατεινομένῳ σοι, τοῦτ' αὐτὸ μόνον εἶπη, Φιλόσοφε,
 ἀλλὰ λέγεις ἐν τῇ σχολῇ · τί ἡμᾶς ἐξαπατᾷς; τί, σκώληξ ὢν,
 λέγεις ὅτι ἄνθρωπος εἶ; Ἦθελον ἐπιστῆναί τινα αὐτῶν συνουσιά- 143
 ζοντι, ἵνα ἴδῳ πῶς τείνεται, καὶ ποίας φωνᾶς ἀφήσιν, εἰ
 μέμνηται τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τῶν λόγων οὓς ἀκούει, ἢ λέγει,
 ἢ ἀναγινώσκει.

· Καὶ τί ταῦτα πρὸς ἐλευθερίαν; Οὐκ ἄλλα μὲν οὖν ἢ ταῦτα, 144
 ἂν τε θέλῃτε ὑμεῖς οἱ πλούσιοι, ἂν τε μή. Καὶ τίς σοι μαρτυρεῖ 145
 ταῦτα; Τίς γὰρ ἄλλος, ἢ αὐτοὶ ὑμεῖς; οἱ τὸν κύριον τὸν μέγαν
 ἔχοντες, καὶ πρὸς τὸ ἐκείνου νεῦμα καὶ κίνημα ζῶντες, καὶ
 τινα ὑμῶν ἴδη μόνον συνεστραμμένῳ βλέμματι, ἀποψυχόμενοι ·
 οἱ τὰς γραίας θεραπεύοντες καὶ τοὺς γέροντας, καὶ λέγοντες,
 ὅτι, Οὐ δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι · οὐκ ἔξεςί μοι. Διὰ τί οὐκ ἔξεςί 146
 σοι; οὐκ ἄρτι ἐμάχου μοι, λέγων ἐλεύθερος εἶναι; Ἄλλὰ
 Ἄπρυλλά με κεκώλυκε. Λέγε οὖν τὰς ἀληθείας, δοῦλε, καὶ μὴ
 δραπέτευέ σου τοὺς κυρίους, μηδ' ἀπαρνοῦ, μηδὲ τόλμα

- καρπιτήν διδόναι, τοσούτους ἔχων τῆς δουλείας ἐλέγχους.
- 147 Καίτοι τὸν μὲν ὑπ' ἔρωτος ἀναγκαζόμενον τι ποιεῖν παρὰ τὸ φαινόμενον, καὶ ἅμα μὲν ὀρώντα τὸ ἄμεινον, ἅμα δ' οὐκ ἐξευτονοῦντα ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, ἔτι μᾶλλον ἂν τις συγγνώμης ἄξιον ὑπολάβοι, ἂν ὑπό τινος βιαίου καὶ τρόπον τινὰ θείου
- 148 κτεσχημένον. Σοῦ δὲ τίς ἀνάσχοιτο, τῶν γραῶν ἐρώντος καὶ τῶν γερόντων, καὶ ἐκείνας ἀπομύσσοντος, καὶ ἀποπλύνοντος, καὶ ὠροδοκοῦντος, καὶ ἅμα μὲν νοσοῦσας θεραπεύοντος ὡς δούλου, ἅμα δ' ἀποθανεῖν εὐχομένου, καὶ τοὺς ἰατροὺς διακρίνοντος, εἰ ἤδη θανασίμως ἔχουσιν; ἢ πάλιν, ὅταν ὑπὲρ τῶν μεγάλων τούτων καὶ σεμνῶν ἀρχῶν καὶ τιμῶν, τὰς χεῖρας τῶν ἀλλοτρίων
- 149 δούλων καταφιλήσῃ, ἵνα μὴδ' ἐλευθέρων δοῦλος ᾖ; Εἴτά μοι σεμνὸς περιπατεῖς, στρατηγῶν, ὑπατεῶν. Οὐκ οἶδα πῶς ἐστρατήγησας, πόθεν τὴν ὑπατείαν ἔλαβες, τίς σοι αὐτὴν ἔδωκεν;
- 150 Ἐγὼ μὲν οὐδὲ ζῆν ἤθελον, εἰ διὰ Φηλικίωνα ἔδει ζῆσαι, τῆς ὀφρῦος αὐτοῦ καὶ τοῦ δουλικοῦ φρυάγματος ἀνασχόμενον. Οἶδα γάρ, τί ἐστὶ δοῦλος εὐτυχῶν, ὡς δοκεῖ, καὶ τετυφωμένος.
- 151 Σὺ οὖν, φησὶν, ἐλεύθερος εἶ; Θέλω, νῆ τοὺς Θεοὺς, καὶ εὐχομαι· ἀλλ' οὐπω δύναμαι ἀντιβλέψαι τοῖς κυρίοις, ἔτι τιμῶ τὸ σωματίον, ὀλόκληρον αὐτὸ ἔχειν ἀντὶ πολλοῦ ποιοῦμαι,
- 152 καίτοι μὴδ' ὀλόκληρον ἔχων. Ἀλλὰ δύναμαί σοι δεῖξαι ἐλεύθερον, ἵνα μηκέτι ζητῆς τὸ παράδειγμα. Διογένης ἦν ἐλεύθερος. Πόθεν τοῦτο; Οὐχ ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν *οὐ γὰρ ἦν*, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἦν· ὅτι ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τῆς δουλείας λαβὰς, οὐδ' ἦν ὅπως τις προσέλθῃ πρὸς αὐτὸν, οὐδ' ὅθεν λάβῃται πρὸς τὸ
- 153 καταδουλώσασθαι. Πάντα εὐλύτα εἶχε, πάντα μόνον προσηρημένα. Εἰ τῆς κτήσεως ἐπελάβου, αὐτὴν ἀφῆκεν ἂν σοι μᾶλλον ἢ ἠκολούθησε δι' αὐτήν· εἰ τοῦ σκέλους, τὸ σκέλος· εἰ ὅλου τοῦ σωματίου, ὅλον τὸ σωματίον· οἰκείους, φίλους, πατρίδα, ὡσαύτως. Ἦδει γάρ, πόθεν ἔχει, καὶ παρὰ τίνος, καὶ ἐπὶ τίσι

λαδών. Τοὺς μὲν γ' ἀληθινοὺς προγόνους, τοὺς Θεοὺς, καὶ 154
 τὴν τῷ ὄντι πατρίδα, οὐδέποτε' ἂν ἐγκατέλιπεν, οὐδὲ παρ-
 εχώρησεν ἄλλῳ μᾶλλον πείθεσθαι αὐτοῖς καὶ ὑπακούειν, οὐδ'
 ὑπεραπέθανεν ἂν εὐκολώτερον τῆς πατρίδος ἄλλος. Οὐ γὰρ 155
 ἐξήτει ποτὲ δόξαι τι ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἄλλων· ἀλλ' ἐμέμνητο
 ὅτι πᾶν τὸ γινόμενον ἐκεῖθεν ἐστὶ, καὶ ὑπὲρ ἐκείνης πράττεται,
 καὶ ὑπὸ τοῦ διοικοῦντος αὐτὴν παρεγγυᾶται. Τοιγαροῦν ὄρα, 156
 τί λέγει αὐτός, καὶ γράφει· Διὰ τοῦτό σοι, φησὶν, ἕξεσιν, ὧ
 Διόγενης, καὶ τῷ Περσῶν βασιλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαι- 157
 μονίων, ὡς βούλει διαλέγεσθαι. Ἄρα γ', ὅτι ἐξ ἐλευθέρων ἦν;
 Πάντες γὰρ Ἀθηναῖοι, καὶ πάντες Λακεδαιμόνιοι, καὶ
 Κορίνθιοι, διὰ τὸ ἐκ δούλων εἶναι, οὐκ ἠδύναντο αὐτοῖς ὡς
 ἠβούλοντο διαλέγεσθαι, ἀλλ' ἐδεδοίκεσαν καὶ ἐθεράπευον; Διὰ 158
 τί οὖν, φησὶν, ἕξεσιν; Ὅτι τὸ σωματίον, ἐμὸν οὐχ ἠγοῦμαι·
 ὅτι οὐδενὸς δέομαι· ὅτι ὁ νόμος μοι πάντα ἐστὶ, καὶ ἄλλο οὐδέν.
 Ταῦτα ἦν τὰ ἐλεύθερον ἐκεῖνον ἐάσαντα.

Καὶ ἵνα μὴ δόξης, ὅτι παράδειγμα δείκνυμι ἀνδρὸς ἀπερι- 159
 ζήτου, μήτε γυναῖκα ἔχοντος, μήτε τέκνα, μήτε πατρίδα,
 ἢ φίλους, ἢ συγγενεῖς, ὑφ' ὧν κάμπτεσθαι καὶ περισπᾶσθαι
 ἠδύνατο· λάβε Σωκράτην, καὶ θεάσαι γυναῖκα καὶ παιδία
 ἔχοντα, ἀλλ' ὡς ἀλλότρια· πατρίδα, ἐφ' ὅσον ἔδει, καὶ ὡς
 ἔδει· φίλους, συγγενεῖς, πάντα ταῦτα ὑποτεταχότα τῷ νόμῳ,
 καὶ τῇ πρὸς ἐκεῖνον εὐπειθείᾳ. Διὰ τοῦτο στρατεύεσθαι μὲν ὀπότη 160
 ἔδει, πρῶτος ἀπῆει, κάκει ἐκινδύνευεν ἀφειδέστατα· ἐπὶ
 Λέοντα δ' ὑπὸ τῶν τυράννων πεμφθεὶς, ὅτι αἰσχρὸν ἠγεῖτο,
 οὐδ' ἐπεβουλεύσατο· εἰδὼς ὅτι ἀποθανεῖν δεήσει, ἂν οὕτω τύχη
 Καὶ τί αὐτῷ διέφερον; ἄλλο γὰρ τι σώζειν ἤθελεν· οὐ τὸ 161
 σαρκίδιον, ἀλλὰ τὸν πισόν, τὸν αἰδήμονα. Ταῦτα ἀπαρεγ-
 χεῖρητα, ἀνυπότακτα. Εἰδ', ὅτ' ἀπολογεῖσθαι ἔδει ὑπὲρ τοῦ 162
 ζῆν, μὴ τι ὡς τέκνα ἔχων ἀναστρέφεται; μὴ τι ὡς γυναῖκα;

- ἀλλ' ὡς μόνος. Τί δ', ὅτε πιεῖν ἔδει τὸ φάρμακον, πῶς ἀνα-
 163 σρέφεται; δυνάμενος διασωθῆναι, καὶ τοῦ Κρίτωνος αὐτῷ
 λέγοντος, ὅτι, Ἐξέλθε διὰ τὰ παιδία· τί λέγει; ἔρμαιον ἠγεῖτο
 αὐτό; πόθεν; ἀλλὰ τὸ εὐσχημον σκοπεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐδ' ὄρα,
 οὐδ' ἐπιλογίζεται. Οὐ γὰρ ἠθέλε, φησί, σῶσαι τὸ σωματίον·
 ἀλλ' ἐκεῖνο, ὃ τῷ δικαίῳ μὲν αὖξεται καὶ σώζεται, τῷ δ' ἀδίκῳ
 164 μειοῦται καὶ ἀπόλλυται. Σωκράτης δ' αἰσχυρῶς οὐ σώζεται· ὁ
 μὴ ἐπιψηφίσας, Ἀθηναίων κελευόντων, ὁ τοὺς τυράννους ὑπερ-
 ιδῶν, ὁ τοιαῦτα περὶ ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας διαλεγόμενος.
 165 Τοῦτον οὐκ ἔστι σῶσαι αἰσχυρῶς· ἀλλ' ἀποθνήσκων σώζεται, οὐ
 φεύγων. Καὶ γὰρ ὁ ἀγαθὸς ὑποκριτῆς, παυόμενος ὅτε δεῖ,
 166 σώζεται μᾶλλον, ἢ ὑποκρινόμενος παρά καιρόν. Τί οὖν ποιήσει τὰ
 παιδία; «Εἰ μὲν εἰς Θετταλίαν ἀπήειν, ἐπεμελήθητε [ἀν] αὐτῶν· εἰς
 » ἄδου δέ μου ἀποδημήσαντος, οὐδεὶς ἔσται ὁ ἐπιμελησόμενος;»
 167 Ὅρα πῶς ὑποκορίζεται καὶ σκώπτει τὸν θάνατον. Εἰ δ' ἐγὼ
 καὶ σὺ ἦμεν, εὐθύς ἂν κατεφιλοσοφήσαμεν, ὅτι τοὺς ἀδι-
 κούντας δεῖ τοῖς ἴσοις ἀμύνεσθαι· καὶ προσθέντες, ὅτι, ὄφελος
 ἔσομαι πολλοῖς ἀνθρώποις σωθεῖς, ἀποθανόντων δ' οὐδενί. Εἰ γὰρ
 168 ἔδει διὰ τρώγλης ἐκδύντας, ἐξήλθομεν ἂν. Καὶ πῶς ἂν ὠφελή-
 σαμέν τινα; ποῦ γὰρ ἂν ἔτι ἔμενον ἐκεῖνοι; ἢ εἰ ὄντες ἦμεν
 ὠφέλιμοι, οὐχὶ πολὺ μᾶλλον ἀποθανόντες ἂν, ὅτε ἔδει καὶ ὡς
 169 ἔδει, ὠφελήσαμεν ἀνθρώπους; Καὶ νῦν, Σωκράτους ἀπο-
 θανόντος, οὐδὲν ἦττον, ἢ καὶ πλεῖον, ὠφέλιμός ἐστιν ἀνθρώποις
 ἢ μνήμη ὧν ἔτι ζῶν ἔπραξεν ἢ εἶπε.
 170 Ταῦτα μελέτα, ταῦτα τὰ δόγματα, τούτους τοὺς λόγους·
 εἰς ταῦτα ἀφόρα τὰ παραδείγματα, εἰ θέλεις ἐλεύθερος εἶναι,
 171 εἰ ἐπιθυμεῖς κατ' ἀξίαν τοῦ πράγματος. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ
 τηλικούτου πράγμα τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ὄνῃ; Ὑπὲρ τῆς
 νομιζομένης ἐλευθερίας ταύτης, οἱ μὲν ἀπάγχονται, οἱ δὲ
 κατακρημνίζουσιν ἑαυτοῦς· ἔστι δ' ὅτε καὶ πόλεις ὅλαι ἀπώ-

λοντο. Ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνεπιβουλεύτου καὶ ἀσφαλοῦς 172
 ἐλευθερίας, ἀπαιτοῦντι τῷ Θεῷ & δέδωκεν οὐκ ἀποδώσεις ;
 οὐχ, ὡς Πλάτων λέγει, μελετήσεις, οὐχὶ ἀποθνήσκειν μόνον,
 ἀλλὰ καὶ σρεβλοῦσθαι, καὶ φεύγειν, καὶ θαίρεσθαι, καὶ πάνθ'
 ἀπλῶς ἀποδιδόναι τὰλλότρια; Ἔση τοίνυν δούλος ἐν δούλοις, 173
 κὰν μυριάκις ὑπατεύσης · κὰν εἰς τὸ παλάτιον ἀναβῆς, οὐδὲν
 ἦττον. Καὶ αἰσθήση, ὅτι παράδοξα μὲν ἴσως φασὶν οἱ φιλό-
 σοφοι, καθάπερ καὶ ὁ Κλεάνθης ἔλεγεν, οὐ μὴν παράλογα. Ἐργῶ 174
 γὰρ εἶση, ὅτι ἀληθῆ ἔσι, καὶ τούτων τῶν θαυμαζομένων καὶ
 σπουδαζομένων ὄφελος οὐδὲν ἔσι τοῖς τυχοῦσι · τοῖς δὲ μηδέπω
 τετευχόσι φαντασία γίνεται, ὅτι παραγενομένων αὐτῶν, ἅπαντα
 παρέσαι αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ · εἶθ, ὅταν παραγένηται, τὸ καῦμα
 ἴσον, ὁ ριπτασμός ὁ αὐτός, ἡ ἄση, ἡ τῶν οὐ παρόντων
 ἐπιθυμία. Οὐ γὰρ ἐκπληρώσει τῶν ἐπιθυμουμένων ἐλευθερία 175
 παρασκευάζεται, ἀλλὰ ἀνασκευῆ τῆς ἐπιθυμίας. Καὶ, ἔν' εἰδῆς 176
 ὅτι ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν, ὡς ἐκείνων ἔνεκα πεπόνηκας, οὕτω καὶ
 ἐπὶ ταῦτα μετάθες τὸν πόνον · ἀγρύπνησον ἔνεκα τοῦ δόγμα
 περιποιήσασθαι ἐλευθεροποιόν · θεράπευσον, ἀντὶ γέροντος 177
 πλουσίου, φιλόσοφον · περὶ θύρας ὄφθητι τὰς τούτου · οὐκ
 ἀσχημονήσεις ὄφθεις · οὐκ ἀπελεύση κενός, οὐδ' ἀκερδῆς, ἀν
 ὡς δεῖ προσέλθης. Εἰ δὲ μὴ, πείρασόν γε · οὐκ ἔστιν αἰσχρὰ ἢ
 πείρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ Συμπεριφορᾶς.

ΤΟΥΤΩ τῷ τόπῳ πρὸ πάντων σε δεῖ προσέχειν, μὴ ποτε ἄρα
 τῶν προτέρων συνήθων ἢ φίλων ἀνακραθῆς τινη οὕτως, ὥστ'
 εἰς τὰ αὐτὰ συγκαταβῆναι αὐτῶ. Εἰ δὲ μὴ, ἀπολείς σεαυτόν.
 2 Ἄν δέ σ' ὑποτρέχη, ὅτι ἀδέξιος αὐτῶ φανοῦμαι, καὶ οὐχ
 ὁμοίως ἔξει ὡς πρότερον· μέμνησο, ὅτι προῖκα οὐδὲν γίνεται
 οὐδ' ἔστι δυνατόν, μὴ τὰ αὐτὰ ποιῶντα, τὸν αὐτὸν εἶναι τῶ
 3 ποτέ. Ἐλοῦ οὖν πότερον θέλεις, ὁμοίως φιλεῖσθαι ὑφ' ὧν
 πρότερον, ὅμοιος ὧν τῶ πρότερον σεαυτῶ· ἢ, κρείσσων ὧν,
 4 μὴ τυγχάνειν τῶν ἴσων. Εἰ γὰρ τοῦτο κρείσσον, αὐτόθεν ἀπό-
 νευσον ἐπὶ τοῦτο, μηδὲ σε περισπάτωσαν οἱ ἕτεροι διαλογισμοί.
 Οὐδεὶς γὰρ ἐπαμφοτερίζων δύναται προκόψαι· ἀλλ' εἰ τοῦτο
 πάντων προκέκρικας, εἰ πρὸς τούτῳ μόνῳ θέλεις εἶναι, εἰ
 5 τοῦτο ἐκπονήσαι, ἄφες ἅπαντα τᾶλλα· εἰ δὲ μὴ, οὗτος ὁ ἐπαμφο-
 τερισμὸς ἐκάτερόν σοι ποιήσει, οὔτε προκόψεις κατ' ἀξίαν,
 6 οὔτ' ἐκείνων τεύξη ὧν πρότερον ἐτύγχανες. Πρότερον γὰρ εἰλι-
 κοινῶς ἐφιέμενος τῶν οὐθενὸς ἀξίων, ἡδὺς ἦς τοῖς συνοῦσιν.
 Οὐ δύνασαι δ' ἐν ἀμφοτέρῳ τῶ εἶδει διενεγκεῖν· ἀλλ' ἀνάγκη,
 καθόσον ἂν τοῦ ἐτέρου κοινωνῆς, ἀπολείπεσθαι σ' ἐν θατέρῳ.
 7 Οὐ δύνασαι, μὴ πίνων μεθ' ὧν ἔπινες, ὁμοίως ἡδὺς αὐτοῖς
 φαίνεσθαι· ἐλοῦ οὖν, πότερον μεθυστῆς εἶναι θέλεις, καὶ
 ἡδὺς ἐκείνοις, ἢ νήφων ἀηδῆς. Οὐ δύνασαι, μὴ ἄδων μεθ'
 ὧν ἦδες, ὁμοίως φιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν· ἐλοῦ οὖν καὶ ἐνταῦθα,
 8 πότερον θέλεις. Εἰ γὰρ κρείσσον, τὸ αἰδήμονα εἶναι καὶ
 κόσμιον, τοῦ εἰπεῖν τινα, Ἡδὺς ἄνθρωπος! ἄφες τὰ ἕτερα,
 9 ἀπόγνωσι, ἀποστράφησι, μηδὲν σοὶ καὶ αὐτοῖς. Εἰ δὲ μὴ

ἀρέσει ταῦτα, ὅλος ἀπόκλινον ἐπὶ τάναντία· γενοῦ εἰς τῶν κιναιδῶν, εἰς τῶν μοιχῶν, καὶ ποίει τὰ ἐξῆς, καὶ τεύξῃ ὧν θέλεις. Καὶ ἀναπηδῶν ἐπικραύαζε τῷ ὀρχηστῇ. Διάφορα δ' 10 οὕτω πρόσωπα οὐ μίγνυται· οὐ δύνασαι καὶ Θερσίτην ὑποκρίνασθαι, καὶ Ἀγαμέμνονα. Ἄν Θερσίτης εἶναι θέλης, κυρτόν σε εἶναι δεῖ καὶ φαλακρόν· ἂν Ἀγαμέμνων, μέγαν καὶ καλόν, καὶ τοὺς ὑποτεταγμένους φιλοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ'.

Τίνα τίνων Ἀντικαταλλακτέον.

Ἐκεῖνο πρόχειρον ἔχε, ὅταν τινὸς ἀπολείπη τῶν ἐκτὸς, τί ἀντ' αὐτοῦ περιποιῇ. Κὰν ἢ πλείονος ἄξιον, μηδέποτ' εἴπῃς ὅτι ἐξημῖώμαι. Οὐδ' [ἀν] ἀντὶ ὄνου ἵππον, οὐδ' ἀντὶ προβάτου βοῦν, 2 οὐδ' ἀντὶ κέρματος πρᾶξιν καλήν, οὐδ' ἀντὶ ψυχρολογίας ἡσυχίαν οἶαν δεῖ, οὐδ' ἀντὶ αἰσχρόλογίας αἰδῶ. Τούτων μεμνημέ- 3 νος, πανταχοῦ διασῶσεις τὸ σεαυτοῦ πρόσωπον οἷον ἔχειν σε δεῖ. Εἰ δὲ μὴ, σκόπει, ὅτι ἀπόλλυνται οἱ χρόνοι εἰκῆ, καὶ, ὅσα νῦν προσέχεις σεαυτῷ, μέλλεις ἐκχεῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἀνατρέπειν. Ὀλίγων δὲ χρεῖα ἐστὶ πρὸς τὴν ἀπώλειαν τὴν πάν- 4 των καὶ ἀνατροπὴν· μικρᾶς ἀποστροφῆς τοῦ λόγου. Ἴν' ὁ κυ- ὁ βερνήτης ἀνατρέψῃ τὸ πλοῖον, οὐ χρεῖαν ἔχει τῆς αὐτῆς παρασκευῆς, ὅσης εἰς τὸ σῶσαι· ἀλλὰ μικρὸν πρὸς τὸν ἄνεμον ἂν ἐπιστρέψῃ, ἀπώλετο· κὰν μὴ αὐτὸς ἐκὼν, ὑποπαρενθυμηθῇ δὲ, ἀπώλετο. Τοιοῦτόν ἐστὶ τι καὶ ἐνθάδε· μικρὸν ἂν ἀπο- 6 νυστάξῃς, ἀπῆλθε πάντα τὰ μέχρι νῦν συνειλεγμένα. Πρόσεχε 7 οὔν ταῖς φαντασίαις, ἐπαγρύπνει. Οὐ γὰρ μικρὸν τὸ τηρούμενον· ἀλλ' αἰδῶς, καὶ πίστις, καὶ εὐστάθεια, ἀπάθεια, ἀλυπία, ἀφοβία, ἀταραξία, ἀπλῶς ἑλευθερία. Τίνων μέλλεις 8

ταῦτα πωλεῖν ; βλέπε πόσου ἀξίων. Ἄλλ' οὐ τεύξομαι τοιούτου
 τινὸς ἀντ' αὐτοῦ. Βλέπε καὶ τυγχάνων πάλιν ἐκείνου, τί ἀντ'
 9 αὐτοῦ λαμβάνεις. Ἐγὼ εὐκοσμίαν, ἐκεῖνος δημαρχίαν· ἐκεῖνος
 στρατηγίαν, ἐγὼ αἰδῶ. Ἄλλ' οὐ κραυγάζω, ὅπου ἀπρεπές· ἀλλ'
 οὐκ ἀναστήσομαι, ὅπου μὴ δεῖ. Ἐλεύθερος γάρ εἰμι, καὶ φί-
 10 λος τοῦ Θεοῦ, ἵν' ἐκὼν πείθωμαι αὐτῷ. Τῶν δ' ἄλλων οὐδενὸς
 ἀντιποιεῖσθαι με δεῖ, οὐ σώματος, οὐ κτήσεως, οὐκ ἀρχῆς, οὐ
 φήμης, ἀπλῶς οὐδενός. Οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος βούλεται μ' ἀντι-
 ποιεῖσθαι αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἤθελεν, ἀγαθὰ πεποιήκει αὐτὰ ἀν-
 ἐμοί. Νῦν δ' οὐ πεποιήκε· διὰ τοῦτο οὐδὲν δύναμαι παραβῆναι
 11 τῶν ἐντολῶν. Τήρει τὸ ἀγαθὸν τὸ ἑαυτοῦ ἐν παντί· τῶν δ'
 ἄλλων τι, κατὰ τὸ διδόμενον, μέχρι τοῦ εὐλογιστεῖν ἐν αὐτοῖς·
 τούτῳ μόνῳ ἀρκούμενος. Εἰ δὲ μὴ, δυστυχήσεις, ἀτυχήσεις,
 12 κωλυθῆσθαι, ἐμποδισθῆσθαι. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐκεῖθεν ἀπεσταλμένοι
 νόμοι, ταῦτα τὰ διατάγματα· τούτων ἐξηγητὴν δεῖ γενέσθαι,
 τούτοις ὑποτεταγμένον, οὐ τοῖς Μασουρίου καὶ Κασσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν Ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδαχότας.

ΜΕΜΝΗΣΟ, ὅτι οὐ μόνον ἐπιθυμία ἀρχῆς καὶ πλούτου τα-
 πεινοὺς ποιεῖ, καὶ ἄλλοις ὑποτεταγμένους, ἀλλὰ καὶ ἡσυχίας,
 καὶ σχολῆς, καὶ ἀποδημίας, καὶ φιλολογίας. Ἀπλῶς γὰρ οἶον
 2 ἀν ἢ τὸ ἐκτός, ἢ τιμὴ αὐτοῦ ὑποτάσσει ἄλλῳ. Τί οὖν διαφέρει,
 συγκλήτου ἐπιθυμεῖν, ἢ τοῦ μὴ εἶναι συγκλητικόν; τί διαφέρει,
 ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, ἢ ἀναρχίας; τί διαφέρει, λέγειν, ὅτι, Κακῶς
 μοί ἐστιν, οὐδὲν ἔχω τί πράξω, ἀλλὰ τοῖς βιβλίοις προσδέδεμαι
 ὡς νεκρός· ἢ λέγειν, Κακῶς μοί ἐστιν, οὐκ εὐσυχολῶ ἀναγνῶναι;
 3 Ὡς γὰρ ἀσπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκτός ἐστι καὶ ἀπροαιρέτων,

οὕτω καὶ βιβλίον. Ἡ τίνος ἔνεκα θέλεις ἀναγνῶναι; εἶπέ μοι. 4
 Εἰ μὲν γὰρ ἐπ' αὐτὸ καταστρέφεις τὸ ψυχαγωγηθῆναι ἢ μάθεῖν
 τι, ψυχρὸς εἶ, καὶ ἀταλαίπωρος. Εἰ δ' ἐφ' ὃ δεῖ ἀναφέρεις, τί
 τοῦτ' ἔστιν ἄλλο ἢ εὐροια; εἰ δέ σοι τὸ ἀναγινώσκειν εὐροίαν
 μὴ περιποιεῖ, τί ὄφελος αὐτοῦ; Ἀλλὰ περιποιεῖ, φησί· καὶ διὰ 5
 τοῦτο ἀγανακτῶ, ὡς ἀπολειπόμενος αὐτοῦ. Καὶ τίς αὕτη ἢ
 εὐροια, ἣν ὁ τυχὼν ἐμποδίσαι δύναται, οὐ λέγω Καίσαρ, ἢ
 Καίσαρος φίλος, ἀλλὰ κόραξ, αὐλητής, πυρετὸς, ἄλλα τρισ-
 μύρια; ἢ δ' εὐροια οὐδὲν οὕτως ἔχει, ὡς τὸ διηνεκὲς καὶ
 ἀνεμπόδιστον. Νῦν καλοῦμαι, πράξων τι· ἄπειμι νῦν, προσ- 6
 ἔξων τοῖς μέτροις ἃ δεῖ τηρεῖν, ὅτι αἰδημόνως, ὅτι ἀσφαλῶς,
 ὅτι δίχα ὀρέξεως καὶ ἐκκλίσεως τῆς πρὸς τὰ ἐκτός· καὶ λοιπὸν 7
 προσέχω τοῖς ἀνθρώποις, τίνα φασί, πῶς κινουῦνται· καὶ τοῦτο
 οὐ κακοήθως, οὐδ' ἵνα ἔχω ψέγειν ἢ καταγελαῖν· ἀλλ' ἐπ'
 ἑμαυτὸν ἐπιστρέφων, εἰ ταῦτά κἀγὼ ἀμαρτάνω, ὅπως οὖν παύ-
 σωμαι. Τότε καὶ ἐγὼ ἡμάρτανον· νῦν δ' οὐκέτι, χάρις τῷ Θεῷ.

Ἄγε, ταῦτα ποιήσας, καὶ πρὸς τούτοις γενόμενος, χειρὸν 8
 ἔργον πεποίηκας ἢ χιλίους στίχους ἀναγνοῦς, ἢ γράψας ἄλλους
 τοσοῦτους; ὅταν γὰρ ἐσθίης, ἄχθῃ ὅτι μὴ ἀναγινώσκεις; οὐκ
 ἀρκῆ τῷ κατ' ἃ ἀνέγνωκας ἐσθίειν; ὅταν λούῃ; ὅταν γυμνάζῃ;
 Διὰ τί οὖν ἐπὶ πάντων οὐχ ὀμαλίζεις, καὶ ὅταν Καίσαρι προσ- 9
 ἴης, καὶ ὅταν τῷ δεῖνι; Εἰ τὸν ἀπαθῆ τηρεῖς, εἰ τὸν ἀκατά- 10
 πληκτον, εἰ τὸν κατεσταλμένον· εἰ βλέπεις μᾶλλον τὰ γινό-
 μενα, ἢ βλέπῃ· εἰ μὴ φθονεῖς τοῖς προτιμωμένοις· εἰ μὴ
 ἐκπλήσσουσί σε αἱ ὕλαι· τί σοι λείπει; Βιβλία; Πῶς, ἢ ἐπὶ 11
 τί; οὐχὶ γὰρ ἐπὶ τὸ βιοῦν παρασκευὴ τίς ἐστὶν αὕτη; τὸ βιοῦν
 δ' ἐξ ἄλλων τινῶν ἢ τούτων συμπληροῦται. Οἷον ἂν εἰ ὁ ἀθλη-
 τῆς κλαίῃ εἰς τὸ στάδιον εἰσιῶν, ὅτι μὴ ἔξω γυμνάζεται.
 Τούτου ἔνεκα ἐγυμνάζου· ἐπὶ τούτῳ οἱ ἀλτῆρες, ἢ ἀφή, οἱ νε- 12
 ανίσκοι. Καὶ νῦν ἐκεῖνα ζητεῖς, ὅτε τοῦ ἔργου καιρὸς ἐστὶν;

- 13 Οἷον εἰ ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικοῦ τόπου, παρισταμένων φαντασιῶν, τῶν μὲν καταληπτῶν, τῶν δ' ἀκαταλήπτων, μὴ ταύτας διακρίνειν θελοῖμεν, ἀλλ' ἀναγινώσκειν τὰ περὶ καταλήψεως.
- 14 Τί οὖν τὸ αἴτιον; Ὅτι οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἀνέγνωμεν, οὐδέποτε τούτου ἕνεκα ἐγράψαμεν, ἵν' ἐπὶ τῶν ἔργων κατὰ φύσιν χρώμεθα ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις· ἀλλ' αὐτοῦ καταλήγομεν, μαθεῖν τί λέγεται, καὶ ἄλλω δύνασθαι ἐξηγήσασθαι, τὸν συλλογισμὸν ἀναλύσαι, καὶ τὸν ὑποθετικὸν ἐφο-
- 15 δεῦσαι. Διὰ τοῦτο, ὅπου ἢ σπουδῇ, ἐκεῖ καὶ ὁ ἐμποδισμὸς. Θέλεις τὰ μὴ ἐπὶ σοὶ ἐξάπαντος; κωλύου τοίνυν, ἐμποδίζου,
- 16 ἀποτύγχανε. Εἰ δὲ τὰ περὶ ὀρμῆς τούτου ἕνεκα ἀναγινώσκειμεν, οὐχ ἵνα ἴδωμεν τί λέγεται περὶ ὀρμῆς, ἀλλ' ἵνα εὖ ὀρμῶμεν τὰ περὶ ὀρέξεως, καὶ ἐκκλίσεως, ἵνα μήποτ' ὀρεγόμενοι ἀποτυγχάνωμεν, μήτ' ἐκκλίνοντες περιπίπτωμεν τὰ περὶ καθήκοντος δ', ἵνα μεμνημένοι τῶν σχέσεων, μηδὲν ἀλογίστως,
- 17 μηδὲ παρ' αὐτὰ ποιῶμεν· οὐκ ἂν ἠγανακτοῦμεν πρὸς τὰ ἀναγνώσματα ἐμποδιζόμενοι, ἀλλὰ τῷ τὰ ἔργα ἀποδιδόναι τὰ κατ' ἀλληλα ἠρκούμεθα, καὶ ἠριθμοῦμεν ἂν οὐ ταῦτα ἅ μέχρι νῦν ἀριθμεῖν εἰδίσαμεθα, Σήμερον ἀνέγνων στίχους τοσοῦσδε,
- 18 ἔγραψα τοσοῦσδε· ἀλλὰ, Σήμερον ὀρμῇ ἐχρησάμην ὡς παραγγέλλεται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, ὀρέξει οὐκ ἐχρησάμην, ἐκκλίσει πρὸς μόνα τὰ προαιρετικά, οὐ κατεπλάγην τὸν δεῖνα, οὐκ ἐδυσωπήθην ὑπὸ τοῦ δεῖνος, τὸ ἀνεκτικὸν ἐγύμνασα, τὸ ἀφεκτικόν, τὸ συνεργητικόν· καὶ οὕτως ἂν ἠὲ χαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, ἐφ' οἷς δεῖ εὐχαριστεῖν.
- 19 Νῦν δ' ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἄλλον τρόπον ὅμοιοι τοῖς πολλοῖς γινόμεθα. Ἄλλος φοβεῖται μὴ οὐκ ἄρξῃ· σὺ, μὴ
- 20 ἄρξης. Μηδαμῶς, ἄνθρωπε. Ἀλλ', ὡς καταγελάς τοῦ φοβουμένου μὴ ἄρξαι, οὕτω καὶ σαυτοῦ καταγέλα. Οὐδὲν γάρ

διαφέρει, ἢ διψῆν πυρέσσοντα, ἢ ὡς λυσιώδη ὑδροφόβον εἶναι.
 Ἡ πῶς ἔτι δυνήσῃ εἰπεῖν τὸ τοῦ Σωκράτους, Εἰ ταύτη φίλον 21
 τῷ Θεῷ, ταύτη γενέσθω; Δοκεῖς, Σωκράτης εἰ ἐπεθύμει ἐν
 Λυκείῳ ἢ ἐν Ἀκαδημίᾳ σχολάζειν, καὶ διαλέγεσθαι καθ' ἡμέ-
 ραν τοῖς νέοις, εὐκόλως ἂν ἐστρατεύσατο ὁσάκις ἐστρατεύσατο;
 οὐχὶ δ' ὠδύρετ' ἂν καὶ ἔστενε, Τάλας ἐγὼ, νῦν δ' ἐνθάδ' ἀτυχῶ
 ἄθλιος, δυνάμενος ἐν Λυκείῳ ἠλιάζεσθαι; Τοῦτο γάρ σου τὸ 22
 ἔργον ἦν, ἠλιάζεσθαι; οὐχὶ δὲ τὸ εὐροεῖν; τὸ ἀκώλυτον εἶναι;
 τὸ ἀπαραπόδιτον; Καὶ πῶς ἂν ἔτι ἦν Σωκράτης, εἰ ταῦτα
 ὠδύρετο; πῶς ἂν ἔτι ἐν τῇ φυλακῇ παιᾶνας ἔγραφεν;

Ἀπλῶς οὖν ἐκείνου μέμνησο, ὅτι πᾶν ὃ ἔξω τῆς προαιρέσεως 23
 τῆς σαυτοῦ τιμήσεις, ἀπώλεσας τὴν προαίρεσιν. Ἐξω δ' ἔστιν
 οὐ μόνον ἀρχή, ἀλλὰ καὶ ἀναρχία· οὐ μόνον ἀσχολία, ἀλλὰ
 καὶ σχολή. Νῦν οὖν ἐμὲ ἐν τῷ θορύβῳ τούτῳ διεξάγειν; Τί 24
 λέγεις, θορύβῳ; Ἐν πολλοῖς ἀνθρώποις; Καὶ τί χαλεπόν;
 δόξον ἐν Ὀλυμπίᾳ εἶναι, πανηγυριν αὐτὸν ἤγησαι. Κάκει ἄλλος
 ἄλλο τι κέκραγεν, ἄλλος ἄλλο τι πράσσει, ἄλλος τῷ ἄλλῳ
 ἐνσεύεται. Ἐν τοῖς βαλανείοις ὄχλος· καὶ τίς ἡμῶν οὐ χαίρει
 τῇ πανηγύρει ταύτῃ, καὶ ὀδυνώμενος αὐτῆς ἀπαλλάσσεται;
 Μὴ γίνου δυσάρεστος, μηδὲ κακοστόμαχος πρὸς τὰ γινόμενα. 25
 Τὸ ὄξος σαπρὸν, δριμύ γάρ· τὸ μέλι σαπρὸν, ἀνατρέπει γάρ
 μου τὴν ἔξιν· λάχανα οὐ θέλω. Οὕτω καὶ, σχολὴν οὐ θέλω,
 ἐρημία ἔστιν· ὄχλον οὐ θέλω, θόρυβός ἐστιν. Ἄλλ' ἂν μὲν 26
 οὕτω φέρῃ τὰ πράγματα, ὥστε μόνον ἢ μετ' ὀλίγων διεξαγα-
 γεῖν, ἡσυχίαν αὐτὸ κάλει, καὶ χρῶ τῷ πράγματι, εἰς ὃ δεῖ
 λάλει σεαυτῷ, γύμναζε τὰς φαντασίας, ἐξεργάζου τὰς προ-
 λήψεις. Ἄν δ' εἰς ὄχλον ἐμπέσης, ἀγῶνα αὐτὸ λέγε, πανηγυριν,
 ἐορτήν· συνεορτάζειν πειρῶ τοῖς ἀνθρώποις. Τί γάρ ἐστιν 27
 ἡδίων θέαμα τῷ φιλανθρώπῳ, ἢ ἀνθρώποι πολλοί; ἵππων
 ἀγέλας ἢ βοῶν ἠδέως ὀρώμεν· πλοῖα πολλὰ ὅταν ἴδωμεν,

- 28 διαχεόμεθα· ἀνθρώπους πολλοὺς βλέπων τίς ἀνιάται; Ἄλλὰ κατακραυγάζουσί μου. Οὐκοῦν ἡ ἀκοή σου ἐμποδίζεται. Τί οὖν πρὸς σέ; μή τι καὶ δύναμις ἢ ταῖς φαντασίαις χρηστική; καὶ τίς σε κωλύει ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει χρῆσθαι κατὰ φύσιν; ὀρμῇ καὶ ἀφορμῇ; ποῖος θόρυβος πρὸς τοῦτο ἱκανός;
- 29 Σὺ μόνον μέμνησο τῶν καθολικῶν· τί ἐμόν; τί οὐκ ἐμόν; τί μοι δίδονται; τί θέλει με ποιεῖν ὁ Θεὸς νῦν; τί οὐ θέλει;
- 30 Πρὸ ὀλίγου χρόνου ἤθελέ σε σχολάζειν, σαυτῷ λαλεῖν, γράφειν περὶ τούτων, ἀναγινώσκειν, ἀκούειν, παρασκευάζεσθαι ἔσχες εἰς τοῦτο ἱκανὸν χρόνον. Νῦν σοι λέγει, Ἐλθέ ἤδη ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, δεῖξον ἡμῖν τί ἔμαθες, πῶς ἤθλησας. Μέχρι τίνος γυμνασθήσῃ μόνος; ἤδη καιρὸς, γινῶναί σε, πότερον τῶν ἀξιονίκων εἴ τις ἀθλητῶν, ἢ ἐκείνων, οἱ τὴν οἰκουμένην περιέρχονται νικῶμενοι. Τί οὖν ἀγανακτεῖς; οὐδεὶς ἀγὼν δίχα θορύβου γίνεται. Πολλοὺς δεῖ προγυμναστάς εἶναι, πολλοὺς τοὺς ἐπικραυγάζοντας, πολλοὺς ἐπιστάτας, πολλοὺς θεατάς. Ἄλλ' ἐγὼ ἤθελον ἐφ' ἡσυχίας διάγειν. Οἴμωζε τοίνυν, καὶ στένε, ὥσπερ ἄξιος εἶ. Τίς γὰρ ἄλλη μείζων ταύτης ζημία τῷ ἀπαιδευτῷ, καὶ ἀπειθοῦντι τοῖς θεοῖς διατάγμασιν, ἢ τὸ λυπεῖσθαι, τὸ πενθεῖν, τὸ φθονεῖν, ἀπλῶς τὸ ἀτυχεῖν καὶ δυστυχεῖν; τούτων οὐ θέλεις ἀπαλλάξαι σεαυτόν;
- 33 Καὶ πῶς ἀπαλλάξω; Οὐ πολλάκις ἤκουσας, ὅτι ὀρεξίν ἄραί σε δεῖ παντελῶς, τὴν ἐκκλίσιν ἐπὶ μόνῃ τρέψαι τὰ προαιρετικά, ἀφεῖναί σε δεῖ πάντα, τὸ σῶμα, τὴν κτῆσιν, τὴν φήμην, τὰ βιβλία, θόρυβον, ἀρχάς, ἀναρχίαν; ὅπου γὰρ ἀνκλίνης, ἐδούλευσας, ὑπετάγης, κωλυτὸς ἐγένου, ἀναγκαστὸς,
- 34 ὅλος ἐπ' ἄλλοις. Ἄλλὰ τὸ Κλεάνθους πρόχειρον,

Ἄγου δέ μ', ὦ Ζεῦ, καὶ σύ γ' ἡ Πεπρωμένη.

Θέλετ' εἰς Ῥώμην; Εἰς Ῥώμην. Εἰς Γύαρον; Εἰς Γύαρον. Εἰς

Ἀθήνας; Εἰς Ἀθήνας. Εἰς φυλακὴν; Εἰς φυλακὴν. Ἄν ἄπαξ 35
εἶπης, πότε τις εἰς Ἀθήνας ἀπέλθῃ; ἀπώλου. Ἀνάγκη γε, ταύ-
την τὴν ὄρεξιν, ἀτελεῖ μὲν μένουσαν, ἀτυχῆ σε ποιεῖν· τελειω-
θεῖσαν δὲ, κενόν, ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαιρόμενον· πάλιν, ἂν ἐμ-
ποδισθῆς, δυστυχῆ, περιπίπτοντα οἷς οὐ θέλεις. Ἄφες οὖν 36
ταῦτα πάντα. Καλαὶ αἱ Ἀθηναίαι. Ἀλλὰ τὸ εὐδαιμονεῖν κάλλιον
πολύ· τὸ ἀπαθῆ εἶναι, τὸ ἀτάραχον, τὸ ἐπὶ μηδενὶ κείσθαι τὰ
σὰ πράγματα. Θόρυβος ἐν Ρώμῃ, καὶ ἀσπασμοί. Ἀλλὰ τὸ 37
εὐροεῖν, ἀντὶ πάντων τῶν δυσκόλων. Εἰ οὖν τούτων καιρὸς
ἔστι, διὰ τί οὐκ αἶρεις αὐτῶν τὴν ἐκκλισιν; τίς ἀνάγκη, ὡς
ἄνον ξυλοκοπούμενον ἀχθοφορεῖν; εἰ δὲ μὴ, ὄρα ὅτι δεῖ σε 38
δουλεύειν ἀεὶ τῷ δυναμένῳ σοι διαπραξάσθαι τὴν ἐξοδον, τῷ
παρεμποδίσει δυναμένῳ· κάκεινον θεραπεύειν, ὡς Κακο-
δαίμονα.

Μία ὁδὸς ἐπὶ εὐροίαν (τοῦτο καὶ ὄρθρου καὶ μεθ' ἡμέραν 39
καὶ νύκτωρ ἔστω πρόχειρον), ἀπόστασις τῶν ἀπροαιρέτων,
τὸ μηδὲν ἴδιον ἡγεῖσθαι, τὸ παραδοῦναι πάντα τῷ Δαιμονίῳ,
τῇ Τύχῃ· ἐκείνους ἐπιτρόπους αὐτῶν ποιήσασθαι, οὓς καὶ ὁ
Ζεὺς πεποίηκεν· αὐτὸν δὲ πρὸς ἐνὶ εἶναι μόνῳ, τῷ ἰδίῳ, τῷ 40
ἀκωλύτῳ· καὶ ἀναγινώσκειν, ἐπὶ τοῦτο ἀναφέροντα τὴν ἀνάγνω-
σιν, καὶ γράφειν, καὶ ἀκούειν. Διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι εἶπεῖν 41
φιλόπονον, ἂν ἀκούσω τοῦτο μόνου, ὅτι ἀναγινώσκει ἢ γράφει·
κἂν προσθῆ τις, ὅλας τὰς νύκτας, οὐπω λέγω, ἂν μὴ γινῶ τὴν
ἀναφοράν. Οὐδὲ γὰρ σὺ λέγεις φιλόπονον, τὸν διὰ παιδισκά-
ριον ἀγρυπναῦντα. Οὐ τοίνυν οὐδ' ἐγώ. Ἀλλ' ἐὰν μὲν ἕνεκα 42
δόξης αὐτὸ ποιῆ, λέγω φιλόδοξον· ἂν δ' ἕνεκα ἀργυρίου, φι-
λάργυρον, οὐ φιλόπονον· ἂν δὲ δι' ἐπιθυμίαν λόγου, φιλό-
λογον. Ἄν δ' ἐπὶ τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἀναφέρῃ τὸν πόνον, ἔν 43
ἐκεῖνο κατὰ φύσιν ἔχη καὶ διεξάγῃ, τότε λέγω μόνου φιλόπονον.
Μηδέποτε γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν μὴτ' ἐπαινεῖτε, μῆτε ψέγετε, 44

ἀλλὰ ἀπὸ δογμάτων. Ταῦτα γάρ ἐστι τὰ ἴδια ἐκάστου, τὰ καὶ
 45 τὰς πράξεις αἰσχρὰς ἢ καλὰς ποιοῦντα. Τούτων μεμνημένος,
 46 χαῖρε τοῖς παροῦσι, καὶ ἀγάπα ταῦτα ὧν καιρὸς ἐστίν. Εἴ τινα
 ὀρᾷς, ὧν ἔμαθες καὶ δισκέψω, ἀπαντῶντά σοι εἰς τὰ ἔργα,
 εὐφραίνου ἐπ' αὐτοῖς. Εἴ τὸ κακὸς καὶ λοιδοροῦ ἀπο-
 τέθεισαι ἢ μεμείωκας· εἴ τὸ προπετὲς, εἴ τὸ αἰσχρολόγον, εἴ τὸ
 εἰκαῖον, εἴ τὸ ἐπισεσυρμένον· εἴ οὐ κινῆ ἐφ' οἷς πρότερον, ἢ
 οὐχ ὁμοίως γ' ὡς πρότερον· ἐορτὴν ἄγειν δύνασαι καθ' ἡμέραν,
 σήμερον, ὅτι καλῶς ἀνεστράφης ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ, αὔριον,
 47 ὅτι ἐν ἐτέρῳ. Πόσω μείζων αἰτία θυσίας, ἢ ὑπατεία, ἢ ἐπαρ-
 χία; Ταῦτα ἐκ σοῦ αὐτοῦ γίνεται σοι, καὶ ἀπὸ τῶν Θεῶν.
 48 Ἐκεῖνο μέμνησο τίς ὁ διδούς ἐστι, καὶ τίσι, καὶ διὰ τίνα. Τού-
 τοις τοῖς διαλογισμοῖς ἐντρεφόμενος, ἔτι διαφέρῃ, ποῦ ὧν
 εὐδαιμονήσεις; ποῦ ὧν ἀρέσεις τῷ Θεῷ; Οὐ πανταχόθεν τὸ
 ἴσον ἀπέχουσιν; οὐ πανταχόθεν ὁμοίως ὀρῶσι τὰ γινόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε'.

Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ Θηριώδεις.

Ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς οὔτ' αὐτὸς μάχεται τινι, οὔτ' ἄλλον ἐᾷ
 2 κατὰ δύναμιν. Παράδειγμα δὲ καὶ τούτου, καθάπερ καὶ τῶν
 ἄλλων, ἔκκειται ἡμῖν ὁ βίος ὁ Σωκράτους· ὃς οὐ μόνον αὐτὸς
 3 πανταχοῦ ἐξέφυγε μάχην, ἀλλ' οὐδ' ἄλλους μάχεσθαι εἶα. Ὅρα
 παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τῷ Συμποσίῳ, πόσας μάχας λέλυκε· πῶς
 πάλιν ἠνέσχετο Θρασυμάχου, πῶς Πώλου, πῶς Καλλικλέους·
 πῶς τῆς γυναικὸς ἠνείχετο, πῶς τοῦ υἱοῦ, ἐξελεγχόμενος ἐπ'
 4 αὐτοῦ, σοφιζόμενος. Λίαν γὰρ ἀσφαλῶς ἐμέμνητο, ὅτι οὐδεὶς
 ἀλλοτρίου ἡγεμονικοῦ κυριεύει. Οὐδὲν οὖν ἄλλο ἤθελεν, ἢ τὸ
 5 ἴδιον. Τί δ' ἐστὶ τούτου; Οὐχ ἵνα κινῆ τούτους κατὰ φύσιν·

τοῦτο γὰρ ἀλλότριον· ἀλλ' ὅπως ἐκείνων τὰ ἴδια ποιούντων, ὡς αὐτοῖς δοκεῖ, αὐτὸς μηδὲν ἥττον κατὰ φύσιν ἔξει καὶ διεξάξει, μόνον τὰ αὐτοῦ ποιῶν πρὸς τὸ κάκεινους ἔχειν κατὰ φύσιν. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ ὃ αἰεὶ πρόκειται τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ. Στρατη- 6
γῆσαι; Οὐ· ἀλλ', ἂν διδῶται, ἐπὶ ταύτης τῆς ὕλης τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν τηρῆσαι. Γῆμαι; Οὐ· ἀλλ', ἂν διδῶται γάμος, ἐν ταύτῃ τῇ ὕλῃ κατὰ φύσιν ἔχοντα αὐτὸν τηρῆσαι. Ἄν δὲ θέλῃ 7
τὸν υἱὸν μὴ ἀμαρτάνειν ἢ τὴν γυναῖκα, θέλει τὰ ἀλλότρια μὴ εἶναι ἀλλότρια. Καὶ τὸ παιδεύεσθαι τοῦτ' ἐστὶ, μανθάνειν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἀλλότρια.

Ποῦ οὖν ἐτι μάχης τόπος τῷ αὐτως ἔχοντι; μὴ γὰρ θαυμά- 8
ζει τι τῶν γινομένων· μὴ γὰρ καινὸν αὐτῷ φαίνεται; μὴ γὰρ οὐ χείρονα καὶ χαλεπώτερα προσδέχεται τὰ παρὰ τῶν φαύλων, ἢ ἀποβαίνει αὐτῷ; μὴ γὰρ οὐ κέρδος λογίζεται πᾶν ὃ τι ἂν ἀπολίπῃσι τοῦ ἐσχάτου; Ἐλοιδώρησέ σε ὁ δεῖνα. Πολλὴ χάρις 9
αὐτῷ, ὅτι μὴ ἐπληξεν. Ἀλλὰ καὶ ἐπληξε. Πολλὴ χάρις, ὅτι μὴ ἔτρωσε. Ἀλλὰ καὶ ἔτρωσε. Πολλὴ χάρις, ὅτι μὴ ἀπέκτεινε. Πότε γὰρ ἔμαθεν, ἢ παρὰ τίτι, ὅτι ἡμερόν ἐστι ζῶον, ὅτι 10
φιλάλληλον, ὅτι μεγάλη βλάβη τῷ ἀδικοῦντι αὐτὴ ἢ ἀδικία; ταῦτα οὖν μὴ μεμαθηκῶς, μηδὲ πεπεισμένος, διὰ τί μὴ ἀκο-
λουθήσει τῷ φαινομένῳ συμφέροντι; Βέβληκεν ὁ γείτων λίθους. 11
Μή τι οὖν σὺ ἠμάρτηκας; Ἀλλὰ τὰ ἐν οἴκῳ κατεάγη. Σὺ οὖν σκευάριον εἶ; Οὐ, ἀλλὰ προαίρεσις. Τί οὖν σοι δίδεται πρὸς 12
τοῦτο; ὡς μὲν λύκῳ, ἀντιδάκνειν, καὶ ἄλλους πλείονας λίθους βάλλειν· ἀνθρώπῳ δ' ἐὰν ζητῆς, ἐπίσκεψαί σου τὸ ταμιεῖον, ἴδε τίνας δυνάμεις ἔχων ἐλήλυθας· μή τι τὴν θηριώδη; μή τι τὴν μνησικακητικὴν; Ἴππος οὖν πότ' ἄθλιός ἐστιν; Ὅταν τῶν 13
φυσικῶν δυνάμεων στέρηται· οὐχ ὅταν μὴ δύνηται κοκκύζειν, ἀλλ' ὅταν μὴ τρέχειν. Ὁ δὲ κύων; Οὐχ ὅταν πέτεσθαι μὴ δύνηται, ἀλλ' ὅταν μὴ ἰχνεύειν. Μή ποτ' οὖν οὕτω καὶ ἄνθρω- 14

- πος δυστυχής ἐστίν, οὐχ ὁ μὴ δυνάμενος λέοντας πνίγειν, ἢ ἀνδριάντας περιλαμβάνειν· οὐ γὰρ πρὸς τοῦτο δυνάμεις τινὰς ἔχων ἐλήλυθε παρά τῆς φύσεως· ἀλλ' ὁ ἀπολωλεκῶς τὸ εὐγνω-
- 15 μου, ὁ τὸ πιστόν; Τοῦτον ἔδει συνελθόντας θρηνεῖν, εἰς ὅσα κακὰ ἐλήλυθεν· οὐχί, μὰ Δία, τὸν φύντα, ἢ τὸν ἀποθανόντα, ἀλλ' ὧ ζῶντι συμβεβήκει ἀπολέσαι τὰ ἴδια· οὐ τὰ πατρῶα, τὸ ἀγρίδιον, καὶ τὸ οἰκίδιον, καὶ τὸ πανθοκεῖον, καὶ τὰ δουλάρια (τούτων γὰρ οὐδὲν ἴδιον τῷ ἀνθρώπῳ ἐστίν, ἀλλὰ πάντα ἀλλότρια, δοῦλα, ὑπεύθυνα, ἄλλοτε ἄλλοις διδόμενα ὑπὸ τῶν
- 16 κυρίων), ἀλλὰ τὰ ἀνθρωπικά, τοὺς χαρακτῆρας οὓς ἔχων ἐν τῇ διανοίᾳ ἐλήλυθεν· οἷους καὶ ἐπὶ τῶν νομισμάτων ζητοῦντες, ἂν μὲν εὖρωμεν, δοκιμάζομεν· ἂν δὲ μὴ εὖρωμεν, ῥίπτοῦμεν.
- 17 Τίνα ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦτο τὸ τετράσσαρον; Τραϊανουῦ. Φέρε. Νέρωνος. Ρίψον ἔξω, ἀδόκιμόν ἐστι, σαπρόν. Οὕτω καὶ ἐνθάδε. Τίνα ἔχει χαρακτῆρα τὰ δόγματα αὐτοῦ; Ἡμερον, κοινωνικόν, ἀνεκτικόν, φιλάλληλον. Φέρε, παραδέχομαι· ποιῶ
- 18 πολίτην τοῦτον, παραδέχομαι γείτονα, σύμπλουν. Ὄρα μόνον, μὴ Νερωνιανὸν ἔχη χαρακτῆρα. Μή τι ὀργίλος ἐστί; μή τι μνηιτής; μήτι μεμψίμοιρος; [μήτι], ἂν αὐτῷ φανῆ, πατάσσει τὰς
- 19 κεφαλὰς τῶν ἀπαντῶντων; Τί οὖν ἔλεγες, ὅτι ἀνθρωπός ἐστι; μὴ γὰρ ἐκ ψιλῆς μορφῆς κρίνεται τῶν ὄντων ἕκαστον; ἐπεὶ οὕτω λέγε, καὶ τὸ κήρινον, μῆλον εἶναι· ὁδμήν ἔχειν αὐτὸ δεῖ καὶ
- 20 γεῦσιν· οὐκ ἀρκεῖ ἢ ἐκτὸς περιγραφή. Οὐκοῦν οὐδὲ πρὸς τὸν ἀνθρωπον ἢ ρίς ἐξαρκεῖ, καὶ αἱ ὀφθαλμοί· ἀλλ' ἂν τὰ δόγ-
- 21 ματα ἔχη ἀνθρωπικά. Οὗτος οὐκ ἀκούει λόγου, οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος· ἄνος ἐστί. Τούτου τὸ αἰδήμον ἀπονενέκρωται· ἄχρηστός ἐστι, πάντα μᾶλλον ἢ ἀνθρωπος. Οὗτος ζητεῖ, τίνα ἀπαντήσας λακτίση, ἢ δάκη· ὥστε οὐδὲ πρόβατον ἢ ὄνος, ἀλλὰ τί ποτε ἄγριον θηρίον.
- 22 Τί οὖν; θέλεις με καταφρονεῖσθαι; Ὑπὸ τίνων; ὑπὸ εἰδότην;

καὶ πῶς καταφρονήσουσιν οἱ εἰδότες τοῦ πράου, τοῦ αἰδήμο-
 νος; ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων; τί σοι μέλει; οὐ τι γὰρ ἄλλω
 τεχνίτη τῶν ἀτέχνων. Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπιφυήσονται μοι. 23
 Τί λέγεις τὸ ἐμοί; δύναται τις τὴν προαίρεσιν τὴν σὴν βλάψαι,
 ἢ κωλύσαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις χρῆσθαι ὡς πέφυ-
 κεν; Οὐδαμῶς. Τί οὖν ἔτι ταρασση, καὶ φοβερὸν σαυτὸν 24
 θέλεις ἐπιδεικνύειν; οὐχὶ δὲ παρελθὼν εἰς μέσον κηρύσσεις,
 ὅτι εἰρήνην ἄγεις πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὃ τι ἂν ἐκεῖνοι
 ποιῶσι· καὶ μάλιστα ἐκείνων καταγελαῖς, ὅσοι σε βλάπτειν δο-
 κοῦσιν; Ἀνδράποδα ταῦτα οὐκ οἶδεν, οὐδὲ τίς εἰμί, οὐδὲ ποῦ
 μου τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν, ὅτι οὐ πρόσθοδος αὐτοῖς πρὸς
 τὰ ἐμά.

Οὕτω καὶ οἱ ἐχυρὰν πόλιν οἰκοῦντες καταγελαῖσι τῶν πολι- 25
 ορκοῦντων· Νῦν δ' οὗτοι τί πρᾶγμα ἔχουσιν ἐπὶ τῷ μηδενί;
 ἀσφαλές ἐστὶν ἡμῶν τὸ τεῖχος, τροφὰς ἔχομεν ἐπὶ πάμπολυν
 χρόνον, τὴν ἄλλην ἅπασαν παρασκευὴν. Ταῦτά ἐστι τὰ πόλιν 26
 ἐχυρὰν καὶ ἀνάλωτον ποιοῦντα· ἀνθρώπου δὲ ψυχὴν οὐδὲν
 ἄλλο, ἢ δόγματα. Ποῖον γὰρ τεῖχος οὕτως ἰσχυρὸν, ἢ ποῖον
 σῶμα οὕτως ἀδαμάντινον, ἢ ποία κτῆσις ἀναφαίρετος, ἢ ποῖον
 ἀξίωμα οὕτως ἀνεπιδούλευτον; Ταῦτα πανταχοῦ θνητὰ, εὐά- 27
 λωτα. οἷς τισι τὸν ὀπωσοῦν προσέχοντα πᾶσα ἀνάγκη ταρασ-
 σεσθαι, κακελπιστεῖν, φοβεῖσθαι, πενθεῖν, ἀτελεῖς ἔχειν τὰς
 ὀρέξεις, περιπτωτικὰς ἔχειν τὰς ἐκκλίσεις. Εἶτα οὐ θέλομεν 28
 τὴν μόνην δεδομένην ἡμῖν ἀσφάλειαν ἐχυρὰν ποιεῖν; οὐδ',
 ἀποστάντες τῶν θνητῶν καὶ δούλων, τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει
 ἐλεύθερα ἐκπονεῖν; οὐδὲ μεμνήμεθα, ὅτι οὔτε βλάπτει ἄλλος
 ἄλλον, οὔτε ὠφελεῖ, ἀλλὰ τὸ περὶ ἐκάστου τούτων δόγμα, τοῦτό
 ἐστὶ τὸ βλάπτον, τοῦτό ἐστὶ τὸ ἀνατρέπον, τοῦτο μάχη, τοῦτο
 στάσις, τοῦτο πόλεμος. [Πολεμίους] Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην τὸ 29
 πεποικηκὸς οὐκ ἄλλο, ἢ τοῦτο τὸ δόγμα, τὸ περὶ τυραννίδος,

- τὸ δόγμα τὸ περὶ φυγῆς· ὅτι τὸ μὲν, ἔσχατον τῶν κακῶν· τὸ
 30 δὲ, μέγιστον τῶν ἀγαθῶν. Φύσις δ' αὕτη παντὸς, τὸ διώκειν τὸ
 ἀγαθὸν, φεύγειν τὸ κακόν· τὸν ἀφαιρούμενον θατέρου, καὶ
 περιβάλλοντα τῷ ἐναντίῳ, τοῦτον ἡγεῖσθαι πολέμιον καὶ ἐπί-
 31 βουλον, καὶ ἀδελφὸς ἢ, καὶ υἱὸς, καὶ πατήρ. Τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ
 συγγενέστερον οὐδὲν· λοιπὸν, εἰ ταῦτα ἀγαθὰ καὶ κακὰ, οὔτε
 πατήρ υἱοῖς φίλος, οὔτ' ἀδελφὸς ἀδελφῷ, πάντα δὲ πανταχοῦ.
 32 μεστὰ πολεμίων, ἐπιβούλων, συκοφαντῶν. Εἰ δ', οἷα δεῖ
 προαίρεσις, τοῦτο μόνου ἀγαθόν ἐστι, καὶ, οἷα μὴ δεῖ, τοῦτο
 μόνου κακόν· ποῦ ἔτι μάχη; ποῦ λοιδορία; περὶ τίνων; περὶ
 τῶν οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς; πρὸς τίνας; πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας,
 πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας, πρὸς τοὺς ἠπατημένους περὶ τῶν
 μεγίστων;
 33 Ταύτων Σωκράτης μεμνημένος, τὴν οἰκίαν τὴν αὐτοῦ ὤκει,
 γυναικὸς ἀνεχόμενος τραχυτάτης, υἱοῦ ἀγνώμονος. Τραχεῖα
 γὰρ πρὸς τί ἦν; Ἴν' ὕδωρ καταχέῃ τῆς κεφαλῆς ὅσον καὶ θέλει,
 ἵνα καταπατήσῃ τὸν πλακοῦντα· καὶ τί πρὸς ἐμέ, ἂν ὑπολάβω
 34 ὅτι ταῦτα οὐδὲν πρὸς ἐμέ; Τοῦτο δ' ἐμὸν ἔργον ἐστὶ καὶ οὔτε
 τύραννος κωλύσει με θέλοντα, οὔτε δεσπότης, οὔτε οἱ πολλοὶ
 τὸν ἕνα, οὔθ' ὁ ἰσχυρότερος τὸν ἀσθενέστερον. Τοῦτο γὰρ
 35 ἀκώλυτον δέδοται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκάστῳ. Ταῦτα τὰ δόγματα
 ἐν οἰκίᾳ φιλίαν ποιεῖ, ἐν πόλει ὁμόνοιαν, ἐν ἔθνεσιν εἰρήνην,
 πρὸς Θεὸν εὐχάριστον, πανταχοῦ θάρροῦντα, ὡς περὶ τῶν
 36 ἀλλοτριῶν, ὡς περὶ οὐδενὸς ἀξίων. Ἄλλ' ἡμεῖς γράψαι μὲν
 καὶ ἀναγνῶναι ταῦτα, καὶ ἀναγινωσκόμενα ἐπαινέσαι ἱκανοὶ,
 37 πεισθῆναι δ' οὐδ' ἐγγύς. Τοιγαροῦν τὸ περὶ τῶν Λακεδαιμο-
 νίων λεγόμενον,

Οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δ' ἀλώπεκες,

καὶ ἐφ' ἡμῶν ἀρμόσει· ἐν σχολῇ λέοντες, ἔξω δ' ἀλώπεκες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε'.

Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ Ἐλεῖσθαι ὀδυνωμένους.

ἈΝΙΩΜΑΙ, φησὶν, ἐλεούμενος. Πότερον οὖν σὺν ἔργον ἐστὶ τὸ ἐλεῖσθαι σε, ἢ τῶν ἐλεούντων; τί δέ; ἐπὶ σοί ἐστι τὸ παῦσαι αὐτό; Ἐπ' ἐμοί, ἂν δεικνύω αὐτοῖς μὴ ἄξιον ἐλέου ὄντα ἑμαυτόν. Πότερον δ' ἤδη σοι ὑπάρχει τοῦτο, τὸ μὴ εἶναι 2 ἐλέου ἄξιον, ἢ οὐχ ὑπάρχει; Δοκῶ ἔγωγε, ὅτι οὐχ ὑπάρχει. Ἄλλ' οὗτοί γε οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐλεοῦσιν, ἐφ' οἷς (εἴπερ ἄρα) ἦν ἄξιον, ἐπὶ τοῖς ἀμαρτανομένοις· ἀλλ' ἐπὶ πενία, καὶ ἀναρχία, καὶ νόσοις, καὶ θανάτοις, καὶ ἄλλοις τοιούτοις. Πότερον οὖν 3 πείθειν παρεσκεύασαι τοὺς πολλοὺς, ὡς ἄρα οὐδὲν τούτων κακὸν ἐστίν, ἀλλ' οἷόν τε καὶ πένητι καὶ ἀνάρχῳ ὄντι καὶ ἀτίμῳ εὐδαιμονεῖν· ἢ σαυτὸν ἐπιδεικνύειν αὐτοῖς πλουτοῦντα καὶ ἄρχοντα; Τούτων γὰρ τὰ μὲν δεύτερα, ἀλαζόνοσ καὶ ψυχροῦ, 4 καὶ οὐδενὸς ἀξίου. Καὶ ἡ προσποίησις ὄρα δι' οἷων ἂν γένοιτο. Δουλάρια σε κτήσασθαι δεήσει, καὶ ἀργυρωμάτια ὑλίγα κηκτῆσθαι, καὶ ταῦτα ἐν φανερωῖ δεικνύειν, εἰ οἷόν τε, ταῦτά πολλάκις, καὶ λανθάνειν πειράσθαι ὅτι ταῦτά ἐστι, καὶ ἱματίδια στυλπνὰ, καὶ τὴν ἄλλην πομπήν, καὶ τὸν τιμώμενον ἐπιφαίνειν ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν τούτων· καὶ δειπνεῖν πειράσθαι παρ' αὐτοῖς, ἢ δοκεῖν γε ὅτι δειπνεῖς· καὶ περὶ τὸ σῶμα δέ τινα κακοτεχνεῖν, ὡς εὐμορφότερον φαίνεσθαι καὶ γενναιότερον τοῦ ὄντος.

Ταῦτά σε δεῖ μηχανᾶσθαι, εἰ τὴν δευτέραν ὁδὸν ἀπιέναι 5 θέλεις ὥστε μὴ ἐλεῖσθαι. Ἡ πρώτη δὲ καὶ ἀνήνυτος καὶ μακρὰ· ὁ δὲ Ζεὺς οὐκ ἠδυνήθη ποιῆσαι, τοῦτο αὐτὸ ἐπιχειρεῖν, πάντας ἀνθρώπους πείσαι, τίνα ἐστὶν ἀγαθὰ καὶ κακά. Μὴ γὰρ δέδοται σοι τοῦτο; ἐκεῖνο μόνον σοι δέδοται, σαυτὸν πείσαι. Καὶ 6

- 7 οὐπω πέπεικας· εἶτα μοι νῦν ἐπιχειρεῖς πείθειν τοὺς ἄλλους ;
καὶ τίς σοι τοσοῦτω χρόνῳ σύνεστιν, ὡς σὺ σαυτῶ ; τίς δὲ
οὕτω πιθανός ἐστί σοι πρὸς τὸ πείσαι, ὡς σὺ σαυτῶ ; τίς δ'
8 εὐνούστερον καὶ οἰκειότερον ἔχων, ἢ σὺ σαυτῶ ; πῶς οὖν οὐπω
πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν ; νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω ; τοῦτ' ἐστι περὶ δ'
ἐσπούδακας, * καὶ * μανθάνειν ὥστε ἄλυπος εἶναι, καὶ ἀτά-
9 ραχος, καὶ ἀταπεινῶτος, καὶ ἐλεύθερος ; Πρὸς ταῦτα οὖν οὐκ
ἀκήκοας ὅτι μία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἢ φέρουσα, ἀφεῖναι τὰ ἀπρο-
αίρετα, καὶ ἐκστῆναι αὐτῶν, καὶ ὁμολογήσαι αὐτὰ ἀλλότρια ;
10 Τὸ οὖν ἄλλον τι ὑπολαβεῖν περὶ σοῦ, ποίου εἶδους ἐστί ; Τοῦ
ἀπροαιρέτου. Οὐκοῦν οὐδὲν πρὸς σέ ; Οὐδέν. Ἔτι οὖν θακνό-
μενος ἐπὶ τούτῳ καὶ ταρασσόμενος, οἶει πεπεισθαι περὶ ἀγαθῶν
καὶ κακῶν ;
11 Οὐ θέλεις οὖν, ἀφείς τοὺς ἄλλους, αὐτὸς σαυτῶ γενέσθαι
καὶ μαθητῆς καὶ διδάσκαλος ; Ὀφονται οἱ ἄλλοι, εἰ λυσιτελεῖ
αὐτοῖς παρὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς ἐστὶν ἐγ-
12 γίῳν ἐμοῦ. Τί οὖν τοῦτό ἐστιν, ὅτι τοὺς μὲν λόγους ἀκήκοα
τοὺς τῶν φιλοσόφων, καὶ συγκατατίθεμαι αὐτοῖς, ἔργῳ δ'
οὐδὲν γέγονα κουφότερος ; μὴ τι οὕτως ἀφυῆς εἰμι ; καὶ μὴν
περὶ τὰ ἄλλα, ὅσα ἠβουλήθην, οὐ λίαν ἀφυῆς εὐρέθην· ἀλλὰ
καὶ γράμματα ταχέως ἔμαθον, καὶ παλαίειν, καὶ γεωμετρεῖν,
13 καὶ συλλογισμοὺς ἀναλύειν. Μὴ τι οὖν οὐ πέπεικέ με ὁ λόγος ;
καὶ μὴν οὐκ ἄλλα τινὰ οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἐδοκίμασα ἢ εἰλόμην·
καὶ νῦν περὶ τούτων ἀναγινώσκω, ταῦτα ἀκούω, ταῦτα γράφω·
14 ἄλλον οὐχ εὐρήκαμεν μέχρι νῦν ἰσχυρότερον τούτου λόγον. Τί
οὖν τὸ λεῖπόν μοι ἐστί ; μὴ οὐκ ἐξήρηται τὰ ἐναντία δόγματα ;
μὴ αὐταὶ αἱ ὑπολήψεις ἀγύμναστοί εἰσιν, οὐδ' εἰθισμέναι
ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰ ἔργα, ἀλλ', ὡς ὀπλάρια ἀποκείμενα, κατίωται,
15 καὶ οὐδὲ περιαρμόσαι μοι δύναται ; Καίτοι οὐτ' ἐπὶ τοῦ πα-
λαίειν, οὐτ' ἐπὶ τοῦ γράφειν ἢ ἀναγινώσκειν, ἀρκοῦμαι τῷ

μαθεῖν· ἀλλ' ἄνω κάτω στρέφω τοὺς προτεινομένους, καὶ ἄλ-
λους πλέκω, καὶ μεταπίπτοντας ὡσαύτως. Τὰ δ' ἀναγκαῖα 16
θεωρήματα, ἀφ' ὧν ἐστὶν ὀρμώμενον ἄλυπον γενέσθαι, ἄφο-
βον, ἀπαθῆ, ἀκώλυτον, ἐλεύθερον, ταῦτα δ' οὐ γυμνάζω,
οὐδὲ μελετῶ κατὰ ταῦτα τὴν προσήκουσαν μελέτην. Εἶτά μοι 17
μέλει ὅ τι οἱ ἄλλοι περὶ ἐμοῦ ἐροῦσιν, εἰ φανοῦμαι αὐτοῖς ἀξιό-
λογος, εἰ φανοῦμαι εὐδαίμων;

Ταλαίπωρε, οὐ θέλεις βλέπειν τί σὺ λέγεις περὶ σαυτοῦ; 18
τίς φαίνεται σαυτῷ· τίς ἐν τῷ ὑπολαμβάνειν; τίς ἐν τῷ ὀρέγεσθαι·
τίς ἐν τῷ ἐκκλίνειν· τίς ἐν ὀρμῇ, παρασκευῇ, ἐπιβολῇ, τοῖς
ἄλλοις τοῖς ἀνθρωπικοῖς ἔργοις. Ἀλλὰ μέλει σοι, εἴ σε ἐλεοῦσιν
οἱ ἄλλοι; Ναί· ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀξίαν ἐλεοῦμαι. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτῳ 19
ὀδυναῖ; ὁ δὲ γ' ὀδυνώμενος, ἐλεεινός ἐστι; Ναί. Πῶς οὖν ἔτι
παρ' ἀξίαν ἐλεῖ; αὐτοῖς γὰρ οἷς περὶ τὸν ἔλεον πάσχεις,
κατασκευάζεις σεαυτὸν ἄξιον τοῦ ἐλεεῖσθαι. Τί οὖν λέγει Ἄντι- 20
σθένης; οὐδέποτε ἤκουσας; « Βασιλικὸν, ὦ Κῦρε, πράττειν
» μὲν εὖ, κακῶς δ' ἀκούειν ». Τὴν κεφαλὴν ὑγιᾶ ἔχω, καὶ πάντες 21
οἶονται ὅτι κεφαλαλγῶ. Τί μοι μέλει; Ἀπύρεκτός εἰμι, καὶ ὡς
πυρέσσοντί μοι συναχθονται· Τάλας, ἐκ τοσούτου χρόνου οὐ
διέλιπες πυρέσσω. Λέγω καὶ ἐγὼ σκυθρωπάσας, ὅτι ναί·
ταῖς ἀληθείαις πολὺς ἤδη χρόνος, ἐξ οὗ μοι κακῶς ἐστι.
Τί οὖν γένηται; Ὡς ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ. Καὶ ἅμα ὑποκαταγελοῦ τῶν 22
οἰκτειρόντων με. Τί οὖν κωλύει καὶ ἐνταῦθα ὁμοίως; Πένης
εἰμί, ἀλλὰ ὀρθὸν δόγμα ἔχω περὶ πενίας. Τί οὖν μοι μέλει,
εἴ μ' ἐπὶ τῇ πενίᾳ ἐλεοῦσιν; Οὐκ ἄρχω, ἄλλοι δ' ἄρχουσιν.
Ἄλλ', ὁ δεῖ ὑπειληφέναι, ὑπειληφα περὶ τοῦ ἄρχειν καὶ μὴ ἄρ-
χειν. Ὀψονται οἱ ἐλεοῦντές με. Ἐγὼ δ' οὔτε πεινῶ, οὔτε διψῶ, 23
οὔτε ῥιγῶ· ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεινῶσιν ἢ διψῶσιν οἶονται καμέ.
Τί οὖν αὐτοῖς ποιήσω; Περιερχόμενος κηρύσσω καὶ λέγω; Μὴ
πλανᾶσθε, ἄνδρες, ἐμοὶ καλῶς ἐστίν, οὔτε πενίας ἐπιστρέ-

- φομαι, οὔτε ἀναρχίας, οὔτε ἀπλῶς ἄλλου οὐδενός, ἢ δογμα-
 24 των ὀρθῶν· ταῦτα ἔχω ἀκώλυτα, οὐδενός πεφρόντικα ἔτι. Καί
 τίς αὕτη φλυαρία; πῶς ἔτι ὀρθὰ δόγματα ἔχω, μὴ ἀρκούμενος
 τῷ εἶναι ὅς εἰμι, ἀλλ' ἐπτοημένος ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν;
- 25 Ἀλλ' ἄλλοι μου πλειόνων τεύξονται, καὶ προτιμηθήσονται.
 Τί οὖν εὐλογώτερον, ἢ τοὺς περὶ τι ἐσπουδακότας, ἐν ἐκείνῳ πλέον
 ἔχειν ἐν ᾧ ἐσπουδάκασι; περὶ ἀρχὰς ἐσπουδάκασι, σὺ περὶ δόγματα·
- 26 καὶ περὶ πλοῦτον, σὺ περὶ τὴν χρῆσιν τῶν φαντασιῶν. Ὅρα, εἰ ἐν
 τούτῳ σου πλέον ἔχουσι, περὶ δὲ σὺ μὲν ἐσπούδακας, ἐκεῖνοι δ'
 ἀμελοῦσιν· εἰ συγκατατίθενται μᾶλλον περὶ τὰ φυσικὰ μέτρα·
 εἰ ὀρέγονται σου ἀναποτευκτότερον· εἰ ἐκκλίνουσιν ἀπεριπτω-
 τότερον· εἰ ἐν ἐπιβολῇ, εἰ ἐν προθέσει, εἰ ἐν ὀρμῇ μᾶλλον
 εὐστοχοῦσιν· εἰ τὸ πρέπον σώζουσιν ὡς ἄνδρες, ὡς υἱοί, ὡς
- 27 γονεῖς, εἴθ' ἐξῆς κατὰ τὰ ἄλλα τῶν σχέσεων ὀνόματα. Εἰ δ'
 ἄρχουσιν ἐκεῖνοι, σὺ δ' οὐ· οὐ θέλεις σαυτῷ τὰς ἀληθείας
 εἰπεῖν, ὅτι σὺ μὲν οὐδὲν τούτου ἕνεκα ποιεῖς, ἐκεῖνοι δὲ πάντα;
 ἀλογώτατον δὲ, τὸν ἐπιμελούμενόν τινος, ἔλαττον φέρεσθαι, ἢ
 τὸν ἀμελοῦντα.
- 28 Οὐ· ἀλλ' ἐπειδὴ φροντίζω ἐγὼ δογμάτων ὀρθῶν, εὐλογώτε-
 ρόν με ἐστὶν ἀρχεῖν. Ἐν ᾧ φροντίζεις, ἐν δόγμασιν. Ἐν ᾧ δ'
 ἄλλοι μᾶλλον σοῦ πεφροντίκασι, ἐκείνοις παραχώρει. Οἷον εἰ
 διὰ τὸ δόγματα ἔχειν ὀρθὰ, ἡξίους τοξεύων μᾶλλον ἐπιτυγ-
- 29 χάνειν τῶν τοξοτῶν, ἢ χαλκεύων μᾶλλον τῶν χαλκῶν. Ἄφες
 οὖν τὴν περὶ τὰ δόγματα σπουδῆν, καὶ περὶ ἐκεῖνα ἀναστρέφου
 ἃ κτήσασθαι θέλεις· καὶ τότε κλαῖε, εἰάν σοι μὴ προχωρῇ·
- 30 κλαίειν γὰρ ἄξιός ἐστι. Νῦν δὲ πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι θέλεις,
 ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι· καὶ οἱ πολλοὶ δὲ τοῦτο καλῶς λέγουσιν;
- 31 ὅτι ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ. Ὁ μὲν ἐξ ὀρθρου ἀναστάς, ζητεῖ
 τίν' ἂν ἐξ οἴκου ἀσπάσῃται, τίνι κεχαρισμένον λόγον εἴπη,
 τίνι δῶρον πέμψῃ, πῶς τῷ ὀρχηστῇ ἀρέσῃ, πῶς κακοηθι-

σάμενος ἄλλον ἄλλω χαρίσεται. Ὄταν εὐχῆται, περὶ τούτων 32
εὐχεται· ὅταν θύῃ, ἐπὶ τούτοις θύει τὸ τοῦ Πυθαγόρου,

Μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι,

ἐνταῦθα παρατέθεικε. Πῆ παρέβην τῶν πρὸς κολακείαν; Τί 33
ἔρεξα; μὴ τι ὡς ἐλεύθερος, μὴ τι ὡς γενναῖος; Κἂν εὖρη τι
τοιούτον, ἐπιτιμᾶ ἑαυτῷ καὶ ἐγκαλεῖ. Τί γάρ σοι καὶ τοῦτο
εἶπεῖν; οὐ γὰρ ἐνῆν ψεύσασθαι; Λέγουσι καὶ οἱ φιλόσοφοι,
ὅτι οὐδὲν κωλύει ψεῦδος εἶπεῖν. Σὺ δ', εἴπερ ταῖς ἀληθείαις 34
οὐδενὸς ἄλλου πεφρόντικας ἢ χρήσεως οἴας δεῖ φαντασιῶν,
εὐθὺς ἀναστὰς ἔωθεν ἐνθυμοῦ, τίνα μοι λείπει πρὸς ἀπά-
θειαν; τίνα πρὸς ἀταραξίαν; τίς εἰμί; μὴ τι σωματίον; μὴ τι
κτῆσις; μὴ τι φήμη; οὐδὲν τούτων. Ἀλλὰ τί; λογικόν εἰμι
ζῶον. τίνα οὖν τὰ ἀπαιτήματα; ἀναπόλει τὰ πεπραγμένα. 35
Πῆ παρέβην τῶν πρὸς εὐροίαν; τί ἔρεξα ἢ ἄφιλον ἢ ἀκοινώ-
νητον; τί μοι θεόν οὐκ ἔτελέσθη πρὸς ταῦτα;

Τοσαύτης οὖν τῆς διαφορᾶς οὔσης τῶν ἐπιθυμουμένων, 36
τῶν ἔργων, τῶν εὐχῶν, ἔτι θέλεις τὸ ἴσον ἔχειν ἐν ἐκείνοις,
περὶ ἃ σὺ μὲν οὐκ ἐσπούδακας, ἐκεῖνοι δ' ἐσπουδάκασιν; Εἶτα 37
θαυμάζεις εἴ σ' ἔλεοῦσι, καὶ ἀγανακτεῖς; Ἐκεῖνοι δ' οὐκ ἀγα-
νακτοῦσιν, εἰ σὺ αὐτοὺς ἐλεεῖς. Διὰ τί; Ὅτι ἐκεῖνοι μὲν πε- 38
πεισμένοι εἰσὶν, ὅτι ἀγαθῶν τυγχάνουσι, σὺ δ' οὐ πέπεισαι.
Διὰ τοῦτο σὺ μὲν οὐκ ἀρκῆ τοῖς σοῖς, ἀλλ' ἐφίεσαι τῶν ἐκείνων·
ἐκεῖνοι δ' ἀρκοῦνται τοῖς ἑαυτῶν, καὶ οὐκ ἐφίενται τῶν σῶν.
Ἐπεὶ τοι εἰ ταῖς ἀληθείαις ἐπέπεισο, ὅτι περὶ τὰ ἀγαθὰ σὺ ὁ
ἐπιτυγχάνων εἶ, ἐκεῖνοι δ' ἀποπεπλάνηται, οὐδ' ἂν ἐνεθυμοῦ
τί λέγουσι περὶ σοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ΄.

Περὶ Ἀφοβίας.

- Τί ποιεῖ φοβερὸν τὸν τύραννον; Οἱ δορυφόροι, φησί, καὶ αἱ μάχαιραι αὐτῶν, καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, καὶ οἱ ἀποκλείοντες τοὺς εἰσιόντας. Διὰ τί οὖν, ἂν παιδίον αὐτῷ προσαγάγῃς μετὰ τῶν δορυφόρων ὄντι, οὐ φοβεῖται, ἢ ὅτι οὐκ αἰσθάνεται 2 τούτων τὸ παιδίον; Ἄν οὖν τῶν δορυφόρων τις αἰσθάνηται, καὶ ὅτι μάχαιρας ἔχουσιν, ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ προσέρχεται αὐτῷ, θέλων ἀποθανεῖν διὰ τινὰ περίστασιν, καὶ ζητῶν ὑπ' ἄλλου παθεῖν αὐτὸ ἐνκόλως, μή τι φοβεῖται τοὺς δορυφόρους; 4 Θέλει γὰρ τοῦτο, δι' ὃ φοβεροὶ εἰσιν. Ἄν οὖν τις, μὴτ' ἀποθανεῖν μήτε ζῆν θέλων ἔξ ἅπαντος, ἀλλ' ὡς ἂν διδῶται, προσέρχεται αὐτῷ, τί κωλύει μὴ δεδοικότα προσέρχεσθαι αὐτόν; 5 Οὐδέν. Ἄν τις οὖν καὶ πρὸς τὴν κτῆσιν ὡσαύτως ἔχη καθάρπερ οὗτος πρὸς τὸ σῶμα, καὶ πρὸς τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπλῶς ὑπὸ τινος μανίας καὶ ἀπονοίας οὕτως ἢ διακειμένος, ὥστ' ἐν μηδενὶ ποιῆσθαι τὸ ἔχειν ταῦτα ἢ μὴ ἔχειν, ἀλλ', ὡς ὀστρακίοις τὰ παιδία παίζοντα περὶ μὲν τῆς παιδιᾶς διαφέρεται, τῶν δ' ὀστρακίων οὐ πεφρόντικεν, οὕτω δὲ καὶ οὗτος τὰς μὲν ὕλας παρ' οὐδέν ἢ πεποιημένος, τὴν παιδιὰν δὲ τὴν περὶ αὐτὰς καὶ ἀναστροφὴν ἀσπάζηται· ποῖος ἔτι τούτῳ τύραννος φοβερός; ἢ ποῖοι δορυφόροι; ἢ ποῖαι μάχαιραι αὐτῶν;
- 6 Εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναται τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι· ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν, ὅτι ὁ Θεὸς πάντα πεποίηκε τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτὸν τὸν κόσμον ὅλον μὲν ἀκώλυτον

καὶ αὐτοτελῆ, τὰ ἐν μέρει δ' αὐτοῦ πρὸς χρείαν τῶν ὅλων; Τὰ 7
 μὲν οὖν ἄλλα πάντα ἀπήλλακται τοῦ δύνασθαι παρακολουθεῖν
 τῇ διοικήσει αὐτοῦ· τὸ δὲ λογικὸν ζῶον ἀφορμὰς ἔχει πρὸς
 ἀναλογισμὸν τούτων ἀπάντων, ὅτι τε μέρος ἐστὶ, καὶ ποιῶν
 τι μέρος, καὶ ὅτι τὰ μέρη τοῖς ὅλοις εἴκειν ἔχει καλῶς. Πρὸς 8
 τούτοις δὲ, φύσει γενναῖον καὶ μεγαλόψυχον καὶ ἐλεύθερον
 γενόμενον, ὄρα, διότι τῶν περὶ αὐτὸ τὰ μὲν ἀκώλυτα ἔχει καὶ
 ἐπ' αὐτῶ, τὰ δὲ κωλυτὰ καὶ ἐπ' ἄλλοις· ἀκώλυτα μὲν, τὰ
 προαιρετικά· κωλυτὰ δὲ, τὰ ἀπροαίρετα. Καὶ διὰ τοῦτο, ἐάν 9
 μὲν ἐν τούτοις μόνοις ἠγήσεται τὸ ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ καὶ τὸ
 συμφέρον, τοῖς ἀκωλύτοις καὶ ἐφ' ἑαυτῶ· ἐλεύθερον ἔσται,
 εὖρου, εὐδαιμον, ἀβλαβές, μεγαλόφρον, εὐσεβές, χάριν ἔχον
 ὑπὲρ πάντων τῶ Θεῶ, μηδαμοῦ μεμφόμενον μηδενὶ τῶν οὐκ
 ἐφ' ἑαυτῶ γενομένων, μηδενὶ ἐγκαλοῦν. Ἄν δ' ἐν τοῖς ἐκτός καὶ 10
 ἀπροαιρέτοις· ἀνάγκη κωλύεσθαι αὐτὸ, ἐμποδιζέσθαι, δου-
 λεύειν τοῖς ἐκείνων ἔχουσιν ἐξουσίαν ἢ τεθαύμακε καὶ φοβεῖται·
 ἀνάγκη δ' ἀσεβές εἶναι, ἅτε βλάπτεσθαι οἰόμενον ὑπὸ τοῦ 11
 Θεοῦ· καὶ ἄνισον, ὡς αἰεὶ αὐτῶ τοῦ πλείονος περιποιητικόν·
 ἀνάγκη δὲ καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ μικροπρεπές.

Ταῦτα τί κωλύει διαλαβόντα ζῆν κούφως καὶ εὐηνίως, 12
 πάντα τὰ συμβαίνειν δυνάμενα πράως ἐκδεχόμενον, τὰ δ' ἤδη
 συμβεβηκότα φέροντα; Θέλεις πενίαν; φέρε, καὶ γνώση τί 13
 ἐστὶ πενία τυχοῦσα καλοῦ ὑποκριτοῦ. Θέλεις ἀρχάς; φέρε,
 καὶ πόνους. Ἄλλ' ἐξορισμὸν; Ὅπου ἂν ἀπέλθω, ἐκεῖ μοι καλῶς 14
 ἔσται. Καὶ γὰρ ἐνθάδε, οὐ διὰ τὸν τόπον ἦν μοι καλῶς, ἀλλὰ
 διὰ τὰ δόγματα, ἃ μέλλω μετ' ἑμαυτοῦ ἀποφέρειν. Οὐδὲ γὰρ
 δύναται τις ἀφελέσθαι αὐτά· ἀλλὰ ταῦτα μόνα ἐμὰ ἐστὶ καὶ
 ἀναφαίρετα, καὶ ἀρκεῖ μοι παρόντα, ὅπου ἂν ᾦ, καὶ ὅ τι ἂν
 ποιῶ. Ἄλλ' ἤδη καιρὸς ἀποθανεῖν. Τί λέγεις, ἀποθανεῖν; Μὴ 15
 τραγῶδει τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' εἰπέ ὡς ἔχει ἤδη καιρὸς τὴν ὕλην,

- ἐξ ὧν συνήλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι. Καὶ τί δεινόν ; τί μέλλει ἀπόλλυσθαι τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ; τί γενέσθαι καινόν ,
 16 παράλογον ; Τούτων ἕνεκα ὁ τύραννος φοβερός ἐστι ; διὰ ταῦτα οἱ δορυφόροι μεγάλας δοκοῦσιν ἔχειν τὰς μαχαίρας καὶ ὀξείας ; ἄλλοις ταῦτα ἐμοὶ δ' ἔσκεπται περὶ πάντων· εἰς ἐμὲ οὐδεὶς
 17 ἐξουσίαν ἔχει. Ἦλευθέρωμαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἔγνωκα αὐτοῦ τὰς ἐντολάς, οὐκέτι οὐδεὶς δουλαγωγῆσαί με δύναται· καρπιστὴν
 18 ἔχω οἶον δεῖ, δικαστὰς οἶους δεῖ. Οὐχὶ τοῦ σώματός μου κύριος εἶ ; τί οὖν πρὸς ἐμέ ; Οὐχὶ τοῦ κτησειδίου· τί οὖν πρὸς ἐμέ ; Οὐχὶ φυγῆς, ἢ δεσμῶν ; Πάλιν τούτων πάντων καὶ τοῦ σωματίου ὄλου σοι αὐτοῦ ἐξίσταμαι, ὅταν θέλῃς. Πείρασαί σου τῆς ἀρχῆς, καὶ γνώση μέχρι τίνος αὐτὴν ἔχεις.
- 19 Τίνα οὖν ἔτι φοβηθῆναι δύναμαι ; Τοὺς ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος ; Μὴ τί ποιήσωσιν ; Ἀποκλείσωσί με ; Ἄν με εὕρωσι θέλοντα εἰσελθεῖν, ἀποκλεισάτωσαν. Τί οὖν ἔρχη ἐπὶ θύρας ; Ὅτι καθήκειν ἐμαυτῷ δοκῶ, μενούσης τῆς παιδείας, συμπαίξειν. Πῶς
 20 οὖν οὐκ ἀποκλείῃ ; Ὅτι, ἂν μὴ τίς με δέχεται, οὐ θέλω εἰσελθεῖν· ἀλλ' αἰεὶ μᾶλλον ἐκεῖνο θέλω, τὸ γινόμενον. Κρεῖττον γὰρ ἡγοῦμαι ὃ ὁ Θεὸς θέλει, ἢ [ὃ] ἐγώ. Προσκείμεαι διάκονος καὶ ἀκόλουθος ἐκείνῳ, συνορμῶ, συνορέγομαι, ἀπλῶς συνθέλω.
- 21 Ἀποκλεισμός ἐμοὶ οὐ γίνεται, ἀλλὰ τοῖς βιαζομένοις. Διὰ τί οὖν οὐ βιάζομαι ; Οἶδα γὰρ, ὅτι ἔσω ἀγαθὸν οὐδὲν διαδίδοται τοῖς εἰσελθοῦσιν. Ἀλλ' ὅταν ἀκούσω τινὰ μακαριζόμενον, ὅτι τιμᾶται ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, λέγω, Τί αὐτῷ συμβαίνει ; Ἐπαρχία. Μὴ τι οὖν καὶ δόγμα οἶον δεῖ ; Ἐπιτροπή. Μὴ τι οὖν
 22 καὶ τὸ χρῆσθαι ἐπιτροπῇ ; Τί ἔτι διωθοῦμαι ; Ἰσχαδοκάρυά τις διαρρίπτει τὰ παιδιά ἀρπάζει, καὶ ἀλλήλοις διαμάχεται· οἱ ἄνδρες οὐχὶ, μικρὸν γὰρ αὐτὸ ἡγοῦνται. Ἄν δ' ὀστράκια διαρ-
 23 ρίπτῃ τις, οὐδὲ τὰ παιδιά ἀρπάζει. Ἐπαρχίαι διαδίδονται ὄψεται τὰ παιδιά. Ἀργύριον ὄψεται τὰ παιδιά. Στρατηγία,

ὑπατεία· διαρπαζέτω τὰ παιδιά· ἐκλειέσθω, τυπτέσθω, καταφιλείτω τὰς χεῖρας τοῦ διδόντος, τῶν δούλων· ἐμοὶ δ' ἰσχυροκαρύον ἐστίν. Τί οὖν; Ἄν ἀποτύχῃς ῥιπτοῦντος αὐτοῦ, μὴ 24 φρόντιζε. Ἄν σου ἔλθῃ εἰς τὸν κόλπον ἰσχάς, ἄρας κατάφαγε· μέχρι τοσούτου γάρ ἐστι καὶ ἰσχάδα τιμῆσαι. Εἰ δὲ κύψω, καὶ ἄλλον ἀνατρέψω, ἢ ὑπ' ἄλλου ἀνατραπῶ, καὶ κολακεύσω τοὺς εἰσιόντας· οὐκ ἀξία οὐτ' ἰσχάς, οὐτ' ἄλλο τι τῶν οὐκ ἀγαθῶν, ἃ με ἀναπεπέικασιν οἱ φιλόσοφοι μὴ δοκεῖν ἀγαθὰ εἶναι.

Δείκνυέ μοι τὰς μαχαίρας τῶν δορυφόρων. Ἴδου ἡλίκαι εἰσὶ, 25 καὶ πῶς ὀξεῖαι. Τί οὖν ποιούσιν αἱ μεγάλαι αὗται μάχαιραι καὶ ὀξεῖαι; Ἀποκτινύουσι. Πυρετὸς δὲ τί ποιεῖ; Ἄλλο οὐδέν. Κε- 26 ραμῖς δὲ τί ποιεῖ; Ἄλλο οὐδέν. Θέλεις οὖν πάντα ταῦτα θαυμάζω καὶ προσκυνῶ, καὶ δούλος πάντων περιέρχωμαι; Μὴ 27 γένοιτο· ἀλλ' ἅπαξ μαθῶν, ὅτι τὸ γενόμενον καὶ φθαρῆναι δεῖ, ἵνα ὁ κόσμος μὴ ἴσθηται μῆδ' ἐμποδίζηται, οὐκέτι διαφέρομαι πότερον πυρετὸς αὐτὸ ποιήσει, ἢ κεραμῖς, ἢ στρατιώτης. Ἄλλ' εἰ δεῖ συγκρίναι, οἷδ' ὅτι ἀπονώτερον αὐτὸ καὶ ταχύτερον ὁ στρατιώτης ποιήσει. Ὅταν οὖν μῆτε φοβῶμαι τι ὧν διαφεῖναι 28 με δύναται, μὴτ' ἐπιθυμῶ τινος ὧν παρασχεῖν, τί ἔτι θαυμάζω αὐτόν; τί ἔτι τέθηπα; τί φοβοῦμαι τοὺς δορυφόρους; τί χαίρω, ἂν μοι φιλανθρωπῶς λαλήσῃ, καὶ ἀποδέξηται με, καὶ ἄλλοις διηγοῦμαι πῶς μοι ἐλάλησε; μὴ γὰρ Σωκράτης ἐστί; μὴ γὰρ 29 Διογένης; ἴν' ὁ ἔπαινος αὐτοῦ ἀπόδειξις ἢ περὶ ἐμοῦ; μὴ γὰρ τὸ ἦθος ἐξήλωκα αὐτοῦ; ἀλλὰ τὴν παιδίαν σώζων, ἔρχομαι 30 πρὸς αὐτόν, καὶ ὑπηρετῶ, μέχρις ἂν ὅτου μῆδέν ἀβέλτερον κελύη, μῆδ' ἄρρηθμον. Ἄν δέ μοι λέγῃ, ἄπελθε ἐπὶ Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον· λέγω αὐτῷ, Ζήτει ἄλλον· ἐγὼ γὰρ οὐκέτι παίζω. Ἄπαγε αὐτόν. Ἀκολουθῶ ἐν παιδιᾷ. Ἄλλ' ἀφαιρεῖταιί 31 σου ὁ τράχηλος. Ἐκείνου δ' αὐτοῦ ἀεὶ ἐπιμενεῖ; ὑμῶν δὲ τῶν πειθομένων; Ἄλλ' ἄταφος ῥιφήσῃ. Εἰ ἐγὼ εἶμι ὁ νεκρὸς, ῥι-

- φήσομαι· εἰ δ' ἄλλος εἶμι τοῦ νεκροῦ, κομψότερον λέγε, ὡς
 32 ἔχει τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ ἐκφύβει με. Τοῖς παιδίοις ταῦτα φο-
 βερά ἐστι καὶ τοῖς ἀνοήτοις. Εἰ δέ τις, εἰς φιλοσόφου σχολὴν
 ἄπαξ εἰσελθὼν, οὐκ οἶδε τί ἐστὶν αὐτὸς, ἄξιός ἐστι φοβεῖσθαι
 καὶ κολακεύειν οὕς ὕστερον ἐκολάκευεν· εἰ μήπω μεμάθηκεν,
 ὅτι οὐκ ἔστι σὰρξ, οὐδ' ὅστα, οὐδὲ νεῦρα, ἀλλὰ τὸ τούτοις
 χρώμενον, καὶ διοικοῦν καὶ παρακολουθοῦν ταῖς φαντασίαις.
- 33 **Ναί.** Ἄλλ' οἱ λόγοι οὗτοι καταφρονητὰς ποιοῦσι τῶν νόμων.
 Καὶ ποῖοι μᾶλλον λόγοι πειθομένους παρέχουσι τοῖς νόμοις
 34 τοὺς χρωμένους; Νόμος δ' οὐκ ἔστι τὰ ἐπὶ μωρῶ. Καὶ ὅμως
 ὄρα, πῶς καὶ πρὸς τούτους ὡς θεῖ ἔχοντας παρασκευάζουσιν·
 οἱ γε διδάσκουσι μηδενὸς ἀντιποιεῖσθαι πρὸς αὐτοὺς ἐν οἷς ἂν
 35 ἡμᾶς νικῆσαι δύνανται. Περὶ τὸ σωματίον διδάσκουσιν ἐξίστα-
 σθαι, περὶ τὴν κτῆσιν ἐξίστασθαι, περὶ τὰ τέκνα, γονεῖς, ἀδελ-
 φούς, πάντων παραχωρεῖν, πάντα ἀφιέναι· μόνα τὰ δόγματα
 ὑπεξαιροῦνται, ἃ καὶ ὁ Ζεὺς ἐξαίρετα ἐκάστου εἶναι ἠθέλησε.
- 36 Ποία ἐνθάδε παρανομία; ποία ἀβελτερία; Ὅπου κρείττων εἶ
 καὶ ἰσχυρότερος, ἐκεῖ σοι ἐξίσταμαι· ὅπου πάλιν ἐγὼ κρείττων,
 37 σὺ παραχώρει μοι. Ἐμοὶ γὰρ μεμέληκε, σοὶ δ' οὐ. Σοὶ μέλει,
 πῶς ἂν ἐν λιθοστρώτοις οἰκίσῃτε, πῶς παιῖδες σοι καὶ πελάται
 διακονῶσι, πῶς ἐσθῆτα περίβλεπτον φορῆς, πῶς κυνηγούς
 38 πολλοὺς ἔχῃς, πῶς κιθαρῳδοὺς, τραγωδοὺς. Μή τι ἀντιποιοῦ-
 μαι; μή τι οὖν δογμάτων σοι μεμέληκε; μή τι τοῦ λόγου τοῦ
 σεαυτοῦ; μή τι οἶδας ἐκ τίνων μορίων συνέστηκε, πῶς συν-
 ἀγεται, τίς ἢ διάρθρωσις αὐτοῦ, τίνας ἔχει δυνάμεις, καὶ ποίας
 39 τινάς; Τί οὖν ἀγανακτεῖς, εἰ ἄλλος ἐν τούτοις σου πλέον ἔχει,
 ὁ μεμελητηκώς; Ἀλλὰ ταῦτ' ἐστὶ τὰ μέγιστα. Καὶ τίς σε κωλύει
 περὶ ταῦτ' ἀναστρέφεσθαι, καὶ τούτων ἐπιμελεῖσθαι; τίς δὲ
 μείζονα ἔχει παρασκευὴν βιβλίων, εὐσχολίας, τῶν ὠφελισόν-
 40 των; μόνον ἀπόνευσόν ποτε ἐπὶ ταῦτα, ἀπόνειμον κὰν ὀλίγον

χρόνον τῷ σαυτοῦ ἡγεμονικῶ· σκέψαι τί ποτ' ἔχεις τοῦτο, καὶ πόθεν ἐληλυθός, τὸ πᾶσι τοῖς ἄλλοις χρώμενον, πάντα τὰλλα δοκιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον. Μέχρι δ' ἂν οὐ περι 41 τὰ ἐκτὸς ἀναστρέφῃ, ἐκεῖνα ἔξεις οἷα οὐδεὶς· τοῦτο δ', οἷον αὐτὸ ἔχειν θέλεις, ῥυπαρὸν καὶ ἀτημέλητον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἦ.

Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν Φιλοσόφων ἐπιπηδῶντας.

ΜΗΔΕΠΟΤ' ἀπὸ τῶν κοινῶν τινα μῆτ' ἐπαινέσητε μῆτε ψέξῃτε, μῆτε τέχνην τινα ἢ ἀτεχνίαν προσμαρτυρήσητε· καὶ ἅμα μὲν προπετείας ἑαυτοὺς ἀπαλλάξετε, ἅμα δὲ κακοηθείας. Οὗτος ταχέως λούεται. Κακῶς οὖν ποιεῖ; Οὐ πάντως. Ἀλλά 2 τί; Ταχέως λούεται. Πάντα οὖν καλῶς γίνεται; Οὐδαμῶς· 3 ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ δογμάτων ὀρθῶν, καλῶς· τὰ δ' ἀπὸ μοχθηρῶν, μοχθηρῶς. Σὺ δὲ, μέχρις ἂν καταμάθῃς τὸ δόγμα ἀφ' οὗ τις ποιεῖ ἕκαστα, μῆτ' ἐπαίνει τὸ ἔργον, μῆτε ψέγε. Δόγμα 4 δ' ἐκ τῶν ἐκτὸς οὐ ῥαδίως κρίνεται. Οὗτος τέκτων ἐστί. Διὰ τί; Χρηταὶ γὰρ σκεπάρνω. Τί οὖν τοῦτο; Οὗτος μουσικός· ἄδει γάρ. Καὶ τί τοῦτο; Οὗτος φιλόσοφος. Διὰ τί; Τρίβωνα γάρ ἔχει καὶ κόμην. Οἱ δ' ἀγύρται τί ἔχουσι; Διὰ τοῦτο, ἂν 5 ἀσχημονοῦντά τις ἴδῃ τινα αὐτῶν, εὐθὺς λέγει, Ἴθου ὁ φιλόσοφος [τί] ποιεῖ. Ἐδει δ', ἀφ' ὧν ἡσχημόνει, μᾶλλον λέγειν αὐτὸν μὴ εἶναι φιλόσοφον. Εἰ μὲν γὰρ αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου 6 πρόληψις καὶ ἐπαγγελία, ἔχειν τρίβωνα καὶ κόμην, καλῶς ἂν ἔλεγον. Εἰ δ' ἐκεῖνη μᾶλλον, ἀναμάρτητον εἶναι, διὰ τί οὐχί, διὰ τὸ μὴ πληροῦν τὴν ἐπαγγελίαν, ἀφαιροῦνται αὐτὸν τῆς προσηγορίας; Οὕτω γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν. Ὅταν τις 7 ἴδῃ τινα κακῶς πελεκῶντα, οὐ λέγει, Τί ὄφελος τεκτονικῆς;

- ἰδοὺ οἱ τέκτονες οἷα ποιοῦσι κακά· ἀλλὰ πᾶν τὸνναντίον λέγει,
 8 Οὗτος οὐκ ἔστι τέκτων, πελεκᾷ γὰρ κακῶς. Ὁμοίως κἂν
 ἄδοντός τινος ἀκούσῃ κακῶς, οὐ λέγει, Ἴδοὺ πῶς ἄδουσιν οἱ
 μουσικοί; ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι, Οὗτος οὐκ ἔστι μουσικός.
- 9 Ἐπὶ φιλοσοφίας δὲ μόνης τοῦτο πάσχουσιν· ὅταν τινὰ ἴδωσι
 παρὰ τὸ ἐπάγγελμα τὸ τοῦ φιλοσόφου ποιοῦντα, οὐχὶ τῆς προσ-
 ηγορίας ἀφαιροῦνται αὐτὸν, ἀλλὰ, Φέντες εἶναι φιλόσοφον,
 εἴτ' ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γινομένου λαβόντες ὅτι ἀσχημονεῖ, ἐπάγουσι,
 10 μὴδὲν ὄφελος εἶναι τοῦ φιλοσοφεῖν. Τί οὖν τὸ αἷτιον; Ὅτι τὴν
 μὲν τοῦ τέκτονος πρόληψιν πρεσβεύομεν, καὶ τὴν τοῦ μουσικοῦ,
 καὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως τεχνιτῶν· τὴν τοῦ φιλοσόφου δ' οὐ,
 ἀλλ' ἄτε συγκεχυμένην καὶ ἀδιάρθρωτον ἀπὸ τῶν ἐκτὸς μόνον
 11 κρίνομεν. Καὶ ποῖα ἄλλη τέχνη ἀπὸ σχήματος ἀναλαμβάνεται
 καὶ κόμης; οὐχὶ δὲ καὶ θεωρήματα ἔχει, καὶ ὕλην, καὶ τέλος;
 12 Τίς οὖν ὕλη τοῦ φιλοσόφου; μὴ τρίβων; Οὐ, ἀλλὰ ὁ λόγος.
 Τί τέλος; μὴ τι φορεῖν τρίβωνα; Οὐ, ἀλλὰ τὸ ὀρθὸν ἔχειν
 τὸν λόγον. Ποῖα θεωρήματα; μὴ τι τὰ περὶ τοῦ πῶς πώγων
 μέγας γένηται, ἢ κόμη βαθεῖα; Οὐ, ἀλλὰ μᾶλλον ἂ Ζήνων
 λέγει, γνῶναι τὰ τοῦ λόγου στοιχεῖα, ποῖόν τι ἕκαστον αὐτῶν
 ἔστι, καὶ πῶς ἀρμόττεται πρὸς ἄλληλα, καὶ ὅσα τούτοις ἀκό-
 13 λουθά ἐστίν. Οὐ θέλεις οὖν ἰδεῖν πρῶτον, εἰ πληροῖ τὴν ἐπαγ-
 γελίαν ἀσχημονῶν, καὶ οὕτω τῷ ἐπιτηδεύματι ἐγκαλεῖν; Νῦν
 δ', αὐτὸς ὅταν σωφρονῆς, ἐξ ὧν ποιεῖν σοι δοκεῖ κακῶς, λέ-
 γεις, Ὅρα τὸν φιλόσοφον (ὡς πρέποντος λέγειν τὸν ταῦτα
 ποιοῦντα φιλόσοφον)· καὶ πάλιν, Τοῦτο φιλόσοφόν ἐστιν; Ὅρα
 δὲ τὸν τέκτονα, οὐ λέγεις, ὅταν μοιχεύοντά τινα γνῶς, ἢ λι-
 14 χνεύοντα ἰδῆς· οὐδὲ, Ὅρα τὸν μουσικόν. Οὕτως ἐπὶ ποσὸν
 αἰσθάνῃ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπαγγελίας τοῦ φιλοσόφου, ἀπολισθαί-
 νεις δὲ, καὶ συγχέῃ ὑπὸ ἀμελετησίας.
- 15 Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ καλούμενοι φιλόσοφοι ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ

πράγμα μετίασιν· εὐθύς ἀναλαβόντες τρίβωνα, καὶ πώγωνα
καθέντες, φασίν, Ἐγὼ φιλόσοφος εἰμι. Οὐδεὶς δ' ἔρει, Ἐγὼ 16
μουσικός εἰμι, ἂν πληκτρον καὶ κιθάραν ἀγοράσῃ· οὐδ', Ἐγὼ
χαλκεύς εἰμι, ἂν πιλίον καὶ περιζῶμα περιθῆται. Ἄλλ' ἐρμό-
ζεται μὲν τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τέχνην· ἀπὸ τῆς τέχνης δὲ τὸ
ὄνομα, οὐκ ἀπὸ σχήματος, ἀναλαμβάνουσι. Διὰ τοῦτο καλῶς 17
Εὐφράτης ἔλεγεν, ὅτι, Ἐπὶ πολὺ ἐπειρώμην λανθάνειν φιλο-
σοφῶν· καὶ ἦν μοι, φησί, τοῦτο ὠφέλιμον. Πρῶτον μὲν γὰρ
ἤθδην, ὅσα καλῶς ἐποίουν, ὅτι οὐ διὰ τοὺς θεατὰς ἐποίουν,
ἀλλὰ δι' ἑμαυτὸν· ἤσθιον ἑμυτῶ καλῶς, κατεσταλμένον εἶχον
τὸ βλέμμα, τὸν περίπατον· πάντα ἑμαυτῶ καὶ τῷ Θεῷ. Εἶτα, 18
ὥσπερ μόνος ἠγωνιζόμεν, οὕτω καὶ μόνος ἐκινδύνευον· οὐδὲν
ἐμοί, θράσαντί τι αἰσχρὸν ἢ ἀπρεπές, τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐκιν-
δυνεύετο· οὐδ' ἔβλαπτον τοὺς πολλοὺς, ὡς φιλόσοφος ἀμαρ-
τάνων. Διὰ τοῦτο οἱ μὴ εἰδότες μου τὴν ἐπιβολὴν ἐθαύμαζον, 19
πῶς, πᾶσι φιλοσόφοις χρώμενος καὶ συζῶν, αὐτὸς οὐκ ἐφιλο-
σόφουν. Καὶ τί κακὸν, ἐν οἷς μὲν ἐποίουν, ἐπιγινώσκεσθαι τὸν 20
φιλόσοφον, ἐν δὲ τοῖς συμβόλοις μή; Βλέπε, πῶς ἐσθίω, πῶς
πίνω, πῶς καθεύδω, πῶς ἀνέχομαι, πῶς ἀπέχομαι, πῶς συν-
εργῶ, πῶς ὀρέξει χρωμαι, πῶς ἐκκλίσει, πῶς τηρῶ τὰς σχέ-
σεις τὰς φυσικὰς ἢ ἐπιθέτους, ὡς ἀσυγχύτως καὶ ἀπαραποδί-
στως. Ἐκεῖθὲν με κρίνον, εἰ δύνασαι. Εἰ δ' οὕτω κωφὸς εἶ καὶ 21
τυφλὸς, ἵνα μὴδὲ τὸν Ἡφαιστον ὑπολαμβάνῃς καλὸν χαλκέα,
ἂν μὴ τὸ πιλίον ἴδῃς περὶ τὴν κεφαλὴν περικείμενον· τί κακὸν
ὑφ' οὕτως ἠλιθίου κριτοῦ ἀγνοεῖσθαι;

Οὕτως ἐλάνθανε παρὰ τοῖς πλείστοις Σωκράτης. Καὶ ἤρ- 22
χοντο πρὸς αὐτὸν ἀξιοῦντες φιλοσόφοις συσταθῆναι. Μή τι 23
οὖν ἠγανάκτει ὡς ἡμεῖς, καὶ ἔλεγεν, Ἐγὼ δέ σοι οὐ φαίνομαι
φιλόσοφος; Ἄλλ' ἀπῆγε, καὶ συνίστα, ἐνὶ ἀρκούμενος, τῷ
εἶναι φιλόσοφος· χαίρων δὲ καὶ ὅτι μὴ δοκοῖ, οὐκ ἐδάκνυτο.

- 24 Ἐμέμνητο γὰρ τοῦ ἰδίου ἔργου. Τί ἔργον καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ;
Μαθητὰς πολλοὺς ἔχειν; Οὐδαμῶς. Ὄφονται οἱ περὶ τοῦτο
ἐσπουδακότες. Ἀλλὰ θεωρήματα δύσκολα ἀκριβοῦν; Ὄφονται
25 καὶ περὶ τούτων οἱ ἄλλοι. Ποῦ οὖν αὐτός; καὶ τίς ἦν, καὶ εἶναι
ἤθελεν; Ὅπου βλάβη καὶ ὠφέλεια. Εἴ μέ τις, φησί, βλάβη
δύναται, ἐγὼ οὐδὲν ποιῶ· εἰ ἄλλον περιμένω ἵνα με ὠφελήσῃ,
ἐγὼ οὐδὲν εἶμι. Θέλω τι, καὶ οὐ γίνεται· ἐγὼ ἀτυχῆς εἶμι.
- 26 Εἰς τοσοῦτο σκάμμα προεκαλεῖτο πάντα ὄντιναοῦν, καὶ οὐκ
ἂν μοι δοκεῖ ἐκστῆναι οὐδενί· τί δοκεῖτε; καταγγέλλων καὶ λέ-
27 γων, Ἐγὼ τοιοῦτος εἶμι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὣν τοιοῦτος. Πάλιν
γὰρ τοῦτο μωροῦ καὶ ἀλαζόνος· Ἐγὼ ἀπαθῆς εἶμι καὶ ἀτάρα-
χος· μὴ ἀγνοεῖτε, ὦ ἄνθρωποι, ὅτι ὑμῶν κυκωμένων καὶ θο-
ρυβουμένων περὶ τὰ μηδενὸς ἄξια, μόνος ἐγὼ ἀπήλλαγμαὶ πά-
28 σης ταραχῆς. Οὕτως οὐκ ἀρκεῖ σοι τὸ μηδὲν ἀλγεῖν, ἂν μὴ
κηρύσσης, Συνέλθετε πάντες οἱ ποδαγρῶντες, οἱ κεφαλαλοῦντες,
οἱ πυρέσσοντες, οἱ χωλοὶ, οἱ τυφλοὶ, καὶ ἴδετέ με ἀπὸ παντὸς
29 πάθους ὑγιαῖ; Τοῦτο κενὸν καὶ φορτικόν, εἰ μὴ τι, ὡς ὁ
Ἀσκληπιὸς, εὐθύς ὑποδειῖξαι δύνασαι, πῶς θεραπεύοντες εὐθύς
ἔσονται ἄνοστοι κακείνοι, καὶ εἰς τοῦτο φέρεις παράδειγμα τὴν
ὑγίειαν τὴν σεαυτοῦ.
- 30 Τοιοῦτος γὰρ ἐστὶν ὁ Κυνικός, τοῦ σκῆπτρου καὶ διαδήμα-
τος ἠξιωμένος παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ λέγων· Ἴν' ἴδητε, ὦ ἄνθρω-
ποι, ὅτι τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀταραξίαν οὐχ ὅπου ἐστὶ ζητεῖτε,
31 ἀλλ' ὅπου μὴ ἐστὶν· ἰδοὺ ἐγὼ ὑμῖν παράδειγμα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
ἀπέσταλμαι, μήτε κτήσιν ἔχων, μήτε οἶκον, μήτε γυναῖκα,
μήτε τέκνα, ἀλλὰ μὴδ' ὑπόσρωμα, μὴδὲ χιτῶνα, μὴδὲ σκεῦος·
καὶ ἴδετε, πῶς ὑγαιίνω· πειράθητέ μου. Κἂν ἴθητε ἀτάραχον,
32 ἀκούσατε τὰ φάρμακα, καὶ ὑφ' ὧν ἐθεραπεύθη. Τοῦτο γὰρ
ἤδη καὶ φιλόστροφον καὶ γενναῖον. Ἀλλ' ὁράτε, τίνος ἔργον
ἐστὶ· τοῦ Διὸς, ἢ ὃν ἂν ἐκεῖνος ἄξιον κρίνῃ ταύτης τῆς ὑπηρε-

σίας, ἵνα μηδαμοῦ μηδὲν παραγυμνώσῃ πρὸς τοὺς πολλοὺς, δι' οὗ τὴν μαρτυρίαν τὴν αὐτοῦ, ἣν τῇ ἀρετῇ μαρτυρεῖ, καὶ τῶν ἐκτὸς καταμαρτυρεῖ, αὐτὸς ἄκυρον ποιήσῃ.

Οὐτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὁμορξάμενον.

Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλ' οὐδὲ ποθοῦντά τι ἢ ἐπιζητοῦντα, 33
ἄνθρωπον, ἢ τόπον, ἢ διαγωγὴν, ὡς τὰ παιδία τὸν τρυγητὸν
ἢ τὰς ἀργίας· αἰδοῖ πανταχοῦ κεκοσμημένον, ὡς οἱ ἄλλοι τοί-
χοις καὶ θύραις καὶ θυρωροῖς.

Νῦν δ' αὐτὸ μόνον, κινηθέντες πρὸς φιλοσοφίαν, ὡς οἱ κακο- 34
στόμαχοι πρὸς τι τῶν βρωμάτων ὃ μετὰ μικρὸν σικχαίνειν
μέλλουσιν, εὐθὺς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον, ἐπὶ τὴν βασιλείαν. Καθ-
εἶκε τὴν κόμην, ἀνείληφε τρίβωνα, γυμνὸν δεικνύει τὸν ὦμον,
μάχεται τοῖς ἀπαντῶσι· κἂν ἐν φαινόλῃ τινὰ ἴδῃ, μάχεται
αὐτῷ. Ἄνθρωπε, χειμάσκησον πρῶτον· ἰδοῦ σου τὴν ὀρμὴν, 35
μὴ κακοστομάχου ἢ κισσώσης γυναικός ἐστιν. Ἄγνοεῖσθαι
μελέτησον πρῶτον τίς εἶ· σαυτῷ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον.
Οὕτω καρπὸς γίνεται· κατορυγῆναι δεῖ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ 36
σπέρμα, κρυφθῆναι, κατὰ μικρὸν αὐξηθῆναι, ἵνα τελεσφορή-
σῃ. Ἄν δὲ πρὸ τοῦ γόνου φῦσαι τὸν στάχυν ἐξενέγκῃ, ἀτελές
ἐστίν, ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ. Τοιοῦτον εἶ καὶ σὺ φυτάριον· 37
θαῖττον τοῦ θέοντος ἡνθηκας, ἀποκαύσει σε ὁ χειμὼν. Ἰδοῦ 38
τί λέγουσιν οἱ γεωργοὶ περὶ τῶν σπερμάτων, ὅταν πρὸ ὥρας
θερμασίαι γένωνται. Ἀγωνιώσι μὴ ἐξυθρίσῃ τὰ σπέρματα, εἶτα
αὐτὰ πάγος εἰσβαλὼν ἐξελέγξῃ. Ὅρα καὶ σὺ, ἄνθρωπε· ἐξύ- 39
θρικας, ἐπιπεπήδηκας θεοξαρίῳ πρὸ ὥρας· δοκεῖς τις εἶναι·
μωρὸς παρὰ μωροῖς· ἀποπαγήσῃ, μᾶλλον δ' ἀποπέπηγας ἤδη
ἐν τῇ ρίζῃ κάτω, τὰ δ' ἄνω σου μικρὸν ἔτι ἀνθεῖ, καὶ διὰ
τοῦτο δοκεῖς ἔτι ζῆν καὶ θαλλεῖν. Ἄφες ἡμᾶς γε κατὰ φύσιν 40

πεπανθῆναι. Τί ἡμᾶς ἀποδύεις; τί βιάζη; οὐπω δυνάμεθα ἐνεργεῖν τὸν ἀέρα. Ἐασον τὴν ρίζαν αὐξηθῆναι, εἶτα γόνυ λαβεῖν τὸ πρῶτον, εἶτα τὸ δεύτερον, εἶτα τὸ τρίτον· εἴθ' οὕτως
 41 ὁ καρπὸς ἐκδιάσεται τὴν φύσιν, κἂν ἐγὼ μὴ θέλω. Τίς γὰρ ἐγκύμων γενόμενος καὶ πλήρης τηλικούτων δογμάτων, οὐχὶ αἰσθάνεται τε τῆς αὐτοῦ παρασκευῆς, καὶ ἐπὶ τὰ κατάλληλα
 42 ἔργα ὀρμαῖ; Ἄλλὰ ταῦρος μὲν οὐκ ἀγνοεῖ τὴν αὐτοῦ φύσιν καὶ παρασκευὴν, ὅταν ἐπιφανῇ τι θηρίον, οὐδ' ἀναμένει τὸν προ-
 43 τρεψόμενον· οὐδὲ κύων, ὅταν ἴδῃ τι τῶν ἀγρίων ζώων. Ἐγὼ δ' ἂν ἴσχω τὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ παρασκευὴν, ἐκδέξομαι ἵνα με σὺ παρασκευάσῃς ἐπὶ τὰ οἰκεία ἔργα; νῦν δ' οὐπω ἔχω, πίστευσόν μοι. Τί οὖν με πρὸ ὥρας ἀποξηρανθῆναι θέλεις, ὡς αὐτὸς ἐξηράνθης;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Πρὸς τὸν εἰς Ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα.

ὍΤΑΝ ἄλλον ἴδῃς ἄρχοντα, ἀντίθετος, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς· ὅταν ἄλλον πλουτοῦντα, ἴδοῦ τί ἀντὶ τούτου
 2 ἔχεις. Εἰ μὲν γὰρ μηδὲν ἔχεις ἀντ' αὐτοῦ, ἄθλιος εἶ· εἰ δ' ἔχεις τὸ μὴ χρεῖαν ἔχειν πλούτου, γίνωσκε ὅτι πλείον τούτου
 3 ἔχεις, καὶ πολλῶ πλείονος ἄξιον. Ἄλλος γυναῖκα εὐμορφον· σὺ, τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν εὐμόρφου γυναικός. Μικρὰ σοι δοκεῖ ταῦτα; καὶ πόσου ἂν τιμήσαιντο οὗτοι αὐτοὶ οἱ πλουτοῦντες καὶ ἄρχοντες, καὶ μετ' εὐμόρφων διαιτώμενοι, δύνασθαι πλούτου καταφρονεῖν, καὶ ἀρχῶν, καὶ αὐτῶν τούτων τῶν γυναικῶν
 4 ὧν ἐρώσι, καὶ ὧν τυγχάνουσιν; Ἀγνοεῖς οἷόν τι ἐστὶ δίψος πυρέσσοντος; οὐδὲν ὁμοίου ἔχει τῷ τοῦ ὑγιαίνοντος. Ἐκεῖνος πιῶν ἀποπέπαυται· ὁ δὲ πρὸς ὀλίγον ἠσθεῖς, εἶτα ναυτιᾶ,

χολήν αὐτὸ ποιεῖ ἀντὶ ὕδατος, ἐμεῖ, στροφοῦται, διψῆ σφο-
δρότερον. Τοιοῦτόν ἐστι μετ' ἐπιθυμίας πλουτεῖν, μετ' ἐπιθυ- 5
μίας ἄρχειν, μετ' ἐπιθυμίας καλῆ συγκαθεύδειν· ζηλοτυπία
πρόσεστι, φόβος τοῦ στερηθῆναι, αἰσχροὶ λόγοι, αἰσχρὰ ἐν-
θυμήματα, ἔργα ἀσχήμονα.

Καὶ τί, φησὶν, ἀπολλύω; Ἄνθρωπε, ὑπῆρχες αἰδήμων, 6
καὶ νῦν οὐκέτι εἶ· οὐδὲν ἀπολώλεκας; ἀντὶ Χρυσίππου καὶ
Ζήνωνος, Ἄριστείδην ἀναγινώσκεις καὶ Εὐηρόν· οὐδὲν ἀπο-
λώλεκας; ἀντὶ Σωκράτους καὶ Διογένους, τεθαύμακας τὸν
πλείστας διαφθεῖραι καὶ ἀναπεῖσαι δυνάμενον. Καλὸς εἶναι 7
θέλεις, καὶ πλάσσεις σεαυτὸν, μὴ ὦν· καὶ ἐσθῆτα ἐπιδεικνύειν
θέλεις σιλπνῆν, ἵνα τὰς γυναῖκας ἐπιτρέρῃς· κἄν που μυρα-
φίου ἐπιτύχῃς, μακάριος εἶναι δοκεῖς. Πρότερον δ' οὐδὲν 8
ἐνεθυμοῦ τούτων τι· ἀλλὰ ποῦ εὐσχήμων λόγος, ἀνὴρ ἀξιόλο-
γος, ἐνθύμημα γενναῖον. Τοιγαροῦν ἐκάθευδες ὡς ἀνὴρ,
προήεις ὡς ἀνὴρ, ἐσθῆτα ἐφόρεις ἀνδρικήν, λόγους ἐλάλεις
πρέποντας ἀνδρὶ ἀγαθῷ· εἰτά μοι λέγεις, οὐδὲν ἀπώλεσα;
Οὕτως οὐδὲν ἄλλο, ἢ κέρμα, ἀπολλύουσιν ἄνθρωποι; αἰδῶς 9
οὐκ ἀπόλλυται; εὐσχημοσύνη οὐκ ἀπόλλυται; ἢ οὐκ ἔστι
ζημιωθῆναι τὸν ταῦτα ἀπολέσαντα; Σοὶ μὲν οὖν δοκεῖ τάχα 10
τούτων οὐδὲν οὐκέτι εἶναι ζημία. Ἦν δέ ποτε χρόνος, ὅτε
μόνην αὐτὴν ὑπελογίζου καὶ ζημίαν καὶ βλάβην, ὅτε ἡγωνίας
μὴ τις ἐκσεΐσῃ σε τούτων τῶν λόγων καὶ ἔργων.

Ἴδου, ἐκσέσεισαι ὑπ' ἄλλου μὲν οὐδενός, ὑπὸ σαυτοῦ δέ. 11
Μαχέσθητι σαυτῷ, ἀφελοῦ σαυτὸν εἰς εὐσχημοσύνην, εἰς αἰδῶ,
εἰς ἐλευθερίαν. Εἴ σοί τις ποτε ἔλεγε περὶ ἐμοῦ ταῦτα, ὅτι 12
μέ τις μοιχεύειν ἀναγκάζει, ὅτι ἐσθῆτα φορεῖν τοιαύτην, ὅτι
μυρίζεσθαι· οὐκ ἂν ἀπελθὼν αὐτόχειρ ἐγένου τούτου τοῦ 13
ἀνθρώπου, τοῦ οὕτω μοι παραχρωμένου; Νῦν οὖν οὐ
θέλεις σαυτῷ βοηθῆται; καὶ πόσω ῥάων αὕτη ἢ βοήθεια; οὐκ

ἀποκτεῖναι τίνα δεῖ, οὐ δῆσαι, οὐχ ὑβρίσαι, οὐκ εἰς ἀγορὰν
 προελθεῖν· ἀλλ' αὐτὸν αὐτῷ λαλῆσαι, τῷ μάλιστα πεισθησο-
 14 μένω, πρὸς ὃν οὐδεὶς ἐπεί σου πιθανώτερος. Καὶ πρῶτον μὲν,
 κατὰ γνώθι τῶν γινομένων· εἶτα καταγνοῦς, μὴ ἀπογνώως σεαυ-
 τοῦ· μηδὲ πάθης τὸ τῶν ἀγεννῶν ἀνθρώπων, οἱ ἄπαξ ἐνδόντες,
 εἰσάπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς, καὶ ὡς ὑπὸ ρεύματος παρεσύ-
 15 ρησαν. Ἀλλὰ μάθε τὸ τῶν παιδοτριδῶν. Πέπτωκε τὸ παιδίον;
 Ἀναστὰς, φησί, πάλιν πάλαιε, μέχρις ἂν ἰσχυροποιηθῆς.
 16 Τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάθε· ἴσθι γὰρ, ὅτι οὐδὲν ἐστὶν εὐαγω-
 γότερον ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Θελῆσαι δεῖ· καὶ γέγονε, διώρθω-
 ται· ὡς πάλιν ἀπονυσάξαι, καὶ ἀπόλωλεν. Ἔσωθεν γὰρ ἐστε
 17 καὶ ἀπώλεια καὶ βοήθεια. Εἶτα τί μοι ἀγαθόν; Καὶ τί ζητεῖς
 τούτου μείζον; ἐξ ἀναισχύντου αἰδήμων ἔση, ἐξ ἀκόσμου
 18 κόσμιος, ἐξ ἀπίστου πιστός, ἐξ ἀκολάστου σώφρων. Εἴ τίνα
 ἄλλα τούτων μείζονα ζητεῖς, ποιεῖ ἅ ποιεῖς· οὐδὲ Θεῶν σέ
 τις ἔτι σῶσαι δύναται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1'.

Τίνων δεῖ Καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα Διαφέρεσθαι.

ἌΠΟΡΙΑ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τὰ ἐκτὸς γίνεται, ἀμη-
 χανία περὶ τὰ ἐκτός. Τί ποιήσω; πῶς γένηται; πῶς ἀποβῆ;
 2 μὴ τότε ἀπαντήσῃ, μὴ τότε. Πᾶσαι αὗται αἱ φωναὶ περὶ τὰ
 ἀπροαίρετα στρεφομένων εἰσί. Τίς γὰρ λέγει· Πῶς μὴ συγκατα-
 τιθῶμαι τῷ ψεύδει; πῶς μὴ ἀπονεύσω ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς;
 3 Ἐάν οὕτως ἦ εὐφυῆς ὥστε περὶ τούτων ἀγωνιᾶν, ὑπομνήσω
 αὐτόν· ὅτι, Τί ἀγωνιᾶς; ἐπὶ σοὶ ἐστίν· ἀσφαλῆς ἴσθι· μὴ
 πρὸ τοῦ ἐπάγειν τὸν φυσικὸν κανόνα προπήδα ἐν τῷ συγκατα-
 4 τίθεσθαι. Πάλιν ἂν περὶ ὀρέξεως ἀγωνιᾶ, μὴ ἀτελῆς γένηται καὶ

ἀποτευκτική · περί ἐκκλίσεως, μὴ περιπτωτική · πρῶτον μὲν 5
αὐτὸν καταφιλήσω, ὅτι ἀφείς περί ἃ οἱ ἄλλοι ἐπτόνῃται, καί
τοὺς ἐκείνων φόβους, περί τῶν ἰδίων ἔργων πεφρόντικεν, ὅπου
αὐτός ἐστιν. Εἶτα ἐρῶ αὐτῷ, εἰ μὴ θέλεις ὀρέγεσθαι ἀποτευ- 6
κτικῶς, μὴδ' ἐκκλίνειν περιπτωτικῶς, μηδενὸς ὀρέγου τῶν ἄλ-
λοτριῶν ἔτι, μὴδὲν ἐκκλινε τῶν μὴ ἐπὶ σοί. Εἰ δὲ μὴ, καί ἀπο-
τυχεῖν καὶ περιπεσεῖν ἀνάγκη. Ποία ἐνθάδ' ἀπορία; ποῦ τόπον 7
ἔχει [τὸ], Πῶς γένηται; καί, πῶς ἀποβῆ; καί, μὴ ἀπαντήση
τόδε ἢ τόδε.

Νῦν οὐχὶ τὸ ἐκδησόμενον ἀπροαίρετον; **Ναί.** Ἡ δ' οὐσία 8
τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ἐστὶν ἐν τοῖς προαιρετικοῖς; **Ναί.** Ἐξ-
εστὶν οὖν σοι παντὶ τῷ ἀποβάντι χρῆσθαι κατὰ φύσιν; μὴ τίς σε
κωλύσαι δύναται; Οὐδεῖς. Μηκέτι οὖν μοι λέγε, πῶς γένηται; 9
ὅπως γὰρ ἂν γένηται, σὺ αὐτὸ θήσεις καλῶς, καὶ ἔσται σοι τὸ
ἀποβάν εὐτύχημα. Ἡ τίς ἂν ἦν ὁ Ἡρακλῆς, λέγων, Πῶς μοι 10
μὴ μέγας λέων ἐπιφανῆ, μὴδὲ μέγας σῦς, μὴδὲ θηριώδεις
ἄνθρωποι; Καὶ τί σοι μέλει; ἂν μέγας σῦς ἐπιφανῆ, μεῖζον
ἄθλον ἀθλήσεις · ἂν κακοὶ ἄνθρωποι, κακῶν ἀπαλλάξεις τὴν
οἰκουμένην. Ἄν οὖν οὕτως ἀποθάνω; Ἀγαθὸς ὢν ἀποθανῆ, 11
γενναίαν πράξιν ἐπιτελῶν. Ἐπεὶ γὰρ δεῖ πάντως ἀποθανεῖν,
ἀνάγκη τί ποτε ποιοῦντα εὐρεθῆναι, ἢ γεωργοῦντα, ἢ σκά-
πτουτα, ἢ ἐμπορευόμενον, ἢ ὑπατεύοντα, ἢ ἀπεπτοῦντα, ἢ
διάρροϊζόμενον. Τί οὖν θέλεις ποιῶν εὐρεθῆναι ὑπὸ τοῦ θανάτου; 12
Ἐγὼ μὲν, τὸ ἐμὸν μέρος, ἔργον τί ποτ' ἀνθρωπικόν, εὐεργετι-
κόν, κοινωφελές, γενναῖον. Εἰ δὲ μὴ δύναμαι τὰ τηλικαῦτα 13
ποιῶν εὐρεθῆναι, ἐκεῖνό γε, τὸ ἀκώλυτον, τὸ διδόμενον,
ἐμαυτὸν ἐπανορθῶν, ἐξεργαζόμενος τὴν δύναμιν τὴν χρηστικὴν
τῶν φαντασιῶν, ἀπάθειαν ἐκπουῶν, ταῖς σχέσεσι τὰ ἴδια
ἀποδιδόναι · εἰ οὕτως εὐτυχῆς εἰμι, καὶ τοῦ τρίτου τόπου
παραπτόμενος, τοῦ περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν.

- 14 Ἄν μετὰ τούτων με ὁ Θάνατος καταλάβῃ, ἀρκεῖ μοι ἂν δύνωμαι πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατεῖναι τὰς χεῖρας, καὶ εἰπεῖν, ὅτι, Ἄς ἔλαβον ἀφορμὰς παρὰ σοῦ πρὸς τὸ αἰσθῆσθαι σου τῆς διοικήσεως, καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῇ, τούτων οὐκ ἠμέλησα · οὐ
- 15 κατήσχυνά σε τὸ ἐμὸν μέρος. Ἴδου πῶς κέχρημαι ταῖς αἰσθήσεσιν, ἰδου πῶς ταῖς προλήψεσι. Μὴ ποτέ σε ἐμεμψάμην; μὴ τι τῶν γινομένων τινι δυσηρέστησα, ἢ ἄλλως γίνεσθαι ἠθέλησα;
- 16 μὴ τι τὰς σχέσεις παρέβην; Διοτι με σὺ ἐγέννησας, χάριν ἔχω ὧν ἔδωκας · ἐφ' ὅσον ἐχρησάμην τοῖς σοῖς, ἀρκεῖ μοι. Πάλιν αὐτὰ ἀπόλαβε, καὶ κατάταξον εἰς ἣν ἂν θέλῃς χώραν.
- 17 Σὰ γὰρ ἦν πάντα, σὺ μοι αὐτὰ δέδωκας. Οὐκ ἀρκεῖ οὕτως ἔχοντα ἐξελθεῖν; καὶ τίς βίων κρείττων καὶ εὐσημονέστερος τοῦ οὕτως ἔχοντος; ποία δὲ καταστροφή εὐδαιμονεστέρα;
- 18 Ἴνα δὲ ταῦτα γένηται, οὐ μικρὰ δέξασθαι, οὐδὲ μικρῶν ἐσιν ἀποτυχεῖν. Οὐ δύνασαι καὶ ὑπατεῦσαι θέλειν, καὶ ταῦτα · καὶ ἀγροὺς ἔχειν ἐσπουδακέναι, καὶ ταῦτα · καὶ τῶν δουλαρίων
- 19 φροντίζειν, καὶ σεαυτοῦ. Ἄλλ' ἂν τι τῶν ἀλλοτρίων θέλῃς, τὰ σὰ ἀπώλετο. Αὕτη τοῦ πράγματος ἡ φύσις · προῖκα οὐδὲν
- 20 γίνεται. Καὶ τί θαυμαστόν; Ἄν ὑπατεῦσαι θέλῃς, ἀγρυπνησαί σε δεῖ, περιδραμεῖν, τὰς χεῖρας καταφιλῆσαι, πρὸς ταῖς ἀλλοτρίαις θύραις κατασαπῆναι, πολλὰ μὲν εἰπεῖν, πολλὰ δὲ πράξαι ἀνελεύθερα, δῶρα πέμψαι πολλοῖς, ξένια καθ' ἡμέραν
- 21 ἐνίοις. Καὶ τί τὸ γινόμενόν ἐστι; δώδεκα δεσμὰ ῥάβδων, καὶ τρεῖς ἢ τετράκις ἐπὶ βῆμα καθίσει, καὶ Κιρκήσια δοῦναι, καὶ σπυρίσι δειπνίσαι. Ἡ δειξάτω μοί τις, τί ἐστι παρὰ ταῦτα.
- 22 Ὑπὲρ ἀπαθείας οὖν, ὑπὲρ ἀταραξίας, ὑπὲρ τοῦ καθεύδοντα καθεύδειν, ἐρηγορότα ἐρηγορέναι, μὴ φοβεῖσθαι μηδὲν, μὴ ἀγωνιᾶν ὑπὲρ μηδενός, οὐδὲν ἀναλῶσαι θέλεις, οὐδὲν πονῆσαι;
- 23 Ἄλλ' ἂν τι ἀπόληταί σου περὶ ταῦτα γινομένου, ἢ ἀναλωθῇ κακῶς, ἢ ἄλλος τύχῃ ὧν ἔδει σε τυχεῖν, εὐθύς δηχθήσῃ ἐπὶ

τῷ γενομένῳ; Οὐκ ἀντιθήσεις τί ἀντί τίνος λαμβάνεις, πόσον 24
ἀντί πόσου; Ἄλλὰ προῖκα θέλεις τὰ τηλικαῦτα λαβεῖν; Καί
πῶς δύνασαι; Ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ. Οὐ δύνασαι καί τὰ 25
ἐκτὸς ἔχειν ἐπιμελείας τετυχηκότα, καί τὸ σαυτοῦ ἡγεμονικόν.
Εἰ δ' ἐκεῖνα θέλεις, τοῦτο ἄφες. Εἰ δὲ μὴ, οὔτε τοῦτο ἔξεις,
οὔτ' ἐκεῖνα, περισπώμενος ἐπ' ἀμφοτέρα. Εἰ τοῦτο θέλεις,
ἐκεῖνά σε ἀφεῖναι δεῖ. Ἐκχεθήσεται τὸ ἔλαιον, ἀπολεῖται τὰ 26
σκευάρια· ἀλλ' ἐγὼ ἀπαθῆς ἔσομαι. Ἐμπρησμὸς ἔσαι, ἐμοῦ
μὴ παρόντος, καί ἀπολεῖται τὰ βιβλία· ἀλλ' ἐγὼ χρήσομαι
ταῖς φαντασίαις κατὰ φύσιν. Ἄλλ' οὐχ ἔξω φαγεῖν. Εἰ οὕτω 27
τάλας εἰμί, λιμὴν τὸ ἀποθανεῖν. Οὗτος δ' ἐστὶν ὁ λιμὴν πάντων,
ὁ θάνατος· αὕτη ἡ καταφυγή. Διὰ τοῦτο οὐδὲν τῶν ἐν τῷ βίῳ
χαλεπὸν ἐστίν. Ὄταν θέλῃς, ἐξῆλθες, καί οὐ καπνίζῃ. Τί οὖν 28
ἀγωνιάς; τί ἀγρυπνεῖς; οὐχὶ δὲ εὐθύς, ἀναλογισάμενος ποῦ
σου τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ καὶ τὸ κακὸν, λέγεις, ὅτι, Ἐπ' ἐμοὶ ἀμφο-
τερα· οὔτε τούτου τις ἀφελέσθαι με δύναται, οὔτ' ἐκείνῳ
ἄκοντα περιβαλεῖν; Τί οὖν οὐ ρέγκω βαλών; τὰ γὰρ ἐμὰ 29
ἀσφαλῶς ἔχει· τὰ ἀλλότρια, ὄψεται αὐτὰ θεὸς ἂν φέρῃ, ὡς ἂν
διδῶται παρὰ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν. Τίς εἰμι ὁ θέλων αὐτὰ 30
οὕτως ἔχειν ἢ οὕτως; μὴ γὰρ μοι δέδοται ἐκλογή αὐτῶν; μὴ
γὰρ ἐμέ τις αὐτῶν διοικητὴν πεποίηκεν; ἀρκεῖ μοι ὧν ἔχω
ἐξουσίαν. Ταῦτά με δεῖ κάλλιστα παρασκευάσαι· τὰ δ' ἄλλα,
ὡς ἂν θέλῃ ὁ ἐκείνων κύριος.

Ταῦτά τις ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ἀγρυπνεῖ, καὶ σρέφεται ἔνθα 31
καὶ ἔνθα; τί θέλων; ἢ τί ποθῶν; Πάτροκλον, ἢ Ἀντίλοχον, ἢ
Μενέλαον; Πότε γὰρ ἠγήσατο ἀθάνατόν τινα τῶν φίλων; πότε
γὰρ οὐκ εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι αὐρίον ἢ εἰς τὴν τρίτην δεῖ
ἢ αὐτὸν ἀποθανεῖν ἢ ἐκεῖνον; Ναί, φησὶν· ἀλλ' ὦμην, ὅτι 32
ἐκεῖνος ἐπιβιώσεται μοι, καὶ αὐξήσει μου τὸν υἱόν. Μωρὸς γὰρ
ἦς, καὶ τὰ ἄδηλα [δηλα] ὦου. Τί οὖν οὐκ ἐγκαλεῖς σεαυτῷ, ἀλλὰ

κλαίων κάθῃσαι ὡς τὰ κοράσια ; Ἄλλ' ἐκεῖνός μοι φαγεῖν
 33 παρετίθει. Ἐξῆ γάρ, μωρέ · νῦν δ' οὐ δύναται. Ἄλλ' Αὐτο-
 μέδων σοι παραθήσει · ἂν δὲ καὶ Αὐτομέδων ἀποθάῃ, ἄλλον
 34 εὐρήσεις. Ἄν δ' ἡ χύτρα, ἐν ἧ ἤψετό σοι τὸ κρέας, καταγῆ,
 λιμῶ σε δεῖ ἀποθανεῖν, ὅτι μὴ ἔχεις τὴν συνήθη χύτραν ; οὐ
 πέμπεις, καὶ ἄλλην καινὴν ἀγοράζεις ;

35

— Οὐ μὲν γάρ τι,

φησί,

κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.

Τοῦτο γάρ σοι κακόν ἐστίν ; εἴτ' ἀφείς τοῦτο ἐξελεῖν, αἰτιᾶ
 τὴν μητέρα, ὅτι σοι οὐ προεῖπεν, ἵν' ὀδυνώμενος ἐξ ἐκείνου
 36 διατελῆς ; Τί δοκεῖτε ; μὴ ἐπίτηδες ταῦτα συνθεῖναι Ὀμηρον,
 ἵν' ἴδωμεν, ὅτι οἱ εὐγενέστατοι, οἱ ἰσχυρότατοι, οἱ πλουσιώτα-
 τοι, οἱ εὐμορφότατοι, ὅταν οἷα δεῖ δόγματα μὴ ἔχωσιν, οὐδὲν
 κωλύονται ἀθλιώτατοι εἶναι καὶ δυστυχέστατοι ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ Καθαριότητος.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΟΥΣΙ τινες, εἰ ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου περι-
 ἐχεται τὸ κοινωνικόν · ὅμως δ' αὐτοὶ οὗτοι οὐκ ἂν μοι δοκοῦσιν
 ἀμφισβητῆσαι, ὅτι τό γε καθάριον πάντως περιέχεται, καὶ, εἴ
 2 τινι ἄλλῳ, καὶ τούτῳ τῶν ζώων χωρίζεται. Ὅταν οὖν ἄλλο τι
 ζῶον ἴδωμεν ἀποκαθαῖρον ἑαυτὸ, ἐπιλέγειν εἰώθαμεν θαυμά-
 ζοντες, ὅτι ὡς ἄνθρωπος · καὶ πάλιν, ἂν τις ἐγκαλῆ τινι ζῳῷ,
 εὐθύς εἰώθαμεν ὡσπερ ἀπολογούμενοι λέγειν, ὅτι οὐ δήπου
 3 ἄνθρωπός ἐστιν. Οὕτως ἐξαίρετόν τι περὶ τὸν ἄνθρωπον εἶναι
 οἰόμεθα, ἀπὸ τῶν Θεῶν αὐτὸ πρῶτον λαμβάνοντες. Ἐπεὶ γάρ
 ἐκεῖνοι φύσει καθαροὶ καὶ ἀκήρατοι, ἐφ' ὅσον ἠγγίκασιν αὐτοῖς

τί ἄνθρωποι κατὰ τὸν λόγον, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τοῦ καθαρῶ καὶ
 τοῦ καθαρίου εἰσὶν ἀνθεκτικοί. Ἐπεὶ δ' ἀμήχανον τὴν οὐσίαν 4
 αὐτῶν παντάπασι εἶναι καθαρὰν, ἐκ τοιαύτης ὕλης κεκραμένην ·
 ὁ λόγος παραληφθεὶς εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ταύτην καθάριον
 ἀποτελεῖν πειράται. Πρώτη οὖν καὶ ἀνωτάτω καθαρότης, ἢ 5
 ἐν ψυχῇ γινομένη · καὶ ὁμοίως ἀκαθαρσία. Ψυχῆς δ' ὡς σώμα-
 τος μὲν ἀκαθαρσίαν οὐκ ἂν εὔροις · ὡς ψυχῆς δὲ, τί ἂν ἄλλο
 εὔροις ἢ τὸ παρέχον αὐτὴν ῥυπαρὰν πρὸς τὰ ἔργα τὰ αὐτῆς;
 Ἔργα δὲ ψυχῆς, ὄρμαῖν, ἀφορμαῖν, ὀρέγεσθαι, ἐκκλίνειν, παρὰ- 6
 σκευάζεσθαι, ἐπιβάλλεσθαι, συγκατατίθεσθαι. Τί ποτ' οὖν ἐστὶ 7
 τὸ ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ῥυπαρὰν παρέχον αὐτὴν καὶ ἀκάθαρτον;
 Οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὰ μοχθηρὰ κρίματα αὐτῆς. Ὡστε ψυχῆς μὲν 8
 ἀκαθαρσία, δόγματα πονηρὰ · καθαρσις δ', ἐμποίησις οἴων δεῖ
 δογμάτων. Καθαρὰ δ', ἢ ἔχουσα οἶα δεῖ δόγματα · μόνη γὰρ
 αὕτη ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς αὐτῆς ἀσύγχυτος καὶ ἀμόλυντος.

Δεῖ δὲ τι εἰκότως τούτῳ καὶ ἐπὶ σώματος φιλοτεχνεῖν, κατὰ 9
 τὸ ἐνδεχόμενον. Ἀμήχανον ἦν, μύξας μὴ ρεῖν, τοῦ ἀνθρώπου
 τοιοῦτον ἔχοντος τὸ σύγκραμα. Διὰ τοῦτο χεῖρας ἐποίησεν ἡ
 φύσις, καὶ αὐτὰς τὰς ῥίνας, ὡς σωληνας, πρὸς τὸ ἐκδιδόναι τὰ
 ὑγρά. Ἄν οὖν ἀναρρόφη τις αὐτὰς, λέγω ὅτι οὐ ποιεῖ ἔργον
 ἀνθρωπικόν. Ἀμήχανον ἦν, μὴ πηλοῦσθαι τοὺς πόδας, μηδὲ 10
 ὄλως μολύνεσθαι, διὰ τοιούτων τινῶν πορευομένους. Διὰ τοῦτο
 ὕδωρ παρεσκεύασε, διὰ τοῦτο χεῖρας. Ἀμήχανον ἦν, ἀπὸ τοῦ 11
 τρώγειν μὴ ῥυπαρὸν τι προσμένειν τοῖς ὁδοῦσι. Διὰ τοῦτο,
 πλῦνον, φησὶ, τοὺς ὀδόντας. Διὰ τί; Ἴν' ἄνθρωπος ᾗς, καὶ μὴ
 θηρίον, μηδὲ σείδιον. Ἀμήχανον, μὴ ἀπὸ τοῦ ἰδρῶτος καὶ τῆς 12
 κατὰ τὴν ἐσθῆτα συνοχῆς ὑπολείπεσθαι τι περὶ τὸ σῶμα ῥυ-
 παρὸν καὶ δεόμενον ἀποκαθάρσεως. Διὰ τοῦτο ὕδωρ, ἔλαιον,
 χεῖρες, ὀθόνιον, ξύστρα, νίτρον, ἔσθ' ὅτε ἢ ἄλλη πᾶσα παρα-
 σκευή, πρὸς τὸ καθῆραι αὐτό. Οὐ · ἀλλ' ὁ μὲν χαλκεὺς ἐξιώσει 13

- τὸ σιδήριον, καὶ ὄργανα πρὸς τοῦτο ἔξει κατεσκευασμένα· καὶ τὸ πινάκιον αὐτὸς σὺ πλύνεις ὅταν μέλλῃς ἐσθίειν, ἐὰν μὴ ᾗς παντελῶς ἀκάθαρτος καὶ ῥυπαρὸς· τὸ σωματίον δ' οὐ πλυνεῖς,
- 14 οὐδὲ καθαρὸν ποιήσεις, Διὰ τί, φησί. Πάλιν ἐρῶ σοι, πρῶτον μὲν, ἵνα τὰ ἀνθρώπου ποιῆς· εἶτα, ἵνα μὴ ἀνίῃς τοὺς ἐντυγ-
- 15 χάνοντας. Τοιοῦτόν τι καὶ ἐνθάδε ποιεῖς, καὶ οὐκ αἰσθάνη. Σαυτὸν ἄξιον ἡγῆ τοῦ ὄζειν· ἔστω, ἴσθι ἄξιος. Μὴ τι καὶ τοὺς παρακαθίζοντας; μὴ τι καὶ τοὺς συγκατακλινομένους; μὴ
- 16 τι καὶ τοὺς καταφιλοῦντας; Ἢ ἄπελθ' εἰς ἐρημίαν, ὅπου ποτὲ ᾗς ἄξιος· ἢ καὶ μόνος διάγε, κατόζων σαυτοῦ. Δίκαιον γάρ ἐστι, τῆς σῆς ἀκαθαρσίας σὲ μόνον ἀπολαύειν. Ἐν πόλει δ' ὄντα, οὕτως ἀπερισκέπτως καὶ ἀγνωμόνως ἀναστρέφεσθαι, τίος
- 17 σοι φαίνεται; Εἰ δ' ἵππον σοι πεπιστεύκει ἡ φύσις, περιεώρας αὐτὸν ἀτημέλητον; Καὶ νῦν, οἴου σου τὸ σῶμα ὡς ἵππον ἐγκεχειρίσθαι· πλῦνον αὐτὸ, ἀπόσμηξον, ποιήσον ἵνα μηδεὶς
- 18 ἀποσρέφῃται, μηδεὶς ἐκτρέπῃται. Τίς δ' οὐκ ἐκτρέπεται ῥυπαρὸν ἀνθρώπου, ὄζοντα, κακόχρουν, μᾶλλον ἢ τὸν κεκοπρωμένον; ἐκείνη ἢ ὁσμη ἐξωθέν ἐστιν ἐπίθετος· ἢ δ' ἐξ ἀθεραπευσίας ἔσωθεν, καὶ οἴονει διασσηπότης.
- 19 Ἀλλὰ Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετα. Ἀλλὰ ἔστιλβεν αὐταῦ τὸ σῶμα· ἀλλ' ἦν οὕτως ἐπίχαρι καὶ ἡδύ, ὥστ' ἤρων αὐτοῦ οἱ ὠραιότατοι καὶ οἱ εὐγενέστατοι, καὶ ἐπεθύμουν ἐκείνῳ παρακατακλίνεσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς εὐμορφοτάτοις. Ἐξῆν ἐκείνῳ μήτε λούεσθαι, μήτε πλύνεσθαι, εἰ ἤθελε· καίτοι καὶ τὸ ὀλιγάκις
- 20 ἰσχὺν εἶχε. Κἂν θερμῷ μὴ θέρῃς, ψυχρῷ. Ἀλλὰ λέγει Ἀριστοφάνης,

Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγω.

Λέγει γὰρ καὶ ἀεροβατεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς παλαίστρας κλέπτειν τὰ ἱμάτια. Ἐπεὶ τοι πάντες οἱ γεγραφότες περὶ Σωκράτους

πάντα τάναντία αὐτῷ προσμαρτυροῦσιν · ὅτι ἡδὺς οὐ μόνον ἀκῶσαι, ἀλλὰ καὶ ἰδεῖν ἦν. Πάλιν περὶ Διογένους ταῦτά γράφουσι. Δεῖ γὰρ μὴδὲ κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔμφρασιν 22 ἀπὸ φιλοσοφίας ἀποσοβεῖν τοὺς πολλοὺς · ἀλλ', ὡσπερ τὰ ἄλλα εὐθυμον καὶ ἀτάραχον ἐπιδεικνύειν αὐτὸν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος. Ἰδετε, ὧ ἄνθρωποι, ὅτι οὐδὲν ἔχω, ὅτι 23 οὐδενὸς δέομαι · ἴδετε, πῶς ἄοικος ὢν, καὶ ἄπολις, καὶ φυγᾶς, ἂν οὕτω τύχη, καὶ ἀνέστιος, πάντων τῶν εὐπατριδῶν καὶ πλουσίων ἀταραχώτερον διάγω, καὶ εὐρούστερον. Ἀλλὰ καὶ τὸ σωματίον ὁρᾶτε, ὅτι οὐ κακοῦται ὑπὸ τῆς αὐστηρᾶς διαίτης. Ἄν δέ μοι ταῦτα λέγη τις, ἀνθρώπου σχῆμα καταδίλου ἔχων 24 καὶ πρόσωπον, τίς με πείσει Θεῶν προσελθεῖν φιλοσόφῳ, ὅς γε τοιοῦτους ποιεῖ; Μὴ γένοιτο · οὐδ', εἰ σοφὸς ἔμελλον εἶναι, ἤθελον.

Ἐγὼ μὲν, νῆ τοὺς Θεοὺς, τὸν νέον τὸν πρώτως κινούμενον 25 θέλω μᾶλλον ἐλθεῖν πρὸς με πεπλασμένον, ἢ τὴν κόμην κατεφθινηκότα καὶ ῥυπαρόν. Βλέπεται γὰρ τις ἐν ἐκείνῳ τοῦ καλοῦ φαντασία, ἔφεσις δὲ τοῦ εὐσχήμονος. Ὅπου δ' αὐτὸ εἶναι φαντάζεται, ἐκεῖ καὶ φιλοτεχνεῖ. Λοιπὸν ὑποδείξει μόνον 26 αὐτῷ δεῖ, καὶ εἰπεῖν · Νεανίσκα, τὸ καλὸν ζητεῖς, καὶ εὖ ποιεῖς. Ἴσθι οὖν, ὅτι ἐκεῖ φύεται, ὅπου τὸν λόγον ἔχεις · ἐκεῖ αὐτὸ ζήτει, ὅπου τὰς ὀρμὰς καὶ τὰς ἀφορμὰς, ὅπου τὰς ὀρέξεις, τὰς ἐκκλίσεις. Τοῦτο γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ ἐξαιρετόν, τὸ σωματίον 27 δὲ φύσει πηλὸς ἐστι. Τί πονεῖς εἰκῆ περὶ αὐτό; εἰ μὴδὲν ἕτερον, τῷ χρόνῳ γνώση ὅτι οὐδὲν ἐστιν. Ἄν δέ μοι ἔλθῃ κεκοπρωμένος, 28 ῥυπαρὸς, μύστακα ἔχων μέχρι τῶν γονάτων, τί αὐτῷ εἰπεῖν ἔχω; ἀπὸ ποίας αὐτὸν ὁμοιότητος ἐπαγαγεῖν; Περὶ τί γὰρ 29 ἐσπούδακεν ὁμοιον τῷ καλῷ, ἵν' αὐτὸν μεταθῶ, καὶ εἴπω, Οὐκ ἔστιν ἐνθάδε τὸ καλόν, ἀλλ' ἐνθάδε; Θέλεις αὐτῷ λέγω, Οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κεκοπρωθῆαι τὸ καλόν, ἀλλ' ἐν τῷ λόγῳ;

- Ἐφίεται γὰρ τοῦ καλοῦ; ἔμφασιν γάρ τινα αὐτοῦ ἔχει;
- 30 Ἄπελθε, καὶ χοίρῳ διαλέγου, ἵν' ἐν βορβόρῳ μὴ κυλίηται. Διὰ τοῦτο καὶ Πολέμωνος ἤψαντο οἱ Ξενοκράτους λόγοι, ὡς φιλοκαλοῦ νεανίσκου· εἰσῆλθε γὰρ ἔχων ἐναύσματα τῆς περὶ
- 31 τὸ καλὸν σπουδῆς, ἀλλαχοῦ δ' αὐτὸ ζητῶν. Ἐπεὶ τοι οὐδὲ τὰ ζῶα τὰ ἀνθρώποις σύντροφα ῥυπαρὰ ἐποίησεν ἡ φύσις. Μὴ τι ἵππος κυλίεται ἐν βορβόρῳ; μὴ τι κύων γενναῖος; ἀλλ' ὁ ὕς, καὶ τὰ σαπρὰ χηνίδια, καὶ σκώληκες, καὶ ἀράχλαι, τὰ μικροτάτω τῆς ἀνθρωπίνης συναναστροφῆς ἀπεληλαμένα. Σὺ οὖν, ἀνθρώπος ὢν, οὐδὲ ζῶον εἶναι θέλεις τῶν ἀνθρώποις συντρόφων, ἀλλὰ σκώληξ μᾶλλον, ἢ ἀράχμιον; οὐ λούσῃ ποῦ ποτε, ὡς θέλεις; οὐκ ἀποπλυνεῖς σεαυτόν; οὐχ ἤξεις καθαρὸς, ἵνα σοι χαίρωσιν οἱ συνόντες; ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἱερά ἡμῖν συνέρχῃ τοιοῦτος, ὅπου πτύσαι οὐ νενόμισται οὐδ' ἀπομύξασθαι, ὄλος ὢν πτύσμα καὶ μύξα;
- 33 Τί οὖν; καλλωπίζεσθαι τις ἀξιοῖ; Μὴ γένοιτο· εἰ μὴ ἐκεῖνο δὲ πεφύκαμεν, τὸν λόγον, τὰ θύγματα, τὰς ἐνεργείας· τὸ δὲ σῶμα, μέχρι τοῦ καθαρίου, μέχρι τοῦ μὴ προσκόπτειν.
- 34 Ἀλλ' ἀν' ἀκούσης ὅτι οὐ δεῖ φορεῖν κόκκινα, ἀπελθὼν κόπρωσόν σου τὸν τρίβωνα, ἢ κατάρρηξον. Ἀλλὰ πόθεν ἔχω καλὸν
- 35 τρίβωνα; Ἄνθρωπε, ὕδωρ ἔχεις, πλύνον αὐτόν. Ἴδου νέος ἀξιέραστος, ἰδου πρεσβύτης ἀξίος τοῦ ἐράν καὶ ἀντεράσθαι, ὧς τις υἱὸν αὐτοῦ παραδῶ μαθησόμενον, ὧς θυγατέρες, ὧς νέοι προσελεύσονται, ἀν' οὕτω τύχῃ, ἵνα ἐν κοπρῶνι λέγῃ τὰς
- 36 σχολάς. Μὴ γένοιτο. Πᾶσα ἐκτροπὴ ἀπὸ τινος ἀνθρωπικοῦ γίνεται· αὕτη δ' ἐγγύς ἐστι τοῦ μὴ ἀνθρωπικῆ εἶναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Προσοχῆς.

ὍΤΑΝ ἀφῆς σὺ πρὸς ὀλίγον τὴν προσοχήν, μὴ τοῦτο φαντάζου, ὅτι, ὁπόταν θέλῃς, ἀναλήψῃ αὐτήν· ἀλλ' ἐκεῖνο πρόχειρον ἔστω σοι, ὅτι παρὰ τὸ σήμερον ἀμαρτηθὲν εἰς τὰλλα χεῖρον ἀνάγκη σοι τὰ πράγματα ἔχειν. Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ 2 πάντων χαλεπώτατον, ἔθος τοῦ μὴ προσέχειν ἐγγίνεται· εἶτα ἔθος τοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχήν, αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον ἐξωθεῖν ὑπερτιθέμενον τὸ εὐροεῖν, τὸ εὐσχημονεῖν, τὸ κατὰ φύσιν ἔχειν καὶ διεξάγειν. Εἰ μὲν οὖν λυσι- 3 τελής ἢ ὑπέρθεσίς ἐστίν, ἢ παντελής ἀπόστασις αὐτῆς ἔσται λυσιτελεστέρα. Εἰ δ' οὐ λυσιτελεῖ, τί οὐχὶ διηνεκῆ τὴν προσοχήν φυλάσσεις; Σήμερον παῖξαι θέλω. Τί οὖν; Οὐ 4 δεῖ προσέχοντα; Ἄσαι. Τί οὖν κωλύει προσέχοντα; Μὴ γὰρ ἐξαιρεῖται τι μέρος τοῦ βίου, ἐφ' ὃ οὐ διατείνει τὸ προσέχειν; Χεῖρον γὰρ αὐτὸ προσέχων ποιήσεις, βέλτιον δὲ μὴ προσέχων; Καὶ τί ἄλλο τῶν ἐν τῷ βίῳ κρεῖσσον ὑπὸ τῶν μὴ προσεχόντων 5 γίνεται; Ὁ τέκτων, μὴ προσέχων, τεκταίνει ἀκριβέστερον; ὁ κυβερνήτης, μὴ προσέχων, κυβερνᾷ ἀσφαλέστερον; ἄλλο δέ τι τῶν μικροτέρων ἔργων ὑπὸ ἀπρασεξίας ἐπιτελεῖται κρεῖσσον; Οὐκ αἰσθάνῃ, ὅτι, ἐπειδὴν ἀφῆς τὴν γνώμην, οὐκ ἔτι ἐπὶ σοί 6 ἐστὶν ἀνακαλέσασθαι αὐτήν, οὐκ ἐπὶ τὸ εὐσχημον, οὐκ ἐπὶ τὸ αἰδῆμον, οὐκ ἐπὶ τὸ κατεσταλμένον; ἀλλὰ πᾶν τὸ ἐπελθὼν ποιεῖς, ταῖς προθυμίαις ἐπακολουθεῖς.

Τίσι οὖν δεῖ με προσέχειν; Πρῶτον μὲν ἐκείνοις τοῖς καθο- 7 λικοῖς, καὶ ἐκεῖνα πρόχειρα ἔχειν, καὶ χωρὶς ἐκείνων μὴ κατ' εὐδεν, μὴ ἀνίστασθαι, μὴ πίνειν, μὴ ἐσθίειν, μὴ συμβάλλειν

- ἀνθρώποις · ὅτι προαιρέσεως ἀλλοτρίας κύριος οὐδεὶς, ἐν ταύτῃ
 8 δὲ μόνῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν. Οὐδεὶς οὖν κύριος, οὔτ' ἀγαθόν
 μοι περιποιῆσαι, οὔτε κακῶ με περιβαλεῖν · ἀλλ' ἐγὼ αὐτὸς
 9 ἑμαυτοῦ κατὰ ταῦτα ἐξουσίαν ἔχω μόνος. Ὄταν οὖν ταῦτα
 ἀσφαλῆ μοι ᾗ, τί ἔχω περὶ τὰ ἐκτὸς ταρασσεσθαι; ποῖος
 τύραννος φοβερός; ποῖα νόσος; ποῖα πενία; ποῖον πρόσκρου-
 10 σμα; Ἀλλ' οὐκ ἤρεσα τῷ δεῖνι. Μὴ οὖν ἐκεῖνος ἐμὸν ἐστὶν ἔργον;
 μή τι ἐμὸν κρῖμα; Οὐ. Τί οὖν ἔτι μοι μέλει; Ἀλλὰ δοκεῖ τις
 11 εἶναι. Ὄψεται αὐτὸς, καὶ οἷς δοκεῖ. Ἐγὼ δ' ἔχω τίνι με δεῖ
 ἀρέσκειν, τίνι ὑποτετάχθαι, τίνι πείθεσθαι · τῷ Θεῷ, καὶ τοῖς
 12 μετ' ἐκειῖνον. Ἐμὲ ἐκεῖνος συνέστησεν ἑμαυτῷ, καὶ τὴν ἐμὴν
 προαίρεσιν ὑπέταξεν ἐμοὶ μόνῳ, δοῦς κανόνας εἰς χρῆσιν αὐτῆς
 τὴν ἄρθῃν · οἷς ὅταν κατακολουθήσω ἐν συλλογισμοῖς, οὐκ
 ἐπιστρέφομαι οὐδενὸς τῶν ἄλλο τι λεγόντων · ἐν μεταπίπτουσιν,
 οὐ φροντίζω οὐδενός. Διὰ τί οὖν ἐν τοῖς μείζουσιν ἀνικῶσί με οἱ
 13 ψέγοντες; Τί τὸ αἴτιον ταύτης τῆς ταραχῆς; Οὐδὲν ἄλλο, ἢ
 14 ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἀγύμναστος εἰμι. Ἐπεὶ τοι πᾶσα
 ἐπιστήμη καταφρονητικὴ ἐστὶ τῆς ἀγνοίας, καὶ τῶν ἀγνοούντων ·
 καὶ οὐ μόνον αἱ ἐπιστῆμαι, ἀλλὰ καὶ αἱ τέχναι. Φέρε δὲ θέλεις
 σκυτέα, καὶ τῶν πολλῶν καταγελαῖ περὶ τὸ αὐτοῦ ἔργον. Φέρε
 δὲ θέλεις τέκτονα.
 15 Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα ἔχειν δεῖ πρόχειρα, καὶ μηδὲν δίχα
 τούτων ποιεῖν · ἀλλὰ τετάσθαι τὴν ψυχὴν ἐπὶ τούτῳ τὸν
 σκοπὸν, μηδὲν τῶν ἔξω διώκειν, μηδὲν τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλ'
 ὡς διέταξεν ὁ δυνάμενος · τὰ προαιρετικὰ ἐξ ἅπαντος, τὰ δ'
 16 ἄλλα ὡς ἂν διδῶται. Ἐπὶ τούτοις δὲ μεμνησθαι, τίνες ἐσμέν,
 καὶ τί ἡμῖν ὄνομα, καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν σχέσεων
 17 πειρᾶσθαι τὰ καθήκοντα ἀπευθύνειν · τίς καιρὸς ὠδῆς, τίς
 καιρὸς παιδιᾶς, τίνων παρόντων · τί ἔσαι ἀπὸ τοῦ πράγματος ·
 μή τι καταφρονήσουσιν ἡμῶν οἱ συνόντες, μή τι ἡμεῖς αὐτῶν ·

πότε σκῶψαι, καὶ τίνας ποτὲ καταγελάσαι· καὶ ἐπὶ τίνι συμπεριενεχθῆναί ποτε, καὶ τίνι· καὶ λοιπὸν, ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πῶς χρητῆσθαι τὸ αὐτοῦ. Ὅπου δ' ἂν ἀπονεύσης ἀπὸ 18 τινος τούτων, εὐθύς ζημία, οὐκ ἔξωθέν ποθεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνεργείας.

Τί οὖν; Δυνατὸν ἀναμάρτητον ἤδη εἶναι; Ἀμήχανον· ἀλλ' 19 ἐκεῖνο δυνατὸν, πρὸς τὸ μὴ ἁμαρτάνειν τετάσθαι διηνεκῶς. Ἀγαπητὸν γάρ, εἰ μηδέποτε ἀνιέντες ταύτην τὴν προσοχὴν, ὀλίγων γε ἁμαρτημάτων ἐκτὸς ἐσόμεθα. Νῦν δ' ὅταν εἴπῃς, 20 ἀπαύριον προσέξω· ἴσθι ὅτι τοῦτο λέγεις, Σήμερον ἔσομαι ἀναίσχυντος, ἄκαιρος, ταπεινός· ἐπ' ἄλλοις ἔσται τὸ λυπεῖν με· ὀργισθήσομαι σήμερον, φθονήσω. Βλέπε, ὅσα κακὰ σεαυτῷ ἐπιτρέπεις. Ἀλλ' εἰ αὐριον καλῶς ἔχει, πόσω κρεῖττον σήμερον; 21 εἰ αὐριον συμφέρει, πολὺ μᾶλλον σήμερον· ἵνα καὶ αὐριον δυνακθῆς, καὶ μὴ πάλιν ἀναβαλῆ εἰς τὴν τρίτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ'.

Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν.

ὍΤΑΝ τις ἡμῖν ἀπλῶς θόξῃ διειλέχθαι περὶ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων, πῶς ποτε ἐξαγόμεθα καὶ αὐτοὶ πρὸς τὸ ἐκφέρειν πρὸς αὐτὸν τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα, καὶ τοῦτο ἀπλοῦν οἰόμεθα εἶναι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἄνισον εἶναι δοκεῖ, αὐτὸν μὲν ἀκηκοέναι 2 τὰ τοῦ πλησίον, μὴ μέντοι μεταδιδόναι κάκεινῳ ἐν τῷ μέρει τῶν ἡμετέρων· εἴθ' ὅτι οἰόμεθα οὐχ ἀπλῶν ἀνθρώπων παρέξειν αὐτοῖς φαντασίαν, σιωπῶντες τὰ ἴδια. Ἀμέλει πολλάκις εἰώθασι 3 λέγειν, Ἐγὼ σοι πάντα τὰμαυτοῦ εἶρηκα, σύ μοι οὐδὲν τῶν σῶν εἰπεῖν θέλεις; ποῦ γίνεται τοῦτο; Πρόσεστι δὲ καὶ τὸ 4 οἶεσθαι ἀσφαλῶς πιστεύειν τῷ ἤδη τὰ αὐτοῦ πεπιστευκότι.

- Ἰπέρχεται γὰρ ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἂν ποτε οὗτος ἐξείποι τὰ ἡμέτερα, εὐλαβούμενος μὴ ποτε καὶ ἡμεῖς ἐξείπωμεν τὰ ἐκείνου.
- 5 Οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐν Ῥώμῃ αἱ προπετεῖς λαμβάνονται. Παρακεκῆθικέ σοι στρατιώτης ἐν σχήματι ἰδιωτικῷ, καὶ ἀρξάμενος κακῶς λέγειν τὸν Καίσαρα, εἶτα σὺ, ὥσπερ ἐνέχυρον παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῆς πίστεως, τὸ αὐτὸν τῆς λοιδορίας κατήρχθαι, λέγεις καὶ αὐτὸς ὅσα φρονεῖς· εἶτα θεθεὶς ἀπάγη.
- 6 Τοιοῦτόν τι καὶ ἐν τῷ καθόλου πάσχομεν. Αὐτὰρ ὡς ἐμοὶ ἐκείνος ἀσφαλῶς πεπίστευκε τὰ ἑαυτοῦ, οὕτως καὶ γὰρ τῷ
- 7 ἐπιτυχόντι; Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἀκούσας σιωπῶ, ἂν γε ὦ τοιοῦτος· ὁ δ' ἐξελθὼν ἐκφέρει πρὸς πάντας. Εἶτ', ἂν γινῶ τὸ γενόμενον, ἂν μὲν ὦ καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ ὁμοιος, ἀμύνεσθαι θέλων, ἐκφέρω
- 8 τὰ ἐκείνου· καὶ φύρω, καὶ φύρομαι. Ἄν δὲ μνημονεύω, ὅτι ἄλλος ἄλλου οὐ βλάπτει, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ ἔργα ἕκαστον καὶ βλάπτει καὶ ὠφελεῖ, τούτου μὲν κρατῶ, τοῦ μὴ ὁμοίον τι ποιῆσαι ἐκείνῳ, ὅμως δ' ὑπὸ φλυαρίας τῆς ἑμαυτοῦ πέπονθα ἅ πέπονθα.
- 9 Ναί. Ἄλλ' ἄνισόν ἐστιν ἀκούσαντα τὰ τοῦ πλησίον ἀπόρρητα,
- 10 αὐτὸν ἐν τῷ μέρει μηδενὸς μεταδιδόναι αὐτῷ. Μὴ γὰρ σε παρεκάλουν, ἄνθρωπε; μὴ γὰρ ἐπὶ συνθήκαις τισιν ἐξήνεγκας
- 11 τὰ σαυτοῦ, ἢν' ἀκούσης ἐν τῷ μέρει καὶ τὰ ἐμά; εἰ σὺ φλύαρος εἶ, καὶ πάντας τοὺς ἀπαντήσαντας φίλους εἶναι δοκεῖς, θέλεις καὶ ἐμὲ ὁμοίον σοι γενέσθαι; τί δ', εἰ σὺ καλῶς μοι πεπίστευκας τὰ σαυτοῦ, σοὶ δ' οὐκ ἔστι καλῶς πιστεῦσαι, θέλεις με
- 12 προπεσεῖν; οἷον εἰ πίθου εἶχον ἐγὼ μὲν στεγνόν, σὺ δὲ τετραπημένον· καὶ ἐλθὼν παρακατέθου μοι τὸν σαυτοῦ οἶνον, ἵνα βάλω εἰς τὸν ἐμὸν πίθον, εἶτ' ἠγανάκτεις ὅτι μὴ καὶ γὰρ σοὶ πιστεύω τὸν ἑμαυτοῦ οἶνον. Σὺ γὰρ τετραπημένον ἔχεις τὸν
- 13 πίθον. Πῶς οὖν ἔτι ἴσον γίνεται; Σὺ πιστῷ παρακατέθου, σὺ αἰδῆμονι, τὰς ἑαυτοῦ ἐνεργείας μόνας βλαβεράς ἠγουμένῳ καὶ

ὠφελίμους, τῶν δ' ἐκτὸς οὐδέν. Ἐγὼ σοὶ θέλεις παρακαταθῶ- 14
 μαι, ἀνθρώπῳ τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν ἠτιμακότε, θέλοντι δὲ
 κερματίου τυχεῖν, ἢ ἀρχῆς τινος, ἢ προαγωγῆς ἐν τῇ αὐλῇ,
 καὶ μέλλης τὰ τέκνα σου κατασφάζειν, ὡς ἡ Μήδεια; Ποῦ
 τοῦτο ἴσον ἐστίν; Ἀλλὰ δεῖξόν μοι σαυτὸν πιστόν, αἰδήμονα, 15
 βέβαιον· δεῖξον, ὅτι δόγματα ἔχεις φιλικὰ· δεῖξόν σου τὸ
 ἀγγεῖον ὅτι οὐ τέτρηται· καὶ ὄψει, πῶς οὐκ ἀναμένω ἵνα μοι
 σὺ πιστεύσης τὰ σαυτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς ἐλθὼν πρὸς σέ, παρα-
 καλῶ ἀκοῦσαι τῶν ἐμῶν. Τίς γὰρ οὐ θέλει χρήσασθαι ἀγγεῖῳ 16
 καλῷ; Τίς ἀτιμάζει σύμβουλον εὖνον καὶ πιστόν; τίς οὐκ
 ἄσμενος δέξεται τὸν ὡσπερ φορτίου μεταληψόμενον τῶν αὐτοῦ
 περιστάσεων, καὶ αὐτῷ τούτῳ κουφιοῦντα αὐτόν, τῷ μετα-
 λαβεῖν;

Ναί. Ἀλλ' ἐγὼ σοὶ πιστεύω· σὺ ἐμοὶ οὐ πισεύεις; Πρῶτον 17
 μὲν, οὐδὲ σὺ ἐμοὶ πισεύεις, ἀλλὰ φλύαρος εἶ, καὶ διὰ τοῦτο
 οὐδὲν δύνασαι κατασχεῖν. Ἐπεὶ τοι, εἰ τοῦτό ἐστιν, ἐμοὶ μόνῳ
 αὐτὰ πίσευσον. Νῦν δ' ὅν ἂν εὐσκολοῦντα ἴδῃς, παρακαθίσας 18
 αὐτῷ λέγεις· Ἀδελφε, οὐδένα σου ἔχω εὐνούσπερον, οὐδὲ
 φίλτερον, παρακαλῶ σε ἀκοῦσαι τὰ ἐμά. Καὶ τοῦτο πρὸς τοὺς
 οὐδὲ τι ὀλίγον ἐγνωσμένους ποιεῖς. Εἰ δὲ καὶ πισεύεις ἐμοί, 19
 δῆλον, ὅτι ὡς πιστῷ καὶ αἰδήμονι, οὐχ ὅτι σοὶ τὰ ἐμαυτοῦ
 ἐξεῖπον. Ἄφες οὖν, ἵνα καγὼ ταῦτά ὑπολάβω. Δεῖξόν μοι, ὅτι, 20
 ἂν τίς τινα τὰ αὐτοῦ ἐξεῖπη, ἐκεῖνος πισθὸς ἐστὶ καὶ αἰδήμων.
 Εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, ἐγὼ περιερχόμενος πᾶσιν ἀνθρώποις τὰ
 ἐμαυτοῦ ἂν ἔλεγον, εἰ τούτου ἕνεκα ἔμελλον πισθὸς καὶ αἰδήμων
 ἔσεσθαι. Τὸ δ' ἐστίν οὐ τοιοῦτον· ἀλλὰ δογμάτων δεῖ οὐχ ὧν
 ἔτυχεν. Ἄν γοῦν τινα ἴδῃς περὶ τὰ ἀπροαίρετα ἐσπουδακότα, 21
 καὶ τούτοις ὑποτεταχότα τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, ἴσθι ὅτι
 ἄνθρωπος οὗτος μυρίου ἔχει τοὺς ἀναγκάζοντας, τοὺς
 κωλύοντας. Οὐκ ἐστὶν αὐτῷ χρεία πίσεως ἢ τροχοῦ πρὸς τὸ 22

298 ΕΠΙΚΤΗΤ. ΔΙΑΤΡΙΒ. IV, ιγ', 23-24.

ἔξειπεν & οἶδεν· ἀλλὰ παιδισκαρίου νευμάτιον, ἂν οὕτω τύχη,
ἐκσεισεί αὐτὸν, Καισαριανοῦ φιλοφροσύνη, ἀρχῆς ἐπιθυμία,
23 κληρονομίας, ἄλλα τούτοις ὅμοια τρισμύρια. Μεμνήσθαι οὖν
δεῖ ἐν τοῖς καθόλου, ὅτι οἱ ἀπόρρηται λόγοι πίστεως χρείαν
24 ἔχουσι, καὶ δογμάτων τοιούτων. Ταῦτα δὲ ποῦ νῦν εὐρεῖν
ῥαδίως; Ἡ δεῖξάτω μοί τις τὸν οὕτως ἔχοντα, ὥστε λέγειν,
Ἐμοὶ μόνων μέλει τῶν ἐμῶν, τῶν ἀκωλύτων, τῶν φύσει ἐλευ-
θέρων· ταύτην οὐσίαν ἔχω τοῦ ἀγαθοῦ· τὰ δὲ ἄλλα γινέσθω
ὡς ἂν διδῶται, οὐ διαφέρομαι.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ

ΤΑΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ.

Τὸ ΤΡ σημαίνει τὸ παρ' ἐμοὶ ἀντίτυπον τῆς Ἑνετίστῃν ἐκδόσεως τοῦ Τριγκαυέλλου (Venetiis... Trincavelli, MDXXXV), ἐν ᾧ προσέγραψεν, οὐκ οἶδ' ὅστις, ὁ πρὸ ἐμοῦ κεκτημένος αὐτὸ, διαφόρους γραφάς, σπανίως δέ ποτε καὶ διορθώσεις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ἘΔΔΦΙΟΝ 5, καὶ λέγων αὐτός.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ (ᾧ συνάδει καὶ ἕτερον ἀντίγραφον ἐκ τῶν παραβληθέντων ὑπὸ τοῦ προτέρου ἐκδότου), ΑΤ, καὶ λέγων αὐτούς.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α, ἘΔΔΦΙΟΝ 3, μὲν τι γράφειν.] ἘΞ ΕΔ, ΑΤ, μὲν ἄν τι γράφειν. ΔΓ, μὲν ἀντιγράφειν. — ἘΔ. 4, μόνη γὰρ αὕτη καὶ αὐτὴν ΚΑΤΑΝΟΗΣΟΥΣΑ παρείληπται κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΚΑΤΑΝΟΗΣΑΣΑ ὁ γὰρ νοῦς, Μόνη ἢ λογικὴ δύναμις παρείληπται καὶ εἰς τοῦτο κατατάσσεται ὑπὸ τῆς φύσεως, ἵνα καὶ ἑαυτὴν θεωρῇ κ. τ. λ. — ἘΔ. 5, αὐτὸ γὰρ οὐ λέγει.] Τὸ χρυσίον αὐτὸ οὐ λέγει, Καλὸν εἰ μί.

— Ἡ χρηστικὴ ταῖς φαντασίαις] ἡ δύναμις ἡ χρωμένη ταῖς φαντασίαις. — ἘΔ. 6, οὐδὲν ἄλλο] ἢ ἡ λογικὴ δύναμις, ἡ χρωμένη ταῖς φαντασίαις. — ἘΔ. 12, ἔδωκά σοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἔδωκα μὲν σοι. — ἘΔ. 16, σπώμενοι] ταρσασόμενοι. — παρακύπτομεν.] Τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κυττάζομεν, ἢ καὶ Παρακυττάζομεν. Σεσημειώται γὰρ ἀλλαχοῦ (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλ. Αὐτοσχ. στοχ. σελ. 46) τὸ Κυττάζω, οὐδὲν ἕτερον εἶναι ἢ τὸ τῶν ἀρχαίων Κυπτάζω, τοῦτο δὲ παρὰ τὸ θεματικώτερον Κύπτω, Διορθοῦσθω κατὰ πάρεργον καὶ ὁ Ἡσύχιος· «Κυπτάζειν, διατρίβειν, σραγγεύειν, καὶ ἘΝΑΙ-» ΣΧΥΝΕΙΝ κ. τ. λ. » Καὶ «Ἐκύπταζον... ἩΛΟΓΗΘΗΝ.» Γραπτέον γὰρ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἐξηγήσει, ἘΝΑΣΧΟΛΕΪΝ, ἢ ἘΝΑΣΧΟΛΕΪΣΘΑΙ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ἩΣΧΟΛΗΘΗΝ. — Τῷ Αἰόλῳ] τῷ τῶν ἀνέμων ταμία (Ὀδυσσ. κ', 21). — ἘΔ. 17, ὡς ἂν ὁ θεὸς θελή.] Ἄντικρυς τὸ τῆς κυριακῆς προσευχῆς, «Γεννηθήτω τὸ θελήμα σου.» — ἘΔ. 19, Λατέρανός.] Διέγραψα τὸ ἐγκλινόμενον μόριον τοῦ Λατέρανός τις, οὐ νοθεῖαν κατέγνωσαν καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ. Ἀνεῖλε δὲ τὸν Λατέρανον ὁ Νέρων, καθὰ καὶ πλείστους ἐτέρους. (Ἰδ. ΤΑCIT. *Annal.* XV, 60) — ἘΔ. 20, Ἐπαφροδίτῳ τῷ ἀπελευθέρῳ τοῦ Νέρωνος] καὶ δεσπότη αὐτοῦ τούτου τοῦ λέγοντος Ἐπικτήτου. — ὙΠΕΡ τοῦ συγκρουσθῆναι.] Ἰσ. γρ. ΠΕΡΙ. Ὁ δὲ νοῦς, Ἐξετάζοντι τῷ Ἐπαφροδίτῳ τὸν Λατέρανον περὶ τοῦ συγκρουσθῆναι (καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ προσκροῦσαι) πρὸς τὸν Νέρωνα. — ἘΔ. 26, Θρασέας.] Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὑπὸ Νέρωνος καὶ οὗτος ἀναιρεθεὶς (ΤΑCIT. *Annal.* XVI, 21). — ἘΔ. 27, Ροῦφος.] ἕτερος οὗτος Στωϊκὸς φιλόσοφος (Masonius Rufus). — ἘΔ. 28, Ἀγριππίνος ἔλεγεν.] Ἐκ ΔΓ (ἦν ἐπήνεσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ), ΑΤ, Ἀγριππίνος τί ἔλεγεν; Ἐφυγαδεύθη δ' ὑπὸ Νέρωνος ὁ Ἀγριππίνος, οὗ τὸν πατέρα ἀνηρήκει Τιθέριος, οὐδὲν ἥττον τοῦ Νέρωνος ὠμὸς τύραννος (Sueton. *Tib.* 61). — ἘΔ. 29, ἡ πέμπτη] ὥρα τῆς ἡμέρας, ἐν ἣ κατακρηθῆναι τὸν Ἀγριππίνον. ἔδει. — Ψυχρολουτεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ. Ψυχρολουτρεῖν. — ἘΔ. 30, Ἀρίκειαν,] πόλιν τὴν νῦν τοῖς Ἰταλοῖς ἀνομαζομένην Riccia ἢ Rizza.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β', ἘΔΆΦΙΟΝ 3, Ὅταν γοῦν ΠΆΘΗ τις ὅτι εὐλογον.] Προεῖλοντο τῆς διαφορῆς γραφῆς, ΜΆΘΗ, οἱ πρὸ ἐμοῦ τὸ Πάθη, ὡς Στωϊκοῖς οἰκειότερον ῥῆμα, ταῦτόν πως δυνάμενον τῷ δοξάσῃ, φαντασθῆ, ἢ καὶ πειτθῆ. — ἘΔ. 5, ἄλλῳ δ' ἄλλο προσπίπτει] δοκεῖ, φαίνεται (se présente) — ἘΔ. 8, ἀμίδα παρακρατεῖν.] Ἄμις,

τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον, ὑπερὶ οἱ δούλοι ἠναγκάζοντο παρακρατεῖν οὐροῦντι τῷ δεσπότῃ, καὶ δεσπότη πολλὰκις μειρακίῳ γέροντες ὄντες αὐτοὶ ὡς φησί τις τῶν κωμικῶν (παρ' Ἀθην. σελ. 262) δούλον παράγων τὴν ἑαυτοῦ τύχην ὀλοφυρόμενον·

Τί γὰρ ἔχθιον, ἢ Παῖ Παῖ καλεῖσθαι παρά πότον;

Καὶ ταῦτ', ἀγενεῖῳ μειρακυλλίῳ τινὶ

Τὴν ἀμίδα φέρειν;

— Εἰδ. 9, τὸ αὐτὸν παρακρατῆσαι ἀφόρητον δοκεῖ,] ὡσπερ ἔδοξε καὶ τῷ αἰχμαλωτισθέντι καὶ πραθέντι παιδί Δάκωνι, ὅς, καθά φησι Πλούταρχος (Λακων. ἀποφθεγμ.), « Τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὑπήκοος ἦν » τῷ πρικμένῳ, ὅσα ᾤετο προσήκειν ἐλευθέρῳ ποιεῖν· ὡς δὲ προσ- » ἔταξεν ἀμίδα κομίζεσθαι, οὐκ ἠνέσχετο, εἰπὼν, Οὐ δουλεύσω· » ἐνισταμένου δὲ ἐκείνου, ἀναβάς ἐπὶ τὸν κέραμον, καὶ εἰπὼν, Εἶση » τῆς ὠνῆς, ἔβαλεν ἑαυτὸν κάτω, καὶ ἔτελεύτα. » Ἐνθα οἱ κριτικοὶ, ὈΝΗΣΗ γραπτέον εἶναι εἵλασαν, ἐν' ὃ νοῦς ἦ, Τοῦτο κερδανεῖς ὠνησάμενός με. — Εἰδ. 11, Ἀλλ' οὐκ ἂν κατ' ἐμέ.] Ἀλλὰ τὸ παρακρατῆσαι ἀμίδα οὐκ ἂν εἴη μοι προσῆκον, οὐκ ἂν μοι πρόπει. Ἴσως κακῶς ἐπλέουσαν ὁ δυνητικός. — Εἰδ. 12, Ἀγριππίνος] ὁ ἀνωτέρω (I, α, § 28) μνημονευθεῖς. — Εἰδ. 17, κρόκην.] Ἴσον ἐνθάδε δύναται ἡ Κρόκη (ἢ καὶ Κροκίς ἢ Κροκὺς λέγεται) τῇ ἐν τῇ συνηθείᾳ Κλωστῇ· ἀλλαχοῦ δὲ, ἀντιδιηρημένως πρὸς τὸν Στήμονα (κοινῶς Στῆμόνιον, chaine), σημαίνει τὸ παρ' ἡμῖν Ὑφάδιον (χυσ. φάδι, trame). Ἡσύχιος ἐξηγεῖται, « Κρόκη, πέμματος εἶδος, ἢ Ῥοδάνη. » Καὶ τῇ μὲν πέμματι σημαίνουση Κρόκη παραπλήσιον ὄνομα τὸ croquet ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, πέμματος εἶδους θηλωτικόν. Τὴν δὲ Ῥοδάνην, καὶ Ῥαδάνην ὁ Ἡσύχιος καλεῖ· « Ῥαδάνη, κρόκος (γρ. κροκὺς)· » ὁμοίως, Ῥοδάνη. » Ἀλλαχοῦ δὲ φησι· « Τολύπη... ἀγαθίδιον » σήμονος, ἢ Ῥοδάνης, » Τολύπην καλῶν, τὴν παρ' ἡμῖν νῦν Τουλοῦπαν, Ἀγαθίδιον δὲ, ὅπερ ἡμεῖς Κυβάριον (pelote), παρὰ τὸ Κυβάριον. Λέγει δὲ καὶ ἡ ἐν τῇ Βατραχομουμαχίᾳ (στίχ. 187) Ἀθηναῖα περὶ τοῦ ἑαυτῆς πέπλου,

Ὅν ἐξύφηνα καμουῦσα

Ἐκ Ῥοδάνης λεπτῆς, καὶ σήμονα λεπτὸν ἔνησα.

Παρ' ἡμῖν δὲ νῦν ἡ Ρόδανη οὐ τοῦτο σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἐργαλεῖον, ὅπερ οἱ Γάλλοι rouet καλοῦσι (Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ἰσοκράτ. σημ. σελ. 65). — Εἰδ. 19, Πρίσκοις Ἐλουίδιοις,] Μνημονεύει τούτου καὶ Μάρκος Ἀντωνίνος (Α, εἰδ'). Τῆς Στωϊκῆς δ' αἰρέσεως καὶ ὁ Πρίσκοις εἶκε γεγονέναι, ὡς ἐστὶ συλλογίσασθαι ἐξ ὧν φησι Τάκιτος περὶ αὐτοῦ, *Doctores sapientiæ secutus est, qui sola bona quæ honesta, mala tantum quæ turpia : potentiam, nobilitatem, ceteraque extra animum, neque bonis neque malis adnumerant* (ΤΑΚΙΤ. *Historiar.* IV, 5). Ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ Οὐεσπασσιανοῦ. — Εἰδ. 24, οὐδ' ἂν ἐκώλυεν εἰσελθεῖν. Ἄλλ' ἤθει.] Ἰσ. ἐγγράπτο πάλαι, οὐδ' ἂν ἐκώλυεν εἰσελθεῖν, εἰ ἤθει. — ὡς κεράμιον.] Καθ' Ἡσύχιον, «Κεράμιον τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σαμνίον.» Ἐνθάδε φαυλιστικῆ παραβολῇ τὸν ἠλίθιον δηλοῖ, ὡς καὶ ἐν τῷδε τῷ παρά τοῖς Γάλλοις, *bête comme une cruche*. — Εἰδ. 25, ἦν δ' ἐκεῖνος] ὁ ἀθλητής οὕτως ἐξηγησαμένου τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Ἀποκόπτομεν... ἀπερχόμεθα.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφων ἔγραψεν ὀριστικῶς, Ἀποκόπτομεν... ἀπερχόμεθα — Εἰδ. 26, Πυθόμενον δὲ τινος] ἐρωτήσαντος τὸν Ἐπίκτητον. — οὐχὶ παρά τῷ ΒΑΤΩΝΙ ἀλειφόμενος.] Ἐξ Εἰδ. ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, ΒΑΤΩ. Εἰκὸς Βάτωννα καὶ Βάτων καλεῖσθαι τὸν αὐτὸν, κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Προδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ. 378) σημειωθέντα δικατάληκτα εἰς ὧν καὶ οὗ ὀνόματα. Ἦν δ' ὁ Βάτων οὗτος ἐπίσημος γυμνασίαρχος, γεγονὼς ἐπὶ Ἐπίκτητου, καθὰ ἐσημειώσαντα ἐξ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν οἱ πρὸ ἡμῶν. — Εἰδ. 28, τὸ κατὰ πρόσωπον κ. τ. λ.] τὸ οἰκεῖον καὶ ἀρμόζον ἐκάστῳ προσώπῳ, καὶ τοσαῦτον ἰσχύει παρ' ἐκείνοις, οἳ ἂν ἐθισθῶσιν αὐτὸ ἐπισκέπτεσθαι. — Εἰδ. 29, διαξύρησαι.] Τοῦ γὰρ Δομιτιανοῦ ἐξορίζοντος τῆς Ρώμης τοὺς φιλοσόφους, οἳ μὴ βουλόμενοι εἰς τὴν ὑπεριόριαν ἀπελθεῖν ἐξυρῶντο, λαθεῖν ἐπιέμενοι, ὅτι ἦσαν φιλόσοφοι. — Εἰδ. 32, προσπηδᾶν.] Ἐξ Εἰδ. ΑΤ. προσπηδᾶν. — Εἰδ. 33, μὴ ὀλίγου αὐτὴν πωλήσης.] Ὑποτακτικῶς, οὐκ ἀπαγορευτικῶς ἐκδικεῖται τὸ ῥῆμα, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ ἠρτηται γὰρ ἀπὸ τοῦ Σκέψαι. Σκέψαι (φησί), μὴ διὰ μικρά τινα προδῶς τὴν σὴν προαίρεσιν καὶ ἐλευθερίαν· εἰσὶ γὰρ καὶ τοῖς παλιμβόλοις τούτοις, αἳ τε μικροδουλοὶ καλούμενοι, ὡς ἐν ἄλλοις φησὶν Ἐπίκτητος, καὶ οἱ μεγαλόδουλοὶ, ἀμφοτέρω μὲν ψεκτοὶ, μακρῶ δὲ μᾶλλον οἱ μικρῶν ἔνεκα προίεμενοι τὰ τῷ προσώπῳ προσήκοντα. — Εἰδ. 36, τοῦτό μοι

ίκανόν ἐστι.] Εἰ καὶ μὴ Σωκράτης ἢ Σωκράτους κρείττων εἰμί, ἀλλ' οὖν ἰκανόν γέ μοι ἐστίν, εἰ σπουδάξοιμι ἐκεῖνον μιμῆσθαι, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἀποτυποῦσθαι. — Εἰδ. 37, Μίλων] ὁ Κροτωνιάτης, ἀθλητὴς ῥώμῃ σώματος περιβόητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ', ΕἰσάφιοΝ 1, τῷ δόγματι τούτῳ συμπαθεῖσαι,] οὕτως ἐξ ὅλης ψυχῆς αὐτῷ πιστεῦσαι, καὶ ἀμεταπέιστως ἔχειν περὶ αὐτό, ὡσανεὶ ὑπὸ πάθος συνωθούμενος. — Εἰδ. 3, οἱ πολλοὶ μὲν.] Ἐξ ἐτέρων εἰκασίας προσέθηκα τὸ ἄρθρον, ὡς ἐν τε τῷ παρόντι κεφαλαίῳ, μικρὸν ὑποβάς, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (II, ιδ', 25) μετὰ τοῦ ἄρθρου συνάπτει τὸ Πολλοί. — Εἰδ. 6, τῶν σαρκιδίων... τούτοις προστέθη-
 κας;] Παράθεε τούτοις τὰ ἐκ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου (I, κδ') — Εἰδ. 7, Διὰ ταύτην τὴν συγγένειαν κ. τ. λ.] Καίπερ οὐ πάνυ τε σαφῶς πεφρασμένοι, τοιοῦτον ἔχει τὸν νοῦν τὸ χωρίον, οἷον περ καὶ εἰ ἔλεγε, Τῶν ἐπὶ ταύτην τὴν συγγένειαν (τὴν πρὸς τὰ ζῶα, καὶ οὐ τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς) ἀποκλιόντων, οἱ μὲν λύκοις ὅμοιοι γινόμεθα κ. τ. λ. — Εἰδ. 9, Ὁράτε οὖν, καὶ προσέχετε.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν τὴν τῆς Ἐπικτήτου ἰδέας τῶν λόγων ὁμοιότητα πρὸς τὴν τῶν Εὐαγγελιστῶν ἰδέαν· οὕτω γὰρ κακεῖνοι (Ματθ. ις', 6), αὐτοῖς ῥήμασιν, « Ὁράτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων » καὶ Σαδδουκαίων. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ΕἰσάφιοΝ 1, ἡ δ' ἐκκλησις πρὸς κακά,] τουτέστι, τὸ ἀπὸ τῶν κακῶν ἐκκλίνειν. — Τὴν μὲν ἄρεξιν... ΚΑΙ ὑπερτέθειται.] Γραπτέον, οἶμαι, διασκευτικῶς, ἢ, κατὰπερ ἐδήλωσα καὶ ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον σημειώσεις (σελ. 115). — Εἰδ. 3, ταύτην ἔχει τὴν ἐπαγγελίαν,] τοῦτο ἐπαγγέλλεται, βούλεται, ἐπὶ τοῦτο τείνει. — Εἰδ. 6, Χρυσίππου συντάξεις,] συντάγματα (ἴδ. καὶ Ἐγχειριδ. XLIX, καὶ τὰ ἐκεῖ σημειωθέντα σελ. 141) περὶ Χρυσίππου. — Εἰδ. 8, τὸν συνεγγισμὸν, τὴν προκοπὴν.] Τούτων θάτερον ὀπότερον διαγραφτέον μοι δοκεῖ· ἄμεινον ἴσως διαγράψω τὰς δύο πρώτας λέξεις, Τὸν συνεγγισμὸν· τοῦτον γὰρ μικρὸν ἀνωτέρω ἄρον ἀπέδωκε τῆς Προκοπῆς. — Εἰδ. 11, ἐν ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ καὶ ἐποχῇ.] Διάφορ. γρ. ΠΡΟΣΘΕΣΕΙ. Πιθανῶς οἱ πρὸ ἐμοῦ προείλοντο τὴν πρώτην ταῦτο σημαίνειν ἐνθάδε τὴν πρόσθεσιν ἐγνωκότες τῇ Στωϊκῆς συνηθεσίῳ λέξει Συγκαταθέσει, ἢ ἐναντία ἢ ἐποχῇ, τουτέστι ἢ τῆς διανοίας ἐπ' οὐδέτερα ῥοπή, ἀλλ' οἰονεὶ σάσις, ἔστ' ἂν ἀκριβέστερον ἐρευνήσασα τὰ προκείμενα, θατέρω προσθῆται, ἀπα-

ςᾶσα τοῦ ἐτέρου. Ἐνθεν καὶ τὸ μήπω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς
 ῥῆμα Ἀπροσθετεῖν, (Διογ. Λαερτ. ΙΧ, 76) τὸ μὴ συγκατα-
 τίθεσθαι. Καὶ τοῦτο μὲν ἐστὶν ἡ Πρόσθεσις (διὰ τῆς Πρὸς) ἢ
 δὲ Πρόθεσις (διὰ τῆς Πρὸ) σημαίνει τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις *projet*.
 — ἘΔ. 12, Πρῶτοι δὲ εἰσὶν οἱ πρῶτοι τόποι,] περὶ ὧν ἐν τοῖς
 ἐξῆς (III, 6,) ἐρεῖ, τριῶν ὄντων ἐν τῇ Ἠθικῇ ἐπιστήμῃ. Πρώτους δὲ
 αὐτοὺς καλεῖ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τῶν τριῶν ἐτέρων, οὓς ὠρίσατο
 καὶ ἐν τῇ Λογικῇ ἐπιστήμῃ (Ἐγχειριδ. LII) — ἄρα οὕτω προ-
 κόπτεις; — ἘΔ. 13, Ἴδε μου τοὺς ἀλτῆρας.] Σφῆραι ἦσαν
 οἱ ἀλτῆρες μολύβδου ἢ τινοσ ἐτέρας ὕλης πεποιημένοι, αἷς ἐν τοῖς
 γυμνασίοις ἐχρῶντο, περὶ ὧν ὁ Γαληνὸς (Ἰγίειν. II, ια', τόμ. VI,
 σελ. 147) ταῦτα λέγει, « Καταθέντες ἀλτῆρας ἐν τῷ πρόσθεν διεστώτας
 » ἀλλήλων ὀργυιᾶν, εἴτ' ἐν μέσῳ στάντες αὐτῶν, ἀναιροῦνται προ-
 » κύπτοντες, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, τῇ δὲ ἀριστερᾷ
 » τὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς, καὶ αὐτοὶ ἐκάτερον εἰς τὴν οἰκείαν κατατίθενται
 » χώραν, καὶ τοῦτο δρῶσιν ἐφεξῆς πολλάκις ἀτρεμίζοντες τῇ βάσει. »
 Ἀλτῆρας δὲ ὠνομάσθαι εἰκὸς διὰ τὸ καὶ ἄλλεσθαι τοὺς ἀγωνιζομένους,
 κατέχοντας αὐτοὺς ταῖς χερσί· — ἘΔ. 14, τὴν περὶ Ὀρμῆς
 σύνταξιν] τοῦ Χρυσίππου. — πῶς ἐπιβάλλεις καὶ προτίθεσαι καὶ
 παρασκευάζει] Ἐπιβάλλειν ἐστὶ τὸ ἐγχειρεῖν ἔργῳ ἢ πράξει τινὶ, κατ'
 ἔλλειψιν τοῦ χειρα (entreprendre). Τὸ δὲ προτίθεσθαι (se
 proposer) ἐνέργειαν νοῦ σημαίνει προηγουμένην τοῦ ἐπιβάλλειν, καὶ
 αὐτὸ τὸ ἐπιβάλλειν ὀρίζουσαν, ἣ ἔπεται τὸ παρασκευάζεσθαι τὰ
 πρὸς τὸ ἔργον ἢ τὴν πράξιν συντείνοντα. Τὰ δὲ ὀνόματα οὕτως
 ὀρίζονται· « Πρόθεσιν μὲν οὖν εἶναι λεγούσι σημειώσιν ἐπι-
 » τελέσεως· Ἐπιβολὴν δὲ, ὀρμὴν πρὸ ὀρμῆς· Παρασκευὴν δὲ,
 » πράξιν πρὸ πράξεως· Ἐγχείρησιν δὲ, ὀρμὴν ἐπὶ τινοσ ἐν χερσίν
 » ἢ ἢ ὄντος κ. τ. λ. ») (Στοβ. Ἠθικ. ἐκλογ. σελ. 164 Heeren).
 Τούτων καὶ Πλούταρχος (Πότερ. τῶν ζ. φρονιμωτ. § 3) ἐμνημόνευσε,
 δυσχεραίνων ὅμως τῇ τοσαύτῃ τῶν Στωϊκῶν λεπτολογίᾳ. Ἀντὶ τοῦ
 παρὰ τῷ Στοβαίῳ Ἐπιτελέσεως, κακῶς γράφεται παρὰ Πλου-
 τάρχῳ Ἐπιτελειώσεως. — ἘΔ. 19, μεταρρίπτεσθαι.] ΔΓ (κακῆ)
 μετακριπίζεσθαι. Ἐκ τούτου μόνου τοῦ χωρίου παρελήφασιν τὸ μεταρ-
 ρίπιζεσθαι οἱ Λεξικογράφοι. Ἴσως ἐγράφετο πάλαι μεταρρί-
 πτεῖσθαι ὅπερ οὐδὲν κωλύει καὶ μεταρρίπτιζεσθαι γράφειν.

— ΕΔ. 20, λούεται ὡς πιστὸς, ὡς αἰδήμων, ἐσθίει ὡσχύτως, ἐπὶ τῆς... ἐκπονῶν.] Μετεποίησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐν τῇ καταριθμήσει τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων, εἰς τοῦτο, τὴν στίξιν, ἔχουσαν ἐν τῷ κειμένῳ οὕτως, « λούεται ὡς πιστὸς, ὡς αἰδήμων ἐσθίει, » ὡσαύτως ἐπὶ τῆς... ἐκπονῶν. » Ὁ νοῦς, Λούεται μετὰ πίστεως καὶ αἰδοῦς, ἐσθίει μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ αἰδοῦς κ. τ. λ — ΕΔ. 23, καὶ τὸ Οἴμοι.] Εξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸ ἄρθρον. — ΕΔ. 24, Ὡ φίλε Κρίτων] ἃ Σωκράτης ἔλεγεν ἐν τῇ φυλακῇ. — ΕΔ. 25, ἀλλ' ὅποσοι βασιλεῖς λέγουσι.] ΔΓ, ἄλλοι πόσοι κ. τ. λ. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ μετ' ἀρνήσεως, καὶ ἐρωτηματιζοντα, γραπτέον εἶναι, Ἄλλοι πόσοι βασιλεῖς οὐ λέγουσι; — ΕΔ. 30-31, Εἶτα Τριποτόλεμω μὲν... τῷ δὲ τὴν ἀλήθειαν εὐρόντι κ. τ. λ.] Εἰρωνικῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς βωμοῦ ἄξιον εἶναι λέγει τὸν Χρυσίππου. Οὐ πάνυ τι γὰρ ἠρέσκετο, καίπερ ὢν Στωϊκὸς, ὁ Ἐπίκτητος ταῖς τοῦ Χρυσίππου λεπτολογίαις, σημειωσαμένου τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ, καὶ ἀρχαιότερον, τοῦ Βαύλου: Les Sénèque, les Épictète, les Arrien ne s'empressent pas beaucoup à lui [à Chrysippe] témoigner leur vénération... Arrien revient souvent à la charge contre ceux qui s'attachaient à la lecture de ce philosophe, et qui comptaient cela pour un grand exploit. On ne peut pas dire positivement, ce me semble, qu'il lui approprie l'éclat et la gloire qui résultent d'une réflexion qu'il fait en considérant les honneurs divins qui furent rendus à Triptolème. Je crois qu'il entend en général que celui qui a découvert aux hommes la vérité, et le chemin de la vertu, mériterait des autels à plus juste titre, que ceux qui enseignèrent à semer du blé. BAYLE, *Dictionn. historique et critique*, au mot, CHRYSIPPE, tom. V, pag. 174.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1, ΕΔΑΦΙΟΝ, 2, ὅταν ἀπαχθεῖς ἀπολιθωθῇ] ὁ ἐνιστάμενος καὶ ἐναντιούμενος πρὸς τὰ ἄγαν ἐκφανῆ, ὅταν καὶ ἀνγκασθεῖς διὰ τὴν ἐκφάνειαν, οὐχ ὁμολογῇ ὅμως τῷ ἀποδεικνύντι, ἀλλ' ἐπιμένῃ τοῖς αὐτῷ δοκοῦντι ἀμετακίνητος, ὡς λίθος. — ΕΔ. 3, τοῦ ἐντροπικοῦ] τῆς ἐντροπῆς φρίκη ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια. — πραταγαμένους ἤ.] Ἰσχυρογνώμων ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν πολέμοις παραταττομένων καὶ ἐτοιμῶν εἰς τὸ μάχεσθαι στρατιωτῶν. — τῶν μαχομένων] τῶν ἀντιφασκόντων. — ΕΔ. 6, Οὔ, φησιν] ὁ Ἀκαδημαϊκός,

Οὐ καταλαμβάνω, φησίν, ὅτι ἐγρήγορα. — ἘΔ. 7, Οὐδέν. Ἐτι τούτῳ διαλέγωμαι;] Συνημμένα πάλαι, « Οὐδέν ἔτι τούτῳ διαλέγομαι » διείλεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐρωτηματίσας καὶ τὴν φράσιν, ἵνα τὸ μὲν Οὐδέν ἀπόκρισις εἴη τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, Οὐδέν διαφέρει αὕτη ἢ φαντασία ἐκείνης, τὰ δὲ λοιπὰ, τοῦ Ἐπικτήτου. Διὸ ἔτρεψα καὶ τὸ ἐριστικὸν εἰς τὸ ὑποτακτικόν, διαλέγωμαι, ἔν', εἴη ὁ νοῦς, Βούλει ἔν' ἔτι τούτῳ διαλέγωμαι; Χρή με τούτῳ ἔτι διαλέγεσθαι; Παραπλησίως καὶ Ἀρίστων ὁ Στωϊκὸς τὸν εἰπόντα Ἀκαδημαϊκόν, οὐδέν καταλαμβάνειν, ἠρώτησεν, « Ἄρ' οὐδὲ τὸν πλησίον σου καθήμενον ὀραῖς; » Ἀρνησαμένου δὲ, ἔφη,

» Τίς δὲ σ' ἐτύφλωσεν, τίς ἀφείλετο λαμπάδος αὐγὰς; »

(Διογ. Λαερτ. VII, 163). — Αἰσθανόμενος οὐ προσποιεῖται.] Ἑλλήνων ἰδία σύνταξις, ἀναλυομένη εἰς τὸ, Αἰσθανόμενος προσποιεῖται μὴ αισθάνεσθαι. Καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐνὶ ῥήματι, τῷ dissimulare ἐρμηνεύειν φιλοῦσι τὸ Οὐ προσποιεῖσθαι παραπλησίως τῷ ἐν τῇ παρ' ἡμῶν συνθεσίᾳ Καμόνετσε, ὅπερ οἱ σπουδαιότεροι ὕποκρίνεται λέγουσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, τῶν γεγονότων ΕΚΑΣΤΟΥ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΕΚΑΣΤΩ — ἘΔ. 10, καὶ συντίθεμεν ΤΟΙΙΑΔΕ τινὰ δι' αὐτῶν.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΤΑΔΕ. — Παρακείμενα.] Ἴσον ἐνταῦθα δύνασθαι τῷ παραπλήσια, διὰ μακρῶν ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 14, ἐπιτελεῖ ΑΥΤΩΝ ἕκαστον.] Διέγραψα τὸ ἄρθρον τῆς γραφῆς ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ, παραινέσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Ἀπαρκεῖ.] Ἀντὶ τοῦ Ἐπαρκεῖ, ἔγραψα Ἀπαρκεῖ, καθὰ προσγέγραπται τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. ὑποτοπήσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως δὲ καὶ ἐν οἷς Σόλων (παρὰ Πλουτάρχ. Σολ. § 18, σελ. 160) λέγει,

Δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσσον ἘΠΑΡΚΕΪ,

γραπτέον, ἈΠΑΡΚΕΪ. — ἘΔ. 19, τὸν δ' ἄνθρωπον θεατὴν εἰσήγαγεν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ.] Ἀμφίβολος εἰκότως ἔδηξε τοῖς πρὸ ἡμῶν ἢ φράσις· οὐ γὰρ δῆλον εἰ λέγει, ὅτι ὁ θεὸς εἰσήγαγε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον θεατὴν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ· ἢ θεατὴν ἑαυτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τῶν ἔργων ἑαυτοῦ· ἢ θεατὴν ἑαυτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου) καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ (τοῦ θεοῦ).

Τοῦτο τὸ τελευταῖον ἐνέκρινεν ἂν ὁ πρὸ ἐμοῦ (φησὶν), εἰ ἡ τελευταία ἀναφορικὴ ἐτρέπετο εἰς τὴν σύνθετον, ἑαυτοῦ. — ΕἰΔ. 29, Τί μ' Ἐκστήσει, ἢ ταραξεί;] Διάφορος γραφή (ἐναργεστέρα, ἴσως δὲ καὶ γνησιωτέρη), Ἐκσέ(σ)ει. Χρήσεται δ' Ἐπίκτητος καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς τῷ Ἐκσεῖεν ῥήματι. — ΕἰΔ. 35, Αὐτὸν ταῦτά γ' ἔδει κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὐτῷ ταῦτά σε δεῖ. ΔΓ (ἀμυδρά πάνυ καὶ δυσανάγνωστος, ὡς φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ), Αὐτὸν ταῦτά γε (ἦ με) δεῖ, ἢν ἐξηγεῖται, Αὐτὸν ἐμὲ δεῖ κ. τ. λ. Ipsum me oportet etc. Ἡ δὲ ἡμιτέρα διασκευὴ ἐξηγησῶ οὕτως, Αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἔδει γε κατασκευάζειν ταῦτα, τὸν λέοντα, τὴν ὕδραν κ. τ. λ. καὶ εἰσάγειν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν; Ἔστι δὲ καὶ οὕτω διασκευάζειν, τὸ αὐτὸ σημαίνοντα « Αὐτὸν αὐτῷ ταῦτά γ' ἔδει; » — ΕἰΔ. 39, ἢ *καί* ἀσέβεια.] Μηδὲν δέον, ἐπλεόνασεν ὁ δεῦτερος σύνδεσμος. — ΕἰΔ. 42, καὶ ἐγκλήματα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἐνάρθρου), καὶ τὰ ἐγκλήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, Ἡ περὶ τοὺς μεταπίπτοντας κ. τ. λ.] Οἱ Μεταπίπτοντες λόγοι (τῆς Στωϊκῆς, καὶ μάλιστα τῆς Χρυσίππου λεπτολογίας ὀνόματα) γένη συλλογισμῶν ἢ παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων δηλοῦσι διάφορα· οἷς ὁ βουλόμενος ἐπὶ πλεόν ἐνδιατρίβειν, ἐπίτω τὰς μακρὰς σημειώσεις τῶν πρὸ ἐμοῦ, οἱ καὶ ὀρθῶς τὸ Μεταπίπτειν, ὡς ταυτὸ δυνάμενον τῷ Μεταβάλλεσθαι ἐξεδέξαντο. Ἔστι γάρ τούτου καὶ μαρτύριον παρασχέσθαι τὸ ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ (Περὶ τοῦ ἠλεκτρ. ἢ τῶν κύκν. § 4) ἐν οἷς φησι τοὺς κύκνους « Ἀπόλλωνος παρέδρους ὄντας, ὠδικούς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που εἰς » τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ ἄδειν ἔτι κ. τ. λ. » Εἰσὶ τοίνυν οἱ Μεταπίπτοντες λόγοι, οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ Μεταβαλλόμενοι, ἢ καὶ Ἐπαλλαττόμενοι, ὥσπερ ἐξηγησάμεθα ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Γ, VIII, § 1, σελ. 280) σημειώσεις. Ἐφίλου δὲ τοῦτο ποιεῖν κακουργοῦντες ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί, ὅτε μὲν τοῦ προσδιαλεγομένου τὰ ῥήματα εἰς ἐτέραν σημασίαν μεταβάλλοντες ἢ ἐπαλλάττοντες, ὅτε δὲ ἐν τοῖς ἰδίαις συλλογισμοῖς μὴ τὸν αὐτὸν τηροῦντες τῶν ἐν ταῖς προτάτεσιν ὄρων νοῦν, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρας εἰς ἐτέραν διάνοιαν μεταπίπτοντες, ἐπὶ τῇ τῶν προσδιαλεγόμενων ἀπάτη. Τοῖς τοιοῦτοις σοφίσμασιν ἀπαρεσκόμενος ὁ Ἐπίκτητος, ἰστέον ὅμως αὐτὰ φησὶν, ἕνεκά γε τοῦ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴ ἐξαπατάσθαι. — ΕἰΔ. 3, οὐ συγκαθίσει] ἑαυτὸν, οὐ συγκαταθήσεται πρὸς τὰ τοιαῦτα παρὰ τὸ Συγκαθίημι — ΕἰΔ. 7, Τί οὖν δεῖ τοῖτῳ πρυσλαβεῖν;] ἴσως

ΤΟΥΤΟΝ, φησιν ὁ πρὸ ἐμοῦ — ΕΔ. 8, ψευδοῦς.] ΔΓ, ψευδοῦς.
 — ΕΔ. 12, τῶν συναγόντων λόγων,] οὐς καὶ Συνακτικούς, καὶ
 Περαντικούς λόγους καλεῖσθαι, ἐν ἄλλοις (Ἐγχειριδ. σημ. σελ. 138)
 δεδηλωται. — ΕΔ. 13, συμβαίνει τι ἐξ αὐτῶν] συμπεραίνεται τι ἐκ
 τῶν προτάσεων, ἃς ἐξῆς Λήμματα καλεῖ. — ΕΔ. 20, λαμβάνοντα
 τὰς μεταπτώσεις] τὸ Λαμβάνοντα, ἀσυνάρτητον εἶναι τοῖς λοιποῖς
 δοκοῦν, οἱ μὲν εἰς τὸ Λαμβάνοντι, οἱ δὲ εἰς τὸ, Ὁ λαμβάνων
 (ἐνάρθρως) τρεπτέον εἶναι ὑπελήφασιν. Ὁ δὲ πρὸ ἐμοῦ, οὐδέτερον
 πληθυντικὸν ἐκλαβὼν τὸ Λαμβάνοντα κατηγορικῶς πρὸς τὸ Λήμμα-
 τα συνάπτει, Τὰ λήμματα λαμβάνοντα μεταπτώσεις, τουτέστι τὰ
 Λήμματα μεταπίπτοντα. Ἴσως ἄμεινον γράφειν Λαμβάνων τις
 ὡς φησι φέρεσθαι διωρθωμένον ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων, ἢ καὶ ψιλὴν τὴν
 μετοχὴν, Λαμβάνων. — ΕΔ. 24, μενετέον εἰσάπαν ἐπὶ τῆς
 ΤΗΡΗΣΕΩΣ;] Ἴσως ἐγγέγραπτο πάλαι ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΩΣ συμφώνως τοῖς
 μικρὸν ἀνωτέρω (ΕΔ. 16 καὶ 17) πεφρασμένοις. — ΕΔ. 27, Καὶ πῶς
 ἔτι ἔΣΤΑΙ.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ἔΣΤΙ. — ΕΔ. 29, παρέλκει... σπου-
 δαίου] περιττὰ καὶ οὐδὲν θεὸν πλεονάζοντά ἐστι, οὐδ' ἀκολουθεῖ, ἢ
 εἶχομεν δόξην περὶ τοῦ σπουδαίου ἀνδρός. — ΕΔ. 32, Ρούφω] οὐ
 καὶ ἐν τοῖς πρόσθετον [I, α', 27) ἐμνήσθη. — Τὸ παραλειπόμενον
 ἐν συλλογισμῶ τινι] ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀρχαίαις ἐκδόσεσι πεισθεῖς ἔγραψε,
 « Τὸ παραλειπόμενον ἐν ἐν συλλογισμῶ τινι. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἢ, αἱ Δυνάμεις] αἱ πρὸς τὸ ποιεῖν ἢ πράττειν τι
 φυσικαὶ ἢ τεχνικαὶ ἐπιτηδειότητες, ἃς ἐνὶ ῥήματι talens καλοῦσιν οἱ
 Γάλλοι. — ΕΔΑΦΙΟΝ I, ἐκποιεῖ] ἔξιστι. — ΕΔ. 2, οὐχὶ ἐδανείσω
 ΜΗΝ, καὶ οὐκ ἀπέδωκας · ΟΥΚ ΟΥΝ ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον.] ΗΔ,
 ΑΤ, « οὐχὶ ἐδανείσω ΜΕΝ, καὶ οὐκ ἀπέδωκας · ΟΥΚΟΥΝ ΟΥ ΜΗΝ
 » ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον. » ΔΓ... οὐκοῦν ὀφείλεις μοι κ. τ. λ. Ἐτέρα
 ΔΓ... οὐ μὴν ὀφείλεις μοι κ. τ. λ. Τῷ πρὸ ἐμοῦ ἤρεσκε καὶ ἡ διαίρεσις
 τοῦ, Οὐκοῦν, καὶ ἡ ἐξάλειψις τοῦ, Οὐ μὴν. Ὁ νοῦς, Οὐ μὴν
 ἐδανείσω, οὐδ' ἀπέδωκας · οὐκ ἄρα ὀφείλεις μοι, ἢ Ἀλλὰ μὴν οὐκ
 ἐδανείσω, οὐδ' ἀπέδωκας · ἄρα οὐκ ὀφείλεις μοι τὸ ἀργύριον. Λύει δὲ
 ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτόν τι σόφισμα · Ὁ οὐκ ἀπέδωκας μοι, ὀφείλεις ·
 ἀλλὰ μὴν οὐ μοι ἀπέδωκας ἀργύριον · ἄρα ὀφείλεις μοι · ἐν γὰρ τῷ
 Ἀπέδωκας ὑποκρυπτόμενον τὸ Δανείσασθαι ἐξαπατᾷ τοὺς
 ἀπείρους τῶν τοιούτων παραλογισμῶν. Τῆς αὐτῆς σοφιστείας ἢ μάλλον
 φλυαρίας ἔχεται καὶ ὁ λεγόμενος Κερατίνης, οὐπερ ἐν τοῖς ἐξῆς

(I, ή, 16) μνημονεύσομεν. — ΕΔ. 9, ὅτι οὐ δεῖ προσθήκην κ. τ. λ.] Ὁ νοῦς, Πῶς ἂν τις δύναίτο τὸν ἐπιχειρήμασι καὶ συλλογισμοῖς καὶ ὅλως τῇ φραστικῇ δυνάμει προστετηκότα νέον, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐπαιρόμενον, πείσαι, ὅτι τοῖς τοιούτοις ἐνδιατρίβειν προσήκει μετρίως, ὥστε προσθεῖναι αὐτὰ ἑαυτῷ, ἀλλ' οὐχὶ καὶ προσθήκην ἐκείνοις αὐτὸν γενέσθαι, τουτέστιν ἐπὶ τοσοῦτον προσκολληθῆναι, ὥστε τῆς φιλοσοφίας, ὅπερ ἐστὶ τῆς περὶ τὴν ἀρετὴν σπουδῆς, ἀμελῆσαι; — ΕΔ. 11, Τί οὖν; Πλάτων κ. τ. λ.] Ἀνθυποβάλλων ταῦτα ὁ νέος πρὸς τὸν Ἐπίκτητον λέγει· Οὐκ ἦν ὁ Πλάτων καὶ φιλόσοφος, καὶ τὴν φραστικὴν δυνάμειν εἰς ἄκρον κατέχων; Ἰπποκράτης, ἱατρὸς ἅμα, καὶ φραστικός; Καὶ ὁ Ἐπίκτητος πρὸς αὐτὸν, Μὴ μίγνυε (φησὶ) πράγματα, ἄλλως ἐπ' ἐκείνων συνδραμόντα, τουτέστι δὲ ἄλλας αἰτίας ἐκείνοις συμβάντα. — ΕΔ. 12, συνδραμόντα;] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ.) συνδραμηκότα. — ΕΔ. 13, ἐπεὶ τις φιλόσοφος. . . καὶ φιλόσοφος.] Ὄρθως ὁ πρὸ ἐμοῦ εἶκασε, ἀντὶ τοῦ τελευταίου Φιλόσοφος, γεγράφθαι πάλαι, ἰσχυρός. — ΕΔ. 14, ἔδει ὑμᾶς καὶ χωλοὺς γενέσθαι;] ὥσπερ ἐγὼ; καὶ πένητας δέ; καὶ δούλους δέ; καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ φερόμενον εἰς Ἐπίκτητον ἐπίγραμμα.

Δούλος Ἐπίκτητος γενόμεν, καὶ σώματι πηρὸς,
Καὶ πενίην Ἴρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.

— ΕΔ. 15, ἀναιρῶ.] ΔΓ (προσγεγραμμένη καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ἀναιρεῖς. — ΕΔ. 16, τί ἐστὶν ἀγαθόν.] Γραπτέον τί ἐστὶ τὰ γαθόν, ἐνάρθρως, καθάπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ', Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἀντὶ τοῦ ἐπέλθοι, τὸ ἐμὸν ΤΡ φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, παρέλθοι. — ΕΔΑΦΙΟΝ I, ἀλλ' ὅτι Κόσμιος;] Ἐμνημόνευσε καὶ Πλούταρχος (Περὶ φυγ. § 5) τοῦτο περὶ Σωκράτους· « Ὁ δὲ Σωκράτης βέλτιον, οὐκ » Ἀθηναῖος, οὐδὲ Ἕλλην, ἀλλὰ Κόσμιος εἶναι φήσας, ὡς ἂν τις Ῥόδιος » εἶπεν, ἢ Κορίνθιος· » ὦν ὁ νοῦς (καὶ γὰρ ἠπόρηται τισι) οὗτός ἐστι· Κόσμιον εἶρηκεν ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης, πλάσας ἐθνικὸν (παρὰ τὸ Κόσμος) ὄνομα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐν Ῥόδῳ γεγονώς, ἔλεγε Ῥόδιος εἶναι (ἀπὸ τῆς Ῥόδου), ἢ ἐν Κορίνθῳ, Κορίνθιος (ἀπὸ Κορίνθου). — ΕΔ. 3, Ἀθηναῖον ΚΑὶ Κορίνθιον.] Γραπτέον διαζευκτικῶς, ἢ. — ΕΔ. 7, ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοντας εἶναι, καὶ ἀκαταφρονήτους.] ΔΓ (γνησιωτέρα ἴτως), ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοντας καὶ ἀκαταφρονήτως. — ΕΔ. 9, τὸν

δὲ φιλόσοφον. . . ἀποδημεῖν.] Τοὺς ἐκ Ῥώμης καὶ ἀλλαχόθεν ἔκοντας εἰς Νικόπολιν, Ἐπικτήτῳ μαθητεύσοντας νέους σημαίνει· ἐξ ὧν οὐκ ὀλίγους εἰκὸς οὐτ' οἴκοθεν κεχορηγήσθαι, καὶ ἐπὶ ξένης οὐκ ἔχειν πορῖσασθαι τὰ ἐπιτήδεια. — ἘΔ. 10, τὸν πρεσβύτερον] ἐμὲ τὸν διδάσκαλον ὑμῶν. — ἘΔ. 11, ἀνιὰ καὶ ἌΣΤΕΚΤΑ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἄχρηστα, ἢ τῆς ΔΓ ἌΣΤΑΚΤΑ, ἀφ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ὀρμώμενος, ἔγραψεν, Ἀβάστακτα. Μικρῶ πιθανώτερον ἔδοξε μοι τρέψαι τὴν ΔΓ εἰς τὸ ἌΣΤΕΚΤΑ. « Ἄστεκτος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 12, εἴ τις ἄρα ἦν] εἰ λόγου τινὸς ἄξιος ἦν ὁ διδάσκαλος ὑμῶν καὶ παιδευτῆς, Ἐπικτήτος, ὡς ὀρθῶς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 20, διατί τοὺς πολλὰ κεκτημένους κ. τ. λ.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ἢ τοὺς ἐν δυνάμει τεταγμένους.] Τὸ ῥῆμα, Δεῖσει; προσθετόν εἶναι εἴκασεν οὐκ ἀπιθάνως ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 26, ὡς κοιλία, ὡς ἔντερα] οἷους ἐστὶν ἰδεῖν οὐκ ὀλίγους, οὐδὲν ἕτερον ὄντας ἢ κοιλίας καὶ ἔντερα. — Ὅτι φοβούμεθα, ὅτι ἐπιθυμοῦμεν.] Ἴσως γραπτέον, Οὕτω φοβούμεθα, οὕτως ἐπιθυμοῦμεν, καθάπερ εἶκασαν οἱ πρὸ ἡμῶν. — ἘΔ. 27, διάγων ἐνταῦθα] ἐν Νικόπολει. — ἘΔ. 29, Οὕτω καὶ Ῥοῦφος] Μουσώνιος Ῥοῦφος, ὁ διδάσκαλος Ἐπικτήτου. — ὑπὸ τοῦ δεσπότου] τοῦ Ἐπαφροδίτου. — ἘΔ. 30, ἐκεῖνον παρακαλῶ. . . δυνάμενος;] Οὐ πάντι σαφές τὸ χωρίον, οὐδὲ σαφέστερον αὐτὸ πεποιήκασιν οὔθ' οἱ τὸ Παρακαλῶ εἰς τὸ Παρακαλῆ, οὔθ' οἱ τὸ Δυνάμενος εἰς τὸ Δυναμένου τρεπτεόν εἶναι εἰκάσαντες. Τὸ μὲν γὰρ Δυνάμενος, τῆς γε γραφῆς κατὰ χώραν μενούσης, ἀναφέρεται πρὸς τὸν Ῥοῦφον μεταποιουμένης δὲ εἰς τὸ παρακαλῆ (ἢ παρακαλεῖς) εἰς τὸν Ἐπικτήτον. Ἔστι καὶ ἄλλη εἴτε ΔΓ, εἴτε διόρθωσις, ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. κατ' αἰτιατικὴν, Δυνάμενον (πρὸς τὸν Ἐπαφρόδιτον δηλονότι). — ἘΔ. 33, ξέστην αἵματιου.] Περὶ τῆς φωνῆς, Ξέστης, ταῦτα λέγει ὁ Ἐτυμολόγος (σελ. 610), « Ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ πκρ' ἡμῖν Ἐξ ἀριθμὸν αὐτοὶ » λέγουσι Σέξ· καὶ μέτρου τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ Ἐκτον λέγεται » Σέξτον. Διὰ δὲ εὐφωνίαν τὸ Σέξτης λέγεται Ξέστης κ. τ. λ. » Ἐχώρει δ' ὁ Ξέστης δύο κοτύλας Ἀττικᾶς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 1, ΕΔΆΦΙΟΝ 2, τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ σίτου.] Ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγέγραπται ἐξηγήσεις, Τὸν ὠριάρχη, λέξις σύνθετος τοῦ παρακμάζοντος Ἑλληνισμοῦ, ἐκ τοῦ Ὠρεῖον (παρὰ τὸ

Ῥωμαϊκὸν *horreum*) καὶ τοῦ Ἄρχω. Καὶ ἔστιν ὁ ἐπὶ τοῦ σίτου, ἢ Ὠριάρχης, ἢ Ἀρχων τοῦ ὠρείου, ὃν οἱ Γάλλοι καλοῦσι *commissaire des vivres*. Ὠρεῖα δὲ καὶ Ὠρρεία, καὶ Ὠρία, ἔλεγον οἱ Γραικορωμαῖοι τὰ σιτοφυλάκια (*greniers*). — ὅτε ταύτη παρήγεν] ὅτε εἰς Ῥώμην ἐπορεύετο. — ἘΔ. 5, παρὰ Καίσαρος πινακίδες.] Τὴν δέλτον (*brevet*) ἢ τὸ γράμμα λέγει, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ σίτου καθίστη αὐτὸν ὁ Καῖσαρ. — ἘΔ. 8, τίνα ἐπαναγῶναί με δεῖ] τίνα ὑφείλω ἐπαναγῶναί ἀπὸ τῆς καθέδρας τοῖς μαθηταῖς. — πῶς ὁ δεῖνα ἀναγῶ;] πῶς οὗτος ἢ ἐκεῖνος τῶν μαθητῶν, ἐμοῦ ἐπαναγινώσκοντος ἀκούσας, ἀναγνώσεται καὶ αὐτός. — ἘΔ. 10, ἐντευξίδιον] Αἴτησις ἐγγραφὸς βασιλεῖ ἢ τινι τῶν μέγα δυναμένων προσφερομένη παρὰ τὸ Ἐντυγχάνειν. Καλεῖται καὶ Ἀξίωμα (*un place*) παρὰ τὸ ἀξιοῦν. — ποίαν τινα χώραν ἐν αὐτῷ] ἐν τῷ κόσμῳ. ΔΓ, ἐν αὐτῇ (τῇ τοῦ κόσμου διοικήσει).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ, ἘΔΛΦΙΟΝ 2, ΠΩΣ ΤΙ ΟΥΝ χρῆ τῷ πράγματι;] Ἐδίστασαν εὐλόγως οἱ πρὸ ἡμῶν περὶ τῆς τάξεως τῶν μορίων ἐχρῆν γὰρ τετάχθαι, Τί οὖν; πῶς χρῆ τῷ πράγματι. Ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι, Πρὸς τί οὖν κ. τ. λ. Ἴσως δὲ καὶ συνδέτως, ΠΩΣΤΙΟῦΝ, ἀνάλογον τοῦ συνημμένως γραφομένου Ὀπωστιοῦν. Καὶ καθάπερ τοῦτο σημαίνει το Τρόπῳ δὴ τινι, οὕτω τὸ ἐν ἐρωτήσει ἰσοδυναμήσει τῷ, Τίνι δὴ τρόπῳ; — ἘΔ. 10, περὶ τῶν κατὰ φύσιν] Ἴσως ἐγγεγραπτο, « περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῶν παρὰ φύσιν » ὡς εἶκασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, χυμῶν.] ΗΔ, ΑΤ, χυλῶν. Τοῦτο μὲν γὰρ ἐστὶ, *suc* ἢ *jus*, ὃ δὲ χυμὸς τὸ *saveur* σημαίνει « Χυλὸς... ὑγρῶν (γρ. ὑγρὸν) ἐκπίεσμα » φησὶν Ἡσύχιος, καὶ « Χυμοί, γεύσεις » — ἘΔ. 12, καὶ ΜΗΝ Ἰουδαίοις κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ΝΥΝ. — ἘΔ. 13, ἐστὶ τὰ Αἰγυπτίων.] ΗΔ, ΑΤ, ἐστὶν Αἰγυπτίων. — ἘΔ. 15, οὐδ' ἐπ' ἄλλῳ τινὲ τὴν γνώμην ἔξεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον τῶν κατὰ φύσιν καταμάθης, καὶ τούτῳ προσχρῶμενος διακρίνης.] ΔΓ, « οὐδὲ κατ' ἄλλο τι τὴν γνώμην » ἔξεις, ἢ ὅπως τὸ κριτήριον ἐκεῖνο καταμάθης, ᾧ προσχρῶμενος » διακρινεῖς. » — ἘΔ. 16, τσαῦτα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἐνάρθρου), τὰ τσαῦτα. — ἘΔ. 27, σπόγγων δεῖσαι] βεβρεγμένων ὄξει, ἢ ἐτέρῳ τινὲ ὑγρῷ τῶν ἀνκληπτικῶν. — ἘΔ. 30, οὐδέν. Εἰ δ' ἄλλως ἡμῖν ἐφάνη κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, οὐδέν. Ἄν δ' ἄλλως ἡμῖν ἐφάνη. Ἡ ἀρχαία γραφὴ ἐνέλιπε τῇ πρώτῃ λέξει (οὐδέν) ἢν οἱ πρὸ ἡμῶν ἐξ ἀντι-

γράφων παρελήφασι. — ΕΔ. 32, οὐκ ἀπελεύση.] ΗΔ, ΑΤ, οὐκ ἂν ἀπελεύση. — ΕΔ. 36, ταυτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ταυτόν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, οἱ μὲν τινὲς εἰσι λέγοντες.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ προσεῖληθε καὶ δεύτερον ἄρθρον ἐξ ἀντιγράφων· « οἱ μὲν τινὲς εἰσιν οἱ λέγοντες, » ὅπερ ἔμοι γε πλεονάζειν, μηδὲν θεόν, ἔδοξε. — ΕΔ. 2, ἀνθρωπίνων.] Ἐκ ΔΓ, προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ (οὕτως ἀνεγνωκότος καὶ τοῦ Στοβαίου, Ἐκλογ. φυσικ. σελ. 8), ΑΤ, οὐρανίων. — οὐχὶ δὲ κατ' ἰδίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (διπλῶ συνδέσμῳ), καὶ οὐχὶ δὲ κατ' ἰδίαν. — ΕΔ. 3, Οὐ δὲ σε λήθω κινύμενος.] Ὀδυσσεύς ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων, παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. ή, 279), πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν. — ΕΔ. 6, διάδοσις εἰς ἀνθρώπους.] ΔΓ, διάδοσις τοῖς ἀνθρώποις. — ΕΔ. 18, συνόντας αὐτοὺς κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ συνόντας αὐτοῖς. Ὁ νοῦς, Συνόντας [ἐκείνοις] ἡμᾶς, ἐκείνους ἀλλάξει; ὡσπερ ἐνόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 23, Βάλλε.] ΗΔ, ΑΤ (κατ' ἐνεστώτα), Βάλλε. Ἀορίστου γὰρ ὥδε χρεια, ᾧ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (II, ε, 17) χρήσεται. — ΕΔ. 24, σκέλος οὖν μοι κ. τ. λ.] Ἐαυτὸν ὥδε αἰνίττεται ὁ Ἐπίκτητος. — ΕΔ. 30, προσαγόντων.] Εἰσιν οἱ, προσαγομένων, παρήνεσαν γράφειν. Ἄλλ' ἔστιν ὥδε τὸ Προσαγεῖν ἀμεταβάτως ἐκλαθεῖν, ἐφ' ἧς ἐννοίας παρεῖληπται πολλάκις τὸ Ὑπάγειν. — ΕΔ. 31, Ὅτι ΣΕ ΕΠΆΝΩ τούτων ἀφήκαν.] Ἰσως ἐγγράφτο πάλαι, « Ὅτι Σ' ἈΝΥΠΕΥΘΥΝΟΝ τούτων ἀφήκαν· » καθάπερ ὑπονοεῖν παρέχει τὰ ἐχόμενα. Ἔστι δὲ καὶ ἐτέρως γράφειν· « Ὅτι σε ἐπάνω τούτων ἔδηκαν. »

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιγ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, Πυθομένου.] ΔΓ, Πυθομένου. — ΕΔ. 2, ἢ μηδ' εὔρεθῆ] ὁ παῖς. — μηδὲ ὀήγνυσθαι] ὑπὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς. Μεταφορικῶς, καθά καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ παραπλησιας ἐννοίας χρώμεθα τῷ συνωνύμῳ τοῦ Ρήγνυμι, Σκῶ (παρὰ τὸ Σχάω) καὶ Σκάζω (παρὰ τὸ Σχάζω)· οἷον Ἐσκασα ἀπὸ τὸ κακὸν μου, τουτέστιν, ἐρράγην ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος. Καὶ καταρώμενοι δὲ, Νά σκάσης! φασὶν οἱ καταρᾶσθαι φιλοῦντες, κατὰ τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, Διαρράγειης! (Ἀριστοφ. Πλούτ. 279). — ΕΔ. 5, νόμους τοὺς τῶν νεκρῶν] τοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε καὶ τοὺς τῶν ἀφρόνων καὶ ἀλογίστων κατὰ τὰ ἄψυχα σώματα. Τοιοῦτόν ἐστι τὸ « Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς » (Ματθ. ή, 22.). Ὁ δὲ Κωμικὸς καὶ « Ἄνω νεκροὺς » κατὰ παιδιὰν ὠνόμασε (Βατρ. 420) τοὺς ζῶντας, πρὸς ἀντιδιασταλὴν τῶν ὑπὸ γῆν νεκρῶν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιδ', ΕΔΆΦΙΟΝ 12, τὸν ἐκάστου δαίμονα,] τὸν ἐκάστου νοῦν καὶ λόγον. Παρατίθει τούτοις τὰ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου (έ, 27) — ΕΔ. 13, Τίμι γάρ ἄν ἄλλω. . . παραδέδωκεν κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὸν δυνητικὸν, προσθετέον εἶναι κρινάντων καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ ῥῆμα κατ' ἀόριστον ὄφειλε γράφεσθαι, Παρέδωκεν. — ΕΔ. 17, ἐνταῦθα δ', αὐτοὺς ἀπάντων] καὶ τῶν μὲν στρατιωτῶν ὁ ὄρκος ἐπαγγέλλεται τὴν Καίσαρος σωτηρίαν τῆς ἑαυτῶν πριτιμήσειν· ὁ δὲ ἐνὸς ἐκάστου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὄρκος οὗτος ὀφείλει εἶναι, Πριτιμήσειν ἀπάντων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, τουτέστι μὴδὲν παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον πράξειν, χαρίζομενον, ἢ ἀγεννῶς ὑπείκοντα ἐτέρῳ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιε', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, τῆς περὶ τὸν βίον τέχνης] ἦν ἐνὶ ὀνόματι ὁ Ἀντωνίνος (Ζ', ξά) Βιωτικὴν ὠνόμασε. — ΕΔ. 4, Τὸ εἰνόνου, ἐν ᾧ εἰμί.] Τοῦτο ἡ φιλοσοφία λέγει· Τηρήσω τὸ ἡγεμονικὸν ἐκείνου τοῦ ἀνδρός, ἐν ᾧ εἰμί, ὃς ἐπαγγέλλεται φιλόσοφος εἶναι. — ΕΔ. 6, Ἐτι τοῦτο ζητῶ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ παρείληφεν ἐξ ἀντιγράφων τὴν : ὅτι, τοῦτο ζητῶ. — ΕΔ. 7, οὐδ' ὁ βότρυς.] Περιττὸν τὸ ἄρθρον. Γράφε : οὐδὲ βότρυς. — Ἄφες ἀνθήσῃ πρῶτον.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ Ἴνα Ἄφες ἡ ἀνάμεινον, ἵνα ἀνθήσῃ. Ἐνθεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια συναελῦσα, εἰς μόριον προστακτικὸν μετεποίησε τὸ ῥῆμα, Ἀς ἀνθήσῃ πρῶτα, λέγουσα. Ἴδε τὰ ἀλλαχοῦ (Πλουτάρχ. Μερ. 3, Αὐτ. στοχ. μέ-μζ') πλετύτερον περὶ τούτου σημειωθέντα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ις', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, περὶ ἑαυτῶν.] ΕΚ ΔΓ, ΑΤ, περὶ αὐτῶν. — ΕΔ. 5, καὶ ράβδῳ.] Γραπτέον, οἶμαι καὶ μιᾶ ράβδῳ. — ΕΔ. 6, Νῦν δ' ἡμεῖς ἀφέντες κ. τ. λ.] Τοῦτο οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν : Νῦν δὲ ἀμελήσαντες τοῦ εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ ἐπὶ τῷ μὴ καὶ τῶν ζώων τὴν ἐπιμέλειαν ἡμῖν αὐτὸν ἀναθεῖναι, ἐγκαλοῦμεν αὐτῷ ἐφ' ἑαυτοῖς, τουτέστι ἐπὶ τῷ κοπιᾶν καὶ πράγματα ἔχειν ἐπιμελουμένους ἡμῶν αὐτῶν. — ΕΔ. 7, ἘΝ τῶν γεγονότων.] Γραπτέον, οἶμαι, ἘΝ ΤΙ. — ΕΔ. 10, τῶν ἐπὶ γενείου.] Γραπτέον, οἶμαι, τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου — ΕΔ. 14, Διὰ τοῦτο ἔδει σώζειν τὰ σύμβολα τοῦ Θεοῦ,] τὸ γένειον, μὴ ξυρῶντας αὐτό. Τὸ γὰρ ξυρᾶσθαι οὐκ ἦν ἀρχαῖον, ἀλλ' ἐν τοῖς κατ' Ἀλέξανδρον χρόνοις ἤρξατο, ὡς φησιν ὁ Στωϊκὸς Χρύσιππος (παρ' Ἀθην. σελ. 565), « Τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνά κατ' Ἀλέξανδρον προῆκται, τῶν πρώτων οὐ χρωμένων αὐτῷ· καὶ γὰρ » Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς πώγωνα μέγαν ἔχων ἤλυε· καὶ ἐν Ἀθήναις

» διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον προσκειράμενον (γρ. κειράμενον) παρωνύμιον ἔχειν (γρ. σχεῖν) Κόρσην. » — ἘΔ. 15, Καὶ τίς ἐξαρκεῖ λόγος Οἰκείως αὐτὰ ἐπαινεῖσαι] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΟΜΟΙΩΣ. Ἔστι δὲ τὸ Οικείως, πρεπόντως, προσηκόντως καὶ κατ' ἀξίαν. — ἘΔ. 20, ἐποίουν ἂν τὰ τῆς ἀηδόνος.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ δυνατικοῦ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἰζ', Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ Λογικά.] Ἐλλειπτικῶς τοῦ μαθημάτων, τουτέστιν ἡ Λογικὴ τέχνη. — ἘΔΆΦΙΟΝ 4, Ναί· ἀλλ' ἐπείγει μᾶλλον θεραπεύειν, καὶ τὰ ὅμοια.] Οὐκ ἐρρώσθη τὸ χωρίον ἔδοξε τοῖς πρὸ ἐμοῦ, κάμοι συνδοκεῖ. Προσυπακούειν δεῖ τῶν θεραπεύειν ὠήθησάν τινες τὸ Ὁρέξεις, Πάθη, ἢ Δόγματα. — ἘΔ. 6, προτάσσουσι τὰ λογικά.] Ἐν τῶ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. σόζεται τὸ ἄρθρον ἐντετυπωμένον ἐν αὐτῷ τῶ κειμένῳ, οὐ χειρὶ γεγραμμένον ὅπερ ἔλαθε τὸν πρὸ ἐμοῦ, καίπερ ἀναγκαίαν κρίναντα τὴν παρουσίαν τοῦ ἄρθρου. Ὁ δὲ νοῦς, Πρὸ τῶν ἄλλων μαθημάτων τάσσουσι τὴν Λογικὴν, ἀπὸ τῆς Λογικῆς ἄρχονται (Ἴδε Διογ. Λαερτ. VII, 40) — ἘΔ. 7, μηδὲ διαλάβωμεν πρῶτον, τί ἐστὶ μῦθος.] Διαγραπτέα μοι ἰδοῦσαν τὰ τούτων ἐχόμενα, ἅπερ ἀστερίσκους διείληφα. Ὁ δὲ Μῦθος (ὄθεν τὸ τῶν Γάλλων *muid*) εὔρηται καὶ οὐδετέρως, τὸ μῦθον, ὃ καὶ μῦθον ἔσωσεν ἢ συνήθεια. — ἘΔ. 8, ἀκριβῶς καταμαθεῖν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης καὶ τῶ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ.) ΑΓ, ἀκριβῶσαι καὶ καταμαθεῖν. — ἘΔ. 12, περὶ τίνος γράφει Ξενοφῶν, ὅτι κ. τ. λ.] Ἐν τῆς Ἀπομνημονεύμασιν (Α, Ι, ις· Γ, XIV, 7. Δ, V, 12, VI, 1). — ἘΔ. 13, νοῦσαι Χρύσιππον ἢ ἐξηγήσασθαι.] Παρατίθει τούτος τὰ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XLIX). — τὸ βούλημα τῆς φύσεως.] Ἐπιθικτὰ αὐθις τὸ Ἐγχειρίδιον (XXVI), καὶ τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον (Δ', μζ'). — ἘΔ. 16, ἌΧΘΟΜΑΙ μὴ ΝΟΩΝ κ.τ.λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἌΡΧΟΜΑΙ μὴ ΝΟΕΪΝ. Ὁ νοῦς : Λυποῦμαι διὰ τὸ μὴ νοεῖν μηδὲ γινώσκειν ἃ λέγει Χρύσιππος. — ἘΔ. 18, ὅτι δι' ἐκείνων σημαίνεται] ὅτι διὰ τῶν σπλάγχων σημαίνεται τὰ μέλλοντα. — ἘΔ. 19, τὸν σημαίνοντα] τὰ μέλλοντα. — ἘΔ. 22, ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικοῦ τόπου.] Οὗτός ἐστιν ὁ τρίτος τῶν τριῶν τόπων, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (III, β', 1-2) ἐρεῖ. — ἘΔ. 24, ἐπὶ δὲ τοῦ ὀρεκτικοῦ καὶ ὀρμητικοῦ,] τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τόπου. — ἘΔ. 25, Ἄν μοι προσάγῃ... ἌΝΑΓΚΑΣΕΙ με.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἌΝΑΓΚΑΣΕΙΣ με. ΔΓ, ἀναγκάζει με : ἀναγκάζει σε· Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἀπεδίξαντο τὸ δευτεροπρόσωπον, διὰ τὸ καὶ τὸ πρὸ τούτου, Προσάγῃ,

δεύτερον ἐκλαβεῖν μέσου ῥήματος πρόσωπον, οὐκ ὄν, ἔμοι γε δοκεῖν δεύτερον, ἀλλὰ τρίτον ἐνεργητικοῦ τοῦ Προσάγειν. Ἐάν τις, φησί, ἐπαπειλῇ μοι θάνατον, ἀναγκάσει με ποιῆσαι ὃ οὐκ ἠβουλόμην. — Οὐ τὸ προσαγόμενον κ. τ. λ.] οὐχ ὃ ἐπαπειλούμενος θάνατος, ἀλλ' ὃ ἔχεις δόγμα περὶ θανάτου, ὡς ὄντος θεινοῦ (Ἐγχειρίδ. V).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17, ἘΔΑΦΙΟΝ 2, οὕτω καὶ τοῦ ὀρμησαι ἐπί τι, τὸ παθεῖν ὅτι ἐμοὶ συμφέρει.] Οὐκ ἀλόγως ὑπενόησεν ὃ πρὸ ἐμοῦ, μήποτε ἐξερρήθη τι τοῦ χωρίου, οὕτως ἐχούσης πάλαι τῆς γραφῆς · « Οὕτω καὶ τοῦ ὀρμησαι ἐπί τι, τὸ παθεῖν ὅτι καθῆκον · καὶ τοῦ » ὀρέγεσθαι τινος, τὸ παθεῖν ὅτι ἐμοὶ συμφέρει. » — ἘΔ. 6, Μηδαμῶς] μηδαμῶς οὕτω λέγε, ὅτι οὐ δεῖ ἀπολωλέναι. — ἘΔ. 9-11, ἐλέει αὐτὸν... θαυμάζομεν ὦν κ. τ. λ.] Τὰ ἐν ταῖς ἀντιγράφοις τοῦ χωρίου τούτου οὐκ ὀλίγα χάσματα, ἴσως δι' ὀλίγων ἐστὶν ἀναπληροῦν καὶ συνδέειν οὕτως, ὥσπερ ὑπενόει καὶ ὃ πρὸ ἐμοῦ · « ἐλέει αὐτὸν » μᾶλλον. [Ἄφες] τοῦτο τὸ προσκοπτικὸν καὶ μισητικὸν, [καὶ] τὰς » φωνὰς ταύτας ἃς οἱ πολλοὶ [ἀφιάσι]. Τούτους οὖν τοὺς καταράτους » καὶ μι[σητούς]! Σὺ [δὲ] πῶς ποτ' ἀπεσοφώθης ἄφνω; [ὡς] χαλεπὸς εἶ. » Διὰ τί οὖν χαλεπαίνομεν; [διότι] θαυμάζομεν ὦν ἡμᾶς ἀφαιροῦνται. » Μὴ θαύμαξέ σου τὰ ἱμάτια, κ. τ. λ. » — ἘΔ. 10, ἀπεσοφώθης,] τουτέστι, σοφὸς ἀπέβης, εἰς σοφὸν ἄνδρα μετεβλήθης · κατ' εἰρωνεῖαν δὲ εἴρηται. Ἡ δὲ λέξις (ἦν ἐν ταῖς ἀμφιλέκτοις, μηδὲν θέον, ἔταξεν ὃ Σνεῖδέρος) τῆς Στωϊκῆς περιεργίας ἐστὶ γέννημα, κατὰ τὸ Ἀποκαίσαρωθῆναι τοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου (Ε', λ', σελ. 54). — ἘΔ. 11, οὐ χαλεπανεῖς... καὶ τῷ μοιχῷ οὐ χαλεπανεῖς.] Ἐξ ΕΔ, μέρος δὲ καὶ ΔΓ, ΑΤ, οὐ χαλεπαίνεις... καὶ τῷ μοιχῷ οὐ χαλεπαίνεις. — ἘΔ. 12, χαλεπανεῖς.] Καὶ αὖθις ἐξ ΕΔ καὶ ΔΓ, ΑΤ, χαλεπαίνεις. — ἘΔ. 13, θέλεις αὐτὰ ψύξει.] Ψύχειν κυρίως ἐστὶ τὸ εἰς τόπον ἀναπεπταμένον ἀέρι ἐκτιθέσθαι (ἀέρετ) τί· ἐκ τοῦ παρεπομένου δὲ καὶ τὸ ἐναντίον τῷ θερμαίνειν, ἔτι δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. — ἘΔ. 15, παρὰ τοῖς θεοῖς] τοῖς ἐφεστίοις (les dieux Penates) τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίων Penates καὶ Lares καλουμένοις, οὓς ὁ Πλούταρχος (Κεφ. καταγρ. Ῥωμ. § νά) Λαρήτας ἢ Λάρητας (θέον Λάρεις) ἐξελληνίσας ὠνόμασε. Τούτοις τῶν Ῥωμαίων ἕκαστος παρετίθει κατ' οἶκον καὶ λύχνον, ὥσπερ οἱ χριστιανοὶ παρατιθέασιν νῦν ταῖς τῶν ἁγίων εἰκόσι. — ὀστράκινον εὐρήσεις.] Τὸν ὀστράκινον τοῦτον Ἐπικτήτου λύχνον ἰστόρηκεν ὁ Λουκιανὸς (Πρὸς ἀπαίδευτ. κ.

τ. λ. § 13, τόμ. VIII, σελ. 15), ὅτι τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατό τις τῶν κατ' ἑαυτὸν πλουσίων. — ἘΔ. 16, Μή τι κέρατα ἀλγείς;] Ἀλγῆς, ὑποτακτικῶς, γραπτέον εἶναι, οἶεται ὁ πρὸ ἑμοῦ. Ὁ νοῦς, Ἀλγείς ἦν ἐκ φύσεως ἔχεις κεφαλὴν (οὐχ ἄπερ οὐκ ἔχεις κέρατα), ἢ καὶ αὐτῇ φύσει ἀλγεῖν ἐσθότε συμβαίνει; Αἰνίττεται δὲ, ὡς φασιν οἱ κριτικοὶ, τὸν Κερατίνην, σόφισμα οὕτω καλούμενον (Διογ. Λαερτ. VII, 187) καὶ προβαλλόμενον ἐπὶ λέξεως, « Εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, » τοῦτο ἔχεις· κέρατα οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις. » — ἘΔ. 19, ἀλλὰ ἔσωθεν ΓΕ μὴ στενάξῃς.] ΗΔ (ἦν ὑπετόπασε καὶ ὁ πρὸ ἑμοῦ) ἀντὶ τοῦ ΤΟΙ. ΔΓ, ἀλλὰ ἔσωθεν μὴ στενάξῃς: ἀλλὰ ἔσωθεν τε μὴ στενάξῃς. (Ἴδε καὶ Ἐγχειρίδ. XVI) — τὸν ἐπίδεσμον.] Λέξις ἰατρικὴ ὁ Ἐπίδεσμος, καὶ οὐδετέρως, τὸ Ἐπίδεσμα (bandage) — ἘΔ. 20, οὐ γὰρ ὡς ὄνον ἀήττητον εἶναι δεῖ.] Συνῆκιν ὁ πρὸ ἑμοῦ, τὸν Ἐπίκτητον ἐνθάδε τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ὄνον αἰνίττεσθαι. Ἔστι δὲ τὰ ἔκη ἐν τῇ Α ῥαψῶδι (Ἰλιάδ. λ', 558-562). — ἘΔ. 21, ἐξεβίασε τὸν πρῶτον κλῆρον.] ΔΓ, ἐξεβίασε κ. τ. λ. Ὁ νοῦς, Ἐνίκησε τὸν πρῶτον αὐτῷ ἀναθεδεδειγμένον διὰ κλήρου ἀνταγωνιστήν. — ἘΔ. 23, ἂν καῦμα ἦ τούτῳ;] Ἀνωτέρω μὲν τὸ Καῦμα (τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ) τὴν ἀφ' ἡλίου σφοδρὰν θέρμην ἐδήλου· ἐνταῦθα δὲ τὸν πυρετὸν, Καῦμα γὰρ καὶ τοῦτον οἱ ἰατροὶ καλοῦσιν, ὡς καὶ τούτου τὸ γένος, Καῦσον. — Οἰνωμένος.] Οὐ τὸν μεθύοντα, ἀλλὰ τὸν θαφι- λίστερον πεπωκότα σημαίνει ἡ λέξις. Ἐλέγον γὰρ οἱ Στωϊκοὶ (Διογεν. Λαερτ. VII, 118) « Τὸν σπουδαῖον· οἰνωθῆσεσθαι μὲν, οὐ με- » θυσθῆσεσθαι δέ· ἔτι δὲ οὐδὲ μανῆσεσθαι, προσπεσεῖσθαι μέντοι » αὐτῷ φαντασίας ἀλλοκότους, διὰ μελαγχολίαν κ. τ. λ. » Καὶ διορθοῦσθαι ἀναπληροῦμενος ἅμα καὶ ὁ Σουίδας· οὕτω γὰρ κακῶς γέγραπται παρ' ἐκείνῳ (ἐν τῷ Ο στοιχείῳ) ταῦτα μόνον, « Οἰνωθῆ- » σεσθε μὲν, οὐ μεθύσεσθε, » ἄπερ ἀδιορθῶτα κατέλιπεν ὁ Κυζέρως, καὶ ἀνεξήγητα, ἐπιλελησμένος τοῦ Στωϊκοῦ τοῦδε δόγματος. — τί ἐν ὕπνοις.] Ἔστι γὰρ καὶ ἐκ τῶν ὄνειρων τεκμήρασθαι τοῦ ὄνειρώττοντος τὴν ψυχὴν. Καὶ παρέθεντο τούτῳ μαρτύρια οἱ πρὸ ἡμῶν, τὸ τε τοῦ Ἀριστοτέλους (Ἠθ. Νικομ. Α, ιγ', σελ. 20), βελτίῳ λέγοντος γίγνεσθαι τὰ φαντάσματα τῶν ἐπισηκῶν ἢ τῶν τυχόντων, καὶ τὸ τοῦ ἀρχηγέτου τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως Ζήνωνος (Παρά Πλουτάρχ. Πῶς ἂν τις κίσθοιτ. ἑαυτ. προκ. ἐπ' ἀρετ. § 12). « Ὅρα δὴ καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος ὁποῖόν » ἐστὶν· ἡξίου γὰρ ἀπὸ τῶν ὄνειρων ἕκαστον ἑαυτοῦ συναισθάνεσθαι

» προκόπτοντος, εἰ μήτε ἠδόμενον αἰτχρῶ τιμὴ ἐαυτὸν, μήτε τι
 » προσιέμενον ἢ πράττοντα τῶν δεινῶν καὶ ἀδίκων ὄρα κατὰ τοὺς
 » ὕπνουσ κ. τ. λ. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, Ο', τι ἂν τιμὴ προσῆ πλεονέκτημα.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Ὅτι ἂν τιμὴ προσῆ τι πλεονέκτημα. — 2, Εὐθύς ὁ τύραννος κ. τ. λ.] Τὸ Εὐθύς ὡς ἴσον δύνανται τῷ Παραδείγματος χάριν, καθάπερ καὶ ἐν τῇ τῶν Γάλλων φωνῇ ἐνίοτε τὸ d'abord. — ΕΔ. 4, τὸ πινάκιον.] Ἡ συνήθεια καὶ Πινάκιον, καὶ θηλυκῶς, Πινακίδα καλεῖ· ἔτι δὲ καὶ Σκουτέλιον, οὐδὲ τοῦτο τῆς γλώσσης ἀλλότριον. Ἔστι γὰρ παρά τὸ Σκυτάλιον, ὡς ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. Β. Μέρ. 6, σελ. 377) σεσημειῖται. — πάσσαλον πῆσσω] τῷ τοίχῳ, ἵνα κρεμάσω τὴν λήκυθον. — ΕΔ. 6, Πυρετοῦ βωμός.] Ἴδε τὸν Αἰλιακὸν (Ποικ. ἱστορ. ΙΒ', 1α', σελ. 144). — ΕΔ. 11, Τοῦτο οὐκ ἔστι φίλαυτον.] Ἐπιθετὰ περὶ φίλαυτίας σοφῶς ἅμα καὶ σαφῶς εἰρημένα ὑπ' Ἀριστοτέλους (Ἡθ. Νικομ. Θ', ἡ, σελ. 178-181) — ΕΔ. 13, καθόλου τε τοιαύτην τὴν φύσιν] Ἡδὴ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — Τῶν ἰδίων ἀγαθῶν] τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, ἢ ἀνθρώπων· τούτων δὲ μέγιστον καὶ πρῶτον, τὸ κοινωνικὸν εἶναι· κοινωνίαν δ' ἄνευ δικαιοσύνης οὐκ ἔστι γενέσθαι. — Ἄν μή τι εἰς τὸ κοινὸν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ἀντὶ τοῦ Εἰ. — ΕΔ. 15, Καὶ πῶς... Πᾶσιν ἔσται, ἢ πρὸς ἑαυτὰ οἰκείως.] Ἐκ ΔΓ, προσγεγραμμένων τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. ἀντὶ τοῦ Πᾶσιν ἔστιν ἢ πρὸς αὐτὰ. Ὀνοῦς, Καὶ πῶς ἔτι μία καὶ ἡ αὐτὴ ἀρχὴ καὶ ἡ πρὸς ἄλληλα σύνδεσις καὶ ἑνωσις διαμενεῖ· ἐπεὶ καὶ εἰς ἔστιν ὁ πάντων δημιουργός, καὶ πατήρ. — ΕΔ. 17, τοὺς κοιτωνίτας.] Κοιτωνίτης, ἢ ὅ ἐπὶ τοῦ κοιτωνός, ἐστὶν ὁ τοῖς Γάλλοις καλούμενος Chambellan. Ἐλέγετο καὶ, καὶ Παράκοιτος, καὶ Παρακοιμώμενος, καὶ χυδαίστερον Κοιτωνάριος. Ὁ δὲ Πλούταρχος (Ἀποφθ. Ἀρταξ.) Κατακοιμιστὴν αὐτὸν ὠνόμασε. — Ἐπὶ τοῦ λασάνου ποιήσῃ] τῷ τοῦ Λασανοφόρου ἀξιωματι τιμήτῃ· ταύτης δὲ τῆς πολλοῖς ἀνδραπόδοις περισπουδάστου ἀξίας ἔργον ἦν τὸ λασάνον, τουτέστι τὸν ἀφοδευτήριον θίγγρον (chaise percée) φέρειν χεζητιῶντι τῷ δεσπότῃ. — ΕΔ. 18, κοιτωνός.] Ἀποκταστῆσαι ἴσως ὤφειλον τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, κοπρῶνος, ἣν ἀπεδοκίμασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. Δηλοῖ δὲ ἡ συνέπεια, ὅτι συνωνύμως τῷ Λασάνῳ ἐκδεκτέον ἐνθάδε τὸ Κοπρῶνος, ὡςπερ ἂν εἰ ἔλεγε

καὶ Κοπροδοχείου. — Φρονίμως μοι λελάληκε Φηλικίων.] Πῶς γὰρ οὐ φρόνιμος ὁ τὸ λάσανον φέρων τῷ δεσπότῃ, καὶ πάλιν αὐτὸ κόπρου μεστὸν ἀποφέρων! Ἀφαιρεθεῖς δὲ τὴν ἀξίαν τοῦ κοπροφόρου, πῶς πάλιν οὐκ ἄφρων ἔσται ὁ αὐτὸς Φηλικίων! — ἘΔ. 19, Ἐπαφρόδιτος] ὁ Ἐπικτήτου δεσπότης. — Καισαριανῶν] τῶν τοῦ Καίσαρος φίλων, ὑπηρετῶν, ἢ ἄλλως ἐν τῇ Καίσαρος αὐλῇ ἀναστρεφόμενων, καὶ δυναμένων τι παρ' ἐκείνῳ ὡσπερ Ἡρώδιανοὶ ἐλέχθησαν τῷ Εὐαγγελιστῇ (Ματθ. κβ', 16) οἱ τῷ Ἡρώδῃ προσκείμενοι. — ἘΔ. 20, Τί πράσσει... φιλῶ σε.] Λατινισμὸς (ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν) τὸ Φιλῶ σε, amabo te, ἴσον δυνάμενον, τὸ Δέομαί σου, Παρκαλῶ σε. — ἘΔ. 21, εἴ τις ἡμῶν ἐπύθετο] εἴ τις ἠρώτα ἡμᾶς τοὺς οἰκέτας, Τί ποιεῖ αὐτὸς (ὁ δεσπότης Ἐπαφρόδιτος), ἐλέγετο ὑφ' ἡμῶν (ἀπεκρινόμεθα αὐτῷ), ὅτι μετὰ Φηλικίωνος βουλευέται. Τοῦτο δὲ ἀποκρίνεσθαι προστεταγμένον αὐτοῖς ἦν ὑπὸ τοῦ δεσπότου. — ἘΔ. 25, ἐκεῖ γὰρ καὶ θεοὶς... τιθέμεθα] Τοῦτο ἄλλως ἐτέρωθεν (Ἐγχειριδ. XXXI, 4) ἐξέφρασεν · « Ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ » καὶ τὸ εὐσεβές » — ἘΔ. 26, ὑπὲρ ἱερωσύνης.. Αὐγουσττου.] Οἱ γὰρ τέως ἐλεύθεροὶ Ῥωμαῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἤλασαν κολακείας, ὥστε καὶ ἱερά τοῖς αὐτῶν Καίσαρσιν ἀνεγείρειν, καὶ ἱερέας ἀποδεικνύναι. Καὶ τὴν ἱερωσύνην ταύτην πολλοὶ τῶν ἐπισήμων οὐ μόνον ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐπαρχίας, ὡς μέγα τι καὶ ἐπιφανές ἀξίωμα, οὐκ ἠσχύνοντο περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, μεγάλοις ἀναλώμασιν αὐτὴν κτῶμενοι. — ἘΔ. 27, οἱ τὰ σύμφωνα κ. τ. λ.] τὰ συμβόλαια, οἷς ἐνεγράφετο ἐν ἀρχῇ τὸ τοῦ ἱερατεύοντος ὄνομα, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς ψηφίσμασι, συνήθως μὲν τὸ, « Ἐπὶ ἄρχοντος τοῦ δεῖνα » ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐν αἷς πόλεσι καὶ τὸ τοῦ ἱερέως, οἷον ἐν τῇ Σμυρναίων καὶ Μαγνησίων συνθήκῃ, « Ἐπὶ ἱερέως Ἡγησίου κ. τ. λ. » (Marmor. Oxon. § XXVI, pag. 28, Oxon. 1791). — ἘΔ. 29, ὄψει γὰρ κομψότερος] ὁ ῥόδιος στέφανος καλλίων τῇ ὄψει ἐστὶ τοῦ χρυσοῦ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κ', ἘΔΆΦΙΟΝ ι, Πάσα τέχνη κ. τ. λ.] Νοήσεις εὐχερέστερον τὸ προκείμενον κεφάλαιον, παραβάλλον τῷ πρώτῳ τοῦ παρόντος βιβλίου κεφαλαίῳ. — Προηγούμενων τινῶν] ὑλῶν · ὕλην γὰρ ἔχειν πρῶτον τὸν τεχνίτην ἀνάγκη, πρὸ τοῦ ἐργάσασθαι τὰ τῆς τέχνης. — ἘΔ. 2, ἀνομοιογενής.] Ἴσ. ἀνομοιοειδής. — ἘΔ. 5, Ὁ οὖν λόγος κ. τ. λ.] ἡ λογικὴ δύναμις, ἡ διάνοια. Σύστημα δ' ἔλεγον αὐτὸν ἐκ ποιῶν φαντασιῶν, τουτέστι τῶν τε αἰσθητικῶν φαντασιῶν,

ἄς διὰ τῶν αἰσθητηρίων λαμβάνει, καὶ τῶν διὰ τῆς διανοίας· εἰς ταύτας γὰρ καὶ διήρουν οἱ Στωϊκοὶ τὰς φαντασίας (Διογ. Λαερτ. VII, 51). Τούτοις παραπλήσιά ἐστι τὰ ὑφ' Ἰπποκράτους εἰρημένα. « Ὁ γὰρ » λογισμὸς μνήμη τίς ἐστι ξυνθετικὴ τῶν μετ' αἰσθήσεως ληφθέντων· » ἐφαντασιώθη γὰρ ἐναργέως· ἢ τε αἰσθήσεις προπαθήσῃ καὶ ἀναπομ- » πὸς ἐοῦσα εἰς διάνοικν τῶν ὑποκειμένων κ. τ. λ. » (Ἰπποκράτ. Παραγελλ. § 1) — ἘΔ. 9, τῆ ὄψει, τῆ ἀφῆ, τῆ ὀσφρασίᾳ, τὰ τελευταῖα, τῆ ἀκοῆ.] Εἶχεν ἄν προσθεῖναι καὶ τὴν διὰ τῆς γεύσεως δοκιμασίαν· « Τὰ δὲ δὴ μεταλλεύόμενα καὶ λίθων » ἕνα γένη καὶ ὀσμάς ἔχει πρὸς τοῖς χυμοῖς... καὶ ἔγχυμα φαί- » νεται καὶ ὀσμώσῃ » φησὶ Θεόφραστος (Αἰτ. φυσικ. VI, 3, § 2). Ἐπιθεὶ καὶ τὸν BECKMANN, *Litterat. der alter. Reisebeschreib. St. 1. S. 97*. Τοῦ δὲ ὀσφρασίᾳ (ΔΓ. ὀσφρήσει) ὁ τύπος, τοῦ παρακμάζοντός ἐστιν ἑλληνισμοῦ· εὐρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς Ἐβδομήκοντα (Ὠτήε, ε', 7), « Καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτοῦ ὡς λιθάου ». — ῬΪΨΑΣ τὸ δηνάριον] Διστάζω εἰ καλῶς οἱ πρὸ ἐμοῦ ἔτρεψαν, ἀντιγράφοις πεισθέντες, τὸ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐκδόσεων ῬΗΞΑΣ· τοῦτο γὰρ οἰκειότερον τῷ παρακμάζοντι ἑλληνισμῷ. Οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ Δημοσθένης (Κατὰ Κόν. σελ. 1259), « Ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον » εἶρηκεν, ὅπερ οἱ Λεξικογράφοι διὰ τοῦ καταβαλόντες ἠρμήνευσαν· ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν, Τὸν ἔρηξαν εἰς τὴν λάσπην. — ἘΔ. 11, ἐπὶ δὲ τοῦ ταιλαιπώρου ἡγεμονικοῦ.] Οἱ Στωϊκοί, πρώτου Πλάτωνος ἡγεμονικὸν ὀνομάσαντος τὸν Νούν, ἠγάπησαν οὐδὲν ἤττον τῇ κλήσει, ἢ τοῖς ὑπ' αὐτῶν εὐρεθεῖσιν ἄλλοις ὀνόμασι. — Παραπροσδεχόμεθα] κακῶς καὶ παρὰ τὸ δέον προσδεχόμεθα. — Οὐ προσπίπτει.] Οὐκ ἐκ τοῦ παραχρῆμα παρίσταται ἡμῖν καὶ φαίνεται (ne se présente). — ἘΔ. 13, τὴν μεγίστην τέχνην] τὴν βιωτικὴν. — ἀναλαβεῖν] μαθεῖν. — ἘΔ. 16, φύσις ἢ ἐπὶ μέρους κ. τ. λ.] Ἰδε Μάρκον Ἀντωνῖνον (Ε', γ', καὶ κ'). — ἘΔ. 19, τηλικαῦτα.] Ἐπὶ τοῦ τοσαῦτα (ἢ γοῦν ἐπὶ τοῦ, τοσοῦτῳ μακρὰ) ἐνθάδε. Ἦν γὰρ πολυγραφώτατος ὁ Ἐπίκουρος (Διογ. Λαερτ. X, 26). ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κά, ἘΔΆΦΙΟΝ 2, ἄν προθέσει, ἄν ἐπιβολῆ.] Ἐξηγησάμεθα ταῦτα ἐν τοῖς πρόσθεν (I, δ', 14). — ἘΔ. 3, Τί οὖν ἡμῖν ὀβελίσκον κ. τ. λ.] Παροιμιῶδες ἀστεῖον, ἐπὶ τῶν κενοδόξων μάλιχα λεκτέον. Καὶ γὰρ, ἐάν τις ὑποτεθῆ ὀβελὸν φέρειν δι' ὄλου τοῦ σώματος ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ ἰσχία διήκοντα, τοῦτον ἀνάγκη

ὄρθον καὶ ἀκαμπῆ διαμένειν ἀεὶ ποτε· Οὗτος ἂν εἴη ὁ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ καλούμενος Κορδωμένος, ἀπὸ τῆς Χορδῆς (χυδ. Κόρδας) τουτέστιν, ὁ ὄρθούμενος οὐκ ἀπ' ὄρθῆς καὶ μεγαλόφρονος δικυοίας (ὅποιον εἶναι χρὴ τὸν ἐλεύθερον ἄνδρα), ἀλλὰ διὰ τὸ καταφρονεῖν τῶν ὁμοίων, ὑψούμενος καὶ ἀνατεινόμενος κατὰ τὰς ἐν τοῖς μουσικοῖς ὀργάνοις χορδὰς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, Αἱ προλήψεις] αἱ δίχῃ προηγησαμένης ἐρεύνης ἐννοιαὶ ὧν αἱ μὲν φυσικαὶ καὶ οἶον ἴδιαι τῇ λογικῇ ψυχῇ εἰσιν, οἷαι ἢ περὶ τοῦ δικαίου καὶ καλοῦ· αἱ δὲ ἐκ τῆς τούτων κακῆς ἐφαρμογῆς γεννώμεναι, καὶ ἐξιστῶσαι τοῦ λόγου τὸν ἄνθρωπον. — ΕΔ. 4, ἡ Ἰουδαίων, καὶ Σύρων κ. τ. λ.] Ἄλλα γάρ τὰ Ἰουδαίου, ἄλλα τὰ Σύρου, καὶ ἄλλα τὰ Αἰγυπτίου θρησκευτικὰ δόγματα. — ΕΔ. 8, Ἐγὼ οὖν μόνος;] Ὁ Ἀχιλλεὺς ταῦτα λέγει. — Ἄλλ' ἐγὼ μόνος μὴ ἔχω] γέρας; Τοῦ Ἀγαμέμνονος ταῦτα τὰ ῥήματα. — ΕΔ. 10, κτήσεις.] Ἴσ. γρ. κτήσεις. — ΕΔ. 11, ἐφαρμόσωμεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐφαρμόσωμεν. — ΕΔ. 12, Τίς σου ἀνέξεται] λέγοντος, ὅτι οὐκ ἔστι ταῦτα ἀγαθὰ; — ΕΔ. 15, τί μοὶ καὶ αὐτῶ;] Ὀρθοτοκητέον, οἶμαι τὴν ἀντωνυμίαν, Τί ἐμοὶ καὶ αὐτῶ; — ΕΔ. 19, μανθάνεις.] Οὐκ ἀλόγως τις τῶν κριτικῶν εἰς τὸ προστακτικόν, Μανθάνε, τρέπειν παρῆνει τὸ ῥήμα. Ἴσως γραπτέον, Μανθάνοις. Εἰσὶ δὲ λόγοι τοῦ ἀποτρέποντος τὸν νέον τῆς φιλοσοφίας γέροντος. — Συλλογισμὸν.] Ἴσ. γρ. συλλογισμούς. — ΕΔ. 20, Ἄνθρωπε, τί οὖν κ. τ. λ.] Ὁ νέος ταῦτα λέγει (ὡς ἐξεδέξατο ὁ πρὸ ἐμοῦ) πρὸς τὸν ἀποτρέποντα γέροντα, Εἰ αὐτὸς οἶδα τί μοι ποιητέον ἐστίν, ὡς φῆς, εἴτομαι καὶ τί καὶ μέχρι πόσου δεῖ με μανθάνειν παρὰ τῶν φιλοσόφων. — Τούτῳ τῶ ἀνδραπέδῳ.] Καὶ ταῦτα τοῦ νέου, οὐκέτι μέντοι πρὸς τὸν φιλόσοφον γέροντα, ἀλλὰ περὶ ἐκείνου πρὸς τὸν Ἐπίκτητον, ἢ ὄντινοῦν ἕτερον τῶν συνόντων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κγ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, ἐν τῷ κελύφει,] ἐν τῷ σώματι. Κέλυφος λέγεται τῶν ὀστρακοθέρμων τὸ ὀστρακον (ὡσπερ ἀνωτέρω, Ι, κ', 17, Κοχλίου κέλυφος εἶρηκε), τῶν ἀκροθρύων ὁ φλοιὸς, τῶν ὀσπρίων ὁ λοβὸς, τῶν ὠῶν τὸ λέπυρον, καὶ κατ' ἐπέκτασιν πᾶσα θῆκη περιέχουσα τι. Κηλίφ καλοῦσιν οἱ Τοῦρκοὶ τὸν κολεὸν τοῦ ξίφους, ὃν ἢ παρ' ἡμῖν συνηθεία Φηκάριον (Αἰολικ. ἀντὶ τοῦ Θηκάριον) ὀνομάζει. — ΕΔ. 3, Πῶς οὖν ὙΠΟΝΟΗΤΙΚΟΪ κ. τ. λ.] Τῶν κριτικῶν οἱ μὲν εἰς τὸ, ἘΤΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΪ, οἱ δὲ καὶ μακρο-

τέρως εἰς τὸ, ΕΠΙΝΟΕΪΣ, ὍΤΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΪ, ἄλλοι δὲ εἰς τὸ, ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΪ τρεπτέαν εἶναι τὴν τελευταίαν λέξιν ἠγήσαντο Πιθανωτέρα ἢ πρώτη διόρθωσις. — ΕΔ. 6, πολιτεύσεσθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, πολιτεύσασθαι. Οὕτω γὰρ καὶ Διογένης ὁ Λαέρτιος (X, 119) γράφει, « Οὐδὲ ΜΗΝ τηρήσειν ἐν μέτῳ (φησὶν ὁ » Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ), οὐδὲ πολιτεύσεσθαι... οὐδὲ τυραννεύσειν, οὐδὲ κυνεῖν κ. τ. λ. » * οὗ τὴν δευτέραν λέξιν ὁ Μενάχιος ἔτρεψεν εἰς τὸ Μῆνιν πειτθεῖς ἐτέρων διορθώσει. Ἴσως γε μὴν γραπτέον ΜΝΗΜΗΝ, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, ὅτι Οὐ χρὴ μνημονεύειν τῶν παρὰ πότον λεγομένων τε καὶ πραττομένων ὑπὸ τῶν συμποτῶν· ὁ παραγγέλλει καὶ ἡ παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Συμποσιακ. Α, Προοιμ. σελ. 471 Wyttenb.) δωρικὴ παροιμία « Μισέω » μνάμονα συμπόταν. » Τούτου δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι πολλὴν ἐποιούντο πρόνοιαν, σιγὴν παραγγέλλοντες τοῖς ἐρχομένοις εἰς τὰ συσσίτια τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων, ὡς ἱστόρηκε πάλιν ὁ αὐτὸς Πλουτάρχος (Λυκουργ. § 12) « Τῶν δ' εἰσιόντων ἐκάστῳ δεῖξας » ὁ πρεσβύτατος τὰς θύρας, Διὰ τούτων, φησὶν, ἔξω λόγος » οὐκ ἐκπορεύεται. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Αἱ περιστάσεις.] Ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ μέση λέξις ἡ Περίστασις (ὡς καὶ ἡ παρὰ τοῖς Γάλλοις circonstance)· ἐνθάδε δὲ ἐπὶ δυσχερῶν πραγμάτων. « Περίστασις, θλίψις, ἀνάγκη μέριμνα » φησὶν Ἡσύχιος. Ὁ δὲ Φρόνιχος (σελ. 164) καὶ τοῖς Στωϊκοῖς ἀπονέμει τὴν σημασίαν, « Περίστασις ἀντὶ τοῦ » συμφορὰ τιθέασιν οἱ Στωϊκοὶ φιλόσοφοι· οἱ δ' ἀρχαῖοι περίστασιν » λέγουσι τὴν διὰ τινὰ τάραχον παρουσίαν πλήθους κ. τ. λ. » — ΕΔ. 3, ἡμεῖς ΣΕ εἰς τὴν Ῥώμην κατάσκοπον ΠΕΜΠΟΜΕΝ.] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ τελευταῖον ῥῆμα τρεπτέον, εἰς τὸ, ΕΠΕΜΠΟΜΕΝ, ὡσπερ εἵκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Εἰκὸς δὲ τινὰς τῶν ἐν Νικοπόλει, οὗ ἐδίδασκεν Ἐπίκτητος, εἰς τὴν Ῥώμην αὐτομάτους, ἢ ἀποστελλομένους, ἐνόητε πορεύεσθαι ἐπὶ τῷ κατασκέπτεσθαι, εἰ ἐλώρησεν ἢ κατὰ τῶν φιλοσόφων μανία τοῦ Δομιτιανοῦ, δι' ὃν καὶ ὁ Ἐπίκτητος φυγεῖν ἠνάγκαστο. — ΕΔ. 6, Πρὸ σοῦ... Διογένης.] Μνημονεύσει ἐν τοῖς ἐξῆς (III, κβ', 24) τοῦ ὑπὸ Διογένηος πρὸς Φίλιππον εἰρημένου. — ΕΔ. 12, Λέγει σοι] ὁ Δομιτιανός· τοῦτον γὰρ τὸν τύραννον ἐνθάδε δηλοῖ. — Θεὸς τὴν πλατύσημον κ. τ. λ.] Ἀπόθες, ἀπόδυσαι τὴν πλατύσημον ἐσθῆτα (τὴν Ῥωμαῖστὶ Laticlaviam

καλουμένην), ἣν μόνοις τοῖς συγκλητικοῖς ἐφεῖτο φορεῖν. Ὀνομάσθη δ' ἀπὸ τῶν πορφυρῶν πλατέων σημείων, τῶν τοῖς Ῥωμαίοις ἤλων (clavi) καλουμένων, οἷς κατέστικτο ἢ περιορίζουσα αὐτὴν ᾧα ἢ παρυφή. Δεδήλωται δὲ ἐν ἄλλοις (Ἰσοκράτ. Μέρ. Β, σελ. 183), ὅτι καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Προφύλιον (bordure) ἀπὸ τῆς πάλαι πορφυρᾶς ᾧας ἢ παρυφῆς, ἐγεννήθη, ἢ μᾶλλον ἐξημβλώθη (δέον Πορφυρίον λέγεσθαι) ὡσπερ καὶ ἀπὸ τῆς ᾧας (παρὰ τὸ Οῖα, μηλωτὴ προβάτου) ἢ παρ' ἡμῖν Οὔϊα ἢ Οὔγια (ourlet). (Ἰδὲ τὰς εἰς τὸν Ἡλιόδωρ. σημ. σελ. 117) — Ἰδοῦ στενόσημος.] Εἰ βούλει με, τύραννε, ἀποδύσασθαι τὴν πλατύσημον καὶ ἐκστῆσαι τῆς συγκλήτου, ἀρκοῦμαι τῇ στενοσήμῳ. Ἐρρήθη στενόσημος (Angusticlavum) διὰ τὸ στενώτερον τῆς παρυφῆς ἢ ἐφόρου δ' αὐτὴν οἱ καλούμενοι παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις Ἴππεῖς (equites) — ἘΔ. 13, Ἀλλὰ φόβον μοι κινεῖς] οὐδὲ τὸ γυμνὸν σε βλέπειν ἀρκεῖ μοι. — ἘΔ. 14, Ἄν οὔν. . . τοὺς κραβδάτους.] Προσ-υπάκουε τὸ σύνηθες ἐν τοῖς ἀνανταποδότοις σχήμασι, Καλῶς ἔχει. — ἘΔ. 15, ῥέγκων.] Διὰ τοῦ χ̄ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφων, ῥέγκων. Χρηστὴ μὲν καὶ αὕτη ἡ γραφή (ὡσπερ Σόγχος καὶ Σόγκος, ὁ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ Ζόχος), ἀττικωτέρα δὲ ἢ διὰ τοῦ κ̄, ὡς φησιν ὁ σχολιάσας τὸν ἀττικώτατον κωμικὸν (Ἀριστοφάν. Νεφ. 5),

Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν ἢ ἀλλ' οὐκ ἂν προτοῦ.

Καὶ αὔθις (Νεφ. 11),

Ἄλλ', εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.

Τὸ δὲ πάθος, Ῥέγξις καὶ Ῥέγκος, κατὰ τὸν Γαληνὸν (Ἐξηγ. σελ. 552), « Ῥέγξις καὶ Ῥέγκος, ὠνοματοπεποιήται παρὰ τὸν γινόμενον ψόφον » ὡσπερ καὶ τὸ Ῥέγκειν. » Διορθούσθω ἐν παρόδῳ καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς, τοῦτο μὲν (σελ. 316) ἐν οἷς φησι, Ῥέγκος, ὁ ΝΕΩΧΜΟΣ κ. τ. λ. μετὰ διαφόρου γραφῆς νωχμὸς, ὅθεν ὀρμηθεὶς ὁ Φοέσιος παρήνει γράφειν, ῥοχμὸς ἢ αὐτὸς δ' ἂν γράψαιμι μᾶλλον ΜΥΧΜΟΣ. Ἐτέρωθι δὲ (σελ. 124) ὁ αὐτὸς Ἐρωτιανὸς, ἐξηγούμενος τὸ Διαροχὰς (γρ. διαρογχὰς) φησὶν, « Εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ΡΙΧΗΝ, » ἣτις ἐστὶν εἶδος ἀναπνοῆς » ἔνθα γραπτέον, ΡΕΓΧΗΝ, ὡς φέρουσι τινα τῶν ἀντιγράφων, καὶ καταχωριστέον εἰς τὰ Λεξικά τὸ τέως

ἄγνωστον θηλυκὸν Ῥέγχιη, οὐδὲν πλέον δηλοῦν τοῦ Ῥέγχοϛ, ὡσπερ ἡ Πάθη καὶ τὸ Πάθοϛ, ἢ Μάθη καὶ τὸ Μάθοϛ. — Οὐδεὶς πένης... εἰ μὴ ὡς χορευτῆϛ.] Παράθεϛ τούτοιϛ τὰ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ (Ποικ. ἱστορ. Β, ιά, σελ. 22 καὶ 292), ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ ΧΟΪΡΟΝ, προειλόμην τὴν τινῶν διόρθωσιν ΧΟΡΟΝ, ἐκ τοῦ Ἐπικτητείου τοῦδε χωρίου ὀρμώμενοϛ. — ἘΔ. 16, Στέψατε δώματα.] Ἐξ ἀδήλου τραγικοῦ ποιητοῦ. — Περί τρίτον ἢ τέταρτον μέρος.] Μέρη ὠνόμαζον τραγωδίας, ἄπερ actes οἱ Γάλλοι καλοῦσι· ἦσαν δὲ πέντε, ἧ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου, « Ἄλλ' οὐκ εἶπον τὰ » πέντε μέρη, ἀλλὰ τὰ τρία » (Μαρκ. Ἀντωνιν. ΙΒ', λς'). — Ἰὼ Κιθαίρων.] Τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ Σοφοκλέουϛ (Οιδ. Τύρ. 1391),

Ἰὼ Κιθαίρων, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
Ἐκτεινας εὐθύϛ;

Ἐχρήσατο καὶ Μάρκοϛ (ΙΑ', ϛ') τῷ ἔπει. — ἘΔ. 19, συγκατατάττω ἐμαυτὸν τοῖϛ πολλοῖϛ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, διέγραψα τὴν πρόθεσιν, τῶν πρὸ ἐμοῦ γραψάντων... σὺν τοῖϛ πολλοῖϛ. Οἱ δὲ νοῦϛ, Λέγειϛ, ὅτι ὁ θεῖνα μακάριοϛ, διὰ τὸ περιπατεῖν μετὰ πολλῶν ἀκολούθων; κἀγὼ σοι λέγω, ὅτι μὴ ὦν τῶν μακαρίων τούτων, ἀλλὰ πένης καὶ ἄδοξοϛ, καὶ διὰ τοῦτο συγκαταττόμενοϛ τοῖϛ πολλοῖϛ, ἐπομένωϛ μετὰ πολλῶν καὶ ἐγὼ περιπατῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κέ, ἘΔΑΦΙΟΝ 8, Ἐν Σατορναλίοιϛ κ. τ. λ.] Saturnalia παρὰ Ῥωμαίοιϛ ἐκαλεῖτο τὰ Κρόνια, ἑορτὴ ἑπταήμεροϛ, ἀγομένη τῷ Κρόνῳ, παραπλησία καὶ τὴν ἀκοσμίαν καὶ τὴν μωρίαν τῇ παρὰ τοῖϛ χριστιανοῖϛ Ἀποκρέω (Carnaval). Ἐπιθετὸν Λουκιανὸν (Κρον. § 1-39, τόμ. ΙΧ, σελ. 1-44). — ἘΔ. 11, ὑπόθεσιν, ΤΟῦ νύκτα εἶναι.] Ἰσ. ΤΟ, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 12, ὑπόλαβε ὅτι ΝΥΞ ἐστίν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ) ΗΜΕΡΑ. — ἘΔ. 13, καὶ ἄλλοϛ με κωλύει] ὁ Ζεὺϛ οὐ συγχωρεῖ μοι ὑπολαβεῖν ὅτι ἐν κακοῖϛ εἶμι. — ἘΔ. 14, τὸ κατάλληλον.] ΔΓ (δυσὶ λέξεϛι πλεονάζουσα, προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ) « τὸ κατάλληλον, εἴτουν ἀτάραχον· » ὅπερ ἔοικεν ἐπιζήγησιϛ μᾶλλον ἢ ΔΓ εἶναι. — ἘΔ. 18, Καπνὸν πεποίηκεν κ. τ. λ.] ὡσπερ καὶ ἐν τῇ συνηθειᾷ οὐ μόνον Καπνίζει, ἀλλὰ καὶ Κάμνει καπνὸν λέγομεν ἀπροσώπωϛ, ἢ μᾶλλον κατ' ἔλλειψιν τοῦ ὑποκειμένου, Τὸ πῦρ.

Ἴδε καὶ Μάρκον Ἀντωνῖνον (Ε', κθ'). — ἘΔ. 19, μὴ οἴκει ἐν Νικοπόλει] ἐάν μοι (φησὶν) ὁ τύραννος εἶπη, Ἐπίκτητε, ἔξειλθε τῆς Νικοπόλεως. — Ἐν Γυάροις οἴκει] ἀπελθε ἐξόριστος, ἢ μᾶλλον περιοριστος, εἰς τὴν νῆσον τὰ Γύαρα, τὰ ἐν τῇ συνηθείᾳ καλούμενα Γυοῦρα, περὶ ὧν ἔπιθι τὰ ἀλλαχοῦ (Ἰσοκρατ. Αἰγυπτ. σημ. σελ. 276) σημειωθέντα. — ἘΔ. 22, ὁ Δημήτριος.] Κυνικός φιλόσοφος ἐπίσημος, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν θαυμασθῆναι. — ἘΔ. 27, καὶ μὴ θεώρει.] Διαγραπτέον τὸν σύνδεσμον. — ἘΔ. 30, Περίσχισον αὐτόν.] Τύραννος ὑποτίθεται προστάτειν τῷ ὑπηρέτῃ ἀφελεῖν βία τὸ ἰμάτιον τινός, ἐπὶ τῷ μαστιγῶσαι αὐτόν· τὰ γὰρ οὕτως ἀφαιρούμενα εἶδος καὶ σχίζεσθαι. — ἘΔ. 31, ἐν ἔχων πρόσωπον διετέλει.] Παρατίθει τῷδε τὸ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XXIX, § 7) « Ἐνα σε δεῖ » ἄνθρωπον εἶναι. » — ἘΔ. 32, κεντεῖν τινος τὸν ὀφθαλμὸν, ἔνα ἴδη;] Τὴν θεραπείαν λέγει, ἣν πολλάκις σωτηρίως ἐργάζονται οἱ ὀφθαλμικοὶ καλούμενοι ἱατροὶ, τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν πάθους, ὅπερ οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ὑπόχυμα ἢ Ὑπόχυσιν ἐκάλουν, οἱ δὲ νεώτεροι Καταρράκτην (cataracte), κατὰ μεταφορὰν, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ τῆς καταρράκτῆς θύρας (vanne), περὶ ἧς ἔπιθι τὰ εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (σελ. 48) καὶ εἰς τὸν Πλούταρχον (Μέρ. ζ', σελ. 443) σημειωθέντα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κς', ΕΔΆΦΙΟΝ ι', Ἀναγινώσκοντος ΔΕ τοὺς ὑποθετικούς.] Λεῖπειν φασὶ τὸ Τινός, κατ' ἔλλειψιν οὐ πάνυ χρηστήν. Ἴσως μέντοι ἐγγράπτο ἀνελλιπῶς, ΔΕ ΤΙΝΟΣ, ἢ ΔΕ ΤΟΥ. — ἘΔ. 3, τὸ ἀνθέλκον, ὡς πρὸς τὸ κ. τ. λ.] τὸ κωλύον ἡμᾶς ἀκολουθῆσαι τοῖς διδασκομένοις. — ἘΔ. 10, Ἐκεῖ γὰρ τῷ ὄντι κ. τ. λ.] Ἐκεῖ γὰρ ἐν Ῥώμῃ εἰσὶ τὰ λαμπρὰ καὶ μεγάλα, ὥστε τοὺς ἐνθάδε (ἐν Νικοπόλει) πλούτους, παίγνια δοκεῖν εἶναι τοῖς οἰκοῦσι τὴν Ῥώμην. Οὕτως ἐξεδέξατο τῶν λεγομένων τὸν νοῦν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδας.] Προσυπακουστέον, Δραχμῶν, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. Εἶεν δ' ἀν αἱ ἑκατὸν πεντήκοντα μυριάδες δραχμῶν, μικρὸν ἀποδέουσαι ἡμικατομμυρίου (1,500,000) φράγκων. Καὶ ὅ τ' οὗτα ἔτι περιλείπειτο, τοῦτον ὄκτειρεν ὁ σωματοφύλαξ τοῦ Νέρωνος, ὡς πενόμενον! — ἘΔ. 13, Κράξας δὲ τὸν κ. τ. λ.] Οὐκ ὀρθῶς ἐξεδέξατο ὁ Οὐόλφιος τὸ Κράξας ἐπὶ τοῦ Μετὰ κραυγῆς καλέσας. Οὐδὲν γὰρ πλέον σημαίνει ἐνθάδε τοῦ Καλέσας ἢ Φωνήσας (appeler)· καὶ ἔστιν ἡ χρῆσις τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ, μέχρι

καὶ εἰς ἡμᾶς πικρατεῖνασα. Λέγομεν γὰρ συνήθως προστάττοντες ἐτέρω φωνῆσαί τινα, Κράξε τον (appelez-le) · καὶ ἐπὶ τοῦ διὰ νόσον καλοῦντος ἰατρὸν, Ἐκραξε τὸν ἰατρὸν (il appela le médecin)· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφ' ἐστίσιιν προσκαλοῦντος, Ἐκραξε τοὺς φίλους του (il invita ses amis). Ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ ὤθῃς τινων ὀρνέων, οἶον, Ἐκραξεν ὁ πετεεινὸς (le coq a chanté). Καλεῖ δὲ Ἐπίκτητος τινὰ τῶν μαθητῶν, ἧς ἀνεγίνωσκεν, ἢ ἐμάνθανε τοὺς ὑποθετικούς συλλογισμούς. Ἴσως μέντοι ἐγράφετο πάλαι τὸν ἀναγνώσοντα, ἐν ἧ ὁ νοῦς, Καλέσας τινὰ, ἐπὶ τῷ ἀναγνώνῃ ἢ ἀπαγγεῖλαι τοὺς ὑποθετικούς συλλογισμούς. — Γελάσαντος τοῦ ὑποθεμένου] τοῦ δευτέρου διδασκάλου, ἢ ὑποδιδασκάλου· εἶχε γὰρ τοιοῦτους Ἐπίκτητος, ἔνεκα τοῦ διδάσκειν τὰ ἐγκύκλια, αὐτὸς τὴν Ἠθικὴν φιλοσοφίαν μόνην διδάσκων. — ἘΔ. 14, Τί οὔν, ἔρη, τῇ [μὴ] δυναμένη... ὁ μὴ εὐρίσκων τὸ ἐξῆς;] Ἀσαφές ὅλον τόδε τὸ ἐδάφιον, δι' ἀμαρτίας ἴτως οὐκ ὀλίγας τῶν ἀντιγραφῶν. Ὁ πρὸ ἐμοῦ θεραπεῦσαι σπεύδων ὀπωσοῦν τὴν ἀσάφειαν, ἔγνω προσθεῖναι τὸ ἐν ἀρχῇ ἀπαγορευτικὸν μόριον, καὶ ἐξηγεῖται οὕτως· Τί οὔν τῷ μὴ δυναμένῳ (ἐν τρις Λογικοῖς μαθήμασι) ἐπικρίναι τὸ συμπεπλεγμένον, πιστεύομεν τούτῳ (ἐν τοῖς Ἠθικοῖς), εἴ τινα ἐπαινεῖ ἢ ψέγει, εἴ τι κρίνει περὶ τῶν καλῶς ἢ κακῶς γινομένων; ἢ διὰ τί τις ἐπιστραφήσεται καὶ φροντίσει κακῶς ἀκούων, ἢ ἐπαρθήσεται ἐπαινούμενος ὑπὸ τοῦ ἐν τοῖς οὕτω μικροῖς (οἷα ἐστὶν ἡ κρίσις τῶν συμπεπλεγμένων) μὴ δυναμένου εὐρεῖν τὸ ἀκόλουθον; — ἘΔ. 16, συντάξεις ἀγοράζοντες] καὶ ἐξαιρέτως τὰς Χρυσίππου, περὶ ἃς ἐσπούδαζον μάλιστα οἱ Στωϊκοί. — στρόφοι] περὶ τὴν καιλίαν. — κατάρροιαι.] Ἐπὶ τοῦ διάρροια ἐνθάδε, ὡσπερ, οἶμαι, καὶ τὸ παρὰ Πλάτωνι (Πολιτ. γ', σελ. 405) « Φύσας τε καὶ » κατάρρους. » — ἘΔ. 18, ὁ δὲ Σωκράτης... βίον μὴ ζῆν.] Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ Σωκράτης ἔλεγε τοῦτο τοῖς δικασταῖς· « Ὑμεῖς ἐμοῦ » ἠκούετε διαλεγομένου, καὶ ἐμαυτὸν καὶ ἄλλους ἐξετάζοντος· ὁ » δὲ ἀνεξέταστος βίος, οὐ βιωτὸς ἀνθρώπῳ » (Πλάτ. Ἀπολ. Σωκράτ. σελ. 38.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κζ', ἘΔΑΦΙΟΝ 5, ἀπώλετο ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἢ μήτηρ] τοῦ ἀποθανόντος, ἀπώλοντο δηλονότι ὑπὸ λύπης, ὡς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Ἐξεκόπη,] ἠφανίσθη ὁ νέος, δι' ὃν οἱ γονεῖς ἀπόλλυνται. Ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπεκτάνθη, ὑπὸ ληστῶν ἢ πολεμίων, ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο τῷ συνθέτῳ τούτῳ ῥήματι ὁ

Ἡρόδοτος (IV, 110) « Τὰς δὲ Ἀμαζόνας ἐν τῷ πελάγει ἐπιθεμένας » ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας · » καὶ χρώμεθα νῦν τῷ ἁπλῷ Κόπτω, οἶον, Τὸν ἕκ οψεῖ (il l'a décapité). Τοῦ δὲ συνθέτου ὁ ἀόριστος μόνος, Ἐξέκοψα, ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν, σημαίνει ἀμεταβάτως τὸ λάθρα, διαφυγεῖν καὶ ἀπελθεῖν ἐκ τινος συνουσίας, ὅπερ οἱ Γάλλοι se dérober λέγουσι, σημαίνοντες μᾶλλον τὸ Ἀνακλέπτεσθαι τῶν ἀρχαίων. « Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν » φησὶν Ἡσύχιος. Ἴσως δὲ ἀπὸ τούτου καὶ ἐτέραν Ἡσυχίου ἐξήγησιν ἐστὶ διορθοῦν, « ἘΚΚΛΗΠΕΪ, ἐκπο- » ρεύεται » γράφοντας, ἘΚΚΛΕΠΤΕΙ. — ἘΔ. 6, τῶν φωνῶν.] ΔΓ, τῶν φαντασιῶν. — ἐσμηγμένας] κεκαθαρμένας καὶ λελαμπρυσμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σμηχομένων (fourbies) ὄπλων, καθὰ δηλοῖ τὸ ἐχόμενον προχείρους. — ἘΔ. 8, ἢ αὐτὸς ἀριστεῦσαι θέλω κ. τ. λ.] Παρωθεῖ τὰ παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. μ', 326) τοῦ Σαρπηδόνοιο ῥήματα·

————— Κῆρες ἐφεσταῖσιν θανάτοιο

Μυρίαί, ἄς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι.

Ἴομεν, ἢ ἐ τῷ εὐχος ὀρέζομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν ·

ὀρέξει δηλονότι ἡμῖν, κτανθεῖς ὑφ' ἡμῶν. Καὶ σημειῶσαι, ὅτι τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ μέλλοντα χρόνον διὰ τοῦ ἀριστεῦσαι θέλω, καθ' ἑλληνισμὸν παρακμάζοντα ἠρμήνευσεν, ὡς ἂν εἰ ἐξεπέφραστο καὶ ὑπὸ τῆς παρ' ἡμῖν συνηθείας · λέγειν γὰρ φιλοῦμεν, θέλω ἀριστεύσειν, ἀντὶ τοῦ ἀριστεύσω, καὶ θέλω πολεμήσειν, ἀντὶ τοῦ πολεμήσω. — ἘΔ. 15, συνηθεία.] ΔΓ (γνησιωτέρα ἴσως) ἀληθεία. — ἘΔ. 18, τὸ σάρων] ἢ σάρωθρον, ὃ οἱ Ἀττικίζειν σπουδάζοντες Κόρημα ἢ Κάλλυντρον ἐκάλουν · ἢ δὲ παρ' ἡμῖν συνηθεία Φιλοκαλίαν (χρδ. Φροκαλίαν) ὀνομάζει. — ἘΔ. 20, τοῦ τηρῆσαι τὴν ἈΛΗΘΕΙΑΝ.] Οὕτως ἐπανορθώσαντι ἐξ εἰλασίας τῷ πρὸ ἐμοῦ (ἐν τῷ Καταλόγῳ τῶν τυπογραφικῶν ἀμαρτημάτων), ἀντὶ τοῦ ΣΥΝΗΘΕΙΑΝ, πεισθῆναι δεῖν ἔγνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κή, ἘΔΦΙΟΝ 3, Πάθε.] Πείσθητι βεβαίως καὶ ἀδιστακτως. — Ἀπόπαθε.] Παῦσαι πιστεύων. — Πάθει ἢ ἀπόπαθε κ. τ. λ.] Κατάφασι πεπεισμένως ὅτι οἱ ἐν οὐρανῷ ἀστέρες εἰσὶν ἄρτιοι, ἢ ἀπόφασι πεπεισμένως ὅτι οὐκ εἰσὶν ἄρτιοι · οὐδέτερον τούτων ποιῆσαι δυνήσῃ. — ἘΔ. 4, Πᾶσα... ΣΤΕΡΕΪΤΑΙ τῆς ἀληθείας.] Ταῦτ' οὗτο ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξῆς (II κβ', 36), πλὴν ὅτι ἐκεῖ γράφει,

ΣΤΕΡΕΤΑΙ, καθά φέρεται καὶ παρὰ τῷ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ δις (Ζ' ξγ' καὶ ΙΑ', ιή), καὶ ἔστιν ὁ τύπος τοῦ προπαροξυτόνου οικειότερος τῷ Πλάτωνι. Καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ῥητῶς λελεγμένον ἐν τοῖς τοῦ Πλάτωνος οὐπω εὔρηται· τὸν δὲ νοῦν τοῦ λεγομένου διαφόροις ἐξέφρασε ῥήμασι Πλάτων ἐν πολλοῖς ἄλλοις, ὧν τὰ μαρτύρια συνειλόχασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 5, καὶ τὸ παρὰ τὸ καθήκον.] Ἡδ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἄρθρου. — Εἰδ. 7, οἷα δρᾶν μέλλω κακά.] Ἡ Μήθεια, μέλλουσα κτείνει τὰ τέκνα, ἀναφωνεῖ ταῦτα παρ' Εὐριπίδῃ (Μηθ. 1077)· παρ' ᾧ μέντοι φέρεται νῦν, « Οἷα τολμήσω κακά. » — Εἰδ. 10, Ὅστις... τὸ φαινόμενον (λοιπὸν, ἢ καλῶς... ἄλλως δ' ὁ βλαπτόμενος)· οὐδενὶ ὀργισθήσεται κ. τ. λ.] Συγκέχυται ἡ περίοδος, ἣν εὐκρινῆσαι τῷ τῆς παρενθέσεως σημεῖῳ οἱ πρὸ ἐμοῦ δεῖν ἔγνωσαν. Ἴσως, ἀπαλείφοντα τὴν παρενθῆσιν, καὶ προστιθέντ' αὖθις τὸ συμπερασματικὸν (οὖν), οὕτω χρὴ γράφειν καὶ στίζειν. « Ὅστις οὖν τούτου μέμνηται » καθαρῶς, ὅτι ἀνθρώπῳ μέτρον πάσης πράξεως τὸ φαινόμενον, » λοιπὸν, ἢ καλῶς φαίνεται, ἢ κακῶς· εἰ καλῶς ἀνέγκλητός ἐστιν· εἰ » κακῶς, αὐτὸς ἐζημιάται· οὐ δύναται γὰρ ἄλλος μὲν εἶναι ὁ πεπλα- » νημένος, ἄλλος δ' ὁ βλαπτόμενος. Οὐδενὶ (οὖν) ὀργισθήσεται κ. τ. » λ. » Τούτου οὕτως γραφομένου καὶ ἡ συνάρτησις πρόδηλος· Ὅστις οὖν τούτου μέμνηται, ὅτι κ. τ. λ. λοιπὸν ἐστίν, ἢ λείπεται ἔτι τῷ τούτου μεμνημένῳ τὸ κρῖναι ἢ φάναι, Τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ ἢ καλῶς ἐφάνη, ἢ κακῶς κ. τ. λ. Οὐδενὶ οὖν ὀργισθήσεται ὁ τούτου μεμνημένος, καὶ οὕτω κρίνας. — Εἰδ. 12, ἀπαγαγεῖν.] Εἰκ ΔΓ, ΑΓ, ἀπάγειν. — Εἰδ. 17, οἰκίδια.] ΔΓ, οἰκήματα. Ἴσως ἦν Οἰκία (πληθ. καὶ οὐδετέρ.) — Εἰδ. 19, ὅτι Ἄλλω διαφέρει.] Διάφ. γραφ. Ὅλω, οὐ κακῆ, ἴσως δὲ καὶ προαιρετέα. Συνεχῶς εὔρηται παρὰ τῷ Πλάτωνι, ὅτε μὲν μόνον τὸ Ὅλον, οὐκ ὀλιγάκις δὲ καὶ μετὰ προσθήκης τοῦ Πᾶν· οἷον, « Ὅλω καὶ παντὶ διαφέρει » (Κρατυλ. σελ. 435) καὶ αὖθις, « Ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν » (Ἀλκιβ. Α, σελ. 109). Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια, εἰς ἐν συν- ἀψασα, ἐπίρρομα ἔπλασε τὸ Ὀλόγκαιπαν, ὃ χυδαιέστερον ἐποίησεν ὁ Γραικιταλὸς Λεξικογράφος, γράψας, « Ὀλόκεπα, Ὀλότελα, » Ὀλόπασι... *totalmente* κ. τ. λ. ». Ἔστι δ' οὖν τὸ Ὅλον καὶ πᾶν, ἢ τὸ Ὀλόγκαιπαν, τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις *en tout et pour tout*. — Εἰδ. 25, ἐστὶν ἡ πολιορκία.] Ἄμεινον ἴσως γράφειν ἀνάρθρως, ἐστὶ πολιορκία. — Εἰδ. 26, κατὰσφάττωνται.] Εἰκ ΔΓ, ΑΓ,

κατασφάζονται. — ΕΔ. 28, οὐκ ἔστιν ἱκανῶς ΘΑΥΜΑΣΑΙ τὸ γινόμενον.] Ὑποπτον ἔδοξε τισι τῶν κριτικῶν τὸ θαυμάσαι· καὶ τρέπειν ἠθούλοντο εἰς τὸ τιμῆσαι (τουτέστι, κρίναι). Ἄμεινον ἔμοι γε δοκεῖ τρέπειν εἰς τὸ ΘΕΑΣΘΑΙ ἢ ΘΕΑΣΑΣΘΑΙ, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας· Διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἱκανῶς θεωρῆσαι καὶ κρίναι τὰ γινόμενα, διότι οὐκ ἐρχόμεθα ἐπὶ τοὺς κανόνας, οὐδὲ παραμετροῦμεν τούτοις αὐτά. — ΕΔ. 31, ἐμοὶ δὲ ΜΗ ἀρκῆ τὸ φαινόμενον;] Εξέκλεισεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κειμένου· ὁ μέντοι νοῦς (ἐρωτηματικῶς καὶ εἰρωνικῶς)· Μὴ κρείσσω εἰμὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, ὥστε ἐκείνους μὲν ἀκολουθεῖν ἀπερισκέπτως τοῖς φαινομένοις, ἐμοὶ δὲ μὴ ἀρκεῖν τὸ φαινόμενον; Εἰ δὲ ὀριστικῶς στίχοις, τηνικαῦτα γραπτέον, Οὐκ ἀρκεῖ, μετὰ τῆς ἀρνήσεως, καὶ οὐ, Μὴ ἀρκῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 9, Ὑμεῖς οὖν οἱ φιλόσοφοι κ. τ. λ.] Ἀρχαῖον ἔθος τυράννων, καὶ τῶν τυράννων χαριζομένων, τὸ διαβάλλειν τοὺς φιλοσόφους, ὡς στάσεως διδασκάλους. Οὕτως ὁ τοῦ Σωκράτους κατήγορος παρά τῷ τυράννῳ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, προσετίθει καὶ τοῦτο τοῖς ἄλλοις, ὅτι Σωκράτης, « Ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστῶτων νόμων τοὺς συνόντας » (Ξενοφ. Ἀπομν. Α, II, 9). Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Χριστὸν ὁ σκληροτράχηλος τῶν Ἰουδαίων λαός, δεδιδαγμένος ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων, κατηγορεῖ παρά τῷ Πιλάτῳ, ὡς « διασρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι. » (Λουκ. κγ', 1-5). — ΤΩΝ ὧν ἐκεῖνοι ἐξουσίαν.] Ἡ διαγραφτέον τὸ ἄρθρον, ἢ τρεπτέον εἰς τὸ ΤΟΥΤΩΝ, ὡς τις παρήνει τῶν πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 12, αὐτὸ αὐτό.] Τὸ δόγμα ἐνίκησεν αὐτὸ ἑαυτό. Ἐν ἄλλοις δὲ φέρεται, Αὐτὸς αὐτὸν, τουτέστιν ὁ δοξάζων. — ΕΔ. 16, Σωκράτης οὖν ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' Ἀθηναίων;] Σημειοῦ τὸ σχελιαστικὸν ἸΝΑ, ὃ ἴσην ποιεῖ τὴν φράσιν τῷ, Ἐδεῖ οὖν (ἢ Δίκαιον ἦν) τὸν Σωκράτην παθεῖν ταῦτα ὅπερ ἔσωσε καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐν τῷ ΝΑ, οἷον Ὁ Σωκράτης νὰ πάθῃ ταῦτα ἀπὸ τοῦς Ἀθηναίους! — Τῷ σωματίῳ ΤΟΥ Σωκράτους.] ΔΓ (κομψοτέρη), ΤΩ. — Κάκεινο ΑΠΟΨΥΓῆ] ΗΔ (λανθάνουσα τέως ἐν τῇ κακῇ ΔΓ, ἀποφυγῆ), ἀντὶ τοῦ ΑΠΟΨΥΧῆ· ἀορίστου γὰρ εἶναι χρεῖαν ἐνθάδε, δηλοῦσι καὶ οἱ πρὸ τούτου ἕτεροι ἀόριστοι. Αἰνίττεται δὲ ὁ φησι Πλάτων (Φαίδ. σελ. 117) περὶ τοῦ δόντος Σωκράτει τὸ κώνειον, ὅτι πείσας Σωκράτους τὸν πόδα καὶ τὰς κνήμας, ἤρετο εἰ αἰσθάνοιτο, καὶ τοῖς ἄλλοις « ἐπεδείκνυτο, ὅτε ΨΥΧΟΙΤΟ τε καὶ πήγνυτο. » — ΕΔ. 18, Ἐμέ δ' Ἄνυτος κ. τ. λ.]

Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (LIII, σελ. 142) σημειωθέντα. — ἘΔ. 21, τὸν λύχνον ἀπόλωσα] οὐ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, κή, 15) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 23, ποίαν ἔπραξα ἂν εἰσαγωγὴν,] ποίαν διδασκαλίαν ἠδυνάμην διδάξαι κ. τ. λ. ὥσπερ ἐξεδέξαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ· ἀλλὰ διαγραπτέον τὸν δυνατικὸν, ἵνα τὸ Ποίαν ἔπραξα εἰσαγωγὴν, σημαίνῃ, Ποίαν διδασκαλίαν τοιαύτην ἐποιήσαμην, Τίς μου ἤκουσέ ποτε εἰσηγουμένου, ὅτι οὐ χρὴ σύρεσθαι, κἂν ἰσχυρότερος ἢ τοῦ συρομένου ὁ σύρων; — περισπᾶσαντες] ΔΓ (ἴσως γνησιωτέρα), περισάντες. — ἘΔ. 26, Ἄφες αὐτὸν] τὸν κραυγάζοντα. — ἘΔ. 28, Μέχρις ἂν οὐ ὁ λόγος αἰρῇ.] Ἐξηγησάμεθα ἐν ἄλλοις (Ἐγχειρδ. XXXII, σελ. 132) τὴν φράσιν, Ὁ λόγος αἰρεῖ, ἣν πολλάκις οἱ ἀντιγραφεῖς ἀγνοήσαντες, ἠμαύρωσαν, οἷον ἐν τῷδε Ἰπποκράτους τῷ χωρίῳ (Περὶ γον. § VII, σελ. 130), « Οὗτος ὁ λόγος Ἐρέει καὶ τὸν ἄνδρα καὶ » τὴν γυναῖκα ἔχειν καὶ θῆλυ γόνον καὶ ἄρρενα » ἐνθα γραπτέον, Αἰρέει. — ἘΔ. 32, ἐὰν δὲ μὴ τοῦτο θέλῃς.] Ἐξ εἰκασίας τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ θέλῃ· εἰ δὲ μὴ θέλοις ἐπικροτεῖν, λείπεται σοι σιωπᾶν. — ἘΔ. 34, νέος γὰρ ἀπὸ σχολῆς... ὁμοίος ἐστὶ τῷ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ καὶ παραινέσεως τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ, νέος. Ὁ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, νέος, ἔναγχος ἐξερχόμενος τῆς σχολῆς, καὶ ἀπιῶν εἰς περίστασιν, τουτέστιν εἰς ἀφορμὴν ἐμπεσῶν τοῦ δοῦναι δεῖγμα τῆς ἑαυτοῦ σοφίας, ὁμοίος ἐστὶ τῷ μελετῶντι συλλογισμοὺς ἀναλύειν. — Κἂν τις... προτείνη] τῷ μεμελετηκότι συλλογισμοὺς ἀναλύειν. — ἘΔ. 35, Οὗτός ἐστιν εὐφυῆς νέος.] Ἐπίκτητός ἐστιν ὁ λέγων ταῦτα, ὡς ἐξεδέξατο ἂ πρὸ ἐμοῦ· τουτέστιν, Ὁ οἷος ἔτοιμος εἶναι πρὸς τὴν γυμνάσασθαι, νέος ἐστὶν εὐφυῆς. — Οὐ· ἀλλὰ καλέσαντος κ. τ. λ.] φήσει τις τῶν ἀκουόντων ὑμῶν, Οὐκ ἔστι τοῦτο εὐφυές· πρὸς ὃν ἀποκρίνομαι· ἀλλὰ τί ἔδει ποιεῖν τὸν νέον, καλοῦντος τοῦ καιροῦ, μηδὲ διδόντος ἀναβολήν; ἔδει κλαίειν καὶ λέγειν κ. τ. λ.; — ὡστ' ἔργῳ δεῖξαι.] Αἱ ἀρχαῖαι ἐκδόσεις καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων μετὰ τῆς ἀρνήσεως, Οὐχ ὡστ' ἔργῳ δεῖξαι· ὅθεν οὐκ ἀλόγως ὑπενόησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, μήποτε ἐξεῤῥύη τι τοῦ χωρίου, γεγραμμένου πάλαι, Οὐχ ὡς εἰ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ δεῖξαι. — ἘΔ. 36, τῶν καθημένων ἐνταῦθα] ἀκροατῶν μου. — Ἐμοὶ... μὴ ἔρχεσθαι κ. τ. λ.] Ἐλλειπτικὸν οὐ λέξεως ἀλλ' ὅλου λόγου, τοιούτου, Οὐ δεῖνόν, Οὐ σγέτλιον ἢ Οὐ δυστυχῆς ἐστὶ, τὸ μὴ δίδοσθαι νῦν Ἐμοὶ ἀφορμὴν τοιαύτην, ὅποια δέδοται τούτῳ· κατὰ τὸ (Ἀριστοφάν. Νεφ. 268),

Τὸ δὲ μὴ κυνέην οἴκοθεν ἐλθεῖν ἘΜΕ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα!

— ἘΔ. 36, Οὕτως ἔχειν ἔδει πάντας ὑμᾶς] τοὺς ἐμοὺς μαθητάς, ὥσπερ ἔχει ὁ ὠδίνων οὗτος συμμαθητὴς ὑμῶν. — ἘΔ. 37, Ἐν τοῖς Καίσαρος μονομάχοις.] Ἰδίους γὰρ ἔτρεφον οἱ Καίσαρες μονομάχους εἰς τὰς θείας. — οὐδὲ ζευγνύει] κατὰ δύο ἐκάστους — καὶ εὖχονται τῷ Θεῷ.] Θεῶν μονομάχων παρέχειν ἐφίλουν οἱ Καίσαρες (Πλουτάρχ. Καισ. § 55) προσποιούμενοι τὸν δῆμον. Καὶ ἦν ἡ περὶ τὰς μονομαχίας σπουδὴ τοσαύτη, ὥς οὐ μόνους τοὺς θεωμένους ἐπικροτεῖν ταῖς βάρβαις σφαγαῖς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μονομάχους σπεύδειν ἀπονενοημένως ἐπὶ τὸν θάνατον. Καὶ τοῦτο ἐστὶν ὃ λέγει, « Καὶ εὖχονται τῷ Θεῷ, καὶ προσέρχονται κ. τ. λ. » Πολλάκις δὲ καὶ μὴ παρόντων ἀγώνων συνετίθεντο περὶ τῆς σφαγῆς τῷ τυχόντι, ἐπὶ τιμῆματι τοῖς τοῦ σφαγέντος οἰκείοις δοθησομένῳ, ὡς ἱστόρηκεν Εὐφορίων (παρὰ τῷ Ἀθην. σελ. 154), λέγων οὕτως· « Παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις » προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν » ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἄθλον· » καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους, δικαιολογεῖσθαι καθ' ὃ » δικαιότατός ἐστιν ἕκαστος Αἴτιος ἀποτυμπανισθῆναι· » ἔνθα γραπτέον ἴσως, ΠΡΩΤΟΣ. — Τοῖς ἐπιτρόποις] τοῦ Καίσαρος. — ἘΔ. 38, Ἦθελον πλεῦσαι κ. τ. λ.] ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς Ῥώμην, ἔν' ἴδοιμι τίνι τρόπῳ μελετᾶ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑπόθεσιν ὁ ἀθλητὴς μου· νόει δὲ τοῦτον ἓνα τῶν μαθητῶν Ἐπικτήτου. — ἘΔ. 40, Σὸν ἐστὶ προτεῖναι] ἀντὶ τοῦ παραιτεῖσθαι τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν, ἐχρῆν σε λέγειν τῷ διδόντι, Σοὶ προσήκει τὸ προτεῖναι ὅποιανδήποτε βούλει ὑπόθεσιν, ἐμοὶ δὲ τὸ μελετῆσαι καλῶς αὐτήν. Οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. — μὴ τοιοῦτό μοι προβάλλης τροπικόν.] Τροπικόν ἐκάλουν οἱ καινοτόμοι περὶ τὰς λέξεις Στωϊκοὶ τὸ ἄλλως λεγόμενον Συνημμένον, περὶ οὗ ἔπιθι τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXVI καὶ XLII, σελ. 137-138) σημειωθέντα. Καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις δὲ διαλεκτικοῖς ὄροις διηνέχθησαν πρὸς τοὺς Περιπατητικούς, ἧ δῆλον ἐκ τοῦ ὑποκειμένου διαγράμματος, ὃ οἱ πρὸ ἐμοῦ μετέγραψαν ἐκ τοῦ Φιλοπόνου.

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΚΑΛΟΥΝΤΟ ΥΠΟ ΤΩΝ
ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΟΥΣ, ΣΤΩΙΚΩΝ,

Πράγματα.....	Τυχάνοντα,
Νοήματα.....	Εκφορικά,
Φωναί.....	Λεκτά,
Ηγούμενον.....	Ηγούμενον,
Επίόμενον.....	Λήγον,
Συνημμένον.....	Τροπικόν,
Μετάληψις.....	Πρόσληψις,
Συμπέρασμα.....	Επιφορά.

— μὴ τοιαύτην ἐπενέγκης τὴν ὑποφοράν.] Μὴ τοιαύτην ἀντιλογία ἀντείπης μοι· ὡς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὅς καὶ τὸ ἐπενέγκης εἰς τὸ ὑπενέγκης τρεπτέον εἶναι ὑπενόει, οὐκ ἀλόγως, εἰ ἀραρότως ὀρθὴ ἦν ἡ γραφὴ τοῦ ὑποφοράν, μὴδ' ἔδει μᾶλλον γράφειν, Ἐπιφοράν. — ἘΔ. 41, καὶ τὸ σύρμα.] Οὕτως ἐκάλουν ἑλληνίζοντες *Sigma* καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τοῦ τραγικοῦ ὑποκριτοῦ στολὴν, παρὰ τὸ Σύρω, διὰ τὸ τηλικαύτην εἶναι τὸ μῆκος, ὥστε σύρεσθαι ἐξόπισθεν κατὰ γῆς. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια νῦν Σύρμα καλεῖ τὸν χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν μίτον (*fil d'or ou d'argent*). Ὁ δὲ νοῦς τοῦ προκειμένου, ἴσως οἱ τραγωδοὶ οἰήσονται, ἀρκεῖν αὐτοῖς τὰ τοῦ τραγωδοῦ φέρειν σκευὴ καὶ φορήματα εἰς τὸ τραγωδοῦς τεχνικοῦς νομίζεσθαι, ὡς καὶ σὺ τυχὸν ἰκανὸν εἶναί σοι οἶει, εἰ φιλοσόφου σχῆμα φέρεις (οἶον ὑπήνην καὶ τριβώνιον, οἷς διεκρίνοντο οἱ φιλόσοφοι), καίπερ οὐδὲν ἄξιον φιλοσοφίας ἔχων ἐπιδείκνυσθαι. — ἘΔ. 42, κοινὰ γὰρ ἔχουσι κ. τ. λ.] Τὰς ἐμβάδας καὶ τὸ προσωπεῖον ὃ τε τραγωδὸς καὶ ὁ γελωτοποιός. — ἘΔ. 43, καὶ ἐν εἰδώλῳ κ. τ. λ.] Οὗθ' ὡς τραγωδὸν οὗθ' ὡς γελωτοποιὸν, ἀλλ' εἶδωλον μόνον τεθνηκότος, λαλοῦν ἐν τῇ σκηνῇ· οἶον ἐστὶ τὸ Πολυδώρου εἶδωλον ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἐκάβῃ. Οὕτως ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. — προαγάγη] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, προσαγάγη. — ἘΔ. 45, πρόελθε.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, πρόσσελθε. — Πῶς οὖν ἀναβαίνεις] ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ βίου. — ἘΔ. 48, Κύριε.] Πρὸς τὸν θεόν

τοῦτο. — ἘΔ. 49, προαγαγεῖν.] Ἐξ ἘΔ, ΑΤ, προσαγαγεῖν. — ἘΔ. 50, Κρίνω σε ἀσεβῆ,] ὡσπερ οἱ κρίναντες τὸν Σωκράτην. — ἘΔ. 51, τὸ συνημμένον] ὁ ὑποθετικὸς συλλογισμὸς, Εἰ ἡμέρα ἐς κ. τ. λ. — ἘΔ. 53, περὶ τῆς νήτης, εἶναι ὑπάτην] εἰ τὴν ἐσχάτην χορδὴν ἰσχυρίζοιτο εἶναι τὴν ὑπερτάτην. Συνήρηται τὸ Νήτη παρὰ τὸ Νεάτη, ἢ δηλοῖ Φώτιος· α Νεάτην, οὐχὶ Νήτην λέγουσι, καὶ » Παρανεάτην καὶ Τρισνεάτην. » Ὑπάτη δὲ, ἡ ὑπερτάτη. — ἘΔ. 54, Ὡ πολλῆς ἀδικίας τῶν πεπαιδευμένων!] Διττῶς ἐξηγήσαντο· Ὡ πολλῆς ἀδικίας τῆς γινομένης εἰς τοὺς πεπαιδευμένους παρὰ τῶν κακῶς αὐτοὺς κρινόντων· ἢ, Ὡ πολλῆς ἀδικίας ἣν ἀδικοῦσιν οἱ μὴ ταῖς ἀληθεύειαις πεπαιδευμένοι, ἄλλως δὲ σφτεριζόμενοι τὸ τῶν πεπαιδευμένων ὄνομα. Ἄμεινον τὸ δεύτερον. — ἘΔ. 58, τοῦ σχολάζοντος] τοῦ σχολῆν ἔχοντος. — ἘΔ. 59, ὡς οἱ δραπέται] ὡς δούλος φεύγων τὸν δεσπότην, καὶ περιτυχῶν θεάματι ἐν τῇ ὁδῷ, θεωρεῖ μὲν, ἀλλὰ σπεύδων ὅτι τάχιστα τῆς θεωρίας ἀπαλλαγῆναι, διὰ τὸ δεδοικέναι μὴ καταληφθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπιδιώκοντος δεσπότου· — οὐχ ὡς ἐκεῖνοι] οἱ δραπέται δούλοι. — ἐπέστη] ὁ δραπέτης. Ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἐνικόν, ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἀπὸ τούτου πάλιν εἰς ἐκεῖνο. Καὶ τοῦτο πολὺ παρὰ τῷ Ἐπικτήτῳ. — περιεβλέψατο] ἅμα θεωρῶν περιβλέπεται, καὶ ὡδὲ κάκεισε στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ που λάθῃ παρῶν αὐτὸν ὁ δεσπότης — ἂν τις φθίγῃται κύριον] ἐάν μόνον ἀκούσῃ τινὸς ὀνομάζοντος τὸν δεσπότην, ἀποδράς ἔρχετο. — σεσόβηται] « Σεσο- » βημένος, ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυδημένος, τεταραγμένος » φητὶ Φώτιος. — ἘΔ. 60, Ἀλλὰ θάνατος κ. τ. λ.] Τουτέστι τὰ περὶ θανάτου, ζωῆς, ἡδονῆς καὶ πόνου δόγματα (Ἐγχειριδ. V, XVI, καὶ XX) εἰσὶ τὰ κυριεύοντα τοῦ ἀνθρώπου — ἘΔ. 65, Ὡς γενναίως ἡμᾶς ἀποδεδάκρυκε.] Σωκράτης ἔλεγε ταῦτα· « Ὡς ἀσεῖος ὁ ἄνθρωπος... καὶ νῦν ὡς γενναίως με » ἀποδακρῦει.» (Πλάτ. Φαιδ. σελ. 116) — ἘΔ. 66, διὰ τοῦτο τὰς γυναικῶν ἀπελύσαμεν.] Πρὸς τοὺς παρεστῶτας φίλους ὁ Σωκράτης κλαίοντα ἔλεγεν· « Οἷα ποιεῖτε, ὦ θαυμάσιοι· ἐγὼ μέντοι οὐχ ἥκιστα τούτου ἕνεκα » τὰς γυναικῶν ἀπέπεμψα, ἵνα μὴ τοιαῦτα πλημμελοῖεν. » (Πλάτ. Φαιδ. σελ. 117). Καὶ σημεῖοι τὴν Ἐπικτήτου περὶ Σωκράτους φιλόσοφον κρίσιν· Τῷ μὲν δεσμοφύλακι, φησὶν, οὐκ εἶπε μὴ θεῖν δακρῦειν, ἀλλὰ συγγνωμόνως καὶ ἀνεκτικῶς προσηνέχθη ὡς ἰδιώτη (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἰδιώταις), καὶ ἐπήνεσεν αὐτὸν ὡς ἐλεήμονα· τοῖς δὲ μαθηταῖς καὶ γνωρίμοις συμφιλοσοφεῖ, ἀποτρέπων αὐτοὺς τοῦ κλαίειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, καὶ ἄλλος ἄνωθεν] ὁ πάνθ' ὁρῶν θεός. — ΕΔ. 3, Ἐγώ; ἀδιάφορα] Ἐρωτηματικῶς ἔστιξα μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, διὰ τὸ σαφέστερον· ἔστι γὰρ σύνηθες ἐν ταῖς διαλέξεσι τὸ ἐπαναλαμβάνειν τὸν ἀποκρινόμενον τὴν ἐρώτησιν· ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγεν, Ἐρωτᾷς τί ἐγώ, Ἐρωτᾷς ἐμέ, τί ἔλεγα ἐν τῇ σχολῇ κ. τ. λ.; Παράδειγμα τῶν τοιούτων ἐπαναλήψεων παρατιθέσθω ἐκ τοῦ Κωμικοῦ (Νεφ. 689 + 690),

Πῶς ἂν καλέσειας, ἐντυχῶν Ἀμυνία;
Ὅπως ἂν; ὡδί· Δεῦρο, δεῦρ', Ἀμυνία.

— τὰ ἐξῆς· Τὰ ἀπροαίρετα οὐδὲν πρὸς ἐμέ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ δεύτερον ἄρθρον· ἔστι γὰρ ἀπόκρισις πρὸς τὸ, Λέγε καὶ τὰ ἐξῆς· Λέγω ὅτι τὰ μὴ ἠρτημένα τῆς ἐμῆς προαιρέσεως, τὰ μὴ ἐπ' ἐμοί, οὐδὲν πρὸς ἐμέ (ils ne me regardent point). — ΕΔ. 4, Τὸ σοὶ ἀκολουθεῖν] τῷ θεῷ. — ΕΔ. 5, ΤΑΥΤΑ καὶ νῦν λέγεις.] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ ΤΑΥΤΑ. — Ἄπιθι λοιπὸν ἔσω] πρὸς τὸν ὑπερέχοντα, μετὰ τὸ σκέψασθαι ταῦτα πάντα. — Τί ἐστὶ νέος] πόσου ἄξιός ἐστιν ὁ μεμελετηκῶς νέος, ἀναστρεφόμενος ἐν ἀνθρώποις μὴ μελετήσασι τὰ τοιαῦτα. — ΕΔ. 6, ὅτι πείσῃ τὸ τοιοῦτον] ὅτι μέλλεις παθεῖν τὸ τοιοῦτον, μέλλεις αἰσθῆσθαι, τῆς ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ προσηκούσης μεγαλοφροσύνης. — Τί οὕτω μέγαλα κ. τ. λ.] Ὁ νέος ταῦτα λέγει πρὸς ἑαυτὸν, μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸν ὑπερέχοντα, καὶ κατιθεῖν αὐτοῦ τὴν τρυφήν καὶ πολυτέλειαν. — ΕΔ. 7, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας.] Τοὺς αὐτοὺς οἶται ὁ Δουκάγγιος (σελ. 892) τοῖς καλουμένοις Μαχαιροφόροις, τοῦτο παρατιθέμενος Ἐπικτήτου τὸ χωρίον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α', ΕΔΑΦΙΟΝ 7, καὶ οὕτως ἅμα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, καὶ οὕτω μὴν ἅμα. — ΕΔ. 8, φοβοῦνται φεύγουσαι, κ. τ. λ.] Τὸ ἐμὸν ΤΡ. φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, φοβοῦνται καὶ φεύγουσιν, γνησιωτέραν ἴσως. Ποικιλόχροα δὲ πτερὰ προτείνοντες οἱ κυνηγῆται ἐκφοβοῦσι τὰς ἐλάφους, καὶ πρὸς τὰς ἄρκυς θέειν αὐτὰς ἀναγκάζουσι — ἐναλλάξασαι τὰ φοβερά κ. τ. λ.] πεφοβημένοι ἂ οὐκ ἔδει φοβεῖ-

σθαι, καὶ τεθαρήρηκυῖαι πρὸς ἃ θαρρήειν οὐκ ὄφειλον. — ἘΔ. 13, Οὐ κατθανεῖν κ. τ. λ.] Ἐξ ἀδήλου δράματος Εὐριπίδου. — ἘΔ. 15, μορμολύκεια ἐκάλει.] Ἰδ. Πλάτων. Φαιδῶν. σελ. 77. « Μορμολύκεια, τὰ τῶν τραγωιδῶν προσωπεῖα » φασὶν Ἡσύχιος τε καὶ Φώτιος. — Πρὸς τὰς μορμολυκείας.] Λέγεται γὰρ τὸ μορμολυκεῖον, οὐδετέρως, καὶ ἡ μορμολύκη, θηλυκῶς (Ἰδ. Στραβ. τόμ. I, σελ. 19)· ἴσως δὲ καὶ Μορμολύκεια, πεντασυλλάβως, κατὰ τὸ Περσεφόνη καὶ Περσεφόνεια, καὶ Πηνελόπη καὶ Πηνελόπεια. — ἘΔ. 19, τραχέως... εἶτα πάλιν λείως] λυπηρῶς, εἶτα ἡδέως, ὅτε μὲν λύπη, ὅτε δ' ἡδονὴν αἰσθάνεται τὸ σῶμα (Ἰδ. Μαρκ. Ἀντων. Δ' γ'. Ε', κς', καὶ Ι', η') — ἘΔ. 20, καὶ πράγματα οὐκ ἔχομεν.] « Πράγματα, δυσχέρειαι » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 24, τῇ αὐτῇ ὁδῷ] ἄμα καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὡς ὁρθῶς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 25, ὑμῖν πιστεύσομεν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ TP.) ἡμεῖς κ. τ. λ. Ἰσ. γρ. ἡμεῖς ὑμῖν πιστεύσομεν. — ἘΔ. 26, Ὄταν οὖν στρέψῃ τις κ. τ. λ.] Ἐξος ἦν Ῥωμαίοις, τὸν βουλόμενον ἐλευθεροῦν τινα τῶν αὐτοῦ δούλων, ἄγειν αὐτὸν εἰς τὸ Στρατηγεῖον, κάκει μετὰ τὸ φάναι τῷ στρατηγῷ, Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἐλεύθερον εἶναι βούλομαι (hunc hominem liberum esse volo), περιστρέφειν αὐτὸν τῇ χειρὶ λαβόντα. — καὶ εἰκοστὴν κ. τ. λ.] Τὸ εἰκοστὸν μέρος τῆς τιμῆς τοῦ δούλου, ὃ ἔδει τελέσαι τῷ στρατηγῷ. — ἘΔ. 28, ὁ ἄλλους στρέφειν δυνάμενος] ὁ μόνῃ τῇ περιστροφῇ καὶ περιδινησεί ἐξουσίαν ἔχων ἐλευθεροῦν οὐστυνας βούλει τῶν σαυτοῦ δούλων. — ἘΔ. 30, Ἄλλ' οὐκ ἀνέγνω σοι; κ. τ. λ.] Ὁ μαθητὴς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Ἐπίκτητον (Ἰδ. ἀνωτέρ. I, 26. 1). — ἘΔ. 31, Ἐν λεξειδίῳις. Ἐχε σου τὰ λεξειδία. Δεῖξον κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ TP.) προσέθηκα τὰς τέσσαρας μέσας λέξεις, ΑΤ, « Ἐν Λεξειδίῳις. Δεῖξον ». — ἀπαλείψεις.] Ἰσ. γρ. καταλείψεις. — ἘΔ. 32, Καὶ τίς τοσαῦτα;] Ἄπορον εἰκότως ἔδοξε τοῖς κριτικοῖς τὸ λεγόμενον Ἐπίκτῳ, ὅτι Σωκράτης πολλὰ ἔγραψε, Σωκράτους μὴδὲν ὅλως γράψαντος. Τὸ ἐχόμενον μέντοι « Ἀλλὰ πῶς; » ἀποχρώντως οἶμαι δηλοῦν τὸν νοῦν τοῦ Ἐγραψε· Ἐαυτὸν κατ' ἐκάστην ἐξετάζων καὶ ἐπανορθούμενος ὁ Σωκράτης ἐνεχάρασσε τὰς ἐπανορθώσεις ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ, οἴονεὶ γράμματα ἐν δέλτῳ. — ἘΔ. 33, ΤΑΥΤΑ γράφει φιλόσοφος.] Ἰσως ἐγράφετο ΤΟΙΑΥΤΑ· ὁ μᾶλλον ἂν ἤρμοσεν ἢ προεθέμεθα ἐξηγήσει τοῦ προτέρου χωρίου. — λεξειδία δὲ καὶ

Ἡ ὉΔΟΣ, ἢν λέγω κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρώται τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν καὶ ἐξηγεῖσθαι ἐπεχείρησαν. Ἴσως γραπτέον, ΠΕΡΙΟΔΟΣ.
 — ἘΔ. 34, Καὶ νῦν... ἐμπερπερεύση;] Πρὸς τὸν μαθητὴν ταῦτα ὑπὸ τοῦ Ἐπικτήτου. Τὸ δὲ Ἐμπερπερεύεσθαι (οὗ τῷ ἀπλῶ ἐχρήσατο ὁ Μάρκος (Ε' ε'), καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῷ « Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται » (Πρὸς Κορινθ. Α', ιγ', 4), ἐστὶ τὸ προπετῶς καταλαζονεύεσθαι (faire l'insolent). Καὶ τὸ πρᾶγμα Περπερεία, καὶ ὁ ἔχων αὐτὸ Πέρπερος. « Πέρπερος (φησὶ Φώτιος), » ὁ μετὰ βλακείας ἐπλημένος, οἶον λάλος, προπετῆς, μηδὲν λογισμῶ » ποιῶν. » — ἘΔ. 36, Δόξον δὲ μηδεὶς εἶναι κ. τ. λ.] Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XIII). — ἘΔ. 39, τίνα δύναται λογικὸν ἡγεμονικόν.] Ἴσως διαγραφτέον θάτερον τῶν δύο τελευταίων ἐπιθέτων· ἐκάτερον γὰρ ταῦτο σημαίνει παρὰ τοῖς Στωϊκοῖς, τὴν λογικὴν ψυχὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄, ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, καὶ ποῦ θέλεις ἈΝΥΨΑΙ.] Συνῆκε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀτοπίαν τοῦ τοπικοῦ ἐπιρρήματος Ποῦ (ΔΓ, τοῦ)· καὶ τὸ ἀνῦσαι δὲ οὐχ ἦττον ἄπορον ἐνθάδε. Ἴσως ἐγγεγραπτο πάλαι, « καὶ ΤΙ ΟΥ΄ θέλεις ἈΠΟΔΕΨΑΙ. » — ἘΔ. 2, πᾶσά σοι εὐμάρεια.] Ἐν τῷ ἐμῷ TP. Πᾶσα εὐμάρεια, διαγεγραμμένης τῆς ἀντωνυμίας. — ἘΔ. 7, Τοῦτό σοι προοίμιον... εὐδοκίμησις.] Τὸ μὲν Προοίμιον καὶ ἡ Δίηγησις, καὶ ἡ Πίστις, καὶ ὁ Ἐπίλογος, μέρη ὄντα τοῦ πολιτικοῦ λόγου, ἀπὸ τῶν ῥητορικῶν, ὡς παραδείγματα, παρείληπται· ἡ νίκη δ' ἄλλως καὶ ἡ ἐπὶ τέλους εὐδοκίμησις, ὡς ἀποτελέσματα τοῦ λόγου τέθεινται, ἡ μὲν τῷ δικανικῷ ἀρμόζουσα, ἡ δὲ ἅπασιν μὲν τοῖς τοῦ λόγου γένεσι, κατ' ἐξαιρετον δὲ τῷ ἐπιδεικτικῷ καλουμένῳ προσήκουσα, ἡ εὐδοκίμησις. — ἘΔ. 8-9, Οὐ δοκῶ... οὔτε δημοσίᾳ ἔπραξα.] Εὐρήσεις τούσδε Σωκράτους τοὺς λόγους παρὰ τῷ Ξενοφῶντι (Ἀπολογ. Σωκράτ. § 3 καὶ Ἀπομνημ. Δ, VIII, § 4). — ἘΔ. 14, ποῦ φύσις... ὅπου ἡ φύσις.] Τοῦθ' ὅλον τὸ χωρίον οὕτως ἔστιν γραπτέον· εἶναι πάνυ πιθανῶς εἴκασέ τις τῶν πρὸ ἐμοῦ, « Ποῦ φύσις κακῶν καὶ ἀγαθῶν; οὗ καὶ ἀλήθεια. Ποῦ » ἀλήθεια; οὗ καὶ φύσις· ἐκεῖ τὸ εὐλάβες, ἐκεῖ τὸ θαρράλεον » διαγράφοντα τὰ λοιπά. — ἘΔ. 16, ἐνταῦθα οὐ φέρει, ἀλλ' ἄλλη] οὐ φέρει ἐπὶ τὸ τηρῆσαι, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ ἀπολέσαι τὴν ζωὴν· ὁ γὰρ τηρῆσαι αὐτὴν ὀρεγόμενος οὐχ οὔτω μεγαλοφρόνως, ὡσπερ ὁ Σωκράτης, λαλεῖ τοῖς δικασταῖς. — ΤΙ ΟΥΝ ἐστίν, ὅτι οὐκ ἔχει

λόγον, καὶ προσερεθίζει;] Ἀσαφές τὸ εἰρημένον, ἄλλως τε καὶ ἐρωτηματικῶς ἐστιγμένον. Ἴσως ἐξεόρῳη τι ἐν ἀρχῇ τοῦ χωρίου. Γραφομένου γὰρ οὕτως ἀποφαντικῶς, ἌΛΛΟ ΤΙ ΟΥΝ ἐστὶν ὅτι κ. τ. λ. ὁ νοῦς ἂν εἴη, ἄνωθεν ἀρξαμένοις, Οὐκ ἦν μωρὸς οὕτως ὁ Σωκράτης, ὥστε μὴ συνιδεῖν ὅτι οὕτως ἀπολογούμενος οὐκ ἔμελλε σωθῆναι· ἀλλ' ἄλλο τι ἦν τὸ κινήσαν αὐτὸν οὐ μόνον ἐπὶ τὸ ἀλογῆσαι τῶν δικαστῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ προσερεθίσαι αὐτούς. — ἘΔ. 17, Ὡς ὁ ἐμὸς Ἡράκλειτος] φίλος ἢ γνώριμος Ἐπικτήτου τὶς τῶν συγχρόνων. — περὶ ἀγριδίου πραγμάτιον ἔχων.] Ὑποκοριστικῶς, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἀγροῦ πρᾶγμα ἔχων, κατ' ἔθος στατικὸν τοῦ ἐκφαυλίζειν πάντα τὰ ἐκτὸς καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐνθάδε, ἐπὶ τῆς δίκης (καθὰ καὶ ἐν τῇ Γάλλων φωνῇ τὸ affaire ἰσοδυναμεῖ τῷ procès), καὶ Πρᾶγμα ἔχειν, ἐστὶ τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις être en procès, ἐφ' ἧς σημασίης ἐχρήσατο καὶ ὁ Ἀπόστολος (Πρὸς Κορινθ. Α, 5' 1) « Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν » ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων κ. τ. λ. » — κατέστρεψε τὸ πραγμάτιον] διέφθειρε τὴν δίκην (il perdit son procès). — ἘΔ. 19, τί ἀναβαίνεις,] ἩΔ (ἐκ κακῆς προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ TP. ΔΓ. ἀναβαίνεις) ΑΤ, ἀναμένεις. Ἡ δὲ φράσις κατ' ἔλλειψιν, Τί ἀναβαίνεις ἐπὶ τὸ βῆμα, ἢ τὸ δικαστήριον; Ἐχρήσατο καὶ ἀλλαχοῦ (I, κθ', 45] τῷ ῥήματι, « Πῶς οὖν ἀναβαίνεις νῦν; » — τί ὑπακούεις;] τῷ καλοῦντί σε εἰς τὴν κρίσιν. — ἘΔ. 20, τὸ γε παρ' αὐτὸν] ὅσον αὐτός γε δύναται, ὁ πείσαι βουλόμενος. — ἘΔ. 22, Ἐπεὶ ἘΚΕΙΝΩ γε ὁμοίον ἐσιν.] ἩΔ, ἀντὶ τοῦ ἘΚΕΙΝΟ. — ἘΔ. 23, παρελθὼν ἐκεῖνος] ὁ μέλλων προβαλεῖν τὸ ὄνομα. — ἘΔ. 26, Τίς δ' ἔστι κύριος... τὴν ἐξουσίαν.] Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XIV, § 2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ', ἘΔΆΦΙΟΝ 1, Καλῶς ὁ Διογένης κ. τ. λ.] ἔχει δὲ ἢ ἀναφερομένη εἰς Διογένην ἐπιστολὴ οὕτως· « ἈΠΟΛΛΗΪΔΙ. Μηνό- » θωρον φιλόσοφον παρεκάλεσάν με συστῆσαι σοι Μεγαρικὸν νεανίσκου, » γελοιοτάτην σύστασιν. Ὅτι μὲν γὰρ ἄνθρωπός ἐστιν, ἐκ τῶν εἰκόνων » εἴση· εἰ δὲ καὶ φιλόσοφος, διὰ βίου καὶ λόγου. Ὁ γὰρ καθ' ἡμᾶς » σπουδαῖος δι' ἑαυτοῦ συνίσταται. » — ἘΔ. 4, Ἀλλ' ἐπὶ συλλογισμῶν.] Ἴσως ἐξεόρῳη ἕτερος συμπλεκτικὸς (Ἀλλ' ἐπὶ μὲν), ὡσπερ εἴκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ἘΔΆΦΙΟΝ 1, Λέγοντος αὐτοῦ] τοῦ Ἐπικτήτου. — ἘΔ. 8, Κάγῳ λέγω.] Ἐν ἄλλοις (παρὰ Στοβ. σελ. VI, 82) Ἐπικτήτος ταῦτα λέγει περὶ τῆς τῶν γυναικῶν κοινότητος· « Ἐν Ῥώμῃ

» αἱ γυναῖκες μετὰ χεῖρας ἔχουσι τὴν Πλάτωνος πολιτείαν, ὅτι κοινὰς
 » ἀξιοῖ εἶναι τὰς γυναῖκας. Τοῖς γὰρ ῥήμασι προσέχουσι τὸν νοῦν,
 » οὐ τῇ διανοίᾳ τάνδρως, ὅτι οὐ γαμῆν κελεύων καὶ συνοικεῖν ἕνα
 » μῖξ, εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας· ἀλλ' ἐξαίρων τὸν
 » τοιοῦτον γάμον, καὶ ἄλλο τι εἶδος γάμου εἰσφέρων. Καὶ τὸ ὅλον,
 » οἱ ἄνθρωποι χαίρουσιν ἀπολογίας τοῖς ἑαυτῶν ἀμαρτήμασι πορίζοντες.
 » Ἐπεὶ τοι φιλοσοφία φησὶν, ὅτι οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκὴ
 » προσήκει. » Τοῦτο δ' ὅπερ ἐπὶ τελευτῆς φησὶν Ἐπίκτητος, Ὅτι
 » οὐδὲ τὸν δάκτυλον ἐκτείνειν εἰκὴ συγχωρεῖ ἢ φιλοσοφία,
 » ἐναντιοῦσθαι πως ἔοικε τοῖς τῶν Στωϊκῶν, καὶ τούτων μάλιστα τοῖς
 » Χρυσίππου δόγμασιν, ἐν τοῖς ἀδιαφόροις τάξαντος « Τὰ μῆτε ὁμοῦ
 » μῆτε ἀφορμῆς κινητικὰ· ὡς ἔχει τὸ ἀρτίας ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
 » τρίχας ἢ περιτὰς, ἢ ἐκτείνειν τὸν δάκτυλον ἢ συστεῖλαι (Διογ.
 » Λαερτ. VII, 105), ἢ τὸ ἀνελεῖσθαι τι τῶν ἐμποδῶν κάρφος ἢ
 » φύλλον (Στοβ. Ἐκλογ. Μέρ. I, σελ. 142, Heeren) » — Πικρα-
 » κειμένου.] ΔΓ, παρακκατακειμένου. — ἘΔ. 11, φιλόλογός εἰμι.]
 Οὕτως ἔγραψα, ἀντὶ τοῦ παροξυτόνου, φιλολόγος εἰμί. Περὶ δὲ
 τῆς τάσεως ἔπιθι τὰ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, δ', 42) σημειωθησόμεθα.
 — καὶ Ἀρχέδημον ἡνοῶ.] Στωϊκὸς φιλοσοφος ὁ Ἀρχέδημος (Διογ.
 Λαερτ. VII, 40), Ἀθηναῖος· ὅς, κατὰ φησι Πλούταρχος (Περὶ φυγ.
 § 14), « Εἰς τὴν Πάρθων μεταστάς, ἐν Βαβυλῶνι Στωϊκὴν διαδοχὴν
 » ἀπέλιπε. » — Τί γὰρ διαφέρει;] ΔΓ (ἐν τῷ ἐμῷ TP.) Τί γὰρ
 κωλύει; γνησιωτέρα ἴσως τῆς τέως ἐκδεδομένης, παραπλήσιος δ'
 οὖν οἷς Κέβης (σελ. 98) λέγει· » Οὐδὲν γὰρ κωλύει, εἰδέναι μὲν
 » γράμματα, καὶ κατέχειν τὰ μαθήματα πάντα, ὁμοίως δὲ μέθυ-
 » σον καὶ ἀκρατῆ εἶναι... καὶ τὸ πέραις, ἄφρονα. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε', ἘΔΦΙΟΝ 6, καὶ ταύτη παρὰ τὴν φύσιν.] Καὶ
 ταύτη, ἢ κακόν ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο, διότι κακόν ἐστι, ἐστὶ καὶ παρὰ
 φύσιν. — ἘΔ. 8, ἐκεῖ οὔτε κωλύσαι μὲ τις δύναται.] ΔΓ (ἐκ τοῦ
 παρ' ἐμοῦ TP) ἐκεῖ οὔτε κωλύσαι μὲ τις ΕἶΝΑΙ δύναται· δηλονότι
 πρὸς τὸ ἐπίρρημα, ὡσπερ ἂν εἰ ἐγγέγραπτο, Οὔτε κωλύσαι μὲ τις
 εἶναι ἐκεῖ δύναται. — ἘΔ. 10, Τί μοι δύναται;] Τί μοι ἐστὶ δυνατόν.
 — ἘΔ. 13, οὐ γὰρ εἰμι αἰών.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ παρατίθησι τὸν Βωσό-
 θρον (BEAUSOBRE, *Histoire du Manichéisme*. tom. 1, pag. 573),
 οὕτως ἐξηγούμενον τὸ χωρίον τόδε: « AION veut dire dans cet
 endroit, un DIEU, un IMMORTEL. » — ἘΔ. 15, περὶ τοῦ

άρπαστοῦ.] Παιδιάς εἶδος τὸ Ἄρπαστόν, ὅπερ καὶ Διὰ τῆς σφαίρας ἄρπαστόν, καὶ Φαινίνδα ἐκαλεῖτο, κατὰ τὸν Ἀθήναιον (σελ. 12). Παραπλήσιόν τι ἔοικεν εἶναι καὶ ὁ μικρὸν ἀνωτέρω ὁ αὐτὸς Ἀθήναιος λέγει· « Τὸ ΦΟΥΛΛΙΚΛΟΝ καλούμενον (ἦν δὲ, ὡς ἔοικε ΣΦΑΪΡΙΣΚΟΝ τι) » εὔρεν Ἀττικὸς Νεαπολίτης κ. τ. λ. » Ἐνθα γραπτέον ΦΟΥΛΛΙΚΛΟΝ, καὶ ΣΦΑΙΡΙΚΟΝ, ἢ τὸ μήπω γνωστὸν τοῖς Λεξικογράφοις ΣΦΑΙΡΙΣΚΙΟΝ. Εἰκὸς γὰρ τὸν Ἀθήναιον παρασχηματίσαι τὸ παρά Ῥωμαίοις folliculus (σφαιρίσκιον) εἰς τὸ Φούλλικλον ἢ Φόλλικλον, κατὰ συγκοπὴν συνήθη, περὶ ἧς ἐπιθεὶ ὃν εἰς τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον προσέθηκα Πίνακα (λέξ. Τοῦσκλα). — ἘΔ. 16, ἴν' ἐγὼ μῆθ' ἂν τὸν κόλπον ἐκτείνω, ΔΥΝΑΜΑΙ κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΔΥΝΩΜΑΙ. Οὐ σύνδεσμος ἐνθάδε τὸ Ἴνα, ἀλλ' ἐπίρρημα τοπικὸν (συνώνυμον τοῦ Ὄπου) ἀναφορικῶς πρὸς τὸ προηγησάμενον, Ἐν τούτῳ· Ἐν τούτῳ οἱ σφαιρισταί, ἐν τῷ βλαεῖν καὶ δέχεσθαι ἐπιδείκνυνται τὴν πᾶσαν τέχνην, ὅπου ἐγὼ οὐ δύναμαι δέξασθαι τὸ ἄρπαστόν, οὐδ' ἂν ἐκτείνω τὸν κόλπον. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ ἐχόμενον, Λαμβάνει, ὀριστικῶς πεφρασμένον. — ἘΔ. 17, μίαν ἔβαλες.] Προσυπακουόμενον τοῦ Σφαῖραν, ὡς ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως ἄμεινον προσυπακούειν τὸ Βολήν, τουτέστιν ἅπαξ ἔβαλες, καθά καὶ ἐν τῇ συνηθεῖ ἀνελλιπῶς φαμέν, Μίαν βολάν, δύο βολάς (une fois, deux fois). — ἘΔ. 18, Ἄνυτε, πῶς με φῆς κ. τ. λ.] Ὁ δὲ Πλάτων (Ἀπολογ. Σωκράτ. σελ. 27) πρὸς Μέλιτον (οὐ πρὸς Ἄνυτον) ποιεῖ ταῦτα τὸν Σωκράτην λέγοντα. — ἘΔ. 20, τὴν μὲν ἐπιμέλειαν] ποιῶμεθα τοιαύτην οἶαν καὶ οἱ ἀγαθοὶ σφαιριστά. — ἘΔ. 24, καθήξει], συμβήσεται ποτε καὶ πηλῶ μολύναι τὸν πόδα. — Οὐκέτι ΕΣΤΙ ποῦς.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ), ΕΣΤΑΙ. — ἘΔ. 30, Εὔ σοι γένοιτο!] εἰρωνικῶς πρὸς τὸν ἀπειλοῦντα κρινεῖν, ὁ ἀπειλούμενος. — Ἐστι γάρ τι κάκεινου] ἔστι κίνδυνος καὶ τοῦ σὲ μὴ ποιῆσαι τὸ σόν· κινδυνεύεις καὶ σὺ ἀμελῆσαι τοῦ σοὶ καθήκοντος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ς', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, Μήτ' οὔν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μή ποτ' οὔν. — ἘΔ. 3, πλεῖόν σου ἔχουσιν.] ΔΓ, ἔξουσιν. — ἘΔ. 7, λάλησον αὐτῷ.] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ.) λάλησον αὐτοῖς. — ἘΔ. 8, μέμνησο ὅ,τι σόν καὶ τί ἀλλότριον.] Γραπτέον, οἶμαι, Τί ἀντὶ τοῦ, Ὅ, ΤΙ. — ἘΔ. 9, τὰ ἐξῆς] τὰ μέλλοντα. — ἘΔ. 10, ὥρμα ἂν ἐπὶ τὸ πηλοῦσθαι] εἰ ἦθει ὅτι καθείμαρτο αὐτῷ πηλωθῆναι. — ἘΔ. 11, σάχυες; Οὐχ ἴνα... καὶ θερισθῶσιν;] Αἰνίττεται τὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἐξ οὗ σωζομένου

δράματος, τῆς Ὑψιπύλης, οὕτως ἔχοντα παρὰ τῷ Οὐαλκενήρῳ (VALCKE-
NAER, *diatrib.* pag. 213),

Ἔφν μὲν οὐδεὶς, ὅστις οὐ πονεῖ, βροτῶν,
Θάπτει τε τέκνα, χ' ἄτερ' αὖ κτᾶται νέα,
Αὐτός τε θνήσκει. Κᾶτα δ' ἄχθονται βροτοὶ,
Εἰς γῆν φέροντες γῆν. Ἀναγκαίως δ' ἔχει
Βίου θεριζεῖν, ὥστε κάρπιμον στάχυν·
Καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μῆ. Τί ταῦτα δεῖ
Στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερῆν;
Δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς·

ἃ καὶ Μάρκος Αντωνῖνος (Ζ, μ') ἠνίξατο. — ἘΔ. 13, Οὕτως ἰστέον.]
ΔΓ, Οὕτως ἴστε. — ἘΔ. 15, Χρυσάντας.] Ἡ ἱστορία παρὰ τῷ
Ξενοφῶντι (Κύρ. παιδ. IV, 1, § 3). — ἘΔ. 16, καὶ περιστάσεις]
δυσχερείας, ἀηθῆ καὶ ἀβούλητα πράγματα (Ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 321)
— ἘΔ. 18, ἡ ΤΡΟΧΟΣ.] Ὅργανον βασανιστήριον ὁ τροχός (roue)
οὗ μνημονεύσει καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Διατριβῶν (IV, γ', 22). Ἄλλ' ἐκεῖ
μὲν ὀρθῶς ἔχει· ἐνθάδε δὲ μοι δοκεῖ κακῶς γεγράφθαι ἀντὶ τοῦ
ΒΡΟΧΟΣ. — ἘΔ. 22, ἂν εἰς Γύαρα.] Ἰδε ἀνωτέρω (σελ. 324). —
Ἄν σοι ποιῆ.] Ἄν σοι συμφέρῃ. Γαλλιστὶ ἐξηγήσατο ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ,
διὰ τοῦ Si cela fait votre affaire; si cela vous accommode.
Ἔστι δὲ τὸ Ποιεῖν ἰατρικὴ μᾶλλον λέξις, ἰσοδυναμοῦσα τῷ συμφέρειν,
χρήσιμον εἶναι, οἷον ἐπὶ φαρμάκων ἀπλῶν ἢ συνθέτων φιλοῦσι λέγειν,
Ποιεῖ πρὸς ὀφθαλμῶν ὀδύνας· Ποιεῖ πρὸς ἔλκη, καὶ τὰ
παραπλήσια. — ἘΔ. 23, ὡς ἐπὶ μεγάλα ἀνέρχῃ] εἰς τὴν Ῥώμην. Πρὸς
μαθητὴν γὰρ ταῦτα λέγει Ἐπίκτητος ἢ φίλον, ὀρεγόμενον μὲν τῆς εἰς
Ῥώμην ἀποδημίας, εὐλαβούμενον δὲ καὶ τὴν τοῦ Δομιτιανοῦ πρὸς τοὺς
φιλοσόφους δυσμένειαν. — γεροντίῳ] τῷ Ἐπικτήτῳ. — ἘΔ. 26,
παιᾶνας γράφειν] ὡς ἔγραψε Σωκράτης ἐν τῇ φυλακῇ (Διογ. Λαερτ. II,
42) — ἘΔ. 27, ἐν τούτοις γὰρ μοι ἐστίν;] Οὕτω μοι καλῶς ἔχειν
οἶει τὰ πράγματα, ὥστε σου ἀκούειν παιᾶνας ἀναγινώσκοντος;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 7, Διὰ τί ἐν γραμματικοῖς οὐ λέγεις]
τί τὸ συμφέρον καὶ τί τὸ ἀσύμφορον. Ἐξεῤῥυηκέναι τι τοῦ χωρίου
μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ, κάμοι συνδοκεῖ. —
ἐνθάδ' οὖν, ὅπου πάντες κ. τ. λ.] Ὑποπτος ἢ γραφή. Ἴσως ἦν Ἐνθάδε

δὲ (ἦ, δ' οὖν), ὅπου πάντες, ἢ Ἐνθάδ' (ἦ, δ' οὖν) πάντες, δίχα τοῦ Ὄπου. — Εἰδ. 8, τῇ Γρατίλλῃ.] Τῶν ἐπισήμων ἐν Ῥώμῃ γυναικῶν ἦν ἡ Γρατίλλα (Gratilla), ἐξορισθεῖσα μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ἀσήμεων γυναικῶν ὑπὸ Δομιτιανοῦ. — Τὸ πλοῖον τῶν ἐπιμηνίων] ἅ κατὰ μῆνα ἔπεμπεν ἡ φίλη τῇ Γρατίλλῃ ζωάρκια, τὸν ἄλλως Ἐπιμηνιον σῖτον λεγόμενον (Πλούταρχ. Τ. Κ. Φλαμιν. § 5), ὅπουταν στρατιώταις μετρῆται. — Κατὰ τὸν εἰπόντα.] Ὄφειλεν εἶναι, Πρὸς τὸν εἰπόντα, ἢ γοῦν, Κατὰ τινος εἰπόντος. — ἔν' ἐκεῖνος αὐτὰ ἀφέληται, ἢ ἐγὼ μὴ πέμψω.] Τὸ ἐμὸν ΤΡ. διπλασιάζει τὸν σύνδεσμον, ἢ ἔν' ΕΓΩ· οἰκειοτέρως, οἶμαι, οὐ μόνον τῷ παρακμάζοντι ἑλλησιμῶ, ἀλλὰ καὶ τῷ αὐτοσχεδιασμῶ τῆς Ἐπικτήτου ὁμιλίας. Ὡσαύτως διπλασιάζεται καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, οἷον ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ προκειμένου, Κάλλιον θέλω (ἢ Προτιμῶ) νὰ τ' ἀρπάσῃ ἐκεῖνος, παρὰ νὰ μὴ τὰ πέμψω ἐγώ. — Εἰδ. 10, Δεῖ δίχα ὀρέξεως κ. τ. λ.] Παρατίθει ταῦτα τοῖς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXXII, § 2) — Εἰδ. 12, τὸν ὀρνιθάριον.] Οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφου, ἀρσενικῶς, (ὅπερ ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις ἔταξεν ὁ Σειδῆρος) ἀντὶ τοῦ παρ' ἅπασι τοῖς λοιποῖς οὐδετέρου, Τὸ ὀρνιθάριον. Εἶη δ' ἂν Ὀρνιθάριος, ὁ τοὺς ὄρνεις σκοπῶν, ὁ οἰωνοσκοπός. Τὸ δὲ Κρατοῦμεν, ταῖς χερσὶ κατέχομεν, καθάπερ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ. — Ἐξελθεῖν] τῆς περιστάσεως· ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω (II, ε', 23), οὕτως ἐκθεξαμένων τῶν πρὸ ἡμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἢ, Εἰδάφιον 2, Φήμη.] ΔΓ Κώμη. — Εἰδ. 7, Ὁ ὄνος ἐπὶ τί γέγονε; μὴ τι προηγουμένως;] Ἐξ ἐτέρων διορθώσεως καὶ στίξεως, ἀντὶ τοῦ, « Ὁ ὄνος ἐπεὶ γέγονε μὴ τι προηγουμένως; » — Εἰδ. 8, εἰ δὲ καὶ ΑΥΤΟ΄ που.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΑΥΤΟΣ. Φέρεται δὲ ἐπὶ τὸ ἐξῆς, οἷον Αὐτὸ τὸ παρακολουθεῖν. — Τὸ παρακολουθεῖν.] Ἐκ παλαιότητος τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσείληφα τὸ ἄρθρον — φαντασιῶν, δηλονότι.] ΗΔ, ΑΤ, φαντασιῶν· καὶ δηλονότι. — Εἰδ. 9, ἐκεῖ ζητεῖν... οὐ μὴ παρόντος κ. τ. λ.] ἐν ἐκείνῳ ζητεῖν, δηλονότι ἐν τῷ λογικῷ, οὐ λογικοῦ μὴ παρόντος, ἐπ' οὐθενὸς τῶν ἄλλων ζώων θέλεις λέγειν ἀγαθόν τι ὑπάρχειν. Σημειοῦ καὶ πάλιν τὴν διάλυσιν τοῦ μέλλοντος, Λέξεις, εἰς τὸ θέλεις λέγειν· ὅθεν ἡ συνηθεῖα παραλαβοῦσα καὶ καταχρησαμένη, ἀπέστη τῆς τῶν ἀπλῶν μελλόντων χρήσεως. — Εἰδ. 11, Τί οὖν ἀγνοεῖς σου τὴν ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ;] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ.) ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΝ, γνησιωτέρα ἴσως. — Εἰδ. 16, οὐκ οἶδεν αὐτοῦ

θεόν.] Ἴσως τοπικὸν ἐπιρρήμα ἐκδεκτέον τὸ αὐτοῦ καθάπερ ὑπετό-
 πασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ· ἐν ἐκείνῳ δηλονότι τῷ τόπῳ ἢ τῇ χώρᾳ, εἰς ἣν
 ἐκπέμπεται. — Σὲ ἤθελον ἔχειν] τὸν διδάσκαλον σὲ μετ' ἐμοῦ ἤθελον
 ἔχειν ἐφ' ᾧ ἐκπέμπομαι πράξεις. — ἘΔ. 18, ἢ Ἀθηνᾶ,] ἀποκατέ-
 σθησατὴν ἀρχαίαν γραφὴν ἀντὶ τοῦ, ἢ Ἀθηνᾶ. Λέγει δὲ τὴν ἐν Ἀθήναις.
 — ἢ ὁ Ζεὺς] ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ. — ἘΔ. 20, καὶ ποῖον ἔργον εὐθύς κ.
 τ. λ.] Τὸ εὐθύς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξεδέξατο οὐκ ἐπὶ τοῦ Παραχρημα,
 ἀλλ' ἐπὶ τοῦ, Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω (σελ.
 317) σημειωθέντα — τὴν νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξαμένη.] Ἴδε τὸν Παν-
 σανίαν (I, κέ, § 7), καὶ τὸν Πλούταρχον (Περικλ. § 13). Περὶ δὲ τοῦ
 Διὸς, αὐθις τὸν Πανσανίαν (V, ιά, § 1-2) — ἘΔ. 22, καὶ κατα-
 σχυνεῖς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, καὶ κατασχύνεις. Ἴσως δὲ καὶ ὁ σύνδεσμος
 διαγραφτέος ἐστί. — ἘΔ. 24, Πόθεν ἡμῖν οὗτος ὄφρουν ἐνήνοχε;]
 Ἐπιθετὰ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (§ XXII). — σεμνοπροσωπεῖ] ὁ ἢ παρ'
 ἡμῖν συνήθεια, Κάμνει τὸν Βαρύν, λέγει. — ἘΔ. 25, σιλπνωθῆ,]
 τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Στιλβωθῆ (χυδ. σκλιβωθῆ), παρὰ τὸ Στιλβώω
 (στιλβόνω). — ἘΔ. 26, Οὐ γὰρ ἐμὸν] ἐκ τῆς Ἰλιάδος (α', 526).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ', ΕΔΑΦΙΟΝ 6, ἐρ' ὦν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀρ' ὦν. —
 Λέων ΜΕ ΚΑΙ φαγέτω.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἰκάζε γραπτέον, Λέων ΜΕ ΓΕ
 φαγέτω. Παροιμία, ἥπερ ἂν χρήσαιτό τις, ἐπὶ τῷ ὑπὸ μικρῶν
 θηριδίων, οἷον τυράνων ἀνοήτων καὶ χαμερπῶν, ἢ συκοφαντῶν, καὶ
 τοιούτων ἄλλων ἀνδραρίων, ἀδικεῖσθαι σχετλιαζῶν· ὁμοία τῇ, « Ἐξ
 » ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι » (Σχολιαστ. Ἀριστοφαν.
 Βατρ. 736). — ἘΔ. 7, ἢ τοῦ ἀνθρώπου ἐπαγγελία] ὁ ἐπαγγέλλεται
 ἢ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. — συμπεπλεγμένον... διεξυγμένον.]
 « Συμπεπλεγμένον δὲ ἐστὶν ἀξίωμα, ὁ ὑπὸ τινῶν συμπλεκτικῶν συν-
 » δέσμων συμπλέκεται· οἷον Καὶ ἡμέρα ἐστὶ καὶ φῶς ἐστὶ
 » Διεξυγμένον δὲ ἐστὶν, ὁ ὑπὸ τοῦ ἦτοι, διαξευκτικοῦ συνδέσμου,
 » διεξευκται· οἷον, ἦτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ ἐστὶν » (Διογ. Λαερτ.
 VII, 72). — ἘΔ. 12, αἱ ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ θόσεις] τὸ σπου-
 δάζειν μεγάλα λαμβάνειν, ἐλάχιστα δὲ διδόναι. — ἘΔ. 14, καὶ τὰς
 ἐναντίας... εἶχομεν.] ΗΔ, ΑΤ; ἔχομεν· πλὴν εἰ μή τις τὸ κατ'
 ἀόριστον προαιροῖτο, ἔσχομεν. Ὁ νοῦς, Πολλῷ χρόνῳ ὑπολήψεις
 εἶχομεν ἐναντίας ταῖς ὀρθαῖς ὑπολήψεσι. — ἘΔ. 17, ἀπὸ τῶν
 χειλῶν αὐτόθεν] ἀπὸ μόνων τῶν χειλῶν. — ἘΔ. 20, Τί ὑποκρίνη
 Ἰουδαίους, ὦν Ἕλληνας;] ΔΓ, Τί ὑποκρίνη, Ἰουδαῖος ὦν, Ἕλληνας. Ὁ πα-

τέρως δ' ἂν γράφης, ἠπόρηται εὐλόγως τοῖς κριτικοῖς, τίνας ἐνθάδε καλεῖ Ἰουδαίους ὁ Ἐπίκτητος· καὶ φασὶ τινες τοὺς Χριστιανούς εἰκὸς εἶναι νοεῖσθαι. Πολλοὶ γάρ τῶν κατ' ἐκεῖνο καιροῦ συγγραφέων, Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων, συνέχεον τοὺς Χριστιανούς τοῖς Ἰουδαίοις — ὅταν δὲ ἀναλάβῃ τὸ πάθος κ. τ. λ.] ὅταν δὲ καταπεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς αἰρέσεως, ὡσπερ καὶ ὁ ἐκ γενετῆς τοῖς Ἰουδαίοις συγκατελιγεμένος, καὶ οἰονεὶ δευσοποιῶ βαφῆ βεβαμμένος, τότε κ. τ. λ. Ἴσως μέντοι καὶ τὸ βεβαμμένου ὡδε ἴσον δύναται τῷ βεβαπτισμένου, ὡς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐξῆς, εἴτε τὸ Χριστιανῶν βάπτισμα αἰνιττομένου, εἴτε καὶ τοὺς βαπτισμούς, οἷς ἐχρῶντο οἱ Ἰουδαῖοι. — ἘΔ. 21, παραβαπτισταί.] Τῶν τις κριτικῶν ἠβούλετο διορθοῦν, Παραβαπτιστοί. Ὁ δ' οὖν νοῦς, Νόθοι καὶ οὐ γνήσιοι μεταξὺ τῶν ὄντως βεβαπτισμένων, τουτέστι τῶν οὐ μόνον τὸ βάπτισμα, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκούλουθον καὶ προσήκουσά τῷ βαπτίσματι βίου παραδεξαμένων. Οἱ δὲ παρ' ἡμῖν ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς Παραβαπτίσματα καὶ Παραφτίσματα ἐκάλουσάν τῶν αἰρετικῶν, ἢ τῶν ἄλλως ὁπωσοῦν ἀπεσχισμένων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας βεβαπτίσματα (SUICER. *Thesaur. ecclesiast.* tom. II, p. 590). — ἀσυμπαθεῖς πρὸς τὸν λόγον] ἀσυμφώνους τῷ λόγῳ, ἀλλὰ λέγοντας, καὶ ἄλλα πράττοντας. — ἘΔ. 22, τὸν τοῦ Αἴαντος λίθον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (ἦ, 268).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ἰ', ἘΔΑΪΟΝ Ι, ταύτην δ' ἀδούλευτον.] « Ἀδούλευτος, » οἰκέτης ἐνὶ δεδουλευκῶς, καὶ μὴ παλίμπρατος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 7, τοῦ πατρὸς. . . ὅτι καὶ ἀδελφὸς εἶ.] Ἐπιθετὸν τὸ Ἐγχειριδίον (§ XXX). — ἘΔ. 9, θίδρακος.] Ἀποκατέστησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν θίδρακος, εἰς τὴν χώραν τῆς ἐν ἄλλοις θρίδακος, οὐχ ὡς ἕτερόν τι σημαίνουσιν, ἀλλ' ὡς ἀμφοτέρως λεγόμενον (κατὰ τὸ Καρδία, Κραδία)· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσύχιον, « Θριδακίνη, θίδραξ καὶ » θρίδαξ. » Διστάζει δ' οὖν οὐκ ἀπεικότως ὁ πρὸ ἐμοῦ, τί βούλεται ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἢ θίδραξ ἢ θρίδαξ. Ἐρρέθη μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι (Ἐγχειριδ. XXV, § 3) τοῦνομα τῆς θρίδακος· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν καλῶς εἶχεν, ἐνταῦθα δ' ἄτοπον εἰκεν, ἄλλως τε καὶ συναπτόμενον τῷ ἐξῆς καθίδραξ. Μὴ ποτ' ἐγέγραπτο, θόρακος, ἢ θρανίου; ὣν τὸ μὲν, « θόραξ, ὑποπόδιον » τὸ δὲ, « θρανίον, δίφρος, ὑποπόδιον. . . » θρόνος » σημαίνει, καθ' Ἡσύχιον; Ὄκω ἀποφήνασθαι. — Ὅση ἢ πλεονεξία!] ὅσον κέρδος λήψῃ ἐκ τῆς εἰς τὸν ἀδελφὸν εὐγνωμοσύνης.

— ΕΔ. 10, πόλεως τινος εἶ.] ΔΓ (ἀμείνων) πόλεως εἶ. — ΕΔ. 11, ὑπογράφει τὰ οἰκεία ἔργα.] Ἐπιθι τὸ Ἐγχειρίδιον (XXX). — ΕΔ. 13, οὐδὲν ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι φανῆς.] Κατ' ἔλλειψιν, Βούλει, ἵνα φανῆς οὐδὲν ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι· πλὴν εἰ ἐγγράπτο πάλαι « Οὐδὲν » ἂν ἀντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι ἐφάνης ». — ΕΔ. 15, ζημίαν ἡγοῦ.] Ἴσ. γρ. ζημίαν ἂν ἡγοῦ. — καταστολήν] κοσμιότητα, εὐταξίαν, εὐσχημοσύνην, οἶον καὶ Ἰπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσ. § V-VII) τοῖς ἰατρικῶς παραγγέλλει, « Ἐντροπή, ἐρυθρήσις καταστολή· » καὶ αὐθις, « Μελετᾶν δὲ χρὴ ἐν ἰητρικῇ ταῦτα μετὰ πάσης καταστολῆς. » — ΕΔ. 17, Ὅ δὲ διατιθεῖς] ὁ τὰ τοῦ κιναιίδου ἐνεργῶν. — ΕΔ. 19, Οὐδεὶς δίχα ἀπωλείας καὶ ζημίας κακός ἐστι.] Ἄριστον ἄριστα ἐκπεφρασμένον ἀπόφθεγμα, ἄξιον τοῦ παροιμιῶδες καὶ δημοτικὸν γενέσθαι· ὡσπερ ἐστὶν ἀντιστρέψαντα φάναι, Οὐδεὶς ἀγαθὸς ἐστέρηται κέρθους, ὅ, τις τῶν Γάλλων φιλοσόφων οὕτως ἐξέφραζε, Tout bien calculé, il y a du profit à être honnête homme. — ΕΔ. 20, ὅ τὴν ρῖνά σοι ἀπολλύων.] Ἴσον δύναται ἢ ἀντωνυμία (σοι) τῷ Κατὰ σέ. — ΕΔ. 21, τὴν ὄσφρασίαν αὐτὴν] τὴν ὄσφρησιν μόνην, ὡς ὀρθῶς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 22, τῶν πρὸς αὐτὸν] τῶν αὐτῷ προσηκόντων. — ΕΔ. 27, ὅπου τι σωματικὸν ἐλάττωμα, ἢ εἰς κτῆσιν.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸν διαζευκτικόν· ὁ γὰρ νοῦς, ὅπου τις βλάβη συμβαίνει εἰς σῶμα ἢ εἰς κτῆσιν. — ΕΔ. 28, ἐξαπατηθεῖς.] Ἴσως, φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐγγράπτο, Ἐξαπατήσας. — ΕΔ. 29, οὐδ' ἐγγυὲς διαφερόμεθα] οὐδὲν ἡμῖν ὅλως διαφέρει, οὐδὲν φροντίζομεν. Τὸ Οὐδ' ἐγγυὲς ταῦτ' οὐ δύναται τῷ Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ, ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, κατὰ Θήραν.] ΗΔ, ΑΤ, κατὰ τὴν Θύραν. ΔΓ, κατὰ Θύρας. Ἐτέρα ΔΓ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ, κατὰ Θύραν. Ὁ νοῦς τῆς ἡμετέρας διορθώσεως· τοῖς ἀπτομένοις φιλοσοφίας, οὐκ ἐν παρέργῳ καὶ κατὰ πάροδον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς θηρεύοντας καὶ κυνηγετοῦντας, τουτέστιν ἐσπουδασμένως καὶ προσπεπονθότως αὐτῇ προσέχουσιν, ὡσπερ οἱ θηρεύοντες προσπεπόνθασιν τῷ κυνηγεσίῳ, μεταθέουτες καὶ ἀνιχνεύοντες τὸ θηρίον. Εἶρηκε δὲ πού καὶ Πλάτων, « Ἡ γὰρ » φιλοσοφία θῆρα τῆς ἀληθείας ἐστί. » — ΕΔ. 2, διέσεως.] Τεταρτημόριον τόνου ἢ θίσεως ἐν τῇ ἀρχαίᾳ μουσικῇ, ἕτερον τῆς τῷ αὐτῷ ὀνόματι νῦν καλουμένης διέσεως (dièse). — ΕΔ. 3, τοῦ ἀποβάλλοντος] τοῦ μὴ ἐπιβάλλοντος, τοῦ μὴ προσήκοντος. — ΕΔ. 6, τὴν αἴησιν] τὸ οἶσθαι καὶ ὑπολαμβάνειν αὐτὰ οὕτως ἔχειν. — ΕΔ. 8,

καὶ ἡ οἴησις.] ΗΔ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ΕΔ. 10, Ἐπεὶ δο-
κεῖς.] ΔΓ ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ, ἐπειδὴ δοκεῖς. — ΕΔ. 13, Ἦδ' ἀρχή.]
ΗΔ, ΑΓ, Ἰδ' ἀρχή. ΔΓ, Εἰδ' ἀρχή, ὃ τινες παρήνουν τρέπειν
εἰς τὸ, Εἴη δ' ἀρχή, ἢ Ἡ δ' ἀρχή. Ἡ ἡμετέρα ἀντωνυμία λέγει,
ὃ μικρὸν ὑποβίς ἐπαναλαμβάνει Ἐπίκτητος, « Τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ φιλο-
» σοφίας. » — ΕΔ. 14, Πάντα καλῶς ἔχει.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ
ἐμοῦ, ΑΓ, ἔχειν. — ΕΔ. 20, Ἀβεβαίω τινί.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.
Ἀβεβαίω οὖν τινι. — ΕΔ. 22, ὀξύ βλέπεις.] ΗΔ (ἦν συνῆκε καὶ ὁ πρὸ
ἐμοῦ) ΑΓ ὀξυβλεπτῆς, ἢ ὀξυβλεπεῖς. — ἐν σοι ζυγόν.] Ἀνωτέρω δὲ
ἐπὶ τοῦ παρόντος κεφαλαίου (§ 13) τὸν ζυγόν, ἀρσενικῶς εἴρηκε.
Λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· τὸ δὲ οὐδέτερον τοῦ παρακμάζοντος ἐλληνη-
σμοῦ μᾶλλον ἐστίν, οἷον καὶ τὸ παρά τοῖς Ἐβδομήκοντα (Λευιτ. ιθ', 36)
« Ζυγὰ δίκαια, καὶ στάθμια δικαία. » Παρὰ τὸ ὑποκοριστικὸν Ζυ-
γάριον ἐπλασεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ θηλυκὸν Ζυγαρία (ba-
lance)· τὸ δὲ καθήμενον εἰς θάτερον τοῦ ζυγοῦ μέρος βαρὺ τι σῶμα
ἐκ μετάλλου ἢ τινος ἐτέρας ὕλης, ᾧ παραβάλλεται τὸ σταθμώμενον,
δι' ἐτέρου ὑποκοριστικοῦ σημαίνει, τοῦ Ζύγιον (poids).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΑΦΙΟΝ ι, ὑπὸ τῶν ἡμετέρων] τῶν Στωϊ-
κῶν. — ΕΔ. 5, Τοὺς μὲν ἄλλους ἐὼ χαίρειν κ. τ. λ.] Σωκράτους ῥή-
ματα (Πλάτ. Γοργ. § 29, σελ. 180 ἡμετ. ἐκδ). — ΕΔ. 6, Ἀρὰ γε
ὁ φθονῶν χαίρει;] Καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν Σωκράτους. (Ἀπομνημ. Γ, ΙΧ,
§ 8, σελ. 95). — ΕΔ. 9, οὐ γὰρ ἀντακολουθεῖ τῷ κεφαλαιῶδες τὸ
ὀρικόν.] ΗΔ, ΑΓ, τὰ ὀρικά· ὅπερ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ΕΔ ἀπεδέξατο ἀντὶ
τοῦ παρ' ἅσασι τέως φερομένου, τῷ ὀρικῷ. Ὁ νοῦς οὐκ ἀντιστρέφει
ὁ ὀρισμὸς τῷ ὀριστῷ, ὅπερ ἦν τὸ Κεφαλαιῶδες, τουτέστιν, ἐν ἐνὶ ῥήματι
συντόμως καὶ ἐν κεφαλαίῳ ἐδήλου τὸ πρᾶγμα, ἢ τὸ πρόσωπον. Πι-
στοῦται τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν, ἢ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. κακῆ ΔΓ, τὸ
ὠρικόν. — ΕΔ. 10, τεχνικά... φορτικά] τὸ κεφαλαιῶδες δηλονότι
καὶ τὸ ὀρικόν, ἃ διὰ τοῦτο παρέλειπεν ὁ Σωκράτης, ἀπλῶς διαλέγε-
σθαι βουλόμενος, καὶ οὐχ ὡς οἱ τεχνολόγοι ἢ οἱ σοφισταί. — ΕΔ.
14, πρᾶσενέγκασθαι.] Τυπογραφικῶς ἡμαρτήσθαι ἔοικε τὸ Προσ-
ενέγκασθαι τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 16, Αἰψά τε καὶ μέγα.] Ἐκ τοῦ
Ἡσιόδου (Θεογον. 87). Τὸ δὲ Αἰψα ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια μετεσχη-
μάτισεν εἰς τὸ Ἀψά ἐπίρρημα, ἀπὸ πληθυντικοῦ οὐδετέρου· οὐ τὸ ἀρσενι-
κὸν Ἀψὸς, ἢ Ἀψύς, τὸν ταχύν ἢ ἄξυν, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ὀξύθυμον
σημαίνει, ὃν καὶ Ἀψόθυμον καλοῦμεν. Εἰκὸς δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις

τοιούτον τι ἐπίθετον ὑπάρξει Αἰψὸς, ἥπερ ἐστι τεκμήρασθαι ἐκ τοῦ παραγώγου, Αἰψηρός. — ἘΔ. 18, ΑΡΑ τῷ τυχόντι.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ (ἴσως ἄμεινον) ΕἶΤΑ. — ἘΔ. 20, ἢ καὶ ἄλλο τι ἐκθήσω ΤΟΥΤΩΝ ἄμεινον;] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΑΝΤΩΝ. — ἘΔ. 24, τί δέ σοι, βέλτιστε ΜΕΛΕΙ;] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ΤΡ προσέθηκα τὸ ῥῆμα — ΚΡΙΤΗΣ ΜΟΥ Εἶ;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΙΣ ΜΟΥ *Εἶ, ὧπερ ἀστερίσκον ἐπέγραψεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ ἡμαρτημένον τοῦ χωρίου δηλῶσαι βουλόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιγ', ἘΔΑΦΙΟΝ 4, Τί ἐστὶν ὄχλος, ἢ τί ὄχλου ἔπαινος.] Παράθεσ τούτοις τὰ τῷ Σωκράτει πρὸς τὸν Χαρμίδην εἰρημμένα (Ἀπομνημ. Γ, VII). — ἘΔ. 11, Μή τι περὶ τοῦ μὴ ψεῦδος ὑπολαβεῖν.] Ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων λείπει τὸ δεύτερον τῶν ἀπαγορευτικῶν μορίων. — ἘΔ. 13, Μετοκλάζει.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (ν', 281). — ἘΔ. 15, Ἀντίγονος. . . ἠγωνία.] Κατεχώρισα εἰς τοῦ Ἐγχειριδίου τὰ τε Προλεγόμενα (σελ. μβ') καὶ τὰς σημειώσεις (σελ. 136), ἐκ τοῦ Συμπλικίου παρειληφώς, τὸ ὑπὸ τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως Ἀντιγόνου εἰρημένον περὶ Ζήνωνος. Τῶν δὲ κριτικῶν τις πλημμελῶς φησι τὸν Συμπλικίου συγχέει τὸν Ἀντίγονον τοῦτον μετὰ τοῦ τῆς Μακεδονίας βασιλέως Ἀντιγόνου, τοῦ ἐπικληθέντος Γονατᾶ· τοῦτον γὰρ εἶναι τὸν προσομιλήσαντα πολλάκις τῷ Ζήνωνι. — ἘΔ. 17, Πῶς μ' ἀποδέξεται.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXIII, § 13). — ἘΔ. 19, Εἶτ' οὐκ ἔστι σοι, ὡς θεῖλεις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶτ' οὐκ ἔστι γὰρ, ὡς θεῖλεις. Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. γράφεται ἔξεστι. — ἘΔ, 24, ὁ πρὸς τοὺς πειρατάς, ὁ πρὸς τὸν ὠνησάμενον.] Ἐρεῖ ταῦτα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, α, 115-116). — ἘΔ. 25, Ἐκείνοις μεμελέτηται, τοῖς θαρρόουσι.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκείνοις, οἷς μεμελέτηκε, τοῖς θαρρόουσι. Ὁ νοῦς, Σωκράτει καὶ Διογένηι, καὶ τοιούτοις ἄλλοις θαρρόαλοις ἀνδράσι, μεμελέτηται τὸ λέγειν. — ἘΔ. 27, Οὐκ ἔστι δ' ἐν σοὶ κ. τ. λ.] Οὐκ εἶ σὺ ἄξιος ἄρχων πόλεως γενέσθαι, οὐκ ἐνορῶ ἐν σοὶ ἄνδρα τοιαύτης ἀρχῆς ἄξιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιδ', ἘΔΑΦΙΟΝ 4, Καὶ γὰρ, σκυτεὺς . . . ἀτερπές.] Ἡ συνάρτησις, Καὶ γὰρ ἀτερπές παρεῖναι καὶ παρακολουθεῖν, πῶς τις μανθάνει σκυτεὺς εἶναι. Τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ Σκυτεὺς φέρει Σκυτέως ὧπερ εἰ συνάπτουσι τὸ ἄρθρον (τὴν σκυτέως) εὐοδωτέραν ποιήσεις τὴν σύνταξιν, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, Ζητοῦμεν.] Ἴσ. γρ. προστακτικῶς, Ζητῶμεν. —

ποιοί τινες εἰσιν,] οἱ Θεοὶ· καὶ περ ἀνωτέρω ἐνικῶς φήσας, Θεόν. Συνήθεις γὰρ ὅτι μάλιστα Ἐπικτήτῳ ἐν ταῖς Διατριβαῖς μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν ἐνικῶν εἰς τὰ πληθυντικά, καὶ ἀνάπαλιν. — ἘΔ. 16, ἀγαθὸν καὶ κακόν.] Δείπουσιν αἱ τρεῖς αὗται λέξεις ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων. Ἐξαλείφει ταύτας καὶ ὁ παραβαλὼν ἀντιγράφος τὸ ἐμὸν TP. — ἘΔ. 17, τὰς τρεῖς στρατείας.] Τρεῖς ὄφειλεν ἐστρατεῦσθαι ὁ βουλόμενος τῆς Συγκλήτου γενέσθαι· κατὰ γε ὃν ἐβίου χρόνον Ἐπικτήτος. Τοῦτο γὰρ ἄλλοτ' ἄλλως συνέβαινε κατὰ τὸ βούλημα τῶν κυρίων. — ἘΔ. 20, ἀνασχέσθαι μου.] ΔΓ, ἀνέχεσθαι μου. — ἘΔ. 22, ἐπιβολαὶ ἀνομολογούμεναι] αἱ ἐγχειρήσεις σου ἀσύμφωνοι, καὶ αὗται ἑαυταῖς μαχόμεναι. — ἘΔ. 27, ἄρά γ' ἔχομεν κ. τ. λ.] Ἐν τῷ ἐμῷ TP. εἶτα ἔχομεν· ἐπίρρημα κακῶς ὀξεῖα ἀντὶ περισπωμένης (αἶτα) ταθέν· ὅθεν δηλοῦται ΔΓ οὐκ ἀπίθανος Εἶτε, ἀνταποδοτικῶς πρὸς τὸν ἐχόμενον διαζευκτικόν, « Εἶτε ἔχομέν τινα . . . » σχέσιν, ἢ οὐδεμίαν. »

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 15', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, ἀποκρτερεῖν,] ἀποχῆ τροφῆς ἐκουσίῳ ἐξάγειν ἑαυτὸν τοῦ βίου. — ἘΔ. 8, τί ποιεῖς ἀνθρώπε; οὐ πᾶσιν.] Κακῶς ἐπλεόνασαν αἱ πέντε λέξεις αὗται. — τὴν ἀρχὴν ὙΠΟΣΤῆΣΑΙ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΟΙῆΣΑΙ. ΔΓ, στῆσαι. — ἘΔ. 9, ἀνδρὸς σαπρὸν ὑποστήσης καὶ καταπίπτου οἰκοδόμημά τι, οὐχ ὅσῳ ἀνδρὸς πλείονα κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΓ, . . . καὶ καταπίπτου· οὐκ οἰκοδομημάτων, ὅσῳ ἀνδρὸς πλείονα κ. τ. λ. — ἘΔ. 10, καὶ τῆς μεγάλης καὶ τῆς μικρᾶς.] Ζήτην τὴν ἐξήγησιν ἀνωτέρω (II, ε', 26). — ἘΔ. 13, οὔτε πείσαι οὔτε ῥῆξαι] οὔτε πειθοῖ οὔτ' ἀνάγκη μεταθεῖναι. — ἘΔ. 17, μεταθέσθαι.] ΔΓ, μετατίθεσθαι. — ΟὔΤΟΙ μανικοὶ τόνοι κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ, ΟὔΤΟΙ Οἱ. Τὸ ἀμετάπεισον τοῦτο, νοσοῦντός ἐστι μανία, οὐχ ὑγιαίνοντος ἰσχύς.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 15', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, ἔξω] τῆς σχολῆς. — ἘΔ. 4, ἐκτελείων ΓΙΝῆ.] Τοῦτο προειλόμην τὸ ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι τοῦ ΓΕΝῆ. — ἘΔ. 9, στατὸν ἔχει καλόν] τὸν ἄλλως ὀρθοστάδιον καλούμενον χιτῶνα, αὐληταῖς καὶ κιθαρῶδοις οἰκτεῖον, ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν. « Ὀρθοστάδιοι χιτῶνες, οἱ στατοὶ, ὑπόκομμα μὴ ἔχοντες· » οἱ δὲ συρόμενοι, συρτοί, » φησὶν Ἡσύχιος. — Ὀχλου βοή] ἢ ἐν τῇ συνηθείᾳ παρ' ἡμῖν συνθέτως γραφομένη καὶ προφερομένη, Ὀχλοβοή (rumeur). Οἱ δ' ἀμελέστεροι καὶ Ἀχλαβοὴν λέγουσι. — ἘΔ. 14, ἐνταῦθα] ἐπὶ τῶν μειζόνων, ἢ τὸ ἐκ τῶν μυζῶν παράδειγμα. —

ΕΔ. 17, Τίς ἡμῶν ἐνεκοιμήθη ὑπὲρ ἐνεργείας.] Διέγραψα τὸ πρὸ τοῦ ῥήματος ἀρνητικὸν μόριον, παραινέσαντων τοῦτο καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. Ἐνεκοιμῶντο ἐν τοῖς ναοῖς τῶν Θεῶν, καὶ κατ' ἐξαίρετον τοῦ Ἀπόλλωνος, οἱ βουλόμενοι δι' ἐνυπνίων μαντείαν λαθεῖν περὶ τῶν μελλόντων. Ἴδε τὸν Ἡρόδοτον (VIII, 134) καὶ τὰς εἰς ἐκεῖνον σημειώσεις τῶν κριτικῶν. — ΕΔ. 18, τετρίμμεθα] γεγυμνάσμεθα. — ΕΔ. 20, κατὰ γλωσσοι] λάλοι· οὗς συνηθέστερον Γλωσσάργους ἢ Γλωσσάλους καὶ Στομάργους ἐκάλουν· παρὰ δὲ τῷ Ἀρχαδίῳ (σελ. 76) καὶ « Γλωσσός, » ὁ λάλος » εὑρηται. Ἐν δὲ τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ καλεῖται Γλωσσᾶς. — ΕΔ. 24, τί ἐστὶ τὸ βαροῦν ἄλλο ἢ ΔΟΓΜΑΤΑ.] Ἄμεινον ἂν ἦν, ὡδὲ γε, ἐνικῶς, ΔΟΓΜΑ. — ΕΔ. 26, Θέλεις ΣΕ ΟΥΝ καὶ ἡμεῖς παιδίῳ ΟΜΟΙΩΜΕΝ;] Γραπτέον, οἶμαι, « Θέλεις ΟΥΝ καὶ ἡμεῖς παιδίῳ ΟΜΟΙΩΘΩΜΕΝ; » ὡς ὑπονοεῖν παρέχει ἡ ἐξῆς διάφορος γραφή. — ἀξιῶ.] ΔΓ, ἀξιούμεν. — ΕΔ. 28, Τίς δ' ὁ νόμος.] Ἐκ ΔΓ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Τί δ' ὁ νόμος — ΕΔ. 29, κλάειν τὴν τίτθην καὶ μᾶμμη] μετὰ θακρύων ἐπικαλεῖσθαι τὴν τροφὸν καὶ τὴν μητέρα. Ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἐξεδέξατο ὁ Σνειδῆρος (λέξ. Μᾶρμα) τὸ ἐνθάδε, καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (§ 43) Μᾶμμη· ἐπεὶ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις τὸ Mamma καὶ τὸν μαστὸν σημαίνει. — ΕΔ. 30, Ἄλλος ἐλθὼν, ὅτι κ. τ. λ.] Ἄλλος, ἐλθὼν τυχὸν ἀφ' Ἑλλάδος, κλύσεται, ὅτι οὐκέτι μέλλει πίνειν τὸ ὕδωρ τῆς ἐν Βοιωτικῇ κρήνης, τῆς Δίρκης (ἴδ. Στράβων. σελ. 408). — ΕΔ. 31, Θερμάς τε τὰς,] Θερμαί, θηλυκῶς, κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, Therma. Τὸ δ' οὐδέτερον, Θερμά, (Thermes), προσυπακουόμενον ἔχει τὸ ὕδατα, ἢ Λουτρά. — Πράγματα τὰ τυγχάνουτ' ἐμπέση.] Ἑλληνικώτερον ἂν εἶπε, πράγματα τύχη ἐμπέσοντα, ἢ πράγματα τὰ τυχόντ' ἐμπέση. — ΕΔ. 32, τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης τῶν κύκλων.] Προσέθηκα τὰς τελευταίας δύο λέξεις (τῶν κύκλων) ἐκ ΔΓ προσεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ. — ΕΔ. 33, ἔτι ποθεῖς;] Ἴσ. γρ. τί ἔτι ποθεῖς; — ΕΔ. 34, Εἰσαγωγὰς ἔπραξ,] ἐπραγματουσάμην, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ ὡδὲ τε καὶ ἀνωτέρω (I, κθ', 23). Ἴσως ὡδὲ τε καὶ ἐμῆ γραπτέον, ἘΓΡΑΨΑ. — Χρυσίππεια] Χρυσίππου συγγράμματα. — ΕΔ. 37, ἘΤΙ οὗτος ἀνιᾶται μένων;] Ἴσως ἐγράφετο, ΤΙ, ἢ γοῦν, ΤΙ ἘΤΙ. — ΕΔ. 38, Ταχύ γ' ἂν ὁ τοιοῦτος... ΦΥΓΕῖΝ εἰς ἅπαντα κ. τ. λ.] Ἴσως, ΦΥΓΩΝ, ὅπερ ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. Οὐοῦς, ὁ ἐν τοῖς οὕτω μικροῖς ὑπομῖναι μὴ θυνάμενος, ἢ ποῦ γε ὑπομῖναι φυγαδευθεῖς φυγὴν εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον (τὴν συντομώτερον λεγομένην

ἀειφυγίαν) κ. τ. λ. — ΕΔ. 41, τὸ λεγόμενον τοῦτο, Ἀπονοήθητι κ. τ. λ.] Ἐπειδὴ ἡ ἀπόνοια, ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεται, οὐδὲν ἄλλο οὔσα ἢ ἄκρα θρασυτής, ἐνταῦθα τὸ Ἀπονοεῖσθαι ὑπὲρ εὐροίας, τουτέστιν εὐδαιμονίας, δηλονότι καταχρηστικῶς ἐκληπτέον, τουτέστιν, Ἄραι πόλεμον κατὰ παθῶν ἄσπονδον, καὶ μάχου τούτοις ὡς ἐκμαινόμενος ὑπὸ τοῦ τῆς εὐδαιμονίας ἔρωτος· ἔνθεν εἰκὸς καὶ εἰς παρομίαν ἐκπεσεῖν, τὸ Ἀπονοημένως φέρεσθαι πρὸς τὰ καλά. — ΕΔ. 43, ἐν βοὸς κοιλίᾳ καθήμενος, ἐκδέχου σοῦ τὴν μάμμη κ. τ. λ.] Συναπορῶ καὶ αὐτὸς τοῖς κριτικοῖς, τί σημαίνει τὸ Ἐν βοὸς κοιλίᾳ καθῆσθαι. Ὁ πρὸ ἐμοῦ, λῦσαι βουλόμενος τὸ ἀπορούμενον, τοῦτο μὲν, παρέθετο τὸ τοῦ Ἡροδότου (II, ρκθ'), ὅς φησι τὸν ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύσαντα Μυκερῖνον, τὴν μόνην αὐτῷ οὔσαν θυματέρα, ἀποθανοῦσαν, « Βου- » λόμενον περισσώτερόν τι τῶν ἄλλων θάψαι, ποιήσασθαι βουὴν ξυλίνην » κοιλὴν· καὶ ἔπειτα καταχρυσώσαντά μιν ταύτην, ἔσω ἐν αὐτῇ » θάψαι ταύτην δὴ τὴν ἀποθανοῦσαν θυματέρα. » Τοῦτο θὲ, ὑπελάμβανε τὴν Μάμμη ἐνθάδε ἐκδεκτέον εἶναι, οὐκ ἐπὶ τοῦ μητέρα, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μαστοῦ, κατὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν mamma, ἢ ἡ ὀνοῦς, ὡς μόνος τῆ κοιλῆ τῆς βοὸς προσισχύμενος, ἐκδέχου τὸν μαστὸν, μέχρις ἐσχορτάση. — ΕΔ. 45, ἀντὶ Προκρούστου καὶ Σκίρωνος.] Ἐπιθετὸν Πλούταρχον (Θησ. § 10-11). — ΕΔ. 47, μηδὲ ποθ' εὐρεῖν.] Ἐκ ΔΓ (κακῶς ἐπιλωμένης εὐρεῖν) ΑΓ, εὐροεῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ἰζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, μαθεῖν θέλομεν, Οἱ μὲν ὡς κομψά κ. τ. λ.] Προσέθηκα τὰ δύο μόρια, ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — Περιποιήσονται] χρήματα. — ΕΔ. 5, Θεόπομπον] τὸν Χίον, τὸν Ἰσοκράτους μαθητήν. — Ὅσ ΠΟΥ καὶ Πλάτωνι κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ὌΠΟΥ. ΔΓ ὡς που. — ΕΔ. 6, Οὐδεὶς ἡμῶν πρὸ σοῦ... τὰς φωνάς;] Θεοπόμπου τὰ ῥήματα ταῦτα ἀποτεينوμένου πρὸς Πλάτωνα, ἐκ τοῦ ἐπιγραφόμενου Κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς συγγράμματος· ἐν ᾧ Θεόπομπος, καὶ τῶν προκατειλεγμένων μακρῶ δεινότερα ὀνειδίξει τῷ Πλάτωνι, οἷόν ἐστι καὶ τόδε, « Τοὺς πολλοὺς » τῶν Διαλόγων αὐτοῦ ἀχρεῖους καὶ ψευθεῖς ἄν τις εὔροι· ἄλλοτρίους » δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίους δὲ κακὴν » τῶν Ἀντισθένης, πολλοὺς δὲ κακὴν τῶν Βρούσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου. » (παρ' Ἀθην. XI, σελ. 508). — Ἐφθεγγόμεθα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, φθεγγόμεθα. — ΕΔ. 9, ἀνάτεινον] ὑπέρθες, ἀνάβαλε τὴν τροφήν, ὡς ἐξηγήσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. Χρήεται καὶ τοῖς ἐξῆς (III, κδ', 73) τῷ

ρήματι· ἐφ' ἧς σημασίας ἐχρήσατο καὶ ἕτερός τις (παρὰ τῷ Ἀθην. σελ. 156) εἰπὼν, « Ἀνέτεινες γὰρ ἡμᾶς ὡσπερ νηστείαν ἄγοντας. » Τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, τὴν Ἀνάτασιν, εὐρήσεις παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ (Πῶς ἂν τις διακρ. τὸν κολ. τοῦ φίλ. § 20) ἀντικειμένην τῇ τροφῇ, « Διστά- » ζοντα περὶ λουτροῦ καὶ τροφῆς, ὁ μὲν φίλος ἐφέξει. . . . ὁ δὲ κόλαξις » τὸ βχλανεῖον ἔλκει, καὶ κελεύει νεαρόν τι παρατιθέναι, καὶ μὴ » κακοῦν ἀνατάσει τὸ σῶμα. » — Σικύασον.] Ἐνὶ ῥήματι τὰ δύο, Πρόσβαλε σικύας· καθάπερ καὶ οἱ Γάλλοι, Appliquer des ventouses, καὶ Ventouser. — ἘΔ. 10, Οὕτως ἔχει καὶ ἐνθάδε· ΠΕΡΙ τῶν κατὰ τὸν βίον ἈΓΑΘῶΝ καὶ ΚΑΚῶΝ, καὶ ΣΥΜΦΟΡῶΝ καὶ ἈΣΥΜΦΟΡῶΝ, τίς ἡμῶν οὐ λαλεῖ;] ΗΔ ἢ τε γραφὴ καὶ ἡ διάττιξις, ΑΤ, « Οὕτως ἔχει καὶ ἐνθάδ', ΕΠΙ τῶν κατὰ τὸν βίον. ἈΓΑΘῶΝ καὶ » ΚΑΚῶΝ, καὶ ΣΥΜΦΕΡΟΝ καὶ ἈΣΥΜΦΟΡΟΝ, τίς ἡμῶν οὐ λαλεῖ; » ΔΓ ἐν ταῖς ἀρχαίαις ἐκδόσεσι μόνη αὐτὴ φέρεται, « Ἀγαθῶν καὶ » κακῶν », ἀφ' ἧς ὁρμώμενος διεσκεύακα καὶ τὰ λοιπά. Ἡ αὐτὴ δὲ ΔΓ προσγέγραπται καὶ τῷ ἐμφῶ ἼΡ, οὐ μέντοι ὡς διάφορος γραφὴ, ἀλλ' ὡς διόρθωσις, προηγουμένου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ forte (ἴσως). — ἘΔ. 14, δυσροεῖς] κακοδαιμονεῖς. — ἘΔ. 15, τὸν δεύτερον τόπον] τὸν ἕνα τῶν τριῶν, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (III, β', 1-2) — ἘΔ. 16, καὶ σχεδὸν αἰσθητὴν παρέχοντος κ. τ. λ.] Ἡ περιαιρετέον τὸν σύνδεσμον, ἢ γραπτέον, « Καὶ σχεδὸν αἰσθητὴν παρέξω (ἢ παρῆξει) σοι. » — ἘΔ. 20, Εἶτα ΟΥ' τιμωρήσομαι. . . ὑβρίσαντα;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, « Εἶτα ΟΥΤΩ τιμωρήσομαι. . . ὑβρίσαντα. » — Ἀποκτείνω ΜΟΥ τὰ τέκνα.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΜΕΝ. Εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ ῥήμα εἰς τὸν μέλλοντα Ἀποκτενῶ τρεπτέον εἶναι ᾠήθησαν. Ἀλλ' ἐκδεκτέον τὸ Ἀποκτείνω προστακτικῶς, πρὸς ἑαυτὴν παρακελευομένης τῆς Μηθείας. — ἘΔ. 22, οὐ μᾶλλον.] Ἴσως (ὡσπερ εἶκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ) γρ. Οὐθεῖς οὐ μᾶλλον. — ἘΔ. 24, ἀποτεύξει, περιπτώσει.] Οὕτως ἐξέδωκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, « ἀποτεύξει, περιπτώσει » ἐξ ἀντιγράφων μὲν μεταποιήσας τὸ πρῶτον (ἀποτεύξει) εἰς μέσου ῥήματος μέλλοντα δευτεροπρόσωπον, προσθεῖς δὲ τὸ σ τῷ δευτέρῳ, ὡς μέλλοντι θῆθεν (παρὰ τὸ Περιπτώω) συνωνύμῳ τῷ Περιπεσῆ. Ἄμεινον ἂν, οἶμαι, ἐγράφετο, Περιπτώσει, κατὰ μέσον μέλλοντα, τοῦ κατ' Ἐπίκτητον μὲν ἑλληνισμοῦ, οὗ γε μὴν παρὰ τὴν ἀναλογίαν, ἐπεὶ καὶ ὁ ἀνώμαλος παρακείμενος τοῦ Πίπτω, ὁ Πέπτωκα, μέλλοντα ὑπαγορεύει Πτώσω καὶ Πτώσομαι (κατὰ τὸ Κεχρύσωκα, Χρυ-

σώσω καὶ Χρυσώσομαι) — ἀπλῶς ἂν τινι τῶν ἀπροαιρέτων] *χαρίτη*. — ἘΔ. 26, *ταλαίπωρε*.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν, τῶν πρὸ ἐμοῦ γραψάντων ἐκ ΔΓ (προσεσημειωμένης καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) Ἀταλαίπωρε. Κέχρηται μὲν καὶ τῷ στερητικῷ ἀλλαχοῦ *Ἐπίκτητος*· ἀλλ' οὐκ εἰκὸς χρήσασθαι ἐνταῦθα, ἐνθα μικρὸν ὑποβάς (ἘΔ. 34) ἐρεῖ, « Οὐκ ἀπάγξῃ. . . τάλας; — ἘΔ. 28, ΘΕΛΟΝΤΟΣ, *μηθὲν οὐκ ἔσαι*.] Προσγραπτέον ἴσως ἐκ δευτέρου τὸ ἐπίρρημα, Πῶς ΘΕΛΟΝΤΟΣ. Ὁνοῦς, Πῶς *μηθὲν* γενήσεται, ὧν μὴ θέλεις γενέσθαι, πῶς *μηθὲν* μὴ γενήσεται, ὧν θέλεις μὴ γενέσθαι. — ἘΔ. 29, *κατὰ ταύτην τὴν ἐπιβολὴν*] μετὰ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς (*dessein*). — ἘΔ. 33, *καὶ οἰνωμένος, καὶ ἐν μελαγχολίᾳ*.] Ἐπιθιτὰ ἐν ταῖς πρόσθεν (I, *ιή*, 23) σημειωθέντα. — ἘΔ. 34, *Οὐκ ἀπάγξῃ*.] Παραπλήσιον ὥπερ ὁ πολὺς ὄχλος λέγει παρ' ἡμῖν, Δὲν Πᾶς νὰ *χαθῆς!* ἀντὶ τοῦ ἸΠΑΓΕΙΣ. — ἘΔ. 35, *καὶ σὺ μεγάλως, εἰς τὸν Ξενοφῶντος χαρακτήρα*.] Εἰκὸς ταῦτα διὰ τὸν Ἀρρίανον, παρόντα τότε, ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, εἰρωνευομένου μετ' ἀστεϊότητος *λελέχθαι*. Ἀρρίανος γάρ ἐστιν ὁ μάλιστα τὸν Ξενοφῶντειον χαρακτήρα παράδειγμα προβαλόμενος. — ἘΔ. 36, *ὀρμάτε, ἐπιβάλλεσθε, προτίθεσθε*.] Ἴδε τὰ ἐν ταῖς πρόσθεν (I, *δ'* 14) σεσημειωμένα. — ἘΔ. 37, *Εἰς οἷαν περίσασιν ἈΠΕΡΧΗ ΜΟΙ, τέκνον κ. τ. λ.*] Ἡ ἀντὶ τοῦ ἈΠΕΡΧΟΜΑΙ, οὗ τὸ ἄτοπον κατανενοήκασι καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Ἔστι δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ μαθητοῦ τὰ λεγόμενα, κατὰ τοῦ διδασκάλου *Ἐπικτήτου*· Ἀφιλόστοργος, φησὶ, γέρων, ὅστις ἐξερχομένου μου οὐκ ἔκλαυσεν, οὐδ' εἶπεν, *Εἰς οἷους κινδύνους, τέκνον, μέλλεις ἐμβαλεῖν σεαυτὸν;* — ἄψω *λύχνους*] *λυχνοκαΐαν ποιήσω ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ σου*. *Λυχνοκαΐαν* ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι, τὴν παρά τοις μεταγενεστέροις, καὶ παρ' ἡμῖν νῦν ἐν τῇ *συνθηεῖα*, σημαντικωτέρως *καλουμένην Φωτοχυσίαν* (*illumination*). — ἘΔ. 39, *ἀποβάλλοντας*.] *Γραπτέον, οἶμαι, ἀποβαλόντας*. — ἘΔ. 40, *εἰσαγωγάς*.] *Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, παραβάλλοντος τοῖς ἐν ταῖς πρόσθεν* (II, *ις'*, 34), ἀντὶ τοῦ ΣΥΝΑΓΩΓΑΣ. — μετὰ τῶν Ἀντιπάτρου καὶ Ἀρχεδήμου *διέλθωμεν*.] Ἐμνημόνευσε τοῦ Ἀρχεδήμου καὶ ἀνωτέρω (II, *δ'*, 11)· μνημονεύσει δ' ἐν ταῖς ἐξῆς (II, *ιθ'*, 2) καὶ δεύτερον Ἀντιπάτρου τοῦ Ταρσέως, Στωϊκοῦ φιλοσόφου τῶν οὐκ ἀσῆμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ *ιή*, ΕΔΑΦΙΟΝ 2, *γνώση τὸ γινόμενον*] ὅτι ἀπώλεσας τὴν ἔξιν τοῦ ἀναγινώσκειν. — ἘΔ. 3, *κἂν ἀναπέσγῃς*] ἢ ἀνακλινθεῖς, ἢ ἄλλως ἀμελήσας τοῦ βαδίζειν. Ἐκ ΔΓ *εἰλήφασιν οἱ πρὸ*

ἔμοῦ τὸ Ἄναπέσης, ἀνδ' ἧς ἔφερον αἱ ἀρχαῖαι ἐκδόσεις γραφῆς, ΔΙΑΠΕΨΗΣ· ὑπὸ ταύταις λαμβάνειν ἔμοι γε δοκεῖ ἑτέρα βελτίων γραφῆ, ΔΙΑΝΑΠΑΨΗ. — ἘΔ. 4, εἴ τι . . . ἐκτικόν] εἴ τι ἐπιθυμῆς γενέσθαι σοι ἐν ἔξει, καὶ ἐπομένως εὐκολον. Ἐκτικόν ἐστὶ τὸ τῆ Γάλλων φωνῆ habituel. — ἘΔ. 8, τὰ ἀρρώσθηματα . . . οἱ φιλόσοφοι] οἱ Στωϊκοὶ δηλονότι, οἱ διήρουν τὰ ἀμαρτήματα εἰς νοσήματα καὶ ἀρρώσθηματα. Ἄξιον δὲ καὶ αὐτὰς παραθεῖναι τὰς λέξεις τοῦ ἱστορήσαντος Διογένοῦς τοῦ Δαερτίου, ἄλλως τε καὶ διότι οὐ πάνυ τι συνάδειν εἰοικατιν οὔτε τοῖς ὑπὸ τοῦ Στοβαίου, οὔτε τοῖς ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος λεγομένοις. Ὁ μὲν γὰρ Διογένης (V Π, 115) φησὶν· « Ὡς δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ σώματος » ἀρρώσθηματα, οἷον ποδάγραι καὶ ἀρθρίτιδες, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, » φιλοδοξία, καὶ φιληδονία, καὶ τὰ παραπλήσια. Τὸ γὰρ ἀρρώσθημα, » ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας· τὸ δὲ νόσημα, οἷσιν σφόδρα δο- » κοῦντος αἰρετοῦ. Καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ σώματος εὐεμπτωσῖαι τινὲς λέγον- » ται, οἷον κατάρρους καὶ διάρροια, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς εἰσιν εὐκατα- » φορίαι, οἷον φθονερία κ. τ. λ. » Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Διογένης. Τὰ δὲ τοῦ Στοβαίου (Ἐκλογ. ἠθικ. σελ. 182 Heeren) τοιαῦτα· « Εὐεμ- » πτωσίαν δ' εἶναι εὐκαταφορίαν εἰς πάθος, ὡς εἴς τι τῶν παράφύσιν » ἔργων, οἷον ἐπιλυπίαν, ὀργιλότητα, φθονερίαν, ἀκροχολίαν καὶ τὰ » ὅμοια. Γίγνεσθαι δὲ εὐεμπτωσίας καὶ εἰς ἄλλα ἔργα τῶν παρά » φύσιν, οἷον εἰς κλοπὰς καὶ μοιχείας καὶ ὕβρεις, καθ' ἃς κλέπται τε » καὶ ὕβρισταὶ καὶ μοιχοὶ λέγονται. Νόσημα δ' εἶναι θόξην ἐπιθυμίας » ἐρῶντηκῶν εἰς ἔξιν, καὶ ἐνεσκιρῶμένην, καθ' ἣν ὑπολαμβάνουσι τὰ » μὴ αἰρετὰ σφόδρα αἰρετὰ εἶναι, οἷον φιλογυνίαν, φιλοτινίαν, φιλαρ- » γυρίαν. . . τὰ δὲ νοσήματα [τὰ] μετ' ἀσθενείας συμβαίνοντα, ἀρρώ- » στήματα καλεῖσθαι. » Ὡρα δὲ παραθεῖναι καὶ τὰ τοῦ Κικέρωνος, καὶ αὐτοῦ τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ ἐξαιρέτως Χρυσίππῳ, ἀνατιθέντος τὰς τοιαύτας λεπτολογίας. Ex perturbationibus autem primum MORBI conficiuntur, quæ vocant illi νοσήματα . . . deinde ÆGROTATIONES, quæ appellantur a Stoicis ἀρρώσθηματα . . . Hoc loco nimium operæ consumitur à Stoicis, maxime à Chrysippo, dum morbis corporum comparatur morborum animi similitudo . . . Definiunt autem Ægrotationem, opinionationem vehementem de re non expetenda, tanquam valde expetenda sit, inhærentem et penitus insitam . . . Ægrotationi autem talia quædam subjecta sunt, avaritia, ambitio, mulierositas,

pervicacia, liguritia, vinolentia, cupedia, et si qua similia. . . ut sunt alii ad alios morbos procliviores (itaque dicimus gravedinosos quosdam, quosdam torminosos, non quia jam sint, sed quia sæpe sint); sic alii ad metum, alii ad aliam perturbationem: in aliis anxietas, unde anxii, in aliis iracundia dicitur: quæ ab ira differt, estque aliud iracundum esse, aliud iratum. . . Ergo et invidi et malevoli et lividi et timidi, et misericordes, quia proclives ad eas perturbationes, non quia semper feruntur. Hæc igitur proclivitas ad suum quodque genus, similitudine corporis, Ægrotatio dicitur, dum ea intelligatur ad ægrotandum proclivitas. (CICER. *Tusculan.* IV, 10-12) Τούτων οὕτω παρατεθειμένων, δῆλον ὅτι ὁ Διογένης τε καὶ Στοβαῖος καλοῦσιν ἀρρώστημα, τοῦτο τῷ Κικέρωνι καλεῖται Ægrotatio, ὡπερ τὸ ὑπ' ἐκείνων νόσημα, Morbus· καὶ ὁ παρ' ἐκείνοις, Εὐεμπτώσια ἢ Εὐκαταφορία εἰς πάθος, τοῦτο ὑπὸ τοῦ Κικέρωνος λέγεται ad ægrotandum proclivitas, ὅπερ ἐστὶν, Εὐκαταφορία εἰς ἀρρώστημα. Ἀλλὰ παρὰ μὲν τῷ Διογένηι τὸ Νόσημα ὀρίζεται, « Οἴησις ΣΦΟΔΡΑ δοκοῦντος αἰρετοῦ » ἢ συνάδει καὶ ὁ Στοβαῖος, ὀριζόμενος αὐτὸ, « Δόξαν ἐπιθυμίας ἐρρύηκυϊαν εἰς » ἔξιν καὶ ἐνεσκιρρώμενην, καδ' ἦν ὑπολαμβάνουσι τὰ μὴ αἰρετὰ, » σφόδρα αἰρετὰ εἶναι. » Ἐξ ἐναντίας δὲ ὁ Κικέρων τὸν ὀρισμὸν τοῦτον οὐ τῷ Νοσήματι, ἀλλὰ τῷ Ἀρρώστηματι ἀποδίδωσιν Ægrotationem, opinationem VEHEMENTEM de re non expetenda, tanquam VALDE expetenda. Καὶ ὡς ἐστὶν ἴσως διορθοῦσθαι τὸν παρὰ τῷ Διογένηι ὀρισμὸν ἐκ τοῦ Κικέρωνος, γράφοντα, « Οἴησις » ΣΦΟΔΡΑ, ΣΦΟΔΡΑ δοκοῦντος αἰρετοῦ » οὐκ ἔστιν ὡσαύτως καὶ τὸ ὀριστὸν, Νόσημα, αἰτιχσάμενον τὴν γραφὴν, οὔτε παρὰ τούτῳ οὔτε παρὰ τῷ Στοβαίῳ, τρέπειν εἰς τὸ Ἀρρώστημα. Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ἔχη τὰ περὶ τούτων ἀπορούμενα, ἐκεῖνό μοι δηλοῦσθαι δοκεῖ, ὅτι τὰ μὲν Νοσήματα παρεῖλαζον οἱ Στωϊκοὶ τοῖς ὀξέσι λεγομένοις ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τοῦ σώματος πάθει· τὰ δὲ ἀρρώστηματα τοῖς καλούμενοις χρονίοις· οἷον ἐλυπήθη τις ἐπ' εὐτυχία τινός, τοῦτο Νόσημά ἐστι, καλούμενον Φθόνος· ἀλλὰ διατελεῖ λυπούμενος ἐπὶ τῇ ἐκάστου εὐπραγίᾳ, τοῦτο ἤδη ἀρρώστημα γίνεταί, καλούμενον Φθονερία· ἐθυμώθη τις ἄπαξ, ἀδικηθεὶς ἢ δόξας ἠδικῆσθαι, Ὀργὴ τοῦτο· ἀλλ' ἔστι καὶ εὐκατόφορος ἐπὶ τὸ θυμοῦσθαι, ὡστ' ἐν ἔξει αὐτῷ τὴν ὀργὴν γενέσθαι,

Ὁ ρηγιότης ἤδη τοῦτο λέγεται. Δῆλον δὲ καὶ ἐξ οὗ φέρει Ἐπίκτητος παραδείγματος τῆς φιλοχρηματίας· οὐ γὰρ τὸ ἅπαξ ἀργυρίου ἐπιθυμῆσαι, ἀλλὰ τὸ ἐκτικῶς ἐπτοεῖσθαι περὶ ἀργύριον, Φιλαργυρίαν ὀνομάζει, καὶ τοῦτο φησὶν εἶναι τὸ Ἀρρώστημα. — ἘΔ. 9, ὑπὸ τῆς καταλήλου φαντασίας.] Ἐπιθι Μαρκ. Ἄντων. Ζ, β'. — Τυλοῦται] ἐς τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ Πετσιάζει, ἢ Κοντριάζει (s'endurcir)· ὦν τὸ μὲν παρά τὸ πετσίουν (peau) παρεσχημάτισται ἐκ τοῦ Πεσκίου, ὑποκοριστοῦ τοῦ Πέσκος, καθάπερ ἐν ἄλλοις σεσημειώται· τὸ δὲ, παρά τὸ Χονδριάω καὶ Χονδριάζω. — ἘΔ. 11, ἐξαλείψει.] ΗΔ, ΑΤ, ἐξαλείψη. — ἘΔ. 12, καὶ τὰς ἡμέρας ἀρίθμει κ. τ. λ.] Παράδοξις τούτοις τὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς φιλοσόφου Φραγκλίνου παραγγέλματα περὶ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως (Plan d'amélioration morale). — ἘΔ. 14, κομφῆς σοί ἐστι] καλῶς σοί ἐστι, ῥῆον ἔχεις ἀπὸ τῆς νόσου· παραπλησία φράσει τῇ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Ἰωάνν. δ', 52), ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 15, ὁ γὰρ τοῦτ' εἰπὼν, Μακάριος κ. τ. λ.] ὅς γὰρ αὖ εἶπη, Μακάριος ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, οὗτος οὐδὲν ἀπέχει τοῦ φάναι καὶ Μακάριος ἁμοιχὸς αὐτῆς. Τῇ λέξει μόνῃ διενήνοχε τοῦ, εὐαγγελικοῦ (Ματθ. ε', 28) παραγγέλματος « Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα κ. τ. λ. » τὸ Ἐπικτήτειον τοῦτο. — ἘΔ. 17, τοῦ Κυριεύοντος.] Ἐν καὶ τοῦτο τῶν πολλῶν παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων εἶδος ὁ καλούμενος Κυριεύων, καθάπερ καὶ ὁ ἐξῆς (18) Ψευδόμενος, καὶ Ἡσυχάζων, οὗς ἐν πολλοῖς Ἐπίκτητος, καλῶς ποιῶν, διαπαίξει, καίπερ Χρυσίππου οὐκ ὀλιγάκις περὶ τὰς τοιαύτας ματαιοτεχνίας ἠσχολημένου. — ἘΔ. 18, ἀπόσχωμαι.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀπίσχωμαι, οὐκ οἶδ' ὅθεν εἰληφώς. — ἘΔ. 20, Πλάτων μὲν.] Προσυπακουστέον τὸ, φήσει ἢ κελεύσει σοι. Ἡ δὲ ῥῆσις ἐκ τῶν Πλάτωνος Νόμων (ΙΧ, σελ. 854). — ἘΔ. 21, ἈΡΚΕΪ, κἂν ἐπὶ τὰς τῶν κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ (ἢ τις προσγέγραπται καὶ ἐν τῷ ἐρῶ ΤΡ.) ἀντὶ τοῦ ἈΡΚΟΪΝ. — ἘΔ. 22, πόστος ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο.] Ἡρακλέους εἰσηγησαμένου τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, καὶ πρώτου νικῆσαντος, τοὺς ἐξῆς πάλιν ἅμα καὶ παγκράτιον νικῶντας τῶν ἀθλητῶν, ἀπ' ἐκείνου ἀριθμουμένους ἀναγράφειν ἐφίλου· οἶον, « ὁ δεῖνα, » τρίτος, ἢ τέταρτος ἀφ' Ἡρακλέους κ. τ. λ. » Ἐπιθι τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — Χαῖρε, παράδοξε.] Παραδόξους ἐκάλου τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡμέρα μίχ' πάλῃ ἅμα καὶ παγκρατίω νικήσαντας. Ἴδε Βίους Πλουτάρχ. τόμ. 3, σελ. 408 ἐμ. ἐκδ. —

τούς σαπρούς τούτους ΠΥΚΤΑΣ.] ΕΞ ΕΔ, ἀντί τοῦ ΠΑΙΚΤΑΣ. —
 ΕΔ. 23, νικήσεις. . . ΟΥΧ ἐλκυσθήσῃ] Γραπτέον ΟΥΔ. — ΕΔ. 24,
 ἔκδεξαι με.] Κατά τὰ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXXIV) εἰρημένα. —
 ΕΔ. 25, οἴχεται σ' ἘΛΚΟΥΣΑ ὅπου ἂν θέλῃ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ ἘΧΟΥΣΑ
 — ΕΔ. 32, τὸ τοῦ Ἡσιόδου.] Ἐκ τῶν ἔργων καὶ ἡμερῶν (413).
 Ἀμβολιεργὸς δὲ, ὁ ἀναβαλλόμενος τὰ ἔργα· ἐνθα σημειούσθω καὶ
 τοῦτο, ὅτι Ἐπίκτητος, οὐ πάνυ τι φροντίζων τῆς Στωϊκῆς περὶ τὰς λέξεις
 λεπτολογίας, ἀδιαφόρως πολλάκις χρῆται τῷ Ἀναβάλλεσθαι καὶ
 τῷ Ὑπερτίθεσθαι. Οἱ δὲ Στωϊκοί, καὶ μάλιστα οἱ περὶ τὸν Χρύ-
 σιππον, οὐδὲ τοῦτο ἀφῆκαν ἀκαταζήτητον· κατὰ γὰρ τὸν Στοβαίου
 (Ἐκλογ. ἡθ. σελ. 240, Heeren), ἔλεγον, « Οὐδ' ἈΝΑΒΑΛΛΕΣΘΑΙ δέ
 » ποτε τὸν σπουδαῖον οὐδέν, εἶναι γὰρ τὴν ἀναβολὴν ὑπέρθεσιν ἐνερ-
 » γείας δι' ὄκνον· ὙΠΕΡΤΙΘΕΣΘΑΙ δὲ τινα μόνον, ἀνεγκλήτου τῆς
 » ὑπερθέσεως οὔσης. Ἐπὶ γὰρ τὸ (γρ. τοῦ) ἀναβάλλεσθαι τὸν Ἡσιόδον
 » ταῦτ' εἰρηκέναι,

» Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἔννηφιν·

» καὶ,

» Δίει δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ', ΕΔΑΦΙΟΝ Ι, Ὁ κυριεύων λόγος κ. τ. λ.] Κυ-
 ριεύοντά φασι κληθῆναι τὸν λόγον τοῦτον, ἀπὸ τῆς ἀξίως, οἰονεὶ
 κρείττονα, ἢ ὑπερέχοντα τῶν ἄλλων. — Κοινῆς γὰρ οὔσης μάχης κ.
 τ. λ.] Δύο γὰρ ἄστινας τῶν τριῶν τούτων προτάσεων ἀληθεῖς εἶναι
 φήσας, ψευδῆ τὴν καταλειπομένην ἀποδείξεις, καθάπερ ἐξηγήσασθαι
 ἐσπούδασεν ὁ Ἄγγλος Ἄρρις (Harris), οὗ τὴν μακροτάτην σημείωσιν
 εὐρήσει ὁ βουλόμενος ἐν ταῖς τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημειώσεσι — τῷ, πᾶν
 παρεληλυθός κ. τ. λ.] Οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ μὲν ἐξ ΕΔ, τὸ δὲ καὶ
 ἐκ ΔΓ, ΑΓ (διὰ διπλοῦ ἄρ. φρου), « τῷ τὸ πᾶν παρεληλυθός. »
 Τὸ δ' ἐμὸν ΤΡ ἔχει καὶ διάφορον γραφὴν τῆς τελευταίας λέξεως,
 ΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΙ, ἀσαφέστερον ποιούσαν, τὸ καὶ τέως μὴ πάνυ σαφές
 χωρίον τοῦτο. — Διόδωρος] ὁ διαλεκτικὸς, ὁ ἐπικληθεὶς Κρόνος, οὗ
 μνημονεύει Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 111) καὶ Στράβων (σελ. 658 καὶ
 838). — ΕΔ. 2, φέρεσθαι.] Πιθανῶς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξηγήσατο τὸ ἐνθάδε
 κὰν τοῖς ἐξῆς (IV, α', 125) φέρεσθαι, ὡς συνώνυμον τοῦ Οἴε-
 ρθαι· καὶ αὐτὸ γὰρ τὸ Οἴομαι, φέρομαί ἐστιν, ἢ δῆλον ἀπὸ τοῦ

ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, Οἴσω. — ΕΔ. 4, κοινήν εἶναι αὐτῶν τὴν μάχην.] ΗΔ ἢ τοῦ ἄρθρου προσθήκη ἢ συνηγορεῖ καὶ ἡ ΔΓ, κοινήν εἶναι τὴν μάχην αὐτῶν. — ΕΔ. 5, οἱ δὲ περὶ Πανθοίδην] τὸν διαλεκτικόν (Ἰδ. Διογ. Λαέρτ. V, 68, VII, 193). — ΕΔ. 7, Ἑλλάνικος,] ἔ Ἰστορικός, ὁ πρὸς ἄλλοις καὶ τὰ Τρωϊκὰ συγγράψας, καὶ, ὧν ἐν τοῖς ἐξῆς (14) Επικτήτος μνημονεύσει, τὰ Αἰγυπτιακά. — ΕΔ. 11, τῆς ἱστορίας κρατεῖν.] Ἴσον ὄδε δύναται τὸ Κρατεῖν τῷ Εἰδέναι, ἐπίστασθαι, ἀνθ' οὗ, ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια χρῆται τῷ συνωνύμῳ Κατέχειν. — ΕΔ. 12, ἰλιόθεν με φέρων κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσ. ε, 39. Ὄλον δὲ τουτὶ τὸ χωρίον Επικτήτου ἀπὸ τοῦ, « Εἰπέ μοι περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν » ἄχρι τοῦ, « Καὶ τούτους ἐκλε- » λυμένους (20) » αὐτοῖς ῥήμασιν ἑλληνικοῖς ἀπεγράψατο Γέλλιος (A. GELL. Noct. Attic. 1, 2), θαυμάζων τὸν ἄνδρα, ὡς τοῖς ἠθικοῖς μάλιστα τῶν Στωϊκῶν παραγγέλμασι, προσέχειν ὑποτιθέμενον τοῖς νέοις, χαίρειν φράσσοντας ταῖς διαλεκτικαῖς αὐτῶν τερθρεῖαις. — ΕΔ. 13, κακὰ δὲ, κακίαι.] Οὕτω φέρεται καὶ παρὰ τῷ Αὐλῷ Γέλλῳ (Noct. Attic. I, 2) ἄμεινον γ' ὅμως ἂν γράφοιτο μετὰ τοῦ ἄρθρου, Κακὰ δ', αἱ κακίαι; — ΕΔ. 14, Διογένης] ὁ Βαβυλώνιος, Στωϊκὸς καὶ οὗτος φιλόσοφος. — ΕΔ. 15, κακόσχιλος.] Κυρίως μὲν ὁ κακῶς τῇ σχολῇ χρώμενος· « Κακοσχόλου, κακοῦ κατὰ τὴν » σχολὴν » φησὶν Ἡσύχιος. Λέγεται δὲ καὶ Κακόσχολον ὄνομα τὸ βωμολόχως ἐξευρημένον ἐπὶ τῷ σημαίνειν τι τῶν αἰσχρῶν, οἷον τὸ παρὰ τῷ αὐτῷ Ἡτυχίῳ· « Ἴπποκλείδης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυ- » ναικὸς μῦθον Ἀριστοφάνης εἶπεν. » Ἐν δὲ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ, οὐκ ἂν ἀτυχῶς ἐρμηνεύσαις τὸν Κακόσχολον Γαλλιστὶ, mauvais plaisant. — Λέγε μοι, τοὺς θεοὺς σοι.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, Πρὸς τῶν θεῶν· ὡσαύτως καὶ ὁ Ἀντωνῖνος (Μάρκ. Ἀντων. Ζ', 13') « Ἀπέρχου, τοὺς θεοὺς σοι! » καὶ πρὸ τούτων Ἀνακρέων (Μέλ. 31).

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἄμυστι.

Καὶ ἐνικῶς δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς τοῦ παρόντος βιβλίου (III, ζ', 19), Τὸν θεὸν σοι, ἑλλειπτικῶς ἐκατέρωθι προθέσεως, ἢ δῆλον καὶ ἐκ τῆς σωσάσης τὴν πρόθεσιν παρ' ἡμῖν συνηθείας, Εἰπέ με, εἰς τὸν θεὸν σου! — ΕΔ. 21, Ποῦ γὰρ ἴΝ' ὑμεῖς... ὙΠΟΛΑΒΗΤΕ;]

Οὐ κεκολλῶνται ἡ γραφή, ὡς τινες τῶν κριτικῶν ὑπενόησαν. Ὁ νοῦς, Ποῦ γὰρ οἶον τ' ἔσται τοῦτο, ὥστε ὑμᾶς ὑπολαβεῖν. Ἴσως γε μὴν ἐγγέγραπτο πάλαι (τὸν αὐτὸν ἔχον νοῦν) Ποῦ γὰρ ἌΝ ὑμεῖς. . . . ὙΠΟΛΑΒΟΙΤΕ. — ἘΔ. 22, Τὰ γὰρ Ἐπικοῦρεια ΑἴΤΟΙ οὔτοι χεῖρον λέγουσι;] Ἴσως ἐγγέγραπτο, ΜΗ ΤΙ. — ἘΔ. 28, κυβεῦετε] μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ χλευάζετε. «Κυβεῦσαι, παῖξαι, ταβλίσαι, χλευάσαι» φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 30, οὐκ ἀνύεται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἀνύετε. Τὸ παθητικὸν ὑπελάμβανε πιθανώτερον καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Τὸ ἔργον; Εἰ καὶ ὑμεῖς ἔχετε ἐπιβολὴν, οἶαν ΔΗ κάγω, ΚΑΙ ΠΡὸς τῇ ἐπιβολῇ καὶ παρασκευῇ οἶαν δεῖ, τί τὸ λειπὸν ἐστίν;] ΗΔ, ΑΤ (γεγραμμένου καὶ ἐστιγμένου), «τὸ ἔργον, εἰ καὶ ὑμεῖς ἔχετε ἐπιβολὴν οἶαν ΔΕῖ, κάγω ΠΡὸς τῇ ἐπιβολῇ, καὶ παρασκευῇ οἶαν δεῖ;» «Τί τὸ λειπὸν ἐστίν;» Μόνον τὸν σύνδεσμον (ΚΑΙ) προσέθηκα. Τὸ δὲ δεύτερον «Οἶαν δεῖ» τῆς προεκδεδομένης γραφῆς ἀστερίσκοις δεῖν ἔργων διαλαβεῖν, ὡς παραλειμμένον καὶ ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων. — ἘΔ. 33, οὐκ ἀνύεται] τὸ ἔργον. Ἀποκατέστησα τὴν γραφὴν τῶν προτέρων ἐκδόσεων, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἀνύετε. — παρ' ἐμέ οὐκ ἀνύεται.] Κάνταῦθα προειλόμην τὸ παθητικὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ, Οὐκ ἀνύετε. Τῷ ἐμῷ ΤΡ προσγέγραπται ΔΓ, παρ' ἐμέ γίνεται. — παρ' ἐμέ ἐστίν.] Τούτῳ μᾶλλον ὀκειῶσθαι ἔοικεν, ἢν φθᾶς παρεθέμην ΔΓ τὴν, Παρ' ἐμέ γίνεται.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κ', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, οὐδὲ τοῦτο] οὐδὲ τὸ «Οὐδέν» ἐστὶ καθολικὸν ἀληθές» ὁ ἀναγκάζη προφέρειν ὡς ἀληθές. — ἘΔ. 4, ἄνθρωπε.] ΔΓ, ὦ ἄνθρωπε. — ἘΔ. 5, τίνες ποτέ; οἱ ἈΚΑΔΗΜΑΪΚΟῦΣ ΑἴΤΟΥΣ λέγοντες; Ὡ ἄνθρωποι κ. τ. λ.] Δεινῶς συγκέχυται ταῦτα. Ἴσως διαγράφοντα τὰς δύο μέσας λέξεις μετὰ τῆς ἐπομένης ἐρωτηματικῆς στίξεως, γραπτέον, «τίνες ποτέ; οἱ λέγοντες,» «Ὡ ἄνθρωποι κ. τ. λ.» — Ὡ ἄνθρωποι.] Ἐξάληλιπται ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. τὸ κλητικὸν μόριον. — ἘΔ. 7, οὐκ ἔστι φυσικὴ κοινωνία.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. σεσημειῶται ΔΓ, οὐκ ἔστι ΦΗΣΙ κοινωνία. Γραπτέον, οἶμαι, ΦΥΣΕΙ. — ἘΔ. 8, Τί οὖν σοι μέλει;] Αὐτῷ γὰρ τούτῳ τῷ μέλειν σοι καὶ φροντίζειν ὑπὲρ ἡμῶν ὁμολογεῖς εἶναι ἡμῖν φυσικὴν πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν. — Καὶ πολὺ κρεῖσσον καὶ ἀσφαλέστερον] ἀπαλλάξεις. — ἘΔ. 10, βαλὼν κάθειυδε] κατ' ἔλλειψιν τοῦ Σεαυτόν. — ῥέγχε.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξέδωκεν ἐξ ἐτέρων ἀντιγράφων, ῥέγχε. — ἘΔ. 11, κερησόμενα,

καὶ . . . κατακοπησόμενα.] Ἐνθεν ὀρηθεῖσα καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, Κουράδια (παρὰ τὸ Κεῖρειν) καὶ Κοπάδια (παρὰ τὸ Κόπτειν) καλεῖ τῶν προβάτων τὰς ἀγέλας, ὡσπερ ἕκαστον αὐτῶν ἐν μέρει Σφακτὸν (παρὰ τὸ Σφάττειν). — ἘΔ. 14, τῶν ταῦτα διειληφότων] ὑπολαβόντων, νομισάντων. — ἘΔ. 15, τὸ ἐγεῖρον αὐτὸν] ἐκ τοῦ ὕπνου τὸν Ἐπίκουρον. — ἘΔ. 16, Ὅτι γὰρ δοκεῖ σοὶ ταῦτα τὰ ἀκοινώνητα κ. τ. λ.] Κακῶς ἐπλεόνασε τὸ ἄρθρον· ἡ γὰρ συνάρτησις, Γράψον, ὅτι σοὶ δοκεῖ ταῦτα [τὰ λογικὰ ζῶα] ἀκοινώνητα. — ἘΔ. 17, τοὺς Γάλλους] τοὺς ἱερεῖς τῆς Κυβέλης. — ἘΔ. 18, ἀνίκητόν ἐστιν ἡ.] ΔΓ. προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. ἀνίκητόν τι ἡ. — ἘΔ. 19, οἱ ἀποκοπτόμενοι] οἱ εὐνουχιζόμενοι, οἳ οἱ ἦσαν οἱ Γάλλοι. — ἘΔ. 20, ταλαίπωροι.] Ἐξ ἘΔ, ΑΤ. ἀταλαίπωροι. — ἘΔ. 21, οὐ προσφιλοτεχνεῖ.] Εὐλόγως ἀπήρεσκε τῷ πρὸ ἐμοῦ ἢ ἐνθάδε πρόσθεσις. Ἴσως γραπτέον, Οὐ πως φιλοτεχνεῖ. — ἘΔ. 23, Ἐπεὶ οὖν ταῦτά σοι ΛΙΑΝ ἀρέσκει.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) ἀποφατικῶς, Οὐ ΛΙΑΝ. — ἘΔ. 24, ἀνεκθήσω τοὺς νέους ΡΕΠΟΝΤΑΣ ἡδὴ πρὸς καταπρόνησιν τῶν Θείων.] Ἐκ ΔΓ ἀρίστης, προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἀντὶ τοῦ ἌΠΑΝΤΑΣ. — ἘΔ. 26, ταῦτα τὰ πείσματα ἐνεποίησεν κ. τ. λ.] Οὕτως ἀνέπεισε τοὺς νέους, καὶ πιστεύειν ἐποίησε, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν τὸ δουλεύειν κ. τ. λ. Εἰρωνικῶς δὲ ταῦτα. — ἘΔ. 27, καθιστᾶσιν αὐτούς.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψεν (ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου), Καθιστᾶσιν αὐτούς, ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ Καθιστᾶσιν αὐτοῖς (ἢ αὐτοῖς). Οὐ μέντοι κακῶς ἔχειν μοὶ δοκεῖ καὶ τὸ κατὰ δοτικὴν· τουτέστιν, ἱερεῖς ἑαυτοῖς ἀναδεικνύουσιν — ἐξηγῶνται.] ΗΔ, ΑΤ, ἐξηγοῦνται. — ἘΔ. 28, λουόμενος, ποῦ ἐμβαίνεις;] Ἴσως μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ἐξεῤῥύη ἢ ἀπόκρισις· Εἰς πύελον. — ἘΔ. 29, ἔβαλον ἂν γάριον.] Γάριον, ὑποκορισικὸν παρὰ τὸν Γάρον ἢ τὸ Γάρον. Ἐπιθετὰ περὶ τοῦ Γάρου διὰ μακρῶν σημειωθέντα εἰς τὸν Ξενοκράτην (Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρ. τροφ. σελ. 183), οἷς προστίθει καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (§ 30) Ὄξύγαρον. — ἘΔ. 30, Πτισάνην] τὸ τῶν ἐπτισμένων κριθῶν ἀφέψημα. Ἐγραψα δὲ ἐνθάδε καὶ μετ' ὀλίγα δι' ἐνὸς σ'. — ὀξύγαρου.] Τὸ Ὄξύγαρον ταῦτόν ἔοικεν εἶναι καὶ τὸ μνημονευθέν ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσεσιν Γαρέλαιον. Εἰκὸς γὰρ τὸ Γάρον ὄξει καὶ ἐλαίῳ μιγνύντας ἔσθ' ὅτε (ὡς καὶ παρ' ἡμῖν νῦν σκευάζεται τὸ Χαβιάριον (caviar), γάρῳ παρὰπλήσιον τι ὄν, τὸ μίγμα τοὺς μὲν Ὄξύγα-

ρον, τοὺς δὲ Γαρέλαιον ὀνομάσαι. — ἘΔ. 31, τρεῖς, τέσσαρας.] ΔΓ (μετὰ τοῦ συνδέσμου) τρεῖς ἢ τέσσαρας· ἦν ἀπεδεξάμενη ἂν διὰ γε τὸ κατάλληλον τῆς συντάξεως, εἰ ἐπεείσμεν οὕτω φῆσαι τὸν Ἐπίκτητον, μὴ τούναντίον δὲ μᾶλλον ἀσυνδέτως προενεγκεῖν, ἀκολουθήσαντα, τῷ παρακμάζοντι ἑλληνισμῷ, ᾧ καὶ παρ' ἡμῶν μέχρι δεῦρο ἀκολουθεῖ ἡ συνήθεια· τρεῖς τέσσαρες, γὰρ λέγειν φιλοῦμεν, τέσσαρες πέντε, καὶ καθεξῆς οὕτως, ὑπονοοῦντες, οὐκ ἐκφράζοντες τὸν σύνδεσμον (Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ἴσοκράτ. σημ. σελ. 179). — εἰ ἔσχον.] Γραπτέον, οἶμαι, εἰ εἶχον. — ἘΔ. 32, εἰ ἔστι τις Δημήτηρ· κ. τ. λ.] Θεὸς μὲν ἔστι· Δημήτηρ δὲ καὶ Κόρην καὶ Πλούτωνα, οὐδ' αὐτὸς ἐπίστευες εἶναι, ἄριστε Ἐπίκτητε. Ἐπιθεὶ τὰς εἰς τὸν Κλεάνθους ὕμνον σημειώσεις (σελ. 159). — ἘΔ. 35, παράσχωμεν.] Παράσχωσι, ὄφειλεν εἰπεῖν, ὡς ἐσημειώσαντο καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν. Ἀλλὰ συχνὴ παρ' Ἐπίκτητῳ ἡ τοιαύτη μετάβασις ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον, ἀπ' ἀριθμοῦ εἰς ἀριθμὸν, καὶ ἀπὸ γένους εἰς γένος ἕτερον. Ὁ δὲ μάλιστα σημειώσεως ἄξιον· ἡ γὰρ διδασκαλία ὧν φησιν Ἐπίκτητος Σκεπτικῶν φιλοσόφων, παραπλησία ἦν τῇ διδασκαλίᾳ τῶν Ἰησουϊτῶν, καὶ οὐδὲν ἦττον ἐλυμαίνετο τοὺς νέους. — ἘΔ. 36, αἰσχρὸν ἢ καλόν;] Τὴν πρώτην μόνην λέξιν προσέθηκα, ἀναγκαίαν εἶναι κριθεῖσαν καὶ ὑφ' ἐτέρων· τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων. Ὁ πρὸ ἐμοῦ παρέλιπε καὶ τὰς τρεῖς. — ἘΔ. 37, ἐλπίσαι.] Ἐκ ΔΓ (πρωςγεγραμμένης τῷ ἐμῷ TP.) ΑΓ, ἐλπίζει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κα', Περὶ ἀνομολογίας] Περὶ τῆς ἐν τισιν ἀσυμφωνίας περὶ ὧν διαφέρονται οἱ ἄνθρωποι. — ἘΔΦΙΟΝ 3, ἐλεήμονα οἱ πλείστοι] ὁμολογήσουσιν. Ἐπὶ κακοῦ ὧδε ὁ Ἐλεήμων, κατὰ τὴν τῶν Στωϊκῶν δόξαν. Οὐκ ἂν οὖν ὀρθῶς ἐρμηνεύσαις ἐν τῇ Γάλλων φωνῇ, *miséricordieux* ἢ *compatissant*, ἀλλὰ μᾶλλον, *trop sensible*. — ἘΔ. 8, συνεχῶς.] Ἐν τῷ ἐμῷ TP προσγέγραπται ΔΓ, συνεχῆς. — ἘΔ. 9, μὴ καὶ αὐτὸς λέγω. . . ὅτι εἰς τὸ ἐπιὸν πεπαίδευμαι.] Οὐ πάνυ τι σαφές τὸ χωρίον. Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐξηγήσαντο τὸ Εἰς τὸ ἐπιὸν, εἰς πᾶν τὸ συμβαῖνον, ἢ εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν (*ad omnem ingruentem casum*). Οὗ γε μὴν τοῦτου εἶναι τὸν νοῦν τοῦ λεγομένου μοι δοκεῖ· τὸ γὰρ Εἰς τὸ ἐπιὸν οὐδὲν ἕτερον σημεῖον ἔχει, ἢ εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον, τοῦ λοιποῦ, τὸ ἐξῆς. — ἘΔ. 10, ἔχω ἢν δεῖ κ. τ. λ.] ἔχω, ἦν ἔχειν δεῖ συναίσθησιν τὸν μηδὲν εἰδῶτα, ἦν ἔχειν ὀφείλει ὁ μηδὲν εἰδῶς. — ἘΔ. 11, δου-

λαρίῳ.] Οὐκ οἶδ', εἰ ἐπὶ ἄρῶνος δούλου ἐχρήσατο ἐνθάδε τῷ ὀνόματι Ἐπίκτητος, ἢ (ὃ καὶ πιθανώτερον), ἐπὶ Ξεραπκινίδος, οὗ τὴν χρῆσιν ἐν ἄλλοις (Στράβ. Γεωγρ. σημ. τόμ. Δ', σελ. 44) ἐσημειωτάμην. — καὶ ἔρχη μοι ΚΑΤΑΣΤΟΛΑΣ ΠΟΙΗΣΑΣ ὡς σοφός.] Καὶ τυφλῷ δὴλον ὅτι ἡμάρτηται τοῦ χωρίου ἢ γραφῆ. Οἱ πρὸ ἐμοῦ ἠρμήνευσαν, Καὶ ἔρχη πρὸς με ἐν καταστολῇ, τουτέστι σχήματι, σοφοῦ. Ἄλλ' οὐ τοῦτο λέγει τὸ κείμενον, ὡσπερ νῦν ἔχει. Ἴσως διαγράφοντας τὸ ποιήσας, ἀναγνωστέον, « Καὶ ἔρχη μοι κατασταλαίς ὡς σοφός » ἢ, « Καὶ ἔρχη μοι καταστείλας σαυτὸν », τουτέστι, Καὶ μεθ' ὃν ἐποίησας οἴκοι Ξόρυθον, ἔρχη νῦν εὐτακτῶν καὶ εὐσχημονῶν, ὡς σοφός. Ἡ γραπτέον (τοῦ αὐτοῦ μένοντος νοῦ), « Καὶ ἔρχη μοι ἘΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛῃ Πᾶσῃ, ὡς σοφός ». Καὶ τοῦτο τὸ ἐν καταστολῇ πᾶσῃ δηλοῦται καὶ διὰ τοῦ ἐξῆς (§ 12) Τεταπεινωμένος. — ΠΡὸς τί ποτ' ἐφλυάρησα τὰ ἐπελθόντα μοι.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, Πῶς τί ποτ' ἐφλυάρησα κ. τ. λ. Ὁ νοῦς, Τίνος ἕνεκα, τί βουλόμενος, ἢ θιανοούμενος, ἐφλυάρησα ὅ, τι μου ἐπὶ γλώτταν ἐπῆλθε. — Εἰδ. 12, καὶ κάθη] σὺ ὁ μαθητὴς ἐνθάδε, ἐν τῇ σχολῇ. — Εἰδ. 14, Ἡθέλον πῶς ποτε Πᾶντα μαθῶν ἐπανελθεῖν.] Ἴσως ΤΑῦτα. Τὸ δ' Ἡθέλον ἰσοδυναμεῖ ἐνθάδε τῷ εὐκτικῷ Οφελον, ἢ Εἴθε· Εἴθε ποτὲ πάντα μαθῶν ἐπανελθοίμι οἴκαδε! — ἐν οἴκῳ κακῶς, καὶ ὧδε κακῶς.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξηγήσατο, Ἐν τῷ ἐν Νικοπόλει οἴκῳ ἢ καταλύματι, ὅπου ὤκει ὁ μαθητὴς, ὁ ταῦτα λέγων. Ἴσως ἐκδεκτέον ἐπὶ τοῦ ἐν Ρώμῃ πατρῶου οἴκου, ὅθεν ἐληλύθει εἰς τὴν Νικόπολιν· ἄλλως γὰρ, τί βούλεται τὸ, « Οὐδεὶς οὐδὲν πέμπει », εἰ μὴ τις ἐκδέχοιτο ἐπὶ τῆς Ρώμης πεμπόμενης ὑπὸ τῶν οἰκείων χορηγίας τῷ νέῳ; — Εἰδ. 15, Τίς γὰρ ἔρχεται εἰς σχολὴν ὡς σχολάσων;] ΗΔ ἢ προσθήκη τῶν δύο τελευταίων λέξεων· ἀνθ' ὧν ὁ πρὸ ἐμοῦ προσυπακούει ἐκ τοῦ προηγουμένου τὸ, Ὡς ὠφελήθη σόμενος. — Τίς συναισθησόμενος.] Ἴσ. γρ. Τίς ὧς. — Εἰδ. 17, οὐ συλλογισμούς;] Εξ ΕΔ προσέθηκα τὴν ἐρωτηματικὴν ἄρνησιν. — οὐκ ἐφοδεύετε κ. τ. λ.] οὐ πραγματεύεσθε λήμματα τοῦ καλουμένου ψευδομένου συλλογισμοῦ; — Εἰδ. 18, ἀν ἀποθάνῃ κ. τ. λ.] Ἐντεῦθεν ἔστι συλλογίσασθαι, ὡς ἐσημειώσατο καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὅτι οὐ μόνον νέοι, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες, καὶ γεγαμηκότες, ἐφοίτων εἰς τὴν Ἐπικτήτου σχολὴν. — Τί με ταῦτα.] Οὕτως ὀρθῶς ἐξ ἀντιγράφων ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τῆς κακῆς γραφῆς, Τί μετὰ ταῦτα· ἦν ἕτεροι διορθοῦντες, ἠδούλοντο γράφειν, Τί με τὰ τοιαῦτα, ὅπερ

ἄμεινον ἴσως. — ἘΔ. 19, σαυτῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, σαυτοῦ. — καὶ ταύτην κοινῇ] μετὰ τῶν συμπεριπατούντων σοι. — ἘΔ. 20, κολλύρια.] Ἰατρικὴ λέξις ἐνθάδε τὸ Κολλύριον, (ὃ καὶ Κολλούριον ἐλέγετο). Κυρίως γὰρ, ὑποκοριστικὸν ὄν τοῦ Κολλύρα (ἄρτου περιφεροῦς οὕτω καλουμένου), ἐσήμαινε τέως τὴν μικρὰν κολλύραν, ἢ ἢ συνήθεια Κουλούραν, ὥσπερ καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν, Κουλούριον ἔτι καὶ νῦν ὀνομάζει. Οἱ ἱατροὶ δὲ, καὶ φάρμακα τινὰ σύνθετα οὕτως ὠνόμασαν διαφόροις σχήμασι πεπλασμένα, ὅτε μὲν παραπλήσια τοῖς τροχίσκοις (pastilles), ὅτε δὲ βλανοειδῆ ἢ πεσσοειδῆ (suppositoires, pessaires), εἰς σύριγγας (fistules) καὶ ὑστερῶν πάθη χρήσιμα. Ἐχρήσαντο δὲ τῇ λέξει μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐγχεριόμενων τοῖς ὀφθαλμοῖς. — μαλάγματα.] Οὕτως ἐκάλουν οἱ ἱατροὶ τὰ μαλάσσειν ἐπιτήθια φάρμακα (médicaments émollients)· οἷον τὸ παρὰ τῶ προφήτῃ Ἡσαΐα (ά, 6) « Οὐκ ἔστι μάλαγμα ἐπιθεῖναι, οὔτε ἔλαιον, » οὔτε καταδέσμους. » Κατεχρήσαντο δὲ καὶ ταύτην τελευταῖον τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῶν ξηρῶν καταπλασμάτων ἢ ἐπιθεμάτων. — ἀλτῆρες.] Ἐξηγησάμεθα τοὺς ἀλτῆρας ἀνωτέρω (σελ. 304). — ἘΔ. 21, Πῶς ἐμέ οὖν οὐ τι ὠφελήκασιν;] Ὁ πρόξέμου, « Πῶς ἐμέ οὖν τι ὠφελήσουσιν; » Καὶ τὴν μὲν ἄρνησιν αὐτὸς προσέθηκε· ἢ δὲ τοῦ ῥήματος χρονικὴ τροπὴ, ΔΓ ἐστὶ, προσγεγραμμένη ἐν τῶ ἐμῶ ΤΡ. — ἘΔ. 22, Θεραπεύσατε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θεραπεύετε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κβ', ἘΔΨΦΙΟΝ 8, Ὁ δ' εὐμεταπτῶτως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὁ δὲ μεταπτῶτως. Δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τάσις τοῦ ἐπιβόρηματος τὸ ἠμαρτημένον τῆς γραφῆς· ὥφειλε γὰρ περισπᾶσθαι, Μεταπτῶτως. — ἘΔ. 11, καὶ ΑΥΤΟΣ ὁ γέρων φίλει.] Διώρθωκα, παραινέσαντος τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ, ΑΥΤΟ. Καὶ σὺ ὁ γέρων φίλει τὸ κορσιδίον. — κάκεϊνος ὁ νέος] φιλείτω. — Χαίρεις ὀρῶν κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀλκείστιδος (691) ὁ πρῶτος οὗτος στίχος· τὸν δ' ἐχόμενον, ὅθεν εἰσεβόρῃ εἰς τὸ κείμενον, εἶθ' ὑπ' αὐτοῦ Ἐπικτήτου ὡς ἐπεξηγήσεις τοῦ προτέρου, εἶθ' ὑφ' ἐτέρου τινός, οὐκ εὐχερὲς ἀποφήνασθαι. — ἘΔ. 13, συμπεπωκότες.] Ἐξ ΕΔ ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, συμπεπτωκότες. ἴσως ἄμεινον ἂν γράφοιτο συμπεπαιχότες, ὃ καὶ τις τῶν λατίνων μεταφραστῶν ἠρμήνευσε διὰ τοῦ simul luserunt. — ἘΔ. 14, Ποῦ ποτε στήση κ. τ. λ.] Ἐξ Εὐριπίδου (Φοινισσ. 624). — ἘΔ. 15, προσβάλλεται] ἀποστρέφεται, φυλάσσεται· « Προβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ » μισεῖν καὶ ἀποτρέπεσθαι » (BEKKER, *Anecd. Græc.* pag. 60).

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν προβαλλομένων τι, ἀσφαλείας ἕνεκα πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ ἀντιπάλου πληγὰς· ὅθεν καὶ « Πρόβαλος, ἀσπίς » παρ' Ἡσυχίου τε καὶ Φωτίου· — ἘΔ. 17, Ἀλέξανδρος... τοῦ ἐρωμένου] τοῦ Ἡφαιστίωνος ἀποθανόντος, ἐκέλευσεν Ἀλέξανδρος ἐμπρησθῆναι τοὺς ναοὺς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὡς ἰσόρηκεν αὐτὸς οὗτος ὁ τὰς Ἐπικτήτου Διατριβὰς γραφῆ παραδοὺς Ἀρρίανος (Ἀλεξ. Ἀναβασ. VII, 14). — ἘΔ. 19, Ὅπου γὰρ ἂν ἦ τὸ Ἐγὼ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα. — ἐκεῖ εἶναι· εἰ ἐν τοῖς ἐκτὸς, ἐκεῖ.] Οὕτως ἔγραψα δις τὸ τοπικὸν ἐπίρρημα, συναινοῦντος καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ (ἐν ταῖς Ἐπισημειώσεσι), ἀντὶ τῆς διττῆς ἀνωθυμίας, Ἐκεῖνο... ἐκεῖνο. — ἘΔ. 20, οὕτω μόνως] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ TP) οὕτω καὶ μόνως. — ἘΔ. 21, ἢ μηδὲν εἶναι τὸ καλὸν, ἢ, εἰ ἄρα, τὸ ἔνδοξον.] ΗΔ ἢ προσέθηκα τοῦ συναπτικοῦ, ἔν' ἢ ὁ νοῦς ἢ μὴ ὑπάρχειν ὅπως τὸ λεγόμενον καλὸν, ἢ, εἴπερ ἄρα ὑπάρχει, ὑπάρχειν τὸ δοξαζόμενον ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν φήμης. Παραπλησίως ἐν τοῖς ἐξῆς (III, κβ', 80) ἐρεῖ, « Οὐδὲν μιμοῦνται ἐκείνους, ἢ, εἰ ἄρα, » ὅτι πόρδωνες γίνονται. » — ἘΔ. 24, μὴ αὐτόθεν ἈΠΟΦΗΝΗ] μὴ αὐτίκα καὶ ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἵπης. ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ἈΠΟΦΑΙΝΗ. Τὸ ἐμὸν TP. φέρει προσγεγραμμένην ΔΓ, ἀποφῆνει. — ἘΔ. 25, τὸ τοῦ φαύλου ἡγεμονικόν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ TP), ΑΤ, τοῦ φαύλου ἡγεμονικόν· ἀνθ' οὗ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψε τοῦ φαύλου τὸ ἡγεμονικόν ἐξ ΕΔ ἴσως. — ἘΔ. 28, καὶ τὰς ἐρημίας καταλαμβάνειν, ἢ τὰς ἀγοράς, ὡς τὰ ὄρη, κ. τ. λ.] Ἀσαφές τὸ λεγόμενον. Ὁ πρὸ ἐμοῦ παραφράζων ἐξηγήσατο, Καταλαμβάνειν οὐ μόνον τὰς ἐρημίας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγοράς, ἔσθα δάκνυτε ἀλλήλους, ὡς ἐν τοῖς ὄρεσι ποιεῖ τὰ θηρία. Ἴσως ἡμάρτηται ἡ γραφή, οὔσα πάλαι· « Καὶ τὰς ἀγοράς καταλαμβάνειν, ὡς τὰς ἐρημίας ἢ τὰ ὄρη, » ὃ καὶ ἕτεροι πρὸ ἡμῶν ὑπενόησαν. Ἀγοράς γὰρ ἐνθάδε λέγει ἐκεῖνο τῆς ἀγορᾶς τὸ μέρος, ὅπου, καὶ δικαίως κἀδίκως ἦγον ἀλλήλους οἱ συκοφάνται, οἱ καὶ διὰ τοῦτο Ἀγοραῖοι καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Θεοφράστου (Χαρακτηρ. VI). Ἐνθεν καὶ τὸ « Ἀγοραῖαν, δικαιολογίαν » τοῦ Ἡσυχίου, καὶ τὸ « Ἀγορητής, δημηγόρος. » Δηλώσει δ' ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, ς', 13) καὶ Ἐπικτήτος, « Οὐκ ἀποκτεῖναι τινα δεῖ, οὐ δῆσαι, οὐχ ὑβρίσαι, οὐκ « εἰς ἀγοράν προελθεῖν. » — ἘΔ. 30, δόσις.] Ἴσ. γρ. διάδοσις, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 34, αὐτὸς ΤΙΣΙΝ.] ΗΔ ἀντὶ τοῦ ΤΙΣ. Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἶκαζεν γραπτέον εἶναι ΤΙΝΟΣ. — ἘΔ.

36, παντὶ ἀπλῶς.] Ἴσως κατ' ἔλλειψιν τῆς προθέσεως (ἐν παντί), πλὴν εἰ μὴ τις τὸ παντὶ προαιροῖτο συνάπτειν τῷ ὁμοίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ', ΕΔΛΦΙΟΝ Ι, ἀναγνώη καὶ ῥᾶον.] ΗΔ, ΑΤ, ἀναγνώῃ ἢ καὶ ῥᾶον. — Πᾶς ἄν τις ῥᾶον ἈΚΟΥΣΑΙ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἈΚΟΥΣΗ. ΔΓ, ἀκούσει. — ΕΔ. 3, καὶ ποῖος ἄγγελος.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης, καίπερ ἀμυδρῶς πάνυ, ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) προσέθηκα τὸν σύνδεσμον. — ΕΔ. 4, Εἰκῆ δὲ καί.] Διαγράφει τὸν δευτέρον σύνδεσμον τὸ ἐμὸν ΤΡ. — ἔντονον.] ΔΓ (κακῆ, προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ἔντεκνον. Μῶν ἦν, ἔντεκνον; — ΕΔ. 6, δοκιμάσον.] Τυπογραφικὸν ἀμάρτημα τὸ δοκιμάζον, ἐν τῇ πρὸ ἐμοῦ ἐκδόσει. — ΕΔ. 8, ἀποκρίνεται.] Ἴσ. γρ. ἀποκρινεῖται. — ΕΔ. 10, πευθῆνες] πολυπράγμονες, φιλοῦντες πάντας περὶ πάντων ἐρωτῶν, καὶ τὰ μὴδὲν αὐτοῖς προσήκοντα ἐξετάζειν· καὶ μὴδὲ μέχρι τούτου ἐφιστάμενοι, ἀλλὰ καὶ παρακούειν αἰσχυρῶς τῶν ἄλλων τὰ ἀπόρρητα τυλμῶντες. « Πευθῆνες, ἐπήκοοι, φησὶ » Φώτιος. — ΕΔ. 11, καὶ τὰς ἄλλας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (διπλῶ συνδέσμῳ), καὶ τὰς τ' ἄλλας. — καὶ αὐτὴ μέλλει κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν εἰς χώραν ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ ΔΓ προεῖλετο (δίχα συνδέσμου) αὐτὴ μέλλει, καίπερ οὐδὲν μᾶλλον ἐκείνης ὀρθῆν οἰόμενος εἶναι. Γραπτέον οἶμι· Μὴ αὐτὴ μέλλει, ἢ μᾶλλον, Μὴ αὐτὴ μέλλει κ. τ. λ. — ΕΔ. 14, Ἡ δὲ φραστικὴ... εἴ τις ἄρα ἰδία δύναμις.] Φραστικὴ δύναμις ἐστὶν ἡ Γαλλιστὶ λεγομένη, le talent de la parole. Ἐκφυλίζει δ' αὐτὴν Ἐπίκτητος, διὰ τοῦ εἴ τις ἄρα (si toutefois), τὴν τῶν σοφιστῶν αἰνιττόμενος ἐν τῷ λέγειν εὐχέρειαν, ἥπερ ἦν ἀληθὴς λογοδιάρροια. — Οἱ κομμωταί.] Τοῦτ' ἄν εἰκότως ὀνομάζοντο οἱ παρὰ τοῖς νεωτέροις perguquiers καλούμενοι. — ΕΔ. 16, καὶ δύναται.] Ἄμεινον ἂν ἐλέγετο, Μὴ δύναται· καὶ ἴσως οὕτως ἐγγέγραπτο πάλαι. — ΕΔ. 17, κατὰ κρημνοῦ.] ΔΓ, καὶ κατὰ κρημνοῦ. — ΕΔ. 21, τὸ περὶ Τέλους], οὕτως ἐπιγραφόμενον σύγγραμμά τι τῶν Ἐπικούρου. — Τὰ φυσικά.] ΗΔ (κρινάντων τοῦτο καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, τὰς φυσικάς. — Τὸ περὶ Κανόνος.] Τρίτον Ἐπικούρου σύγγραμμα τοῦτο, Κανὼν, ἐπιγραφόμενον. — Τὴν ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς πρὸς ἰδομενέα ἐπιστολῆς Ἐπικούρου (Διογ. Λαερτ. Χ, 22), ἧς ἡ ἀρχή· « Τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα ΤΕΛΕΥΤΩΝΤΕΣ » ἡμέραν τοῦ βίου κ. τ. λ. » Ἐνθα σημειοῦ καὶ τὴν διαφορὰν τῆς γραφῆς τοῦ Τελευτῶντες πρὸς τὸ Τελευταίαν· ὅπερ μνημο-

νικόν ἀμάρτημά τις ἂν ἔφησεν Ἐπικτήτου, εἰ μὴ καὶ Κικέρων καὶ Σενέκας, μεταφράζοντες τὰ ἐκ τῆς Ἐπικούρου ἐπιστολῆς, δῆλοι ἦσαν ἀμφότεροι, Τελευταίαν, ἀνεγνωκότες. Ὁ μὲν γὰρ (CICER. *De fin. bon. et malor.* II, 30) ἠρμήνευσε Cum ageremus vitæ beatum et eundem supremum diem· ὁ δὲ (SENEC. *Epistol.* 92) Beattissimum hunc et ultimum diem ago. Ἴσως οὖν ἐκ τούτων διορθωτέος ἐστὶν ὁ Λαέρτιος, ὡς ᾤετο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 23 μηδεμίαν εἶναι χρεῖαν ἢ προαγωγὴν κ. τ. λ.] Διὰ τὸ ἀδιάφορον πρὸς εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν φραστικὴν δύναμιν, οὐ διὰ τοῦτο, φησὶν, ἀπεβάλλω αὐτὴν, καὶ ἐν τοῖς ἀποπροηγμένοις τίθημι· ἔστι μὲν οὖν τῶν προηγμένων, τουτέστι τῶν αἰρετῶν (τοῦτο γὰρ βούλεται τὸ προαγωγὴν αὐτῆς εἶναι, κατὰ τὴν τῶν Στωϊκῶν λέξιν), ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἐστὶν ἀξία. Παρατεθείσθω καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα, ἵνα καταδηλότερον γένηται τὸ λεγόμενον·

« Τῶν ἀδιαφόρων τὰ μὲν λέγουσι προηγμένα, τὰ δὲ ἀποπροηγμένα.
 » Προηγμένα μὲν, τὰ ἔχοντα ἀξίαν, ἀποπροηγμένα δὲ, τὰ ἀναξίαν
 » ἔχοντα. Ἀξίαν δὲ, τὴν μὲν τινα λέγουσι σύμβλησιν πρὸς τὸν ὁμο-
 » λογούμενον βίον, ἢ τις ἐστὶ περὶ πᾶν ἀγαθόν· τὴν δὲ εἶναι μέσην
 » τινὰ δύναμιν ἢ χρεῖαν συμβαλλομένην πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον,
 » ὁμοιον εἰπεῖν, ἣν τινα προσφέρεται πρὸς τὸν κατὰ φύσιν βίον. . . .
 » Προηγμένα μὲν οὖν εἶναι ἃ καὶ ἀξίαν ἔχει· οἷον ἐπὶ μὲν τῶν
 » ψυχικῶν, εὐφροσύνην, τέχνην, προκοπὴν καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ δὲ τῶν
 » σωματικῶν, ζῶν, ὑγίειαν, ῥώμην, εὐεξίαν κ. τ. λ. (Διογ. Λαερτ. VII, 105-106). — ἘΔ. 27, γένηται.] Ἄμεινον ἂν ἦν κατ' ἐνεστῶτα, Γίνηται. — ἘΔ. 28, τὸ κακείνη χρώμενον.] Ἡ χρωμένη τῇ φραστικῇ δυνάμει, ἢ προαίρεσις ἐστὶν· ἥπερ, ἂν μὲν ἢ Δημοσθένους, ἢ ἄλλου τοῦ παραπλησίου προαίρεσις, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος χρήσεται τῇ δυνάμει τοῦ λόγου· ἂν δὲ Δημάδου καὶ τῶν ὁμοίων αὐτῶ, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος. — ἘΔ. 30, Τὸ δ' αἴρειν] ἀναιρεῖν. — ἘΔ. 31, εἴπερ ἘΣΤΙ ΤΙΣ δύναμις κατὰ τὸν τόπον.] Ἐκ ΔΓ (ἐπιγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ TP), ἀντὶ τοῦ, ΤΙΣ ἘΣΤΙ. Εἰ ἐστὶ τις δύναμις κατὰ τὸ λέγειν καὶ ἐκφράζειν τὰς ἡμετέρας ἐννοίας. — ἘΔ. 34, περὶ τοῦτο.] ΗΔ (συνεγνωκότες τοῦτο καὶ ἐτέρων) ΑΓ, περὶ τούτου. — ἘΔ. 35, ὅτι ἐκεῖνο. . . αἰρούμενον] ὅτι τὸ κράτιστον, ὅπερ ἐστὶ τὸ Ἡγεμονικόν, οὐκ οἰκείως ἔξει τῇ ἑαυτοῦ φύσει, ἂν μὴ καλῶς λογίζεται καὶ κοινῇ τὰ πάρεργα ταῦτα, ὥστε προαιρεῖσθαι ἕτερα ἐτέρων, κατὰ τὴν ἐκάστου ἀξίαν. Οἷον, πολλοῦ ἀξίου ἐπαίνου ἢ φραστικῆς δυνάμεις· ἔστι γὰρ μὲν

πάρεργον παραβαλλομένη πρὸς τὸ μακρῶ κρείττον, τὴν τοῦ Ἡγεμονικοῦ τελείωσιν. — ἘΔ. 40, ποικιλίας καὶ θριμύτητος.] Ποικιλίας, ἀποφεύγοντα τὸ μονότροπον καὶ διὰ τοῦτο προσκορὲς τοῦ λόγου· θριμύτης δ' ἐστίν, ὅπερ οἱ Γάλλοι, *le riquant* φιλοῦσι λέγειν· Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χυμῶν, ὧν οἱ θριμεῖς κεντῶσι τὴν γεῦσιν· οὕτω καὶ ἡ θριμεία φράσις διεγείρει τὸν ἀκροατὴν, καὶ προσεκτικώτερον ἀπεργάζεται. Τὰς δ' ἐχομένας δύο λέξεις (τῶν θεωρημάτων) εἰκότως, ἀντιγραφῶν ἀβλεψία, πλεονάσαι ἔκριναν οἱ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 42, Ἄγου.] Ἀποκατέστησα τὴν γραφὴν, ὡσπερ ἐποίησα καὶ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (LIII, σελ. 142), ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀντιγράφοις παιδόμενος, ἔγραψε περισπωμένως, Ἄγου, ὡς ἀόριστον δευτέρου δηλονότι· ἀλλὰ, μὴ ποτε ὄφειλεν εἶναι, Ἀγαγοῦ, εἰ ὄντως ἦν ἀόριστος δευτέρος, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσιν ἢ χρῆσις ἐφύλαξε τὸν ἀττικὸν ἀναδιπλασιασμόν· Ἡγαγόμην γὰρ καὶ Ἀγαγοίμην, καὶ Ἀγάγωμαι, καὶ Ἀγαγέσθαι. — ἘΔ. 46, τὸ περὶ ταῦτα ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚῶΣ ἔχειν.] Ἀνεκάλεσα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ἈΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚῶΣ, ὅπερ οἱ μὲν εἰς τὸ Ἀκαταλήκτως τρέπειν παρήνουν, οἱ δὲ εἰς τὸ Ἀκαταπλήκτως. « Τὸ περὶ ταῦτα καταληκτικῶς ἔχειν » οὐδὲν ἄλλο σημαίνει, ἢ τὸ περὶ ταῦτα καταλήγειν καὶ ἴστασθαι· καθάπερ ἐμφαίνει καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ πανδοκείου. Ὡσπερ γὰρ, εἴ τις ἐν τῇ εἰς τὴν πατρίδα πορείᾳ, ἐντυχὼν καθ' ὁδὸν πανδοκείῳ κομφῶ, οὐ διὰ τοῦτο καταμεῖναι τοῦ λοιποῦ ἐν αὐτῷ ὀφείλει, καὶ καταλήξει τῆς οἴκαδε ἀνακομιδῆς· ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ τοῦ βίου πορείᾳ, τὸν ἐλευθερίως τεθραμμένον χρῆ μὲν καὶ περὶ τὴν τοῦ λέγειν δύναμιν καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον παιδείαν διατρέβειν, μὴ μέντοι καταλήγειν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐν παρόδῳ καταλύσαντα, ὡσπερ ἐν πανδοκείῳ, σπεύδειν ἐπὶ τὴν ὄντως παιδείαν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν ἐπιστήμην, ἥτις ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡγεμονικοῦ τελείωσις. Ὅτι δὲ οὗτός ἐστιν ὁ νοῦς τοῦ προκειμένου χωρίου, καὶ οὐχ ἕτερος, ἔστι καὶ ἐκ παραλλήλου ἐτέρου χωρίου (IV, δ', 14) πιστώσασθαι τοῦ ἐξῆς· « Ἀλλ' αὐτοῦ ΚΑΤΑΛΗΓΟΜΕΝ, μαθεῖν τί » λέγεται, καὶ ἄλλῳ δύνασθαι ἐξηγήσασθαι, τὸν συλλογισμόν ἀναλῦσαι » καὶ τὸν ὑποθετικὸν ἐφοδεῦσαι κ. τ. λ. » Τὸ δὲ παράδειγμα τοῦ πανδοκείου καὶ ἐτέραν τινὰ γραφὴν, ΚΑΤΑΛΥΤΙΚῶΣ, ὑπονοεῖν παρέχει· Καταλύειν γὰρ ἐν πανδοκείῳ ἢ εἰς πανδοχεῖον, καὶ Κατάλυσιν ποιῆσθαι, τῶν εἰρισμένων εἰσὶ φράσεων. Ἀλλ' αἰροῦμαι μᾶλλον τὸ Καταληκτικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΑΦΙΟΝ 2, οὕτω δῆ.] ΗΔ (εἰκάσαντος ταύτην καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ) ΔΤ, οὕτω δέ. — ΕΔ. 4, ὁμολόγει.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ προσγεγραπται σύνδεσμος, ὁμολόγει, ὅτι, ὅσπερ καὶ ἐξωθεν ὑπακούεσθαι ἔχει. — ΕΔ. 9, τὸ μὲν τελείως καὶ ὠφελίμως] λέγειν καὶ ἀκούειν. — ΕΔ. 10, πᾶς ἂν τις ὁμολογήται μοι δοκεῖ.] Ἐκ ΔΓ, ΔΤ. . . ὁμολογήσαι μοι δοκεῖ. — ΕΔ. 11, ἄρά γε ἵππου,] ἄρά γε περὶ τῶν ἵππων προσηκόντων ἀγαθῶν καὶ κακῶν; — ΕΔ. 12, κατὰ ποσὸν] κατὰ μικρόν. — ΕΔ. 14, ἀνομολογούμενον.] Τῶν πρὸ ἐμοῦ οἱ μὲν ὡς συνώνυμον τοῦ ἀσύμφωνον ἐξηγήσαντο τὸ Ἀνομολογούμενον (non conveniens), οἱ δὲ, τούναντίον, ὡς συνώνυμον τοῦ σύμφωνον (consentaneum). Ἐπιθετὰ ἀλλαχοῦ (εἰς τὸν Πλάτ. Γοργ. σελ. 355) σημειωθέντα περὶ τῆς λέξεως. — ΕΔ. 18, τὰ πιθανά] τὰ χαρίεντα, τὰ ἐράσμια (aimables)· κατὰ τὸ παρὰ Ξενοφῶντι (Ἀπομν. Γ, Χ, § 3) Πιθανώτατον ἦθος· — δριμέα] ὄξεια. — Συνέρπειν.] ΔΓ, συνερπίζειν. — ὄνω.] ἴσ. γρ. ὄναριω. ἔστι δ' οὖν, ὄνου πῶλω. — ΕΔ. 20, ἐξ οὔ] χρόνου. — ΕΔ. 23, ὧ λαοί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β' 25). — Χείρων γίνη κομφοῦ ἀρχιερέως, ὃς τοὺς καλοὺς μονομάχους κ. τ. λ.] Χείρων γίνη τοῦ ἱερέως Χρύσου (Ἰλιάδ. α', 11), ὃς καίπερ ὢν βάρβαρος πρὸς σέ τε καὶ τὸν Ἀχιλλέα, τοὺς καλοὺς μονομάχους, οὕτω προσηνέχθη ὡς ἐχρῆν Ἕλληνας. Οὕτως ἐξηγήσατο Οὐόλφιος τὸ προκείμενον χωρίον, περὶ οὗ ἐπέχω. Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀπογραφάμενος τὴν ἐξήγησιν, οὐδὲν πλέον λέγει, ἐπέχων, εἶμαι, κάκεινος. Ἴσως αἰνίττεται τὸ παλαιὸν ἔθος Ῥωμαίων Ἐπίκτητος, καθ' ὃ οἱ εἰς τὰς ἀρχὰς ψηφιζόμενοι, μονομάχων ἀγῶνα παρεῖχον χαριζόμενοι τῷ δήμῳ. Τούτους δ' ἔδει, ἢ ἐκ τῶν οἰκειῶν δούλων παρέχεσθαι, ἢ παρ' ἄλλων μισθοῦσθαι, καὶ πολλὰς ἡμέρας πρότερον γυμνάζειν. Τοιγαρῶν εἰκὸς καὶ τὸν ἀρχιερωσύνην λαχόντα, οἷον ἐλάγχανον πολλοὶ τῶν ἐν τέλει (Πλουτάρχ. Καίσ. § 5-7), οὐ μόνον παρέχειν, ἀλλὰ καὶ περιεργότερον αὐτῶν ἐπιμελεῖσθαι. — Οἷα ποιεῖ ἄγνοια.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ προστέθεται κακῶς γεγραμμένον (ἢ) τὸ ἄρθρον, Οἷα ποιεῖ ἢ ἄγνοια. — ΕΔ. 25, ἐκ θεᾶς μητρὸς;] ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς τῆς Θέτιδος (Ἰλιάδ. ε', 410) — πατὴρ ἐκγόνου Διός;] Ἦν γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς πατήρ, Πηλεὺς, Αἰακοῦ, Αἰακὸς δὲ Διός. — Τί. . . ὠφελεῖ ταῦτα;] ἢ πατρώθεν καὶ μητρόθεν εὐγένεια. — κλαίη διὰ τὸ κορασίδιον] διὰ τὴν Βρισηίδα, ὡς φησιν Ὀμηρος (Ἰλιάδ. α', 349). — ΕΔ. 26, ἀστόμους πεποίηκε.] Ἴδε τὸν Πειητὴν (Ἰλιάδ. ε' 307-430, καὶ 606-619).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κέ', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, τΆ λογικά] ἡ Λογική καλουμένη ἐπιστήμη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κή', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, διαβέβληται πρὸς μάχην] ἀποσρέφεται, μισεῖ τὴν μάχην. Ἄλλως ἢ ὡς ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (XXXIII, § 15, σελ. 136) σημειώσεσι. — φυγεῖν.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. ἀντιτύπῳ), ΑΓ, φεύγειν. — Μὴ φαντάζεται] ΔΓ (ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντιτύπου ΤΡ.), ΑΓ, οὐ φαντάζεται. — ἘΔ. 4, ἐν λόγῳ.] ΔΓ (ἐκ τοῦ αὐτοῦ ΤΡ.), ἐν λόγοις. — ἘΔ. 6, Διὰ τοῦτο καὶ Σωκράτης.] Ἐπιθετὴ τὰ ἐν τοῖς πρόσθετον (II, 16', 5). — ἘΔ. 7, ὑπὸ τίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖται ζυγῶ, ΕΠΙ ΤΙΝΑ ρέψει.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἘΠΕΙΤΑ. Ἡμαρτημένον εἰκότως ἔδοξε τοῖς πρὸ ἐμοῦ τὸ χωρίον· καὶ οἱ μὲν, « Κινεῖται ὡσπερ ἐπὶ ζυγῶ » οἱ δὲ « Κινεῖται ὁμοίως ζυγῶ » ὑπενόησαν γραπτέον εἶναι, οὐδὲνα λόγον οὐδέτεροι ποιησάμενοι τοῦ ἐνθάδε ἀνοικείου ἐπιρρήματος (ἔπειτα). Ὁ νοῦς· Ὑπὸ τίνος λόγου ἢ λογικὴ ψυχὴ οἰονεῖ διὰ ζυγοῦ κινεῖται, καὶ κινουμένη ἐπὶ τί ρέπει. Ἴσως δὲ καὶ οὕτως ἔγραψεν ὁ Ἀρρίανος τοὺς Ἐπικτήτου λόγους, « Ὑπὸ » τίνος λογικὴ ψυχὴ κινεῖται ζυγοῦ, καὶ ἐπὶ τίνα ρέπει. » — Αὐτὸς σαυτῷ μᾶλλον ἐγκάλει.] Παρατίθει τούτοις τὰ τοῦ Στωϊκοῦ βασιλέως (Μαρκ. Ἄντων. Ε', κή', Ι', δ'.)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ά', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, ἡσκημένου.] ΔΓ ἡρμοσμένου· ἡ προσγέγραπται καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ ΤΡ. — καὶ ἵπποι.] Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας εἰκὸς ἐξερρήνηκεναι τοῦ χωρίου ἐτέρας τρεῖς ταύτας, Ἄλλοι δ' αἰσχροὶ, ὡσπερ εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 5, δρομέα δὲ καὶ γελοιότατον.] Ὁ μὲν γὰρ παγκρατιαστὴς, τουτέστιν ὁ πάλῃ καὶ πυγμῇ ἀγωνιζόμενος, εὐσαρκεῖν ὄφειλε, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐτρέφετο κατακόρως· ὅπερ ἐπὶ δρομέως γελοῖον ἂν ἦν. — ἘΔ. 6, ἡ ὅπερ τῷ γένει κ. τ. λ.] ἢ ὁ καὶ τὸν κύνα καὶ τὸν ἵππον, κατὰ τὸ ἐκάστου γένος, ποιεῖ καλόν. — ἘΔ. 9, εἴση.] ΔΓ, ἴσθι. — ἘΔ. 10, οὐδ' εἰσελεύση.] Ἴσ. γρ. οὐκέτ' εἰσελεύση, ὡς ὑπενόει ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 11, Πῶς δὲ καὶ οὐκ ὠμόν ἐσι κ. τ. λ.] Ἐξ ἐτέρων εἰκασίας προσέθηκα τὴν ἄρνησιν. — Ἐγκαλέσεις.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ ἐγκαλέσης. — ἘΔ. 12, πρὸς αὐτόν.] ΔΓ, εἰς αὐτόν. — ἘΔ. 14, Πολέμωνα] τὸν Ξενοκράτους μαθητὴν, οὗ καὶ πάλιν ἐν

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ, II, κέ-κή, III, α. 367
 τοῖς ἐξῆς (IV, ιά, 3ο) μνημονεύσει. Οὗτος γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον
 ἀκολασίας ἤλασεν, ὥς, « Συνθήμενός ποτε τοῖς νέοις, καὶ ἐσεφανω-
 » μένος, μεθύων, εἰς τὴν Ξενοκράτους ἩΞΕ σχολήν. Ὁ δὲ, οὐδὲν
 » διατραπεῖς, ἦΡΕ τὸν λόγον ὁμοίως ἦν δὲ περὶ σωφροσύνης. Ἀκούον
 » δὲ τὸ μειράκιον, κατ' ὀλίγον ἐθηράθη, καὶ οὕτως ἐγένετο φιλόπονος,
 » ὡς ὑπερβάλλεσθαι (γρ. ὑπερβαλέσθαι) τοὺς ἄλλους, καὶ αὐτὸν
 » διαδέξασθαι τὴν σχολήν. » Καὶ ταῦτα μὲν Διογένης ὁ Λαέρτιος
 (IV, 16) λέγει περὶ τοῦ Πολέμωνος, ἐν οἷς γραπτέον, οἶμαι ἩΞΕ
 (παρὰ τὸ Αἴσιω), καὶ ΣΥΝΕΪΡΕ. Ἐθαυμάσθη δὲ ἡ παράδοξος αὕτη
 τροπὴ τοῦ ἥθους πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
 Καὶ ὁ μὲν Ἀύγουστινος οὐχ ἅπαξ ἐμνημόνευσε τοῦ Πολέμωνος (Ἴδε τὰς
 εἰς τὸν Διογ. Λαερτ. σημ. τοῦ Μεναγ. σελ. 172)· Γρηγόριος δὲ ὁ
 θεολόγος, θαυμάζων Πολέμωνα, θαυμαστόν τι ἔοικε παθεῖν αὐτὸς,
 ἐπιλελησμένος τοῦ Ξενοκράτους ὀνόματος. Λέγει γὰρ οὕτως·

Οὐδ' ὁ Πολέμων ἔμοι γε σιγηθήσεται·
 Καὶ γὰρ τὸ θαῦμα τῶν ἄγαν λαλουμένων.
 Ἦν μὲν τὸ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἐν σώφροσι,
 Καὶ σφόδρα γ' αἰσχρὸς ἡδονῶν ὑπηρέτης.
 Ἐπεὶ δ' ἔρωτι τοῦ καλοῦ κατεσχέθη,
 Σύμβουλον εὐρῶν, οὐκ ἔχω δ' εἰπεῖν τίνι,
 Εἴτ' οὖν σοφόν τιν' εἶθ' ἑαυτὸν, ἀθρόως
 Τοσοῦτον ὤφθη τῶν παθῶν ἀνώτερος κ. τ. λ.

—ψιλούμενον] τὰς τρίχας. — ἘΔ. 18, προγέγραπται.] Προγεγραμ-
 μένον ἔχει πρὸ τοῦ ἰδίου ναοῦ. — ἘΔ. 19, ΜΗΚΕΤΙ ἐξέλιπεν.]
 Ἴσως καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ, Οὐκέτι ἐξέλιπεν. Ὑπονοῶ μέντοι
 γεγράφθαι πάλαι ἐρωτηματικῶς, ΜΗ ΤΙ ἐξέλιπεν; — ἘΔ. 21,
 Οἶον καὶ λέγεις;] Ὁ Σωκράτης ὑποτίθεται ταῦτα λέγων. — ἘΔ. 22,
 Σὺ οὖν τις εἶ,] ὦ Σώκρατες; — ἘΔ. 24, ἐγὼ τοιοῦτος;] ἐγὼ ὁ
 Ἐπίκτητος; — Σὺ γὰρ τοιοῦτος;] ὁ ἀκροώμενος ἐμοῦ τοῦ Ἐπίκτητου,
 — Ὄφελεν.] Ἐπιρρήματικῶς ἀντὶ τοῦ Εἶθε, πλὴν εἰ μή τις προαιροῖτο
 γράφειν (ὡς φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) Ὄφελος. — Ἐπεὶ πως.] ΔΓ,
 ἐπεῖπερ. — ἘΔ. 25, Τῇ φύσει ὁμολογουμένως.] ἩΔ ἡ προσθήκη τοῦ
 ἄρθρου. Καὶ κατὰ μὲν Διογένην τὸν Λαέρτιον (VII, 87), « Πρῶτος
 » ὁ Ζήνων ἐν τῷ Περὶ ἀνθρώπου φύσεως, τέλος εἶπε τὸ ὁμολογου-

» μένωσ τῆ φύσει ζῆν, ὅπερ ἐσὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν· ἄγει γὰρ
 » πρὸς ταύτην ἡμᾶσ ἡ φύσις. » Ὁ δὲ Στοβαῖος (Εκλογ. σελ. 134
 Heeren) Κλεάνθει προσνέμει τοῦ ὀρισμοῦ τὴν ἀπάρτισιν· « Τὸ δὲ
 » τέλος ὁ μὲν Ζήνων οὕτως ἀπέδωκε, Τὸ ὁμολογουμένως ζῆν·
 » τοῦτο δ' ἐσὶ, Καθ' ἓνα λόγον καὶ σύμφωνον ζῆν, ὡσ τῶν μαχομένων
 » ζῶων κακοδαιμονούντων... Κλεάνθης γὰρ πρῶτος, διαδεξάμενος
 » αὐτοῦ τὴν αἴρεσιν, προσέθηκε τῆ φύσει, καὶ οὕτως ἀπέδωκε·
 » Τέλος ἐσὶ τὸ ὁμολογουμένως τῆ φύσει ζῆν κ. τ. λ. »
 — Εἰδ. 28, τοῦτο... τὸ μὴ ἔχειν.] Ὡσπερ ἐσὶν ἐπὶ γυναικὸς
 τερατώδες τὸ τρίχασ ἔχειν ἐπὶ τοῦ γενείου, οὕτως ἀπ' ἐναντίας
 τέρας ἂν εἶη ἐπ' ἀνδρὸσ τὸ μὴ ἔχειν. — Εἰδ. 29, τὴν προγραφὴν]
 τὴν τοῖσ Γάλλοισ écriteau καλουμένην, ἣν προγράφειν εἰώθασι πρὸ
 τοῦ οἰκήματος ἢ τῆσ σκηνῆσ, ἔνθα συναθροίζουσι τὰ τερατώδη, οἰ
 μισθοῦ δεικνύντεσ τοῖσ βουλομένοισ — Εἰδ. 30, τί ἔχεισ ἐγκαλέσαι
 σου τῆ φύσει κ. τ. λ.] Ὁ καὶ Διογένης (παρ' Ἀθην. σελ 565) εἶρηκε
 πρὸς τὸν ἐξυρημένον τὸ γένειον· « Μὴ τι ἔχεισ ἐγκαλεῖν τῆ φύσει,
 » ὅτι ἄνδρα σε ἐποίησε, καὶ οὐ γυναῖκα; » — Εἰδ. 31, τὸ αἴτιον τῶν
 τριχῶν] τὰ γεννητικὰ μόρια. — Εἰδ. 32, ἐγένου.] Ἰσ. γρ. ἐγίνου.
 — Εἰδ. 34, πολίτην Κορινθίων.] Εἰκὸσ (φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) Κορίνθιον
 γεγονέναι τὸν νέον, πρὸσ ὃν Ἐπίκτητοσ ποιεῖται τοὺσ λόγουσ. — Εἰδ. 38,
 Ἐπεὶ πρὸ οἰ κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. α', 37) — Εἰδ. 40, καλήν
 [ποτε], τότε ἔση καλόσ.] ΗΔ, (εἰκάσαντοσ τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ) ΑΓ,
 καλήν, τότε ἔση καλόσ. ΔΓ. καλήν ποτ' ἔση καλόσ. Ἐτέρα ΔΓ (προσγε
 γραμμένη καὶ τῶ ἐμῶ ΤΡ) καλήν τότε ἔση καλόσ. — Εἰδ. 41, πάντα
 θέλειν ἀκοῦσαι, ἢ τοῦτο.] Ἡ σύνταξισ κατὰ τὸ (Ἰλιάδ. α', 117),

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 6', Περὶ ΤΙΝΑ ἀσκεισθαι δεῖ τὸν ΠΡΟΚΟΨΟΝΤΑ κ.
 τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΟΥ ΤΙΝΑ, καὶ ΠΡΟΚΟΨΑΝΤΑ. Καὶ ὅτι μὲν
 κατὰ μέλλοντα χρὴ γράφειν χρόνον τὴν μετοχὴν, δηλοῖ μὲν καὶ ἐν τῶν
 ἀντιγράφων, δηλοῖ δὲ καὶ ἡ τοῦ κεφαλαίου ἀρχὴ, « τὸν ἐσόμενον καλὸν
 » καὶ ἀγαθόν. » Ὁ δὲ διέγραψα ἄρθρον, καλῶσ ἂν εἶχεν, εἰ ἐγράφετο
 (καὶ ἴσωσ οὕτωσ ἐγγέγραπτο πάλαι) « Περὶ τοῦ περὶ τίνα ἀσκεισθαι δεῖ
 » τὸν προκόψοντα, » ἢ « Περὶ τοῦ τίνα ἀσκεῖν δεῖ τὸν προκόψοντα. »
 — ΕἰΔΑΦΙΟΝ 1, Τρεῖσ εἰσι τόποι] ἐν τῆ Ἠθικῆ φιλοσοφίᾳ δηλονότι,
 ἐπόσοουσ ἠρίθμησεν ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. LI) ἐν τῆ Λογικῆ. — Εἰδ.

3, δι' ὄν οὐδ' ἀκούσαι κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ὄν· ἀναφέρεται γὰρ πρὸς τὸν περὶ τὰ πάθη τόπον, ὡσπερ ἂν εἰ καὶ ἔλεγε, δι' ἃ πάθη οὐδὲ ἀκούσαι νοσητικῶν λόγων δυνάμεθα.—Εἰδ. 4, Οὐ . . . ἀπαθῆ ὡς ἀνδριάντα, ἀλλὰ τὰς σχέσεις τηροῦντα κ. τ. λ.] Παράθεσ τούτοις καὶ ἐτέρου Στωϊκοῦ (Μάρκ. Ἄντων. Α'. 9') τὸ « Ἄμα μὲν ἀπαθέστατον εἶναι, ἄμα » δὲ φιλοστοργότατον, » ἐν' ἔχῃς εἰδέναι, ὅτι ὀνόματι μόνον διενήνοχεν ἢ τῶν Στωϊκῶν Ἀπάθεια τῆς παρ' ἄλλοις Μετριοπαθείας.—Εἰδ. 6, περὶ τὸν τρίτον] τουτέστι περὶ μόνον ἐκεῖνο τοῦ τρίτου τὸ μέρος, τὸ περὶ τῶν συλλογισμῶν, ἢ μᾶλλον παραλογισμῶν καὶ σοφισμάτων, οἷς ἔχαιρον οἱ τοῦνομα μόνον φιλόσοφοι. Καὶ οὗτος μὲν εἰσὶν εἶναι τῶν λεγομένων ὁ νοῦς. Εὐδέχεται μέντοι, καὶ συγκεχύσθαι τὸν ἐνθάδε τρίτον τόπον, τῷ τρίτῳ τῆς Λογικῆς (Ἐγχειριδ. LI), ἢ ἐξεῤῥηκώτος τινὸς τοῦ χωρίου, ἢ ἄλλως μεταποιησάντων τὴν γραφὴν τῶν ἀντιγραφῶν.—Μεταπίπτοντας Ἐρωτᾶσθαι, περαίνοντας, ὑποθετικούς, Ψευδομένους.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ γραφομένου καὶ στιζομένου, « μεταπίπτοντας, Ἐρωτῆσθαι [ΔΓ, ἠρωτᾶσθαι], περαίνοντας κ. τ. λ. » Τὸ δὲ Ἐρωτᾶσθαι, μέσον ἐστὶ ῥῆμα, ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν ἀλλήλους.—Εἰδ. 8, τὰς ἄλλας] ὕλας.—Εἰδ. 10, ὅτι, λόγου ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ, τίς ἄριστός ἐστι τῶν φιλοσόφων κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ΓΙΝΟΜΕΝΟΥ. Παραπλήσιον ὧ φησι Θεόφραστος (Χαρακτηρ. κεφ. 6') « Καὶ ἐμπεσόντος λόγου, τίς εἶη βέλτιστος κ. τ. λ. » — Ὁ δεῖνα] τουτέστι, σὺ, πρὸς ὃν λαλεῖ ὁ ταῦτα ἀπαγγέλλων.—Ἄν δ' ἄλλος παρῶν εἴπῃ,] ἂν ἄλλος, παρῶν ὅπου ἐγένετο ἢ περὶ σοῦ κρίσις, ἀντεῖπη πρὸς τὸν κρίναντά σε ἄριστον τῶν φιλοσόφων.—Εἰδ. 11, βλέπεται κ. τ. λ.] ἐκ τῆς ὠχριάσεως καὶ τῆς κραυγῆς καταφανές γίνεταί, ὅτι μέγας εἶ φιλόσοφος.—Τῶν σοφιστῶν τινὰ] τὸν Δημοσθένην. « Εἰνων » δὲ ποτε θεάσασθαι θελόντων Δημοσθένην, τὸν μέσον δάκτυλον » ἐκτείνας [Διογένους], Οὗτος ἡμῖν, ἔφη, ἐστὶν ὁ Ἀθηναίων » δημαγωγός » (Διογ. Λαερτ. VI, 34). Ὑβριστικὸν γὰρ ἐνομιζέτο τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ δεικνύναι τινὰ, παραπλήσιον τῷ παρ' ἡμῖν τοῦς πέντε δακτύλους τεταμένους καὶ διεστηκότας ἀλλήλων προβάλλειν τινί, ὅπερ καλοῦμεν, οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς, Τὰ σφάκελα, καὶ τὴν ἐνέργειαν Σφακελόνω καὶ Σφακελίζω, παρὰ τὸν Σφάκελον, ὧ τὸν μέσον ἐσήμαινε δάκτυλον ὁ παρακμάζων Ἑλληνισμὸς, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Φωτίου, « Σφακελισμὸς . . . λέγεται δὲ σφάκελος ὁ μέσος τῆς » χειρὸς δάκτυλος » συναδόντων τούτῳ καὶ τοῦ Σουίδα καὶ τοῦ

Ἐτυμολόγου, καὶ τοῦ τὸν Ὀππιανὸν (Ἀλ. Π, 583) σχολιάσαντος.
 — ἘΔ. 13, φιλόλογος.] Ἀνεβίβασα τὸν τόνον. Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς ἐξῆς
 (IV, δ', 42) — ἘΔ. 14, πέρπερον.] Ἐδηλώθη ἐν τοῖς εἰς τὰ πρόσθεν
 (II, α', λδ') ὁ Πέρπερος. Λέγει δὲ καὶ ὁ Φώτιος, « Πέρπερος, ὁ μετὰ
 » βλακείας ἐπηρμένος, οἶον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῶ ποιῶν. »
 — ἘΔ. 15, Ἄπελθε ΟΥΝ.] Ἐκ ΔΓ προσγεγραμμένης τῷ ΤΡ, ἀντὶ
 τοῦ ΝΥΝ. — Τὸν Κρίνιν] Ἄδηλον τὸ συμβάν περὶ τὸν Κρίνιν
 τοῦτον ἀτύχημα, ὃ αἰνίττεται ὁ Ἐπίκτητος. Ὁ δ' οὖν Κρίνις, Στωϊκὸς
 ἦν καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, Διαλεκτικῆς τέχνης συγγραφεὺς (Διογ. Λαέρτ.
 VII, 62, 71, καὶ 76). — ἘΔ. 17, περὶ τὰς μεταπτώσεις] περὶ
 οὓς ἀνωτέρω (§ 6) Μεταπίπτοντας λόγους εἴρηκε. — ἘΔ. 18, τοῖς
 ΕΥΠΛΟΟΥΣΙ προσήκει πῦρ καίειν κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ,
 ΕΥ ΠΑΘΟΥΣΙ ἧς πρὶν καταγῶς, ἐπιθετὴν τὴν ἐξῆς σημειώσιν. Ἴσως δὲ
 καὶ ἀντὶ τοῦ προσήκει, γραπτέον τὸ φερόμενον ἔν τινι τῶν
 ἀντιγράφων, πρέπει. — Ἐπαίρεις τοὺς σίφαρους.] Ἐν ταῖς ἀρχαίαις
 ἐκδόσεσι προσεγράφετο μετὰ τὸ Σίφαρους ἀμέσως, ὡς μέρος καὶ
 αὐτὰ τοῦ κειμένου ὑπάρχοντα, τάδε, « Εἶδος αὐλοῦ · ὍΣ ἜΣΤΙ
 » ΦΑΡΟΣ · ἔσι δὲ εἶδος ἀμεσφορέως » οὐδὲν ἕτερον ὄντα ἢ ἐξήγησιν
 τῆς λέξεως Σίφαρους. Ταῦτα περιελόντες τοῦ κειμένου, ὥσπερ εἰκὸς
 ἦν, οὕτω διωρθώκασιν οἱ κριτικοὶ « Εἶδος οὐήλου ὁ σίφαρος · ἔστι δὲ
 » καὶ εἶδος ἀμφορέως » (μικρᾶς ἴσως ἐπιδιορθώσεως δεόμενα ταύτης,
 Ὅ ἜΣΤΙ ΦΑΡΟΣ) τοῦ Οὐήλου δηλονότι ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ *Velum*
 (ιστίον, ὀθόνη) παρεσχηματισμένου. Τοῦτο γὰρ σημαίνει ἐνθάδε (ἵνα
 τᾶλλα παρέλθω τὰ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς Λεξικοῖς κατειλεγμένα σημαίνο-
 μενα) ὁ Σίφαρος, ὁ τοῖς Ῥωμαίοις *Supparus*, ἀρσενικῶς, καὶ *Sup-
 parum*, οὐδετέρως, λεγόμενος· τουτέστι τὸ ἐν ἄκρῳ ἰσῶ ἀναπεταν-
 νύμενον, ὅταν οὖριον πνέη, ἐλάχιστον τῶν ιστίων. *Supparum*
 » *velum* (φησὶν ὁ Λίψιος) *summo malo appensum. . . . minu-*
 » *tulum velum, quod in venti faventia nautæ solent exten-*
 » *dere.* » (Ἴδε MARTIN. *Lexic. Philolog.* v. *Supparus.*) Καὶ
 ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Σίφαρου οἱ Λατῖνοι κριτικοὶ, ὧν διαφέρειν τι
 εἴκειν Ἡσύχιος, τὴν ἐν τῇ πρύμνῃ ὀθόνην (*pavillon*) ἐξηγούμενος τὸ
 Σίφαρον· λέγει γὰρ « Ἐπίδρομον. . . . καὶ τὸ ιστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ
 » κρεμάμενον, ὃ καλοῦσι ΣΙΦΑΡΟΝ, καὶ (ἴσ. γρ. καὶ τὸ) ἔλασσον »
 Ἐνθα διὰ τοῦ Ἐλασσον σημαίνει ἴσως βούλεται ὅπερ φησὶ Πολυ-
 δεύκης (I, 9), « Ὁ μὲν μέγας καὶ γνήσιος ιστὸς, Ἀκάτιος· ὁ δὲ

» κατόπιν, Ἐπίδρομος· ὁ δὲ ἐλάττων, Δόλων. » Προσσημεύσθω δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ Σίφαρον εἰσὶν οἱ παρὰ τὸ Ἑλληνικὸν Φάρος παρῆχθαι οὐκ ἀπιθάνως ὑπειλήφασι· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσύχιον, « Φάρος » σέλλων, τὸ περιβόλαιον σέλλων, ἢ τὸ ἄρμενον. » Ὅπως δὲ ποτ' ἂν ταῦτ' ἔχη, τοῦτο γε δῆλον, οἶμαι, ὡς οὐκ ἀλόγως τὸ προηγησάμενον, Εὐπαθοῦσι ἔτρεψα εἰς τὸ Εὐπλοοῦσι.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ γ', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, ἀλείπτου.] ΔΓ, ἀπαλείπτου. Γραπτέον ἴσως, Ἐπαλείπτου, καὶ καταχωριστέον ἐν τοῖς Λεξικοῖς. « Ἀλείπται, οἱ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκοῦντες κ. τ. λ. » φησὶν ὁ Σουΐδας. Ἀπὸ τοῦ κυριωτέρου (οὗ ἤλειφον ἐλαίου) οὕτω κληθέντες· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ Παιδοτριβαί. — ἘΔ. 3, θέλει, οὐ θέλει.] Σημειοῦ τὴν ἀσύνδετον φράσιν τοῦ παρακμάζοντος Ἑλλητισμοῦ, συνηθεστάτην ἡμῖν νῦν οὔσαν· Θέλει δὲν θέλει, γὰρ φαμέν, ἐπὶ τῶν δηλῶσαι τὸν ἀναγκαζόμενον τι ποιῆσαι ἢ πράξαι. Τὸ πλήρες ἂν εἴη, Εἴτε θέλει, εἴτε οὐ θέλει, καὶ Ἀττικώτερον, Κἂν θέλη, κἂν μὴ θέλη. — ἘΔ. 12, κλέπτης ἀνθύπατος κορασιδίους κ. τ. λ.] Εἰ ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀνθύπατος κλέπτης ἐστίν, ἐξέτασον ποῖω νομίσματι χρῆται, τουτέστι τί προαιρεῖται τῶν ἄλλων, καὶ νομίζει ἀγαθόν· εἰ μὲν ἀργύριον, δὸς αὐτῶ ἀργύριον, καὶ διαπράξῃ ὅ,τι ἂν βούλη παρ' αὐτοῦ. Εἰ δὲ νομίσματι χρῆται κορασιδίους, τουτέστι τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς νομίζει προαιρετέας εἶναι τῶν ἄλλων, δὸς αὐτῶ κορασιδίον, ὡς νόμισμα, καὶ πωλήσει σοι τὴν δίκην, ἀπαλλάξας σε τοῦ δικαίως αὐτὴν σοι λαχόντος. Τοῦτο γὰρ ἐνθάδε σημαίνει τὸ Πραγματίον, ὡς σεσημειώται καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 336). — ΛΆΒΕ, φησὶ, τὸ νόμισμα πώλησόν μοι τὸ πραγματίον.] Διάφ. γραφ. ΒΆΛΕ, ἢ καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ ἐγράφετο οὕτως· « Βάλε, φησὶ, τὸ νόμισμα, καὶ πωλήσω » σοι τὸ πραγματίον » τοῦ ὀριστικοῦ ῥήματος (φησὶ) πρὸς τὸν ἀνθύπατον ἀναφερομένου. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, διαγραπτέον μοι ἔδοξε τὸ ῥῆμα (φησὶ), τοῦ πρὸ ἐμοῦ κατ' ἔλλειψιν ἐρμηνεύσαντος, inquit aliquis (φησὶ τις). — ἘΔ. 14, ὁ ἂν ἴδῃς, ὁ κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, ὄν ἂν ἴδῃς, ὄν. — ἘΔ. 19, εὐσταθήσει, ὡς ἂν ἔχη κ. τ. λ.] οὐκ ἀποστατήσει, οὐκ ἐκστήσεται τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ὅπως ἂν ἔχη τὰ ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἀπροαίρετα. — ἘΔ. 22, σκοτωθῆ.] Συνώνυμον τοῦ Ἰλιγγιᾶν τὸ Σκοτοῦσθαι, ἃ καὶ συνῆψεν ὁ Πλάτων (Πρωταγ. σελ. 339), λέγων, « Ὡσπερὶ ὑπὸ ἀγαθοῦ πύκτου πληγεῖς, ἐσκοτώ-

» θην καὶ ἰλιγγίασα. » Ἐφ' ἧς σημασίας χρώμεθα νῦν ἐν τῇ συνηθείᾳ τῷ Σκοτίζομαι καὶ τὸ Ζαλίζομαι· τοῖς δὲ τούτων ἐνεργητικοῖς, Σκοτίζω καὶ Ζαλίζω, μεταφορικῶς μᾶλλον, καθάπερ καὶ οἱ Γάλλοι τῷ étourdir, οἶον, Μ' ἐσκότισε, ἢ Μ' ἐζάλισεν ἢ πολυλογία του. Ἐτέρων δὲ ἐνεργητικὸν τὸ Σκοτόνω (παρὰ τὸ Σκοτόω) σημαίνει παρ' ἡμῖν τὸ φονεύω, ἐκ τῆς προηγουμένης δηλονότι τοῦ θανάτου ἰλιγγιάσεως καὶ σκοτοδίνης· ἔνθεν καὶ τὸ Ὀμηρικὸν (Ἰλιάδ. δ', 461) ἐπὶ τοῦ καιρίαν πληγέντος καὶ πεσόντος, « Τὸν δὲ σκότος » ὅσσε κάλυψεν· » καὶ τὸ παρὰ τοῖς Ἑβδομήκοντα (Κριτ. δ', 21) « Ἐσκοτώθη καὶ ἀπέθανε· » καὶ ὁ Πολυδεύκης δὲ, βληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰδα πέτρα « Πίπτει σκοτωθεῖς. » (Ἀπολλοδώρ. Β', Βιβλιοθ. Γ', 11 § 2). Καὶ τόπος δὲ τις παρὰ τοῖς Πριηνεῦσιν, ὑπὸ τῶν γυναικῶν ὠνομάσθη « Ὁ παρὰ τῇ θρυῖ σκότος, διὰ τὸ παιδας αὐτῶν καὶ πατέρας καὶ » ἄνδρας ἐκεῖ φονευθῆναι, » ὡς ἰστόρηκε Πλούταρχος (Κεφ. καταγραφ. ἑλληνικ. § 20, τόμ. II, σελ. 213, Wyt.).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ δ', Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν θεάτρῳ σπουδάσαντα.] Κατ' ἔλλειψιν τοῦ Τινὶ ἢ Τισὶ, πράγμασιν ἢ προσώποις, τοῖς σπουδαζομένοις, οἶον ἐγίγετο μάλιστα ἐν ταῖς δημοσίαις θεαῖς, ὅτε μὲν ἐπικροτούντων ἡρέμα τῶν θεωμένων, ὅτε δὲ καὶ ἀκοσμότερον κραυγαῖς καὶ πηδήμασι τὴν περί τινα τῶν ὑποκριτῶν σπουδὴν ἢ ἀποστροφὴν διαδεικνυμένων. — ἘΔΆΦΙΟΝ 1, πρὸς τοὺς λοιδορήσαντας] αὐτόν τε καὶ τὸν αὐτῷ σπουδαζόμενον, πρὸς τοὺς ἀντικροτήσαντας — Καὶ τί κακὸν, ἔφη] ὁ Ἐπίκτητος πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς Ἠπέρου. — ἘΔ. 4, διακάθηνται] ἄλλος ἄλλοι κάθηνται. — ἘΔ. 9, Σώφρων] κύριον ὄνομα ὑποκριτοῦ, ᾧ ἐσπούδαζεν ὁ τῆς Ἠπέρου ἐπίτροπος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ε', ἘΔΆΦΙΟΝ 1, εἰς οἶκον] εἰς Ῥώμην ἢ ἄλλοσέ ποι, ἀπὸ Νικοπόλεως εἰς ὅστισοῦν τῶν Ἐπικτήτου μαθητῶν. — ἘΔ. 4, οὐ λέγεις.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, ὡς καὶ ἐτέροις ἔδοξε, Οὐ λέξεις. — ἘΔ. 6, τί ποτε μὲν γάρ.] ΔΓ (ἦν ὄφειλον προελέσθαι), τί ποτε γάρ. — ἘΔ. 10, συμπαρακολουθῆσαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, συμπαρακολουθῆσαι σοι. — ἘΔ. 13, ΚΑΙ ὑγιαίνων ἄξιος εἶ κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Η'. — τοιούτου.] Ἴσ. γρ. τούτου. — ἘΔ. 14, Ὡσπερ ἄλλος τις κ. τ. λ.] Ἴδε τὰ ἐν τῷ Ξενοφῶντι (Ἀπομν. Α, VI, § 14, σελ. 32) ὑπὸ Σωκράτους πρὸς τὸν Ἀντιφῶντα λεγόμενα. Παράθεσ τούτοις καὶ τὰ τοῦ Στωϊκοῦ Αὐτοκράτορος (Μάρκ. Ἀντων. Η', μγ'). — ἘΔ. 16,

ΠΕΡΙ ὃ ἀσχολοῦνται.] Ἡβούλετο μὲν, ἐπελάθειτο δὲ γράψαι οὕτως ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ Ὁ. Ἡ Περὶ προσγέγραπται ὡς ΔΓ καὶ ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. Καλῶς δ' ἂν εἶχε καὶ ἡ ἑτέρα, εἰ ἐγράφετο Πρὸς ῶ. — ἘΔ. 19, Εἴ τις ὑμῶν ἠράσθη κ. τ. λ.] Προσφυέστατον τὸ πρᾶδειγμα. Ὡσπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ ἔρωτος τοῦτ' ἂν εἴη τοῦ ἀληθῶς ἐρᾶν ἀπόδειξις, εἴ τις ὑπὲρ τῆς ἐρωμένης, καὶ πεινᾶν καὶ διψᾶν καὶ ἀποθνήσκειν μὴ ἀναίνοιτο· οὕτω καὶ τὸν γνήσιον τῆς ἀρετῆς ἐραστήν οὐδενὶ ἂν ἄλλῳ γνοίης ἢ τῷ καὶ τὰ θειότατα ὑπομένειν αὐτὸν μᾶλλον αἰρεῖσθαι τοῦ προδοῦναι τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, Πυθομένου δέ τινος Πῶς τοῖς νῦν μᾶλλον κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Πυθομένου δέ τινος Τῶν νῦν μᾶλλον· ἀνθ' ὧν ὁ πρὸ ἐμοῦ (διορθῶν κάκεινος) ἔγραψε, « Πυθομένου δέ τινος, [πῶς ὑπὸ] τῶν νῦν μᾶλλον » ἕτεροι δὲ διορθοῦν παρήνουν, « Πυθομένου δέ τινος τῶν [παρόντων, διὰ τί] νῦν μᾶλλον ». — ἘΔ. 4, ὥστε καὶ κατὰ φύσιν.] Διαγραπτέον τὸν σύνδεσμον, παραλειπόμενον κἂν τοῖς ἐξῆς (ΙΙΙ, ς', 11 καὶ 1, 10). — ἘΔ. 9, εὐδὲ γὰρ τυρὸν κ. τ. λ.] Εἰς παροιμίαν ἐξέπεσεν, οὕτω ἴσως παροιμιῶδες ὄν, ὅτε ἐλέχθη. Ἔστι δ' ὁ λέξας Βίων ὁ Βορυσθενίτης, ὃς « Ὀνειδίζόμενος ἐπὶ τῷ μὴ θηράσαι μενιάκιον, Οὐχ οἶόν τε, » εἶπεν, ἀπάλον τυρὸν ἀγκίστρῳ ἐπισπᾶσθαι (ἴσ. ἐπισπᾶσασθαι) » (Διογ. Λαερτ. IV, 47). — ἘΔ. 10, ὁ Ροῦφος] περὶ οὗ ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 300). — ἐφ' ὃ πέφυκεν] ἐξ ἘΔ, ἀντὶ τοῦ ῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, Τοῦ δὲ διορθωτοῦ.] Κοινοῖς (διορθῶται) ὠνομάζοντο παρὰ Ῥωμαίοις, οἱ πεμπόμενοι κατὰ πόλεις ἄρχοντες ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων, ἐπὶ τῷ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμαρτημένως ἔχοντα. — ἘΔ. 3, Μάξιμος.] Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος στρατηγός. — Κασσιόπης.] Κασσιόπη ἢ Κασσιόπεια, λιμὴν Ἡπείρου, Κασσώπη τανῦν καλούμενος, κατὰ τὸν Μελέτιον. Προὔπεμπε δὲ τὸν υἱὸν ὁ Μάξιμος, πορευόμενον εἰς Νικόπολιν, ἐπὶ τῷ μαθητεῦσαι Ἐπικτήτῳ, ὡς εἶκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 6, γένηται.] ἴσ. γρ. γίνεται. — ἘΔ. 7, οὐ γὰρ δύναται... τὸ ἐπιγέννημα ἀγαθὸν εἶναι.] Στωϊκῶν ἡ λέξις, Ἐπιγέννημα. Τῶν γὰρ Ἐπικουρείων ἐπὶ τὴν ἡδονὴν πρώτως ὁρμᾶν τὸ ζῶον λεγόντων, οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἀντέλεγον, πρώτως ἐπὶ τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν φέρεσθαι, οἷς γενομένοις ἐπιγίνεσθαι τελευταῖον τὴν ἡδονὴν. Παραθώμεθα δὲ καὶ τὰς λέξεις αὐτάς· α Ὁ δὲ λέγουσί τινες, πρὸς ἡδονὴν γίγνεσθαι τὴν πρώτην

» ὁρμὴν τοῖς ζώοις, ψεῦδος ἀποφαίνουσιν. Ἐπιγέννημα γάρ φασιν,
 » Εἴ ἄρα ἐστὶν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὐτήν
 » ἡ φύσις ἐπιζητήσασα, τὰ ἐναρμόζοντα τῇ συστάσει ἀπολάβῃ κ. τ.
 » λ.» (Διογ. Λαερτ. VII, 86). Ἐνθα γραπτέον καὶ στικτέον διορ-
 θοῦντας τὸ κείμενον. . . « Ἐπιγέννημα γάρ φασιν, Εἴ ἄρα ἐστὶ, τὴν
 » ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴ καθ' αὐτήν κ. τ. λ. » — ἘΔ.
 8, οὐ μὴ εἶπητε.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν· ὁ πρὸ ἐμοῦ
 ἐξ ἀντιγράφου, Οὐ μὴ εἶποιτε. — ἘΔ. 12, Τὸ γὰρ κλέψαι κ.
 τ. λ.] Ἐπιθε Διογένην τὸν Λαέρτιον (X, 151). — ἘΔ. 13, γένη-
 ται.] ΔΓ, γίνηται. — ἀδρανεῖς εἰσιν· οὐδεὶς τολμήσει κ. τ. λ.]
 ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ἀδύνατοι οἱ Ἕλληνες, ὥστε τολμησαί τιν' αὐτῶν,
 ἠδικημένον ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου ἢ διορθωτοῦ τῆς ἐπαρχίας, εἰς Ῥώμην
 ἀναβῆναι ἐπὶ τῷ ἐγκαλέσαι καὶ δίκην ἐκείνῳ λαχεῖν. Αὐτὰ τὰ τνηκαῦτα
 τολμώμενα εἰς τοὺς τάλαιπῶρους Ἕλληνας ὑπὸ τῶν στελλομένων εἰς
 τὰς ἐπαρχίας Ῥωμαίων λέγει ὁ Ἐπίκτητος. — ἘΔ. 17, ἡμῶν τῶν
 λεγομένων Στωϊκῶν· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἄλλα λέγομεν, ἄλλα δὲ ποιούμεν.]
 Καθήψατο καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (II, 9', 19. 19', 19-24) ὁ Ἐπί-
 κτητος τῶν καθ' ἑαυτὸν Στωϊκῶν· ἐνταῦθα δὲ καὶ ὡς ἐναντία οἷς
 ἐπηγγέλλοντο πράττοντας ἀποφαίνει. Πολὺ γὰρ πλείους εἰκὸς γεγόνε-
 ναι τοὺς ἐπὶ Ἐπικτήτου ψευδοστωϊκοὺς τούτους, εἴ γε καὶ ἐπ' αὐτοῦ
 τοῦ τῆς αἰρέσεως ἀρχηγέτου Ζήνωνος οὐκ ἦσαν ὀλίγοι οἱ τὰ τῆς Στοᾶς
 δόγματα καταισχύνοντες· καθά ὅσῳ καὶ ὁ οὐ πολλῶ Ζήνωνος νεώτε-
 ρος Ἄλεξις ὁ κωμικὸς (παρ' Ἀθην. σελ. 563) διὰ τούτων·

Ἀκούσατ', ὦ Στοᾶκες, ἔμποροι λήρου,
 Λόγων ὑποκριτῆρες· οἱ μόνοι πάντα
 Τὰ 'ν τοῖς πίναξι, πρὶν ἢ τῷ σοφῷ δοῦναι,
 Αὐτοὶ καταρρόφεῖτε· καθ' ἀλίσκεσθε
 Ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγωθεῖτε.

— ἘΔ. 19, ἐφήβαρχος.] ὁ τῶν ἐφήβων ἄρχων. Εἰσῆσαν δὲ εἰς τοὺς
 ἐφήβους ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγονότες· δύο δ' ἔτη εἰς τοὺς περιπόλους
 τελέσαντες, τῷ εἰκοστῷ εἰς τὸ Λεξιαρχικὸν ἐνεγράφοντο γραμματεῖον.
 Εἰκὸς οὖν αὐτοὺς, ἕως ἐφήβου, ἄρχοντα τινὰ ἑαυτῶν καθιστάναι·
 καὶ οὗτός ἐστιν ὁ λεγόμενος Ἐφήβαρχος. Τὸ δὲ πρᾶγμα ἐλέγετο Ἐφη-
 βαρχεῖν, ὁ πρῶτος ὁ Συνεϊδέρος κατεχώρισεν εἰς τὸ Λεξικὸν ἐξ ἀρχαίων

ἐπιγραφῶν ἀναλεξάμενος. Τούτῳ προστεθείκασι καὶ οἱ τὸν Στεφάνου
Θησαυρὸν δεύτερον ἐκδόντες ἕτερον σύνθετον, τὸ Ὑπεφηβαρχεῖν,
ἐξ ἀρχαίων ὡσαύτως ἐπιγραφῶν εἰλημμένον. Καταχωρίζεσθω τοίνυν
εἰς τὰ μέλλοντα Λεξικά, ἐκ τῶν αὐτῶν, καὶ τρίτον ἄλλο ἀλλοίως συν-
τεθειμένον, τὸ Ἀρχεφηθεύειν (ἴδε SAINTE-CROIX, *Des anc.
goun. fédérat.* pag. 132).—ἘΔ. 21, ἡγεμονουούση] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
ἡγεμονουούση. — ἘΔ. 25, Οὐκοῦν καὶ τὰ καθήκοντα τρισσά... αὐτὰ
τὰ προηγούμενα.] Ἀσαφές τὸ χωρίον, ὅπερ ἄλλοι ἄλλως ἐξηγήσασθαι
ἐπεβάλλοντο, ὧν τὰς ἐξηγήσεις, οὐδὲν μᾶλλον ἔμοιγε σαφεῖς οὔσας,
ἐπίτω ὁ βουλόμενος ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Ἴσως τοῦτο
λέγει· Τῶν καθηκόντων τὰ μὲν πρὸς τὸ εἶναι τείνει, οἷον ἐπὶ ἀνθρώ-
που τὰ σαρκίδια, ὡσπερ ἐπὶ τορευμάτος ἢ ὕλη, ὁ ἄργυρος, ἦν ὕλην
κλίπερ οὐ δεῖ τιμᾶν ἴσα τοῖς προηγούμενοις, χρὴ μέντοι φροντίζειν
ὅπως σώζεται· δεύτερα τῶν καθηκόντων, τὰ πρὸς τὸ ποῖα εἶναι, του-
τέστιν ἓνα τινά, τοῦτον ἢ ἐκεῖνον, τὸν τρόπον ἔχειν, οἷον ὁ τετορευ-
μένος ἄργυρος ἐν τι ὁποιοοῦν τῶν σκευῶν διὰ τῆς τορείας
καθίσταται· τρίτα δὲ, αὐτὰ τὰ προηγούμενα, ἅπερ ἐστὶν ἡ ὀρθή
χοῆσις, ὡσπερ ἐπὶ τοῦ τετορευμένου σκεύους τὸ χρῆσθαι ἐφ' ᾧ κατε-
σκεύασται. — ἘΔ. 26, Τίνα ἐστὶ ταῦτα;] τὰ προηγούμενα; —
ΕΔ. 28, Τὴν δ' ἡδονὴν ὑποτάξει τούτοις.] Ἠρτηται τὸ ἀπαρέμφατον,
ὅθεν καὶ τὰ ἀνωτέρω (§ 26), Πολιτεύεσθαι, Γαμεῖν, καὶ τὰ
λοιπά. Ὁ δὲ νοῦς, Χρὴ μὲν ἡδουῖσθαι τὸν τὰ καλὰ ἐργαζόμενον, οὐ
μέντοι προτάσσειν τὴν ἡδονὴν τῶν καλῶν ἔργων, οὐ σκοπὸν αὐτὴν
προβάλλεσθαι, οὐ δι' αὐτὴν αὐτὰ πράσσειν, ἀλλ' ὑποτάσσειν, του-
τέστιν ἐπ' αὐτοῖς πραχθεῖσι χαίρειν καὶ τέρπεσθαι, ἵνα ἡ τοιαύτη
τέρψις καὶ ἡδονὴ προθυμοτέρους ἡμᾶς ἀπεργάζεται ἐπὶ τὰ κατὰ φύσιν
ἔργα καὶ παρακρατῆ, τουτέστι συνέχη, ἐν αὐτοῖς. — ἘΔ. 29, τὰ
χρυσώματα καὶ τὰ ἀργυρώματα.] Περιεκτικῶς, τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ
σκεύη. Ἄγνοεῖ τὰ ὀνόματα ταῦτα, Χρυσώματα (vaisselle d'or),
καὶ Ἀργυρώματα (vaisselle d'argent), ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια,
καίπερ ἔχουσα τὸ Χαλκώματα (batterie de cuisine) ἐφ' ἧς σχεδὸν
σημασίαις τέταχεν αὐτὸ καὶ ὁ Κωμικὸς (Ἀριστοφάν. Σφ. 1214),

Ἐπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων.

— ΤΙΣ ΣΟΙ χρεῖα δογμάτων;] ΗΔ, ἀντί τοῦ, ΤΙ ΣΟΙ. — ἘΔ.
30, κωδίκελλον.] Οὕτως (codicellus) ὠνόμαζον οἱ Ῥωμαῖοι τὸ
γρῆμματιον (brevet) δι' οὗ ὁ Κίσαρ καθίστη τοὺς κατὰ πόλεις

ἄρχοντας ἢ κριτάς. — Συμφόρου, ἢ τὴν τοῦ Νουμηνίου.] Ὄνόματα κύρια τινῶν μέγα δυναμένων τηνικαῦτα ἐν Ῥώμῃ, γνωστῶν Ἐπικτήτῳ καὶ οἷς διελέγετο, ἡμῖν δ' ἀδήλων, ὧν τὰς χεῖρας κατεφίλου οἱ βουλόμενοί τι διαπράξασθαι σπουδαρχίδαί. — τίνος. . . κοιμηθεῖς;] Τίνος κοιτωνίτης (σελ. 317) γέγονας, καὶ παρέμεινας ὑπουργῶν αὐτῷ τέως, ἕως ἂν σ' ἐπὶ τιν' ἀρχὴν προβιβάσειε; — ἘΔ. 32, δύναμαι, ὃν θελω, εἰς φυλακὴν βαλεῖν.] Καὶ πάλιν ἐπίστησον, ὅπως ἐχρῶντο τοῖς ταλαιπώροις Ἕλλησιν αἱ κατὰ πόλεις ἄρχοντες Ῥωμαῖοι. — ξυλοκοπήσαι.] Καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμέν. — ἘΔ. 36, ζημιωθήσῃ.] Τοῦτο προείλετο, ἀντιγράφοις πεισθεῖς (μηδὲν δέον ἴσως) τῆς πάλαι ἐκδοδομένης ἀττικωτέρας γραφῆς, ζημιώσῃ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἢ, ἘΔΆΦΙΟΝ 2, Ἀποκληρονόμον] ἀπόκλειστον τοῦ κλήρου. Οὐδὲν πλέον σημαίνει τοῦ χρηστοτέρου καὶ ἀρχαιοτέρου, Ἀπόκληρον. — ἘΔ. 6, ὅτι σοι τὴν θύραν ἤνοιξεν, ὅταν σοι μὴ ποιῇ; Ἄνθρωπε, ἔξελθε κ. τ. λ.] Ἄμεινον ἂν ἴσως οὕτως διαστέλλοιτο ταῦτα· « ὅτι σοι τὴν θύραν ἤνοιξεν; Ὅταν σοι μὴ ποιῇ, » Ἄνθρωπε, ἔξελθε κ. τ. λ. » — ὅταν σοι μὴ ποιῇ] ὅταν σοι μὴ συμφέρῃ. Ἐπιθετὰ προσεσημειωμένα (σελ. 339) περὶ τοῦ Ποιεῖν. — ἘΔ. 7, Ἰταλικός.] Κύριον ὄνομα ἢ ἐπωνύμιον. — ποιήσετε με κ. τ. λ.] καταστήσετε με ὅμοιον γενέσθαι τούτῳ τῷ Ἐπικτήτῳ, τουτέστι ἀναίσθητον· ἐπὶ τούτου γὰρ ἐξεδέχοντο τὴν Στωϊκὴν ἀπάθειαν, καὶ τοῦτο ἐνεκάλουν αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν ἄλλων αἰρέσεων.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ 3', ἘΔΆΦΙΟΝ 1, περὶ τιμῆς τῆς αὐτοῦ] περὶ τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρχεν. — ἘΔ. 2, τοῦτο εἰπεῖν] ἔχω. — ἘΔ. 3, προστάτης. . . Κνωσίων] ἀπὸ τῆς Κνωσοῦ, πόλεως Κρητικῆς, ἧς ἐπεθύμει γενέσθαι προστάτης. — ἘΔ. 5, πῶς διαφέρεσθε;] εἰ σὺ καὶ ὁ ἀντιδικός σου ὁμοίως ὑγιῆ δόγματα ἔχετε, διὰ τί διαφέρεσθε; Εἰκὸς δὲ ἀμφοτέρους Κρητὰς εἶναι Κνωσίους, διαμφισβητοῦντας, τίς αὐτῶν ἔσοιτο προστάτης (ὃν ἡ συνηθεῖα νῦν Προεστῶτα καλεῖ) τῆς Κνωσοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς Ῥώμην ἀνιόντας πρὸς τοὺς κυρίους. — ἘΔ. 9, ἐξεταζόμενος.] Ἐπὶ τοῦ ἐλεγχομένου ἐξεδέξατο ὁ πρὸ ἐμοῦ, ὀρθῶς. — ἘΔ. 10, Οὐδὲ σὺ. . . Ὡς πρὸς φιλόσοφον.] Διέγραψα τὴν δευτέραν ἄρνησιν (λείπουσαν ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων) ὥσπερ ἠβούλετο μὲν, οὐκ ἔφθῃ δὲ διορθῶσαι τὸ κείμενον ὁ πρὸ ἐμοῦ, γεγραμμένον, ΟΥΧ ὩΣ. — ἘΔ. 13, εἴ τι ἔχεις, θεός εἰς τὸ ΜΕΣΟΝ.] Διενήνοχε τῷ γένει τῆς ἀρχαίας γλώσσης ἢ συνηθεῖα, λέγουσα, « Ἄν ἔχῃς τί ποτε,

» βάλε το εἰς τὴν ΜΕΣΗΝ · » ἐκεῖ μὲν ἐλλείποντος τοῦ, χωρίου, παρ' ἡμῖν δὲ τοῦ, χώραν. — ΕΔ. 15, ὡς οὐδὲ σὺ] Ἐπίκτητε. — ΕΔ. 16, ἔξεις.] ΗΔ, ΑΤ. ἔξεις. — ΕΔ. 18, Πάτρων, οὐ Πάτρων.] Ῥωμαϊκὴ λέξις ὁ Πάτρων, παρὰ τὸ ἐλληνικὸν Πατήρ (Pater) πλασθεῖσα, ἣν εἰσποιήσαντο οἱ ὑπὸ Ῥωμαίοις Ἕλληνες, μεταποιήσαντες καὶ τὴν κλίσιν ἐξ ἰσοσυλλάβου (Patronus) εἰς περιτοσύλλαβον. Σημαίνει δὲ τὸν προστάτην (Patron, Protecteur). Καὶ λέγει Ἐπίκτητος, ὁ λέγειν ὀφείλουσιν ἅπαντες οἱ γνήσιοι τῆς ἐλευθερίας ἔρασταί: Εἴτε μοὶ ἐστίν, εἴτ' οὐκ ἔστι πάτρων, τί ἐμοὶ μέλει; σοὶ δὲ τῷ ἀνδραπόδῳ, σοὶ τῷ μὴ δυναμένῳ ζῆν ἐλευθέρῳ, καὶ μάλα μέλει. — Σὺ χρυσᾶ σκεύη· ὀσράκινον τὸν λόγον.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγεγράφθαι ἔξωθεν σχόλιον οὐκ ἄκομφον τόδε: « Συνοπακουστέον, Ἐγὼ ὀσράκινα » τὰ σκεύη, χρυσοῦν τὸν λόγον. » — ΕΔ. 20, εἰς θεάτρον εἰσέρχου, ἢ ἈΔΥΕΤΕ.] Πιθανῶς ὁ πρὸ ἐμοῦ εἰς τοῦτο τὸ τελευταῖον ῥήμα ἔτρεψε τὸ, ἈΝΑΔΥΕΤΕ, ἐξηγούμενος, ὥδε κάκεισε περιπλαυᾶσθε· « Ἀλύειν γὰρ λέγουσιν ἐκείνους. . . ὅσοι περ ἄν, αἰεὶ τοῖς » παροῦσι δυσχεραίνοντες, ἄλλοτ' εἰς ἄλλα μεταβαίνωσι πράγματά τε » καὶ πράξεις» (Γαλην. παρὰ τῷ Φοεσ. Οἰκονομ. σελ. 33). Ἐξιμέντοι καὶ τὸ Ἀναλύετε κατὰ χώραν ἐῶντας, ἐκδέξασθαι ἐπὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε, ἀπὸ τοῦ θεάτρον δηλονότι πρὸ τοῦ τὴν θέαν τέλος λαβεῖν, κατὰ τὸ, « Πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων » τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Λουκ. 16, 36). — ΕΔ. 21, Σὺ κρυστάλινα] μεταχειρίζη. — σὺ μούρρινα.] Σκεύη πολύτιμα ἦσαν τὰ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κληθέντα *murgina vasa*, λίθου πεποιημένα τῆς καλουμένης *Murga*, ἣν ὁ Παυσανίας (VIII, 17), Μορρίαν ὀνομάζει. Ὅποια δ' ἦν ἡ λίθος αὕτη ἢ γῆ, οὐπω ἀναμφιλέκτως ἔγνωσται· οἱ μὲν γὰρ ταῦτά οἶονται εἶναι τὰ Μούρρινα τῆ ἀπὸ Σινῶν κομιζομένη καὶ τοῖς Γάλλοις καλουμένη *porcellaine*, οἱ δὲ, παραπλήσια, καὶ ἄλλοι ἄλλως. — ΕΔ. 22, ΠΑΙΔΙΟΙΣ εἰς σενόδρογον κεράμιον κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντί τοῦ, ΤΟῖΣ εἰς σενόδρογον κεράμιον· ὅπερ καὶ τις τῶν πρὸ ἐμοῦ ὑπενόησε, τούτῳ διαφέρων, ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνος ἐτήρει, γραπτέον εἶναι νομίζων, Τ οῖς παιδί οἰς. — Ἰσχαδοκάρυα.] Παραπλησίᾳ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια συνδέσει, Συκοκάρυθα, καλεῖ ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1', ΕΔΔΦΙΟΝ 2, Μηδ' ὕπνον. . . χρυστὰ δὲ, τέρπου.] Ἐκ τῶν εἰς Πυθαγόραν ἀναφερομένων Χρυσῶν ἐπῶν. — Λογίσασθαι

ἕκαστα.] Διαφέρει τοῦτο τῆς ἐκδεδομένης κοινῆς γραφῆς τῶν Πυθαγορείων ἐπῶν, ἐχούσης οὕτως,

Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.

(Ἰδ. BRUNCK, Gnomic. poet. pag. 108). — ἘΔ. 4, ὡς διὰ τοῦ Παιῖαν Ἄπολλον,] ὡσπερ ὅτε τὸ Παιῖαν Ἄπολλον, ἢ ἕτερον τι θαυμαστικὸν ἢ σχελιαστικὸν ἐπίφθεγμα, ἀναφωνῶμεν. — ἘΔ. 5, Πάλιν ἐν πυρετῷ τὰ πρὸς ΤΟΥΤΟ.] Ἴσως γραπτέον, ΤΟΥΤΟΝ (τὸν πυρετόν). Ἀκολουθία γὰρ ἐς τοῦτο τῶν ἐν ἀρχῇ (Ἐπ' ἀρίστω... Ἐν βαλανεῖω... Ἐν τῇ κοίτῃ) τέταρτον ἐπὶ τοῖς τρισὶ παράδειγμα. — Ἄν ἐγὼ ἔτι κ. τ. λ.] Ὀργιζομένου ῥήματα Στωϊκοῦ ἐν τῷ πυρέσειν ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγεν, Κακῶς μοι γινέσθω, ἂν ἐγὼ ραΐσας ἐκ τῆς παρούσης νόσου, τοῖς τῶν Στωϊκῶν δόγμασιν ἔτι σχολάσω. — Πού ποτ' ἀπελθόντα, τοῦ σωματίου ἐπιμελεῖσθαι ΜΕ ΔΕΙ, καὶ πυρετὸς οὐκ ἔρχεται.] ΗΔ, ΑΤ, «... ἐπιμελεῖσθαι, Εἰ ΤΕ καὶ πυρετὸς οὐκ » ἔρχεται » ὅπερ ἄλλοι ἄλλως διορθοῦν ἐπεβάλλοντο (Ἰδ. τὰς σημ. τοῦ πρὸ ἐμοῦ). Ὁ νοῦς, Ὀφείλω, χαίρειν φράσας τοῖς Στωϊκοῖς παραγγέλμασιν, ἐπιμελεῖσθαι μου τοῦ σώματος, ἀπελθὼν πού ποτε καὶ πυρετὸς οὐκ ἐλεύσεται· πολλῶ γὰρ κρεῖττον φροντίσαι τοῦ τὴν ἀρχὴν μὴ πυρέσειν, ἢ πυρέξαντα Στωϊκῶς ὑποφέρειν τὸν πυρετόν. — ἘΔ. 7, καταλῦσαι] καταλήξει, παύσασθαι τοῦ ἐπιτηδεύματος, τῆς ἀθλητικῆς τέχνης. — Τί ὄφελος;] Ἀπαραλλάκτως καθάπερ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ Τί ὄφελος; Λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι κἂν παυσώμεθα τοῦ φιλοσοφεῖν, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι ὑπομένειν τὰ θεινά, τί κερδανούμεν ἐκ τούτου; οὐδὲν γὰρ ἦττον συμβήσεται τὰ θεινά. — ἘΔ. 10, Ἄλλ' οὐ φιλολογῶ.] Ἄλλ' ὁ πυρετὸς κωλύει με σχολάζειν τοῖς λόγοις. — ἘΔ. 12, τὸ τοῦ περιπατοῦντος] καθήκον. — ἘΔ. 13, προστασόμενα.] ΗΔ (ὑπονοήσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ), ΑΤ, πρασσόμενα. — ἘΔ. 15, Τούτων ὁ καιρὸς ἐστίν.] Ἴσως διαγραφτέον τὸ ἄρθρον. — ἘΔ. 16, οἰνάριον... ἐλάδιον.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XII § 2). — ἘΔ. 19, Ὅς ἂν προσενεχθῇ.] Ἴσως ἐγγραπτο, ὍΠΩΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ια', ΕΔΑΦΙΟΝ 4, Ξεῖν', οὐ μοι θέμις κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (ξ', 56). — ἘΔ. 6, ἐπ' ἀδελφῶ.] Ἐπ' ἀδελφοῦ, γεγράφθαι εἰκόσ. — Πρὸς γὰρ Διός.] Παρώδηται ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ξ', 57).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 1, διὰ τῶν παρὰ φύσιν καὶ παραδόξων] καὶ ὡς φησιν ὁ Μάρκος, φαντασιοπλήκτως ἀσχεῖν (Μάρκ. Ἀντων. Α', ζ') — ΕΔ. 2, φοίνικα ἰστάνειν.] Παιδιᾶς ἢ ἀγωνίσματος γένος τὸ Φοίνικα ἰσάνειν, ὡς γε ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν, εἰς ὃν ὁ ἀναρρίχόμενος, εἰ ἠδύνατο τῆς κορυφῆς ἐφικέσθαι, νικητῆς ἀνηγορεύετο. Τὸν δὲ φοίνικα οὐ κυριολεκτικῶς ἐκληπτέον· παντὸς γὰρ ξύλου ἰσὸς συντελεῖν δύναται εἰς τὴν παιδιάν, παραπλησίαν οὖσαν τῇ παρὰ τοῖς Γάλλοις καλουμένην *mât de cocagne*. Φοῖνιξ δ' ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συνήθους τε καὶ σπουδῆς γινομένου ἐν ταῖς χώραις ταῖς φερούσαις τὸν φοίνικα· ἐκεῖ γὰρ, μονοστελέχου ὄντος τοῦ δένδρου, ἀναρρίχόμενοι δρέπονται τὸν καρπὸν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο Φοινικοβατεῖν. (Ἴδε τὸν Λουκιαν. Περὶ τῆς Συρ. Θεοῦ, § 29, τόμ. ΙΧ, σελ. 114) — ἀνδριάντας περιλαμβάνειν], ὑπερ καὶ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XLVII) ὡς ἐπιδεικτικὸν ἀπεδοκίμαζε. — ΕΔ. 4, ὀρέξει... ἀναστρέφεισθαι.] Κατ' ἔλλειψιν τῆς προθέσεως (ἐν ὀρέξει). Μὴ κωλύεσθαι ἐπιτυγχάνειν ὧν ὀρεγόμεθα, μηδ' ἀναγκάζεσθαι περιπίπτειν ἐκείνοις, ὧν ἐκκλίνομεν. Οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος ὧν ἀνωτέρω (ΙΙΙ, β', 1) ἔλεγε τριῶν τόπων· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς (§ 13-14) ἔσαι λόγος καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. — ΕΔ. 5, ἔξω ἐάσης ἀποστρέφεισθαι.] Ἰδ. Ἐγχειριδ. XXIII. — ΕΔ. 7, Ἐτεροκλινῶς κ. τ. λ.] κλίνω εἰς τὸ ἕτερον τοῦ παθητικοῦ μέρος, ἐνθα ἐστὶν ἡ ἡδονή. — Ἀνατοιχήσω] ἀνακλίνω ἐπὶ τὸν ἐναντίον τοῖχον· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ γινομένου ἐν ταῖς ναυσὶν ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες καταφερομένου ἐπὶ θάτερον μέρος τοῦ πλοίου, καὶ κινδυνεύοντος καταδύναι, μεταβαίνουσι σπεύδοντες ἐπὶ θάτερον. Τούτῳ καὶ Ἀριστοφάνης ἀστείως ἐχρήσατο, τὸ εὐμετάβολον τῶν Ἀθήνησι δημαγωγῶν σκώπτων (Βατρ. 534),

Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας,
καὶ πολλὰ περιπεπλευκότος,
μετακυλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ
πρὸς τὸν εὖ πράττοντα μᾶλλον τοῖχον.—————

— ΕΔ. 9, ΣΤΕΓΗΝ δερματίνην καὶ ὄλμον καὶ ὑπερον περιφέρειν.] Ἀνεξήγητα ταῦτα κατέλιπον οἱ πρὸ ἐμοῦ, μόνον τὸ Στέγην δερματίνην, ἐπὶ τῆς ἐκ δερμάτων σκηνῆς, ἐκδεξάμενοι. Ἴσως γραπτέον

ΣΚΕΥΗΝ, ἣ δηλοῦται οὐ μόνον ἐνδύματα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα, ἀλλὰ καὶ ὁ περιέχων αὐτὰ θύλακος ὁ ἐπὶ τῶν στρατευομένων ἰδιαιτέρως Γυλιὸς (havresac) καλούμενος, ὡς φησιν Ἡσύχιος· « Γυλιὸς... ἀγγεῖον ὁδοιπορικὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων, ᾧ » ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. » Ὑπερον δ' ἐνθάδε ἐκδεκτέον τὸν ἐν τῇ συνηθείᾳ Κόπανον, μακρῶ γε μὴν μείζονα οὐ κοινῶς χρώμεθα, ἴσως δὲ καὶ οὐπερ Ἡσίοδος λέγει (Ἔργ. 423),

Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν.

Τηλικούτον τινα ὕπερον οἱ κατ' Ἐπίκτητον Κυνικοὶ ἀλαζόνως ἔφερον ἀντὶ βακτηρίας, ὡς τι καινότερον καὶ κυνικώτερον ἐξευρηκότες. Παράδειγμα ὁ παρὰ τῷ Λουκιανῷ Κυνικὸς, περὶ οὗ φησιν, « Ἐνα » γοῦν ἰδῶν [ὁ Δημόναξ] Κυνικὸν, τρίβωνα μὲν καὶ πήραν ἔχοντα, » ἀντὶ δὲ βακτηρίας ὙΠΕΡΟΝ, καὶ κεκραγῶτα, καὶ λέγοντα, ὅτι » Ἀντισθένης καὶ Κράτητος καὶ Διογένους ἐστὶ ζηλωτής, Μὴ » ψεύδου, ἔφη, σὺ γὰρ ὙΠΕΡΙΔΟΥ μαθητῆς ὢν τυγχά- » νεις. » (Λουκιαν. Δημων. § 48, τόμ. 5, σελ. 249). — ἘΔ. 10, γοργός] ὀξύθυμος. Καθ' Ἡσύχιον, « Γοργός, εὐκίνητος, ταχύς » κ. τ. λ. » ἐφ' ἧς σημασίας σώζεται καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, καθ' ἣν λέγομεν, Γοργὸν ἄλογον (un coursier), καὶ τὸ παροιμιώδες, Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει, ἐπὶ τῶν ταχέως εὐεργετούντων, μηδὲ τὴν χάριν ἄχαριν τῷ παρέλκειν ποιοούντων. — ἘΔ. 11, Δόξον ἀνδριάντα κ. τ. λ.] Τί με δεῖ τοὺς ἀνδριάντας περιλαμβάνειν ἀσκήσεως χάριν; Ἐὰν ἀνέχωμαι λειδορούμενος, ἢ καὶ πληττόμενος, ἴσον ποιῶ, εἰ μὴ καὶ μείζον, τῷ ἀνδριάντα περιλαμβάνοντι. — Κομφῶς χρῆσθαι] ἄσκησον. — Ἐπαρίστεροι ἀσκηταὶ] σκαιοὶ καὶ ἀνόητοι ἀσκηταί. Εἰκὸς γὰρ τινος, ὡς ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ, τῶν πρωτοπειρῶν Στωϊκῶν (ἐπεὶ καὶ τοῦτο δόγμα ἦν τῆς αἰρέσεως, « Καὶ οἰνωθήσεσθαι » μὲν, οὐ μεθυσθήσεσθαι δὲ τὸν σοφόν » (Διογ. Λαερτ. VII, 118), πειρᾶσθαι πολυποτεῖν οὐχ ἡδονῆς, ἀλλ' ἀσκήσεως ἕνεκα. — Ἀλλὰ πρῶτον Εἰς τὸ ἀποσχέσθαι.] Ἴσ. γρ. ὩςΤΕ· Τὸ δ' ἐχόμενον, ἀπέχεσθαι, κακῶς πλεονάζειν ἂν δόξειεν. — Ὑπερ δοκιμασίας, εἰ ἄρα κ. τ. λ.] ἄπαξ, ὑπερ τοῦ πειραθῆναι μόνον (πῶς φέρεις τὸν πολὺν οἶνον) εἰ ἄρα προσήκει καὶ τῶν τοιούτων πειρᾶσθαι. — ἘΔ. 13, ἐν' ΕΥΠΕΙΘΗΣ τῷ λόγῳ.] Ἴνα ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ ἀφορμὴ εὐπει-

θῆς ἢ τῷ λόγῳ. Ἦν δ' ἂν καὶ ΕΥΨΕΙΘΗΣ γράφειν, οὐδὲν ἑτεροιοῦ-
μένου τοῦ νοῦ διὰ τὴν ῥηματικὴν γραφήν. — συμμετρίαν.] Οὕτως
οὐκ ὤκνησα γράψαι, ἀντὶ τοῦ, ἀσυμμετρίαν, ὥπερ ἐδυσχέραινε
καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΕΔ. 15, ἀνεξέταστον βίον.] Δεύτερον τοῦτο νῦν
λέγει (Ἰδ. I, κς', 18). — Τὰ συνθήματα] ὅπερ οἱ Γάλλοι φασὶ le
mot du guet. — παραδεχθησομένην.] ΔΓ, παραφυλαχθησομένην·
ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ νοθείαν κατέγνω. Ἴσως, πᾶν τούναντιον, τὸ Παραφυ-
λαχθησομένην προαιρετέον, διὰ τὸ προηγησάμενον, Νυκτο-
φύλακες. — ΕΔ. 17, ἐφέλκυσαι βρόγχον.] Βρόγχος, κυρίως μὲν
τὸ ἔσω τοῦ τραχήλου μέρος, ὁ λαιμὸς, ὁ οἰσοφάγος ἢ καταπότης (gosier,
gorge) ἐνθάδε δὲ, κατὰ σπανιωτέραν σημασίαν, τὴν ἐν τῇ παρ' ἡμῖν
συνηθεῖα ροφηματίαν (une gorgée) δηλοῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 17, ΕΔΑΦΙΟΝ 2, ἔσθ' ὅτε καὶ πλήθος.] ΗΔ, ἡ
προσθήκη τοῦ συνδέσμου. — ΕΔ. 3, Θέλει] δύναται, σημαίνει. —
ΕΔ. 4, ὁ Ζεὺς ἐν τῇ ἐκπύρωσει ἔρημός ἐστί] Ἡρακλείτου δόγμα ἢ
τοῦ κόσμου ἐκπύρωσις, ὅπερ ἀπεδέξαντο ὕστερον οἱ Στωϊκοὶ, « Ἐκ
» πυρὸς τὰ πάντα συνεστάναι, καὶ εἰς τοῦτο ἀναλύεσθαι. » (Διογ.
Λαερτ. ΙΧ, 7). — κατακλαίει αὐτὸς ἑαυτοῦ.] Ἴσ. γρ. . . ἑαυτόν. —
ΕΔ. 5, ὅτι ποιεῖ μόνος ἐν τῇ ἐκπύρωσει] μόνος καὶ γὰρ μένει,
κατὰ τοὺς τὴν ἐκπύρωσιν πρσβεύοντας, ὁ Ζεὺς, τῶν λοιπῶν ἀπάντων
θεῶν ἐκπυρουμένων σὺν τῷ κόσμῳ· διὸ καὶ κλαίειν ἔλεγόν τινες αὐτόν,
τὴν ἔρημίαν ὀδυρόμενον. — Οὐ γὰρ ἐπινοοῦσι. . . συναναστρέφεσθαι
ἀνθρώποις] οἱ λέγοντες ταῦτα οὐ νομίζουσιν οἶόν τε εἶναι διάγειν μόνον,
τεκμαιρόμενοι τοῦτο ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, καθ' ἣν φύσει κοινωνικοὶ
εἰσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἄσμενοι συναναστρέφονται ἀλλήλοις. Ἄμεινον δ'
ἂν εἶχεν ἢ συνάρτησις τοῦ χωρίου, εἰ οὕτως ἐγράφετο, « Οὐ γὰρ
» ἐπινοοῦσι διεξαγωγὴν μόνου, ἀπὸ τινος φυσικοῦ ὀρμώμενοι, τοῦ
» φύσει κοινωνικοὶ εἶναι καὶ φιλάλληλοι, καὶ ἠδέως συναναστρέφεσθαι
» ἀνθρώποις. » — ΕΔ. 8, κατὰ τὸν ΑΥΤΟΥ λόγον ἐξεργάζεσθαι.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἐξεργάσασθαι. Ἴσως δὲ καὶ ΑΥΤὸΝ γραπτέον, ἔν' ἣ
ὁ νοῦς, Ἐξεργάζεσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τουτέστιν ὁμοίως ἑαυτοῖς
λαλοῦντας, ὁμοίως ἐφιστάνοντας τῇ θεῖα διοικήσει κ. τ. λ. — ΕΔ. 9,
οὐδὲ ληστήρια μεγάλα, οὐδὲ πειρατικά.] Ἄ Πομπήϊος κατελεύκει
ληστήρια καὶ πειρατικά αἰνίττεται. Ἐπιθετὸν Πλούταρχον (Πομπ.
§ 24-29). — ΕΔ. 12, οὐχὶ κεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ Καίσαρος.] ΔΓ
(προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), « ΟΥΧΙ κεκηρυγμένην οὐχ ὑπὸ τοῦ

» Καίσαρος » ἢ καλῶς ἂν εἶχεν, εἰ διεγέγραπτο ἢ πρώτη ἄρνησις. — ἘΔ. 19, ἂν πλεύσητε ὑμεῖς] οἱ μαθηταί μου, ἄλλος ἄλλοσε, ὅθεν ἐφοιτήσατε εἰς τὴν ἐμὴν σχολήν. — ἘΔ. 20, Πᾶσα... τῷ ἀρχομένῳ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, τῶν ἀρχομένων. Νοεὶ δὲ, τῷ ἀρχομένῳ παιδεύεσθαι, τῷ πρωτοπείρω. — ἀλλ' οὐχὶ τῷ φθισικῷ.] Ἀδιανότητα ταῦτα, ὡς ἔδοξαν καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ· καὶ εἰκὸς ἐξερρήνηκεναι τι τοῦ χωρίου. — ἘΔ. 21, ὡς ἄρρωστος.] Ἰδ. Ἐγχειριδ. XLVIII § 2. — ἘΔ. 23, Σὺ γὰρ προτέτρεψαι;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, προτρέψαι, ΔΓ, προέτρεψαι.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ἰδ', ἘΔΆΦΙΟΝ 3, Σκόπει τί ποτε.] Ἐγραψαν οὕτως οἱ πρὸ ἐμοῦ ἐκ διορθώσεως, ἀντὶ τῆς ἀρχαίας κακῆς γραφῆς, « Σκόπτει » τί ποτε. » Ἐτέρα ΔΓ, « Σκώφθητί ποτε », ἴσως μόνη γνησία. — ἘΔ. 6, πρὸς τοὺς δυσαρεστοῦντας τοῖς ἀνθρώποις.] Τὰς τελευταίας δύο λέξεις, οἱ μὲν εἰς τὸ τοιοῦτοῖς ἀνθρώποις, οἱ δὲ εἰς τὸ πολὺ διαπεφωνηκὸς τῆς ἐκδεδομένης γραφῆς, τοῖς ὑδροπόταις, παρήνεσαν τρέπειν. Καὶ ὁ μὲν νοῦς, τοὺς ὑδροπότας βούλεται λέγειν· ἢ δὲ τοῦ ῥήτου διόρθωσις εἶη ἂν, τοῖς ἄλλοις. Ἡ πλάνη ἐκ τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὸ ἐν ἔθει σημειωδῶς γραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἀντιγραφῶν τοῖς ἀνοῖς (τουτέστι τοῖς ἀνθρώποις). — ἘΔ. 7, τὰ μὲν προηγουμένως, ... κατ' ἔνστασιν.] Προηγουμένως πράττεται, τὰ ὑπὸ σκεπτομένου καὶ βουλομένου πρασσόμενα (de propos délibéré)· Κατὰ περιστάσιν, τὰ μὴ βουλομένου μὲν, πειθομένου δὲ πράσσειν, διὰ τινὰς περιστάσεις· Κατ' οἰκονομίαν δὲ (ἢ ὡς συνηθέστερον λέγομεν, Οἰκονομικῶς), τὰ ἐνεκά τινος μείζονος ἀγαθοῦ κτήσεως, ἢ κακοῦ ἀποφυγῆς (par ménagement)· Κατὰ συμπεριφορὰν δὲ, τὰ ἐπὶ τῷ ἀρέσαι τινὶ τῶν φιλουμένων, ἢ τιμωμένων, ἢ ἄλλως ἀξίων συγγνώμης τε καὶ πειθοῦς (par déférence)· Κατ' ἔνστασιν δὲ, τὰ οἰκείως ἢ καθήκοντως τῇ ἐκάστου προαιρέσει καὶ ἐπαγγελίᾳ τοῦ βίου πρασσόμενα (conformes à son état), οἷον, ἄλλα μὲν τὰ καθήκοντα τῷ ἄρχοντι, ἄλλα δὲ τὰ τῷ ἱερεῖ, ἄλλα δὲ τῷ ἐπαγγελολομένῳ φιλοσοφεῖν, ἢ ἄλλο τι ἀσκοῦντι ἐπιτήδευμα βιωτικόν. Ἐπιθετὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XXIII σελ. 120-121), οἷς προστίθει, ὅτι ὡσπερ Βίου ἔνστασιν, οὕτω καὶ Βίου ἢ Βίου ὁδὸν ἐνίστασθαι ἔλεγον, οἷον τὸ ἐν τῷ νόθῳ Πλάτωνος διαλόγῳ (Ἀξιοχ. σελ. 187), « Φροντίδες ἀντικρυς ὑπέδυσαν... τίνα τὴν » τοῦ βίου ὁδὸν, ἐνστήσονται, » ὅπερ ἂν Ξενοφῶν (Ἀπομν. Β, I

§ 21) Τίνα τὴν ἐπὶ τὸν βίον ὁδὸν τρέψονται, ἔφρασεν. — ἘΔ. 8, οἷσιν] τὴν τοῖς Γάλλοις καλουμένην *présomption*, ἣν Ἡράκλειτος τῇ *ἱερᾷ νόσῳ* παρείκαζε, « Τὴν τε οἷσιν *ἱεράν νόσον* » ἔλεγε » (Διογ. Λαερτ. ΙΧ, 7), διὰ τὸ δευσοποιὸν, οἶμαι, καὶ ἀνιάτον τοῦ πάθους, ὡσπερ καὶ τῶν ἐπιληπτικῶν. Λέγει δὲ καὶ Ἱπποκράτης (Περὶ εὐσχημοσύν. § IV, σελ. 54), τοὺς οἰσιφρονας ἰατροὺς ὀνειδίζων, « Οἷσις γὰρ μάλιστα ἐν ἰητρικῇ αἰτίῃ μὲν τοῖσι ΚΕΚΡΗΜΕΝΟΙΣΙΝ, ὀλεθρον δὲ τοῖσι χρεομένοισιν ἐπιφέρει. » ἐνθα γραπτέον ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΙΣΙΝ, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, ἢ οἷσις τοὺς μὲν κεκτημένους αὐτὴν, τοὺς ἰατροὺς δηλονότι, ὑπαιτίους καθίστησι, τοὺς δὲ χρωμένους τῇ τῶν τοιοῦτων ἰατρῶν θεραπεία ἀρρώστους ἀπόλλυσιν. — ἘΔ. 11, ΚΡΕΙΣΣΩΝ εἰμί σου.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XLIV). — ἘΔ. 14, ὅτι ΜΕΓΑΛΑ λακτίζω.] Ἴσ. γρ. ΜΕΓΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιε', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, Ἐκάστου ἔργου κ. τ. λ.] Ταῦτά τε καὶ τῶν ἐξῆς τίνα εὐρήσεις καὶ ἐν τῷ Ἐγχειρίδιῳ (XXIX) μικρὸν ἐνιχυρῶ παραλλάττοντα — ἀναφανέντων τινῶν, αἰσχυρῶς ἀποστήση.] Ἐν τῷ Ἐγγ. ἀναφανέντων δυσχερῶν τινῶν, ἀποστήση. — ἘΔ. 2, Θέλω] Ἐγγ. Θέλεις — Κάγω νῆ τοὺς θεοὺς κομψὸν γὰρ ἐστίν.] Ἐκ τοῦ Ἐγγ. μετέφερε ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 3, ἀναγκοφαγεῖν] ὅπερ ἐν τῷ Ἐγγ. ἀναγκοτροφεῖν εἴρηκε. — ἘΔ. 5, ὄρα ὅτι.] Λεῖπει ταῦτα ἐν τῷ Ἐγγ. — ὅ τι ἂν ἴδῃ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅταν ἴδῃ. Ἀντὶ δὲ τοῦ μικρὸν ἀνωτέρω Ἀθλητάς, τὸ Ἐγγ. φέρει Παλαιστάς. — ἘΔ. 7, Οὔτε γάρ.] Ἄμεινον ἐν τῷ Ἐγγ. Οὐ γάρ. — ἘΔ. 10, ὀργίζεσθαι.] Ἐγγ. ὀρέγεςθαι. — ἘΔ. 11, ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων.] ΔΓ, ὑπὸ τῶν ἀπάντων. — ἐν δίκῃ.] Ἐγγ. « ἐν δίκῃ, ἐν πραγματίῳ παντί » πλεονάζον τρισὶ λέξεσι. — ἘΔ. 13, φιλοπονεῖν.] Ἐγγ. φιλοτεχνεῖν. — ζάσιν ἔχειν.] Ἐγγ. τάξιν ἐπέχειν. — ἘΔ. 14, Ὅ δέ, ΜΗ ΓΑΡ ΕΓΩ ΣΟΙ ποτ' ἔφη κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, « Ὅ δέ, Μὴ ΠΑΡΕΡΓΩΣ » ποτ', ἔφη. » Ὁ νοῦς, Μετὰ τὴν τοῦ Γάλβα σφαγὴν τοῦ διαδεξαμένου τὸν Νέρωνα, ἔφη τις (τῶν ἀρνούμενων δηλονότι τὴν πρόνοιαν) τῷ Ρούφῳ, ἔχεις μοι νῦν, ὦ Ρούφε, ἀποδείξει, ὅτι ὁ κόσμος πρόνοια διοικεῖται; οὐ γὰρ ἔφθη Νέρων σφαγείς, καὶ ἐπεσφάγη αὐτῷ, οὐχ ὅμοιος ὢν, ὁ μὴδ' ὄλοις ὀκτώ μηνσὶ βασιλεύσας Γάλβας: Πρὸς δὲ ὁ Ρούφος· Μὴ γὰρ ἐγὼ σοι ποτέ, ὦ βέλτισε, ἀπὸ τῆς τοῦ Γάλβα ἀναγορεύσεως ἐπεχείρησα δεῖξαι, ὅτι ἔστι πρόνοια;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ις', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, τὸν συγκκλιέντα] τὸν συναναστρε-

φόμενον. — ΕΔ. 3, ἡσβολωμένω . . . τῆς ἀσβόλης.] Ἡ ἀσβόλη θηλυκῶς (καθὰ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ), καὶ ὁ καὶ ἡ Ἄσβολος, κοινῶς. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο Ἀσβολόω, ἡ συνήθεια εἰς τὸ Ἀσβόλονω τρέψασα, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τοῦ, Ἀσβόλη χρίω, κέχρηται. Τῷ μέντοι συνδέτω, Ἀπασβολόνω, μεταφορικῶς, τὸ ἐξελέγχων σιγᾶν καταναγκάζω· (déconcerter, confondre) σημαίνει (ἴδ. καὶ τὰς εἰς τὸν Πλουτάρχ. Κίμ. σημ. σελ. 389). — ΕΔ. 4, ἄν περὶ μονομάχων . . . περὶ ἀνθρώπων.] Ἐπιθετὰ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XXXIII § 2). — ἄν σκώπτη, ἄν γελοιάξη, ἄν κακοηθίζεται.] Ἐπιθετὰ ἐξῆς (IV, ς', 31) σημειωθησόμενα περὶ τοῦ Κακοηθίζεσθαι. — ΕΔ. 5, ἐν πάσῃ συμπεριφορᾷ] ἀναστροφῇ καὶ συνομιλίᾳ. — ΕΔ. 7, ἀπὸ δογματῶν] ἀπὸ δόξης εὐσταθοῦς, καὶ πεφυκυίας ἐν τῇ ψυχῇ πειθοῦς. — σικχαῖναι ἐστίν.] Ἀμεταβίχως τὸ Σικχαίνειν ἐνθάδε, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἀντωνίνῳ (Ε', ς'), ὅπερ ἡ παρ' ἡμῖν συνηθεια κατὰ μέσσην διάθεσιν, καὶ ἐκθλίψει τοῦ κ̄, Σικχαίνομαι, λέγει. Ὅτι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι, κατὰ μέσσην διάθεσιν ἐχρῶντο ἐσθότε τῷ ῥήματι, δηλοῖ Φρόνιχος, ἀποδοκιμάζων ὅλως τὸ ῥήμα, ὡς ἀνάττικον. « Σικχαίνομαι. » Τηρόντι ναυτίας ἄξιον τοῦνομα, ἀλλ' ἐρεῖς Βθελύσσομαι, ὡς Ἀθηναῖος. » Οὐ μέντοι Καλλίμαχος ἐστὶν ὁ χρησάμενος τῷ μέσῳ, ὡς φέρει τὰ Λεξικά, ἀλλ' ὁ Ἀκύλας· ἐν γὰρ τῇ Εξόθῳ (α', 12), ἐνθα οἱ Ἐβδομήκοντα φασὶ, « Καὶ ΕΒΔΕΛΥΣΣΟΝΤΟ οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν » Ἰσραὴλ » ἢ τοῦ Ἀκύλα μετάφρασις φέρει ἘΣΙΚΧΑΙΝΟΝΤΟ. — τοὺς προτρεπτικούς] λόγους. — ἢ ἄνω κάτω θρυλλεῖται.] ΔΓ, ἄνω καὶ κάτω. Ἴσως δ' ἐγγράκτο πάλαι, « Ἦν ἄνω κάτω θρυλλεῖτε » πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦτο λέγοντος Ἐπικτήτου. — ΕΔ. 9, Εἰς ἀσφάλειαν.] Ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ. — συγκαταβαίνειν] συναναστρέφεσθαι, ὅπερ ἀνωτέρω (§ 3) Συγκαθιέναι, εἴρηκε. — Ἐγγράφετε.] Μεταμέλει μοι μὴ προελομένῳ τὴν ΔΓ, ἐγγράφετε· καθάπερ ἐρεῖ κἀν τοῖς ἐξῆς (III, κς', 3), « Πολλὰ δ' ἀνέγνωσ τοιαῦτα, πολλὰ δ' ἔγραψες. » — ΕΔ. 11, τοὺς ἀπαντῶντας καὶ λέγοντας] τοὺς ἐν τῇ πατρίδι πολίτας, τοὺς γινώσκοντας, καὶ ξενιζομένους, ἐπὶ ὁρῶσιν ἡμᾶς ἄφνω σχῆμα φιλοσόφου καὶ τάξιν ἀνειληφότας. Ἐπιθετὰ καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον (XXII).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 4, Φιλόστοργος.] Ὄνομα κύριον μειρακίου τινός, αἵτχιστα διατιθεμένου τὴν ὥραν. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μετὰ Σούρχ (οὕτως ὀνομαζόμενου τινός Ῥωμαίου) κοιμᾶσθαι. — ΕΔ. 8,

Τί ἔστι τοῦτο; ὁ πατήρ μου οὐδέν δίδωσι. Ἄλλο οὖν αὐδέν; Οὐδέν.] Προσθεῖναι δεῖν ἔγνω ταῦτα ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἐν οὐδενὶ τῶν ἀντιγράφων φερόμενα. — Τί τοῦτο ἔξωθεν... προσκαταψεύσασθαι;] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν (τί), ἐρωτηματίσας καὶ τὴν περίοδον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιή', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, τάδε τινά.] Ἰσ. γρ. τοιάδε τινα. — Κτησείδιον] ἀπὸ τῆς ἀττικῆς γενικῆς, Κτήσεως. ΔΓ, Κτησείδιον, ἀπὸ τῆς ἰωνικῆς γενικῆς Κτήσιος. — ἘΔ. 4, τὸ ἐκεῖνον ἀποφήνασθαι] τὸν κριτὴν σου· τί ἐκεῖνος ἀποφανεῖται περὶ σοῦ. — ἘΔ. 5, Ἄλλο μηδέν... ἀπολέσαι.] Ἐξ ΕΔ, τὸ Ἀπολέσαι, ΔΤ, Ἀπολέσθαι. ΔΓ (μετὰ συνδέσμου), Ἄλλο δὲ μηδέν. Παρήνει γε μὴν τις τὸ Ἄλλο τρέπειν εἰς τὸν σύνδεσμον Ἀλλά. Καὶ τούτων ὅμως οὕτως ἐρευνηθέντων, οὐδέν μᾶλλον σαφές ἐστὶ τὸ χωρίον. Εἴη δ' ἂν οὖν ὁ νοῦς τοιοῦτος· Ὁ πατήρ σου, μὴ ἐκπληρώσας τὰ τοῦ πατρὸς πρὸς σέ καθήκοντα, ἀπώλεσε τὸ φιλόστοργον, τὸ ἡμερον, ἔμβραχυ αὐτὸν τὸν πατέρα. Μὴ ζῆτει οὖν, τούτου ἕνεκα (τοῦ μὴ πατρικῶς ἐκεῖνόν σοι χρήσασθαι) εἰ ἄλλο τι ἀπώλεσε παρά τὸ εἶναι πατέρα. — ἘΔ. 7, κρινεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, κρινεῖ. — ἘΔ. 8, κριθῆναι δ', ἢ μὴ κριθῆναι.] Ἐπὶ τοῦ Κατακριθῆναι, ἐνθάδε. — ἘΔ 9, αὐτὸς ὄψεται.] Τῷ παρακαμάζοντι ἐλληνισμῷ συνήθης Λατινισμὸς (ipse viderit), ὃ καὶ Μάρκος Ἀντωνῖνος οὐχ ἄπαξ ἐχρήσατο (Ἰδ. Μαρκ. Πίνακ. λέξ. Ὄψεται), καὶ πρὸ τούτων οἱ Εὐαγγελισταὶ (Ματθ. κζ', 4 καὶ 24. Πράξ. ιή', 15). Δύναται δὲ ταῦτὸ τῷ παρ' Ἑλλησιν, Αὐτῷ μελέτω. Καὶ ἡ χρῆσις ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ, Αὐτὸς ὄψεται, Αὐτοὶ ὄψονται, καὶ προσώπου δὲ, Αὐτὸς ὄψει, πλὴν τοῦ πρώτου. Ἔσωτεν αὐτὸ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, ἐπὶ μόνου τοῦ τρίτου, συνημμένον τῷ προστακτικῷ μορίῳ, οἶον, Ἄς ὄψεται, Ἄς ὄψονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 4, χάσκοντες,] περιελέποντες· ἐφ' ἧς ἐννοίας ἐξηγήσατο Ἡσύχιος τὸ σύνθετον, « Χασκωρεῖν, περιελέπειν. » Τὸ γὰρ προσπταίειν, ἐκ τοῦ μὴ τῇ βαδίσει προσέχειν, ἀλλ' ὧδε κάκεισε τὰς ὄψεις περιστρέφειν, συμβαίνει. — Μεταβῆναι αὐτόν;] τὸν λίθον εἰς ἐτέραν ἧς κατεῖχε χώρας; — ἘΔ. 5, ἐκ βαλανείου.] Ἔθος Ῥωμαίων δηλοῖ, τὸ λούεσθαι πρὸ τοῦ δεῖπνου. — Μὴ γὰρ ἐκεῖνου... ἈΛΛ' ΟΥ' ΤΟΥ Παιδίου ἡμῶν;] Ἐξ ΕΔ, ἀντὶ τοῦ, ἈΛΛΑ' ΤΟΥ. Ἡρωτημάτισα δὲ καὶ τὴν ὅλην περίοδον ἐκ ΔΓ. Ὁ νοῦς πρόδηλος, — Μὴ γὰρ τοῦ μαγείρου, καὶ οὐ τοῦ παιδίου (ΔΓ παιδαρίου) ἡμῶν, κατεστήσαμεν σε παιδαγωγόν;

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κ΄, ΕΔΆΦΙΟΝ 4, ὠφεληθῆναι. Τὸν Θεόν σοι· ἀπὸ θανάτου κ. τ. λ.] Μετήλλαξα (ὃ καὶ τινες τῶν προτέρων ἐκδοτῶν πεποιήκασι) τὴν ζίξιν τοῦ τέως οὕτως ἐστιγμένου, α ὠφεληθῆναι, τὸν » Θεόν σοι· ἀπὸ θανάτου. » Τὸ γάρ, Τὸν Θεόν σοι, καλῶς ἂν συνήπτετο τοῖς προηγουμένοις, εἰ ἦν ἐλλειπτικόν, (ὡς ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ) τοῦ Ὄμνουμι. Ἐλλείπει μὲν οὖν, καθά σεσημείωται ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 355), προθέσει δὲ μόνῃ, καὶ οὐδὲν πλείον σημαίνει τοῦ ἐν χρήσει πλείονι προθετικῷ, Πρὸς Θεοῦ. — ἘΔ. 5, ὁ Μενοικεύς] ὁ υἱὸς τοῦ Κρέοντος, ὁ σφάξας ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος (Ἀπολλοδώρ. Βιβλιοθ. III, 6). — ΤΟΙΑΥΤΆ ΤΙΣ εἰπὼν κ. τ. λ.] Ἰσ. γρ. ΤΟΙΑΥΤ΄ ἌΝ ΤΙΣ. Ὁ νοῦς, ὡσπερ ἐξεδέξαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, Τοιαυτά τις λέγων καὶ δοξάζων ὅτι ἡ ὑγεία ἀγαθόν, ἢ δὲ νόσος κακόν, δύναται ὠφεληθῆναι, οἷα ὁ Μενοικεύς ὠφελήθη; Ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου νοῆσαι, Τοιαυτά τις εἰπὼν, ὅτι τὸ καλῶς ὑγιαίνειν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακῶς, κακόν, κ. τ. λ. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Εἰπὼν μεταποιητέον εἰς τὸ Ποιῶν, καθά παρήνει τις τῶν κριτικῶν. Οὐ πάνυ τι σαφές τὸ χωρίον. — Ἐά.] « Ἐὰ δὴ, ἄγε δὴ. » Ἡσύχ. — ἘΔ. 7, Ὁ τοῦ Ἀδμήτου πατήρ] οὗ ἐπεμνήσθη καὶ ἀνωτέρω (II, κβ΄, 11). — ἘΔ. 10, ὁ μὲν Τὸν ΤΡΆΧΗΛΟΝ ΚΑΘΑΠΤῶΝ.] ἩΔ, ἀντὶ τοῦ, ΤΟῦ ΤΡΑΧΗΛΟΥ ΚΑΘΑΠΤῶΝ. Ὄφειλε γάρ εἶναι Τ οὔ τραχήλου καθαπτόμενος· ὁ γάρ ἐνεργητικὸς τύπος ἄλλο τι σημαίνει. Διὸ καὶ ὁ Συνεϊδῆρος ἐν τοῖς ἀμφιβαλλομένοις ἔταξε, τὸ Καθαπτῶν τοῦ προκειμένου χωρίου. Ἔστι δὲ γράφειν καὶ ΚΑΘΑΦῶΝ, οὕτω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς ῥῆμα, καίπερ εὐρισκομένου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀφάω. Προειλόμην τὸ Καθαπτῶν ῥῆμα, ὃ καὶ Καθαπτάζειν ἂν λέγοιτο, κατὰ τὸ παρ' Ἡροδότῳ (II, 90) Χειραπτάζειν. Ταῦτό γὰρ ἄμφω σημαίνει, τὸ τῇ χειρὶ δηλονότι συνεχῶς ψηλαφᾶν καὶ πιέζειν, ὅτε μὲν ἠρέμα, ὅτε δὲ καὶ σφοδρότερον, οἷον ἐστὶ τὸ Γαλλισὶ λεγόμενον masser (παρὰ τὸ Ἑλλ. Μάσσειν). Ἐνθεν καὶ ὄνομα ἰατρικὸν ἅμα καὶ παλαιστρικὸν ἢ Χειραψία, ἣν ὁ Καίλιος (CÆL. AUREL. morb. Chronic. I, 4, § 121) manutigio ἠρμήνευσε. — Ὁ ἀλείπτης,] ὃν καὶ Ἰατραλείπτην ὠνόμαζον· πολλὰ γὰρ εἶχεν ἢ γυμναστικῇ τῇ ἰατρικῇ κοινά. — Ἄρον ὑπὲρ ἀμφοτέρων.] Οὐδὲ τοῦτο πάνυ τι σαφές. Ὁ πρὸ ἐμοῦ εἵκαζε, μήποτε γραπτέον ἦ, « Ἄρον ὑπερον ἀμφοτέροις » Ἐπιτιτὰ προσημειωμένα (σελ. 380). — ἐκεῖνος] ὁ ὑπερος· εἰ ἔρρωται τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἢ ἀρτίως δηλωθεῖσα διόρθωσις. — ἘΔ. 12, ὠφέλημα] κέρδος. — ἘΔ. 13,

ἵνα ΔΕΙΞΗΣ ἔργω δι' αὐτοῦ κ. τ. λ.] ΗΔ (ὑπονοήσαντος ταύτην καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ), ἀντὶ τοῦ ΔΕΙΞΗ ΣΒ. Ὁ νοῦς, ἵνα καλῶς ἀποθνήσκων δείξης διὰ τοῦ θανάτου, τί ἐστὶν ἄνθρωπος κ. τ. λ. — ΕΔ. 14, μὴ ἀποθανεῖν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὴν ἀπαγόρευσιν. — ΕΔ. 17, περὶ ἀναρχίας.] Οὐκ ἐπὶ τοῦ συνήθους ὥδε, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σφραῖσθαι ἀρχῆς, οὐκ εἶναι με εἷνα τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἰδιώτην. — ΕΔ. 18, μέχρι ὥδε] μέχρι τῆς σχολῆς, ἐν τῇ σχολῇ μόνον σπουδάζεται. — Παιδάριον] οἰκέτην, δούλον. — ΕΔ. 19, Λεσβίῳ] τῷ ἐκ τῆς νήσου Λέσβου, ἣ καὶ κυριωνυμικῶς ὡς δούλου ὄνομα· καὶ δ' οὐ καὶ ἄλλα ὀνόματα δούλοις ἐπιτίθεται ἐκ τῶν ἐθνικῶν. Ἡλεγχε δ' ὁ Λέσβιος ἢ τὸν Ἐπίκτητον αὐτὸν, ἢ τινὰς τῶν αὐτοῦ μαθητῶν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κ', ΕΔΆΦΙΟΝ 2, οὔτω μὴ ἐξεμέσης.] Ἄμεινον ἂν ἐγράφετο, « Οὔτω οὐκ ἐξεμέσεις » ὀριστικῶς, ἢ γοῦν, « Οὐ τοι μὴ ἐξεμέσης. » — ἀκάθαρτον.] Τὸ τῶν ἐκδόσεων καὶ τῶν ἀντιγράφων καθάρων, ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ εἰκασίας ἔτρεψεν εἰς τὸ Βλαδερὸν· ἕτεροι δὲ, εἰκάζοντες κάκεινοι, τρέπουν παρήνουν εἰς τὸ Ἀκάθαρτον, ὁ καὶ αὐτὸς προειλόμην, ὡς μακρῶ πιθανώτερον. — ΕΔ. 7, προσθήσω ἂν που...φορᾶν.] Ἴσως περιγραπτέον τὸν δυνητικὸν, γράφοντας Προσθήσω δέ που. Εἰ δὲ βούλοιο σώζειν, ἐκδέχου γε κατ' ἔλλειψιν, Ἄν που ἐγχωρῇ, ἂν που καιρὸς παραπέση. Φορᾶ δὲ, ὥδε ἢ ἐν τῷ λέγειν ὄρμη, ἢ τοῦ λόγου δύναμις. — ΕΔ. 11, σχολὴν ἔχει] σχολῆς διδάσκαλός ἐστι. — ΕΔ. 13, αἰ φωναὶ αἰ αὐταὶ, τὰ γινόμενα· τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων;] Οὕτως ἔξιξα, ἀντὶ τοῦ, « αἰ φωναὶ αἰ » αὐταὶ. Τὰ γινόμενα τί διαφέρει ταῦτα ἐκείνων;] Μετὰ τὸ γινόμενα προσυπακουστέον ἐκ τοῦ προσεχοῦς, τὰ αὐτά. — ΕΔ. 16, σρόφιον] ὥπερ οἱ ἱερεῖς περιεδοῦντο τὴν κεφαλὴν. — ΕΔ. 21, Ἰδοὺ ἐκεῖνος ταῦτα τὰ κολλύρια· κάγω ἔχω.] Ἐκ διορθώσεως τῶν πρὸ ἐμοῦ, τὸ ἄρθρον μόνον αὐτὸς προσθεῖς, ΑΓ (πρότερον οὕτως ἐστιγμένον) Ἰδοὺ ἐκεῖνος ταῦτα· κολλύρια κάγω ἔχω. — Καὶ τίνης;] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), καὶ τίνα. — ΕΔ. 23, Πεπλά- νηται,] καλῶν με φιλόσοφον. — Οὐδ' ὄρμῳ.] Ὄφειλεν εἶναι, Οὐδ' ὄρμῳ, διὰ τὸ προσηγησάμενον, Οὐτ' ὀρέγομαι.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 5, ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ τὰ μικρότατα.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) προσέθηκα τὴν δευτέραν πρόθεσιν. — ΕΔ. 6, Τὸ σαυτοῦ πράσσει.] Διάφ. γρ. ΤΑ. Ὁ νοῦς, Φεῦγε, ἢ ποδῶν ἔχεις, τὸν λέοντα. — ΕΔ. 9, περὶ τοῦ

πράγματος.] ΗΔ ἢ προσθήκη τοῦ ἄρθρου. — ἘΔ. 10, δρωπακίζόμενον.] Δρωπακίζεσθαι ἐλέγοντο οἱ ψιλούμενοι τὰς τρίχας τῷ δρωπακι, ὃς καὶ Ψίλωθρον (dépilatoire) ἐκαλεῖτο. Ἦν δὲ τοῦτο φάρμακον, ἐκ καυστικῶν συντεθειμένον καὶ βρωτικῶν ὑλῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ ἡ πίττα· διὸ καὶ Πιττοκοπεῖσθαι ἔτι οἱ τοιοῦτοι ἐλέγοντο. — ἘΔ. 17, ἐμπέση] περιπέση τινὶ τῶν περιεργασομένων καὶ ἐξετασόντων τὸν βίον αὐτοῦ. — ἘΔ. 18, ἐπιθαρρῆειν.] Ἴσ. γρ. ἔτι θαρρῆειν· ἔν' ἧ ὁ νοῦς, Ἔστιν ἔτι τολμᾶν ἐπιστάτην εἶναι καὶ διδάσκαλον ἄλλων; — ἘΔ. 19, τὴν ἔνστασιν] τὴν προαίρεσιν καὶ ἐπαγγελίαν τοῦ βίου, ἐν ἧ ἑτάχθη. — ἘΔ. 22, Φεῦγε.] Ἐρσὶ μοί τις τύραννος, Φεῦγε; — ἘΔ. 24, κατάσκοπος] ἀπέσταλται. — ἘΔ. 25, μηδ' ὑπὸ φόβου.] Ἄμεινον ἂν ἦν, Μήθ' ὑπὸ φόβου, διὰ τὸ ἐχόμενον, Μήτε τινά. — Παραχθέντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, παραταραχθέντα. — ἘΔ. 26, τὸ τοῦ Σωκράτους, Ω ἄνθρωποι.] Τῷ Κράτητι τοῦτο ἀνατίθησιν ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ Περὶ παιδῶν ἀγωγῆς. — ἘΔ. 27, Μύρωνα. . . . Ὀφέλλιον.] Τὸ μὲν πρῶτον Ἴσως ἐγγράπτο Μίλωνα, ὅπερ ἐστὶν ὄνομα τοῦ προμνημονευθέντος (I, 6', 57) περιβοήτου ἐπὶ σώματος ἰσχυροῦ ἀθλητοῦ Κροτωνιάτου· περὶ γὰρ σωματικῆς βώμης ἐνθάδε ὁ λόγος. Ὁ δ' Ὀφέλλιος ἕτερός τις (τῶν ἰσχυρῶν καὶ οὗτος) εἴκειν εἶναι τοῦ παρὰ τῷ Ὀρατίῳ (HORAT. Satyr. II, 2, § 2) Ὀφέλλου. — ἘΔ. 30, ῥεγκόντων.] Καὶ πάλιν ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔτρεψεν, ἀντιγράφοις πεισθεῖς, εἰς τὸ ῥεγκόντων. — Πολλάς.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. κ', 15). — ἀλαλύκτημαι.) Ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ἰλιάδ. κ', 94) — ἘΔ. 32, οἱ γὰρ Ἕλληνες κ. τ. λ.] Ἀγαμέμνων ὑποτίθεται λέγων ταῦτα. — ἘΔ. 34, Οὐᾶ· βασιλεύς.] Ἐπιφώνημα χλευαστικὸν τὸ Οὐᾶ ἢ Οὐά, τὸ τοῖς Ῥωμαίοις, Vah! (Γαλλ. Ah!) καθ' ἑαυτὸ ἐκφωνούμενον, ὡσπερ τὸ παρὰ τῷ Εὐαγγελιστῇ (Μάρκ. ιε', 29) « Οὐά, ὃ καταλύων τὸν ναὸν » κ. τ. λ. » Τὸ δὲ Οὐαὶ (Ῥώμ. Væ!), σχετλιαστικὸν, πρὸς δοτικὴν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φερόμενον. — ἘΔ. 36, Τί δὲ καὶ ἤρχου] εἰς Τροίαν; — Μὴ τι ὄρεξις ὑμῖν;] σοί τε καὶ Μενελάω. — ἘΔ. 37, Τίνων ὄντων; φρονίμων ὄντων.] Κακῶς ἐπλεόνασεν ἡ ἑτέρα τῶν μετοχῶν. — ἘΔ. 43, ἀκώλυτόν τι.] ΗΔ ἢ προσθήκη τῆς ἀντωνυμίας, εἰκάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 47, Ἴδετέ με, ὅτι ἄπολις κ. τ. λ.] Τὸν Διογένην αἰνίττεται, ὡσπερ ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν· ἐκεῖνος γὰρ ἦν, ὃς « Εἰώθει λέγειν τὰς τραγικὰς ἀράς αὐτῷ συνητηκέσαι· εἶναι » γοῦν Ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος, πτωχὸς,

» πλανήτης, βίον ἔχων τούφημέραν » (Διογ. Λαερτ. VI, 38). — Πραιτωρίδιον.] Σκηνίδιον. Τὸ Πραιτωρίδιον ὑποκοριστικόν ἐστι τοῦ Ῥωμαϊκοῦ praetorium, οὗ τοῦνομα ἐξελληνίσαντες, Πραιτωρίον, ἐτήρησαν οἱ τῆς Νέας διαθήκης συγγραφεῖς. Ὁ δὲ Πλούταρχος (Εἰς πρεσβυτ. πολιτευτ. § VIII) καὶ ἕτεροι, Στρατήγιον, ἢ Στρατηγεῖον, μεθρημήνευσαν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἀθήνησι Στρατηγίου (Δημοσθέν. Πρὸς Φαίνιπ. σελ. 1043), οἰκήματος ἢ τόπου, ἐνθα συνήρχοντο οἱ Στρατηγοί. Οἱ γὰρ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοί, πρὸ τῆς τῶν Ὑπάτων (consules) προσηγορίας, praetores τὸ παλαιὸν ἐκαλοῦντο, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς Ἑλλήνων φωνῆς εἰληφότες τοῦνομα. Ὁ γὰρ Praetor, Προῖτωρ ἂν εἴη, παρὰ τὸ προῖεναι (praire) καὶ ἡγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ. Τούτου δὲ ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ σκηνὴ praetorium (Πραιτωρίον) ἐκαλεῖτο· ἔπειτα δὲ καὶ ὁ ἐν Ῥώμῃ οἶκος αὐτοῦ, καὶ τελευταῖον οἱ κατὰ τὰς ἐπαρχίας οἶκοι στρατηγῶν, κριτῶν, ἀρχόντων, Πραιτώρια ὀνομάσθησαν. Ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικώτερον, ἐφ' οἴουδήποτε οἰκήματος. — ἘΔ. 50, Οὐ· ἀλλὰ πηρίδιον κ. τ. λ.] Οὐχ οὕτω ποιοῦσι (φησὶν) οἱ νῦν ψευδῶς ἐπαγγελλόμενοι Κυνικοί· ἀλλὰ μέχρι πηριδίου, καὶ ξύλου, καὶ τῶν λοιπῶν κυνικῶν σκευῶν, ἐκείνους μιμοῦνται. — ἘΔ. 51, ὄρα πῶς μέλλεις ἐγχειρεῖν;] Ἴσως ἐγγράπτο, Ὄρα ὡς μέλλεις ἐγχειρεῖν; ἢ προστακτικῶς καὶ δίχα τῆς ἐρωτηματικῆς σίξεως, Ὄρα πῶς κ. τ. λ. — ἀπογράφεσθαι] ἐγγράφεσθαι τῷ καταλόγῳ τῶν Ὀλυμπιάσι μελλόντων ἀγωνίσασθαι. — ἀταλαίπωρον] ἄκοπον καὶ ῥῆστον. Οὕτως ἔγραψα (εἰκάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, ταλαίπωρον. — ἘΔ. 52, οὐχὶ Ἀθηναίων ΜΟΝΟΝ.] Ἀμεινον ἂν γράφοις, ΜΟΝΩΝ. — Εἰσελθόντα] εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ἐξελθόντα — πολλὴν ἀφὴν καταπιεῖν.] Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (XXIX, § 2) σημειωθέντα. — ἘΔ. 55, ἐν τῇ σῇ εἰρήνῃ] ὁπότε σὺ, Καίσαρ, εἰρήνην ἡμῖν παρέχεις τοῖς ὑπὸ σέ. — ἘΔ. 56, Κυνικῶ δὲ Καίσαρ Τίς ἐστὶν ἢ ἀνθύπατος ἌΛΛΟΣ, ἢ ὁ καταπεπομφῶς... Ζεὺς;] ΗΔ ἡ τροπὴ τῆς ἀντωνυμίας, καὶ ἡ τοῦ δευτέρου διαζευκτικοῦ παράλειψις, ΑΤ... « Καίσαρ Τί ἐστὶν ἢ ἀνθύπατος, ἢ ἌΛΛΟΣ ἢ ὁ » καταπεπομφῶς... Ζεὺς; » Ὁ νοῦς πρόδηλος· Τῷ Κυνικῷ τίς ἄλλος ἐστὶ Καίσαρ ἢ ἀνθύπατος, πλὴν τοῦ καταπέμψαντος αὐτὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους Διὸς, ᾧ καὶ μόνῳ λατρεύει, μηδὲν ἐπιστρεφόμενος Καισάρων ἢ ἀνθυπάτων. — ἘΔ. 57, προστασσόμενα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, πρασσόμενα. — ἀθλούμενος.] Σημειοῦ τὸ μοναδικὸν τῆς χρήσεως, ἐπι

παθητικῆς διαθέσεως, Ἀθλούμενος, τουτέστιν, εἰς ἄθλους ὑπὸ τοῦ Διὸς παρασκευαζόμενος, γυμναζόμενος· ὅπερ ἐκ μόνου τοῦδε τοῦ χωρίου κατεχώρισεν ὁ Σνεϊδέρος ἐν τῷ Λεξικῷ. — ἘΔ. 58, ὄλεθρον ἢ μάχην] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ TP.) ΚΑΙ. — ἘΔ. 59, Ταχύ γ' ἂν κ. τ. λ.] Πόσον ἂν ἀπέσχετο τοῦ ἐγκαλέσαι τῷ Θεῷ ὁ τοιοῦτος, ὅς καὶ ἐνελαμπρύνετο ταῖς περιεχούσαις αὐτὸν ἀτυχίαις! — ὍΣ ΓΕ ἐνεκαλλωπίζετο ταῖς κ. τ. λ.] Οἰκειότερος ἦν ὧδε ὁ συμπλεκτικός, ὍΣ ΚΑΙ, ὡς ἐσημειώσατο καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Ἐπὶ τίνι κατηγορήσει.] ἘΞ ΕΔ, ΑΓ (τῶν δύο μόνων λέξεων), Ὅτι κατηγορεῖ. — ἘΔ. 62, Κυνικῷ.] ἘΞ ΕΔ, ΑΓ, Κυνικόν. — ἘΔ. 64, ὍΤΙ, χαίρειν ἂν αὐτῷ κ. τ. λ.] Ἡ συνάρτησις, Ὅτι φίλος ἐστὶν αὐτοῦ, ἂν χαίρειν αὐτῷ λέγη. Ἴσως μέντοι ἐγράφετο πάλαι, ὍΤΙ, ὍΣ χαίρειν ἂν αὐτῷ κ. τ. λ. — ἘΔ. 65, Ὡστε, ἂν σοι δοκῇ, καὶ ἐνθυμηθητέ τι τοιοῦτον· κοπρίαν κ. τ. λ.] ἘΞ ΕΔ προσέθηκα τὸ ἐγκλιτικόν. Ὁ νοῦς, Εἰ γνήσιος εἶ Κυνικός, ὑφορᾶσθαι ὀφείλεις τοὺς λεγομένους τούτους φίλους εἶναι· Κυνικῷ γὰρ φίλος οὐ γίνεται πλὴν Κυνικός. Συμφέρει σοι μᾶλλον κοπρίαν που περιβλέψασθαι ὑψηλὴν, ἐν ἣ πυρέξεις, ἢ ἀπελθεῖν εἰς τοῦ πρεσκαλοῦντός σε φίλου, ὅπως νοσοκομηθῆς ὑπ' ἐκείνου. Ἐν μὲν γὰρ τῇ κοπρίᾳ, ὡς Κυνικός τελευτήσεις· ἐν δὲ τῇ τοῦ φίλου οἰκίᾳ, ἐπιμελέστερον καὶ τρυφερώτερον θεραπευόμενος, κινδυνεύσεις ἐπιλαθῆσθαι τῆς ἀρετῆς ἀπολέσας τὴν τοῦ Κυνικοῦ ἔνστασιν. — ἘΔ. 67, δέξεται.] Ἴσ. γρ. δέξαιτο. — ἘΔ. 69, Τοιαύτης δ' οὔσης καταστάσεως, οἷα νῦν ἐστίν, ὡς ἐν παρατάξει. . . ὅλον πρὸς τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ κ. τ. λ.] ὡς ἐν παρατάξει, τουτέστιν, ὡς ἐν πολέμῳ, ὥσπερ ἂν εἰ παρατεταγμένοι ἦμεν καὶ πολεμεῖν ἔτοιμοι. Ἀπαγορεύει τὸν γάμον τῷ Κυνικῷ, οὐχ ὡς μὴ προσήκοντα φιλοσόφῳ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐνεσῶσαν κατάστασιν. Ἐπειδὴ γὰρ ὑπέθετο τὸν γνήσιον Κυνικὸν οὐδὲν ἄλλ' ἢ διδάσκαλον ἀπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀνθρώποις ὑπάρχειν· ἡ δὲ τηνικαῦτα κατάστασις τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῖς ἐθνῶν τοιαύτη ἦν, οἷα χρῆζειν διδασκάλων ἀπερισπάστως τὸ τῆς διδασκαλίας ἔργον ποιούντων, διὰ τοῦτο παραγγέλλει τῷ φιλοσόφῳ ἀπέχεσθαι τῶν τοῦ γάμου φροντίδων, ἵνα ὅλος πρὸς τῇ διακονίᾳ ᾖ τοῦ Θεοῦ. Καὶ σημειούσθω τοῦτο, ὡς παραπλήσιον οἷς λέγει πρὸς Κορινθίους ὁ συνακμάσας σχεδὸν Ἐπικτήτῳ τοῖς χρόνοις Παῦλος ὁ Ἀπόστολος. Καὶ οὗτος γὰρ ἀπέχεσθαι γάμου παραγγέλλει τοῖς ἀγάμοις, οὐ τὸ γαμεῖν κωλύων, ὁ τίμιον καὶ ἀμίαντον τὸν γάμον ἀποφηνάμενος (Πρὸς Ἐβρ. ιγ', 4), καὶ

τούς κωλύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς διδασκαλίαις δαιμονίων διδάσκουσι τάξας (Πρὸς Τιμόθ. Α', δ', 1-3), ἀλλὰ « Διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην » (Πρὸς Κορινθ. Α', ζ', 25-29). Ἦν δ' ἡ ἀνάγκη, τοῦτο μὲν ὁ τηνικαῦτα διωγμὸς τοῦ Νέρωνος, τοῦτο δὲ ἡ χρεῖα τῶν κηρυσσόντων τὸ Εὐαγγέλιον, οὓς ἔδει, ἀμερίμνους καὶ ἀπερισπάστους ὑπὸ φροντίδων ὠντινωνοῦν βιωτικῶν, μόνῳ προσέχειν τῷ κηρύγματι καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ Θεοῦ.

— ἘΔ. 70, δεῖ αὐτὸν ἀποδεικνύναί τινα τῷ πενθερῷ, χρή ἀποδιδόναι τοῖς [ΔΓ, καὶ τοῖς] ἄλλοις συγγενέσι κ. τ. λ.] Ἡμάρτηται ἴσως τὸ χωρίον· ἀκρωτέρω γὰρ ἔοικεν ἐνταῦθα τεθεῖσθαι τὸ Ἄποδεικνύναι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς σχεδὸν σημασίας τοῦ προσεχοῦς, Ἄποδιδόναι. Γραπτέον, οἶμαι, ἐπιδεικνύναι, ὥσπερ γέγραπται καὶ ἐν τῷ ἔξης τοῦδε τοῦ κεφαλαίου (§ 87) ἐπιδεικνύοντα, τουτέστι χρή δηλοῦν τὰ ἑαυτοῦ ἤθη τῷ πενθερῷ.— ἘΔ. 71, κουκούμιον.] ΗΔ, ΑΤ, κουκούμιον. Ὑποκοριστικὸν γὰρ ἐστὶ τοῦ Κουκούμα (cucuma) ῥωμαϊκοῦ ὀνόματος, τοῦ σημαίνοντος λίβητα ἐπιτήδειον εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ (Γαλλ. coque-mar). Ἄφ' ἐτέρου δὲ ὑποκοριστικῷ, τοῦ Κουκουμάριον, παρῆκται ἀφαιρέσει τῆς ἀρχικῆς συλλαβῆς τὸ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, Κουμάριον (pot à boire), πλὴν εἰ μὴ τις οἶοιτο, Κουμμάριον εἶναι παρὰ τὸ Κυμβάριον. « Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου κ. τ. λ. » φησὶν Ἡσύχιος. — Τὴν ἄλλην ἀσχολίαν.] Προσυπακουστέον τὸ Ἐὼ ρῆμα. Ἰσως δὲ, ὡς ἐτόπαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, καὶ προσθεμιμένον ἐν ἀρχῇ, ἐξεῤῥύη τοῦ χωρίου.— ἘΔ. 72, ἐκείνος ὁ βασιλεὺς] ὁποῖον εἶναι δεῖν ἔλεγε (§ 49) τὸν ἀληθῆ Κυνικόν.— ἘΔ. 73, ἀνάτεινον.] Ἐπίθι τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 348) σημειωθέντα. — ἘΔ. 74, πινακίδια ἔχοντα, γραφεῖα, ΤΥΛΛΑΡΙΑ; καὶ τούτοις κραββάτιον ἐτοιμάσαι κ. τ. λ.] Οὕτως ἐθάρρησα γράψαι, ἀντὶ τοῦ ΤΙΛΛΑΡΙΑ, ὃ πράγματα παρέσχε τοῖς κριτικοῖς. Οἱ μὲν γὰρ ἔτρεπον εἰς τὸ Τιτλάρια (ὃ «Δέλτους, σχεδάρια, » πινακίδια » ἐξηγήσατο Σουΐδας), οἱ δὲ εἰς τὸ Πτιλάρια, τουτέστι γραφεῖα ἐκ πτερῶν (plumes)· Πτίλα γὰρ τὰ πτερά. Ὁ δὲ πρὸ ἐμοῦ, καὶ τὸ Τιλλάρια κατὰ χώραν ἔαν προείλετο, ὡς ταῦτ' σημαῖνον τῷ Πτιλάρια. Παρατηρητέον γε μὴν, ὅτι ἡ τῶν πτερίνων γραφείων χρῆσις οὐπω, ἐπὶ γ' Ἐπικτήτου, ἔγνωστο, ὀψιαιτέρον ἀναφανεῖσα, κατὰ τὴν πέμπτην ἴσως ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα (ἴδε Beckmann, Beytr. zur Gesch. der Erfind. B. IV. S. 289). Τὸ δὲ Τυλάριον (coussin) ὑποκοριστικὸν ἐστὶ τοῦ Τύλη, ὥσπερ καὶ τὸ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ (Περὶ ζ. ἰδιότ. II, 11, σελ. 49), Τύλιον· ὅπερ οἱ Ἀττικίζοντες

Κνέφαλον ἔλεγον· « Κνέφαλον, τύλη...τύλιον, καὶ πῖλος καὶ » προσκεφάλαιον » φησὶν Ἡσύχιος. Ἐσωσεν ἡ συνήθεια οὐ μόνον τὴν λέξιν τυλάριον (κακῶς παρὰ τῷ Σομαυέρα γραφομένην διὰ τοῦτ, « Τιλάρι, » τὸ, σρωμα, μεντέρι, τὸ, Materaccio, materasso...stramazzo, » strapunta. »), ἀλλὰ καὶ τὴν σχολικὴν χρῆσιν, περὶ ἧς Ἐπικτήτῳ ὁ λόγος ἐνθάδε. Εἴθισται γὰρ οὐκ ὀλίγοις τῶν παρ' ἡμῖν εἰς γραμματιστοῦ φοιτῶντων παιδαρίων συνεπιφέρεσθαι, τοῦ ἐπικαθέζεσθαι ἔνεκα, σρωμάτιον, ἐκ γναφάλων κατὰ τὰς τύλας συγκείμενον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἀπλὴν προβάτου δορᾶν. — ἘΔ. 76, γυναῖκα τίθης ἄλλον Κράτητα.] Τοιαύτη γὰρ ἦν ἡ γυνὴ τοῦ Κράτητος Ἰππαρχία. — ἀπεριστάτων.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ἀπερισπάστων· τουτέστι, γάμων τῶν συνήθως γινομένων καὶ μηδὲν ἐξαίρετον ἐχόντων, οἷος ἦν ὁ τοῦ Κράτητος καὶ τῆς Ἰππαρχίας κατὰ περίερασιν γεγονώς. — ἘΔ. 77, κακόρυγα.] ΔΓ, κακόρυγα. Ῥύγχοσ (ὅπερ οὐκ ἀπεικὸσ καὶ διὰ τοῦ π Ῥύγκοσ ἐξενηνέχθαι πάλαι, κατὰ τὸ Ῥέγγω καὶ Ῥέγκω) κυρίως ἐπὶ τῶν συῶν (groin) λέλεκται· μετηνέχθῃ δ' ἔπειτα καὶ ἐπὶ τὰ ὄρνεα (bec), καὶ τοὺσ κύνας (museau) καὶ ἄλλα ζῶα, καὶ κατὰ παιδιάν, ἐπὶ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖσ Γάλλοισ τὰ ἀνάλογα ὀνόματα. Εἶεν οὖν ἀν κακόρυγα (ἢ μᾶλλον κακόρρυγα) παιδία, οὐ μόνον κακοπρόσωπα, ἀλλ' ἔτι καὶ δύσροπα καὶ μεμψίμοιρα, καὶ συνεχῶσ, συῶν δίκην, ρύγγάζοντα, ἅπερ, ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια Γρυνιαρίκα παιδία καλεῖ, κατὰ τὸ τῶν Γάλλων, παραπλησίω μεταφορᾶ, grognards. Ῥυγγιάζειν γὰρ ἢ Ῥυγγάζειν κυρίως λέγεται ἐπὶ τῆσ φωνῆσ τῶν συῶν (grogner), καὶ ἔοικε συγγενὲσ εἶναι τῷ Ῥογγιάζειν (ronfler)· ὁ γὰρ Ἡσύχιοσ ἐξηγεῖται τὸ « Ῥυγγιάζειν, » ΔΙΑΣΤΡΕΦΕΙΝ, Ῥογγάζειν, » ὁ δὲ Φώτιοσ τρισυλλάβωσ, « Ῥυγγάσαι, » τὸ μυκτηρίσαι. » Ὅθεν ἐσὶν ὑποτοπάσαι μὴ ποτε ἐξερρήνῃ τι τῆσ παρ' Ἡσυχίῳ γλώσσησ, οἷον, ΔΙΑΣΤΡΕΦΕΙΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ· τὸ γὰρ χλευάζειν καὶ μυκτηρίζειν, τῇ διαστροφῇ μάλιστα τοῦ ρύγγχοσ, τουτέστι τῶν χειλῶν καὶ τῶν μυκτῆρων εἴωθε γίνεσθαι, ὁ καὶ Διαμυλλαίνειν λέγεται κατὰ τὸν αὐτὸν Ἡσύχιον « Διαμυλλαίνειν, χλευάζειν, ἐπὶ τοῦ » τὰ χεῖλη διαστρέφειν, διαμωκᾶσθαι. » — ἘΔ. 78, Δαναὸσ] ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ, ὡσ Εὐριπίδησ (Euripid. Fragm. Archel. II, 1) λέγει. — Αἴολοσ,

Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδεσ ἐνὶ μεγάροισ γεγάασιν,
Ἐξ μὲν θυγατέρεσ, ἔξ δ' υἱέεσ ἠδῶοντεσ,

ὡς φησιν Ὀμηρος (Ὀδύσσ. κ', 5). — ἘΔ. 80, ΤΟΥΣ τραπεζῆας πυλαωρούς.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἡμαρτημένως τῇ τάσει, Το ὕς) ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΣ. Αἰνίττεται δὲ πάνυ κομψῶς, μυκτηρίζων τοὺς νέους Κυνικούς, ὡς παρασίτους, ὅπερ ὁ Πρίαμος παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. χ', 69) λέγει περὶ τῶν ἰδίων κυνῶν,

Οὓς τρέφω ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,

τοὺς παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους καὶ φύλακας τῆς πύλης. Ἐχρήσατο καὶ Πλούταρχος (Πῶς ἂν τις διακρ. τὸν κόλακ. τοῦ φίλ. § 5) τῷ ἐπιθέτῳ. — Οὐδὲν μιμοῦνται ἐκείνους, ἢ, εἰ ἄρα, ὅτι πόρδωνες γίνονται] οὐ μιμοῦνται τοὺς παλαιούς Κυνικούς, οἷον Διογένην, Κράττητα, καὶ τοὺς λοιπούς, εἰ μὴ ἄρα κατὰ τοῦτο, ὅτι πέρδονται ἐν τῷ φανερωῷ· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοι παρητοῦντο τὰ ταιαῦτα, ὡς φύσει ἔργα, καὶ ἐπομένως οὐκ αἰσχρά. Τὸ δὲ Πόρδων, τῷ περιεκτικῷ σχηματισμῷ, σημαίνει κυρίως τὸν φιλοῦντα πέρδεσθαι καὶ συνεχῶς τοῦτο ποιοῦντα, ὃς ἐν τῇ παρ' ἡμῶν συνηθείᾳ Κλανιάρης (peteur) λέγεται, ὡσπερ καὶ ἡ οὐκ εὐσχήμων ἐνέργεια, οὐ μόνον Πορδῆ, ἀλλὰ καὶ Κλανία ἢ Κλάνη (pet), παρὰ τὸ Κλάνω (peter), ὅπερ ἀλλαχοῦ (Σημ. εἰς τὸ Ἐπικτ. Ἐγχειριδ. σελ. 117) ἠτυμολόγηται παρὰ τὸ Κλάζω. Ἔστιν οὖν καὶ ἡ Κλάνη παρὰ τὴν Κλαγγὴν ἢ Κλαγὴν· προὔφερετο γὰρ καὶ δι' ἀπλοῦ τοῦ γ, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ Κλαγγερός, ἀντὶ τοῦ Κλαγγερός. — ἘΔ. 81, Ἐπεὶ οὐκ ἂν... ΕΠΕΘΑΪΖΟΜΕΝ.] Ἴσ. γρ. ἘΤΙ ΕΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝ. — ἘΔ. 83, Σαννίων] γελοιαστά, βωμολόχε, μωρὲ (bouffon). Ῥωμαίων ἡ λέξις (Sannio), τὴν ἀρχὴν ὅμως εἰληφυῖα ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σάννας. « Σάνναν, τὸν μωρόν· οὕτω Κρατίνος » φησὶν ὁ Φώτιος. Ἴσως δὲ καὶ σώζεται ἔτι καὶ νῦν που τῆς Ἑλλάδος ἡ λέξις Σάννας, εἷς τινα παραπλήσιον, οἷα εἰκὸς, μετασχηματισθεῖσα φωνήν· ἐπ' Εὐσταθίου γοῦν, Τζαννὸν ὁ χυδαῖος λαὸς ὠνόμαζε τὸν μωρόν, ὡς ἐκεῖνός φησιν· « Ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ Κρατίνῳ Σάννας οὐ τὸν εὐήθη ἀπλῶς δηλοῖ, » ἀλλὰ τὸν μωρόν· ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα Τζαννὸν λαλεῖ. Δόξοι » δ' ἂν εἰληφθῆαι ἡ λέξις ἀπὸ τῶν Ἀσιανῶν Σάννων, οὓς οἱ ἰδιῶται » Τζάννους καλοῦσι, βαρβαρικούς ὄντας καὶ ὡς εἰκὸς εὐήθεις δι' » ἀπαιδευσίαν. » (Εὐστάθ. εἰς τὴν Ὀδύσσ. ζ', σελ. 1761) — ἘΔ. 85, πολιτευομένου.] Ἀπακατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (ἦν καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἀποκαθιστάναι ἐφίετο), ΑΤ, πολιτευσαμένου. — ἘΔ. 88, καὶ καθ'

αὐτὸ... ἐπέσρεψε τοὺς πολλοὺς] καὶ μόνον αὐτοῦ τὸ σῶμα ἔσρεψε τὰς ὄψεις τῶν ὁρώντων εἰς ἑαυτόν· τοῦτο γὰρ δύναται τὸ Ἐπέσρεψε (attirer les regards). — ἘΔ. 90, μύξα] ταῦτόν εἰπεῖν μυξώδης, ὃν ἀνωτέρω (II, κα', 10) Κορυζης μεστὸν, ἀντιδιασταλμένως πρὸς τὴν Θξύτητα. « Κορυζῶν, μεμωραμένος » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 91, πρὸς τὸν εἰπόντα.] Λυσίαν τὸν φαρμακοπώλην (Ἰδ. Διογ. Λαέρτ. VI, 42). — ἘΔ. 92, Οὐ χρὴ παννύχιον] ἐκ τῆς Ἰλιάδος (β', 24) τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆς ἔπος. — ἘΔ. 94, παρέχει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, παρείχε. — ἘΔ. 95, Ἄγου κ. τ. λ.] Οὕτως ἔγραψα ὡς καὶ πρόσθεν (II, κγ', 42) ΑΤ, Ἄγου. — ἘΔ. 99, ὁ Τυῦρος εἶ κ. τ. λ.;] Παράδες τοῖσδε τὰ πρόσθεν (I, β', 30). — ἘΔ. 104, ἡ ἐπιβολή.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸν διαζευκτικόν. — ἘΔ. 105, ῥέγει.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ῥέγχει. — Ἀηστής προαιρέσεως οὐ γίνεται.] Ἐχρήσατο τούτῳ ὁ Μάρκος (ΙΑ', λς'). — ἘΔ. 107, Περὶ τοιοῦτου πράγματος βουλευή.] Ἐπίλογος ὅδε ὧν εἴρηκεν ἐν ὅλῳ τῷδε τῷ κεφαλαίῳ περὶ τοῦ κυνισμοῦ, ἀποτρέψαι βουλόμενος τῆς αἰρέσεως τὸν ἐρωτήσαντα, ὃν καὶ παρακαλεῖ λέγων, Τοσοῦτόν ἐστι βαρὺ, ὃ βουλευή πρᾶγμα, ὥςτε, πρὸς θεοῦ, δέομαί σου ἀναβαλέσθαι, μέχρις ἂν ἀκριβέστερον σκέψη, εἰ δύνασαι φέρειν αὐτό. — Ἰδοῦ σου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰδοῦ σοι. — ἘΔ. 108, Πόλεμος δ' ἄνδρεςσι.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. ζ', 492).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κγ', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, γινόμενον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, γινόμενα. — ἘΔ. 2, τοιαύτη τροφή... τοιαύτη γυμνασία] συμφέρει. — ἘΔ 6, Δεῦτε κοὶ ἀκούσατέ μου.] Τοῦ παρακμάζοντος ἑλλητισμοῦ ὁ πλεονασμὸς τοῦ συνδέσμου· ὡσπερ καὶ παρὰ τοῖς Εὐαγγελισαῖς (Ἀποκαλύψ. ιθ', 17) « Δεῦτε καὶ συναγέσθε. » — ἐφ' ὅτι ἀναφέρης.] Ἐξ ΕΔ ἡ προσθήκη τῆς προθέσεως· ἡμετέρα δὲ ἡ καθ' ὑποτακτικὸν γραφὴ τοῦ ῥήματος (ἀναφέρεις). — ἘΔ. 7, Ὀφελῆσαι θέλεις; κ. τ. λ.] Οὕτως ἐξηγήσαντο τὸ χωρίον, Ἐάν τις ἐρωτήσῃ τὸν ἐπιδεικνύμενον, πότερον τοῦ ὠφελῆσαι ἢ τοῦ ἐπαινεθῆναι ἕνεκα ἐπιδεικνύται, εὐθύς ἀκούσεται λέγοντος, Τί μοι μέλει τοῦ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαινοῦ; — ἘΔ. 11, τὴν ἐμήν σοι σωτηρίαν] ὁμνῶ σοι τὴν ἐμήν σωτηρίαν. Ὄρκου εἶδος ταῦτό σημαῖνον τῷ ἐν τῇ συνηθείᾳ, Μὰ τὴν ζώην μου (sur ma vie)! — ἘΔ. 12, ὅτι ἐν ὀρέξει.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον. — ἘΔ. 13, τὰ παιδιά εἶναι τοιαῦτα;] οἶός ἐστιν ὁ ὑπὸ σοῦ κολακευόμενος συγκλητικός. —

ΕΔ. 15, Οὗτος... χρείαν ἔχει.] Οὗτος ὁ ἐπαινῶν με ἐπὶ τῇ μεγαλοφυΐᾳ, μηδὲ ὅλως ὄντα μεγαλοφυῆ, χρείαν τινὰ ἔοικεν ἔχειν ἐμοῦ. —

ΕΔ. 17, Δίωνος,] τοῦ ἐπικληθέντος Χρυσοστόμου, καὶ συνακμάσαντος Ἐπικτήτῳ. — ΕΔ. 18, Ὅλον ἄλλο ἐστί.] Γαλλιστί τις τῶν κριτικῶν ἤρμηνευσε τοῦτο, C'est tout autre chose, τουτέστιν ἄλλο ἐστί τὸ ὡς ῥήτορα, καὶ ἄλλο τὸ ὡς φιλόσοφον ἐπαινεῖν τινα. — ΕΔ. 19, ΔΟΚΟῦΜΕΝ ὅτι πεντακόσιοι.] Γραπτέον, οἶμαι, ΔΟΚῶ ΜΕΝ, τοῦ ἀνανταποδότου Μ ἐν ἐνθάδε ἴσον πως δυναμένου τῷ μειωτικῷ Γε' ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ξενοφῶντος (Οἰκονομ. XVI, 6) τοῖσδε, « Ἀλλὰ τοῦτο ΜΕΝ... ἱκανῶς ἤδη μοι ΔΟΚῶ ἀποτεθαρόρηκέναι » Μικρὸν δ' ἀνωτέρω παρὰ τῷ αὐτῷ Ξενοφῶντι (Οἰκονομ. XV, 4) ἐγράφετο πάλαι· « Ταῦτά μοι ΔΟΚῶ ΜΕΝ, ἔφην ἐγὼ, ἀργότερόν » πως κ. τ. λ. » ὅπερ, μηδὲν θέον, οἶμαι, εἰς τὸ ΔΟΚΟῦΜΕΝ μετέλλαξαν οἱ νεώτεροι ἐκδότες. — Πόθεν ΑΥΤῶ;] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΑΥΤΟῦ ὑποτοπάσαντος τοῦτο καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ. Αὐτῷ δὲ, τῷ Δίῳνι, τουτέστι, πῶς ἠδύνατο Δίῳν τοσοῦτους μαθητάς ἔχειν, ἥττων ὢν οὖν ἐπαινῶ; Παρατίθει τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (ΙΙΙ, κδ', 70) Πόθεν αὐτοῖς; καὶ τὸ (IV, α', 48) Πόθεν αὐτῷ οὕτω καλῶς; —

ΕΔ. 20, Πολλάκις ἐθαύμασα κ. τ. λ.] Ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῶν Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων, ὃν, φήσαντα, Τίσι ποτε λόγοις, παραβάλλει ὁ Ἐπικτήτῳ προσδιαλεγόμενος τῷ εἰπόντι σοφιστῇ (ὡς ἄμεινον δῆθεν φράσαντι) Τίνι ποτε λόγῳ. — ΕΔ. 21, Ἐμέ δ' ἄνυτος κ. τ. λ.] Ἄ Σωκράτης λέγει ἐν τῷ Πλάτωνος Κρίτωνι. Ἴδε καὶ τὸ Ἐγχειρίδιον (LIII). — Ὡς ἐγὼ αἰεὶ τοιοῦτος κ. τ. λ.] Καὶ ταῦτα Σωκράτους. Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (LI, § 3). — ΕΔ. 22, φιλοσόφοις ὑπ' αὐτοῦ συσταθῆναι.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XLVI, § 1). — ΕΔ. 23, προπέμπων.] Γραπτέον, οἶμαι, Π ρ ο σ π έ μ π ω ν, τουτέστι πέμπων πρὸς αὐτὸν, μηνύων αὐτῷ διὰ θεράποντος ἢ φίλου τινός, καὶ παρακαλῶν, ἵνα ἀκούσῃ κ. τ. λ. — Κοδράτου.] Τῶν κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ εὐπαρύφων Ῥωμαίων ἔοικέ τις γεγονέναι ὁ Κοδράτος (Quadratus) οὗτος, ὃς ἔχρα τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τοῖς σοφισταῖς, ἐπιδείκνυσθαι, κατὰ τὸν παρὰ Θεοφράστῳ (Χαρακτ. V.) ἄρεσκον. — ΕΔ. 24, Οὐᾶ] Θαυμαστικὸν ὡς τὸ Οὐᾶ, οὐχ ὡς ἀνωτέρω (ΙΙΙ, κβ', 34). — εἰ δ' ἐστὶν ἐπαινος κ. τ. λ.] εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἐπαινετὸν πλὴν ὅ,τι λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι ἐν τῇ κατηγορίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ, τουτέστιν, ὅ,τι κυρίως ὀνομάζουσιν ἀγαθόν. Κατηγόρουν γὰρ οἱ Στωϊκοὶ τοῦ Ἀ γ α θ ο ῦ καὶ πολλὰ ἕτερα προσ-

ρήματα, λέγοντες « Πᾶν ἀγαθὸν αἰρετὸν εἶναι· ἀρεστὸν γὰρ καὶ δο-
 » κίμαστὸν καὶ ἐπαινετὸν ὑπάρχειν » (Στοβ. Ἐκλογ. σελ. 126, Heer.
 Ἴδε καὶ Διογ. Λαέρτ. VII, 98-101). — ἘΔ. 25, Οὐδὲ γὰρ ἀνπρέ-
 ποι κ. τ. λ.] Ἴδε Πλάτωνα (Ἀπολογ. Σωκράτ. σελ. 17). — ἘΔ. 27,
 οὕτω δὴ.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΓ, οὕτω δέ. — καὶ οἱ ἱατροὶ
 παρακαλοῦσιν ἐν Ῥώμῃ] ὥσπερ καὶ ἐν πάσαις ταῖς τυραννουμέναις πό-
 λεσιν (οἷα ἦν τῆνικαῦτα ἡ Ῥώμη), ἔνθα, ὥσπερ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπιστή-
 μαις, καὶ ἐν ἱατρικῇ, ἐπιπολάζουσιν οἱ ἀμύητοι καὶ κάπηλοι τῆς τέχνης,
 οἵπερ ὑπὸ μηδενὸς παρακαλούμενοι, ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τὸ παρακαλεῖν ἀν-
 δραποδωδῶς καταφέρονται. Ἐν δὲ ταῖς εὐνομουμέναις πόλεσιν, οἱ χρη-
 στοὶ τῶν ἱατρῶν παρακαλοῦσι μὲν αὐτοὶ οὐδένα· παρακαλούμενοι δὲ,
 ἐν παρέργῳ θέμενοι πᾶσαν ἄλλην πράξιν, συντόνως ἐπὶ τὴν τοῦ παρα-
 καλοῦντος οἰκίαν παραγίνονται, καλῶς εἰδότες ὃ φησιν ὁ Θεότατος ἀρ-
 χηγὸς τῆς τέχνης· « Ἦν παρῆ φιλανθρωπίη, πάρεστι καὶ φιλοτεχνίη »
 (Ἱπποκράτ. Παραγγελ. § 4, σελ. 63). — ἘΔ. 29, Εἰ εὐσχολεῖτε
 κ. τ. λ.] Μνημονεύει, ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἡμῶν, τῶν τοῦ Μου-
 σωνίου Ρούφου λόγων τούτων καὶ ὁ Γέλλιος (A. GELL. Noct. Attic.
 V, 1). — ἐγὼ δ' οὐδὲν λέγω.] Ἡ διαγραπτέον τὸν συμπλεκτικὸν, ἢ
 τρεπτέον εἰς τὸν ΔΗ. Ὁ γὰρ νοῦς, Εἰ ὑμεῖς εὐκαιρεῖτε, ὥστ' ἐπαινεῖν
 τὰ λεγόμενα ὑπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπικροτεῖν αὐτοῖς ὡς ἄριστα πεφρασμέ-
 νοις, δῆλον ὅτι ἐγὼ οὐδὲν λέγω, τουτέστι φλυαρῶ. Τοὺς γὰρ τοῦ
 φιλοσόφου λόγους οὕτω χρὴ καθεκνεῖσθαι τῆς ψυχῆς τοῦ ἀκούοντος,
 ὥστε πολὺ θᾶττον τοῖς ἑαυτοῦ ἀμαρτήμασι προσέχειν, ἢ τὸν λέγοντα
 θαυμάζειν. — ἘΔ. 31, ἐπιφωνημάτια] λέξεις ἐπικοσμούσας ὀρίζον-
 ται οἱ τεχνικοὶ τὰ ἐπιφωνήματα, καὶ τοῦ ἐν λόγοις πλούτου σημεῖον
 εἶναί φασι (Δημήτρ. Περὶ ἑρμην. § 106-108). Καὶ ἔστι ρήτορσι μὲν
 πον χρήσιμα· φιλοσόφῳ δὲ φευκτέα, ὡς μαγειρικὰ ῥημάτια, κα-
 θάπερ αὐτὰ καλεῖ ὁ χαριέστατος κωμικὸς (Ἱππ. 215),

Τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ,

Ἰπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.

— ἘΔ. 32, ἀπολίπωσι.] ΗΔ, ΑΓ, ἀπολείπουσι· παραπλήσιον γὰρ
 ἔστι τῷ ἀνωτέρῳ (III, κα', 8). — ἘΔ. 33, ὁ προτρεπτικὸς χαρα-
 κτήρ,] ὁ παρ' ἄλλοις Συμβουλευτικὸς καλούμενος. — ἐλεγκτικὸς] ὁ
 Δικανικὸς λεγόμενος. — διδασκαλικὸς] ὃ διδάσκεται τι ἐπιστήμης ἢ
 τέχνης ἐχόμενον. — ἘΔ. 34, μᾶλλον πάντων.] Ἴσ. γρ. μᾶλλον

ἄλλων πάντων. — ἘΔ. 35, τριβωναρίω.] Ἐκ ΔΓ (προτυγεγραμμένης ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ) ΔΤ, τριβωνίω· οἰκειότερος γὰρ τῇ Ἐπικτήτου φράσει ὁ ὑποκορισμὸς οὗτος. — πούλβινον.] καθέδραν ἐστρωμένην πουλβίνω (coussin). Ῥωμαίων ἢ λέξις pulvinus, δι' ἧς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς ἠρμήνευσεν ἐτέραν λέξιν Ἰπποκράτους, « Σκύτινον ὑποκεφάλαιον, δερμάτινον » προσκεφάλαιον, ὅπερ καὶ Πούλβιον (γρ. Πούλβινον)· » σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο ἡ λέξις. — ἘΔ. 36, Οὐδὲν ἄν... χρεῖαν αὐτῶν ἔχει.] Εἰρωνικῶς· Οὐδὲν ἄν εἴη ἀνυσιμώτερον εἰς τὸ ἐπ' ἀρετὴν προτρέψαι, ἢ ὅταν ὁ λέγων δῆλος γίνηται τοῖς ἀκροωμένοις, ὅτι χρεῖαν ἔχει τοῦ ἐπαινεθῆναι ὑπ' αὐτῶν. — ἘΔ. 38, τὴν ἐπὶ Πύλαις] τὴν ἐν Θερμοπύλαις.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΆΦΙΟΝ ι, τὸ ἌΛΛΩ παρὰ φύσιν, σοὶ κακὸν μὴ ΓΙΝΕΣΘΩ.] Τὸ μὲν ἐξ ΕΔ ἀντὶ τοῦ ἌΛΛΟΥ· τὸ δὲ ἐξ ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕΝΕΣΘΩ. — ἘΔ. 3, ἀφαιρετά.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν καταβιβάσας τὸν τόνον, ΔΤ, ἀφαιρετα. Οὕτω καὶ Προκιρετὸς καὶ Διαιρετὸς· σσημειώται τὸ Ἐξαίρετὸς καὶ Ἐξαίρετος, ἴσως διὰ τὸ διπλοῦν τῆς σημασίας. — ἘΔ. 5, ἀντὶ τίνας] τίσεις δίκας; — ἐπὶ τί κλᾶς σεαυτόν.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ συγκεκομμένον ἐκ τοῦ Κλαίεις (Ἄττικ. Κλάεις) ὑπέλαβε τὸ Κλᾶς. Ἄμεινον, οἶμαι, οἱ παρὰ τὸ Κλάω (τὸ τέμνω ἢ κόπτω) ἐξηγούμενοι· οὐ μόνον γὰρ ἄχρηστος ἢ τοιαύτη συγκοπή, ἀλλὰ καὶ τὸ Κλᾶς (κόπτεις) οὐδὲν ἦττον τὸ κλαίεις σημαεῖ μεταφορικῶς, ὥσπερ καὶ τὸ συνώνυμον μέσον ῥῆμα Κόπτεισθαι, ἐπὶ τοῦ κλαίειν ἢ θρηνεῖν τέτακται· — κλαίων ἐκάθισας.] Σημειοῦ τὴν οὐδετέραν φράσιν, παραπλησίαν τῇ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι (Ἀπομνημ. Β, Ι, § 12, σελ. 259) σημειωθεῖσα ἐνεργητικῇ, Κλαίοντασ καθίσαντασ. Ὅμοιον δὲ τῷ προκειμένῳ χωρίῳ καὶ τὸ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ, Τί κάθισαι καὶ κλαίεις; ὅταν κλαίοντά τινα παῦσαι βουλώμεσθαι. — ἘΔ. 7, πάσχει ΑΥΤΑ.] Τῆς δεικτικῆς ἐνθάδε χρεῖα, ΤΑΥΤΑ. — ἘΔ. 12, αὐτῆς τῆς θέας.] Ἰσ. γρ. (δίχα τοῦ ἄρθρου) αὐτῆς θέας· ὅπερ ἐστὶ, ψιλῆς ἢ μόνης θέας. — ἘΔ. 13, Πολλῶν δ' ἀνθρώπων] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδύσσ. α' 3). — Ἀνθρώπων ὕβριν κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ὀδύσσ. ρ', 487). — ἘΔ. 14, ἀπέλειπεν.] ΗΔ, ΔΤ, ἀπέλειπεν. — ἘΔ. 15, διηνεκῶς ὁ πατήρ.] Κακῶς ἔοικε πλεονάζειν τὸ ἄρθρον. — ἘΔ. 16, μέχρι λόγου] ψιλοῦ, καὶ οἶον ἐν παρέργῳ, ἄνευ ἐπισημίας. Τοῦτο Ἀριστοτέλης (Πολιτικ. Γ', ε', 11, σημ. σελ. 283), Λόγου χάριν

εἶρηκε. Καὶ ἀμφότερα ταῦτα ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐρμηνεύει διὰ τοῦ, Ὅσον νὰ λογᾱται (par manière d'acquit). Τὸ δὲ Λόγος χάριν παρ' αὐτῇ οὐκέτι τοῦτο σημαίνει, ἀλλὰ ταῦτο σχεδὸν τῷ Παραδείγματος χάριν (par exemple). — ἘΔ. 18, Ὀδυσσεὺς... ἐκλαίειν.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ε', 408). — ἐπὶ πέτρας.] Ἐκ ΔΓ ὁ πρὸ ἐμοῦ ΑΤ, ἐπὶ πέτραις. — ἘΔ. 21, ξένου... δόγμασι τοῖς ἑαυτοῦ] ὅς γίνεται ξένος τοῦ κόσμου, ἀποσχιζόμενος τῆς κοινωνίας τοῦ σύμπαντος, καὶ, ὃ μόνον ἐστὶν αὐτῷ δυνατόν, μαχόμενος τῷ Θεῷ, διὰ τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων. — ἘΔ. 24, ἀντιθήσω.] Ἴσ. ἐγγράπτο, Ἀντιθήσομαι, ἢ Ἀντιστήσομαι. — ἀντιδιατάξομαι ΑΥΤῶ πρὸς τὰ ὅλα.] Ἴσ. γρ. ΑΥΤΟΣ (ἐγὼ μόνος), ὡσπερ εἴκασεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. — παῖδες παιδῶν.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. δ', 161). — ἘΔ. 31, παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ ΤΡ.) παρὰ τῶν φιλοσόφων. — ἘΔ. 33, ταύτη προσλιπάρει.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ταύτην προσλιπάρει. — ἘΔ. 34, στρατεία τίς ἐστὶν ὁ βίος ἐκάστου κ. τ. λ.] Προσόμοιον τῷ τοῦ Ἀντωνίνου, « ὁ » δὲ βίος, πόλεμος » (Μάρκ. Ἀντων. Β', ιζ')· καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τοῦ Ἰωβ (ζ', 1) « Πότερον οὐχὶ πειρατήριον ἐστὶν ὁ βίος ἀνθρώπου ἐπὶ » τῆς γῆς; καὶ ὡσπερ μισθίου αὐθημερινοῦ ἢ ζωῆ αὐτοῦ; » ἔνθα οἱ Ἐβδομήκοντα, ἀντὶ τοῦ Πειρατήριον (ὅ ἐστι ληττρικὸν σύστημα ἢ χωρίον), οἰκειότερον ἂν τῇ Ἑβραϊκῇ λέξει **נָזַף** (Τσαββᾶ) Στρατεία ἠρμήνευσαν. — Μυνητούμενον.] ΗΔ, ΑΤ, μυνητούμενος. — ἘΔ. 35, ἐκεῖνος ὁ στρατηγός] ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνθρώπων ἡγούμενος στρατηγός. — καὶ οὗτος] ὁ Θεός. — ἘΔ. 36, ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ] ἐν μεγάλῃ τινὶ καὶ εὐρυχώρῳ βασιλείᾳ. — καὶ οὐκ ἐν ταπεινῇ χώρᾳ] οὐκ ἐν τῇ ταπεινῇ τάξει τῶν ἀλόγων ζώων, ἀλλ' ἐν ὑψηλῇ, τῇ τῶν λογικῶν. — ἀλλ' ΟΥΚ Εἶ βουλευτής.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, ἀλλ' ΑΕΙ βουλευτής. Ὁ νοῦς, Καίπερ ἐν ὑψηλῇ τεταγμένος χώρᾳ, οὐκ εἶ βουλευτής τῆς πολλῆς καὶ μεγάλης ἡγεμονίας τοῦ κόσμου· ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ μόνος ὑψιστος αὐτῆς βουλευτής, σὺ δὲ, εἰς τῶν πολιτῶν, τοῖς τοῦ βουλευτοῦ ψηφίσμασι πειθαρχεῖν ὀφείλων. — Οὐκ οἶσθα, ὅτι τὸν τοιοῦτον κ. τ. λ.] ὅτι τὸν μὴ ὄντα βουλευτήν, ἀλλ' ἕνα τῶν λοιπῶν πολιτῶν, ὀλίγα δεῖ περὶ τῶν ὅλων διοικεῖν, τὰ πολλὰ δὲ, τῶν κατὰ μέρος τι πράττειν, ἢ ἀποδημοῦντα, ἢ τινῶν ἄρχοντα, ἢ ὑπὸ τινῶν ἀρχόμενον, ἢ στρατηγοῦντα, ἢ στρατηγῷ ὑπακούοντα, ἢ δικάζοντα, ὡς ἂν τῷ βουλευτῇ δόξη. — ἘΔ. 41, οἱ μὲν τῆς Ῥωμαίων

πολιτείας καταψευδόμενοι] οί ψευδώς έαυτούς πολίτας Ρωμαίων είναι επαγγελόμενοι. — ΕΔ. 42, αλλά νόμος.] Αποκατέστησα την αρχαίαν γραφήν. Ο πρό έμου έξ αντιγράφων, μετά του άρθρου, Άλλ' ο νόμος. — ΕΔ. 44, επί θύρας.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, επί θύραις. — Θριδάκων.] Τοίς ήδη προσεσημειωμένοις (σελ. 342) προστεθείσθω και τάδε, ότι Γαληνός (Περί συνθ. φαρμ. των κατά τόπ., τομ. XII, σελ. 509) διήρκε τα όνόματα λέγων, « Θριδακίνης τής άκηπεύτου τε και άγρίας, » ήν ιδίως ονομάζουσι ΘΡΙΑΔΑΚΙΝΗΝ· την γάρ κηπευομένην ονομάζουσι ΘΡΙΑΔΑΚΑ. » Ο δέ Αθήναιος (σελ. 68), Θριδακίνην φησὶ καλεῖν τοὺς Αττικούς την παρά τοίς λοιποῖς Θριδακ. — ΕΔ. 45, Μηδὲ τὸν πλούσιον] Σάμαζε. — ΕΔ. 49, επί θύρας.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, επί θύραις. — ΕΔ. 51, τὸ γράψαι,] ὡς χολή γράφειν αυτό. — τοῦ καλά.] ἴσ. γρ. (μετά διπλοῦ άρθρου) τοῦ τὰ κλά.] — ΕΔ. 53, ἔτι ποθεῖς.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, ἐπιποθεῖς. — ΕΔ. 54, ἐώρακας.] ΔΓ, ἐώρας. — ΕΔ. 57, στένε.] ΔΓ, στέναζε. — ΕΔ. 61, ὑποτιμώμενος.] « Κελεύομενος ὑποτιμᾶσθαι, οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο, οὔτε » τοὺς φίλους εἶπασεν, ἀλλὰ και ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογούντος εἶη ἀδικεῖν. » (Ξενοφ. Ἀπολογ. Σωκράτ. § 23). « Εἰ οὖν » δεῖ με κατά τὸ δίκαιον τῆς ἀξίας τιμᾶσθαι, τούτου τιμῶμαι, τῆς » ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως » (Πλάτ. Ἀπολογ. Σωκράτ. σελ. 36). — ΕΔ. 66, πατρίς ἦν ἐκείνῳ *μόνῳ*.] Εικότως πλεονάζειν (μηδὲν δέον) ἔδοξε και τοῖς πρό έμου ή τελευταία λέξις. — ΕΔ. 69, ἀνάγκαστον.] ΔΓ, ἀνανάπεισον. — ΕΔ. 74, Τίς ὦν ἴθης.] Σὺ δ', ἐάν ἴθης, τίς ὦν ἴθης; καθά παρέφρασεν ὁ πρό έμου. — ΕΔ. 76, ποῖον ΔΥΤΩ καρπιστήν διδώς;] ἴσ. γρ. ΣΑΥΤΩ, ἐν ᾗ ὀνοῦς, Ποῖον ονομάζεις σεαυτοῦ λυτρωτην; Τίνα ἐπικαλῆ εἰς τὸ ἐξελεῖσθαι σε εἰς ἐλευθερίαν; Τούτῳ γάρ τῷ ὀνόματι, Καρπιστής, ᾧ και ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, α', 113 και 146, ζ', 17) Ἐπίκτητος χροῖσεται, μεθρημήνευσαν οἱ μεταγενέστεροι Ἕλληνες τὸ Vindex τῶν Ρωμαίων, ὡς ἐστι μαθεῖν ἐκ τῶν Γλωσσαρίων « Vindex, ἔχδικος, καρπιστής. » — Vindicia, ἐλευθερίας ἐκδικίαι, καρπισταί. — Vindicia... ἐλευθερία ἐπὶ ἄρχοντος δοθεῖσα, ἐκδικία, κηρπισμός. » Ἐσήμαινε δὲ και τὸ ραβδίον ή Vindicta, ᾧ ἐφήπτοντο τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐλευθερουμένου δούλου, λέγοντες τοὺς προσημειωθέντας ἀνωτέρω (σελ. 334) λόγους, οὓς ὁ Ἄρμενόπουλος οὔτω μετέφρασε, « Φαμέν » τὸν παράντα ἄνθρωπον εἶναι ἐλεύθερον και πολίτην Ρωμαῖον. »

Ἀπὸ τοῦ ῥαβδίου δὲ τούτου, ὃ καὶ *festuca*, ὃ ἐστὶ *Κάρφος*, ἐκαλεῖτο, καὶ τὸν *Καρπιστήν* παρωνομαῖσθαι, τροπῇ τοῦ *φ* εἰς τὸ *π*. « *Κάρφος* . . . κεραία ξύλου λεπτή (*baguette, houssine*) » φησὶν Ἡσύχιος. — ἘΔ. 81, διαβάλης] ΔΓ, διαβάλλης. — ἘΔ. 82, περιβάλλη.] ΔΓ, περιβάλη. — ἘΔ. 84, ὡς οὐδενί. . . οἶόν ἐστι χύτρα.] Ἄσκει οὕτω προσπάσχειν αὐτῷ, ὡς πράγματι δυνατῷ ἀφαιρεθῆναι, ἢ ἀπολέσθαι. (Ἴδε *Ἐγχειρδ.* III). — ἘΔ. 85, ἐπιδῶς] ΔΓ, ἐπίδος. Τὸ δὲ ἐξῆς, τὴν φαντασίαν, κατ' αἰτιατικὴν, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. Διὸ γραπτέον, « ἐπιδῶς (ἢ ἐπίδος) σεαυτὸν τῇ φαντασίᾳ » ὡς εἰκάζεν ὁ πρὸ ἑμοῦ ἢ συντομώτερον, « ἐπιδῶς τῇ φαντασίᾳ » προσυπακουομένης τῆς ἀντωνυμίας, κατὰ τὸ (*Εὐριπιδ. Φοινισσ.* 21),

Ὁ δ' ἠδονῆ δούς ἔς τε βκκχεῖτον πεσών.

— ἘΔ. 86, σύκον. . . ἂν δὲ χειμῶνος ἐπιποθῆς.] Ἴδε *Μάρκ. Ἀντων.* ΙΑ', λγ'. — ἘΔ. 88, ἐν αὐτοῖς οἷς χαίρεις τινί] ἐν αὐτῇ τῇ *χαρᾷ* ἢ χαίρεις διὰ τι εὐτύχημα. — μεταξὺ καταφιλοῦντα κ. τ. λ.] Ἐχρήσατο τούτῳ τε καὶ τοῖς ἐξῆς ὁ *Μάρκος* (ια', λδ'). Ἴδε καὶ τὸ *Ἐγχειρίδιον* (III). — παιδίον.] ΔΓ, παιδάριον. — ἘΔ. 91-92, ἀσταφίδας ἐκ τῆς σταφυλῆς. . . εἰς ἕτερα μεταβολαί.] Ἐχρήσατο καὶ τούτῳ ὁ *Μάρκος* (ΙΑ', λε'). — ἘΔ. 93, Τοῦτ' ἐστὶν ἀποδημία, καὶ μεταβολὴ μικρά.] Διάγραφε τὸν συμπλεκτικὸν, παραινεσάντων τοῦτο καὶ ἐτέρων. — ἘΔ. 94, Οὐκ ἔση· ἀλλ' ἄλλο τι, οὗ νῦν ὁ κόσμος χρείαν ἔχει.] Οὐκ ἔση, ὃ νῦν εἶ, ἀλλ' εἰς ἄλλο τι μεταβληθῆση, οὗ νῦν ὁ κόσμος δεῖται. — ἘΔ. 95, ἐκπληρώση.] ΔΓ, ἐκπληρώσει. — ἘΔ. 96, ὡς ἐλεύθερος κ. τ. λ.] Ἡ προσυπακουομένη, ἢ καὶ προσθετέον τὸν μέλλοντα ὑπαρκτικοῦ ῥήματος· « Ἐσομαι ὡς ἐλεύθερος. » — ἘΔ. 97, Καλῶς σοι γένοιτο.] Ἴσον ἐνθάδε (φησὶν ὁ πρὸ ἑμοῦ) τῷ Οἶδά σοι χάριν. — ἘΔ. 102, οὐ ζητήσω ἄλλον] τόπον. — ἘΔ. 103, καὶ πάλιν ἄλλῳ ἘΛΘΕῖΝ καὶ ἄλλῳ.] Ὁ μὲν νοῦς πρόδηλος, Καὶ πάλιν πρὸς ἄλλον τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιείσθαι, καὶ ἐκ τρίτου πρὸς ἄλλον· ἢ δὲ λέξις ἐσκότισται. Ἴσως γραπτέον ΠΡΟΣΕΛΘΕῖΝ, ἢ ΣΥΝΕΛΘΕῖΝ, ὡσπερ εἰκάσαν οἱ πρὸ ἡμῶν. — ἘΔ. 105, Ἥθειν θνητὸν γεγεννηκώς.] Ξενοφῶν ἐστὶν ὁ εἰρηκῶς τοῦτο, ἀπαγγελθέντος αὐτῷ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ Γρύλλου (*Διογ. Λαερτ.* II, 55). — ἀπακτός.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἑμοῦ, ΔΓ, ἀπότακτος. — ἘΔ. 110, παρακολουθεῖν] νοεῖν, συνιέναι, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις ἔσθ' ὅτε τὸ *suivre*. —

ΕΔ. 113, εἰς Γύραρα πέμπει.] ΔΓ (προσγεγραμμένη κὰν τῷ ἐμῷ ΤΡ), ἀποστέλλει. — ΕΔ. 116, φαγεῖν.] ΔΓ, φυγεῖν· οὐ συνεώρακα, τίμιν ῶ, πλὴν εἰ μὴ ἐγγράπτο Ἀποφυγεῖν, τουτέστι, τὰ μικρὸν ἀνωτέρω κατειλεγμένα, τὴν πενίαν, τὸ δεσμωτήριον, τὰ Γύραρα. — πρὸς ἀφοβίαν, πρὸς ἀλυπίαν.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ, ἐν μὲν τῷ κειμένῳ μόνον τὸ πρῶτον, Πρὸς ἀφοβίαν· τὸ δὲ Πρὸς ἀλυπίαν ἐξῶθεν προσγέγραπται ὡς ΔΓ. — ΕΔ. 117, Καισαριανοί.] Ἴδε τὰ σημειωθέντα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 318) — ὀρδινάτιων δῆξεταιί σε.] Δίκητις, ἀγωγή εἰς δικαστήριον ἐνοχλήσει σοι. Ῥωμαίων ἡ λέξις Ὀρδινάτιων (ordinatio), ἣτις κυρίως ἐλέγετο ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς δίκης (instruction d'un procès), κατὰ τοὺς ἐξηγητὰς τῶν γλωσσῶν· « Ὀρδινάρε λίτεμ, προκχάτζαι δίκην. Ὀρδινάτιο, προκάταρξις » Λέγει δὲ πού (Epistol. CIX) καὶ ὁ Σενέκας, advocato et litis ordinatore. Καὶ ἴσως κὰν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ ἀντὶ τοῦ Ὀρδινάτιων, ἐγγράπτο Ὀρδινάτωρ. — οἱ ἐπιθύοντες... ἐπὶ τοῖς ὀπτικίσις.] Τὴν ἡμαρτημένην ταύτην λέξιν, ὀπτικίσις σημαίνειν ἐνόμισαν οἱ πρὸ ἐμοῦ τὰ καλούμενα τοῖς Ῥωμαίοις officia (λειτουργίας, ἀξιώματα) ἃ καὶ Ὀφφίγια ἔλεγον καὶ ἔγραφον οἱ μεταγενέστεροι Ἕλληνες. Ἴσως ἐγγράπτο ὀπφικίσις, τοῦ ἐλληνισμοῦ δηλονότι ἔνεκα, ἀγνοοῦντος τὸν τοῦ φ διπλασιασμόν. Ὁ νοῦς, Οἱ θύοντες, ἐπὶ τῷ τυχεῖν ἀρχῆς τινὸς ἢ ἀξιώματος· ὃ παρέβαλεν ὁ πρὸ ἐμοῦ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, δ', 47), « Πόσω μείζων αἰτία θυσίας, ἢ ὑπατεία, ἢ ἐπαρχία ; »

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κέ, ΕΔΆΦΙΟΝ 4, ἀπαυδῆσωμεν.] Τὸ Ἀπαυδῆν ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια διὰ τοῦ Ἀποκάμνω καὶ διὰ τοῦ Ἀποστέκομαι, δυσὶ ῥήμασιν ἐπίσης ἐλληνικοῖς ἐρμηνεύει. Παράδειγμα τοῦ πρώτου ἐκ τοῦ Πλάτωνος (Μέν. σελ. 81) « Ἐάν τις ἀνδρεῖος ἦ καὶ μὴ » ἀποκάμη ζητῶν· » τοῦ δευτέρου, ἐκ τοῦ αὐτοῦ (Ἐπιστολ. η') « Πείθοντες... μαλακῶς τε καὶ πάντως (γρ. πράως) μὴ ἀποστῆτε, » πρὶν ἂν κ. τ. λ. » — ΕΔ. 5, νικῶμενος τὴν περίοδον.] Ἐπιθι τὰ σημειωθέντα εἰς τὰ Πολιτικά τοῦ Πλουτάρχου (σελ. 119). — τοῖς ἀποφυγοῦσιν ὄρτυξιν.] Ἐξηγήσατο τοῦτο ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ τοῦ Πολυδεύκου· « Ὄρτυγα ἐνιστάντες τῷ περιγραπτῷ κύκλῳ, ὁ μὲν » ἔκοπτε τὸν ὄρτυγα τῷ δακτύλῳ· ὁ δὲ πρὸς τὴν πληγὴν ἐνδοῦς, ἀνε- » χαίτιζεν ἔξω τοῦ κύκλου, καὶ ἠττάτο ὁ τοῦ ὄρτυγος δεσπότης. » — ΕΔ. 6, παιδισκαρίου] θεραπαίνης. — ΕΔ. 9, τὰ πρῶην λέγεις.] Ἴσ. γρ. τὸ Πρῶην λέγεις. Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο, Πρῶην, συνεχῶς ἐπι-

φωνεῖς; — ΕΔ. 11, Οἰ πόνοι ἄρα οἰτῶν πειρατηρίων κ. τ. λ.] Ἀσαφές ἔδοξε τοῖς κριτικοῖς τὸ χωρίον, καὶ μοὶ συνδοκεῖ. Ἴσως τοιοῦτόν τι βούλεται λέγειν Ἐπίκτητος· Πειρᾶσθαι χρὴ ἀδιαλείπτως ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβαίνειν, μηδὲ πρόφασιν ποιεῖσθαι τοῦ τοῖς κακοῖς ἐμμένειν τὸ μακρὸν ἔθος καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔθους ἀζήμιον, λέγοντα· Πρώην ἔπραξα τὸ εἰδισμένον ὅτιδῆποτε τοῦτο, καὶ οὐδὲν μοι κακὸν ἀπὸ τῆς πράξεως προσεγένετο· διὰ τί μὴ καὶ νῦν πράξω. Ἴσως δὲ καὶ μάτην ἔσομαι πεπολεμηκῶς ἀμάχῳ ἔθει. Ἐγὼ δὲ σοι λέγω, Μὴ ἀποκάμης πειρώμενος τοῦ τοιοῦτου πολέμου· νικήσεις γὰρ ποτε. Κἂν ἅπαξ νικήσης, ὅμοιος ἔσῃ τῷ μηδέποτε ἠττηθέντι. Οἰ πόνοι ἄρα τοῦ μὴ παύεσθαι πειρώμενον ὠφέλιμοί εἰσι, κἂν τε ἐκόντες (τουτέστιν ἐκ παρασκευῆς καὶ τοῦ βελτίους γενέσθαι ἕνεκα), κἂν τε ἄκοντες (τουτέστιν ἀφοσιώσεως χάριν) αὐτοὺς ὑπομένωμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κς', ΕΔΑΦΙΟΝ 1, φιλοτεχνούντες.] Τὸ φιλοτεχνεῖν ἐνθάδε, δύναται τὸ τῶν Γάλλων s'ingenier. — ΕΔ. 5, οὐχὶ καὶ ἡ αὐτή.] Κακῶς πλεονάσαι ἔοικεν ὁ σύνδεσμος. — καὶ ΤΟΥΣ ἀρχὰς τὰς μεγίστας ἄρξαντας.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΤΑΣ. — ΕΔ. 7, οὐ γράφειν;] Προσθετέον τὸ, Δύνασαι, ὡσπερ εἶκασαν οἱ πρὸ ἐμοῦ, ἢ γοῦν προσυπακουστέον. — ΕΔ. 8, Εἴ σου οἱ γονεῖς πένητες ἦσαν, ἢ ἄλλοις γε κληρονόμους ἀπέλιπον, ἢ καὶ ζῶντες κ. τ. λ.] ΗΔ ΑΤ... ἦσαν, ἄλλοις δὲ κληρονόμους, καὶ ζῶντες. — ΕΔ. 9, τὸ αἰσχρὸν ψεκτόν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), τὸ αἰσχρὸν ψεκτόν ἐστι. — ΕΔ. 10, δέδοται... δεδομένα.] ΗΔ τὸ Δέδοται, ἐκ δὲ ΔΓ τὸ Δεδομένα, ΑΤ, δίδοται... διδόμενα. — ΕΔ. 12, μὴ κλέψῃ] ΔΓ προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ), μὴ κλέψῃ τί. — ΕΔ. 13, ἢ οὐ δύναμαι φέρειν.] Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. διαγέγραπται τὸ εἰς μηδὲν χρήσιμον ἀπαρέμφατον τοῦτο. — ΕΔ. 14, περὶ τὸν τελευταῖον... τόπον] ἓνα τῶν τριῶν, ὧν ἐν τοῖς πρόσθεν (III, β', 1-2) ἐμνημόνευσε. — ΕΔ. 15, Οὐκ ἔδει τι προσκτῆσασθαι.] Εξ ΕΔ προσέθηκα τὴν ἀντωνυμίαν. — τίνα πάποτ' εἶδες.] ΔΓ, τίνα ποτ' εἶδες. — Θριγκὸν... μηδενὶ τειχίῳ κ. τ. λ.] « Θριγκὸς (καθ' Ἡσύχιον), ἡ στεφάνη τοῦ τείχους, » περίφραγμα ὡς περίβολος· ἡγουν τὸ ἀνώτατον τοῦ τείχους κ. τ. λ.» — ΕΔ. 18, προσθέσθαι τῇ διοικήσει] ἀκολουθήσαι, πεισθῆναι τῷ διοικοῦντι τὸν κόσμον θεῷ. — ΕΔ. 22, κεφαλὴν αὐτοῦ ΛΑΒΕ.] Γραπτέον, οἶμαι, ΒΑΛΕ, καὶ τὸ Αὐτοῦ οὐκ ἀντωνυμίαν, ἀλλ' ἐπίρρημα ἐκδεκτέον, συνώνυμον τοῦ Ἐνταῦθα. Εἰσὶ γὰρ ῥήματα τοῦ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ, ΙΙΙ, κς', ΙV, ά. 403

τρίβοντος πρὸς τὸν τριβόμενον, ὡσπερ καὶ τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα. — ΕΔ. 26, κυνὸς... οὐδ' ἀλεκτρούνοσ] τοῦ μὲν διὰ τὸ φυλακτικὸν, τοῦ δὲ διὰ τὸ ἀγγελτικὸν τῆσ ἡμέρασ. — ΕΔ. 27, λίπωσιν.] ΔΓ, λείπωσιν. — ΕΔ. 31, ἐπετάσσετο] προσετάσσετο ὑπὸ τοῦ Εὐρυσθέωσ. — ΕΔ. 33, ναυαγὸσ.] Αὶ ἐκδόσεισ καὶ τὰ ἀντίγραφα προπαροξυτόνωσ, Ν α ὑ α γ ο σ, ὃ κατὰ χώραν εἶασεν ὃ πρὸ ἐμοῦ. Ὡξυνα Ἀρκαδίῳ (σελ. 90) πεισθεῖσ « Ὅσα ἔχει κατ' ἀρχὴν τὸ ναυ, προπα- » ροξύνεται, Ναυαρχοσ, Ναυκλῆροσ, Ναύλοχοσ. Τὸ δὲ Ναυπηγὸσ, Ναυηγὸσ, ὀξύνεται. » — Ὡσπερ λέων.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. ζ', 130) — ΕΔ. 37, Ὡσ Μάνησ.] Δούλων ὄνομα ὃ Μάνησ, ἀπὸ τῆσ χώρασ (Ἰδ. Στράβων. σελ. 304) — ΕΔ. 39, ἀκούσματα.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, ἀσκήματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Κεφάλαιον ά, Ἐδάφιον 2, προπίπτων.] Ἴσον τῷ Προπέτησ, ὡσπερ ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, παραθέντεσ καὶ τὸ ἐν τοῖσ πρόσθεν (ΙΙ, ά, 10), ἔνθα τὸ Ἐξαπατηθῆναι συνῆψε τῷ Προπεσειν, ὡσπερ ἐνθάδε τὸν Ἐξαπατώμενον τῷ Προπίπτοντι. — ΕΔ. 7, Τῶν τρισ πεπραμένων] τῶν πολλακίσ πωληθέντων, τῶν πολλοῦσ σχόντων δεσπότασ· ἐτέροσ τῶν λεγομένων Τριδούλων, τουτέστι τῶν ἀπὸ προγόνων δούλων, οὓσ κακῶσ εἶσ τῶν σχολιασάντων τὰ τοῦ Σοφοκλέουσ ἔπη (Οἰδ. Τυρ. 1062),

Θάρσει. Σὺ μὲν γάρ, οὐδ' ἂν ἐκ τρίτησ ἐγὼ
Μητρὸσ φανῶ τριδουλοσ, ἐκφανεῖ κακῆ,

συνέχεε τοῖσ τριπράτοισ. — ΕΔ. 14, Νῆ τὴν Καίσαροσ Τύχην, ἐλεύθεροὶ ἐσμέν.] Ἀστείωσ λέλεκται, οἶον ὀξύμωρον, Δουλελεύθεροὶ· Εἰσ τοσοῦτον γάρ χαμερπίασ ἐληλάκεσαν οἱ τότε Ῥωμαῖοὶ καὶ οἱ ὑπὸ Ῥωμαῖοῖσ τελοῦντεσ, ὥσπερ ὀμνύναι τοῦσ ἐαυτῶν Καίσαρασ, ἀπ' αὐτοῦ ἀρξαμένοσ τοῦ Ἰουλίου, μετὰ πλείονοσ θερραπείασ ἢ τοῦσ θεοῦσ. Πρώτῳ γάρ τῷ Ἰουλίῳ Καίσαρι ἐψηφίσατο σὺν πολλοῖσ ἄλλοῖσ ἢ Σύγκλητοσ καὶ τὸ ὀμνύναι « Τὴν τε ὑγείαν καὶ τὴν τύχην αὐτοῦ. » Ὁ δὲ Καλιγόλασ καὶ πολλοῦσ τῶν ἐπισήμων ἀνεῖλεν, οὐδὲν ἔχων αἰτιάσαθαι

ἕτερον, ὡς φησιν ὁ Σουετώνιος, ἢ ὅτι οὐδέποτε ὠμομέγεσαν τὴν αὐτοῦ Τύχην, quod nunquam per Genium suum dejerassent (Sueton. Caligul. 27) — ἘΔ. 17, τοῦ Καίσαρος ἂν σέ τις κ. τ. λ.] ἐάν σέ τις ἀναγκάσῃ καταφιλῆσαι τοὺς πόδας τοῦ Καίσαρος, ὑβρίζεσθαι νομίζεις καὶ δεινῶς τυραννεῖσθαι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐλέγετο καὶ ἐνομίζετο παρὰ τῶν τότε Ῥωμαίων. Νῦν δὲ οἱ καταφιλοῦντες τοὺς πόδας τοῦ ἐν τῇ ὑπὸ Καισάρων βασιλευμένη τὸ πάλαι πόλι βασιλεύοντος Πάπα, οὐ νομίζουσιν ὑβρίζεσθαι, ἐπειδὴ ἐκούσιοι τοῦτο ποιούσι. — ἘΔ. 19, ὁ Θρασωνίδης.] Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ, ὅτι τὸν Μισοῦμενον (δράμα οὕτω καλούμενον) αἰνίττεται τοῦ Μενάνδρου, ἐν ᾧ Θρασωνίδης τις παράγεται στρατιώτης, ἀλαξονευόμενος ἐπὶ ταῖς στρατείαις αὐτοῦ. — Γέτας] ὁ τοῦ Θρασωνίδου δοῦλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἢ δῆλον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Μενανδρείου δράματος, ἔνθα ὁ Θρασωνίδης, τοὺς θεοὺς μεμφόμενος (διὰ τὸ μισεῖσθαι δηλονότι ὑπὸ τῆς ἐρωμένης), καὶ ταῦτα λέγει πρὸς τὸν οἰκεῖον δοῦλον

————— Ἀλλὰ ποῦ θεοὺς

Οὕτως δικαίους ἐστὶν εὔρειν ᾧ Γέτα;

(Ἴδε Μενανδρ. Λείψ. ἐκ τοῦ Μισουμ. σελ. 126). — ἘΔ. 20, Παιδισκάριον.] Ἐκ τοῦ Μενάνδρου καὶ ταῦτα ἅπερ οὕτως ᾠήσῃ δεῖν ἀποκαταστῆσαι, ἐντείνας εἰς ἰαμβεῖα καὶ διορθώσας, διὰ τὸ μέτρον, Καταδεδοῦλωκ' εὐτελές, ΑΤ, Καταδεδοῦλωκεν εὐτελές, καὶ Οὐδὲ εἶς γε τῶν, ΑΤ, Οὐδεῖς τῶν.

Παιδισκάριον με καταδεδοῦλωκ' εὐτελές,
Ὅν οὐδὲ εἶς γε τῶν πολεμίων πώποτε.

— ἘΔ. 23, πλὴν κχι τότε πῶς; [ὡς] μὴδ' ἐπιθυμεῖν ἢ φοβεῖσθαι; [Οὐχ] οὕτως ἐλευθερίας εἶχε.] ΗΔ, ΑΤ, « πλὴν καὶ τότε πῶς; μὴδ' » ἐπιθυμεῖν, ἢ φοβεῖσθαι; οὕτως ἐλευθερίας εἶχε. » Ὁ νοῦς, Πλὴν καὶ τότε πῶς ἐπαίρεται ὁ Θρασωνίδης; μὴν ὡς παύσασθαι ἐπιθυμῶν ἢ φοβούμενος; οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἦν ἐλεύθερος. — ἘΔ. 25, τίς δ' ἂν] τῶν λεόντων. — ἘΔ. 31, Τί σοι ἐσί.] Γραπτέον, οἶμαι, Τί σοι ἔτι, ἢ Τί σοι ἔσαι. Τὸ δὲ περὶ τῆς Διογένους ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Περσῶν βασιλέα, ἐξ ἱστορίας εἴκειν εἰληφέναι Ἐπίκτητος, πλὴν εἰ μὴ τὰ λελεγμένα τῷ Διογένει, ἐν ταῖς ὁμιλίαις εἰς ἐπιστολὴν μετέπλασεν.

— ΕΔ. 33, τοῖς εἰκοσῶναις.] Τοῖς τὴν εἰκοστὴν ὠνούμενοις τελῶναις· κατὰ τοὺς ἀλλαχοῦ (Λυκούργ. Κατὰ Λεωκρ. σημ. σελ. 49) μνημονεύοντες Πεντηκοστολόγους. — ΕΔ. 35, ποῖ φάγη.] ΔΓ, πῆ φάγη. [Ἴσως δ' οὐδέτερον ὀρθόν, ἀλλὰ χρὴ γράφειν, Τί φάγη. — φάτην.] τράπεζαν, ὧδε, κατὰ παιδιὰν δηλονότι· οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων τρεφόμενοι, οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἐν φάτην τρεφόμενων κτηνῶν. — ΕΔ. 38, ἐὰν δακτυλίους κ. τ. λ.] Οὐκ ἐφείτο δακτυλιοφορεῖν πλὴν τοῖς ἱππέυσι, εἶτα δὲ καὶ τοῖς ἀπελευθέροις συνεχωρήθησαν οἱ δακτύλιοι. — ΕΔ. 39, δευτέραν αἰτεῖ στρατείαν κ. τ. λ.] Πηρατίθει τούτοις τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 346) σημειωθέντα. — ΕΔ. 41, ἵνα μὴ μωρὸς ᾖ.] Πρὸ τῶν ῥημάτων τούτων ἕτερα ἅτινα ἐξερρύθηκα τοῦ χωρίου ὑπετόπασαν οἱ πρὸ ἡμῶν. Οὐδὲν, οἶμαι, ἐξερρύθη· ἀλλὰ συναπτόεν ταῦτα τοῖς προηγουμένοις οὕτως· « Τότε τὴν καλλίω » καὶ λιπρωτάτην δουλείαν δουλεύσει· ἵνα μὴ μωρὸς κ. τ. λ. » τουτέστι, Τότε δούλος γενήσεται καὶ δούλος λιπαρὸς καὶ λαμπρὸς· ἵνα παύσεται μωραίων, εἰ οἶόν τε, καὶ μάθῃ τὰ εἰρημένα ὑπὸ Σωκράτους. — ΕΔ. 43, τῷ δ' ὅτι ὁ Καῖσαρ κ. τ. λ.] Ἐσημειώθη τὸ ἀνακόλουθον ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ· ὧφειλε γὰρ εἶναι, Ὁ δ', ὅτι ὁ Καῖσαρ οὐχ ἔλεως αὐτῷ ἔστι. — ΕΔ. 44, ἀποικονόμητον.] Ἀπωστόν (propulsandum) ὡσπερ ἠρμήνευσεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κατ' οἶκον ἀγωγῆς· ἐπεὶ γὰρ οἰκονομεῖν ἔστι, τὸ τὰ χρήσιμα τῇ οἰκίᾳ πορίζεσθαι καὶ φυλάσσειν, εἰκότως ἀποικονομεῖν λέγεται· ἂν ὁ τὰ ἄχρηστα μὴδὲ τὴν ἀρχὴν εἰσέρχεται ἐπιείκως. — ΕΔ. 47, ἀλλ' ἄλλος. . . Ἡδὴ ἐγρηγορεῖ κ. τ. λ.] Ἄλλος μὲν ἔρχεται μοι ἀπαγγέλλον, ὅτι ὁ Καῖσαρ ἤδη ἐγρηγορεῖ· ἄλλος δὲ, ὅτι ἤδη ἐξέρχεται τῆς οἰκίας. — ΕΔ. 48, ἂν μὲν μὴ κληθῇ] εἰς δεῖπνον ὑπὸ τοῦ Καίσαρος. — ΕΔ. 50, ἀναληθής.] Παρώξυνα τὴν λέξιν (ΑΓ, ἀναληθής), οὐδὲ τοῦ πρὸ ἐμοῦ τοῦτο ἀποδοκιμάζοντος· οὐδὲν γε μὴν ἥττον ἡμαρτημένην κρίνω, καὶ τρεπτόεν οἶμαι εἰς τὸ Ἀνάληθτος, ὡς ἔδοξε τισι τῶν κριτικῶν, ἢ εἰς τὸ μακρῶ πιθανώτερον, Ἀναλήθης. — ΕΔ. 53, κατατάξεως.] ΔΓ (ἴσως ἀμείνων), καταστάσεως. — Οὐκ ἂν εἴη ἐλεύθερος.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸ ῥῆμα. — ΕΔ. 57, μὴ μοι πάππους κ. τ. λ.] μὴ ἐξέταζε, εἰ οἱ πάπποι ἢ πρόπαπποι αὐτοῦ ἦσαν ἐλεύθεροι, μὴδὲ ζῆτει, τίς αὐτὸν ἐώνηται ἢ πέπρακε. — ΕΔ. 58, Ἄν οὖν μὴδὲν τούτων μὴ ποιῇ.] Περιττὴ ἢ δευτέρα ἀπαγόρευσις, πλὴν εἰ μήτις εἰς τὸν συμπλεκτικόν, Μὲν, τρέπειν βούλοιο, ὡσπερ εἶκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. —

ἀναγκασά.] Τύπῳ παθητικῷ (ἀναγκαζόμενα), ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἀναγκαστικά (ἀναγκάζοντα) κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Ἰσοκρατ. Μέρ. Β', σελ. 473) διὰ μακρῶν σημειωθέντα. — ἀνοχὰς ἔχοντα ἐν Σατορναλίαις], δοῦλον ἐξουσίαν λαβόντα παρὰ τοῦ δεσπότητος τρυφᾶν ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Κρονίων, ἐν ἣ, ὡς ὁ Λουκιανός (Τὰ πρὸς Κρόν. § 7) φησι, « Κρότος καὶ ᾠδὴ καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ θούλοις καὶ » ἐλευθέροις. » — ἘΔ. 59, Πᾶς ὅς ἂν ἘΞΟΥΣΙΑΝ ἔχη.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΥΤΕΞΟΥΣΙΑΝ, ὅπερ εἰκὸς τυπογραφικῶς ἡμαρτήσθαι, ἐπεὶ ἐν ταῖς σημειώσειςι, γράφει, ὡσπερ ἡμεῖς, ἐξουσίαν. Ὁ δὲ λέγει, ὅτι ἔλειπεν ὁ δυννητικὸς ἐν ἀπάταις ταῖς ἐκδόσεσι τοιοῦτόν ἐστι· οὐμενοῦν ἔλειπεν, ἀλλὰ κακῶς προσεκεκόλλητο τῷ ἐξῆς ὀνόματι, ὡσπερ ἐστὶν ἰδεῖν ἐν τῷ ἐμῷ ἀντιτύπῳ TP, γεγραμμένον, « Πᾶς ὅς ἂν ἐξουσίαν » ἔχη· » ὅθεν εἰκὸς γεννηθῆναι τὸ Αὐτεξουσίαν. — ἘΔ. 60, ἀλλὰ θάνατον.] Ἐκ ΔΓ (ἣν ἐπήνεσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ) ΑΤ, ἀλλὰ τὸν θάνατον. — ἘΔ. 61, ΘΕΪΟΝ ἄρα ἐστίν.] ΘΕΪΟΣ ὄφειλε μᾶλλον γεγράφθαι. — Γενόμενον.] Γραπτέον, οἶμαι, γινόμενον, τουτέστι τὸ συμπεριαινόμενον ἐκ τῶν δύο προτάσεων, τῆς τε, Τὸ ἔχον ἐξουσίαν κ. τ. λ. καὶ τῆς, Οὗτος δ' ἔχει κ. τ. λ. — ἘΔ. 64, ἡ ἐπιστήμη τοῦ βιοῦν.] Ἦν ὁ Μάρκος (Ζ', ξά) ἐνὶ ὀνόματι, Βιωτικὴν, ἐκάλεσε. — ἘΔ. 66, ἡ ἀποθανεῖν.] Οὐκ ἀλόγως ἠπόρησεν ὁ πρὸ ἐμοῦ περὶ τούτου, ὑποπτεύσας μὴ ποτε ἐγέγραπτο, Καὶ μὴ ἀποθανεῖν. Τὸ γὰρ ἀποθανεῖν ἐν τοῖς Εῖς ἡμῖν ἔδει τετάχθαι, ὡς, διὰ γε τὴν συγχωρουμένην τοῖς Στωϊκοῖς εὐλογον τοῦ βίου ἐξαγωγὴν. Ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι καὶ τῶν Οὐκ ἐφ' ἡμῖν λέγοιτ' ἂν, κατὰ τὴν κοινὴν δόξαν, εἴ γέ τις ὀρέγοιτο μὲν τοῦ θανάτου, οὐ κρίνοι δὲ (ὡσπερ οὐδὲ κρίνουσιν οἱ πολλοὶ) προσήκειν αὐτῷ ἀποκαρτερῆσαι. — ἘΔ. 67, Τοὺς δ' Ἴππους; Τούτων μὲν οὐδέν.] Γράφε, « Τοὺς δ' Ἴππους; » Οὐ. Τούτων μὲν οὐδέν. » ἐπαναλαμβάνων τὴν ἄρνησιν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον. Τὸ γὰρ Οὐδέν, ἀνακεφαλαίωσις ἐς πασῶν τῶν προηγησαμένων ἀρνήσεων. — ἘΔ. 73, καὶ ἀκώλυτον.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὸν σύνδεσμον. Οὕτως ὑποβάς (§ 75) ἐρεῖ, « Τῶν σῶν. . . καὶ τῶν » ἀκωλύτων. » — ἘΔ. 74, ἡ ἀπλῶς χρῆσθαι ταῖς προσπιπτούσαις φαντασίαις.] Ἀπλῶς, ἄνευ προθέσεως ἢ ἐπιβολῆς. — ἘΔ. 79, οὕτως ἔχειν σε δεῖ.] ΔΓ, « οὕτως ἔχειν σοῦ δοκεῖ· » καλὴ, ἴσως δὲ καὶ γνησία, ἐὰν ἐπιδιορθώσης, γράφων κατὰ προστακτικὴν ἔγκλισιν, Οὕτως ἔχειν σε δόκει, ἢ, ὡσπερ ἤρесе τῷ πρὸ ἐμοῦ, Οὕτως

ἔχειν σου. (ἢ σοι) δόκει. — στρατιώτης ἐπιλάβηται.] Οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν καιρῷ πολέμου· τότε γὰρ οἱ στρατευόμενοι, οὐ μόνον ὄναριων, ἵππων, καὶ ἄλλων κτηνῶν, φορτηγῶν ἢ εἰς τροφήν χρησίμων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀργυρίου, καὶ αὐτῶν τῶν ἀγόντων ἀδεῶς ἐπιλαμβάνονται, ἵνα κατορθώσωσι τὸν πόλεμον τῷ στρατολογήσαντι αὐτοὺς δεσπότη. — ἘΔ. 80, Σαγματία.] Οὐχ ἕτερα τῶν ἐν τῇ συνήθειᾳ Σαγμαρίων· ὑποκοριστικὸν γὰρ ἐστὶν ἐκάτερον τοῦ Σάγμα, ἰδίως λεγομένου ἐπὶ τοῦ ἐπισρώματος τοῦ ὄνου, ὡσπερ τὸ Ἐφίππειον, ἐπὶ τοῦ Ἴππου. — Ὑποδημάτια.] Ταῦτα δὲ πάντως ἕτερα ὧν νῦν χρώμεθα ἡμικυκλίαν σιδηρῶν ἐλασμάτων, ὡσπερ καὶ τοῦνομα (Ὑποδημάτια) δηλοῖ. Οὐπω γὰρ, κατ' Ἐπικτήτον, ἦσαν ἐν χρήσει τὰ προσηλούμενα ταῖς ὀπλαῖς τῶν ὑποζυγίων σιδηρᾶ ἐλάσματα· ἃ ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἰδίως Πέταλα ὀνομάζει, τῶν πρὸ ἡμῶν Γραικορωμαίων Σεληναῖα καλεσάντων αὐτὰ, ἀπὸ τοῦ σχήματος. Ὑπέδουν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τοὺς πόδας τῶν ὑποζυγίων, ἕνεκα τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμασιν, ἃ καὶ Καρβατίνας ἐκάλου, ἢ πεπλεγμένοις ἐκ σπάρτου ἢ τινος ἐτέρας ὕλης λυγῶδους ὑποδήμασιν· ὡς πού καὶ Γαληνὸς λέγει· « Σπάρτος, » ἐξ οὗ πλέκουσιν ὑποδήματα τοῖς ὑποζυγίοις » (Schneider Λεξικ. λέξ. Σπάρτον)· μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ παρὰ πολλοῖς τῶν ἔθνῶν ἔτι καὶ νῦν σωζομένη τῆς τοιαύτης ὑποδέσεως τῶν ὑποζυγίων χρῆσις. (Ἴδε τὸν BECKMANN, *Beytr. zur Gesch. der Erfind.* B. III, 5. 122-154.) — ἘΔ. 81, ταῦτα πρὸς ἑαυτὸν] τὰ ἀκώλυτα. — ἐκεῖνα] τὰ κωλυτά. — ἐνταῦθα ἐπιστρόφως] ἐπὶ τὰ ἀκώλυτα φροντίζειν τῆς ὀρέξεως. — ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἔκκλισιν] ἐπὶ τὰ κωλυτά φροντίζειν τῆς ἐκκλίσεως. — ἘΔ. 82, οὐ μᾶλλον ἢ τὸν θεόν] οὐ μᾶλλον σε ἢ αὐτὸν τὸν θεὸν δύναται ἐμποδίσει. — ἘΔ. 83, ὑπὲρ τῶν οὐδέν.] ΔΓ, ὑπὲρ τῶν μηδέν. — ἐμελέτας.] Προειλόμην τὴν τινῶν ἐκδόσεων γραφῆν, ἀντὶ τοῦ ἐμελέτησας. — ἘΔ. 84, καὶ λύπη παρόντων.] Προσυπακουστέον τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν, Τοῦτων καὶ λύπη παρόντων. — καθεσταμένην] εὐσταθῆ, ἀμετεώριστον. ΗΔ, ΑΤ, καθεσταμένην — καὶ ὠστικόν.] Ἴδε τὸν Μάρκον (Θ', γ'). — ἘΔ. 86, Πῶς οὖν ἀκρόπολις κ. τ. λ.] Ἐξερρήθη τι ἴσως τοῦ χωρίου· οὐ γὰρ ἀληθές ὃ λέγει, ὅτι ἀκρόπολις (κυριολεκτικῶς λεγομένη ὡσπερ ἐνταῦθα) οὐ καταλύεται σιδηρῷ οὐδὲ πυρὶ. Ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ ἔν τιε τῶν ἀντιγράφων προσγεγράφθαι σχόλιον ἢ ἐξήγησιν τήνδε· « Ἀκρόπολις τῶν πραγμάτων δηλοῦσι. » Ἴσως ἀναπληροῦν ἐστὶ τὸ

κείμενον μικρᾶ τινι προσθήκη, « Πῶς οὖν ἢ ἐν ἡμῖν ἀκρόπολις » καταλύεται; » κατὰ τὸ ἐξῆς εἰρημένον. Παράβαλε ταῦτα τοῖς ἐξῆς (IV, ε', 25-26) ῥηθησομένοις — τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν] τὸ Ἡγεμονικόν. — ἀποβεβλήκαμεν] καταβεβλήκαμεν, δεῖν γράφειν ᾧετο ὁ πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 87, ἐκβαλεῖν.] ΗΔ, ΑΓ, ἐκβάλλειν. — Εἰδ. 88, τί ἔτι ἀποτεριχίζω τὴν ἀκρόπολιν.] Ἐπὶ τοῦ καθαιρῶ ᾧδε τὸ Ἀποτεριχίζω, ὡσπερ καὶ παρὰ τῷ (οὐ πολὺ νεωτέρῳ Ἐπικτήτου) Πολυαίνῳ (Στρατηγημ. Α', γ', 5). — Εἰδ. 89, ἐγὼ δ' οὐ ΠΩΠΟΤΕ θέλων ἐκωλύθην, οὐτ' ἠναγκάσθην.] Ἐξ ἀντιγράφων ὁ πρὸ ἐμοῦ, ΑΓ, « ἐγὼ δὲ πῶποτ' οὐ θέλων ἐκωλύθην, οὐτ' ἠναγκάσθην. » Ἰσ. ἐγγέρ. « ἐγὼ δ' οὐτε ποτε θέλων ἐκωλύθην, οὐτ' ἠναγκάσθην. » — κἀγὼ θέλω.] Τῇ λέξει μόνῃ διενήνοχε τοῦ ἐν τῇ κυριακῇ προσευχῇ, « Γενηθήτω τὸ θέλημά σου. » — Εἰδ. 90, Ἀποθανεῖν με θέλει; σρεβλωθῆναί με θέλει;] Τὰς ἐξ ταύτας λέξεις προσέθηκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, τοῦ συναρτῆσαι χάριν τοῖς ἐχομένοις. — Στρεβλωθῆναί οὖν θέλω.] Τὰς δὲ τρεῖς ταύτας εἴληφεν ἐξ ἀντιγράφου, προσγεγραμμένας καὶ ἐν τῷ ἐμῷ TP. — Εἰδ. 94, τῷ πλουσίῳ.] Ἐκ ΔΓ εἰκὸς προσειληφῆναι τοὺς πρὸ ἐμοῦ τὸ ἄρθρον, ὃ προσγέγραπται καὶ ἐν τῷ ἐμῷ TP. — Εἰδ. 95, καὶ οὗτος θνητός ἐστιν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη ἐν τῷ ἐμῷ TP.) δίχα τοῦ ῥήματος, Καὶ οὗτος θνητός. — Εἰδ. 96, Ἄν δ' αὐτός] ὁ Καίσαρ. — Εἰδ. 97, σύνοθον] συνοδοιπόρον. — Εἰδ. 99, προσκατατάξαι.] Ἴσως ἐξεῤῥύη τὸ ἄρθρον (τὸ προσκατατάξαι). — Εἰδ. 100, τὰς Ὀρμάς τοῦ Θεοῦ.] Ἄπορον εἰκότως ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ τὸ Ὀρμάς, ἐπὶ Θεοῦ λεγόμενον. Ἴσως ἦν Ἀρχάς· ἢ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλ' ἐκδεκτέον τὸ Ὀρμάς ἐπὶ τοῦ Ἀφορμάς, τουτέστι τὰς πρώτας κινήσεις ἐπὶ τὴν δημιουργίαν, τὸ δόγμα τοῦ δημιουργῆται. — Εἰδ. 101, ὅτι ἡλίθιος ἔσομαι] ἐάν ἀντιτείνω. — ἔτι πρότερον] πολὺ μᾶλλον. — Εἰδ. 104, συμπομπεύσοντα.] Οὐ δηλοῦσιν αἱ τοῦ πρὸ ἐμοῦ σημειώσεις τὴν προτέραν γραφὴν, συμπολιτεύσοντα, οὐδ' ὅθεν εἴληφε τὴν παραῤῥησαν, συμπομπεύσοντα, ἧτις προσγέγραπται ἐν τῷ ἐμῷ TP. — Εἰδ. 106, τί ὑπολείπεται;] Ἐάν οἱ πρῶτοι γεννηθέντες μὴ ἀποθνήσκωσιν, οὐδὲν ὑπολείπεται τοῖς ἐπιγεννωμένοις, οὔτε χώρα, οὔτε οἰκῆσις, οὔτε τὰ ἐπιτήδεια. — ἀνίκανος] ᾧ οὐδὲν ἐστιν ἰκανὸν, ὃ μηδέποτε λέγων, Ἄλις. — Εἰδ. 107, τεκνία.] ΔΓ, τεκνίδια. — οὐχὶ καὶ τοῦ σέ.] Ὄφειλεν εἶναι, Οὐχὶ τοῦ καὶ σέ, σημειωσαμένων καὶ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — Εἰδ. 108, Καὶ εἰ μὴ ποιεῖ σοι]

εἰ μὴ σοι συμφέρεῖ. Μηδὲν δέον πλεονάσαι ἔοικεν ὁ πρῶτος σύνδεσμος. — ὑμνωσί τε.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, ὑμνωσί δέ. — Εἰ Δ. 109, ἀπολελειμμένους τῆς πανηγύρεως] τοὺς μὴ παραγινόμενους εἰς τὴν πανηγυριν. Τὸ δὲ Ἀπολελειμμένους ἐκ ΔΓ εἴληφεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ Ἀπολελυμένους. Τοῦ ἐμοῦ ΤΡ. τὸ κείμενον διὰ τοῦ ἠ, Ἀπολελημμένους ἴσως οὐ κακῶς. Ἀπολελημμένοι γὰρ (παρὰ τὸ Ἀπολαμβάνω) λέγοντ' ἂν οἱ ἀπειργμένοι, οἱ ἀποκεκλεισμένοι. — Εἰ Δ. 110, Μὴ πρόσπασχε αὐτοῖς] μὴ πρόσκεισο αὐτοῖς, μὴ ὑπεραγάπα αὐτά. Τὸ Προσπάσχειν ἐρμηνεύσκις ἂν ἀκριδῶς εἰς τὴν Γάλλων φωνήν, s'affectionner à. Ἔστι δ' οὖ καὶ διὰ τοῦ s'intéresser à, ἡ pour, ἐρμηνεύειν καλῶς ἔχει. Ἐντεῦθεν ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια τὸ παρὰ τοῖς Γάλλοις tâcher διὰ τοῦ Προσπαθῶ (συνωνύμου τῷ Προσπάσχω (ἴδ. ἀνωτ. III, κδ', 82), καὶ τοῦ Πασχίζω, ἐρμηνεύει οἷς γὰρ προσπάσχομεν, ταῦτα καὶ σπουδάζομεν ἐκτελέσαι, ἢ ἑαυτοῖς περιποιήσασθαι. — ἀναγκαῖα, καὶ οὐκ ἔσται.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἔστι. — Εἰ Δ. 111, ἀπὸ τῶν μικροτάτων. . . . ἀρξάμενος.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XII, § 2). — εὐεπηρεαστοτάτων.] ΔΓ (οὐ χείρων), εὐεπηρεάστων. — πρόελθε.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ πρόσελθε. — Εἰ Δ. 113, ὡς ἐκεῖ] ἐν τῇ σχολῇ. — ἔστω φορτικὸν τὸ ὄνομα] λελεγίσθω, εἰ βούλει, ἀλαζονικὸν τὸ ὄνομα, Φιλόσοφος. — ὅτι καρπιστὴν δίδως] ὅτι σπουδάζεις λυτρωτὴν τινα εὐρεῖν ἐξελούμενόν σε τῆς δουλείας. Ἴδε τὰ ἀνωτέρω (σελ. 399) σημειωθέντα. — Εἰ Δ. 115, ὅτε ἐάλω.] Ἴδε Διογ. Λαέρτ. VI, 74. — Εἰ Δ. 116, πρὸς τὸν δεσπότην.] Ἐνιὰδην, τὸν Κορίνθιον. — Εἰ Δ. 117, εἰ δ' ἀρχιτέκτονα.] Ἐπαναληπτέον (ἐξερρύηκός ἴσως), ἢ γοῦν προσυπακουστέον τὸ ὠσαύτως. — Εἰ Δ. 119, Ἀλλὰ δῆραι ἢ δῆσαι με δύναται.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα τὸ δεύτερον ἀπαρέμφατον μετὰ τοῦ διαζευκτικοῦ. — Εἰ Δ. 120, Ἦν δοκεῖς;] Ὅποιαν τινὰ δοκεῖς; ἀντερωτηματικῶς. Οὕτως ἐχρήσατο καὶ ἀνωτέρω (III, κς', 32) τῇ ἀντωνυμίᾳ. Καὶ ἦν « Εὐρυσθεὺς » μὲν, Ὅς ἦν, οὔτε Ἄργους κ. τ. λ. » Ὁ νοῦς, Ἐρωτᾶς, ἦντινα ζημίαν; Αὐτὸ τοῦτο τὸ δῆσαι αὐτὸν ζημία σοι ἔσται, ἐπειδὴ παύη τοῦ ἀνθρώπος εἶναι, ἐνεργῶν ὡς θηρίον. — Εἰ Δ. 121, πότε ἄμπελος κ. τ. λ;] Ἐπιθι τὸν Μάρκον (Ἡ', ιθ' καὶ μς'). — Εἰ Δ. 123, Ἐλουίδιος] οὖ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, β', 19,) ἐμνημόνευσεν. — Εἰ Δ. 131, Ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ κ. τ. λ.] Παρώξυνα τὸ προστακτικὸν (Ἄγου), καθὰ καὶ ἀνωτέρω (II, κγ', 42).

— ΕΔ. 134, Τί οὖν, οὐχὶ σκέπτη, οὐδ' ἔσκεψαι κ. τ. λ.] ΔΓ, « Τί οὖν οὐχὶ δ' ἔσκεψαι » παραλελειμμένου τοῦ πρώτου ῥήματος. Ἀσαφές τὸ χωρίον. Ἴσ. γρ. (ὡς ἐδοξέ τισι τῶν κριτικῶν), « Τί οὖν » ἔτι σκέπτη; οὐχὶ δ' ἔσκεψαι καὶ βεβούλευσαι; » — ΕΔ. 137, ταῦτα οὐδέτερα] τὸ ἀποθανεῖν, ἢ φυλακὴ κ. τ. λ. — οὔτ' ἐκεῖνα] ἢ ἀπιστία, ἢ προδοσία, ἢ κολακεία καὶ τὰ τοιαῦτα. — ΕΔ. 139, Οὕτως καταμαρτυρεῖται ΦΙΛΟΣ ὑπὸ φιλοσόφου.] Διάφ. γραφ. ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ. Αἰνίττεται (ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ) Σοράνον Βαρῆαν, Στωϊκὸν φιλόσοφον, τὸν ἀναιρεθέντα ἐκ διαβολῆς φίλου καὶ διδασκάλου, τοῦ Στωϊκοῦ Ἐγνατίου Κέληρος. Ἡ ἱστορία παρὰ Τακίῳ (ΤΑΚΙΕ. *Histor.* IV, 10). Τὸν ψευδοστωϊκὸν τοῦτον καὶ διάβολον Κέληρα μαστίζει καὶ ὁ σατυρικός Ἰουενάλιος (*Satyr.* III, 116), λέγων,

Stoicus occidit Baream, dilator amicum,
Discipulumque senex.

— ΕΔ. 140, Σὺ ψυχρὸν καὶ ΤΑΛΑΪΠΩΡΟΝ ὑποληψείδιον, ἐκ λόγων κ. τ. λ.] Ὑπενόει ὁ πρὸ ἐμοῦ, μήποτε γραπτέον ἐστίν, ΟΥ, καὶ ἈΤΑΛΑΪΠΩΡΟΝ, διστάζων ὁμως. Οὐδὲν δ' οὖν ἤττον ἀσαφές τὸ χωρίον, ἡμαρτημένης ἴσως τῆς γραφῆς, ἴσως δὲ καὶ τῆς στίξεως. Καὶ ἡ μὲν πρὸ τῆς ἀντωνυμίας (Σὺ) τελεία στιγμή εἰς μέσην μεταποιητέα εἶναι ἔοικεν, ἵνα συνάπτηται τὰ ἐνθάδε κείμενα τοῖς προκειμένοις, οὕτως, « Τὰ φαινόμενα ἔνδοξεν τὰ δόγματα αὐτοῦ βοᾷ, Οὐ ψυχρὸν καὶ » ἈΤΑΛΑΪΠΩΡΟΝ [εἶ], ἐκ λόγων κ. τ. λ. » — ΕΔ. 141, μεμνημένον. Παραφύλαξον σαυτὸν, πῶς ἀκούεις κ. τ. λ.] Ὅπως ποτ' ἂν ἔχη τὰ προδιωκόμενα, ἐνθάδε γοῦν οὐκ ὤκνησα, μεταποιήσας τὴν στίξιν τοῦ τέως οὕτως ἐστιγμένου, « μεμνημένον, παραφύλαξον σαυτὸν. Πῶς ἀκούεις κ. τ. λ. » τὸ προστακτικὸν (παραφύλαξον), τοῖς ἐπομένοις συνάψαι (ὅπερ ἤρεσκε καὶ τῷ πρὸ ἐμοῦ). Ὁ νοῦς, Παρατήρησον σεαυτὸν, πῶς διατίθῃσαι, ὅταν ἀκούῃς τί τῶν ἀβουλήτων· καὶ οὐ λέγω περὶ μεγάλων ἀτυχημάτων, οἷον ἀποβολῆς παιδίου καὶ τῶν τοιοῦτων, ἀλλὰ καὶ περὶ εὐτελῶν, οἷον, πῶς διατίθῃσαι ἀκούσας, ὅτι ἐξεχύθη σου τὸ ἔλαιον κ. τ. λ. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Παραφυλάττειν (*observer*) ἐνθάδε· ἐπὶ δὲ τῆς προτέρας στίξεως ἐξ ἀνάγκης ἰσοδύναμον αὐτὸ ἐχρῆν ἐκλαβεῖν τῷ φυλάττειν (*conserver*) ὅπερ καταχρηστικὸν ἦν καὶ ἀσύνηδες τῷ Ἐπικτήτῳ, ὁμολογήσαντος καὶ τοῦ πρὸ ἐμοῦ.

— ΕΔ. 142, Ἴνα τις ἐπιστάς κ. τ. λ.] Κατ' ἰδιαιτέραν χρῆσιν ἑλλειπτικὸν ἐκδεκτέον τὸ Ἴνα, ἀντὶ τοῦ πληρεστέρου, « Ἐβουλόμην Ἴνα » ἐπιστάς σοί τις εἶπῃ » καθάπερ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνηθεῖα χρῆται πολλάκις τῷ ἠκρωτηριασμένῳ μορίῳ Νά· οἶον, Νά ἤρχετο κανεῖς νά σ' ἔλεγε, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἩΨελα· καὶ ἐπὶ προστάγματος, Νά ὑπάγῃς αὔριον εἰς τοῦ δεῖνος, ἑλλειπτικῶς τοῦ Θέλω.

— διατεινομένῳ] φιλονεικοῦντι. — ΕΔ. 143, τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ] τοῦ Φιλόσοφος. — ΕΔ. 145, τὸν κύριον τὸν μέγαν] τὸν Καίσαρα. — συνεστραμμένῳ βλέμματι.] Παραπλήσιον τῷ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐφ' ὁμοίας ἐννοίας· « Μὲ στραβὸν βλέμμα » — οἱ τὰς γραιῖας θεραπεύοντες καὶ τοὺς γέροντας] τοὺς μὴδὲν προσήκοντας, ἕνεκα τοῦ κλήρου.

— ΕΔ. 146, Ἄπρυλλα.] Τῶν ἐπισήμων τινὰ πλουσίων γραιῶν εἰκὸς γεγονέναι τὴν Ἄπρυλλαν. — ΕΔ. 147, ἐξευτονοῦντα.] ΔΓ, εὐτονοῦντα.

— ΕΔ. 148, ἀπομύσσοντος,] ΔΓ (οὐ χείρων) ἀπομάσσοντος. — διακρίνοντος.] Χρηστότερον τὸ Ἀνακρίνοντος ἐπὶ τοῦ ἐρωτᾶν, ὡς ἔδοξε καὶ τιμὴ τῶν πρὸ ἐμοῦ. — τῶν ἀλλοτριῶν δούλων] τῶν τοῦ Καίσαρος, ἢ ἄλλου τινὸς τῶν μέγα δυναμένων — ΕΔ. 150, διὰ Φηλικίωνα] οὗ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, ε΄, 17) ἐμνημόνευσεν. — ΕΔ. 151, Σὺ οὖν] ὦ Ἐπίκτητε. — μὴδ' ὀλόκληρον ἔχων] χαλὸς γὰρ ἦν ὁ Ἐπίκτητος. — ΕΔ. 152, οὐ γὰρ ἦν] ἐξ ἐλευθέρων. Ἀλλὰ τοῦτο οὐ συζῆδει τῇ ἰσορίᾳ· ἐλευθέρου γὰρ πατὴρ ἦν ὁ Διογένης, Ἰκεσίου, τραπεζίτου ἐν Σινώπῃ (Ἰδ. Διογ. Λαερτ. VI, 20). Διὸ καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ὑπετόπασεν εὐλόγως ὑπό τινος γραμματικοῦ προσκολληθῆναι τὰς τρεῖς ταύτας λέξεις. — ΕΔ. 153, καὶ ἐπὶ ΤΙΣΙ λαβῶν.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῷ TP.) ΤΙΝΙ. — ΕΔ. 155; οὐ γὰρ ἐζήτει ποτὲ δόξαι τι ποιεῖν ὑπὲρ τῶν ἌΛΛΩΝ] τὸ μὲν τελευταῖον ἐκ ΔΓ, ἀντὶ τοῦ ὍΛΩΝ· τὰ λοιπὰ δὲ, ποτὲ δόξαι, ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ποτὲ δόξει. — πᾶν τὸ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ἐκεῖθεν ἐστὶ] ἐκ τῆς τῶν ὄντι πατρίδος ἐξήρτηται. ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝ. — παρεγγυᾶται] παραγγέλλεται, ὡς ἐγγύη παρατίθεται καὶ ἀπαιτεῖται. — ΕΔ. 157, Πάντες γὰρ... οὐκ ἠδύναντο αὐτοῖς κ. τ. λ.] Πάντες γὰρ Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμονίων οἱ ἰδιῶται, διὰ τὸ δοῦλοι εἶναι, οὐκ ἠδύναντο διαλέγεσθαι τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν καὶ τῷ βασιλεῖ τῶν Λακεδαιμονίων; Εἰρωνικῶς ταῦτα. — ΕΔ. 160, στρατεύεσθαι.] Τρεῖς ἐστρατεύσατο Σωκράτης. — Λέοντα] τὸν Σαλαμῖνιον. Μνημονεύει τούτου καὶ ὁ Μάρκος (Ζ', ξς') — οὐδ' ἐπεβουλεύσατο] οὐδ' ἐβουλεύσατο ἐπὶ τῷ πράγματι, εἰ πειστίαν

δηλονότι, ἢ μὴ, τοῖς τυράννοις. — ἘΔ. 164, ὁ μὴ ἐπιψηφίσας.] Ἐπιθι τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Α', I, § 18). — ἘΔ. 166, ἐπεμελήθητε ἂν αὐτῶν.] ἩΔ ἡ προσθήκη τοῦ δυνητικοῦ. Περί δὲ τοῦ πράγματος, ἐπιθι τὸν Πλάτωνα (Κρίτ. σελ. 45 καὶ 54). — ἘΔ. 167, πολλοῖς.] ΔΓ, πᾶσιν. — ἘΔ. 168, ποῦ... ἐκεῖνοι] οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι, οἷς ἔλεγον ὄφελος ἔσσεσθαι. — ἘΔ. 170, Ταῦτα μελέτα, ταῦτα κ. τ. λ.] Διαγραφτέον ἴσως τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν. — ἘΔ. 171, ἔστι δ' ὅτε καὶ πόλεις,] οἷον οἱ Ξάνθιοι, οἱ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἐμπρησθέντες, ἐν' ἀποφύγοιεν τὴν δουλείαν (Πλουτάρχ. Βρουτ. § 31). — ἘΔ. 172, οὐκ ἀποδώσεις;] ΔΓ, οὐκ αἰσθήσῃ. Ἐκ τῶν δύο τούτων γραφῶν, ἴσως τρίτην ἐστὶ θιράσασθαι (φησὶν ὁ πρὸ ἐμοῦ) ταύτην, « Οὐχ ἡσθεῖς ἀποδώσεις; » — ὡς Πλάτων λέγει] ἐν τῷ Φαίδωνι (σελ. 64 καὶ 67). — ἘΔ. 173, ὁ Κλεάνθης] ὁ τοῦ Ζήνωνος μαθητῆς, ἐπισημότατος τῶν Στωϊκῶν. — ἘΔ. 174, τὸ καῦμα... ἡ ἄση... ὁ ρίπτασμός.] Μετενήνεκται τὰ ὀνόματα ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς. Καὶ τὸ μὲν Καῦμα, τὸ ἐν τῇ συνήθειᾳ Καῦσος (ardeur), ἴσον δύναται τῷ πυρετῷ ἢ τῇ θέρμῃ ἐπὶ τοῦ σώματος· ἐνθάδε δὲ, τῆς ψυχῆς τὴν διακκῆ τῶν οὐ παρόντων ὄρεξιν δηλοῖ. Ὁ δὲ ρίπτασμός, ὧδε κάκεισε ρίψις οὔσα τοῦ πυρέσσοντος, τὴν ἐπὶ τὰ καὶ ἐπὶ τὰ μεταβολὴν τῆς διανοίας καὶ μεταβούλευσιν, τοῦ τυχεῖν ἔνεκα τῶν ὄρεκτῶν, ὧδε σημαίνει. Τὴν δ' Ἄσην (dégoût), ἀποστροφήν οὔσαν μετὰ ναυτίας διὰ κόρον ἢ ἄλλως, τῶν προσφερομένων (ἦν Ἄνορεξίαν καλεῖ ἡ συνήθεια), οἰκείως ἂν μετενέγκαις ἐπὶ τοὺς δι' ἀμετρίαν ἡδονῶν οὐδενὶ ἄντας οἷους τ' ἔτι ἤθεσθαι, οὓς ἐκάλουν Ἀσώδεις (blasés). — ἘΔ. 177, εἰ δὲ μὴ, κ. τ. λ.] εἰ δὲ μὴ πιστεύεις ἀληθῆ εἶναι ἃ σοὶ λέγω, πειράσθητι κἂν ἅπαξ αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ β', Περὶ συμπεριφορᾶς.] Γενικώτερον ἐνθάδε ἐκληπτέον εἰκότως ὑπέληφεν εἶναι ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν Συμπεριφορᾶν, ἐπὶ τῆς μετ' ἄλλων ὁμιλίας, ἀναστροφῆς, ἢ, ὡσπερ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια λέγει, συναναστροφῆς (commerce, conversation)· καὶ οὐκ ἐν εἴδει, ἐπὶ τῆς ἡδείας καὶ εὐαρέστου ἀναστροφῆς (complaisance), ὡσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν (III, ιδ', 7). — ἘΔΦΙΟΝ I, τῶν ΠΡΟΤΕΡΩΝ συνήθων ἢ φίλων.] Μεταμέλει μοι, μὴ τρέψαντι εἰς ἐπίρρημα, ΠΡΟΤΕΡΩΝ, τὸ παρ' ἅπασιν ὀνοματικῶς γεγραμμένον. — ἘΔ. 2, Ἄν δὲ σ' ὑποτρέχη] ἐάν δέ σου εἰς νοῦν ἔλθῃ. Τὸ Ὑποτρέχειν, κατὰ ῥητὸν ἐρμηνεύει τὸ τῶν Ἰταλῶν Soccorrere. — ἀδέξιός] ἀνεπιτή-

δειος εἰς ἀναστροφήν. Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια Ἀδέξιον λέγει τὸν τοῖς ἀρχαίοις καλούμενον Ἐπαρίστερον (gauche ἢ maladroite). — τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ ποτε] ὄντι. — ἘΔ. 4, οὐδεὶς γὰρ ἐπαμφοτερίζων.] Τοῦθ' ὁ ἔλεγεν ἀλλαχοῦ (Ἐγγ. XXIX, § 7), « Ἐνα σε δεῖ » ἀνθρώπου εἶναι. » — ἘΔ. 8, μηδέν σοι καὶ αὐτοῖς] ἔστω κοινόν. — ἘΔ. 9, Εἰ δὲ μὴ ἀρέσει.] Γραπτέον, οἶμαι, Εἰ δὲ μὴ σ' ἀρέσκει — ἐπικραύγαζε] ἐπικρότει, ἐπιθόα, ὅτι καλῶς ὠρχήσατο. — ἘΔ. 10, κυρτὸν καὶ φαλακρὸν] οἶος ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ χαρακτηριζόμενος Θερσίτης (Ἰλιάδ. β', 216). — μέγαν καὶ καλὸν] (Ἰδ. Ἰλιάδ. γ', 167).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ γ', ἘΔΨΙΟΝ 2, οὐδ' ἂν ἀντιδῶν... αἰδῶ.] Ἐξεβρύηκεναι τινὰ τοῦ χωρίου ὑπετόπασάν τινες· οὐδὲν ἴσως ἐξεβρύη πλὴν τοῦ συνδέσμου, ὃν ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέθηκα. Ὁ νοῦς· Ὡσπερ οὐκ ἐξημῖσαι ἀντικαταλλαζόμενος ὄνου ἵππον, ἢ προβάτου βουῦν, οὕτως οὐ ζημιοῖ προαιρούμενος κέρματος πρᾶξιν καλὴν, ψυχρολογίας ἡσυχίαν, καὶ αἰσχρολογίας αἰδῶ. — οἶαν δεῖ.] Διαγραπτέον ἴσως τὰς δύο ταύτας λέξεις. — ἘΔ. 5, ὑποπαρενδυμηθῆ] μικρὸν παρατραπῆ τοῦ λογισμοῦ, μικρὸν ρεμβασθῆ. — ἘΔ. 8, ἈΛΛ' ΟΥ' τεύξομαι τοιούτου τινὸς ἀντ' αὐτοῦ.] Ἀσαφές τὸ λεγόμενον ὠμολόγηκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ. Οὐ γὰρ δῆλον, εἰ κατ' ἐρώτησιν ἐστίν, ἢ ἀποφαντικῶς αὐτὸ προενεκτέον, καὶ εἰ γραπτέον, ὡς φέρεται, ἀρνητικῶς, Ἀλλ' οὐ, ἢ τοῦτο τρεπτέον εἰς τὸ Ἄλλου· καὶ εἰ Ἐπίκτητος ὑποτίθεται ταῦτα φάσκων ἐπόμενα τοῖς προειρημένοις, ἢ ὁ προσδιαλεγόμενος Ἐπίκτητῳ. Ἰσως γραπτέον, ἈΛΛ' ΟΥ'Ν, καὶ οὕτω πως ἐρμηνευτέον· Ἀλλ' οὖν (λέγει τις πρὸς Ἐπίκτητον, φήσαντα, Βλέπε πόσου ἀξίων μέλλεις πωλεῖν τὴν αἰδῶ, τὴν πίστιν κ. τ. λ.) ἀπολαύσω, ἀντὶ τῆς αἰδοῦς, τῆς πίστεως, τοιούτου τινὸς, τουτέστιν ἀνταξίου τινὸς αὐτῶν πράγματος, καὶ οὐχ οὐ σὺ φοβῆ. Πρὸς ὃν αὔθις ὁ Ἐπίκτητος· Βλέπε καὶ ἀπολαύων πάλιν ἐκείνου, τί λαμβάνεις, ἀνθ' ὧν ἔδωκας, τῆς αἰδοῦς δηλαδὴ, τῆς πίστεως κ. τ. λ. — ἘΔ. 9, οὐ κραυγάζω] ἐν τοῖς θεάτροις δηλονότι, ἔνθα πολλάκις μετὰ πολλῆς ἀκοσμίας διεφιλονείκουν εἰς φατρίας κατειλεγμένοι οἱ θεώμενοι, οἱ μὲν τούτοις, οἱ δ' ἐκείνοις τῶν ἀγωνιζομένων σπουδάζοντες. — ἘΔ. 11, τῶν δ' ἄλλων κ. τ. λ.] τῶν κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς ἀδιαφόρων κλυομένων, ὡς ἕκαστον ἡμῖν δίδοται, ἔνεκα τοῦ μηδ' ἐν αὐτοῖς ἀλόγως φέρεσθαι. Τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ Εὐλογιστεῖν καὶ ἢ Εὐλο-

γιστία, λέξεις και αὐται ὑπὸ τῶν Στωϊκῶν πεπλασμένοι. Διὸ και τέλος ἔλεγε τοῦτο ὁ Στωϊκὸς Διογένης και ὠρίζετο, « Εὐλογιστίαν ἐν » τῇ τῶν κατὰ φύσιν ἐκλογῇ και ἀπεκλογῇ » (Στοβ. Ἐκλ. ΗΨ. σελ. 134, Heeren). Ἐτεροι δὲ, ἀσαφέστερον, « Εὐλογιστίαν, ἐπιστήμην » ἈΝΤΑΝΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΜΗ ΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗΝ τῶν γιγνομένων και ἀποτελουμένων » (Αὐτ. σελ. 106.) ὠρίσαντο· ἐνθα γραπτέον ἴσως, ὥσπερ τις τῶν κριτικῶν (WYTTENB. in *Plutarch. moral. animadvers.* tom. I, pag. 706.) διορθωτέον εἶναι ἰσχυρίσατο, ἌΜΑ ΔΙΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ἈΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΗΝ. Ἐπιθε και τὸν τὸ Σύστημα τῆς Στωϊκῆς αἰρέσεως πραγματευσάμενον (TIEDEM. *System. der Stoisch. Philosoph.* III, pag. 133), ὃς μόνον τὸ πρῶτον ἐπίθετον, ἀνταναιρετικήν, τρεπτέον εἶναι ὑπενόει εἰς τὸ ἀντιδαιρειτικήν. — ἘΔ. 12, τοῖς Μασουρίου και Κασσίου.] Ἐνδοξοὶ νόμων ἐξηγηταὶ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ὁ Μασούριος (Masurius Sabinus) και ὁ Κάσσιος (C. Cassius Longinus), ὁ μὲν ἐπὶ Αὐγούστου και Τιβερίου, ὁ Κάσσιος, ὁ δὲ ἐπὶ Τιβερίου γεγονώς, και μέχρις Οὐεσπασιανοῦ παρατείνας. (Ἰδ. τὸν Ἀθήν. σελ. 1, και TACIT. *Annal.* XII, 12).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ἘΔΑΦΙΟΝ 2, ἡ ἀναρχίας] ἡ τοῦ μὴ χειροτονηθῆναί σε ἄρχοντα. — ἘΔ. 4, ἐπ' αὐτὸ κατασρέφεις κ. τ. λ.] εἰ μὲν ἐπ' αὐτὸ καταλήγεις και τελευτᾷς τὸ μαθεῖν τι ἢ ἠδέως σχεῖν τῇ ψυχῇ, και εἰς οὐδὲν ἄλλο περαιτέρω ἀφορᾷς, μάταιος και ῥάθυμος εἶ. — ἘΔ. 6, τοῖς μέτροις] τοῖς τοῦ καθήκοντος ἀριθμοῖς, ὡς φησιν ὁ Μάρκος (Γ', α'). — ἘΔ. 7, ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτὸν ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝ, εἰ ταῦτά καγὼ ἀμαρτάνω, ΟΠΩΣΟῦΝ ΠΑΥΣΩΜΑΙ.] Ταῦθ' οὕτως ἐγγέγραπτο και ἔστικτο : « ἀλλ' ἐπ' ἐμαυτὸν ΕΠΙΣΤΡΕΦΩ, εἰ » ταῦτά καγὼ ἀμαρτάνω. ΠΩΣ ΟὔΝ ΠΑΥΣΩΜΑΙ; » Τὴν μετοχήν (ἐπιστρέφων) προηρεῖτο και ὁ πρὸ ἐμοῦ· τὸ Πῶς οὔν ἔτρεψα εἰς τὸ Ὀπωσοῦν, και τὸ ῥῆμα (παύσομαι) εἰς τὴν ὑποτακτικὴν ἔγκλισιν, μεταβαλὼν και τὴν ἐρωματικὴν στίξιν. Ἡ συνάρτησις, Οὐδ' ἵνα ἔχω ψέγειν ἢ καταγελαῖν, ἀλλ' ἵνα ἐπ' ἐμαυτὸν ἐπιστρέφων, εἰ ταῦτά καγὼ ἀμαρτάνω, ὁποῖω δὴ τινι τρόπῳ παύσωμαι. — ἘΔ. 9, οὐχ ὀμαλίζεις] σεαυτὸν, οὐκ ἴσως και ὀμαλῶς πράττεις· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τραχεῖαν ἐχόντων τὴν ἐπιφάνειαν, ἣν ὁ λειῶν ὀμαλίζειν (applanir) λέγεται. — ἘΔ. 11, οἶον ἂν εἰ. . . κλαίη.] Διαγραπτέον, οἶμαι, τὸν συναπτικόν, ἢ γραπτέον ὀριστικῶς, κλαίει. — ἘΔ. 12,

Τούτου... οί νεανίσκοι.] Ἴσως ἐρωτιματιστέον τὴν περίοδον. Νεανίσκους δὲ, τοὺς λοιποὺς ἀγωνιστάς. — Εἰδ. 13, ἐπὶ τοῦ συγκαταθετικοῦ τόπου] ὅς ἦν ὁ τρίτος ὢν ἐν τοῖς πρόσθεν (II, ιζ', 15) ἔλεγε. — *Θέλομεν.*] Ταύτην ἀντιγράφοις πεισθεῖς, προείλετο ὁ πρὸ ἐμοῦ τὴν γραφὴν τοῦ ἐν ἄλλοις, ἔχοιμεν. — Εἰδ. 16, μὴ ποτ' ὀρεγόμενοι... μητ' ἐκκλίνοντες.] Γραπτέον, « Μήτ' ὀρεγόμενοι... » « μὴτ' ἐκκλίνοντες » ἢ « Μήποτ' ὀρεγόμενοι... μηδ' ἐκκλίνοντες. » — παρ' αὐτὰ] παρὰ τὰ κωθήκοντα. — Εἰδ. 20, ὡς καταγελάς τοῦ φοβουμένου μὴ ἄρξαι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι καὶ τοῖς ἀντιγράφοις ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ, προσθεῖς τῇ ἀπαγορεύσει τὴν ἄρνησιν, ἔγραψεν « Ὡς καταγελάς τοῦ » φοβουμένου μὴ οὐκ ἌΡΞΑΙ, » οὐ κωκῶς μὲν τῷ νῶ (quemadmodum derides metuentem ne magistratu careat, ὡσπερ ἡρμήνευσε), ἐλλιπῶς δ' ἴσως τῇ διορθώσει. Ὄφειλε γὰρ εἶναι, ἌΡΞΗ, διὰ τὴν ἄρνησιν. ἔχει δ' οὐδὲ χρεῖαν ὅλως διορθώσεως τὸ χωρίον· τὸ γὰρ φοβουμένου μὴ οὐκ ἄρξῃ (ἢ ἄρξαι) τὸν αὐτὸν νοῦν ἔχει τῷ μετ' ἀπαρεμφάτου, καὶ δίχα τῆς ἀρνήσεως, φοβουμένου μὴ ἄρξαι, καίπερ οὔσης μακρῶ σπανιωτέρας τῆς μετὰ ψιλῶ ἀπαρεμφάτου συντάξεως τοῦ φοβοῦμαι ῥήματος, Κορηγεῖ δ' οὖν αὐτῆς παράδειγμα ὁ Πλούταρχος (Σολ. § 30, σελ. 173). « Τῶν συνιέντων » μὲν, ἐναντιοῦσθαι δὲ τῇ τυραννίδι φοβουμένων » τουτέστι, φοβουμένων τὸ ἐναντιοῦσθαι, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ χωρίῳ, τοῦ ὀρεγόμενου καὶ ἐλπίζοντος ἄρξαι, φοβουμένου δὲ τὸ μὴ ἄρξαι, τουτέστι τὸ ἀποτυχεῖν ἀρχῆς. — Εἰδ. 22, παιᾶνας ἔγραφε.] Τὸν εἰς Ἀπόλλωνα παιᾶνα λέγει, οὗ μνημονεύει Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 42): « Ἀλλὰ καὶ παιᾶνα, κατὰ τινος, ἐποίησεν, οὗ ἡ ἀρχὴ Δὴ λὶ' Ἄπολλον χαῖρε, καὶ Ἄρτεμι, παιῖδε κλειευνώ. » — Εἰδ. 23, Πᾶν ὃ ἔξω τῆς προαιρέσεως τῆς σαυτοῦ ΤΙΜΗΣΕΙΣ, ἀπώλεσας τὴν προαίρεσιν.] Διὼρθοῦ τις τῶν κριτικῶν τὸ μὴ ὀρθῶς ἔχον τουτὶ χωρίον, « Εἰ πᾶν ὅτιοῦν ἔξω τῆς κ. τ. λ. » Πιθανωτέρως ἂν τις οἴμαι διορθοῖτο γράφων, « Ἄν ἔξω τι τῆς προαιρέσεως τῆς σαυτοῦ ΤΙΜΗΣΗΣ, ἀπώλεσας τὴν προαίρεσιν, » παραπλησίως οἷς ὑποκαταβάς (IV, δ', 35) ἐρεῖ, « Ἄν ἅπαξ εἵπης... ἀπώλου. » — ἀλλὰ καὶ ἀνυχία] ἀλλὰ καὶ τὸ ἀρχῆς μὴ τυχεῖν. — Εἰδ. 24, Νῦν οὖν ἐμέ κ. τ. λ.] Προσπακουστέον τὸ, Οὐ δεῖνόν ἢ τι ἕτερον παραπλήσιον· Οὐκ ἀτυχές ἐστι νῦν ἐμέ βιοῦν ἐν τῷ θορύβῳ καὶ ἔνα

τῶν πολλῶν, καὶ μὴ τῶν ἀρχόντων εἶναι; — αὐτὸν ἤγησαι] τὸν
 Θόρυβον, τὸν ὄχλον. — κάκει] ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳσι πανηγύρει. —
 ἄλλος ἄλλο τι ΠΡΑ΄ΣΣΕΙ.] Μῶν ἦν, ΠΙΠΡΆΣΚΕΙ; Παρατίθει τούτοις
 τὰ ἀνωτέρω (II, ιδ', 23) « Ὡς ἐν πανηγύρει. Τὰ μὲν κτήνη πραθη-
 » σόμενα κ. τ. λ. » — ἄλλος τῶ ἄλλῳ.] Ἴσ. ἐγγράπτο ἐγκλιτικῶς
 Ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἢ Ἄλλος ἄλλῳ τῷ. — ἐν ταῖς βιβλίαισι.]
 Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (IV). — Εἰδ. 25, Τὸ ὄξος σαπρὸν] λέγουσιν οἱ
 δυσάρεστοι καὶ κακοςόμαχοι. « Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχρὸν, ἀκάθαρ-
 » τον » Ἡσύχ. — ἔξιν] ὄρεξιν, ὑπετόπασέ τις τῶν κριτικῶν
 γραπτέον εἶναι, ἴσως οὐκ ἀτόπως. — Εἰδ. 26, διεξαγαγεῖν.] Γρα-
 πτέον, οἶμαι, κατ' ἐνεστῶτα, διεξάγειν, καθά φέρεται καὶ ἐν τοῖς
 ἐξῆς (IV, ς', 11). — Εἰδ. 28, καὶ δύναμις ἢ.] Ἴσ. ἄμεινον διπλῶ
 ἄρθρῳ, Καὶ ἢ δύναμις ἢ. — Εἰδ. 31, πολλοὺς τοὺς ἐπικραυ-
 γάζοντας.] Παραλείπεται ἡ πρώτη λέξις (πολλοὺς), ὑπὸ τοῦ πρό-
 ἐμοῦ, διὰ τυπογράφων πλημμέλειαν. Τὸ δὲ ἄρθρον (τοὺς) ἴσως διαγρα-
 πτέον. — Εἰδ. 34, Ἄγου.] Καὶ πάλιν ἀνεβίβασχ τὸν τόνον. —
 Εἰδ. 35, πότε τις εἰς Ἀθήνας ἀπέλθῃ.] Ἴσον τῷ Πότε εἰς Ἀθή-
 νας ἀπέλθω; τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας (τις) ἀντὶ τῆς προσωπικῆς
 (ἐγὼ) παραληφθείσης, ὡς ἐσημειώσατο ὁ πρό ἐμοῦ. Καὶ τέτριπται
 ἢ τοιαύτη χρῆσις ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ. Οὕτως ἐφιέμενός τις τῆς
 ἐν ἀγροῖς διατριβῆς, φήσειεν ἂν, περὶ ἑαυτοῦ λέγων, Πότε νὰ
 ὑπάγῃ τις (ἢ κἀνεῖς) εἰς τὴν ἐξοχὴν; ἀντὶ τοῦ, Πότε νὰ
 ὑπάγῳ εἰς τὴν ἐξοχὴν; — ἀτελῆ μὲν μένουσαν.] Οὕτως ἔγραψα
 ἐξ εἰκασίας τῶν πρό ἐμοῦ, ΑΤ, ἀτελῆ μὲν οὔσαν. — Εἰδ. 37, ξυλοκο-
 πούμενον.] Οὐχ ἐτέρως ἢ συνηθεῖα. — Εἰδ. 38, τῷ παρεμποδίσαι.]
 ΗΔ, ΑΤ, τῷ πᾶν ἐμποδίσαι ὧν τὴν μέσην λέξιν (πᾶν), ὡς νόθον καὶ
 οἱ πρό ἡμῶν κατέκριναν. — ὡς Κακοδαίμονα], ὡς κακὸν θεὸν ἢ
 δαίμονα (mauvais génie). — Εἰδ. 42, φιλόλογον.] Εἰκὸς διὰ
 τυπογράφων πλημμέλειαν προπαροξυτόνως ἐνθάδε ἐκδοῦναι τὴν λέξιν
 τὸν πρό ἐμοῦ· καὶ γὰρ ἐν τε τοῖς πρόσθεν (II, δ', 11 καὶ III, β',
 13) παροξυτόνως ἔγραψε, καὶ ἐνθάδε σημειούμενος, διαβρήθη
 τὴν παροξυτόνον (φιλόλογον) ἐγκρίνει γραφὴν, καθαρπτόμενος ἅμα καὶ
 τῶν πρό αὐτοῦ προπαροξυτόνως (φιλόλογον) ἐκδόντων. Τὴν προπαρο-
 ξύτονον ὅμως προειλόμην κατὰ γὰρ γραφὴν, οὐ μόνον διὰ τὸν κανόνα
 (Ἴδ. Ἀρκάδ. Περὶ τόν. σελ. 89), ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀναλογίαν· φιλο-
 λόγος γὰρ, παροξυτόνως, εἶη ἂν ὁ περὶ φίλων λέγων, ὡς περ φύσιο-

λόγος, ὁ περὶ φύσεως, καὶ ἄσρολόγος, ὁ περὶ ἄσρων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει (Ἠθ'. Νικομ. Δ', γ', 99, σελ. 72) ἀνθρωπολόγος, ὁ περὶ ἀνθρώπων· φιλόλογος δὲ, προπαραξυτόνως, ὁ φιλῶν τοὺς λόγους, ὡσπερ φιλόσοφος, ὁ φιλῶν τὴν σοφίαν, καὶ φιλόπουνος, ὁ φιλῶν τοὺς πόνους. Τούτοις προστίθει, ὅτι καὶ παρὰ τῷ Στοβαίῳ (Ἐκλογ. ἠθικ. II, σελ. 180) προπαραξυτόνηται τοῦνομα, ἔνθα φησὶ τοὺς Στωϊκοὺς δογματίζειν, « Μόνον προτε- » τράφθαι τὸν σοφόν, καὶ μόνον προτρέπειν δύνασθαι, τῶν δ' ἀφρό- » νων μηδένα· κατὰ γὰρ (γρ. κατὰ γὰρ τὰ) παραγγέλματα βιοῦν » μηδένα τῶν ἀφρόνων. Μηδ' εἶναι φιλόλογον, λογοφιλον δὲ μᾶλλον, » μέχρι λαλιᾶς ἐπιπολαίου προβαίνοντα κ. τ. λ. » Καὶ σημειοῦ τὸ περὶ τὰς λέξεις περιεργον τῶν Στωϊκῶν· ἀναγραμματίσαντες γὰρ τὸν φιλόλογον ἔπλασαν τὸν Λογόφιλον, οὐκέτι τὸν τοὺς λόγους φιλοῦντα σημαίνειν βουλόμενοι, ἀλλὰ τὸν τῷ λέγειν χαίροντα, τουτέστι τὸν ἀδολέσχῃν καὶ φλύαρον, οὐπερ, ὡς ἔλεγέ τις παρὰ τῷ αὐτῷ Στοβαίῳ (σελ. 217) περὶ τῶν τοιούτων, ἀπορῥέει, « Λέξων » μὲν ποταμὸς, νοῦ δὲ σταλαγμὸς. — ἘΔ. 43, τότε λέγω μόνον φιλόπονου.] Ἐλεγον γὰρ οἱ Στωϊκοὶ (Στοβ. Ἐκλογ. ἠθικ. II, 7, σελ. 214 Heeren), « Μῆτε φιλόπονόν τινα τῶν φαύλων εἶναι· τὴν γὰρ » φιλοπονίαν διάθεσιν ἐξεργαστικὴν εἶναι τῶν ἐπιβαλλόντων ἀνυπό- » πτως διὰ πόνου· οὐδένα δὲ τῶν φαύλων ἀνυπόπτως ἔχειν πρὸς τὸν » πόνον. — ἘΔ. 46, εἴ τινα... ἀπαντῶντά σοι εἰς τὰ ἔργα] εἴ τινα, ὧν ἐθεώρησας δογμάτων, βλέπεις συνεργοῦντά σοι ἐν τῇ πράξει. — τὸ ἐπισεσυρμένον.] Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον (σελ. 132) σημειωθέντα. — εἰ οὐ κινῆ ἐφ' οἷς πρότερον, ἢ οὐχ ὁμοίως γ' ὡς πρότερον.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ Εἰ. — ἘΔ. 48, ἔτι διαφέρῃ κ. τ. λ.] ἔτι νομίζεις διαφέρειν τι ποῦ κατοικῶν ἢ διατρίβων εὐδαιμονήσεις, ὡς ἡρμήνευσαν οἱ πρὸ ἐμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ε', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, πῶς... Θρασυμάχου] παρὰ τῷ Πλάτῳ (Πολιτ. α', σελ. 336-350). — πῶς Πώλου, πῶς Καλλικλέους.] Παρὰ τῷ αὐτῷ (Γοργ. § 37). — πῶς τοῦ υἱοῦ.] Παρὰ Ξενοφῶντι (Ἀπομνημ. Β', II). — ἘΔ. 5, Οὐχ ἵνα κινῆ τούτους κατὰ φύσιν.] Οὐχ ἵνα κινῆ εἰς τὸ κατὰ φύσιν, τουτέστι τὴν ἀρετὴν· τούτους, τὸν Θρασύμαχον δηλονότι, τὸν Πῶλον, τὸν Καλλικλέα, τὴν γυναῖκα, τὸν υἱόν. ΕΞ ΕΔ, ΑΓ, Οὐχ ἵνα κινῆ οὗτός τι κατὰ φύσιν. ΔΓ, Οὐχ ἵνα κινῆ οὗτος τοὺς κατὰ φύσιν. — τὰ

ἴδια ποιούντων] τὰ μὴ κατὰ φύσιν. — μόνον τὰ αὐτοῦ ποιῶν, πρὸς τὸ κάκεινους ἔχειν κατὰ φύσιν] τοιοῦτον διάγων βίον ὥστε κάκεινοις ἀφορμὰς διδόναι τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν, εἰ δύναιντο. — ἘΔ. 7, τὸ παιδεύεσθαι. . . . καὶ τὰ ἀλλότρια.] Ἀποφθεγματικὸν καὶ ὠραῖον· Τοῦτο χρὴ παιδείαν ἠγεῖσθαι, τὸ μανθάνειν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἀλλότρια· καὶ τοῦτον ὄντως πεπαιδευμένον λέγειν, τὸν εἰδότα διακρίνειν τὰ ἴδια ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. — ἘΔ. 12, ἀνθρώπων.] Ἡ προσυπακουστέον, ἢ προσθετέον τὸ ἐπίρρημα (ὡς ἀνθρώπων). — ἘΔ. 13, τῶν φυσικῶν δυνάμεων] τῆς οἰκείας τῷ ἵππῳ ἀρετῆς. Ἴδε τὰ εἰς τὸ Ἐγχειρίδιον Προλεγόμενα (σελ. ιε', σημ. 1, καὶ σελ. ιζ', σημ. 2). — κοκκύζειν] ὡς ὁ ἀλέκτωρ. — ἘΔ. 14, λέοντας πνίγειν] ὡς ὁ Ἡρακλῆς. — ἀνδριάντας περιλαμβάνειν,] ὡς ὁ Διογένης. — ἘΔ. 15, Τοῦτον. . . οὐχί, μὰ Δία, τὸν φύντα.] Δινίττεται τὸ ἐκ τοῦ Κρεσφόντου Εὐριπίδου, ὡς ἐσημειώσαντο οἱ πρὸ ἐμοῦ,

Ἐδει γὰρ ἡμᾶς, σύλλογον ποιουμένους,
 Τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακὰ·
 Τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
 Χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων·

— ἘΔ. 17, τετράσσαρον.] Τετρασσάριον, πεντασυλλάβως γραπτέον εἶναι ὑπέλαβον τινές. Λέγει δὲ τὸ τέσσαρα Ἀσσάρια δυνάμενον νόμισμα· τὸ δ' Ἀσσάριον νόμισμα ἦν οὕτω καλούμενον (παρὰ τὸ Ῥωμαϊκὸν As καὶ Assarius). Ἐχρήσατο τῇ λέξει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς (Ματθ. ι', 29). — Νέρωνος. . . ἀδόκιμόν ἐστι.] Οὐχ ὅτι κίβδηλον ἢ παρακεχαραγμένον, ἀδόκιμον καλεῖ τὸ Νέρωνος νόμισμα, ἀλλὰ διότι βουλῇ τῆς Συγκλήτου ἄχρηστον ἐκηρύχθη, καὶ τὴν μνήμην ὅλως τοῦ ἀλιτηρίου τυράννου, εἰ οἶόν τε ἦν, ἀφανίσαι σπευδούσης. Ἐπιθετὴν περὶ τούτου μακρὰν σημείωσιν τῶν πρὸ ἐμοῦ. — ἘΔ. 18, Νερωνιανόν.] ΔΓ, Νερωνικόν. — μηνιτῆς] μνησίκακος. Κατεβίβασα τὸν τόνον (ἐγράφετο γὰρ Μηνίτης)· παρὰ γὰρ τὸ Μηνίω, ὡσπερ παρὰ τὸ Κωλύω ὁ Κωλυτῆς, καὶ παρὰ τὸ Μηνύω ὁ Μηνυτῆς. — μή τι, ἂν αὐτῷ φανῆ, πατάσσει] Προσέθηκα τὰ δύο πρῶτα μόρια (μή τι) ἀπαιτούσης αὐτὰ τῆς συναρτήσεως. — ἘΔ. 19, τὸ κήρινον, μῆλον ΕἶΝΑΙ· ὁδμήν ἔχειν αὐτὸ ΔΕἶ ΚΑὶ γεῦσιν· οὐκ

ἀρκεῖ ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ.] ἩΔ ἀντὶ τοῦ γεγραμμένου καὶ ἐστιγμένου,
 « Τὸ κήρινον, μῆλον ΕἶΝΑΙ, ΚΑΙ ὁδμὴν ἔχειν αὐτὸ, ΚΑΙ γεῦσιν.
 » Οὐκ ἀρκεῖ ΔΕ ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ. » ΔΓ, « Τὸ κήρινον, μῆλον
 » ΕἶΝΑΙ. ΚΑΙ ὁδμὴν ἔχειν αὐτὸ ΔΕ ΚΑΙ γεῦσιν. Οὐκ ἀρκεῖ
 » ἢ ἐκτὸς περιγραφῆ. » Ἴσως δὲ καὶ τὴν τρίτην λέξιν διπλασιαστέον
 (τὸ κήρινον μῆλον, μῆλον εἶναι). — ΕΔ. 21, ΠΑΝΤΑ μᾶλλον ἢ
 ἀνθρώπος.] Οὐκ ἀπιθάνως ΠΡΟΒΑΤΟΝ γράφειν τις παρήνει. — ἀλλὰ
 τί ποτε ἄγριον θηρίον.] Σημειοῦ τὸ, τὸ Τί ποτε, ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ΤΙ
 (quelque), ἀπαραλλάκτως ὡσπερ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς συνηθείᾳ. —
 ΕΔ. 23, ἐπιφυήσονται.] Μοναδικὸς ἔοικεν εἶναι ὁ τύπος. Ἴσως ἐγγέ-
 γραπτο, ἐπιφύονται. — ΕΔ. 24, ἀνδράποδα ταῦτα οὐκ οἶδεν,
 ΟΥΔΕ τίς εἰμι, ΟΥΔΕ κ. τ. λ.] τὴν δεικτικὴν ἀντωνυμίαν πρὸς τὸ
 ῥῆμα μεταβατικῶς (οὐκ οἶδε ταῦτα) ἠρμῆνευσαν οἱ πρὸ ἐμοῦ. Μή-
 ποτε ἀλλακτέον τὴν στίξιν· « Ἀνδράποδα ταῦτα· οὐκ οἶδεν, ΟΥΤΕ
 » τίς εἰμι, ΟΥΤΕ κ. τ. λ. » ἐν ᾗ ὁ νοῦς, Ἀνδράποδα ταῦτά ἐστι,
 καὶ ἀγνοοῦσι τίς εἰμι, καὶ ποῦ μου τὸ ἀγαθὸν κ. τ. λ. — ΕΔ. 25,
 Νῦν δ' οὔτοι κ. τ. λ.] οἱ πολιορκοῦντες, τί μάτην κοπιῶσι; Παρά-
 θλαε ταῦτα τοῖς ἀνωτέρω (IV, α', 86) εἰρημένοις. — ΕΔ. 26,
 ποικατῆσις.] Προσθετέον, ἢ προσυπακουστέον τὸ Οὕτως. — ΕΔ.
 27, ΤΑῦΤΑ πανταχοῦ θνητά, εὐάλωτα] τὸ τεῖχος, τὸ σῶμα, ἢ κτῆσις,
 τὸ ἀξίωμα. ἩΔ, Ἀντὶ τοῦ, ΠΑΝΤΑ. — ΕΔ. 29, Πολεμίους Ἐτεοκλέα
 καὶ Πολυνείκην τὸ πεποικῆς κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς τῶν πρὸ ἐμοῦ εἰκασίας
 προσέθηκα τὴν πρώτην λέξιν, [ἵνα συνάδοι τοῖς ἄλλοις (Ἐγχειριδ.
 XXXI, § 4) λελεγμένοις. — ΕΔ. 32, εἰ δ' οἷα δεῖ κ. τ. λ.] εἰ
 δὲ ἢ προαίρεσις ἐστίν, ὅποιαν εἶναι δεῖ. — ΕΔ. 33, Ἴν' ὕδωρ
 καταχέη κ. τ. λ.] Ἰστόρηκε τοῦτο Διογένης ὁ Λαέρτιος (II, 36) τῆς
 χαλεπῆς Ἐανθίππης τὸ χαλεπὸν ἔργον, καὶ τὴν μετ' ἀστείότητος
 ἀνοχὴν τοῦ Σωκράτους· « Πρὸς Ἐανθίππην, πρότερον μὲν λοιδοροῦ-
 » σαν, ὕψερρον δὲ καὶ περιχέασαν αὐτῶ, Οὐκ ἔλεγον, εἶπεν, ὅτι
 Ἐανθίππη βροντῶσα καὶ ὕδωρ ποιήσει; — καταπατήση
 τὸν πλακοῦντα] τὸν ὑπὸ Ἀλκιβιάδου πεμφθέντα, ὡσπερ ἰστόρηκεν
 Αἰλιανὸς (ΙΑ, εβ', Ποικ. ἱστορ.), ὃν « Ἡ Ἐανθίππη ρίψασα ἐκ τοῦ κα-
 » νοῦ κατεπάτησε. Γελάσας δὲ ὁ Σωκράτης, Οὐκ οὖν, ἔφη, οὐδὲ
 » σὺ μεθέξεις αὐτοῦ. » Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἀθηναῖος (XIV, σελ.
 644) περὶ τοῦ πλακοῦντος τούτου, « Ὁν Ἐανθίππης ΚΑΤΑΓΕΛΑ-
 » ΣΑΣΗΣ, γελάσας ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. » Ἐνθα ὁ σοφὸς ἐκδότης

(οὐχ ἕτερος ὢν τοῦ καὶ τὰς προκειμένας Ἐπικτήτου Διατριβάς πρὸ ἐμοῦ ἐκδεδωκότος) ἔτρψεν, ἐτέρων διορθώσει πεισθεῖς, τὴν θηλυκὴν μετοχὴν εἰς τὸ Καταπατησάσης, πιθανῶς μὲν, οὐκ ἀληθῶς δὲ· γραπτέον γάρ, οἶμαι, ΚΑΤΑΚΛΑΣΑΣΗΣ, ὃ ἐστὶ καταθρυψάσης διὰ τῆς πατήσεως οὕτως, ὥστ' ἄβρωτον ποιῆσαι. — ἘΔ. 36, οὐδ' ἐγγύς] πολλοῦ γε καὶ δεῖ. — ἘΔ. 37, Οἴκοι λέοντες κ. τ. λ.] Ὁ τὸν Ἀριστοφάνην σχολιάσας, τόδε τοῦ κωμικοῦ τὸ χωρίον (Εἰρ. 1188),

Πολλὰ μὲν δὴ μ' ἠδίκησαν,
ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες,

οὕτως ἐξηγεῖται· « Παροιμία παρὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Λάκωνας, Οἴκοι » λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ Δ' ἈΔΩΠΕΚΕΣ. » Ὅτι γὰρ οὕτως ἐστὶ γραπτέον, ὡς διορθώσασιν ἕτεροι, καὶ οὐ, ΔΕ ΛΑΚΩΝΕΣ, δηλοῖ τὰ ὑπὸ τῶν πρὸ ἐμοῦ παρατεθέντα ἀλλαχόθεν μαρτύρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς', ἘΔΑΦΙΟΝ 2, ἀναρχία] ἰδιώτου τάξει ἀρχῆς στερουμένου. — ἘΔ. 3, ἀνάρχω ὄντι.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Ἀνάρχοντι. — ἘΔ. 4, κήσασθαι.] Τὴν ἐπιγεγραμμένην ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. κακὴν ΔΓ, κτήσασθαι, οὐκ οἶδα τί παθῶν, ἀνθυπέβαλον τῇ γησιᾷ Χρήσασθαι. Γράφε τοίνυν, ὡς ἐγράφετο πάλαι, κτήσασθαι (ὃ ἐστὶ θναίεσασθαι), κατατάττων ἐν τοῖς τυπογραφικοῖς ἀμαρτήμασι τὸ κτήσασθαι. — τὸν τιμώμενον ἐπιφαίνειν] δῆλον ποιεῖν, ὅτι τιμᾶ καὶ θαυμάζει ὑπὸ τῶν ἐπιφανῶν. — ἘΔ. 8, ΠΩΣ οὖν οὕτω πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν; νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; . . . καὶ μανθάνειν κ. τ. λ.] Οὐκ ἔρρώται τὸ χωρίον· διὸ καὶ ἀσερίσκον ἐπέγραψεν ὁ πρὸ ἐμοῦ ταῖς τελευταίας δύο λέξεσι (καὶ μανθάνειν). Ἐν τῷ ἐμῷ ΤΡ. προσέγραπται διάφορος γραφή, ὍΣ, τῇ πρώτῃ λέξει (πῶς)· ἐξ ἧς ὑπονοεῖν ἐστὶ μάλα πιθανῶς, μήποτ' ἐξερρώη τι τοῦ χωρίου, οὕτω πως πάλαι γεγραμμένου· « Ὅς οὖν οὕτω πέπεικας σαυτὸν μαθεῖν, » ἄλλους ἐπιχειρεῖς πείθειν; » Τὰ δὲ ἐχόμενα (διαγράφων τὸ χρονικὸν ἐπίρρημα (νῦν), καὶ τὸν ἐξῆς συμπλεκτικὸν (καὶ), ὃν καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ διαγραπτέον εἶναι ἔγνω, οὕτως ἂν στιξαίμι, « Οὐχὶ ἄνω κάτω » τοῦτ' ἐστὶ περὶ ὃ ἐσπούδακας μανθάνειν, ὥστε ἄλυπος. . . . καὶ » ἐλεύθερος; » — ἘΔ. 14, ἀπαντᾶν ἐπὶ τὰ ἔργα] ἤκειν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἔργων. — ἘΔ. 15, τις προτεινομένου.] Ἡ προσθετέον,

ἢ προσυπακουσέον τὸ Συλλογισμούς. — ΕΔ. 18, ἐν ἱριῇ, παρασκευῇ, ἐπιβολῇ.] Ἴδε τὰ πρόσθεν (σελ. 304) σημειωθέντα. — ΕΔ. 19, ἐλεεινός ἐστι;] Ἴσως ἐξερρύη ἢ ἄρνησις· Οὐκ ἐλεεινός ἐστι; — ΕΔ. 20, Τί οὖν λέγει Ἀντισθένης;] ὁ κατάρξας τῆς κυνικῆς αἰρέσεως. Εἰκὸς δὲ ὅπερ Ἐπίκτητος παρατίθεται μαρτύριον ἐξ αὐτοῦ, ἐν θατέρῳ τῶν δύο διαλόγων Ἀντισθένους γεγράφθαι· ὧν ὁ μὲν ἐπεγράφετο Κῦρος, ἄτερος δὲ, Κῦρος ἢ περὶ βασιλείας (Δίλογ. Αασερτ. II, 16). Ταῦτὸ δὲ τοῦτο εἰρήκει Ἀντισθένης καὶ περὶ ἑαυτοῦ, ἀκούσας ὅτι Πλάτων αὐτὸν κακῶς ἔλεγε. Μνημονεύει τοῦ Ἀντισθενικοῦ ῥησιδίου καὶ ὁ Μάρκος (Ζ', λς'). — ΕΔ. 22, ὑποκαταγελῶ.] ΔΓ, καταγελῶ. Ἐκ τούτου μόνου τοῦ χωρίου κατεχωρίσθη εἰς τὸν ἔναγχος ἐκδοθέντα Στεφάνου Θησαυρὸν, τὸ Ἰποκαταγελῶ, ὅπερ ἂν εἴη, λεληθότως καταγελῶ. Οἴμι μέντοι μᾶλλον ἡμαρτησθαι τὴν γραφὴν ἀντὶ τοῦ Ἐπικαταγελῶ. — ΕΔ. 25, Ἄλλ' ἄλλοι μου.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης κὰν τῷ ἐμῷ TP.), Ἄλλ' ἄλλοι, ΑΓ, Ἄλλά μοι. Δεῖν ἔγνω καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τηρῆσαι, κατὰ γενικὴν ὁμῶς πτώσιν, ὅπερ ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — ΚΑΙ περὶ πλουτοῦ κ. τ. λ.] Ἴσως ἐγγράπτο, ΕΚΕῖΝΟΙ. — ΕΔ. 26, εἰ συγκατατίθενται μᾶλλον ΠΕΡΙ τὰ φυσικὰ μέτρα.] Τὴν ΚΑΤΑ' πρόθεσιν ἀρμόζει μᾶλλον ὧδε ὑπενόει ὁ πρὸ ἐμοῦ, ἵν' εἴη ὁ νοῦς, Εἰ μᾶλλον τῶν ἄλλων συγκατατίθενται, καθ' ἃ ἡ φύσις ὑπαγορεύει μέτρα. Ἔστι μέντοι καὶ τὴν Περὶ πρόθεσιν τηροῦντας, οὕτως ἐξηγεῖσθαι τὸ χωρίον· Εἰ περὶ τὰς φυσικὰς σχέσεις μᾶλλον τῶν ἄλλων συγκατατίθενται, παραμετροῦντες αὐταῖς τὰ καθήκοντα (Ἴδε τὴν ἐξῆς σημ.) — κατὰ τὰ ἄλλα τῶν σχέσεων ὀνόματα], οἶον, ὡς ἀδελφός, ὡς γείτων, ὡς πολίτης, ὡς στρατηγός, καθάπερ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXX) ἔλεγε. — ΕΔ. 27, ἐκεῖνοι δὲ πάντα;] Ἡρωτημάτισα τὴν γραφὴν. — ΕΔ. 28, εὐλογώτερόν με ἐστὶν ἄρχειν.] Γραπτέον, Εὐλογώτερον ἐμέ ἐστὶν ἄρχειν. — ἐν ᾧ φροντίζεις] ἄρχε. — ΕΔ. 30, πρὸς ἄλλοις γίνεσθαι ΘΕΛΕΙΣ.] Οὐκ ἐκόντος μου εἰσερρύη ἢ κακὴ γραφὴ (Θέλεις). Γράφε τοίνυν ΛΕΓΕΙΣ. — ἔργον ἔργῳ οὐ κοινωνεῖ.] Παροιμιῶδες τὸ λεγόμενον ὧδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (IV, 1, 24). Ὁ δὲ νοῦς ὅσπερ καὶ τοῦ ῥηθέντος (Ἐγχειριδ. XXIX, § 7) « Ταῦτα οὐ συμφωνεῖ. Ἔνα » σε δεῖ ἄνθρωπον. . . ἢ φιλοσόφου τάξιν ἐπέχειν ἢ ἰδιώτου. » Τῷ γὰρ ἔργον πεποιμημένῳ τὸ φιλοσοφεῖν, τουτέστι τὸ ἴδιον ἡγεμονικὸν ἐξεργάζεσθαι, ἔξῃστι μὲν καὶ περὶ τὰ ἐκτὸς καταγίνεσθαι, ἀλλ' ὡς

πάρρηγα, κατὰ τὸν ἐν πλῶ τὸ κοχλίδιον καὶ τὸ βολβάριον ἀναλεγόμενον (Ἐγχειρίδ. VII), καὶ οὐχ ὡς ἔργων φροντίζοντα· τὸν γὰρ τοῦ ἐτέρου ἐπιμελούμενον, τοῦ ἐτέρου ἀμελῆσαι πᾶσα ἀνάγκη (Ἐγχειρίδ. XIII). — ἘΔ. 31, Ὁ μὲν ἐξ ὄρθρου ἀναστὰς, ζητεῖ τίν' ἂν ἐξ οἴκου ἀσπάσῃται.] Δεδιπλασιασμένον ἐφέρετο ἐν τε ταῖς ἐκδόσεσι καὶ τοῖς ἀντιγράφοις τὸ Ἐξ οἴκου· καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὁ πρὸ ἐμοῦ μετεποίησεν εἰς τὸ Ἐξ ὄρθρου, ὅπερ ἀπεδεξάμην καὶ αὐτὸς οὐκ ἔχων ὅ,τι προβάλω πιθανώτερον· τὸ δεύτερον δ' ἐξηγεῖται, συνυπακούων τὴν μετοχὴν Προελθόντα, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, Ἐωθεν ἀναστὰς ζητεῖ τίν' ἂν προϊόντα τοῦ οἴκου τοῦ Καίσαρος (τίνα τῶν Καισαριανῶν δούλων) ἀσπάσῃται. Τὴν αὐτὴν μετοχὴν συνυπακουστέον κάμοι δοκεῖ· οὐ μέντοι κατ' αἰτιατικὴν, ἀλλ' ὀνομαστικῶς, κατὰ τόνδε τὸν νοῦν, Ζητεῖ τίν' ἂν πρῶτον ἀσπάσῃται προελθὼν τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου, τίνα ἂν τῶν ἔξω τοῦ οἴκου πρῶτον προσαγορεύσῃ, οὐ τῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος, ἀλλ' ὅποιονδήποτε τῶν ἐν ὑπεροχῇ, ἢ καὶ ἀπλῶς τῶν δυναμένων τι αὐτῷ διαπράξασθαι. — πῶς τῷ ὀρχηστῇ κ. τ. λ.] ὀρχηστῇ τινὶ τῶν σπουδαζομένων τῷ Καίσαρι, ἢ τινὶ τῶν μέγα δυναμένων, ὡς ὑπενόησε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ. — πῶς κακοηθισάμενος κ. τ. λ.] Ἀνωτέρω μὲν (III, 15', 4) ἀμεταβάτως (κακοηθεῖα χρῆσθαι) ἠρμήνευσεν ὁ μεταφραστὴς τὸ Κακοηθίζεσθαι, ἐνταῦθα δὲ, μεταβατικῶς, συνάψας τῷ Ἄλλον (ἄλλον κακοηθισάμενος, ἄλλω χαρίσεται). Ἄλλ' ἔστιν, οἶμαι, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον τοῦ χωρίου, « Ἄν σκώπτῃ, ἂν γελοιάζῃ, ἂν κακοηθίζεται » τὴν μετάθεσιν τηρῆσαι, ἐρμηνεύοντα, Ἄν κακοηθῆ τινὰ μετὰ κακοηθείας· εἴ γε, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην (Ῥητορικ. II, 13, § 3) ὀρίζεται ἢ « Κακοήθεια, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα. » Ἔστιν οὖν τὸ Κακοηθίζεσθαι τινὰ, ἐν γένει, Κακοήθως τινὶ συμπεριφέρεσθαι, ἐν εἴδει δὲ, κρίνειν τὰς πράξεις, ἢ τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐξηγούμενον ἐπὶ τὸ χεῖρον (censurer ἢ critiquer malignement), ἢ καὶ σκώπτειν αὐτὸν μετὰ ἀστεϊσμοῦ κακοήθους (pincer). Εἰκὸς ἀρέσαι τὴν λέξιν τοῖς Στωϊκοῖς οὐ τῶν Στωϊκῶν οὕσαν· Φίλωνα γὰρ τὸν ἐκ τῆς Ἀκαδημίας οἶμαι πρῶτον χρῆσασθαι τῷ ῥήματι, ἐν οἷς φησὶν (παρὰ τῷ Στοβ. Ἐκλογ. Ηθ. σελ. 40, Heeren), ὅτι τοῦ Προτρεπτικοῦ λόγου, « Ὁ μὲν ἐνδείκνυται τὸ μεγαλωφελές αὐτῆς [τῆς φιλοσοφίας], ὁ δὲ » τοὺς ἀνασκευάζοντας, ἢ κατηγοροῦντας, ἢ ἄλλως κακοηθισμένους » τὴν φιλοσοφίαν ἀπελέγχει » Τοῦδ' ἕτερος συντονωτέρῃ μεταφορᾷ

χρησάμενος, Καθιππάξουσθαι φιλοσοφίας (Διογ. Λαέρτ. IV, 47), οίονει ἵππῳ ἐποχούμενον καταπατεῖν ὑδριστικῶς τὴν φιλοσοφίαν, εἶρηκε. — Εἰδ. 32, Μὴ δ' ὕπνον κ. τ. λ.] Ἐκ τῶν Πυθαγόρου Χρυσῶν ἐπῶν ὁ στίχος, ὃν καὶ ἀνωτέρω (III, ι, 2-3) παρατίθεται μετὰ τεσσάρων ἐτέρων τῶν ἐχομένων. — Εἰδ. 33, ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ] ὡς παραβεβηκότι τοὺς κολακικούς τῶν ἀνδραπόδων νόμους. Ἀστειῶς πάνυ ὁ Ἐπίκτητος παρωδοῦντα τὰ Πυθαγόρου παραγγέλματα τὸν κόλακα πλάττει. — Τί γάρ σοι καὶ τοῦτο εἰπεῖν.] Ἡ διαγραφπτέον τὸν συμπλεκτικόν, ἔν' ἧ ὁ νοῦς, Τί σοι ἐπῆλθεν εἰπεῖν τοῦτο τὸ ῥῆμα· ἢ προσθετέον ἐτέραν ἀρθρικήν δοτικήν, « Τί γάρ σοι καὶ τῷ » τοῦτο εἰπεῖν; » τούτεστι, Τί κοινὸν σοὶ καὶ τῷ εἰπεῖν, τί κοινὸν σοὶ καὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις· ἀλλότριον γάρ σου οἱ τοιούτοι λόγοι ὀφείλουσιν εἶναι. — ψεύσασθαι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν (φέρομένην καὶ τῷ κειμένῳ τοῦ ΓΡ.), ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψε ψεύδουσθαι, οὐκ οἶδ' ὅθεν εἰληφώς· σιγᾷ γάρ ἐν ταῖς σημειώσεσι περὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης. — Λέγουσι καὶ οἱ φιλόσοφοι. . . . εἰπεῖν.] Τοὺς Πλατωνικούς αἰνίττεται, ἢ μᾶλλον τοὺς Πυθαγορείους, οἷς ἐπόμενοι Πλάτων τε καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ, ἐφεῖσθαι τὸ ψεύδουσθαι ἠγήσαντο, οὐχ ἀπλῶς μέντοι, ἀλλ' ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀπατωμένων, κατὰ τοὺς ἰατροὺς, οἷς πολλάκις οὐκ ἔστιν ἄλλως ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὸν κακῶς ἔχοντα, ἢ διὰ νοσοποιῶν φαρμάκων, ὡς φησι Τίμαιος ὁ Λοκρὸς (παρὰ Πλάτων. τόμ. X, σελ. 29), « Ὡς γάρ τὰ σώματα νοσώδεσι ποκα ὑγιάζομεν, » εἶκα μὴ εἶκη τοῖς ὑγεινοτάτοις, οὕτω τὰς ψυχὰς ἀπείργομεν ψευδέσι λόγοις, εἶκα μὴ ἄγεται [τοῖς] ἀλαθέσι » ὅθεν καὶ τὸ τοῦ Αἰσχύλου (παρὰ τῷ σχολ. Ὀμήρ. Ἰλιάδ. β', 114),

Ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ὀλισθηρὸν τὸ παράγγελμα· τούτῳ γάρ ἐχρήσαντο πολλάκις οἱ γόητες, λόγῳ μὲν τῆς τῶν ἀπατωμένων σωτηρίας ἕνεκα, τὸ δὲ ἀληθές, τῆς ἑαυτῶν ὠφελείας φροντίζοντες. Μακροῦ τοίνυν ἀσφαλέστερον ἔοικε τὸ καθάπαξ εὐλαβεῖσθαι τὸ ψεῦδος, καὶ φυλάττεσθαι τοὺς χρωμένους αὐτῷ, μεμνημένους τοῦ Ποιητοῦ (Ἰλιάδ. ι, 312),

Ἐχθρὸς γάρ μοι καῖνος ὁμῶς Αἰδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.

— ΕΔ. 38, τῶν ἐκείνων,] τῶν ἐκείνοις ὑπαρχόντων, ἃ ἐκείνοι κέκτηνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, Ἄν οὖν τῶν δορυφόρων τις κ. τ. λ.] Ἐάν τις (μὴ παιδίον ὦν) αἰσθάνηται καὶ γιγνώσκῃ τοὺς δορυφόρους, καὶ ἅς φέρουσι μαχαίρας, οὐδέν ἦττον, προσέρχεται τῷ τυράνῳ κ. τ. λ.] — ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ.] ἐξεπίτηδες. ΗΔ, ΑΓ, ἐπ' αὐτὸ δὲ τοῦτο. Η δὲ παρ' ἡμῖν συνήθεια κατὰ γενικὴν, Ἐπὶ τούτου, ὃ καὶ ἐπιρρήματικῶς, Ἐπιτούτου γράφει. — ΕΔ. 6, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι.] Τὰς τελευταίας δύο λέξεις (οἱ Γαλιλαῖοι) οἱ μὲν διαγραφτέας εἶναι ᾤθησαν, ὡς ὑπὸ μεταγενεσέρου τινὸς παρεμβεβλημένας εἰς τὸ κείμενον· τοῖς δὲ καὶ προσαυξητέας εἶναι τῷ ὁμοιωματικῷ (ὡς οἱ Γαλιλαῖοι) πιθανώτερον ἔδοξε, παραβάλλουσι τῷ τοῦ Μάρκου (ΙΑ', γ'), « Κατὰ ψιλὴν παράταξιν, ὡς οἱ Χριστιανοί. » Ἀπλὸν γὰρ ὅτι τοὺς Χριστιανοὺς ἐνθάδε ὀνομάζει Γαλιλαίους, ὡσπερ εἰώθησαν ὀνομάζειν αὐτοὺς, οἱ μὲν διὰ τὴν χώραν, ὅθεν ἤρξατο τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ δὲ καὶ δι' ἀπέχθειαν, καθάπερ ὕστερον ἐκάλει αὐτοὺς ὁ Ἰουλιανός. Ἀλλὰ τί βούλεται τὸ, Ἐθους; ὅπου γὰρ οὐδὲ τοὺς διώκτας τε καὶ φονέας τῶν Χριστιανῶν φήτειεν ἄν τις, μὴ ἀκυρολογῶν, ὑπὸ ἔθους τοῦτο ποιεῖν, σχολῇ γ' ἂν περὶ τῶν φονευομένων αὐτῶν χρήσαιτο τῇ λέξει. Ἴσως τοίνυν τρεπτέον τὸ Ἐθους εἰς τὸ Ἐνθουσιασμοῦ, ὡσπερ εἵκαζεν ὁ πρὸ ἐμοῦ, καὶ γραπτέον, « Καὶ ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ ὡς οἱ Γαλιλαῖοι. » — ΕΔ. 9, εὐδαιμον.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ περισπωμένως (εὐδαιμον) ἐξ ἀντιγράφων καὶ τῆς ἀρχαίας ἐκδόσεως. — ΕΔ. 11, ἀνάγκη δ' ἀσεβῆς κ. τ. λ.] περὶ τὸν θεόν, ὡς ὑπ' ἐκείνου στερεῖσθαι τῶν ἑαυτῷ συμφερόντων ἡγούμενον· « Ὅπου γὰρ τὸ συμφέρον, ἐκεῖ καὶ τὸ εὐσεβῆς » ὡσπερ ἀλλαχοῦ (Ἐγγ. XXXI, § 4) εἶρηκε. Γραπτέον δέ μοι δοκεῖ, διὰ διπλοῦ τοῦ συνδέσμου, « Ἀνάγκη δὲ καὶ ἀσεβῆς κ. τ. λ. » — ΕΔ. 13, πενία τυχοῦσα καλοῦ ὑποκριτοῦ.] Ἴδε τὸ Ἐγχειρίδιον (XVII). — Θέλεις ἀρχάς; φέρε, καὶ πόνους κ. τ. λ.] Θέλεις μοι φέρειν ἀρχάς, φέρε αὐτάς, εἰ βούλει δὲ καὶ πόνους, τὰς παρακολουθούσας ταῖς ἀρχαῖς. — ΕΔ. 14, Ἄλλ' ἐξορισμὸν κ. τ. λ.] Ἄλλὰ θέλεις ἐπενεγκεῖν καὶ ἐξορισμὸν; ὑποίσω καὶ τοῦτον· ὅπου γὰρ ἂν ἐξορισθῶ κ. τ. λ. — ΕΔ. 15, Μὴ τραγῶδει τὸ πράγμα.] Μὴ ὑπερογκα λέγε περὶ τοῦ πράγματος δεινῶν αὐτὸ, ὡσπερ ἐν τραγωδίᾳ (Ἰδ. Μαρκ. Ἀντων. Γ', ζ' καὶ Θ', κθ). — ἀναλυθῆναι.] ΔΓ (ἴσα;

ἀμείνων), ἀποκαταστήναι. — ΕΔ. 17, καρπισὴν ἔχω] ἔχω τὸν λυτρώσαντά με τῆς δουλείας. Ἡρμηνεύεται ἀνωτέρω (σελ. 399) ἡ λέξις. — ΕΔ. 18, πείρασάι σου.] ΔΓ (προσγεγραμμένη καὶ ἐν τῷ TP.), πειράσομαί σου. — ΕΔ. 19, ἐπὶ θύρας.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ἀντιγράφου, ἐπὶ θύραις. — ΕΔ. 20, ἢ ὁ ἐγώ.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, ἢ ἐγώ. — συνορμῶ... συνθελῶ.] Ὁ δὲ Μάρκος (Γ', κα'), « Λέγω οὖν » τῷ κόσμῳ, ὅτι σοὶ συνεργῶ. » — ΕΔ. 21, Τί αὐτῷ συμβαίνει; Ἐπαρχία.] Τί κερδανεῖ ἐκ τῆς Καίσαρος τεμῆς καὶ φιλίας; Τὸ γενέσθαι ἑπαρχος (prefet)· — Ἐπιτροπὴ] τὸ γενέσθαι Καίσαρος ἐπιτροπος (commissaire). — ΕΔ. 24, εἰ δὲ κύψω, καὶ ἄλλον ἀνατρέψω, ἢ ὑπ' ἄλλου ἀνατραπῶ,] ὡσπερ ἐν ταῖς δημοθουίναις ὁ ὄχλος, ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν εἰς τὸ ἀσχημονεῖν ἀνιέμενος, ἴν' ἐξευτελιζομένου ῥᾶον δεσπόξεν ἔχῃσι. — ΕΔ. 27, μὴ ἴσηται] τῆς φορᾶς. — ΕΔ. 28, θαυμάζω αὐτὸν,] τὸν τύραννον. — ΕΔ. 30, πρὸς αὐτὸν] πρὸς τὸν τύραννον. — ἄπελθε ἐπὶ Λέοντα], ὡσπερ Σωκράτει προσέταξαν οἱ Τριάκοντα. — ΕΔ. 31, ἐπιμενεῖ.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, ἐπιμένει. — ΕΔ. 32, οὐς ὕστερον] μετὰ τὸ ἐξελεθεῖν τῆς σχολῆς. — ΕΔ. 33, καταφρονητὰς ποιοῦσι τῶν νόμων.] Παράδες τούτοις τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (I, κζ', 9) εἰρημένα. — Νόμος δ' οὐκ ἔστι τὰ ἐπὶ μωρῶ,] Οὐ χρὴ νόμον ἡγεῖσθαι, καὶ ὡς νόμῳ πείθεσθαι, τοῖς οὖσιν ἐπ' ἐξουσία μωροῦ τινος, οἳοὶ εἰσιν οἱ τύραννοι. — ΕΔ. 34, παρασκευάζουσιν] οἱ λόγοι οὗτοι πρὸς τοὺς μωρούς. — ΕΔ. 35, ὑπεξαίρουνται.] Ἐν τινι τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων φέρεται, ὑπέξαίρουντα, ἴσως οὐ κακῶς. — ΕΔ. 36, ἀβελτερία] ΔΓ, ἀβελτηρία. — ΕΔ. 37, οἰκήσητε.] οἰκήσης, ὧφειλεν εἶναι καταλλήλως πρὸς τὰ προηγούμενα καὶ τὰ ἐπόμενα ἐνικά. Ἀλλὰ τοιοῦτόν τι καὶ τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς (η', 16), « Ἀλλ' ἀρμόζεται... ἀναλαμβάνουσι » καὶ ἀλλαχοῦ πλεισταχοῦ τῶν Διατριβῶν. Καὶ ἔστι τοῦτο οἰκεῖον ταῖς συνήθεσιν ὁμιλίαις, τὸ ἀπεριέργως καὶ μονονοῦκ ἡμελημένως αὐτὰς ποιῆσθαι. — παῖδες σοι καὶ πελάται.] Παῖδες μὲν οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας, ἢ ἀργυρώνητοι δοῦλοι, Πελάται δὲ, οἱ ἐπὶ μισθῶ ὑπουργοῦντες. — ΕΔ. 38, ἐκ τίνων.] ΔΓ, ἐκ ποίων. — ΕΔ. 39, ἈΛΛΑ ταῦτ' ἐστὶ τὰ μέγιστα.] Ἀσαφές τὸ χωρίον καὶ τοῖς πρὸ ἐμοῦ εἰκότως ἔδοξε, κάμοι συνδοκεῖ. Τίς γάρ ἐστιν ὁ ταῦτα λέγων, οὐκ ἔστι κατιδεῖν; Ἐπίκτητος, ὅς καὶ τὰ ἐξῆς, « Καὶ τίς σε κωλύει » καὶ τὰ προηγούμενα « Τί οὖν ἀγα » νηκτεῖς κ. τ. λ. » ἢ ὁ πρὸς ὃν διαλέγεται; Ἴσως ἐξερρύη τι τοῦ

χωρίου. Ἴσως δὲ καὶ ἡ γραφή ἡμάρτηται τοῦ συνδέσμου, γεγραμμένου πάλαι μετ' ἀρνήσεως, καὶ ἐρωτηματικῶς, « ἌΛΛ' Οὐ ταῦτ' ἐστὶ » τὰ μέγιστα ; »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ η', ἘΔΑΦΙΟΝ 2, Οὗτος ταχέως λούεται.] Τὰ αὐτὰ ἂ καὶ ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ (XLV). — ἘΔ. 5, Ἴδου ὁ φιλόσοφος τί ποιεῖ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἴδου ὁ φιλόσοφος ποιεῖ. ΔΓ, Ἴδου ὁ φιλόσοφος ποιεῖ. Ἐρεῖ δὲ καὶ μικρὸν ὑποκαταβάς (§ 7) « Ἴδου Οἱ τέκτονες Οἴα ποιοῦσι » καὶ αὐθις (§ 38) « Ἴδου Τί λέγουσιν Οἱ γεωργοί. » — ἘΔ. 10, Ὅτι τὴν . . . πρόληψιν πρεσβεύομεν.] Ὅτι τὴν ἔννοιαν τοῦ τέκτονος, τοῦ μουσικοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν τεχνιτῶν ἀκριβέστερον τῶν ἄλλων καταλαμβάνομεν, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν τέκτονα, τὸν μουσικόν, καὶ τοὺς λοιποὺς, κρίνειν δυνάμεθα. — ἘΔ. 11, ἀναλαμβάνεται] μανθάνεται. — ἘΔ. 12, γένηται.] ΗΔ, ΑΤ, γίνηται. — ἘΔ. 13, ποιεῖν σοι δοκεῖ] ὁ φιλοσοφεῖν ἐπαγγελλόμενος. — μοιχεύοντά τινα], εἰάν τις τῶν τεκτόνων μοιχεύῃ. — ἘΔ. 14, ἐπὶ ποσόν] ἐπὶ μικρὸν, ἐπὶ μέρους. « Ποσῶς, καὶ Πῆ, μερικῶς » (Ἡσύχ.) « Ποσῶ, » ὀλίγω » (Γαλην. Ἐξηγ.) — ἘΔ. 17, Εὐφράτης] οὐ καὶ ἀνωτέρω (III, ιε', 8) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 18, δράσαντί ΤΙ αἰσχρόν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, δράσαντι Τὸ αἰσχρόν. — ἘΔ. 20, ἐν δὲ τοῖς συμβόλοις] τοῖς ἔξω σημείοις, τῷ τρίβωνι καὶ τῷ πώγωνι. — ἘΔ. 22, ἀξιούντες φιλοσόφοις συσταθῆναι.] Καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (III, κγ', 22) ταῦτά. — ἘΔ. 23, ἐνὶ ἀροκούμενος κ. τ. λ.] Παράθες τούτοις τὰ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXIII) εἰρημένα. — ἘΔ. 24, περὶ τοῦτο] περὶ τὸ μαθητὰς ἔχειν. — ἘΔ. 26, εἰς ΤΟΣΟΥΤΟ σκάμμα.] Γραπτέον οἶμαι, ΤΟΥΤΟ Τὸ, εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα· ποῖον; ὅπου βλάβη καὶ ὠφέλεια, καθάπερ πρότερον εἶρηκε. — οὐκ ἂν μοι ΔΟΚΕῖ ἐκζηῆναι.] Οὕτως ἔγραψα συμφώνως καὶ ἐτέραις ἐκδόσεσιν, ἀντὶ τοῦ ΔΟΚῆ· ἡ γὰρ συνάρτησις, Οὐ μοι δοκεῖ ἐκζηῆναι ἂν, τουτέστιν, ἐθελῆσαι παραχωρῆσαι — Ἐγὼ τοιοῦτος εἰμί; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὩΝ τοιοῦτος κ. τ. λ.] Ἐν τῷ ἐμφῶ ΤΡ. προσγέγραπται διάφορος γραφή, Οὐ, ἴσως οὐ κακῆ, πλὴν τῆς ὀξείας τάσεως. Καὶ εἶη ἂν τηνηκαῦτα ὁ νοῦς. Ἐγὼ τοιοῦτος εἰμί, οἷος εἰμί; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ οὐ τοιοῦτος, οἷοι ὑμεῖς ἐστέ; Οὐδὲ τοῦτο· ἐστὶ γὰρ μωροῦ καὶ ἀλαζόνοσ τὸ τοῖς ἄλλοις οὕτως ἀγροίκως ἐπιτιμᾶν. — ἘΔ. 31, πειράσθητε:] ΔΓ, πειράσθητε. — ἘΔ. 32, Οὐτ' ὠχρήσασα κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Ποιητοῦ (Ὀδυσσ. λ', 529). — ἘΔ. 33, οὐ μόνον τοῦτο.]

ΔΓ, οὐ μόνον ταῦτα. — τὰς ἀργίας] *les vacances*, τῇ Γάλλων φωνῇ, τουτέστι τὰς τῶν μαθημάτων συνήθεις διακοπὰς, τὰς ἀνέσεως ἕνεκα καὶ τῶν διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν γινομένηας. — ἘΔ. 34, πρὸς τι τῶν βρωμάτων.] Μεταμέλει μοι προελομένῳ τὴν ἐξ ἀντιγράφων τήνδε γραφὴν, ΔΤ, Π ρ ὁ ς τ ι β ρ ω μ ᾶ τ ι ο υ. — ἐπὶ τὸ σκῆπτρον κ. τ. λ.] ὀρμῶσι. — φαινόλη] Παρὰ τὸ τῶν Ῥωμαίων *paenula*, ὁ φαινόλης, εἰ μὴ μᾶλλον οἱ Ῥωμαῖοι παρὰ τῶν εἰς Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν μετοικησάντων Δωριέων ἐχρήσαντο τὸ *paenula*. Ἐλέγετο καὶ *θηλυκῶς*, ἡ φαινόλη, (Δωρικῶς, φαινόλα). Ἴδε τὰ περὶ τῆς λέξεως διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ πρὸ ἐμοῦ εἰς τὸν Ἀθήναιον (σελ. 97, σημειώσ. τόμ. 2, σελ. 156 καὶ ἐξ.) Ἦν δ' ὁ Φαινόλης, ἐπίβλημα παχύ, ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἀλεξητήριον, τὴν αὐτὴν χρεῖαν παρεχόμενον τῷ μανδύχ (manteau). Οἱ μεταγενέστεροι μεταθέσει τῶν στοιχείων καὶ τροπῇ τῆς διφθόγγου, Φελόνην αὐτὸν ἐκάλεσαν, ὡς παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ (Πρὸς Τιμόθ. Ε', δ', 13) « Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν τῇ Τρωάδι. » Τὸ ὑποκοριστικὸν, Φελόνιον ἢ Φαιλόνιον, ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ ἰερατικὴν τινα σημαίνει στολήν. — ἘΔ. 35, ἡ κισσώσης γυναικός.] Κισσᾶν ἢ Κιττᾶν λέγονται αἱ κύουσαι τῶν γυναικῶν, ὅταν μοχθηρῶν ἐδεσμάτων ἐπιθυμῶσι, καθάπερ ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σημ. σελ. 139) ἐξηγησάμεθα. — ἘΔ. 36, τελεσφορήση.] Ἐκ ΔΓ (προσγεγραμμένης τῷ ἐμῷ ΤΡ.) ΔΤ, τελεσφορηθῆ. Ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ Σπέρμα, ἵνα τὸ σπέρμα εἰς τέλος φέρῃ καρπὸν. Τῷ ἐνεργητικῷ τύπῳ ἐχρήσατο καὶ Θεόφραστος καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἕτεροι. Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἡσύχιος· « Τελεσφορεῖ, ἘΝΤΕΛΩΣ ἄγει. — Τελεσφόρος, ὁ τελεσφορῶν καθ' ὥραν τοὺς καρπούς, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων. » ἔνθα ἴσως γραπτέον, Εἰς Τέλος. Καὶ ἡ παρ' ἡμῖν δὲ συνήθεια, τῷ μήπω καταχωρισθέντι ἐν τοῖς Γραικικοῖς Λεξικοῖς Τελεσφορῶ μεταφορικῶς χρῆται, ἐρμηνεύουσα τὸ Γαλλικὸν *succéder* ἢ *réussir*. — ἐκ κήπου Ἀδωνιακοῦ] Ἐορτὴν ἐτέλουν Ἀδώνιδι, ἐν ἣ αἱ ὀργιάζουσαι τῷ θεῷ γυναῖκες κεράμια ἀνέφερον εἰς τὰ δώματα ἐσπαρμένα θρίδαξι καὶ μαράθροις, ἅπερ, ἄχρι χλόης βλαστάνοντα, μετὰ τὴν εορτὴν ἀπερίπτετο. Κάντεῦθεν ἡ παροιμία, Ἀδώνιδος κήποι, ἢ, Ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων, ἢ ἐπὶ πραγμάτων ἐπιπολαίων καὶ κούφων, καὶ ὀλιγοχρονίων. Τοὺς κήπους τούτους δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς (Λυσιστρ. 389), λέγων,

Ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος ὑπὲρ τῶν τεγῶν,

τούτέστιν, ὁ ἐπὶ τῶν δωματίων. Ἐχρήσατο καὶ Πλάτων τῇ παροιμίᾳ, οὐ τὸ χωρίον, καίπερ μακρὸν ὄν, ὅλον παραθήσομαι, διὰ δύο ἡμαρτημένα τῆς γραφῆς μέρη· « Ὀνοῦν ἔχων γεωργός, ὧν σπερμάτων » κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἢ φέρους » εἰς Ἀδώνιδος κήπους ἈΡΩΝ χაίροι, θεωρῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισιν » ὀκτῶ γιγνομένους, ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν » δρῶν ἢν, ὅτε καὶ ποιοῖ· ἐφ' οἷς δὲ ἐσπούδακε, τῇ γεωργικῇ ἢν » χρώμενος τέχνῃ, σπείρας, εἰς τὸ προσῆκον, ἀγαπῶν ἢν ἐν ὀγδόῳ » μνηὶ ὅσα ἔσπειρε τέλος λαβόντα; . . . Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν » καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἦττω νοῦν ἔχειν » εἰς τὰ ἑαυτοῦ σπέρματα; Ἡκιστὰ γε. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν » ὕδατι γράψει, μέλανι σπείρων διὰ καλάμου ΜΕΤΑ λόγων, ἀδυνα- » τῶν μὲν αὐτοῖς λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνατῶν δὲ ἰκανῶς τάληθες δι- » δάξαι » (Πλάτ. Φαίδρ. σελ. 276). Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὧνπερ ἔφην γραφικῶν ἡμαρτημάτων, ὅπερ ὁ μεταφραστής Λατίνος σπείρων, sperget, ἡρμήνευσεν, ἰκνῶς μὲν τῷ νῶ, οὐχ ὑγιῶς δὲ τῇ διορθώσει, ἴσως ἢν τις οὕτως ἐπανορθώσασιτο, γράφων, « εἰς Ἀδώνιδος κήπους » ἈΡΩΝ χაίροι κ. τ. λ. » τὸ δεύτερον δὲ, « μέλανι σπείρων διὰ » καλάμου ΣΠΕΡΜΑΤΑ λόγων. » Τούτου οἶμαι τοῦ χωρίου ἐπιτομὴν εἶναι καὶ ὁ λέγει ὁ Στοβαῖος (Ἐκλογ. ἡθ. II, vii, σελ. 32, Heeren), « Πλάτων τὰ πολλὰ, ὧν τινες συγγράφουσι, τοῖς Ἀδώνιδος κήποις » εἵκαζεν, οἱ τὴν χάριν ἐφήμερον ἔχοντες, ῥαδίως μαραινόνται. » — ἘΔ. 37, ἡνθηκας.] ΔΓ (προσγεγραμμένη τῷ ἐμῶ TP.) ἡνθησας. — ἘΔ. 38, πάγος Εἰσβαλῶν ἐξελέγξῃ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ, Εἰς Λαβῶν. Ἐτεροὶ δὲ παρήνουν τρέπειν εἰς τὸ, Εἰς λαβῶν. Ἐσωσε καὶ ἡ συνήθεια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημειομαίνου τὸν Πάγον ἀρσενικῶς, καὶ συνηθέστερον τὸ Πάγος, οὐδετέρως· οὐ παράδειγμα, « Ἐν ἡμέρᾳ » πάγους » παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα (Ναοῦμ γ', 17). — ἘΔ. 40, ὁ καρπὸς ἐκβιάσεται τὴν φύσιν.] Καθ' ὑπαλλαγὴν εἰρησθαι ὑπέλαβον τινες, ἀντὶ τοῦ, Ἡ φύσις ἐκβιάσεται τὸν καρπὸν. Ἀλλ' οἶμαι τὴν φύσιν σημαίνειν ἐκθάδε, οὐ κυριωνυμικῶς τὴν τῶν ὄλων φύσιν (la nature), ἀλλ' ἐνέργειαν φύσεως, παρὰ τὸ Φύω, ὡς παρὰ τὸ Δύω ἢ Δύσις. Ἔσται τοίνυν ὁ νοῦς, Τοῦ καρποῦ ἢ ἐν τῷ ἀφανεῖ τελείωσις ἐκβιάσεται τὴν εἰς τὸ φανερὸν γέννησιν. — ἘΔ. 41, αἰσθάνεται τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (μετὰ διπλοῦ συνδέσμου), Καὶ αἰσθάνεται τε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ θ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, ἰδοῦ.] ΔΓ, ἴδε. Παρατίθει τούτοις τὰ ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXV).—ΕΔ. 6, Ἀριστείδην. . . καὶ Εὐηνόν] Εὐηνός, ἢ μάλλον Εὐηνός, οὐχ οὐ Πλάτων μέμνηται ἐν τῇ Ἀπολογία καὶ ἀλλαχοῦ· ἀλλ' ἀρχαιότερος, Ἐρωτικῶν συγγραφεύς, ἢ ποιητής (Ἀρτεμιδώρ. Ὀνειροκριτ. I, 4). Ἀριστείδην δὲ λέγει τὸν Μιλήσιον, τὸν τὰ Μιλησιακὰ γεγραφότα, βιβλίον ἀκολασίας γέμον, οὐ καὶ Πλούταρχος (Κρασσ. § 32) ἐμνημόνευσεν. Γέγονε δὲ καὶ ἕτερος Ἀριστείδης ζωγράφος, τῶν ἐπικεκλημένων Πορνογράφων (Ἀθην. σελ. 567), διὰ τὴν τῶν αἰσχρῶν ἀπεικασιν.—ΕΔ. 7, μυραφίου.] Ἀποκτείνουσα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀνθ' ἧς ὁ πρὸ ἐμοῦ διορθώσας ἔγραψε Μυραλειφίου. Μυράφιον ὑποκοριστικὸν τοῦ Μύρον, ὥσπερ τοῦ Ευρόν τὸ Ευράφιον. Ἴδε τὰ περὶ τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν ἀλλαχοῦ (Ἰσοκράτ. Β, σελ. 100 καὶ 333) σημειωθέντα, οἷς προστίθει καὶ τὸ Υἱάφιον (Ῥώμ. filiolus) ὑποκοριστικὸν τοῦ Υἱός.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ι', Διαφέρεσθαι.] Ἐπὶ τοῦ προσπάσχειν (s'intéresser) ὡδὲ τὸ Διαφέρεσθαι.—ΕΔΆΦΙΟΝ θ, ἀποτυχεῖν] ὧν ὀρέγη — περιπεσεῖν] οἷς ἐκκλίσεις.—ΕΔ. 7, τὸ, Πῶς γένηται.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ προσέδηκα τὸ ἄρθρον.—ΕΔ. 10, μείζον ἄθλον.] Ἴσως ἀρσενικῆ γραπτέον γένει, « μείζον ἄθλον.» Ἐπιθετὰ ἀλλαχόθεν (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σελ. 162) πλατύτερον περὶ τούτου σημειωθέντα.—ΕΔ. 13, ταῖς σχέσεις τὰ ἴδια ἀποδιδόναι.] Κατὰ μετοχὴν ἂν ἦν ἄμεινον, Ἀποδιδοῦς, ὥσπερ ἔδοξε τῷ πρὸ ἐμοῦ· ἔστι μέντοι καὶ ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἐτέρας μετοχῆς ἐξαρτᾶν τὸ ἀπαρέμφατον (Ἐκπονῶν τὸ ἀποδιδόναι). Σχέσεις δὲ λέγει, ἅς ἀλλαχοῦ (Ἐγχειριδ. XXX) ἐξηγήσατο, πατέρα, ἀδελφόν, γείτονα κ. τ. λ. ὧν ἐκάστῳ τὰ προσήκοντα ἀπονεμητέον ἐστί.— καὶ τοῦ τρίτου τόπου παραπτόμενος κ. τ. λ.] οὐπερ ἔλεγεν ἀνωτέρω (III, 6', 2) τοῦ ἀνεξαπάτητον εἶναι περὶ τὰς συγκαταθέσεις, ὅπερ ἐνθάδε, Περὶ τῆν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν, λέγει, τουτέστιν ἀσφαλῶς καὶ ἀναπατήτως κρίνειν τὰ προσπίπτοντα.—ΕΔ. 15, 16, μὴ τι τὰς σχέσεις ΠΑΡΕΒΗΝ; ΔΙΟΤΙ με σὺ ἐγέννησας κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΑΡΑΒῆΝΑΙ; ΟΤΙ. Τὸ γοῦν Παρέβην παρῆνει καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ.—ΕΔ. 20, περιδραμεῖν.] Κυρίως μὲν τὸ περιτρέχειν (courir de tous côtés)· ἐὰν δὲ ὁ περιτρέχων, καὶ τοῦ διαπράξασθαι τι καὶ δικαίως καὶ δίκως, περιτρέχη (ὡς δηλοῖ τὸ προκείμενον χωρίον), τὸ μηχανορραφεῖν (briguer). Ἐπιθετὰ τὰ ἐν ἄλλοις (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικ. σημ.

σελ. 133) περί τούτου σημειωθέντα. — ΕΔ. 21, δώδεκα δεσμά
 ῥάβδων,] ἃ προφέροντο τῶν ὑπάτων. — Κιρκήσις δοῦναι.] Τὰς
 θεάς λέγει, ἃς παρείχον οἱ ὑπατοί, χαριζόμενοι τῷ πλήθει, ἐν τῷ
 Ἴπποδρόμῳ, τῷ παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις καλουμένῳ Κίρκῳ (circus), παρὰ
 τὸν ἑλληνικὸν Κρίκον, μεταθέσει τῶν στοιχείων. « Κίρκοι, κρίκοι...
 » πάντα τὰ ἐπικαμπῆ Κίρκοι λέγονται. » Ἡσύχ. Ἐπιθετὴ περὶ τοῦ
 Ῥωμαϊκοῦ Κίρκου Διονύσιον τὸν Ἀλικαρνασσία (Ῥωμαϊκ. Ἀρχαιολογ.
 III, 68, σελ. 582). — σπυρίσι δειπνίσαι.] Ἐξηγήσαντο οἱ πρὸ
 ἐμοῦ τὸ Σπυρίσι δειπνίσαι ἐκ τοῦ Ἡσύχιου· « Ἀπὸ σπυρίδος
 » δειπνεῖν, ἢ δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δειπνοῦ ἀργύριον ἢ μέρη ἐν σπυ-
 » ρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι » Διένεμον γὰρ οἱ τὰς ἀρχὰς ἔχοντες, ἢ
 περιτρέχοντες, τῷ πλήθει ἢ βρώματα ἐν σπυρίσιν (sportulis, Γαλλ.
 corbeilles), ἢ ἀργύριον πρὸς τὸ ἀγοράσαι βρώματα. — ΕΔ. 23,
 ἀπόληται.] ΗΔ (συναινοῦντος, ὀκνήσαντος δὲ γράψαι τοῦ πρὸ ἐμοῦ),
 ΑΓ ἀπόλλυται. ΔΓ, ἀπόλληται. — ΕΔ. 24, ἔργον ἔργῳ οὐ
 κοινωνεῖ.] Ἐπιθετὴ τὰ προσημειωθέντα (σελ. 421). — ΕΔ. 27,
 καὶ οὐ καπνίζη.] Παράβαλε τοῖς ἀνωτέρω (I, κε', 18). — ΕΔ.
 28, οὔτε τούτου] τοῦ ἀγαθοῦ. — οὔτ' ἐκείνῳ] τῷ κακῷ. — ΕΔ.
 29, Τί οὖν οὐ ῥέγκω βαλῶν;] Καὶ πάλιν διὰ τοῦ χ ῥέγκω, ὁ
 πρὸ ἐμοῦ. Βαλῶν δὲ κατ' ἔλλειψιν· βαλῶν ἐμαυτὸν ἐπὶ κλίνης. —
 ΕΔ. 31, ἀγρυπνεῖ, καὶ στρέφεται,] ὥσπερ παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ἰλιάδ. ω',
 5) ὁ Ἀχιλλεὺς Πάτροκλον ὀδυρόμενος. — ΕΔ. 32, αὐξήσει μου τὸν
 υἱόν] τὸν Νεοπτόλεμον. Ἴδε τὸν Ποιητὴν (Ἰλιάδ. τ', 330-334). —
 τὰ ἄθηλα δῆλα ζῆου.] Εξ ΕΔ προσέθηκα τὴν παρατελευταίαν λέξιν,
 ΑΓ, τὰ ἄθηλα ζῆου. — ἐκείνός μοι φαγεῖν παρετίθει] Ἰλιάδ. τ', 316.
 — ΕΔ. 33, Ἀυτομέδων σοι παραθήσει] Ἰλιάδ. ε', 219. — ΕΔ. 35,
 Οὐ μὲν γάρ τι] Ἰλιάδ. τ', 321.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ια', ΕΔΑΦΙΟΝ ι, καὶ, εἴ τιμι ἄλλῳ καὶ τούτῳ κ.
 τ. λ.] καὶ εἰ κατὰ τι ἄλλο, καὶ κατὰ τοῦτο (τὸ καθάριον) διακρίνεται
 τῶν λοιπῶν ζώων ὁ ἄνθρωπος. — ΕΔ. 3, καὶ τοῦ καθαροῦ καὶ τοῦ
 καθαρίου κ. τ. λ.] ἀντέχονται καὶ τῆς καθαρότητος (propreté,) καὶ
 τῆς καθαριότητος (soin de propreté) τουτέστι τῆς φροντίδος τοῦ
 καθαροῦ φαίνεσθαι. — ΕΔ. 5, Πρώτη.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐξ ΕΔ, μετὰ τοῦ
 ἄρθρου Ἡ πρώτη. — εὔροις... εὔροις.] Τοῦτο μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ
 πρῶτον ἐκ ΔΓ, ΑΓ, εὔρης... εὔρης. — ΕΔ. 7, τὰ μοχθηρὰ κρί-
 ματα] τὰς μοχθηρὰς περὶ πραγμάτων κρίσεις. Ἡ δὲ παρ' ἡμῶν συνήθεια

Κρίμα νῦν ὀνομάζει τὸ ἀμάρτημα (péché), ἴσως μὲν καὶ διότι πᾶν ἀμάρτημα ἐκ μοχθηρᾶς κρίσεως ἔχει τὴν γένεσιν· πιθανώτερον δὲ, ἀπὸ τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ, καθ' ὃν Κρίμα ἐλέγετο ἢ δι' ἀμάρτημα καταδίκη (condamnation) τοῦ δικαστοῦ καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπ' αὐτοῦ τῷ ἀμαρτήσαντι ζημία. Κρίμα τοίνυν, ἐκ τοῦ παρεπομένου, ἢ παρὰ νόμον πράξις καὶ διὰ τοῦτο ὑποβεβλημένη εἰς κρίσιν τε καὶ κατάκρισιν (action condamnable)· ὅθεν καὶ τὸ Ῥωμαϊκὸν crimen (Γαλλ. crime). — ἘΔ. 19, Σωκράτης ὀλιγάκις ἐλούετο.] Ἐκ τοῦ Πλάτωνος (Συμποσ. σελ. 174) τοῦτο· « Ἐφη γὰρ οἱ Σωκράτη » ἐντυχεῖν, λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεθεμένον· ἃ ἐκεῖνος » ὀλιγάκις ἐποίει. » — ἘΔ. 20, Τοὺς ὠχριῶντας κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Κωμικοῦ (Νεφ. 102),

Αἰβοῖ· πονηροὶ γ' οἶδα. Τοὺς ἀλαζόνας,
 Τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδῆτους λέγεις,
 Ὡς ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

— ἀεροβατεῖν αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς παλαιστρας κ. τ. λ.] Καὶ ταῦτα ἐκ τοῦ Κωμικοῦ (Νεφ. 179 καὶ 225). — ἘΔ. 21, πάντες οἱ γεγραφοτές περὶ Σωκράτους.] Ἴδε τὸν Ξενοφῶντα (Ἀπομνημ. Α, II, § 4, σελ. 6, καὶ Γ, XII, § 8, σελ. 105) καὶ Διογένην τὸν Λαέρτιον (II, 22). — ἘΔ. 24, φιλοσόφῳ, ὅς γε.] Ἐκ διορθώσεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ (ἦν ἐκεῖνος ὄκησε καταχωρῖσαι εἰς τὸ κείμενον), ΑΤ, φιλοσοφία, ὥστε. — ἘΔ. 25, τὴν κόμην κατεφθινηκότα.] Κατεφθαρμένην ἔχοντα τὴν κόμην διὰ τὸ ἀτημέλητον. Ἡ δὲ μετοχή παρὰ τὸ Φθινέω, ἴσον τῷ Φθίνω, κατὰ τὸ Πιέζω καὶ Πιεζέω, καὶ Ρίπτω καὶ Ριπτέω. — ἔφρσις δέ.] Ἴσ. γρ. ἔφρσις τε. — ἘΔ. 30, Πολέμωνος,] οὐ καὶ ἀνωτέρω (III α', 14) ἐμνημόνευσε. — ἘΔ. 32, συνέρχη.] Ἴσ. γρ. συνεισέρχη. — ἘΔ. 33, καλλωπίζεσθαι τιφ' ἀξιοῖ ;] Μὴ ποτε διδάσκω, ὅτι δεῖ καλλωπίζεσθαι ; Μὴ γένοιτο· ἐκεῖνο λέγω χρῆναι καλλωπίζειν, τὸν λόγον κ. τ. λ. Οὐ μὲντοι διὰ τοῦτο ἀμελεῖσαι τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο φροντίζειν ὅπως καθάριον ἔσται καὶ ἀπρόσκοπον τοῖς συνοῦσιν. — ἘΔ. 35, σχολάζ] διατριβάς, διαλέξεις, παραδόσεις μαθημάτων. « Σχολή . . . καὶ τὸ περὶ τι σχολάζειν καὶ ἡ διατριβή. » φησὶν Ἡσύχιος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ιβ', ΕΔΆΦΙΟΝ Ι, Ὅταν ἀφῆς σὺ κ. τ. λ.] Ἐκ. ΔΓ ὁ

πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, Ὅταν ἀφῆς σοι. Ἄμεινον ἂν γράφοις Ὅταν ἀφῆς σ' οὐ, ὡς ὑπενόει τις τῶν κριτικῶν. Ἴσως μέντοι γραπτέον, (διαγράφοντα τὴν ἀντωνυμίαν), Ὅταν ἀφῆς σοι, σολοίκως μὲν, ἀνεκτῶς γε μὴν, χάριν τοῦ παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ. — ἘΔ. 2, αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον καὶ ἄλλον χρόνον ἐξωθεῖν ὑπερτιθέμενον κ. τ. λ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, α αἰεὶ δ' εἰς ἄλλον » καὶ ἄλλον χρόνον εἰώθει ὑπερτιθέμενον· » ᾧ παρενέθηκεν ὁ πρὸ ἐμοῦ καὶ ταῦτα εἰκάζων α f. ἐξωθῆ ὑπερτιθέμενος. » — ἘΔ. 3, Εἰ μὲν οὖν λυσιτελής. . . αὐτῆς ἔΣΤΑΙ κ. τ. λ.] ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ἔΣΤΙ. Τὸν μέλλοντα δὲ χρόνον ἠρμήνευσε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ ἐν τῇ μεταφράσει. Ὁ νοῦς, Εἰ συμφέρει τὸ ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν, συμφορώτερον ἔσται τὸ παντελῶς ἀποστῆναι αὐτῆς, τὸ μηδὲ προσέχειν ὅλως. — ἘΔ. 6, πᾶν τὸ ἐπελθόν] τῇ διανοίᾳ, κατ' ἔλλειψιν. Ἀπαραλλάκτως καὶ ἡ συνήθεια, Ὅ, τι σοῦ ἔλθῃ, ἐλλειπτικῶς τοῦ, Εἰς τὸν νοῦν — ΤΑῖΣ προθυμίαις.] Ἴσ. γρ. Πᾶσαις. — ἘΔ. 10, Μὴ οὖν ἔΚΕῖΝΟΣ.] Ἴσ. γρ. ἔΚΕῖΝΟ, τουτέστι τὸ μὴ ἀρέσαι τῷ δεῖνι. — δοκεῖ τις εἶναι] μέγας τις καὶ περισπούδαστος εἶναι φαίνεται. — ἘΔ. 14, καὶ τῶν πολλῶν καταγελά κ. τ. λ.] Ἡ τὸν σύνδεσμον διαγράφοντα, ἢ τὸ ῥῆμα κατὰ μέλλοντα, καταγελάσεται, προενεκτέον. — ἘΔ. 17, καταφρονήσουσιν.] Ἐξ εἰκασίας τοῦ πρὸ ἐμοῦ, ΑΤ, καταφρονήσουσιν. — πότε σκῶψαι.] Κατ' ἔλλειψιν τοῦ Χρή — συμπερινεχθῆναι] εὐμενῶς καὶ πρῶως, καὶ ὅπερ ἔλεγε (III, 14, § 7) καὶ λέγει, Κατὰ συμπεριφορᾶν, προσενεχθῆναι. — ἘΔ. 20, ἀπαύριον.] Ἀποκτέστητα τὴν σύνθετον γραφὴν, ἣν διηρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ εἰς τὸ, Ἀπ' αὐρίου. Καὶ κατακεχωρίσθω τὸ, Ἀπαύριον, ἐν τοῖς Λεξικοῖς, ἐν οἷς ἤδη εὑρηται τὸ Εἰσαύριον, τὸ Ἐπαύριον καὶ τὸ Μεταύριον. — ἘΔ. 21, ἵνα καὶ αὐριον δυνηθῆς.] Ἐπιθετὸν τὸν Μάρκον (Η', κβ').

ΚΕΦἈΛΑΙΟΝ ἰγ', ἘΔἈΦΙΟΝ ἰ, πῶς ποτε ἐξαγόμεθα.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ περισπωμένως, ἐξ ἀντιγράφου, πῶς ποτε κ. τ. λ. οὐδὲ τὴν ὀξεῖαν τάσιν ἀποδοκιμάζων. Ἡ γὰρ συνάρτησις, Ἐξαγόμεθα πῶς ποτε. — ἘΔ. 4, Πρόσεστι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Προσέτι. — ἘΔ. 5, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.] Ὡτακουσταὶ γὰρ καὶ κατάσκοποι (mouchards), τῶν στρατιωτῶν τινες, ἰδιώτου στολὴν ἠμφισμένοι, εἰσέεισαν εἰς τῶν πολιτῶν τὰς οἰκίας, ὅπου μανθάνοντες τὰ κατὰ τοῦ Καίσαρος λεγόμενα, ἀνήγγελλον αὐτῷ· ὁ φιλεῖ μάλιστα γίνεσθαι ἐπὶ τῶν μοχθηρῶν βασιλείων. — ἀρξάμενος.] Ἀνακόλουθον, οἷα φιλεῖ λέγεσθαι ἐν ταῖς συν-

νουσίαις πολλά τοιαῦτα, ἀντί τοῦ Ἀρξαμένου, ἢ Ἀρξαμένω.
 — Εἰδ. 6, Αὐτάρ.] Οὐκ ἀνύποπτος ὁ ποιητικὸς οὗτος σύνδεσμος,
 ἄλλως τε καὶ ἐν χρόνοις τοιούτοις, καὶ οὕτω κάθωμιλημένη λόγου
 ἰδέχ, οἷα ἢ τοῦ Ἐπικτήτου. Μήποτ' ἦν, Ἀλλ' ἄρα; — Εἰδ. 7,
 ἄν γε ὦ τοιοῦτος] πιστὸς, ὡς γε ἐξεδέξκντό τινες τῶν πρὸ ἐμοῦ, ἢ,
 οἷος σιωπᾶν, ὡς ἕτεροι. — καὶ φύρω καὶ φύρομαι.] Ἐν τῷ ἐμῷ
 ΤΡ. ὡς ΔΓ προσγεγράφθαι ἔοικεν ἢ περιαιρέσεις τοῦ πρώτου συμπλε-
 κτικοῦ. Ὁ νοῦς, Συγχέω καὶ συγχέομαι, Ταράσσω καὶ ταράσσομαι
 (ἰδ. II, ιβ', 13). Τοῦτο γὰρ ὧδε σημαίνει τὸ Φύρω (brouiller, con-
 fondre), ὡσπερ ἐν τοῖς εἰς τὸν Αἰλιανὸν (Πρόδρ. Ἑλλ. Βιβλιοθ. σελ.
 328) σεσημειώται. Διὸ καὶ πολλάκις συνάπτεται τοῖς μίξιν σημαίνου-
 σιν ὀνόμασιν, οἷον τὸ τοῦ Ἡροδότου (I, 103). « Ἀναμίξ ἦν πάντα
 » ὁμοίως ἀναπεφυρμένα. » Λέγει δὲ καὶ Ἡσύχιος, « Φύρδην, ἀτά-
 » κτως, συγκεχυμένως, ἀναμίξ. » Ὁθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ
 Φυρμένα ἐπιρρήματικῶς (Φύρδην) καὶ ἐπιθέτως, οἷον, Φυρμένα
 μαλλία, ἢ συγκεχυμένη διὰ τὸ ἀτημέλητον, κόμη καὶ μεταφορικῶς,
 Φυρμένος (embrouillé, embarrassé), καὶ Φύρτης (brouillon,
 tracassier) παροξυτόνως, οὐ Φυρτής, ὄξυτόνως, ὡς γέγραπται ἐν τῷ
 τοῦ Σομανέρα Λεξικῷ. — Εἰδ. 12, στεγνόν.] ΔΓ στεγανόν. Ἀμφό-
 τερα ταῦτὸ σημαίνει. — Εἰδ. 14, ὡς ἢ Μήθεια.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς
 πρόσθεν (I, κή, 6-7). — Εἰδ. 15, ἐλθὼν πρὸς σέ.] ΔΓ, ἐλθὼν
 σε. — Εἰδ. 16, καὶ αὐτῷ τούτῳ.] ΔΓ (οὐ κακῆ), καὶ τσοσούτῳ. —
 Εἰδ. 18, ἐγνωσμένους.] Ὁ πρὸ ἐμοῦ προείλετο τὸ ἐξ ἀντιγράφων τι-
 νῶν ἐγνωρισμένους. — Εἰδ. 22, Καισαριανοῦ.] Ἐπιθετὰ
 σεσημειωμένα ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 318). — Εἰδ. 24, οὐ διαφέρομαι]
 οὐδέν μοι μέλει.

ΕΠΙΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Κεφάλαιον β', Εἰδᾶφιον 17, κρόκην.] Τῆς δὲ κρόκης ἔσωσεν ἢ
 παρ' ἡμῖν συνήθεια, τὸ μήπω καταχωρισθὲν ἐν τοῖς κοινοῖς Λεξικοῖς

Κροκίδιον (Ποσον)· ἥς ἕτερον ὑποκοριστικὸν, τὴν Κροκύδα, ἢ Κροκίδα, εὐρήσεις παρ' Ἡροδότῳ τε (ΙΙΙ, 8) καὶ Θεοφράστῳ (Χα-
ρακτ. β'). « Κροκύδες, γνάφαλα » φησὶν Ἡσύχιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δ', ΕΔΑΦΙΟΝ 4, συνεγγισμός ἐστι.] Σημειούσθω ὁ
Συνεγγισμός, ὡς Στωϊκοῖς οἰκεία λέξις· οὐ γὰρ δελήλωταί πω ἕτερ'
αὐτῆς μαρτύρια, πλὴν τοῦδε τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ παρὰ τῷ Στράβωνι
(Γεωγραφ. ΙΙΙ, σελ. 174), Στωϊκῷ φιλοσόφῳ κάκείνω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ εἶ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, πέμπτοι δ', ὧν ἦν κ. τ. λ.] καὶ
ᾧν εἰσι καὶ οἱ πιεζύοντες τῷ φήσαντι (Ματθ. ι', 30), « Ὑμῶν δὲ καὶ
» αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ις', ΕΔΑΦΙΟΝ 2, οὐκ αὐτῶν.] Ἐκ τε ἀρχαίων ἐκδό-
σεων καὶ ἐξ ἀντιγράφων ὁ πρὸ ἐμοῦ ἔγραψεν, Οὐκ αὐτῶν, ἀντὶ
τοῦ, Οὐχ αὐτῶν. Ὁ δ' οὖν νοῦς, Οὐχ ἐχυτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιζ', ΕΔΑΦΙΟΝ 3, ἄπειρόν ἐστι.] Ἄμεινον ἂν γράφοις,
Ἄπειρον ἔσται, ὃ καὶ τις τῶν κριτικῶν παρήνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 25, ἐκεῖ γὰρ καὶ θεοῖς εὐχαριστοῦμεν
κ. τ. λ.] Τοῦτο σαφέστερον ἐν τοῖς ἐξῆς (ΙΙ, κβ', 17) διὰ τοῦ ἐναν-
τίου ποιήσει, λέγων, ὅτι οἱ τέως εὐχαριστοῦντες οὗτοι, ἐάν τι τῶν
ἀβουλήτων περιπέσωσι, μεταβαλλόμενοι ὑβρίζουσιν οἷς νῦνχαρίστου
θεοῖς. Καὶ παράδειγμα προχειρίζεται τὸν ἐμπρήσαντα τὸ Ἀτκληπεῖον
Ἀλέξανδρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κθ', ΕΔΑΦΙΟΝ 38, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο.] Συναπήχθην
ἄπασιν τοῖς πρὸ ἐμοῦ, γράψασιν κατ' αἰτιατικὴν, δέον γράφειν διορ-
θοῦντα, Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ἵνα σημαίνῃ τὸ, Τούτου ἕνεκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ λ', ΕΔΑΦΙΟΝ 5, Ἄπιθι λοιπὸν ἔσω, θάρρῶν κ. τ.
λ.] ἔσω, τουτέστιν, εἰς τὸν οἶκον οὐ ἐν ἀρχῇ τοῦ κεφαλαίου ἔλεγεν
ὑπερέχοντος. ἔστι καὶ ἕτερα ΔΓ, « Ἄπιθι λοιπὸν, ἔσω θάρρῶν. »

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ α', ΕΔΑΦΙΟΝ 33, λεξείδια δὲ καὶ Ἡ ὈΔΟΣ ἮΝ
ΛΕΓΩ κ. τ. λ.] Ἐν μὲν ταῖς σημειώσεσιν (σελ. 335) εἵκαζον, μήποτ'
ἔδει τρέπειν τὸ Ὀδὸς εἰς τὸ Περίοδος. Εἵκάζω δὲ νῦν, (οὐκ ἐπιτυ-
χέστερον ἴσως) γραπτέον εἶναι, « λεξείδια δὲ καὶ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ ΚΑὶ
» ΛΟΓΟΥΣ· » καθά μικρὸν ἀνωτέρω (§ 31) ὑποκοριστικῶς « Τὰ
» περιόδια » εἴρηκε.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιζ', ΕΔΆΦΙΟΝ 3, ἐν' ΑΠ' ΑΥΤΩΝ περιποτήσωνται.] Οὐ χρεία τοῦ προσυπακούειν τὸ ΧΡΗΜΑΤΑ, ὡσπερ ἐξηγούμην ἐν ταῖς σημειώσεσι (σελ. 348), ἣν ἐγκρίνης ἣν νῦν παραινῶ γραφὴν, ΑΠ' ΑΥΤΩΝ ΤΙ.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιη', ΕΔΆΦΙΟΝ 26, λογάρια.] Τῶν τοῖς Στωϊκοῖς φίλων ὑποκοριστικῶν τὸ Λογάριον· ὅπερ ἔσωσε καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεια, οὐ γε μὴν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. Λογάριον γὰρ οἱ ἡμέτεροι καλοῦσι χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων ἀριθμὸν ἀπόθετον οὐκ εὐκαταφρόνητον, ὡσπερ καὶ εἰ πρὸ ἡμῶν Γρακορωμαῖοι ἐκάλουν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Πτωχοπροδρόμου (Κατὰ Ἡγουμέν. στίχ. 89),

Αὐτὸς καὶν δέκα κέκτηται λίτρας χρυσᾶς λογάριν·

ἴσως διὰ τὸ ἐν λόγῳ καὶ ἀριθμῶ καὶ λογισμοῦ ἀξιὸν εἶναι. Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κατὰ παιδιὰν ταῦτὸ σημαίνει τὸ Λογάριον τῷ παρὰ τοῖς Γάλλοις *pagot*, ὃ τηνάλλως ἀπὸ τῆς Ἑβραϊδος γλώσσης ἐτυμολογεῖν ἐσπούδασεν ὁ Ἰέτιος (Huet). Ἴσως παρὰ τὸ Μαζίον (*lingot*) ὃ κατὰ τὸν παρακμάζοντα ἑλληνισμὸν ἐδήλου τὸν μῆπω σεσημασμένον ἀργυρον ἢ χρυσόν. « Κυμβία, τὰ μαζία τῶν χρυσιῶν (γρ. τοῦ χρυσιῶ) » λέγει ὁ Σουΐδας. Τὸ δὲ Μαζίον ὑποκοριστικόν ἐστι τῆς Μάζης (Ῥωμ. *Massa*), λεγομένης οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἐξ ἀλεύρου πεφυραμένης, ἀλλ' ἐπὶ παντὸς συγκρίματος ἢ συναθροίσματος· καθά δηλοῖ καὶ τὸ τῶν Γλωσσαρίων, « *Massam*, σύγκτησιν. »

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ ιθ', ΕΔΆΦΙΟΝ 27, τί γὰρ δεῖ περιπλέκειν.] Ἡ συνήθεια τοῦτο διὰ τοῦ, Τί τὰ φέρεις τὸν γῦρον (ἢ τριγύρου); ἐρμηνεύειν φιλεῖ.

ΚΕΦΆΛΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 17, τὰ ἰδρύματα αὐτῶν κατασρέφομεν κ. τ. λ.] Ἀρχαῖον τοῦτο Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις, οὐδέ πω νῦν πεπαυμένον ἔθος οὐ μόνον ἰδιώταις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὅπως οὖν ἀντιποιοιμένοις παιδείας, οἷος ἦν Ἀλέξανδρος. Παραπλησίως καὶ ὁ Αὐγουστος, μεμφόμενός τι τῷ Ποσειδῶνι, οὐκ εἶασεν αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα συμπομπεῦσαι τοῖς τῶν ἄλλων θεῶν ἀγάλμασι (Ἰδε Sueton. *Cæs. Oct. Aug.* § 16). Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ νῦν οὐκ ὀλίγοι τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐξαιρέτως οἱ τῷ Πάπᾳ προσκείμενοι, τὰ τῶν Ἁγίων ἔδη, καλῶς μὲν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων χωροῦντων, ἴσα καὶ αὐτῷ τῷ Χριστῷ τιμῶσι· τρεπομένων δ' ἐπὶ τὸ χειρόν, ἐξυβρίζουσιν εἰς αὐτά. Οἱ γοῦν ναυτιλλόμενοι τὸν παρ' αὐτοῖς ἅγιον Ἀντώνιον, εὐπλοοῦντες μὲν ταῖς συνήθεισι τιμαῖς γεραίρουσιν·

ἐν δὲ ταῖς δυσπλοίαις, ἐκείνων τὴν αἰτίαν ἀνατιθέντες, κάλω τῆς νεῶς ἐξαρτήσαντες βαπτίζουσι τέως εἰς θάλασσαν, ἕως ἂν οὐρίου τοῦ πνεύματος ἀπολαύσωσιν. (Ἰδε CHANDLER. *Voyag. dans l'As. min. et c.* tom. I, pag. 14 de la trad. Franç.)

BIBLION ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ β', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, Οὐ δεῖ γάρ με εἶναι ἀπαθῆ ὡς ἀνδριάντα κ. τ. λ.] Τούτῳ ἔφην (σελ. 369) δείκνυσθαι, τὴν τῶν Στωϊκῶν ἀπάθειαν ὀνόματι μόνον διαφέρουσαν τῆς παρὰ τοῖς λοιποῖς μετριοπαθείας. Ὑπομενετέα γάρ εἶναι ἀνδρείως καὶ τὰ λυπηρὰ ἔλεγον οἱ Περιπατητικοί, ὡσπερ οἱ Στωϊκοί· ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτο, καὶ ἐν τοῖς Μὴ κακοῖς αὐτὰ τακτέα, ὡσπερ ἔτασσον οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς. Τίς γάρ ἐτι λείπεται τόπος ἀνδρείας καὶ καρτερίας, εἰ μὴ ἦσαν κακά. Καλῶς οὖν καὶ ὁ Γάλλος κριτικὸς Λογομαχίαν κ.θ.αράν ἀπεφώνηκε τὴν περὶ ἀπαθείας δόξαν τῶν Στωϊκῶν: Les controverses des Stoïciens et des Péripatéticiens sur la nature de la douleur, n'étaient qu'une dispute de mots. Ils convenaient les uns et les autres qu'il fallait la supporter courageusement; mais les uns niaient qu'il fallût l'appeler un mal, et les autres soutenaient qu'il fallait le faire. Voilà bien de quoi se tant agiter! BAYLE, *Dictionnaire Histor. et Crit.*, tom. VIII, pag. 72. édit. 1820.

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ ε', ΕΔΆΦΙΟΝ 4, τοὺς εἰχους κατέχειν.] Ὅσπερ καὶ ἐν τῇ παρ' ἡμῖν συνηθείᾳ τὸ Κατέχειν ὧδε, ὅπερ ἀνωτέρῳ (II, εθ', 11) Κρατεῖν εἴρηκε. (Ἰδ. σελ. 355).

ΚΕΦΆΛΑΙΟΝ κβ', ΕΔΆΦΙΟΝ 77, κακόρυγχα.] Τοῖς προσσημειωμένοις (σελ. 392) προσσημειούσθω καὶ τάδε, ὅτι καὶ τὸ ῥῆμα Γρυνιάζω (ὅθεν τὸ Γρυνιάρικα), ὡσπερ καὶ τὸ grunnire τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὸ grogner τῶν Γάλλων, καὶ τὸ grunzen τῶν Γερμανῶν, συγγενῆ ῥήματά εἰσι τοῖς ἑλληνικοῖς Γρύζω καὶ Γρυλλίζω, ἧ δῆλον ἐν τοῦ Ἡσυχίου· « Γρυλλίων, ὁ Χοῖρος — Γρυλλίζοντα, γρύζοντα — » Γρύλλη, ὡν φωνή — Γρύλλος, χοῖρος. » Καὶ αὐτὸ δὲ τῆς Γραικῶν φωνῆς τὸ Γουρούιον (porc) τῆς αὐτῆς συγγενείας ἔχεται τὴν γὰρ παρ' ἡμῖν Γουρούιαν (truie), Γρωνάδες οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλου, ὡς φησὶν Ἡσύχιος: « Γρωνάδες, θήλειαι τυεσ. »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ κδ', ΕΔΑΦΙΟΝ 54, ἐν Ἀθήναις δ' οὐδένα ΕΩΡΑΚΑΣ
 κ. τ. λ.] Μεταμέλει μοι μὴ προελομένῳ ἦν ἐσημειωσάμην (σελ. 399)
 διάφορον γραφήν, ΕΩΡΑΣ. Οὐχ ἄπαξ δὲ συνέχεαν τοὺς δύο τούτους
 χρόνους τοῦ ῥήματος οἱ ἀντιγραφεῖς. Ἐπιθετὰς εἰς τὸν Ἀριστοφάνην
 (Θεσμ. 32 ἐκδ. Brunck) σημειώσεις. — ΕΔ. 86-87, ἂν δὲ χειμῶνος
 ΕΠΠΟΘῆΣ, μωρὸς εἶ. . . . ἴσθι ὅτι χειμῶνος σῦκον ΕΠΠΟΘΕῖΣ.]
 Οὕτω γέγραπται παρ' ἅπασι. Τρεπτέον γε μὴν, οἶμαι, εἰς τὸ, « Ἄν δὲ
 » χειμῶνος ἘΤΙ ΠΟΘῆΣ, μωρὸς εἶ. . . . ἴσθι ὅτι χειμῶνος σῦκον
 » ἘΤΙ ΠΟΘΕῖΣ. Ὁ γὰρ νοῦς, Ἐάν σῦκον ἔτι ποθῆς, χειμῶνος ἐνισκ-
 μένου, μωρὸς εἶ: οὕτω καὶ τὸν υἱὸν ἢ τὸν φίλον τότε ποθῆς, ὅτε σου
 θάνατος ἢ ἀποδημία αὐτὸν ἀφείλετο, γίνωσκε, ὅτι ὅμοιον ποιεῖς,
 ὥσπερ ἂν εἰ παρεληλυθυίας τῆς ὥρας, ἐν ἧ τὰ σῦκα γίνονται, καὶ χει-
 μῶνος ἤδη ὄντος, σῦκον ἔτι ποθεῖς. Συνῆκε καὶ ὁ πρὸ ἐμοῦ, τὸ γε
 τελευταῖον (τὸ ὀριστικῶς πεφρασμένον) καὶ ἐσημειώσατο ἐν τῷ Πίνακι
 (λέξ. Ἐπιποθεῖν). Ἀλλ' ἢ ἀμφοτέρας, ἢ μηδετέραν τῶν γραφῶν μετα-
 κινήτεον.

Handwritten text, possibly a list or notes, located in the upper left quadrant of the page.

Handwritten text, possibly a list or notes, located in the upper right quadrant of the page.

ΠΙΝΑΞ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ.

ΑΒ — ΑΓ.

ΑΒΕΛΤΕΡΙΑ, IV, ζ', 36. Ἀβέλτερος. Μέχρις ἂν ὅτου μηδὲν ἀβέλτερον κελεύη, IV, ζ', 30.
Ἀβοήθητος. III, ιγ', 1, 3, 16.
Ἀβουλήτων (Ἄντι γίνηται τῶν λεγομένων) III, κδ', 104.
Ἄβρωτος, III, κα', 2.
Ἀγαθὴ τύχη, I, α', 28. Ἀγαθὸν (τὸ) I, δ', 1, κζ', 11. III, γ', 2, ζ', 5, κδ', 83. IV, ε', 30. Προλήψεις τοῦ ἀγαθοῦ, I, κβ', 1. III, κβ', 39. Ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἄξιον θαρρῆναι, καὶ ἐπαίρεσθαι, II, ια', 20, 22. III, ζ', 7. Τῆ (ἐν) τοῦ ἀγαθοῦ κατηγορίᾳ ὁ ἔπαινος, κγ', 24.
Οὐσία ἀγαθοῦ, I, κδ', 1. II, η', 9. Τὸ ἀγαθὸν ποιά προαίρεσις φαντασιῶν, I, η', 16, — ἐν προαίρεσει, καὶ ἐν τοῖς ἐφ' ἡμῖν, κβ', 11, κε', 1, λ', 4. Ἀγαθὰ, αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ μετέχοντα τῶν ἀρετῶν, II, ς', 15, ιδ', 13. Ἴνα μηδενὸς τῶν ἰδίων ἀγαθῶν δύνηται τυγχάνειν, ἂν μὴ τι εἰς τὸν αὐτὸν ἀφελίμον προσφέρη-

ται, I, ιδ', 13 (σελ. 317). Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ [ἀνδρὸς], III, γ', 1. Εἰ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου τὸ ἀγαθὸν ἕτερόν ἐστιν κ. τ. λ. 6. Ἀγαθὸν ἢ ἐπιστήμη, κ', 3.

ἈΓΑΜΕΜΝΩΝ, I, κβ', 5, κέ', 10. II, κδ', 21, 24. III, κβ', 7, 30 κ. τ. λ. IV, β', 10.

Ἀγαπητόν, IV, ιε', 19.

Ἀγαρεία (ἡ), IV, α', 79.

Ἄγγελος ἀπὸ τοῦ Διὸς, III, κβ', 23, 69. Κύριε ἄγγελε, 38.

Ἀγειν τὴν τελευταίαν ἡμέραν, II, κγ', 21. Ἀχθείσης τῆς θεωρίας, I, κέ', 27. Εἰς αἴσθησιν ἄξων τοῦ κακοῦ, II, ιη', 8. Ἄγει ἐφ' ἑαυτὸν III, κγ', 27. Πιθανὰ πρὸς τὸ ἀγαγεῖν, ζ', 22. Ἄγωμεν ἐπὶ τὸν ἀνθύπατον, κβ', 55. Ἄγε, I, β', 25. Ἄγου δέ μ' ὦ Ζεῦ, II, κγ', 42. III, κβ', 95. IV, α', 131, δ', 34 (σελ. 364). Ἄγε [παρακελευσματικόν], IV, δ', 8.

Ἀγέννεια, καὶ Ἀγένεια, I, ε', 39,

42. **III**, κς', 38. Ἀγενής, καὶ Ἀγενής, **I**, γ', 1, 4, ς', 10. **IV**, α', 10. Ἀγενέστερος ἢ Ἀγενέστερος, **III**, κς', 1.
- Ἀγίςρω (οὐκ ἔστι τυρὸν) λαβεῖν, **III**, ς', 9.
- Ἀγνείας (ἄνευ) ἐξχγγέλλειν τὰ μυσηρία, **III**, κα', 16.
- Ἀγνοια. Ζ. Ἀμαθία, καὶ Ἀμαρτάνειν.
- Ἀγνωμονεῖν, **IV**, α', 122. Ἀγνωμόνως, **IV**, ια', 16. Ἀγνώμων. Ἐκεῖνό γε ἄνισον καὶ ἄγνωμον, **I**, ια', 24. Υἱὸς ἀγνώμων, **IV**, ε', 33.
- Ἄγου δὲ μ' ὦ Ζεῦ, Ζ. Ἄγειν.
- Ἀγράμματος, **II**, ιδ', 15. Ἀγραμμάτως, **II**, ς', 10.
- Ἀγρίδιον, **II**, β', 17. **III**, ε', 3. **IV**, α', 111. **IV**, ε', 15.
- ἈΓΡΙΠΠῖΝΟΣ, **I**, α', 28, β', 12 (σελ. 300).
- Ἄγροικα (ταῦτα μωρὰ καὶ), **II**, κγ', 33.
- Ἀγύμναστος περὶ τὴν χρῆσιν, **II**, ιβ', 1. — ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, **IV**, ιβ', 13. Ὑπολήψεις ἀγύμναστοι, **IV**, ς', 14.
- Ἀγύρτης, **IV**, η', 4.
- Ἀγωγὸς, **II**, ιδ', 3. **III**, κβ', 89.
- Ἀγῶνα μέγιστον ἀγωνιζομένοις, **III**, κς', 2. — ψυχρὸν καὶ ἀταλαίπωρον, **III**, κβ', 51. Ἀγωνία, (ἡ), **II**, ιγ', 10. Ἀγωνιᾶν, **II**, ις', 5. κβ', 12. **III**, β', 9, 14. **IV**, ε', 3, 28. Περὶ αὐ-
- τοῦ ἠγωνίασε, **III**, κγ', 37. **IV**, ε', 3. Μὴ ἀγωνιᾶν ὑπὲρ μηδενός, **IV**, ε', 22. Ἀγωνιῶσι μὴ ἐξυβρίση, η', 38. ς', 10. ε', 4. Οὐκ ἀγωνιῶ τί φρονήσει, **III**, ς', 18. Ἴππεὺς πρὸς πεζὸν ἀγωνιᾶς; **II**, ιγ', 22. Ἀγωνοθέτης, **III**, α', 34.
- Ἀδαμάντινον (ποῖον σῶμα οὕτως), **IV**, ε', 26.
- Ἄδειν, **I**, ις', 19.
- Ἀδέξιος, **IV**, β', 2.
- Ἀδήλου (διακριτικὸς τοῦ) . . . **I**, ζ', 8. Πρὸς τὰ ἀθλητὰ ἐπέχειν, κη', 2. ζ', 5. ιη', 1. Ὄπου κλίνει, ἀθλητὸν ἔχει, **II**, ιε', 20.
- Ἄδης (οὐδεις), πάντα θεῶν μεσὰ, **III**, ιγ', 15. Καταβῆναι εἰς ἄδου, **II**, ς', 18.
- Ἀδιάκριτος, **I**, ις', 12. **II**, κ', 29.
- Ἀδιανόητον, **II**, κ', 18. **III**, ζ', 6.
- Ἀδιάρθρωτος πρόληψις, **IV**, η', 10. — λόγος, **I**, ις', 1.
- Ἀδιαφορεῖν, **II**, ς', 2. Τὸ ἀδιαφορητικὸν, α', 14. Ἀδιαφορία, **II**, ε', 20. Ἀδιάφορος. Ἀδιάφορα ταῦτα, καὶ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς; **I**, ς', 13. Περὶ τὰ ἀδιάφορα ἐσπευσμένως ἔχων, κ', 12. Τίνα ἐστὶν ἀδιάφορα, λ', 2. Τὰ μὲν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ ἀδιάφορα, **II**, ς', 15. Ἀδιάφορα δὲ, τὰ μεταξὺ τούτων [τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν], ις', 13. Αἱ ὕλκι ἀδιάφοροι, ἢ δὲ χρῆσις οὐκ

- ἀδιάφορος, ε', 1. Αἱ ψῆφοι, οἱ κύβοι ἀδιάφοροι, 3.
- ἌΔΜΗΤΟΣ, II, κβ', 11. III, κ', 7.
- Ἀδοκίμασος φαντασία, I, κ', 7.
- Ἀδόκιμος, IV, ε', 17.
- Ἀδολεσχεῖν, I, κε', 16.
- Ἀδοξία, I, λ', 2. II, α', 10, 35. ιθ', 18. — ψόφος ἐστὶ μαινομένων ἀνθρώπων, I, κδ', 6.
- Ἀδούλευτος, II, ε', 1 (σελ. 342).
- Ἀδρανεῖς (οἱ Ἕλληνες) εἰσι, III, ζ', 13.
- Ἀδρίαν (ὅταν διαπλέης τὸν) II, ε', 20.
- Ἀδύνατον (ἐπ') ἀπαχθῆναι, I, ζ', 25. Δυνατῶ ἀδύνατον μὴ ἀκολουθεῖν, II, ιθ', 1.
- Ἀδωνιακός. Ζ. Κῆπος.
- Ἀεροθατεῖν, IV, ια', 20.
- Ἀζήμιος ἀπῆλθες, III, κε', 8.
- Ἀηθῆς (ἰδεῖν οὐκ), II, ιδ', 4. Γίνεταί τινα ἀηθῆ... ἐν τῷ βίῳ, I, ε', 26. Ἀηθία, ιβ', 21. Ἀηθῶς (οὐκ) ὄψεται, IV, α', 109.
- Ἀηθῶν, I, ιε', 20.
- Ἀήττητος ὁ σπουδαῖος, III, ε', 5. — ὃν οὐκ ἐξίςησιν οὐδὲν τῶν ἀπροαιρέτων, I, ιη', 21. Οὐ γὰρ ὡς ὄνον ἀήττητον εἶναι δεῖ, 20.
- Ἀρετεῖν, II, ιβ', 11.
- ἈΘΗΝἈ, II, η', 18, 20, ιθ', 26. III, εγ', 4.
- ἈΘΗΝΑΙ πέλις, I, κς', 19. II, ες', 32, 36. III, κδ', 14, 40, 54, 66, 72, 75, 100, 109. IV, δ', 36. Ἀθηναῖοι, I, ς', 2, κθ', 16. II, κ', 26. κβ', 22. III, ζ', 19, 52, 84. κδ', 73. IV, α', 30, 157, 164.
- Ἀθλεῖν (ἔρχου ἐπὶ τὸ), III, ιε', 5. Εἰ νομίμως ἤθλησας, ε', 8. Οἱ ἀθλοῦντες, κγ', 2. Σῶμα ὑγιαῖνον, ἀθλοῦν, II, ιε', 2. Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀθλούμενος, III, κβ', 57, (σελ. 389). Ἀθλητής. I, ιη', 21. IV, δ', 11. — κινδυνεύων ἀποθανεῖν, εἰ μὴ ἀπεκόπη τὸ αἰδοῖον, β', 25. Εἰ ἀθλητῆ διλεγόμην, δ', 13. III, κα', 3. Τοῦτου τοῦ πράγματος ἀθλητής, II, ιε', 29. — ἀξιόνικος, IV, δ', 30. Ἀθλητὰς παίζειν, III, ιε', 5. Τί ὠφελεῖ τὸν ἀθλητὴν ὁ προγυμναζόμενος; III, κ', 9. Ἀθλητῶν ὄλεθρον, III, κβ', 58. Ὡς κακὸς ἀθλητής, κε', 5. Ἀθλον (μεῖζον) IV, ε', 10 (σελ. 429).
- Ἀθῶν ἀπαλλάττεσθαι, III, κδ', 41.
- ΑἶΑΣ, II, ς', 22. κδ', 25.
- Αἰγύπτιοι, I, ια', 12. κβ', 4. II, ς', 20, ια', 15.
- Αἰδήμων. Τηρεῖν τὸν πιστὸν, τὸν αἰδήμονα, II, κβ', 20. — ἀπολύειν, I, κη', 23. II, δ', 2. ε', 18. Τὸ αἰδήμον, I, κε', 4. κη', 21. II, α', 11. ε', 22. IV, ε',

21. εβ', 6. Αιδώς (ἡ), II, κβ', 30. Πρὸς πίστιν γεγονέναι καὶ πρὸς αἰδῶ, I, γ', 4. Εὐκοσμία, αἰδώς, IV, γ', 9. Πῶς ἡ αἰδώς μωρία ἐστὶ, II, κ', 25.
- Αἱματίου (ξέστης), I, ς', 33.
- ΑἴΟΛΟΣ, I, α', 16, III, κβ', 78.
- Αἴρειν τὰ ψευδῆ, I, ζ', 5. — τὸν φόβον τοῦ θανάτου, II, ιη', 30. — τὰ περιόδια, α', 31. — ὑπὲρ ἀμφοτέρας, III, κ', 10. — ἔξω, — ἐκ τοῦ μέσου, γ', 15. — τὴν ὄρεξιν, I, ς', 1. III, κβ', 15. IV, ς', 33. — τὴν ἔκκλησιν, 37. Ἄρου τί ποτ' ἐκεῖνο, III, α', 31.
- Αἰρεῖ (ὁ λόγος), I, κθ', 28, II, β', 20. III, κδ', 44, 58. Αἰρεῖσθαι φίλον, II, κβ', 8. — τὸ συμφέρον, I, κη', 6. — τὰ ἕτερα παρὰ τὰ ἕτερα, II, κγ', 35. — ἀποθνήσκειν, I, ς', 24. Ἡρημένος, II, ς', 20. Αἰρεσις, II, ιθ', 20. Αἰρετόν (τὸ ἀγαθόν) ἐστὶ, I, κβ', 1. Αἰρετώτερόν (θάνατος) ἐστὶ, β', 15.
- Αἰσθάνεσθαι, IV, α', 172.
- Αἰσθησις πῶς γίνεται, I, κζ', 17. Αἰσθησιν (εἰς) ἄγειν τοῦ κκοῦ, II, ιη', 8. Αἰσθητικῶς κινεῖσθαι ἀπὸ μυρίων πραγμάτων, I, ια', 7. Αἰσθητός. Σχεδὸν αἰσθητὴν παρέχειν τὴν ἀπόδειξιν, II, ιζ', 16.
- Αἰσχρολόγον (τὸ), IV, δ', 46.
- Αἰσχροῦς, ἀποσῆση, III, ιε', 1.
- Αἰτεῖν, III, κδ', 10.
- Αἰτιᾶσθαι. Μηδένα αἰτιώμενος, II, κγ', 42.
- Αἰὼν (οὐ γὰρ εἰμι), ἀλλ' ἄνθρωπος, II, ε', 13, (σελ. 337). Ὄλω τῷ αἰῶνι, η', 20.
- Ἀκαδημαῖκοι, I, ε'. II, κ'. I, κζ', 2, 15. — ἀταλαίπωροι, II, κ', 20, 21-29.
- Ἀκαθαρσία ψυχῆς δόγματα πονηρὰ, IV, ια', 5, 8. Ἀκάθαρτος καὶ ῥυπαρὸς, 7. III, α', 44.
- Ἄκαιρος. Ἄκαιρότερος, II, ιθ', 10.
- Ἀκατάληκτον (ἄπειρον καὶ), I, ιζ', 3.
- Ἀκατάληπτοι φαντασίαι, IV, δ', 13.
- Ἀκατάλληλος ἐφαρμογή, II, ια', 8. Ἀκατάλληλοι λήψεις καὶ δόσεις, ς', 12.
- Ἀκατάπληκτος, II, η', 23. IV, δ', 10.
- Ἀκατασασίας (οὐδὲν ἄλλο παραχῆς ἢ) αἰτιόν, ἔστιν ἢ δόγμα, III, ιθ', 3. Ἀκατασατεῖν, II, α', 12.
- Ἀκαταφρόνητος, I, ς', 7.
- Ἀκήρατοι (φύσει), IV, ια', 3.
- Ἀκίνηται ὑπὸ λόγου, II, κγ', 10.
- Ἀκωνώνητον (οὕτως οὐκέτι) γίνεται τὸ πάντα αὐτοῦ ἕνεκα ποιεῖν, I, ιθ', 14. Ὅτι δοκεῖ σοι ταῦτα τὰ ἀκωνώνητα, II, κ', 16. Ἄφιλον ἢ ἀκωνώνητον, IV, ε', 35.
- Ἀκόλασος (τίς θέλει ζῆν ἄδικος

- ών); IV, α', 2. III, α', 8. IV, ϑ', 18. Ακολαστότατος, III, α', 14.
- Ακολουθεῖν. Οἰμώζων καὶ ζένων ἀκολουθήσεις τῷ ἰσχυροτέρῳ, II, ις', 47. Τί τίνι ἀκολουθεῖ, κδ', 14. I, ζ', 10. Ἀκόλουθον τῇ τοιαύτῃ ἀγεννεΐα, ς', 39. — τοῖς θεοῖσι, ζ', 9. — τισιν, 10. Σκόπει τὰ καθηγούμενα καὶ τὰ ἀκόλουθα, III, ιέ, 1. Ἀκόλουθος τῷ θεῷ, IV, ζ', 20. Ἀκολουθῶς τῇ ἐκάστου φύσει, I, ς', 15.
- Ἀκοσμεῖν, III, κβ', 97. Ἀκόσμου (ἐξ) κόσμιος, IV, ϑ', 17.
- Ἀκούειν (ἔστι τις ἐμπειρία καὶ τοῦ), II, κδ', 5. Ἐμπειρίας ἀκούειν, 4. Βασιλικὸν, πράττειν μὲν εὔ, κακῶς δ' ἀκούειν, IV, ς', 20. Οὐδ' ἀκοῦσαι λόγων δυνάμεθα, III, β', 3. Τοῦ ἀλείπτου ἤκουσας, ι, 8. Ὁ τῶν φιλοσόφων ἀκουσόμενος, II, κδ', 10. III, κγ', 35. Ἀκούσματα (τά), τὰ ἀναγνώσματα, κς', 39. Ἀκουσικὸς λόγος, α', 13. — λόγων, κγ', 14. Ἀκουσικὴ δύναμις, II, κγ', 2.
- Ἀκρατῆ (κᾶν) που παρομολογῆ τις αὐτὸν, II, κἀ, 7.
- Ἀκριβοῦσι τὰ περιπατητικὰ, II, ιθ', 22. Ἠκριβῶται ταῦτα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, ιθ', 1.
- Ἀκριτον (τοῦ φαύλου τὸ ἡγεμονικόν ἐστιν), II, κβ', 25.
- Ἀκρόασι (ἐπ') παρακαλεῖν, III, κγ', 27. Ἀκρόασις φιλοσόφου, 38. Ἀκροατήριον. Ἴνα τρέχωμεν εἰς τὸ ἀκροατήριόν σου, κγ', 8.
- Ἀκρόπολις, II, ις', 32. III, κδ', 73. Πῶς οὖν ἀκρόπολις καταλύεται; . . . μήτι τὴν ἐν ἡμῖν ἀκρόπολιν κ. τ. λ.; IV, α', 86.
- Ἀκτῆμων (ἄπολις) ἄοικος, III, κβ', 47.
- Ἄκυρον ποιεῖν, IV, ή, 32.
- Ἀκώλυτον (τοῦτο τὸ πράγμα) φύσει μόνον, II, ιθ', 32. Ζ. καὶ I, α', 31. ιθ', 2. Δέδωκέ σοι τὰ μὲν σὰ ἀκώλυτα, I, κέ, 3. III, κδ', 3. Σὸν ἔργον ἀκώλυτον, IV, α', 73, 75. Ἐμοὶ μόνων μέλει . . . τῶν ἀκωλύτων, κ. τ. λ., IV. ιγ', 24. Ἐλευθέρων, ἀκώλυτον προαίρεσιν, I, δ', 18. ις', 21, 23. Τὰ προαιρετικά... ἀκώλυτα, IV, α', 100. Χρῆσιν τῶν φαντασιῶν ἀκώλυτον, III, κδ', 69. Θαρρῆν τῷ πιςῶ, τῷ ἀκωλύτῳ, κς', 24. Ἐκεῖνο τὸ ἀκώλυτον, τὸ διδόμενον, IV, ι, 13. Πῶς οἶόν τε ἰσχυρότερα εἶναι τοῦ ἀκωλύτου, τὰ κωλύόμενα, II, κγ', 18. I, ς', 40. III, γ', 10. κβ', 43. IV, α', 81. ε', 34. ς', 23. Τὸν κόσμον ὅλον μὲν ἀκώλυτον καὶ αὐτοτελῆ πεποίηκεν ὁ θεός, ς', 6. Ἐπιβολὴν ἔχω ἀποτελέσαι ὑμᾶς ἀκω-

λύτους, κ. τ. λ. II, ιθ' 29.
 Κατασκευάσαι σαυτὸν ... ἀκόλυτον, κ. τ. λ. κγ', 42. Σὺ γάρ με ἀκόλυτον ἐποίησας ἐν τοῖς ἔμοις, III, κδ', 97. Τίς ἀκόλυτος; Ὁ μηδενὸς τῶν ἀλλοτρίων ἐφιέμενος, IV, α', 129.
 Ζ. καὶ I, 69. δ', 22. III, κς', 35. Αὐτόνομα καὶ ἀκόλυτα, IV, α', 27. Ἀκωλύτως ἀναστρέφεται, III, ιβ', 4.

ἄκων. Πάντας ἄκοντας ἀμαρτάνειν, I, ις', 14. Πᾶτα ψυχὴ ἄκουσα ἐρέται τῆς ἀληθείας, κή, 4. II, κβ', 36.

Ἀλαξοπέου (μῆ), μηδὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου, II, ιγ', 23.

Ἀλαλύκτημαι, III, κβ', 30.

Ἀλείπτης. Τὸ σῶμα, ὕλη ἰατροῦ καὶ ἀλείπτου, III, γ', 1. Ὁ ἀλείπτης καλῶς ποιῶν λέγει, κ', 10. — ἐπιστάς λέγει, κ. τ. λ. κς', 22. Εἰ τοῦ ἀλείπτου ἤκουσας, ι, 8. Ὁ θεὸς σε, ὡς ἀλείπτης, τραχεῖ νεανίσκῳ συμβέβληκε, I, κδ', 1. Τὸ σῶμα ἐπιτρέψαι εἰς ἐπιμέλειαν ἐμπείρῳ ἀλειπτικῆς ἢ ἰατρικῆς, II, ιβ', 19. Ἀλείφουσαι παρά τινι, I, β', 26.

Ἀλεκτροῦν γενναῖος, ἢ ἀγεννής, II, β', 13. Ἀλεκτρούνα ... νικήσαντα καὶ κατακοπέντα ... ἀπλήγα ἤτηθέντα, IV, α', 124.

ἈΔΕΞΑΝΔΡΟΣ, ἀδελφὸς Ἐκτοροῦ,

I, κή, 12, 22. II, ιθ', 7-κβ', 23.

ἈΔΕΞΑΝΔΡΟΣ (ὁ μέγας), II, ιγ', 24, κβ', 17. III, κβ', 92, κδ', 70.

Ἀλήθειαν (τηρῆσαι τήν), I, κς', 20. Λέγε οὖν τὰς ἀληθείας, IV, α', 146. Ταῖς ἀληθείαις, 135. — πατήρ, I, ε', 40. Ἀληθής. Τὸ παρεληλυθὸς ἀληθές, II, ιθ', 1.

Ἀλήτευτος (πῶς) παρέλθῃ; IV, α', 93.

ἌΛΚΗΣΤΙΣ, II, κβ', 11. (σελ. 360).

ἌΛΚΙΒΙΑΔΗΣ, II, ιή, 22, III, α', 42.

Ἄλλά. Ζ. Ἄλλος.

Ἀλλάσασθαι. Ἄντ' οὐδενὸς ἠλλάχθαι οὐδέν, II, ι, 13. — τὴν ἀτεκνίαν, III, κβ', 79.

Ἀλλόκοτα (δόγματα), I, ιθ', 16.

Ἄλλος δι' ἄλλον οὐ δυστυχεῖ, I, ε', 34. Ἄλλω τούτων ἐμέλησεν, III, α', 43. Ἄλλος γὰρ αὐτὸν ἀναγκάζει, γ', 13. Ἄλλος τοιοῦτος, κβ', 63. — Κράτης, 76. Μὴ τι πρὸς ἄλλα ἐχρησάμην ταῖς, κ. τ. λ.; ε', 8. Ἄλλο γὰρ ἐστὶ, κ. τ. λ., II, ε', 18. Ὅλον ἄλλο ἐστὶ, III, κγ', 18 (σελ. 395). Οὐδέν ἄλλο ἢ ἐξηγηταί, II, ε', 14. Ἄλλά [σύνδεσμος]. Οὔτε ἄλλο τι ... ἀλλά, I, ιά, 33. Ἄλλως, II, ή, 7. ιδ', 4. Οὐδ' ἐγγύην ἄλλως σφραγίζεται, ιγ', 7. Μὴ ἄλλως ποιή-

- ση τι, μὴ ἄλλως φάγη, ἡ, 15.
 Εἰ ἐχρῶ τῇ σφύρα ἄλλως, ἰ, 13. Τίνα ἄλλως αὐτοῖς πάρεσιν, I, ἡ, 14. Τὸ μὴ σὸν ἔργον ... ὁ ἄλλως ἀπήντηκέ σοι, III, κς', 8.
 Ἀλλότρια (ἀναγκασά, δοῦλα), II, ἰ, 1.
 Ἀλογίως (μὴ) κατὰ ταῦτα ἀνασρέφεσθαι, III, ἰ, 16. I, κθ', 29. Μηδέν ἀλογίως, IV, δ', 16.
 Ἀλούτησον, III, κς'. 73.
 Ἀλτήρ. Ἴδε μου τοὺς ἀλτήρας, I, δ', 13 (σελ. 304). Οἱ ἀλτήρες ... τισὶν ἄχρηστοι, τισὶ πάλιν χρήσιμοι, II, κά, 20. Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἀλτήρες, IV, δ', 12.
 Ἀλύειν, III, ς', 20 (σελ. 377).
 Ἀλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, IV, ς', 16. Ἀλύπως, ἀφόβως, ἀταράχως διεξάγειν, II, ιδ', 8.
 Ἀλώπεκες (οἱ πλείους δ' ἡμῶν), I, γ', 7. Ἐν σχολῇ λέοντες, ἔξω δ' ἀλώπεκες. IV, ε', 37.
 Ἀμαθία. Ὅπου δ' ἄγνοια, ἐκεῖ καὶ ἀμαθία καὶ ἡ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀπαιδευσία, I, ιά, 14.
 Ἀμαρτάνειν. Αἴτιον τοῦ ἀμαρτάνειν ἡ ἄγνοια, I, κς', 6. Ἀμαρτήματα. Τί τὸ ἴδιον τοῦ ἀμαρτήματος, II, κς'.
 Ἀμβολιεργός, II, ιη', 32.
 Ἀμελγειν. Παρέχειν σοι ἀμελχθησομένους ἑαυτοὺς, II, κ', 12.
 Ἀμέλει, II, ιη' 8.
 Ἀμελέτητος, I, λ', 5. Ἀμελιότητως (ὅπου) ἔχεις, II, ις', 4. Ἀμελετησία, 21. IV, ἡ 14.
 Ἀμεταπτωσία (οὐδὲν ἄλλο σοι λείπει, ἦ) III, β', 8. Περί τὸν τόπον, τὸν τῆς ἀμεταπτωσίας, κς', 14. Ἀμετάπτωτα. (ἵνα) σχῆς τίνα; 14.
 Ἀμήχανον, IV, ιβ', 19.
 Ἀμίδα παρακρατεῖν, I, β', 8 (σελ. 300-301).
 Ἀμνήμων, II, κγ', 5.
 Ἀμόλυντος, IV, ιά, 8.
 Ἄμουσος, III, ιθ', 6.
 Ἀμπελικῶς (πῶς γὰρ δύναται ἄμπελος μὴ κινεῖσθαι; II, κ', 18. Ἄμπελος (ἡ) μὴ τι λέγει τῷ γεωργῷ, Ἐπιμελοῦ μου; κθ', 17. Πότε ἄμπελος πράσσει κακῶς; IV, α', 121.
 ἈΜΦΙΔΡΑΟΣ, II, κς' 32.
 Ἀμφίβολον (ἂν τι κατ') φωνὴν εἶπω, I, ις' 5.
 Ἀμφιδεάτρον. Πῶς θεωρήσω καλῶς ἐν τῷ ἀμφιδεάτρῳ, I, κέ, 27.
 Ἀμρισητεῖν. Τὸ ἀμρισητούμενον ἡμῖν, I, ιά, 6.
 Ἀμφοτέρας (ἄρον ὑπέρ), III, κ', 10.
 Ἄν. Πῶς ἂν εὖροι ὁ καλός, I, ζ', 1. Οὐδὲ γὰρ ἂν πρέποι, III, κγ', 25. Πῶς ἂν δοκεῖς τοὺς πειρατάς ἐκολάκευεν; κθ', 73. Τὸ σωματεον ἂν σου,

- ἐποίησα ἂν ἐλεύθερον, I, α', 10. Ἄν δὲ κ. τ. λ. κδ', 14.
- Ἀναβαίνειν. Πῶς οὐκ ἀναβαίνεις νῦν, I, κθ', 45. Ἄλλο οὐδὲν ἀναβάς σπουδάσει, ι', 2. Οὐδεὶς τολμήσει ἀναβῆναι, III, ζ', 13. Τί ἀναβαίνεις; II, β', 19 (σελ. 336).
- Ἀναβάλλεσθαι, II, ια', 5. — τὴν προσοχὴν, IV, ιβ', 2. Μὴ πάλιν ἀναβαλῆ εἰς τὴν τρίτην, 21 (σελ. 354).
- Ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν II, ιζ', 29. — πρὸς τὸν θεόν, ις', 42.
- Ἀνάγεσθαι ἀπὸ λυμένος, III, κά, 12.
- Ἀναγινώσκειν. Σήμερον ἀνέγνων στίχους τοσοῦσδε, IV, δ', 17. Γνώθι πῶς αὐτὴν ἀνέγνωκα, I, δ', 14. Πῶς ὁ θεὸς ἀναγῶ, ι', 8. Ἀναγινώσκουτος δὲ τοὺς ὑποθετικούς, κς', 1. Ἴδε καὶ II, α', 30. κγ', 1.
- Ἀναγκαστὸς (κωλυτὸς καὶ) II, ε', 8. IV, δ', 33. I, ις', 27. Κωλυτὰ, ἀναγκαστὰ, δοῦλα, ἀλλότρια, II, ιε', 1. IV, α', 78. — καὶ ἀφαιρετὰ, III, κδ', 3. Ἀναγκαστὰ, κωλυτικά, δυσροητικά, IV, α', 58.
- Ἀναγκοφαγεῖν, III, ιε', 3.
- Ἀναγνώσματος (ἐπακούων ἐνός) II, ιδ', 1. Τὰ ἀκούσματα, τὰ ἀναγνώσματα, III, κς', 39. IV, δ', 17. Ἀναγνώστη (ὡς) αὐτῷ χρῆ, I, κς', 13.
- Ἀναδιδόναι. Τὸ βρωθὲν ἐπέφθη, ἀνεδόθη, κ. τ. λ. II, θ', 18. Ἀναδοθέντων (ἀπ' αὐτῶν) δεῖξόν τινα ἡμῖν μεταβολὴν κ. τ. λ. III, κά, 3.
- Ἀναζωγραφῶ (οὐδὲ τὰ ἐξῆς) II, ιη', 16.
- Ἀναιρῶ τὰς δυνάμεις ταύτας; I, η', 15. II, κ', 6.
- Ἀναιρεῖσθαι τέκνα, I, κγ', 7. — σκεῦος, III, κς', 25.
- Ἀναισθησία, I, ις', 8. Ἀναίσθητος, II, α', 33. Ὡστ' αὐτὸν ἀναίσθητον δοκεῖν τοῖς πολλοῖς, καὶ λίθον, III, κβ', 100. Οὐδεὶς οὕτως ἐστὶν ἀναίσθητος κ. τ. λ. IV, α', 50. Ἀναίσθητε τῆς σαυτοῦ φύσεως, II, η', 14.
- Ἀναισχυντίας (ὡ μεγάλης) καὶ ἀναισθησίας, I, ις', 8. Πρὸς τὸν εἰς ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα, IV, θ'. Ἀναισχύντου (ἐξ) αἰδήμων ἔση IV, θ', 17.
- Ἀνακαλούσης (τῆς σάλπιγγος), II, ς', 15.
- Ἀνακερᾶν. Μὴ... ἀνακραθῆς τι, IV, β', 1.
- Ἀνακήρυξον αὐτὸν Νέμεα, Πύθια, κ. τ. λ. III, δ', 11.
- Ἀνακλαιεταί (δυστυχῶν), IV, α', 36.
- Ἀνακλητικὸν (τὸ) σημαίνειν. I, κθ', 29. III, ιγ', 14. κδ', 101. κς', 29.
- Ἀνακόλουθα (ἄτοπα ἦν καὶ) τῇ προλήψει τοῦ σπουδαίου, I,

- ζ', 29. — καὶ Ἐπικούρω, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑμῶν δόγμασιν, III, ζ', 8. — τοῖς αὐτῶν λόγοις, I, ζ', 18.
- Ἀνακραυγάζειν, II, ιθ', 15.
- Ἀνακρίνειν αὐτόν, I, α', 20. — τὸ δαιμόνιον, III, κβ', 53. — τοὺς ἰατροὺς, IV, α', 148.
- Ἀναλαμβάνειν πρόσωπόν τι, I, κθ', 57. — τρίβωνα, IV, ή, 15. — ἄλλα δόγματα, III, ε', 4. — ὄνομα, ἀπὸ τῆς τέχνης, οὐκ ἀπὸ τοῦ σχήματος, IV, ή, 16. — τὴν μεγίστην τέχνην ἀπὸ ὀλίγων, I, κ', 13. — τὰς τέχνας, III, κά, 3. — τὰ γεγραμμένα, II, ις', 5. — τὰς φωνάς, III, κά, 16. — τὰ θεωρήματα ψιλὰ, κά, 1. κς', 13. — τὰ τῶν φιλοσόφων, II, ιθ'. Ἀνάλαβε κάκεινα ὧν ἀπόλιπθες, III, κέ, 1. Ποία τέχνη ἀπὸ σχήματος ἀναλαμβάνεται; IV, ή, 11. Τὸν δειλὸν οὐκ ἀνελάμβανε; III, κ', 6. Ἀναλαβόντι καὶ ἀνακτησαμένῳ ἑαυτὸν, κέ, 4. Ἀναληφθῆναι λειποψυχούντα, I, ιά, 27.
- Ἀναλήθης, IV, α', 50. (σελ. 405).
- Ἀνάλωσας ὅσα οὐκ ἤθελες, IV, α', 18.
- Ἀναλογισμὸς τούτων ἀπάντων, IV, ζ', 7.
- Ἀναλύειν συλλογισμοὺς, I, κθ', 34. II, γ', 4. κά, 17. κγ', 44. III, ς', 3. κά, 10. κδ', 78. κς', 19. IV, δ', 14. ς', 12. Ἐξ ὧν συνηλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι, IV, ζ', 15. Ἀναλυτικὸς, II, γ', 4.
- Ἀναλύειν, σελ. 377.
- Ἀναμάρτητος (ἐν ὁρμαῖς καὶ ἀφορμαῖς), I, δ', 11. ὁρμὴν ἀναμάρτητον, ιθ', 2. Ἡ τοῦ φιλοσόφου... ἐπαγγελία, ἀναμάρτητον εἶναι, IV, ή, 6. Τί οὖν; δυνατόν ἀναμάρτητον εἶναι ἤδη; κ. τ. λ. ιβ', 19.
- Ἀναμάσσεσθαι τοὺς τύπους τῶν ὁρωμένων, II, κγ', 3.
- Ἀναμάχου (ὅταν σε ἡ φαντασία δάκνη) τῷ λόγῳ, καταγωνίζου αὐτήν, III, κδ', 108.
- Ἀνανάγκαστος. II, ιθ', 29. κγ', 42. III, ε', 7. Ἀκόλυτον... ἀνανάγκαστον, ἀπαραπόδιστον, I, ς', 40. III, γ', 10. Τὸ προαιρετικόν, τὴν προαίρεσιν ἔχεις ἀνανάγκαστον, I, ις', 23, 21. II, ιέ, 1. Χρήσιν φαντασιῶν ἀνανάγκαστον (ΔΓ, ἀνανάπειστον) ἔχω κ. τ. λ. III, κδ', 69. Ἀναναγκάστως (καθεύδειν ἀπαραποδίστως καὶ) III, κδ', 39.
- Ἀνανάπειστος, Ζ. Ἀνανάγκαστος.
- Ἀνανεύειν (πρὸς τὸ ψεῦδος), III, γ', 2. Ἀνανεύσαι (μὴ ἀρχὴ τοῦ), τὸ παθεῖν ὅτι οὐχ ὑπάρχει, I, ιή, 1. Οὐκ ἀνανεύσει, οὐκ ἐφέξει, II, κδ', 19. Ἀπὸ τοῦ

- ψεύδους ἀνανεῦσαι, κς', 3.
 Ἀνανευστικῶς. Τοῖς μὲν συγ-
 κταθρτικῶς κινεῖσθαι, τοῖς δὲ
 ἀνανευστικῶς ἢ ἐφεκτικῶς, I,
 ιδ', 7.
 Ἀνάπαλιν, I, ς', 4.
 Ἀναπίπτειν. Κἂν ἀναπέσης δέκα
 ἡμέρας, II, ιη', 3 (σελ. 350-
 351).
 Ἀνάπλασσε (μὴ) τὴν ἐν Ῥώμῃ
 διατριβὴν, III, κδ', 109.
 Ἀναπόδραστος, III, κδ', 42.
 Ἀναπόλει τὰ πεπραγμένα, IV, ς',
 35.
 Ἀναπότευκτος, IV, α', 5. — ἐν
 ὀρέξει I, δ', 11. II, κγ', 42.
 Ὀρεξις ἀναπότευκτος, ἡ, 29.
 III, ιε', 5. Ἀναποτευκτότε-
 ρον, IV, ς', 26.
 Ἀναπότμητος, I, α', 24.
 Ἀναρπάζειν, II, δ', 8.
 Ἀναρχία [ἀρχῆς ἔλλειψις] III, κ',
 17 (σελ. 387). Τί διαφέρει ἀρχῆς
 ἐπιθυμεῖν, ἢ ἀναρχίας; IV, δ', 2.
 Οὐ μόνον ἀρχὴ ἀλλὰ καὶ ἀναρ-
 χία, δ', 23, 33. — Ἄναρχος
 [μὴ ἔχων ἀρχὴν]. Οἷόν τε καὶ
 πένητι, καὶ ἀνάρχω ὄντι,
 καὶ ἀτίμω εὐδαιμονεῖν, IV,
 ς', 3.
 Ἀνασκευῆ τῆς ἐπιθυμίας ἐλευθερία
 παρασκευάζεται, IV, α', 175.
 Ἀναστρέφεισθαι (μὴ ἀλογίστως),
 III, ι, 16. — ἐν τίσιν κ. τ. λ. II, α',
 9. — ἐν ὀρέξει καὶ ἐκκλίσει, III,
 ιε', 4. Ὡς τὰ παιδία ἀναστρα-
 φήσῃ ιε', 5 — Ἀναστροφή ἐν
 αὐτῇ καθήκουσα, I, ζ', 2. — ἢ
 ἐν τῷ βίῳ, ς', 11. — ἢ πρὸς τοὺς
 κοινωνοὺς, κβ', 13. Εἰ ὁ θεὸς ἐν
 τινὶ χώρῃ καὶ ἀναστροφῇ κατα-
 τέταχεν ἡμᾶς, κ. τ. λ., ς',
 24.
 Ἀνατείνειν [ἀσιτεῖν], II, ιε', 9.
 III, κβ', 73. (σελ. 348—349).
 Ἀνάτασις [ἀσιτία] (σελ. 349).
 Ἀνατείνειν τὸν τράχηλον, II, ιε',
 41, ιε', 29. Ἀνατείνασθαι.
 Δύνασθαι ἀνατεινόμενον . . .
 λέγειν τὸ τοῦ Σωκράτους, III,
 κβ', 26.
 Ἀνατοιχῆσω ἐπὶ τὸ ἐναντίον, III,
 ιβ', 7.
 Ἀνατρεπτικά (δόγματα) πόλεως,
 III, ζ', 20.
 Ἀναφαίνεσθαι. Ἀναφανέντων τι-
 νῶν, III, ιε', 1.
 Ἀναφαίρετος (ποιὰ κτήσις), IV, ε',
 26. Ἐμὰ καὶ ἀναφαίρετα, ζ',
 14. ἐπὶ μόνῳ σοὶ ἐστὶ, καὶ ἀνα-
 φαίρετον, α' 68. Οὐκ ἀναφαί-
 ρετον, III, κδ', 86. Ὡς οὐδενὶ
 τῶν ἀναφαιρέτων, 84.
 Ἀναφέρειν τι ἐπί τι. — ἐπὶ μηδέν,
 III, κγ', 3. Ἀναφορὰ (ἢ μὲν τις
 κοινὴ ἐστίν), ἢ δ' ἰδία, 4. Οὐ-
 πω λέγω, ἂν μὴ γνῶ τὴν ἀνα-
 φορὰν, IV, δ', 41.
 Ἀναφωνῶμεν (οὐχ ἵνα δι' αὐτῶν),
 ὡς διὰ τοῦ Παιῖαν Ἄπολλον, III,
 ι, 4.
 Ἀναχωροῦσιν (πρὸς τίνα) ὡς ἀσ-

- φαλή; II, α', 8. Αναχωρητικὸν (τὸ), 10.
- Ἀνδράποδον. I, δ', 14. ζ', 30. ζ', 31. ς', 20. ιβ', 24. ιγ', 3. κδ', 17. κς', 16. II, ζ', 13. ιγ', 18. κ', 3. κβ', 31. III, ι', 10. κ', 11. κς', 19. Ἀνδραποδῶδες καὶ ἠλίθιον (τὸ τῶν μὴ δυνατῶν ἐφίεσθαι), III, κδ', 21.
- Ἀνδριάς. Ζ. Ἀπαθής. Ἀνδριάντας περιλαμβάνειν, III, ιβ', 2. IV, ε', 14.
- ἈΝΔΡΟΜΑΧΗ, III, κβ', 108.
- Ἀνέγκλητος, I, κη', 10.
- Ἀνεικαιότης, III, β', 2.
- Ἀνεῖναι, III, ς', 1. Ἀνειμένως ἔχειν περὶ κ. λ. τ. I, κ', 12.
- Ἀνεκτικὸν (τηρεῖν τὸν), τὸν ἀφεκτικὸν, II, κβ', 20. Τοῦ ἀνομοίου ἀνεκτικός, κβ', 36. Χαρακτῆρα κοινωνικὸν, ἀνεκτικὸν, φιλόλληλον IV, ε' 17. Ἀνεκτικὸν (ἔχομεν φύσει τε ἀλλήλων) II, ι', 23. Τὸ ἀνεκτικὸν γυμνάζειν, III, κ', 9. IV, δ', 18. Τὸ ἀνεκτικὸν τοσοῦτον ἔχειν δεῖ τὸν Κυρικὸν κ. τ. λ.; III, κβ', 100. Ἀνεκτὸν (τὸ μὲν τῶν ἄλλων ἴσως), II, ιδ', 20.
- Ἀνεμπόδιστος (ἀκώλυτος καὶ), IV, α', 69. Πῶς ἀνεμπόδιστον εἶναι τι δύναται τῶν τοῦ σώματος; III, κβ', 41. Ἀνεμπόδιστος προαίρεσις, I, δ', 18. — ὀρθὴ χρῆσις φαντασιῶν, II, ις', 32. Τὰ ἐπιμοῖ ἀνεμπόδιστα, IV, α', 100.
- Ὀρμαὶ ἀνεμπόδιστοι, I.
- Ἀνεξαπατησία, III, β', 2. Ἀνεξάπλητος (ἀναμάρτητος), I, δ', 11. — καὶ ἀσόφιστος, ζ', 26. Διαφυλάξαι τὸ ἀνεξάπλητον, III, β', 7.
- Ἀνεξέταστον βίον μὴ ζῆν, I, κς', 18. III, ιβ', 15. Ἀνεξέταστος φαντασία, β', 5. ιβ', 15.
- Ἀνεπανόρθωτον (περιδεῖν τινα), III, α', 11.
- Ἀνεπιδούλευτος ἐλευθερία, IV, α', 172. Ἀνεπιδούλευτον ἀξίωμα, ε', 26.
- Ἀνεπιστρεπτεῖν. Εὐστάθεια τοῦ ἀνεπιστρεπτοῦντος, II, ε', 9.
- Ἀνεπισρέπτως, ς', 4. Ἀνεπισρεψία, α', 14.
- Ἀνεπιτηδείω (ἐν) νοσήσεις, III, κς', 37.
- Ἀνέρχασθαι, I, ια', 32. II, ς', 23. III, ς', 3. — ἐπὶ σκηνήν τραγικὴν, κβ', 26.
- Ἀνεύρετος, II, ια', 16.
- Ἀνευρίσκειν, II, ια', 17.
- Ἀνέχεσθε (φέρετε καὶ), I, ς', 27. Οὐκ ἀνέχομαι, III, α', 20. Εἴκων πᾶσι, παραχωρῶν, ἀνεχόμενος, ιγ', 23. Μηδ' ἀνεχόμενος ἄν τις, I, η', 10. II, α', 36. III, κς', 7. Τίς σου ἀνέχεται; I, κβ', 12. III, κδ', 33.
- Ἀνέχεσθαι λέγοντος, II, ζ', 4. ς', 27. — λοιδορούντων, ιδ', 14. — γυναικὸς τραχυτάτης,

- IV, ε', 33. — δεδεμένοι, I, ϑ', 12. — λοιδορούμενον, III, δ', 11. εβ', 10. IV, α'. 18. — ἐνοικοῦντες ταύτην τὴν χώραν, I, ϑ', 16. Πῶς ἀνέχομαι, πῶς ἀπέχομαι, IV, η', 20. Ἀνεκτικόν, δ', 18.
- Ἀνήκεστα πάσων, III, η', 7.
- Ἀνὴρ, I, β', 26. Ἐπίκουρος τὰ μὲν ἀνδρὸς πάντ' ἀπεκόψατο, II, κ', 20. Ἀνὴρ εἰμι, I, ις', 12. Ἀνὴρ εἶ, ἢ γυνή; Ἀνὴρ. Ἄνδρα οὖν καλλώπιζε, III, α', 27. Τὸ μὲν ἡμισυ ἀνδρὸς, τὸ δ' ἡμισυ γυναικὸς, 31. Τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κιναιίδου πάσων; Τὸν ἄνδρα, II, ε', 17.
- Ἀνεκτικὸς τοῦ καθαρίου, IV, ια', 3.
- Ἀνθρωπάριον (ταλαίπωρον), I, γ', 5. Ἀταλαίπωρα ἀνθρωπάριον, κϑ', 55. Ἀνθρωπικά (δόγματα), IV, ε', 20. Ἔργον ἀνθρωπικόν, ι', 12. ια', 9, 36. ς', 18. Χώραν ἀποπληρῶσαι ἀνθρωπικὴν, II, δ', 5. Προθυμίας ἀνθρωπικαί. κ', 19. Τούτου τί ἀνθρωπικώτερον ἔχω; III, ϑ', 19. Ἀνθρωπίνη φύσις, II, κ', 18. Συμβήσεται ἀνθρώπινα, I, ϑ', 30. Ἄνθρωπος ζῶον λογικόν, θνητὸν, II, ϑ', 2. — χρηστικὸν φαντασίαις λογικῶς, III, α', 25. — φιλοθέωρον ζῶον, I, κϑ', 58. — θεατὴς αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἔργων τῶν αὐτοῦ, ς', 19. — ἡμερον ζῶον, II, ι', 14. IV, α', 120. ε', 10. — κοινωνικός, I, κγ', 1. κη', 20. II, ε', 14. κ'. 6. — πρὸς πίστιν γέγονε, δ', 1. I, κη', 20. IV, ε', 14. — μέρος πόλεως, II, ε', 26. ι', 3. — μέρος πρὸς τὰ ὄλα, I, εβ', 26. IV, ζ', 7. — πολίτης τοῦ κόσμου, II, ι', 3. ιε', 10, I, ϑ', 1. Ἄνθρωπος δακτύλω οὐ δείκνυται... ὡς ἄνθρωπον ἔδειξε, III, β', 12. Τρίεξ ἐστὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον, ψυχὴ καὶ σῶμα καὶ τὰ ἐκτὸς, ζ', 2. Φάγε ὡς ἄνθρωπος, πίε ὡς κ. τ. λ. III, κα', 5. Ἀνθρώπου ἐπαγγελία, II, ϑ', 1. — προαίρεσις, ι', 1. III, α', 40. IV, ε', 11. Ἀπόλεσας τὸν ἄνθρωπον, II, ϑ', 3. Ἀνθρώπου φύσις, εὖ ποιεῖν, κ. τ. λ. IV, α', 122, 126. Τί γὰρ ἔχει ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ φθερόν; 85. Ἄνθρωπε, I, α', 23. β', 33. δ', 9. εϑ', 26. κά, 2. κέ, 27. II, δ', 3.
- Ἀνδύπατος, IV, α', 91. Κυρικῶ δὲ Καίσαρ τίς ἐστίν, ἢ ἀνδύπατος; III, κβ', 56.
- Ἄνιξ (ἵνα μὴ) τοὺς ἐντυγχάνοντας, IV, ια', 15. Ἄνισα βάρη, I, ϑ', 11.
- Ἄνιεναι. Ἐπ' ἐμοὶ τὸ ἀνεῖναι σε, τὸ ταπεινοῦν, III, κδ', 75. Οὐκ ἀνήσω, α', 20.
- Ἄνικανος, IV, α', 106 (σελ. 408)

- Ἀνίκητος ἀθλητής, I, ιη', 23.
 Ἄνισος μάχη, III, ιβ', 12. Ἄνι-
 στον (ἐκεῖνό γε) καὶ ἄγνωμον, I,
 ια', 24. Ἀσεβές καὶ ἄνισον, IV,
 ζ', 11. Ἄνισον εἶναι δοκεῖ, αὐ-
 τὸν μὲν κ. τ. λ. ιγ', 2, 9.
 Ἀνιστάναί. Βωμούς πάντες ἀνθρω-
 ποι ἀνιστάνασι, I, δ', 30.
 Ἀνιστάμενος (ἔωθεν), ταῦτα
 τηρεῖ, 20. Οὐκ ἀναστήσο-
 μαι ὅπου μὴ δεῖ, IV, γ', 9.
 Ἀνιστόρητος τούτων, I, ε', 23.
 Ἀνοίγειν. Τὴν θύραν ἤνοιξε, III,
 ιγ', 14. Ἡ θύρα ἤνοιχται, I, θ',
 20. κδ', 20. κέ, 18. II, α', 19.
 III, η', 6.
 Ἀνομοιογενής, I, κ', 2.
 Ἀνομολογία, II, κκ' (σελ. 358)
 — καὶ παραχῆ, 4. Ἀνομολογού-
 μεναι ἐπιβολαί, ιδ', 22.
 (σελ. 346). Τί ἀνομολογούμε-
 νου ἢ ἀσύμφωνον, κδ', 14 (σελ.
 365).
 Ἀνόσιον (κρένω σε ἀσεβῆ καὶ),
 I, κθ', 50. Πότερόν ἐστιν ὄσιον
 τὸ χοιρείου φαγεῖν, ἢ ἀνόσιον,
 κβ', 4.
 Ἀνοχὴν τινα ἀπὸ τούτων ἔχω, I,
 κθ', 62. Δοῦλος ἀνοχὴν ἔχων
 ἐν Σατορναλίοις, IV, α', 58.
 Ἀντακολουθεῖ (οὐκ) τῷ κεφα-
 λαιῷ δει τὸ ὀρικόν, II, ιβ', 9
 (σελ. 344).
 Ἀνταξία, III, κβ', 79.
 Ἀντεισάγειν. Ἄλλην τινα ἀντεισά-
 γαγε φαντασίαν, II, ιη', 25.
- Ἐκείνην ἀντεισάγει, III, κδ',
 110.
 Ἀντεξετάζειν, II, ιη', 21.
 Ἀντέχεις τῇ φαντασίᾳ, III, β',
 8.
 Ἀντιβλέπεις (ἢ οὐδ' ὄλωσ); III,
 κδ', 76. Ἀντιβλέπειν ὀρθοῖς
 τοῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τοὺς τυ-
 ράννους, κς', 35. Ἀντιβλέψαι
 τοῖς κυρίοις, IV, α', 151.
 ἈΝΤΙΓΟΝΟΣ ὁ Γονατᾶς, II, ιγ',
 14 (σελ. 345).
 Ἀντιγράφειν, (σελ. 299).
 Ἀντιδάκνειν, IV, ε', 12.
 Ἀντιδιατάξομαι αὐτῷ πρὸς τὰ ὅλα,
 III, κδ', 24.
 Ἀντικαταλλάξασθαι τούτων ἀπά-
 θειαν, III, ιε', 12.
 Ἀντιλέγει (τίς); I, κς', 20. Εἴ τις
 ἀντιλέγοι τῷ κ. τ. λ. II, κ', 2.
 Οὐδ' ἐγὼ σοι ἀντιλέγω ὅτι οὐ
 γίνεται, I, ια', 6.
 ἈΝΤΙΛΟΧΟΣ, IV, ε', 31.
 ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΣ, II, ις', 40, ιθ',
 2, 9. III, β', 13, κα', 7.
 Ἀντιποιεῖσθαι τῶν ἀλλοτρίων, I,
 κδ', 11. II, ε', 8, 24. ις', 28.
 — τῶν δούλων, III, κβ', 102.
 — τινὸς τῶν ἀπροαιρέτων, II,
 ι', 8. — τούτων; IV, ζ', 37.
 — ὧν ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἐξουσίαν,
 I, κθ', 9. — μηδεὶς, IV, ζ',
 34.
 Ἀντίσπασον, κάλυsson, III, κδ',
 85. Μὴ ἀντισπῶ, II, β', 12.
 ἈΝΤΙΣΘΕΝΗΣ, I, ις', 12. II, ις',

35. III, κβ', 63. κδ', 67. IV, α', 114, ζ', 20.
 Ἀντιτάσσεσθαι πρὸς τινα, II, α', 39.
 Ἀντίτεινε (μὴ), μηδὲ γόγγυζε, IV, α', 79. Τί οὖν ἀντιτείνω; α', 101.
 Ἀντιτηρεῖν τὴν κοινωνίαν, II, κ', 14.
 Ἀντιτιθέσθαι. Ταῦτα πάντα ἀντιτιθέμεντες πρὸς τὸ ἀξιόλογον τῆς θείας, I, ζ', 27. Ἀντίθετες, ὅτι σὺ ἔχεις τὸ μὴ δεῖσθαι ἀρχῆς, IV, θ', 1. Οὐκ ἀντιθήσεις, τί ἀντὶ τίνος λαμβάνεις; ι', 24. Ἀντιθήσω πρὸς τὸν Δία, III, κδ', 24.
 Ἀνύειν. Ποῦ θέλεις ἀνῦσαι; II, β', 1. Διὰ τί οὖν οὐκ ἀνύεται, ιθ', 30, 33.
 Ἀνυπεύθυνόν με ἀφῆκαν οἱ θεοὶ, I, ιβ', 33, 35.
 Ἀνυπόδητος, IV, ια', 20.
 Ἀνυπότακτον (ἢ προαίρεσις), II, ι', 1. IV, α', 161.
 ἌΝΥΤΟΣ, I, κθ', 18, II, β', 15, ε', 18, III, κγ', 21. Ζ. καὶ Μέλιτος.
 Ἄνω (κάν) βάλῃς λίθον, III, ζ', 10. Ἄνω καὶ κάτω κυλίεσθαι, κβ', 26. II, β', 25. Νῦν οὐχὶ ἄνω κάτω; IV, ζ', 8. Ἄνω κάτω θρυλλεῖσθαι, III, ις', 7. — λαλεῖν, II, ις', 2. — στρέφειν τοὺς προτεινομένους λόγους, IV, ζ', 15. Ἀνωτέρω (τί

ἄλλο ἔχω); II, ιθ', 8. — τοῦ δοκεῖν. ια', 12, 16. Ἀνωτάτω (ἢ) καθαρότης, IV, ια', 5. — ἄσκησις, III, κδ', 84. Ἄνωθεν (τῆς αὐτῆς) καταβολῆς, I, ιγ', 3.
 Ἄξια (ἔστι τις) καὶ τῆς φραστικῆς δυνάμεως, II, κγ', 25. Τὴν ἀξίαν ἐκάστου λογιζέσθαι κγ', 6, — 34 — ἐκάστῳ ἀποδιδόναι, κγ', 23. III, ι', 15. Κατ' ἀξίαν, I, γ', 1. II, η', 24. III, κβ', 80. IV, β', 5. Τὰ κατ' ἀξίαν φρονεῖν, III, κα', 24. Οὐ μόνον ταῖς τῶν ἐκτὸς ἀξίαις συγχρόμεθα, ἀλλὰ καὶ τῶ κατὰ τὸ πρόσωπον, I, β', 7. Σύγκρινε ταύτας τὰς ἀξίας, κέ, 17.
 Ἀξιέραστος, IV, ια', 35.
 Ἀξιόλογον (τὸ) τῆς θείας, I, ζ', 27. Εἰ φανοῦμαι ἀξιόλογος, IV, ζ', 17.
 Ἀξιονίκων (τῶν) τις ἀθλητῶν, IV, δ', 30.
 Ἄξιος (πόσου) εἰ σεαυτῶ; I, β', 11. Πόσου ἀξία οὔσα ἐλήλυθε; α', 4. II, κγ', 7, 9. Πλείονος ἄξιος, I, δ', 16. = οὐδενὸς ἄξιον, ιβ', 14. κγ', 45. IV, ε', 35. Γύναια τὰ οὐδενὸς ἄξια, III, κδ', 5, 53. Ἄξιοῦν. Τοιούτων καὶ τηλικούτων ἤξιωμένοι, I, ιδ', 15. Ἠξίωται δημομαρχίας, ιθ', 24. Τὸν ἀξιοῦντα γράμματα συσατικά λαθεῖν,

- Π, γ', 1. Μηδὲ φιλόσοφος εἶναι ἀξίου, ιγ', 23. Τί παράδοξον ἀξιούσιν οἱ φιλόσοφοι, α', 5. Τὸ ἀξιούμενον ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, 1. Ἀξίωμα (ποῖον) οὕτως ἀνεπιβούλευτον; IV, ε', 26. Ἀξιωματίον, II, β', 10.
- Ἀοργησίαν (πρὸς) με γυμνάζει, III, κ', 10. Ἀόργητον (τὸ), τὸ πρᾶον, 9. Ἀοργήτως ἀπολογηθῆναι, ιη', 6.
- Ἀπαγγελτική δύναμις, II, κη', 2. Ἀπάγειν, III, κη', 22. IV, η', 23. — τῆς συναισθήσεως τῶν αὐτοῦ κακῶν, I, θ', 10. Ἀπαχθῆναι ἐπ' ἀδύνατον, ζ', 25. — εἰς οὐδὲν ἄτοπον, III, β', 17. Ἀπαχθεῖς, I, ε', 2.
- Ἀπαγορεύειν II, β', 13. Ἀπαγόρευμα, III, κδ', 98.
- Ἀπάγχεσθαι, I, β', 3. IV, α', 171. Ἀπάγχεσθαι ἀναυτὸν ἐποίησα, II, κ', 31. Οὐκ ἀπάγχη; ις', 34.
- Ἀπάθειαν (εὐδαιμονίαν ποιεῖ ἢ ἀρετὴ, καὶ), I, θ', 3. Ἐξ ὧν... ἀπάθεια ἀπαντῆ, 28. — ἐλευθερία, ἀταραξία, εὐστάθεια, III, ιε', 12. κς', 13. IV, ς', 34. — ἀλυπία, ἀφοβία, III, β', 4. IV, γ', 7. Ἀπάθειαν ἐκπονεῖν, ὑπὲρ ἀπαθείας πονῆσαι, IV, ι', 13, 22. Ἐξ... ἄλλοτριῶν ἠρτημένην ἔχω τὴν ἐμὴν ἀπάθειαν, III, κδ', 24. Ἀπαθείης, I, θ', 29. — ὡς ἀνδριάς,
- III, β', 4 (σελ. 369). — ἀτάραχος, II, η', 23. III, κα', 9. IV, δ', 10. η', 27. — ἀκώλυτος, ἀνανάγκαστος, III, ε', 7. ιγ', 11. — ἐλεύθερος, IV, ς', 16.
- Ἀπαθῆς ἔσομαι, ι', 26. Ἀπαθῆς (τὸ εὐρουν καὶ) I, δ', 1.
- Ἀπαιδευσία (ἢ περὶ τὰ ἀναγκαῖα), I, ια', 14. Ἀπαιδευτος (παῖς ἐν βίῳ, ὁ), III, ιθ', 6. — καὶ ἀπειθῶν τοῖς θεοῖς διατάγμασι, IV, δ', 32. Ἡ πεπαιδευμένος ἢ ἀπαιδευτος, II, β', 13. Πᾶσα δύναμις ἐπισφαλῆς, τοῖς ἀπαιδέυτοις κ. τ. λ. I, η', 8. ιθ', 1.
- Ἀπαιτήματα (τίνα οὖν τὰ); IV, ς', 34.
- Ἀπακτὸς εἰς φυλακὴν ὦν, III, κδ', 105.
- Ἀπαλείφειν τὰ περιόδια, II, α', 31.
- Ἀπαλλάσσεσθαι Τὰ ἄλλα ζῶα ἀπήλλακται τοῦ δύνασθαι κ. τ. λ. IV, ς', 7. Ἀπήλλαγμαί πάσης ταραχῆς, η', 27. Ἀπαλλαττομένους, III, ε'.
- Ἀπαλὸν, (σελ. 373). — ἐν τῇ φωνῇ, I, ις', 12.
- Ἀπάνθρωπος, I, ιη', 7.
- Ἀπαντᾶν, I, κς', 15. II, ζ', 10. III, γ', 15. ιγ', 2. — ἐπὶ τὰ ἔργα, IV, ς', 14. — παρὰ μέλος, II, ιβ', 2. — ἐτοιμῶς καὶ παρρακειμένως, III, κβ', 90. — σοι εἰς τὰ ἔργα, IV, δ', 46. Πάντας τοὺς ἀπαντήσαντας φί-

- λους εἶναι δοκεῖς, IV, ιγ', 11. Μάχεται τοῖς ἀπαντῶσι, η', 34. Τοῖς ἀπαντῶσι λοιδορεῖν, III, κβ', 10, 50, 82. Ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων καταγελασθῆναι, ις', 11. ις', 11. Μὴ τὸδε ἀπαντήση. μὴ τὸδε, IV, ι', 1. Ὁ ἄλλως ἀπῆντηκέ σοι, III, κς', 8. Ἐξ ὧν ἡ εὐροιά ἐστι, καὶ ἀπάθεια ἀπαντᾷ, I, δ', 28. Ἀπαντᾷ συναίσθησις, β', 30. Ἐνυπνος ἔτι ὧν, ἀπῆντησεν, III, κβ', 92. Ἀπαξ, I, ιθ', 29. Ἀπαξίαν (μειζονα) ἔχει, I, β', 10. Ἀπαραβάτως τῷ κριθέντι ἐμμένειν, II, ιέ, 1.—χρῆσθαι τῷ κανόνι, ιά, 17. Ἀπαραλόγισον (ἀκοίμητον καὶ) ἐπίτροπον, I, ιδ', 12. Ἀπαραπόδιζον (ἐλεύθερον καὶ), I, α, 10. Ποῖόν τι φαντάζεσθε... τὸ ἀπαραπόδιζον; III, κβ', 39. IV, δ', 22.—ἐν τῷ γράφειν, α, 63. Διαλέγεσθαι... συνετῶς, ἔτι δὲ ἀπταιστώως καὶ ἀπαραποδίως, II, ιγ', 21.—(ΔΓ, ἀπαρεμποδίως) διαγαγεῖν, ις', 29.—ὀρέξει χρῆσθαι καὶ ἐκκλίσει, III, ιθ', 10.—τάς σχέσεις ἀποσώζειν, κδ', 79.—τηρεῖν, IV, η, 20. Ἀπαρεγχείρητα, ἀνυπότακτα, IV, α, 161. Ἀπαρεμποδίζον, Ἀπαρεμποδίως. Ζ. Ἀπαραπόδιζον καὶ Ἀπαραποδίως. Ἀπαρέσκειν, III, ιέ, 6. Ἀπαρκεῖ, I, ς', 14 (σελ. 306), 17. ιά, 28. ις', 10, Ἐν τῶν γεγονότων ἀπῆρκει πρὸς τὸ αἰθέσθαι τῆς προνοίας, ις', 7. Ἄπαν (εἰς), I, δ', 1. εἰς ἄπαντα, II, ις', 38. Ἐξ ἄπαντος, IV, ζ', 4. Ἀπάτη. Ἐγὼ μὲν ἤθελον τὴν ἀπάτην ταύτην, κ. τ. λ. I, δ', 27. Ἡ ἐπισήμη, ἡ δόξα, ἡ ἀπάτη, II, ς', 1. Ἀπαυδᾶν. Οὐδ' ἂν ἀπαυδήσωμεν, κωλύει τις πάλιν ἀγωνίζεσθαι, III, κέ, 4. * Ἀπαύριον, IV, ιβ', 20 (σελ. 432). Ἀπειθία (θεομαχία καὶ), III, κδ', 24. Ἀπειθεῖν. Ὁμόσετε μὴ ἀπειθήσειν, I, ιθ', 16. Ἀπειθῶν τοῖς θεοῖς διατάγμασι, IV, δ', 32. Οὐ σοὶ ἀπειθῶν ἔξιμι, III, κδ', 101. Ἀπειπήης (κἂν πάλιν), πάλιν ἔξεξι ἀγωνίζεσθαι, III, κέ, 4. Ἀπειρου (τὸν ἔμπειρον τοῦ) κρατεῖν πᾶσα ἀνάγκη, IV, α, 117. Ἀπεκλέγεσθαι. Τὸ ἡγεμονικὸν, δοκιμάζον, ἐκλεγόμενον, ἀπεκλεγόμενον, IV, ζ', 40. Ἀπελεύθερος τοῦ Νέρωνος, I, α, 20. Ἀπεπτεῖν. Ἀποθανεῖν ἀπεπτοῦντα, IV, ι, 11. Διὰ τοῦτο ἐμοῦσιν ἢ ἀπεπτοῦσι, I, κς', 16. Ἀπερίπτωτος (ἔκκλησις), I, α, 31. ιθ', 2. II, η, 29. III, ιβ', 5. Ἐν ἐκκλίσει ἰν' ἀπερίπτωτος

- ἦς, I, δ', 11. II, κγ', 42. Ἐχομεν οὖν τινα τῶν φαύλων ἀπερίπτωτον, IV, α', 5. Ἀπεριπτώτως. Ἐκκλίνουσίν σου ἀπεριπτωτότερον, IV, ε', 26.
- Ἀπερισκέπτως ἀνασρέφεσθαι, IV, ιά, 16.
- Ἀπερίσπαστος, II, κά, 22. Ἀπερίσπαστον εἶναι δεῖ ὅλον πρὸς τῆ διακονία τοῦ Θεοῦ; III, κβ', 69. Ἀπερισπάζως καθῆσθαι καὶ ἀκούειν, I, κθ', 59
- Ἀπερισιάτου (ἀνδρός), IV, α', 159. Ἀπερισιάτων γάμων, III, κβ', 76.
- Ἀπέρχεσθαι. Ἀπῆλθεν, ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς, III, ι, 45. Ποῦ ποτ' ἀπελθόντα, III, ι, 5. Ἴδε καὶ, II, κ', 29.
- Ἀπευθύνειν τὰ καθήκοντα πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν σχέσεων, IV, ιβ', 16.
- Ἀπέχειν. Οὐ πανταχόθεν τὸ ἴσον ἀπέχουσι, IV, δ', 48. Ἀπέχεις ἅπαντα, III, β', 13. Τὸ γὰρ εὐδαιμονοῦν ἀπέχειν δεῖ πάντα ἀθελεῖ, κδ', 17. Ἀπέχομαι (πῶς ἀνέχομαι, πῶς), IV, η', 20. — τῶν ἀλλοτριῶν, ζ', 11. — τοῦ ἰδίου ἀγαθοῦ; 14. — τοῦ πράγματος, II, ιβ', 12. — ἀμαρτημάτων, κέ, 9. — κορασιδίου, ιβ', 11. — γυναικρίου, II, ιη', 18.
- Ἀπεψία, III, κς', 5.
- Ἀπηχεῖν, II, ις', 8.
- Ἀπιθεῖν εἰς τι, II, κδ', 29.
- Ἀπισία, III, ιδ', 8.
- Ἀπλήξ. Τὸν ἀπλήγα ἠτηθέντα, IV, α', 124.
- Ἄπληστος (τί) εἶ, IV, α', 106.
- Ἄπλοια (ἄν) ἦ, I, α', 16.
- Ἄπλοῦς ἄνθρωπος, IV, ιγ', 2. Τὸ ἀπλοῦν, 1. Ἀπλῶς (τῷ μὲν ὁμοίῳ) τοῦ δ' ἀνομοίου ἀνεκτικός, II, κβ', 36. Ἀπλῶς διειλέχθαι, IV, ιγ', 1. Ἴδε καὶ, α', 12. β', 4. ιά, 7, 53. κβ', 10. Πάνθ' ἀπλῶς, IV, α', 172. Ὡς ἀπλῶς, 64.
- Ἀπὸ ὀλίγων, I, κ', 13. — σχήματος, IV, η', 11. — τῆς τέχνης, 16. — ἐκάστου τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων, I, ε', 1. — τῶν ἐκτός, IV, η', 10. Ἀφ' ὧν αὐτοὶ πεινώσιν, οἴονται καμῆ, ε', 23. Τὰ ἀπὸ τῶν τεχνῶν γινόμενα, II, ιδ', 3. Τὰ ἀπὸ τῆς μουσικῆς, 6. Τὸ δόγμα ἀφ' οὗ αὐτὸ ἐπράξαμεν, I, ιά, 35. IV, η', 3. Ἀφ' οὗ ὀρμώμενος, ε', 16. Ἀπὸ τῶν μεγίστων ἐπὶ τὰ μικρότατα, III, κβ', 5 (σελ. 387). Τί ἔσαι ἀπὸ τοῦ πράγματος, IV, ιβ', 17. Ἀπὸ τῆς τῶν ὅλων διατάξεως τοῦτο ἀπονέμεται, II, ι, 5.
- Ἀποβαίνη (ὅ,τι ἄν), II, β', 21. Τὸ ἀποβάν, IV, ι, 19.
- Ἀποβάλλειν γραμματικὴν, II, ι, 15. Ἀπόβαλε, οὐδὲν πρὸς σέ, III, γ', 15. Ἀποβεβλήκει πάσας τὰς τῆς δουλείας λαβῆς,

- IV, α, 152. Τὴν εἴησιν ἀποβάλλειν, II, ιζ', 39.—τάς αἰσθήσεις, κ', 20.—τινά δόγματα φαῦλα, III, ε', 4.—τούς ἐν ἡμῖν τυράννους, IV, α, 86. Ἀποβάλλοντος (προσέκοντος καί), II, ιά, 3. Ἀποβολάς τῶν φιλότατων, IV, α, 92.
- Ἀποβλέπειν πρὸς μόνον τὸν θεόν, II, ις', 46.
- Ἀποβολή. Ζ. Ἀποβάλλειν.
- Ἀπογαλακτίσομεν (οὐκ) ἤδη ποθ' ἑαυτούς, III, κδ', 9. Οὐ θελεῖς ἤδη ὡς τὰ παιδία ἀπογαλακτισθῆναι, II, ις', 39.
- Ἀπογινώσκειν. Οὕτω μου ἀπέγνω; III, α, 13. Ἀπόγνωθι, ἀποσράφηθι, IV, β', 8. II, ις', 41. Ἀπόγνωσις. Διὰ τὴν ἀπόγνωσιν τῶν ἄκρων, I, β', 37. Ἀπογνωστικῶς (οὐ χρήσομαί σοι), III, α, 24.
- Ἀπογράφεσθαι (Ὀλύμπια μέλλεις), III, κβ', 51.
- Ἀποδεικνύναι, I, ζ', 11. III, κς', 16.—τινά τινί, III, κβ', 70 (σελ. 391). Ἀποδείκνυσθαι τὰ τῶν λησῶν, II, κβ', 28. Ἀποδείξειν ἕκαστα ἀποδόντα, I, ζ', 11. Ἀποδεικτικὸς λόγος, II, κέ, 2. Ἀπόδειξις αὕτη μεγίστη δυσροίας, II, ιζ', 18. Αὐτὸν παρ' ἑμαυτοῦ λαβεῖν ἀπόδειξιν, III, κδ', 112.
- Ἀποδέχεσθαι τὴν ὕλην, II, ε, 21.
- Ἀποδημεῖν, I, δ', 21.—εἰκῆ, θ', 9. III, κγ', 32. κδ', 78.—εἰς Ὀλυμπίαν, I, ς', 23. Ὅπου οὐκ ἀποδημῆσαι χρεία ἐστίν, ἀλλ' ἔστιν ἤδη, ς', 24. Ἀποδημητικὸς, III, κδ', 4, 60, 105. Ἀποδημία, III, κδ', 93. IV, δ', 1.
- Ἀποδιδόναι τῷ θεῷ ἃ δέδωκεν, IV, α, 172.—τὰ ἀλλότρια, I, α, 32.—τινά τοῖς συγγενέσι, III, κβ', 70.—ταῖς σχέσεσι τὰ ἴδια, IV, ι, 13.—τὰ ἔργα τὰ κατάλληλα, IV, δ', 17.
- Ἀποδιοπομπήσεις, (ἴδι ἐπὶ τὰς), II, ιή, 20.
- Ἀποδοκιμάζειν τὸ νόμισμα, III, γ', 3. Ἀποδοκιμαστικὴ δύναμις, I, α, 1.
- Ἀποδύειν, IV, ή, 40.
- Ἀποδηλύνει (κάμπτε σε καί), III, κδ', 53.
- Ἀποθηριοῦσθαι τὸ λογικόν, I, ε, 9.
- Ἀποθησαυρίζειν, III, κβ', 50.
- Ἀποικονόμητον, IV, α, 44 (σελ. 405).
- Ἀποκαρτερεῖν, II, ιέ, 4.
- Ἀποκαθίσασθαι. Τὸ ἡγεμονικὸν εἰς τὸ ἐξαρχῆς ἀποκατέστη, II, ιή, 8.
- Ἀποκείμενα ὄπλαρια, IV, ς', 14.
- Ἀποκεφαλίζειν, I, α, 19. IV, α, 122. Ἀποκεφαλίσω σε, I, α, 24. Ἀποκεφαλισθῆναι, I, α,

19. Ἀποκεφαλιζόμενος, IV, α', 127.
- Ἀποκλαιόμενος, μεμφόμενος, IV, α', 57. Ἀποκλαύματα (γραῶν), II, ις', 39.
- Ἀποκλειόμενος, IV, α', 18.
- Ἀποκληρονόμος, III, ή, 2.
- Ἀποκλίνειν. Ποῦ ἀποκέκλιε; I, ή, 10. Ἐπὶ ταύτην ἀποκλίναντες τὴν συγγένειαν, I, γ', 3, 7.
- Ἀποκνητέον (οὐκ) τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον ἀγωνιζομένοις, III, κέ, 2.
- Ἀποκόπτωμεν τοῦτο τὸ μέρος, I, β', 25. Οἱ ἀποκοπτόμενοι, II, κ', 19, 20.
- Ἀποκρίνεσθαι τοῖς πράγμασιν ὡς ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων, II, ις', 2. Πῶς ἀποκρίνομαι πρὸς τὰς φαντασίας, III, ις', 15. Ἀπόκριναι, ή, 2.
- Ἀπολαύειν τῶν χαλεπῶν, I, ς', 26.—τῆς ἀσδόλης, III, ις', 3.—τῆς σῆς ἀκχαρσίας, IV, ιά, 16.
- Ἀπολείπειν, I, ς', 10. κγ', 7. III, ή, 2. Ἀπολείπεσθαι. Μόνος ἀπελείφθη III, ιγ', 19. Ὄρα τί ἀπολείπεται, IV, α', 80. Τίνος ἀπολελειμμένος ποῦ ἀποκέκλιε, I, ή, 10. Ὄταν τινὸς ἀπολείπη τῶν ἐκτὸς, IV, γ', 1. Ἀπολελειμμένους τῆς πανηγύρεως, α', 109. Ἀγανακτῶ ὡς ἀπολειπόμενος αὐτοῦ, δ', 5.
- Ἀπολιθωθῆ (ὄταν), I, έ, 2. Ἀπολιθώσεις διτταί, 3.
- Ἀπολις III, κδ', 45.
- Ἀπολισθαίνειν, III, κέ, 1.—τῆς ἐπαγγελίας τοῦ φιλοσόφου, IV, ή, 14.
- Ἀπολλύειν τὴν προαίρεσιν, IV, δ', 23.—τὸ λογικόν, II, ς', 4.—τὸν πατέρα, κ. τ. λ., III, ιή, 5.—τὸν υἱόν, τὸν αἰδήμονα, 6.—τὸν ἄνθρωπον, II, ς', 3. Οὐδὲν ἀπολώλεκας; ι, 14. Τί ἀπολλύει ὁ τὰ τοῦ κιναιίδου πάσχων, 17. Ἀπόλλυτέμε, III, ή, 7.
- ἈΠΟΛΛΩΝ, III, α', 16. ιγ', 4.
- ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΣ, III, ιε', 17.
- Ἀπολογήσομαι (ἐγὼ σοι)... πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. II, ις', 42.
- Ἀπολογίσασθαι (οὐκ οἶδα), I, κς', 17.
- Ἀπολοφύρασθαι τὴν πικρὰν δουλείαν, IV, α', 19.
- Ἀπολύειν, ταύτης τῆς ὑπηρεσίας, I, ς', 16. — τῶν δεσποτῶν, κδ'. 63. Ἀπολείς θᾶττον, κ. τ. λ. IV, α', 79. Ἀπολύεσθε πρὸς αὐτὸν, I, ς', 16. Ἀπολελυμένους τῆς πανηγύρεως, IV, α', 109. Ἀπόλυτος. Ὡσπερ ἂν εἰ ἀπόλυτοι ἦμεν, II, έ, 24. Εἰ μὲν ὡς ἀπόλυτον σκοπεῖς 25. Οὐ γὰρ ἀπόλυτοι γίνονται οἱ ζάχυες, ς', 11. Ἐπαγγελία πολίτου ...

- περὶ μηδενὸς βουλευέσθαι ὡς ἀπόλυτον, *ι*, 4.
- Ἀπομανθάνειν, *ΙΙ*, *ιζ'*, 27.
- Ἀπομάσσειν. Ζ. Ἀπομύσσειν.
- Ἀπομύσσειν. Χεῖρας ἔχεις ἵνα ἀπομύσσης σεαυτὸν, *Ι*, *ς'*, 30. Σοῦ τίς ἀνάσχοιτο; ἐκείνας ἀπομύσσοντος (ΔΓ, ἀπομάσσοντος), *ΙV*, *α'*, 148. Ζ. καὶ *ΙΙ*, *ις'*, 13. *ΙV*, *ια*, 32.
- Ἀπονεκρουμένης (τῆς ψυχῆς), *Ι*, *ε*, 4. Ἄν τὸ αἰδήμενον ἀπονεκρωθῆ, 5. Τὸ αἰδήμενον ἀπονεκρῶται, *ΙV*, *ε*, 21. Ἀπονεκρωσις, *Ι*, *ε*, 4.
- Ἀπόνειμον ὀλίγον χρόνον τῷ σαντοῦ ἡγεμονικῷ, *ΙV*, *ζ'*, 40. Τῆς τῶν ὄλων διατάξεως τοῦτο ἀπονέμεται, *ΙΙ*, *ι*, 5.
- Ἀπονενοημένως. Ζ. Ἀπονοεῖσθαι.
- Ἀπονεύειν ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, *ΙV*, *ι*, 2. — ἀπότινος τούτων, *ιβ'*, 18. Αὐτόθεν ἀπόνευσον ἐπὶ τοῦτο, *β'*, 3. — ἐπὶ ταῦτα, *ζ'*, 40.
- Ἀπονοεῖσθαι. Οὐκ ἀνδρείος ἐστι, ἀλλ' ἀπονενοημένος, *Ι*, *κβ'*, 3. Ἀπονενοημένον, ἰταμόν, ἀναίσχυντον, *ΙΙ*, *α'*, 11. Ἀπονοήθητι ἤδη ὑπὲρ εὐροίας κ. τ. λ. *ΙΙ*, *ις'*, 41 (σελ. 348). *ΙV*, *β'*, 8. Ἀπονενοημένως *Ι*, *κβ'*, 3. Ἀπονοιά (τί οὖν) ἐστὶν ἡ ἐλευθερία; *Ι*, *ιβ'*, 10. Ὑπό τινος μανίας καὶ ἀπονοίας, *ΙV*, *ζ'*, 5, *ΙΙ*, 16, 41.
- Ἀπονυστάξης (ἀν μικρὸν), *ΙV*, *γ'*, 6. Ὡς πάλιν ἀπονυστάξει, καὶ ἀπόλωλε, *ΙV*, *θ'*, 16.
- Ἀπόπαθε (πάθε ἢ) ἀπὸ τοῦ ἀρτίους εἶναι τοὺς ἀστέρας, *Ι*, *κη'*, 3.
- Ἀποπήγνυσθαι. Ἀποπαγήση, μάλλον δ' ἀποπέπηγας ἦδη ἐν τῇ ρίζῃ, *ΙV*, *η'*, 39.
- Ἀποπίπτοντας (πρὸς τοὺς) ὦν προέθεντο, *ΙΙΙ*, *κέ*. Ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προλήψεως τῇ ἐπὶ μέρους οὐσίᾳ, *ΙV*, *α'*, 41 — 45.
- Ἀποπληρῶσαι χώραν ἀνθρωπικὴν, *ΙΙ*, *δ'* 5.
- Ἀποπνίγασθαι, *ΙΙ*, *ε*, 12.
- Ἀπορεῖν, *ΙΙΙ*, *ιγ'*, 7, 18. Ἀπορίαν (πρὸς τοὺς τήν) δεσδοικότητας *ΙΙΙ*, *κς'*. Ἀπορία πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις περὶ τὰ ἐκτὸς γίνεται, *ΙV*, *ι*, 1. Ἀπορίαι, ἀποβολαὶ τῶν φιλάτων, *ΙV*, *α*, 92.
- Ἀπόρρητα, *ΙV*, *ιγ'*, 1.
- Ἀποσαλεύεσθαι (μὴ) διὰ σοφισμάτων, *ΙΙΙ*, *κς'*, 16.
- Ἀπόσμηξον τὸ σῶμα, *ΙV*, *ια*, 17.
- Ἀποσοβεῖν τινα, *ΙΙΙ*, *κβ'*, 89. — ἀπὸ φιλοσοφίας, *ΙV*, *ια*, 22.
- Ἀποσοφοῦν. Σὺ πῶς ποτ' ἀποσοφώθης ἄφνω; *Ι*, *ιη'*, 10 (σελ. 315).
- Ἀποσπάσας (τὸ ἴδιον μέρος), *Ι*, *ιζ'*, 27. Ἀπεσπασμένον οὐδὲν τῆς τοῦ ἀγαθοῦ οὐσίᾳς, *κγ'*, 2. Ἀπό-

- σπασον σεαυτὸν τούτων τῶν φωνῶν, κζ', 6. Ἄν μὴ δύνῃ τοῦ κρέως ἀποσπᾶσαι, Π, δ', 8. Μὴ τι ὀδυνήσῃ σε ἀποσπώμενον, IV, α', 112.
- Ἀπόστασις τῶν ἀπροαιρέτων, IV, δ', 39. — τῆς προσοχῆς, ιβ', 3. Ἀποστήματα (ἐκτέμνειν τὰ . . .), ἐκ τοῦ σώματος, I, ια', 35.
- Ἀποστρέφασθαι. Ἐάν ἐάσῃς ἕξω ἀποστρέφασθαι τὴν ἐκκλισιν, III, ιβ', 5. Ἀποστράφηθι, μηδέν σοι καὶ αὐτοῖς, IV, β', 8. Κυνηκὸν ἐπαίτην πάντες ἀποστρέφονται, III, κβ', 89. Πλῆνον τὸ σῶμα, ἵνα μηδεὶς ἀποστρέφηται, IV, ια', 17. Ἀποστροφή τοῦ λόγου, γ', 4.
- Ἀποσυμβουλεύειν τῷ σοφῷ τεκνοτροφεῖν, I, κγ', 3.
- Ἀποσώζειν τὰς σχέσεις, III, κδ', 79.
- Ἀποτειχίζειν ἀκρόπολιν, IV, α', 88. (σελ. 408).
- Ἀποτελέσαι τὴν προαίρεσιν σύμφωνα τῇ φύσει, I, δ', 18. — ὑμᾶς ἀκωλύτους, II, ιθ', 29.
- Ἀποτέμνεται (τὸ λογικὸν οὐκ) αὐτοῦ, I, ε', 9.
- Ἀποτευκτικὴ ὄρεξις, III, ς', 6. κβ', 104. IV, ι', 4. — ἐκκλισις, III, κς', 14. Ἀποτευκτικῶς ὀρέγεσθαι, IV, ι', 6.
- Ἀποτρόπαιοι θεοὶ, II, ιη', 20.
- Ἀποτυγχάνειν, II, α', 35. III, ιβ', 4, κγ', 9. IV, δ' 16 — ἐν ὀρέξει, I, δ', 1. II, ιθ', 8. III, κβ', 48. — τῶν ἀγαθῶν, I, κβ', 13. κς', 6. — ὧν θέλεις, II, α', 31. — οὐ μικρῶν, IV, ι', 18. Κατορθώσεις, ἢ ἀποτεύξη; III, ς', 2. II, ις', 24. Καὶ ἀποτυχεῖν καὶ περιπεσεῖν, IV, ι', 6. Πῶς μὴτ' ἀποτύχῃς ποτὲ, μὴ περιπέσῃς, II, α', 37. Τί φοβῆται μὴ ἀποτύχῃς; ις', 23.
- Ἀποτυφλοῦν τὰς αἰσθήσεις II, κ', 20. Ἀποτυφλοῦσθαι, I, ς', 42. ις', 19. ιη', 6. — τῶν περὶ αὐτοὺς κακῶν, II, κ', 37.
- Ἀποφαίνειν. Τοῦτο αἴτιον ἀφανοῦμεν, I, ια', 36. Ἀποφαίνου μὴ εἶναι ἐλευθέρους; ἀποφαίνομαι, IV, α', 52. Ὁ ἔχων ἐξουσίαν τοῦ ἀποφῆνασθαί τι περὶ σοῦ, I, κθ', 52. II, κβ', 24. Τὸ ἀποφαινόμενον ὑπὲρ ἐκάστης τούτων, κγ', 7. Οἷον ἀποφαίνεις τὸ στράτευμα, III, κδ', 32. Ἀπόφανσιν διδόναι, I, κθ', 51.
- Ἀποφάσκων (ὁ) λόγος, III, ς', 21.
- Ἀποχή, II, ιε', 5.
- Ἀποχωρεῖν τῆς πατρίδος, III, ις', 11. Τούτου ἤδη ἀποχεωρήκαμεν, IV, α', 53.
- Ἀποψύχασθαι. Ἀποψυγῆ (ἵνα τὸ σῶμα) I, κθ', 16. (σελ. 328). Ἀποψυχόμενοι, IV, α', 145. Ζ καὶ Περιψύχασθαι.
- Ἄπρακτόν ἐστι τὸ ζῶον; I, ι', 7.
- Ἀπροαίρετος αἰτία, II, ι', 16 — δυνάμις, α', 39. Τῶν ἀπρο-

- αιρέτων . . . τῶν ἐκτός, I, δ', 2, 27. IV, δ', 3. ζ', 10. Z. καὶ II, α', 4, 10. κγ', 19, III, β', 13. η', 2, κδ', 112.
- Ἀπρόπτωτος (συγκατάθεσις), II, η', 29.
- Ἀπροσδόκητον, III, κδ', 104.
- Ἀπροσεξία, IV, ιβ', 5.
- * Ἀπροσθετεῖν, σελ. 304.
- ἌΠΡΥΛΛΑ, IV, α', 146.
- Ἀπταιστώως διαλέγεσθαι, II, ιγ', 21.
- Ἀπτεσθαι τοῦ πράγματος, II, ις', 27. — τῶν χορδῶν, III, ις', 5. — τῶν γινομένων, κγ', 29. Μηδ' ἀνεχόμενος ἄν τις ἄπτηται αὐτοῦ, I, η', 10. Πολέμωνος ἤψαντο οἱ λόγοι, IV, ια', 30.
- Ἀπώλεια (ἔσωθεν γὰρ ἐστὶ καὶ) καὶ βοήθεια, IV, ς', 16.
- Ἄρα, IV, α', 3, 61, 71. Εἰ ἄρα, Z. Εἰ.
- Ἀράχινον, IV, ια', 32.
- Ἀργίαι (Vacances), IV, η', 33.
- ἌΡΓΟΣ [πόλις], III, κδ', 14. κς', 31.
- Ἀργυρίδιον (ἄν) προβάλης, I, 18, 22. Ἀργυρογνώμων, κ', 8. II, γ', 3. Ἀργυρογνωμικός, 2. Ἀργυροῦν τινα ἢ χρυσοῦν θεὸν περιφέρειν, η', 13. Ἀργυρώματα, I, ς', 8. III, ζ', 29. Ἀργυρωμάτια, κς', 36. IV, ς', 4.
- Ἀρεστόν (οὐκ ἔστιν) τοῖς θεοῖς, I, ιγ', 2. Ἀρεστώως (ἐσθίειν) τοῖς θεοῖς, I, ι3, 1.
- ἈΡΙΚΕΙΑ [πόλις], I, α', 30.
- Ἀριστᾶν, I, α', 30. Ἀρίστου (τὰ περὶ) δόγματα, III, ι, 1.
- Ἀτιστεύειν, I, κς', 8.
- ἈΡΙΣΤΕΪΔΗΣ, Μιλήσιος, IV, ς', 6 (σελ. 429).
- ἈΡΙΣΤΟΦΆΝΗΣ, IV, ια', 20.
- Ἀρκεῖ ἐκείνοις, I, ς', 14. — μοι ὦν ἔχω ἐξουσίαν, IV, ι, 16, 30. Αὐτὸν ἑαυτῷ ἀρκεῖν, III, ιγ', 6. Ἀρκοῦν κἄν, II, ιη', 21. Ἀρκεῖσθαι, I, α', 13, 27.
- Ἀρμογή. Ἀπέπεσε τῆς ἐφαρμογῆς, IV, α', 45.
- Ἀρμόζεσθαι τὸ ὄργανον, III, ις', 5 — τὴν διάνοιαν πρὸς ὃ τι ἄν ἀποβαίνη, II, β', 21. — τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τέχνην, IV, η', 16.
- Ἀρπαστὸν, Ἀρπάσθιον, II, ε', 15, 19 (σελ. 338).
- Ἀρρώσθημα, II, ιη', 8 (σελ. 351). Ἀρρώστος. Μελέτησόν ποτε διαγωγὴν ὡς ἄρρώστος, III, ιγ', 21.
- Ἀρτιότης (Υγίεια καὶ), I, κβ', 12.
- ἈΡΧΕΔΗΜΟΣ, II, δ', 11. ις', 40 (σελ. 337).
- Ἄρχειν, III, ε', 3. Ἄλλος φοβεῖται, μὴ οὐκ ἄρξῃ· σὺ, μὴ ἄρξῃς, IV, δ', 19. Φοβομένου μὴ ἄρξαι, 20 (σελ. 415). Ποίαν ἀρχὴν μείζονα ἢς ἄρχει; III, κβ', 85. Ἄρχων ἢ ιδιώτης, κδ', 99. Οὐχ

- ἔξει τίνων ἄρξει, δ', 8. — Ἄρχων ἢ ἀρχόμενος, κδ', 36. Ἀρξώμεθα μόνον, Π, ιθ', 34. Ἦρκται χρείαν ἔχειν, ΙΙΙ, κβ', 16. Οἱ ἀρχόμενοι (novices), ιγ', 20. Ἀρχή, ΙV, δ', 23. Ἀρχαί, ἀναρχίει, 33. Ὑπηρετῶν τινι ἀρχῇ, ΙΙΙ, κδ', 36.
- * Ἀρχεφηβεύειν, σελ. 375.
- ἈΡΧΙΔΑΜΟΣ, ΙV, α', 156.
- Ἀρχιερεὺς, ΙΙ, κδ', 23.
- Ἀσβόλη. Ἀπολαῦσαι τῆς ἀσβόλης, ΙΙΙ, ις', 3. Ἀσβολοῦσθαι. Ἠσβολωμένος, ΙΙΙ, ις', 3 (σελ. 384).
- Ἀσειστως. Ἀσφαλῶς ἔχειν καὶ ἀσειστως, ΙΙ, ις', 33.
- Ἀση (ὁ ῥίπτασμός, ἡ), ΙV, α', 174 (σελ. 412).
- Ἀσήμως καὶ κενῶς φθεγγόμεθα τάς φωνάς, ΙΙ, ις', 6.
- Ἀσίτησον σήμερον, ΙΙ, ιδ', 21. ΙΙΙ, ιγ', 21.
- Ἀσκεῖν. Ἐπὶ τοῦτο ἤσκουν, ΙΙΙ, ι, 7. Ἠσκησας, ἐν ταύταις κ. τ. λ., ΙΙ, ις', 3. Σαυτῷ ἀσκῆσαι, ΙΙΙ, ιβ', 17. Ἄλλω πρὸς ἄλλα μᾶλλον ἀσκητέον, ΙΙΙ, ιβ', 8. Ἄσκησις (ἡ πρὸς τοῦτο), κδ', 84. Τὰς ἀσκήσεις οὐ δεῖ διὰ τῶν παραδόξων ποιῆσθαι, ιβ', 1. Ἀσκητῆς (ὁ ταῖς ἀληθείαις), ΙΙ, ιη', 27. Τίς γάρ ἐστιν ἀσκητῆς; ὁ μελετῶν κ. τ. λ. ΙΙΙ, ιβ', 8. Ἐπαρίστεροι ἀσκηταί, 11. Ἀσκητικόν τι ποιεῖν, ΙΙΙ, ιδ', 4. Εἶη ἀν' ἀσκητικά, ιβ', 16. Ἀντιτιθέναι δεῖ τὸ ἀσκητικόν, 6.
- ἈΣΚΛΗΠΙΟΣ, ΙV, ἡ. 29. Ἀσκληπεῖον, ΙΙ, κβ', 17.
- Ἀσόφιστος, Ι, ζ', 26.
- Ἄσπασαι τὸν δεῖνα, οὐ ταπεινῶς, κ. τ. λ. ΙΙ, ς', 6. Ζητεῖ τίς ἀν' ἐξ οἴκου ἀσπάζεται, ΙV, ς', 31. Τὴν παιδιὰν ἀσπάζονται, ζ', 5. Ἀσπασμοὶ καὶ ἀρχὴ τῶν ἐκτός ἐστι, ΙV, δ', 3. Θόρυβος ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀσπασμοί, 37.
- Ἀσταφίς, ΙΙΙ, κδ', 91.
- Ἀστεκτα βάρη, Ι, θ', 11 (σελ. 310).
- Ἀστόμους αὐτοὺς πεποιήκε, ΙΙ, κδ', 26.
- Ἀστρώτῳ (ἐπ') πέδῳ καθεύδειν, Ι, κδ', 7.
- Ἀστυνόμος, ΙΙΙ, α', 34.
- Ἀσύγχυτος ψυχὴ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς αὐτῆς καὶ ἀμόλυντος, ΙV, ιά, 8. Ἀσυγχύτως καὶ ἀπαραποδίστως, ΙV, ἡ, 20.
- Ἀσύμμετροι (τροφαι), ΙΙΙ, κδ', 29.
- Ἀσυμπαθῆς πρὸς τὸν λόγον, ΙΙ, θ', 21.
- Ἀσύμφωνοι (χορδαί), ΙΙΙ, ις', 5. — ὄρμαι τῇ φύσει, ΙΙ, ιδ', 22. Τίτιμι μάχεται, . . . ἢ ἀσύμφωνον, κδ', 14. Ἀσυμφώνως τῇ φύσει, Ι, δ', 14.
- Ἀσύνακτα (τά) συναγοντες, ΙΙ, α' 3.

- Ἀσφάλεια.** Ἐν ἀσφάλεια διάγειν, I, 2', 7. Πᾶσα σοι ἀσφάλεια, II, β', 2. ιε', 8. III, β', 5. ις', 9. κς', 14. Τὴν μόνην δεδομένην ἡμῖν ἀσφάλειαν, κ. τ. λ. IV, ε', 28. Ἀσφάλειαν γράφει, II, ιγ', 7. Ἀσφαλεῖς (αἱ δυνάμεις τοῖς ἀπαιδεύτοις οὐκ), I, η', 1. Ἀσφαλές πρᾶγμα, II, ιβ', 17. — τεῖχος, IV, ε', 25. Ἀσφαλῆς ἴσθι, ι, 3. Τὸ ἀσφαλές, I, κη', 20. Ἀσφαλῶς σοι τὰ πράγματα ἔχει, III, κδ', 26. κς', 14. IV, ι, 29. Ἀσφαλῶς διέρχασθαι, α, 93. — ἀπτεσθαι τοῦ ἔργου, III, κά, 12. — ἵνα μή τις γνῶ, ζ', 11. — πιστεῦειν τινί, IV, ιγ', 4, 6. — διαλέγεσθαι, II, ιγ', 21. — ἔχειν καὶ ἀσειστώως, ις', 33. — ἐμνηστο, IV, ε', 4.
- Ἀσχημονεῖν**, III, κβ', 15, 52. IV, α, 177. Ταπεινοί, ἀσχημονες, οὐδενὸς ἄξιοι, II, ις', 18.
- Ἀσχολεῖσθαι** περί τι, III, ε', 16. Ἀσχολία, III, κβ', 71. IV, δ', 23. Ἀσχολία τις ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτέρων, I, η', 6.
- Ἀταλαίπωρα** ἀνθρώπων, I, κθ', 55. Τοὺς ἀταλαίπωρους καὶ δηλοῦς, IV, α, 109. Ἀγῶνα ψυχρὸν καὶ ἀταλαίπωρον, III, κβ', 51.
- Ἀταπεινώτος** καὶ ἐλεύθερος, IV, ς', 8.
- Ἀταραξία**, II, β', I, κδ', 8. I, α, 21. ιή, 28. III, ιγ', 13. ιέ, 12. κθ', 79. κς', 13. IV, ς', 34, η, 30. ι, 22. Ἀτάραχος. Φύλασσε σεαυτὸν ἀτάραχον, II, η, 23, 27. ις', 31. III, κά, 9. κγ', 18. IV, α, 84. δ', 36. ς', 8. η, 27, 31. ιά, 22. Τηρεῖν τὸ ἀτάραχον, II, ε', 2. Ἀταράχως βιώσασθαι, I, δ', 27. Εὐσταθῶς καὶ ἀταράχως, II, ε', 7. ιθ', 8. Πότε ἀταραχώτερον ἐκάθευδες; IV, α, 47.
- Ἀτέμματα** (πάντα), II, κ', 4.
- Ἀτελής.** Ὁρέξεις ἀτελεῖς, III, κβ', 61. κς', 14. IV, δ', 35. ε', 27. Ορεξεις ἀτελής καὶ ἀποτευκτικῆ, ι, 4. — ἐπιβολή, III, κβ', 104. — συλλογισμὸς, I, η, 3.
- Ἀτερπές**, II, ιθ', 4.
- Ἀτεχνίαν** (τέχνην ἢ), IV, η, 1.
- Ἀτέχνῳ** ἀρέσκειν, II, ιγ', 15.
- Ἀτμηλήτων** καὶ ἀθεράπευτον, III, κβ', 33. III, κβ', 33. Ῥυπαρὸν καὶ ἀτμηλήτων, IV, ς', 41. Περειώρας αὐτὸν ἀτμηλήτων, IV, ιά, 17.
- Ἀτιμᾶν.** Πατέρ' ἀτιμῆσαι, III, ιά, 5. Ἀτιμάζειν. Ἀτιμάζεις τὰς ἄλλας δυνάμεις; II, κγ', 23. Τίς ἀτιμάζει σύμβουλον εὖνουν; IV, ιγ', 16. Ἀτιμάζειν τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν, 14.
- Ἄτονα** καὶ νεκρά, III, ις', 7.

- Ἀτονία (τοῦτο οὐκ εἰσὶ τόνοι ἀλλ'), II, ιε', 4.
- Ἄτοπα (θεωρήματα), I, ζ', 29. Ἄνισον, ἄγνωμον, ἄτοπον, ια', 24. Εἰς οὐδὲν ἄτοπον ἀπαχθήσεται, III, β', 17. Ἀτόπως (οὐκ) ἀποφάνηται ἄν τις, III, α', 3.
- ἌΤΡΕΥΣ, I, κη', 32.
- Ἄττικὴ [χώρη], II, ις', 45.
- Ἄτυχεῖν καὶ εὐτυχεῖν, I, κη', 30. Ἡτύχησεν, εὐτύχησε, II, ια', 5. κγ', 29. Βλάβτομμι καὶ ἀτυχῶ, I, κβ', 15. Μηδέποτε ἀτυχοῦντα, II, κγ', 42. IV, α', 83. γ', 11. Παρ' αὐτὸν ἀτυχεῖν, III, κδ', 2, 26, 82. Ἡτυχηκῶς, I, ς', 27. Ἀτύχημα. I, ς', 23. II, ι', 16. Πάντα... τὰ ἀτυχήματα παρά τὴν ἄγνοιαν γεγένηται, κδ', 21. Ὅσα ἐν ζώοις ἀτυχήματα, I, γ', 7, 9. Ὅλοι ἀτυχήματα, II, ις', 18. Ἀτυχῆς, I, κέ, 13. Ἀτυχῆ σε ποιεῖν, IV, δ', 35. Ἀτυχῆς εἶμι, ή, 25. Ἀτυχῆς βασιλεὺς οὐ γίνεται, κ. τ. λ. III, κβ', 34. Τί γάρ ἐστιν ἄλλο λοιδορος... ἢ ἀλώπηξ, ἢ τι ἄλλο ἀτυχεστέρον καὶ ταπεινότερον; I, γ', 8. Ἀτυχία (δυστυχία καὶ), I, δ', 23. — καὶ κακοδαιμονία, III, κδ', 7. Τίς ἢ ἀτυχία; II, κ', 21.
- Αὐγὴ (ἢ) προσπίπτουσα τῷ ὕδατι, III, γ', 20.
- Αὐλή. Ἄν εἰς αὐλήν πάροδος τις δίδωται, I, ι', 3. Ἀρχῆς τινος τυχεῖν ἢ προαγωγῆς ἐν τῇ αὐλῇ, IV, ιγ', 14.
- Αὕξειν. Ὁ ἥλιος τοὺς καρπούς αὕξει καὶ τρέφει, III, κβ', 5. Τὴν ἔξιν ἠύξησας, II, ιη', 5. Αὕξησιμου τὸν οἶον, IV, ι', 32.
- Αὕριον, II, ιη', 14.
- Αὐτάρ, IV, ιγ', 6 (σελ. 433).
- Αὐτεξούσιος (ἀκώλυτος καὶ), IV, α', 62.
- Αὐτόθεν. Λέγω αὐτῶ, αὐτόθεν πορεύεσθαι εἰς οἶκον, I, δ', 22. Λέγω σοι. ἤδη αὐτόθεν παρασκευάζου κ. τ. λ., II, β', 10. Αὐτόθεν ἤδη διέλε, 14. Αὐτόθεν ἀπόνευσον ἐπὶ τοῦτο, IV, β', 4. Μὴ αὐτόθεν ἀποφῆνη περὶ κ. τ. λ., II, κβ', 24. Ἀπὸ τῶν χειλῶν αὐτόθεν προφερόμενος, ς', 17. Ἀποδιδόναι εὐλύτως καὶ αὐτόθεν, ις', 28.
- Αὐτόματος. Ἀπὸ ταυτομάτου, I, ς'. 11.
- Αὐτομέδων, IV, ι', 33.
- Αὐτόνομα (τὰ πτηνά ὀρέγεται τοῦ) καὶ ἀκώλυτα εἶναι IV, α', 27.
- Αὐτός, ὅπου αὐτός ἐστι, IV, ι', 5. Ποῦ οὖν αὐτός; 25. Αὐτὰ τὰ πράγματα, II, κβ', 7. Τί ποιεῖ αὐτός; I, ιθ', 21. Ἰπ' αὐτοῦ, II, κ', 29. Ὀλίγα αὐτῶ ὑπη-

- ρέτουν, IV, α, 37. Λέγοντες αὐτοῦ, II, δ', 1. Οὕτω περὶ αὐτῶν διανοούμεθα, ὡς κοιλίας, ὡς ἔντερα, ὡς αἰδοῖα, I, ς', 26. Ἐξεργαζόμενος τὸν αὐτῶν λόγον, ζ', 30. Βασανίσωμεν αὐτούς, II, ιδ', 16. Ἐξαγόμεθα ἐκφέρειν πρὸς αὐτὸν τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητά, IV, ιγ', 1. — κἀν πλήξησέ τις, εἴπης αὐτὸς πρὸς αὐτὸν III, ιβ', 10. Δι' αὐτῶν, I, ς', 10. Τοῖς αὐτῶν λόγοις, ζ', 18. Αὐτὸ ταῦτά γ' ἔδει κατασκευάζειν, I, ς', 35. II, κς', 7. IV, α, 110. Τήρει τὸ ἀγαθὸν τὸ ἑαυτοῦ, γ', 11. Ὅταν εἰς ἑαυτὸν ἔλθῃς, III, α, 15. Αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν, I, ς', 10. Δι' αὐτοῦ, II, κγ', 4.
- Αὐτοτελής. Τὸν κόσμον ὁ Θεὸς ἐποίησεν αὐτοτελῆ, IV, ζ', 6.
- Αὐτόχειρ, IV, ς', 13.
- Ἀφαιρεῖσθαι. Ἀφελοῦ σεαυτὸν εἰς εὐσχημοσύνην, εἰς ἔλευθερίαν, IV, ς', 11. Ἀφαιρετά, III, κδ', 3 (σελ. 397).
- Ἀφειδές (τὸ), II, α, 14. Ἀφειδῶς, IV, α, 160.
- Ἀφεκτικὸν (τὸν ἀνεκτικὸν, τὸν), II, κβ', 20. Τὸ ἀφεκτικὸν, IV, δ', 18.
- Ἀφήν (πολλήν) καταπιεῖν, III, ιε', 4. κβ', 52. Οἱ ἀλτῆρες, ἡ ἀφή κ. τ. λ. IV, δ', 12.
- Ἀφιέναι τὴν προσοχήν, IV, ιβ', 1. — τὴν γνώμην, 6. Θεοὶ σε ἐπάνω τούτων ἀφήκαν, I, ιβ', 32. Ἄφες, ιη', 9. — ἀνθήση, ιε', 7 (σελ. 313). — ἴδω, II, ιη', 24. — ταῦτα πάντα, IV, δ', 36. Σὺ ἀφείς ἐκτελεῖν τὰ προστάγματα, III, κδ', 32. Ἄφιλον (τί ἔρεξα) ἢ ἀκοινώνητον; IV, ς', 35.
- Ἀφιλόστοργος, II, ις', 37.
- Ἀφιστάναι. καὶ Ἀφίστασθαι. Ἀποστήση I, ιβ', 24. Ἀποστήναι τῆς μάχης, II, κς', 3, 7. — ἀπὸ τῶν μαχομένων, I, ε', 3. — ἀπὸ παντὸς τοιοῦτου, III, ιβ', 7. — τοῦ παγκρατιάζειν, ι, 6. — τοῦ κακοῦ, ια', 2-3. — τῶν ἀμαρτημάτων, I, ιη', 4. — τῆς συγχωρήσεως τῶν λημμάτων, I, ζ', 19 Ἴδε καὶ 17. — τῆς ἐπιμελείας, β', 35, 37. — τῶν θνητῶν καὶ δούλων IV, ε', 28. Τί ἐκδέχη, ἵνα τις ἀποστή αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδίου συμφέροντος; I, ιθ', 15. Αἰσχροῦς ἀποστήση, III, ιε', 1.
- Ἀφοβία, II, α, 21. Ἄφοβος καὶ ἀτάραχος, IV, α, 84. ς', 16. Ἀφόβως καὶ ἀταράχως διεξάγειν, II, ιδ', 8.
- Ἀφοδεύειν, II, κ', 10.
- Ἄφοδος τοῦ ἡλίου, I, ιδ', 4.
- Ἀφορᾶν, III, κδ', 16.
- Ἀφόρητος. Τῷ λογικῷ ζῳῷ μόνον ἀφόρητόν ἐστι τὸ ἄλογον, I, β', 1.
- Ἀφορμᾶν. Πῶς ὄρμας καὶ ἀφορμᾶς, I, δ', 14. III, ζ', 26. κβ', 31, 43. IV, α, 71. ια', 6. Ἀφορμή.

Ἀπὸ τοιούτων τινῶν ἀφορμῶν,
 II, ιθ', 1. Αἱ κοιναὶ ἀφορμαὶ,
 III, ς', 8. Τὰς πρώτας ἀφορμάς,
 β', 10. Ἐχειν ἀφορμάς, I, ς',
 37. IV, α', 51. Ἄς ἔλαθον
 ἀφορμάς παρὰ σοῦ, ι', 14.
 Μήτι πρὸς ἄλλα ἐχρησάμην
 ταῖς ἀφορμαῖς ἄς ἔδωκας; III,
 ε', 8. Ὁ περὶ τὰς ὁρμάς καὶ
 ἀφορμάς τόπος, III, β', 2.
 Μή τι ὁρμὴ ὑμῖν ἐκινδυνεύετο;
 μή τι ἀφορμὴ; κβ', 36. Ἀφορ-
 μπητικὴ δύναμις, I, α', 12.
 Ἀφυῆς, I, β', 35. III, ς', 10.
 IV, ς', 12.
 Ἀφώτιςος, I, ιθ', 10.
 Ἀχάριςος, II, κγ', 5.—πρὸς τὸν
 θεόν, κγ', 23, 30.
 Ἀχέρων, III, ιγ', 15.
 Ἀχθομαι μὴ νοῶν τί λέγει, I, ιε',
 16 (σελ. 314). Μὴ ἀχθόμε-
 νους, III, κδ', 11. Ἐφ' οἷς μὲν
 εὐφραίνη... ἐφ' οἷς δ' ἄχθη,
 κέ, 1. Ἄχθη ὅτι μὴ κ. τ. λ.
 IV, δ', 8.
 ἈΧΙΛΛΕΥΣ, I, ια', 31. κβ', 5.
 κέ, 10. κή, 24. II, κγ', 32.
 κδ', 21, 24. III, κβ', 7. κγ',
 35.
 Ἀχρησος ἐρατεύεσθαι, III, κδ',
 32. I, ιθ', 19. III, κς', 25.
 IV, ε', 21. Σκεῦος ἄχρησον,
 II, δ', 5. Ἀχρησα θεωρήματα,
 II, κα', 20.—καὶ ἀνωφελῆ
 τοῖς ἀναλαμβάνουσι, III, κς',
 13.

B.

Βάθρα (τῶ), III, κγ', 35.
 Βαλανεῖον, III, κς', 22.
 Βάλλειν εἰς φυλακὴν, I, κθ', 6.
 Ὁ μὲν ἐρεῖ, βάλε, μὴ βάλῃς· ὁ
 δὲ, μίαν ἔβαλες, II, ε', 17.
 Βάλε κρέας εἰς μέσον, II, κβ',
 9. Βαλὼν κάθευθε, II, κ', 10.
 Τί οὖν οὐ βέγκω βαλῶν; IV,
 ι', 28.
 Βάπτειν. Τὸ πάθος τοῦ βεβαμμέ-
 νου, II, θ', 20.
 Βάραθρον (εἰς τὴν γῆν βλέπεις
 εἰς τὸ), I, ιγ', 5.
 Βαρβαρίζειν. Ὁ Ἐπίκτητος ἐσολοί-
 κιζεν, ἐβαρβάριζε, III, θ', 14.
 Βασανίζειν τὸ πρᾶγμα, III, ιέ,
 7.—τι αὐτῶν, II, ιθ'. 14.—τὴν
 ἑαυτοῦ φαντασίαν, 6.—αὐ-
 τοῦς, ιθ', 16.—ἑαυτὸν, κβ',
 35.
 Βασιλείας (ἀγῶν ὑπὲρ), ὑπὲρ ἐλευ-
 θερίας, II, ιή, 28. Ἡ βασιλεία
 τοῦ Κυνικοῦ, III, κβ', 75,
 79. IV, ή, 34. Βασιλεὺς, III,
 κβ', 49, 72.—ἀτυχῆς, 34.
 Δελογγε βασιλεὺς, I, κέ, 8.
 Βασιλισσα (ἡ) τῶν μελισσῶν,
 III, κβ', 99.
 Βασάζειν (λίθον) Αἶαντος, II,
 θ', 22. Βασάζει (οὐ) με, I, κθ',
 34. Τὴν ὄφρυν βασάσει, γ', 2.
 Ἐπίσκεψαι... εἰ δύνασαι βα-
 σάσαι, III, ιέ, 9.

- ΒΑΤΩΝ**, I, β', 26, ἢ **ΒΑΤΟΣ** (σελ. 302).
- Βίος**. Ζ. Τέχνη. Στρατεία ἐστὶν ὁ βίος, III, κδ', 34 (σελ. 398).
- Βιοῦν**. Ζ. Ἐπισήμη. Βιωτικὸς νόμος, I, κς', 1. Τὰ βιωτικά, γ.
- Βλάβη**. Ζ. Βλάπτειν.
- Βλακεύειν**. Εἰ μὴ βλακεύομεν, I, κέ, 1.
- Βλάπτειν**, I, κή, 10. III, ιή, 5. Βλάπτεσθαι βλάβην, ζ', 36. Οὐ δαιρόμενος βλάπτεται, κ. τ. λ., IV, ά, 127. Ἄλλος ἄλλον οὐ βλάπτει, ιγ', 8. Βλαπτικὸς ὡς θηρίον, III, κγ', 4.
- Βλέμμα κατεσάλμενον**, IV, ή, 17. — **συνέσραμμένον**, IV, ά, 145.
- Βοήθειαν προσάγειν τινι**, I, κς', 2. Βοηθεῖν. Τὰ τοσαῦτα ἔχω σοι . . . βοηθῆσαι, I, ιά, 16. **Βοηθήματα** (τί ἀλλότρια) μολύνεις; II, ς', 17.
- Βοῖδιον**. Ζ, Βοῦς.
- Βούλομαι γράφειν**, ὡς θέλω, κ. τ. λ. I, ιβ', 13. Ὅν βούλει ὄψει, III, κδ', 54. **Βουλεύειν**, κδ', 61. **Βουλευτής**, ά, 35. — ἢ **δημότης**, κδ', 99. Οὐκ εἶ βουλευτής, 36 (σελ. 398.) **Βούλημα** (τὸ) τῆς φύσεως, I, ις', 13, 15. III, κ', 13. **Βούλησις**. Ταῖς βουλήσεσι προσηρμόζετο, I, ιβ', 14. Τὴν αὐτοῦ βούλησιν συναρμόσαι τοῖς γνομένοις, II, ιθ', 7.
- Βοῦς**. Ἐν βοῦσι, III, ά, 23. Ἐν βοῦς κοιλία καθήμενος, II, ις', 43 (σελ. 348). Ἀντιπροβάτου βοῦν IV, γ', 2. Πολλὰς βοῦς ἀποθανεῖν, I, κή, 15. **Βοῖδιον**, III, ά, 22.
- ΒΡΗΣΗΪΣ**, I, κέ, 10.
- Βρόγχον ἐφέλκῃσαι ψυχροῦ**, III, ιβ', 17.
- Γ.
- ΓΑΛΒΑΣ**, III, ιέ, 14.
- Γαλήνη** καὶ εὐδία ἐν τῷ ἡγεμονικῷ, II, ιή, 30.
- Γαλιλαῖοι**, IV, ζ', 6 (σελ. 424).
- Γάλλοι**, II, κ', 17.
- Γαμεῖν**. Γῆμαι, παιδοποιεῖσθαι, II, κγ', 38. III, κβ', 68, 81.
- Γάρ**. Ζ. Δέ, καὶ Μή.
- Γαρελαιον** (σελ. 357-358).
- Γάριον**, II, κ', 29.
- Γελοιάζειν**, III, ις', 4. **Γελωτοποιός**, I, κθ', 42.
- Γεμίζειν**, II, κ', 30.
- Γένειον**, I, ις', 10.
- Γενέσει** (δύο ἐν τῇ) ἡμῶν ἐγκαταμέμικται, I, γ', 3.
- Γέρων**, I, ις', 20. II, ιθ', 25.
- Γερόντιον**, ς', 23.
- Γέται**, II, κβ', 22.
- ΓΕΤΑΣ**, IV, ά, 19.
- Γεωργοί**, IV, ή, 38.
- Γήδιον** (εἰς) ἄπεισι, III, ιγ', 15

- Γηροκομῆν τὸν πατέρα, III, ε', 3.
 Γίνεσθαι, I, β', 34.—πρὸς τοῦ-
 τω, II, ιή, 21. ιθ', 6. Προϊκα
 οὐδὲν γίνεται, IV, β', 2. ι,
 19, 24. Τὰ γεγονότα ἐκάσω,
 I, ς', 1. Γεγόναμεν ὑπὸ τοῦ
 Θεοῦ, I, γ', 1. Τὸ γενόμενον,
 IV, α', 61. Τοῦ γινομένου
 πως, II, κγ', 4. Μὴ γένοιτο,
 Z. Μή. Εὖ σοι γένοιτο, II, ε',
 30.
- Γινώσκειν. Γινῶσι σαυτὸν, I, ιή,
 17. III, α', 18. κβ', 53. Τοὺς
 οὐδέ τι ὀλίγον ἐγνωσμένους,
 IV, ιγ', 18. Χρῆσθαι τοῖς
 ἐγνωσμένοις, H, ια', 25.
- Γινᾶσοι (πηρίδιον καὶ ξύλον καὶ)
 μεγάλοι, III, κβ', 50.
- Γινώμη (ὁ λόγος καὶ ἡ) κοινὸν πρὸς
 τοὺς Θεοὺς, I, γ', 3. Οὐδ' ἐπ'
 ἄλλω τινι τὴν γνώμην ἕξεις ἢ
 ὅπως, κ. τ. λ. ια', 15.
- Γνωρίμοις (τοῖς) λέγει, I, κθ',
 66. Τῶν γνωρίμων τινὸς, III,
 κβ', 1. Γνωριστικὸν τῆς ἀλη-
 θείας, II, κ', 21. Γνωστὸν (οὐ-
 δὲν ἐστὶ), 4.
- Γογγύζειν, I, κθ', 55. IV, α',
 79.
- Γονάτων ἀπτεσθαι, I, κς', 11.
 II, β', 11. Πρὸ τοῦ γόνου φῦ-
 σαι, IV, ή, 36.
- Γοργοὶ (ἐν τῇ σχολῇ) καὶ κατά-
 γλωσσοι, II, ις', 20 (σελ. 347).
 Εἰ γοργὸς εἶ, ἀσκησον λοιδορού-
 μενος ἀνέχεσθαι, III, ιβ', 10.
- Γράμματα (διαγνῶναι τὰ), I,
 α', 2. Γραμματικὴ, κέκτηται
 τὸ θεωρητικὸν, αὐτόθ. Γραμ-
 ματικὴν ἀποβαλεῖν, II, ι,
 15. Οὐδὲν διαφέρω τοῦ γραμ-
 ματικοῦ, ιθ'. 6. Πῶς γάρ
 ἐπὶ γραμματικῶν ποιούμεν, I,
 ιβ', 13. Ἐν γραμματικοῖς, II,
 ζ', 7. Γραμματιστής, III, κβ',
 74.
- ΓΡΑΤΙΔΑΔΑ, II, ζ', 8.
- Γραῦς. Τῶν γραῶν ἐρώντες, IV,
 α', 148. Γραῶν ἀποκλαύματα,
 II, ις', 39. Γραίας (τάς) θερα-
 πεύοντες, καὶ τοὺς γέροντας,
 IV, α', 145.
- Γραφεῖα (πινακίδια), τυλάρια, III,
 κβ', 74. Γράφειν, κς', 3.
- Γύαρα, νῆσος, I, κέ, 20. II, ς',
 22. III. κθ', 100, 109, 113.
 IV, δ', 34.
- Γυμνάζειν, I, κς', 3. III, κβ',
 56. — τὰς φαντασίας, ιβ',
 17. IV, δ', 26.—τὰς προλήψεις,
 II, α', 32. — τὸ ἀνεκτικὸν,
 III, κ', 9. IV, δ', 18. —
 τὸ εὐγνωμον, III, κ', 11.—
 τὰ ἀναγκαῖα θεωρήματα, IV,
 ς', 16.—τὸ σῶμα, III, ιβ',
 16. Γυμνάζεσθαι, I, κθ', 34.
 IV, α', 49. δ', 8, 11, 12. III, ιε',
 3. κά, 3. κς' 39. Ὑπὸ τοῦ Διὸς
 γυμναζόμενος, III, κβ', 57.
 — ὑπὸ Εὐρυσθέως, κς', 31.—
 πρὸς τὰ ἐρωτήματα . . . πρὸς

- τάς φαντασίας, III, ή, 1. Πρὸς τοῦτο μάλιστα γυμνασέον, γ', 14. Γυμνασία (ἡ περὶ τῶν συναγόντων λόγων πραγματεία καὶ), I, ζ', 12. Ἄνευ γυμνασίας, 28. Εἰ τύχοι γυμνασίας, ή, 7. Γυμνασία καὶ τριβή, κζ', 6. Γυμνασίαρχος, III, ζ', 19. Γυμνασιδίου, II, ις', 29. Γυμνάσιον, 27.
- Γυμνός (Ἡρακλῆς ταῦτα ἐποίησε καὶ), III, κς', 32. Τὸ γυμνὸν εἶναι, I, κδ', 7.
- Γυναϊκάριον, IV, α', 86. II, ιή, 18. — κομψόν, I, κβ', 23. Γύναια τὰ οὐθενὸς ἄξια, III, κδ', 5. — μωρὰ, 53. Οὐκ εἰσὶν αἱ γυναῖκες κοιναὶ φύσει; II, δ', 8.
- Γωνία (έν), II, ιβ', 17. I, κθ', 36, 55. Εἰς τὴν Γωνίαν, II, ιγ', 26. III, κβ', 98.
- Δ.
- Δαδοῦχος, III, κά, 13.
- Δαιμόνιον (ἀνάκρινον τὸ), III, α', 19. κβ', 53. Ἴνα γνοιῆς τὴν δύναμιν τοῦ δαιμονίου, α', 37. Παραδοῦναι πάντα τῷ δαιμονίῳ, IV, δ', 39. Δαίμων. Ἐμέμφοντο τὸν δαίμονα, τὴν τύχην τοὺς συνόντας, IV, α', 109. Τὸν ἑαυτοῦ Δαίμονα, I, ιδ', 12. Δαίμονες, II, ε', 18. Πάντα θεῶν μερὰ καὶ Δαιμόνων, III, ιγ', 15. Κακοὶ Δαίμονες, I, κβ', 16. Κατὰ τινα δαίμονα, I, ιθ', 19.
- Δαίρειν. Δῆραί με δύνασαι, IV, α', 119. Οὐ δαιρόμενος βλέπεται, 127. III, κβ', 52. ιθ', 5.
- Δάκνειν καὶ Λακτίζειν, IV, α', 122; ε', 21. Ὅταν σε ἡ φαντασία δάκνη, III, κδ', 108. Δάκνεσθαι, IV, ή, 23. III, β', 8. Δηχθήση ἐπὶ τῷ γενομένῳ, IV, ι', 23. Δήξεταιί σε, III, κδ', 117.
- Δάκτυλος, II, ιά, 17. Τὸν μέσον δάκτυλον, III, β', 11 (σελ. 369). Δάκτυλον κινεῖν (σελ. 357). Δακτυλιαῖος, III, β', 10. Δακτύλιος (χρυσοῦς), I, κβ', 18. Ἐάν δακτυλίους λάβω, IV, α', 38.
- ΔΑΝΑΟΣ, III, κβ', 78.
- Δέ [ἀντὶ τοῦ Γάρ], I, ις', 7. θ', 2, 22. ιδ', 13. III, κδ', 113. IV, α', 119.
- Δεῖ, I, α', 17. II, ε'. 24. III, ιδ', 8.
- Δεικνύναι τὴν πλάνην, I, ιή, 4. — τὰ συμφέροντα, III, ζ', 33. — ὅτι ἐξηπάτηται, I, κή, 8. — τὴν ἀλήθειαν, II, ιβ', 4. Μέχρι δὲ μὴ δεικνύη, κς', 5.
- Δειλός, II, κγ', 2, 30, IV, α', 109.
- Δεῖν. Δεθῆναι, I, α', 22. Δήσω σε, 23. ιή, 17.
- Δεῖνα (μακάριος ὁ), I, κδ', 19.

- Τὰ τῶν δεινα, II, ιά, 15. IV, δ', 9. Ὁ δεινα τῆ δεινι συνελ-
 ζέτω, I, ιβ', 28. Οὐ τὸν δεινα
 οὔτε τὴν δεινα, II, ις', 36.
 Ὑπὸ τοῦ δεινος, IV, δ', 18.
- Δεινός (ἐρωτήσῃ καὶ ἀποκρίσῃ),
 I, ζ', 26.
- Δειπνάριον, IV, α, 55. Δειπνίζεῖν.
 Σπυρίσι δειπνίσαι, ι, 21
 (σελ. 430).
- Δέρμα, I, κ', 3. ις', 8. Δερμα-
 τίνη σέγη, III, ιβ', 9.
- Δεσμὰ ράβδων, IV, ι, 21. Δε-
 σμεύόμενος, α, 127.
- Δεῦτε, III, κγ', 6 (σελ. 394).
- Δέχεσθαι, II, ζ', 11. Δέξασθαι,
 IV, ι, 18.
- ΔΗΪΦΟΒΟΣ [ἀδελφὸς Ἑκτορος],
 II, ιθ', 7.
- ΔΗΜΗΤΗΡ, II, κ', 32. III, κζ,
 12.
- ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ [Κυνικός φιλόσοφος],
 I, κέ, 22.
- ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, II, κγ', 44.
- Δηναρίων (βιβλίον πέντε), I, δ',
 16. κ', 9.
- Διά, III, ιβ', 1. κβ', 66. I,
 ς', 10. ιέ, 8. κς', 17. III,
 α, 31. I, θ', 34. III, κδ',
 62. I, κή, 23.
- Διαβαίνεῖν (ἀπὸ μικρῶν ἀρχόμε-
 νον) ἐπὶ τὰ μείζω, I, ιη,
 18.
- Διαβάλλειν τὸ ἔργον, III, κά, 22.
 —τὰ θεωρήματα, κδ', 81.—
- τινά, κγ', 29. Διαβέβληται (πᾶ-
 σα ψυχὴ λογικὴ φύσει) πρὸς
 μάχην, II; κς', 3.
- Διαβασανίζεῖν φαντασίαν III, κς',
 13.
- Διαγαγεῖν (ἀλύπως), II, ις', 29.
 Ἀπαθεῖς καὶ ἐλεύθεροι διάξετε,
 III, ιγ', 11. Ἴνα ὡς ὑγαιίνων
 διαγάγης, 21. Ὡς σοφοὶ διάγειν
 ἐθέλομεν, 22.
- Διαγράφειν τὸν Πάνα καὶ τὰς Νύμ-
 φας, III, κγ', 11. — πῶς Ἀχιλ-
 λεύς ἀπέθανε, 35.
- Διαγωγήν (μελέτησόν ποτε) ὡς ἄρ-
 ρῶσος, III, ιγ', 21. Ποθεῖν
 διαγωγήν, ὡς τὰ παιδιά, κ. τ. λ.
 IV, ή, 33. Ἀπορεῖ διαγωγῆς,
 III, ιγ', 7, 18.
- Διαδιδόναι. Ἄγαθὸν οὐδὲν διαδί-
 δοται τοῖς εἰσελθοῦσιν, IV, ζ',
 21. Διάδοσις εἰς ἀνθρώπους
 ἐκ τῶν θεῶν, I, ιβ', 6. τοῦ
 κλοῦ, II, κβ', 30.
- Διαζευγύναι. Ζ. Διεζευγμένον.
- Διάθεσις (ἰδοῦ) ὠφελήσοντος ἀν-
 θρώπους, III, κγ', 20.
- Διαθήκη οὐ γράφει, II, ιγ', 7.
- Διαιρεῖν. Τὰ γένη τὰ διηρημένα,
 I, ις', 14. Διελεῖν ὅτι τῶν ὄν-
 των τὰ μὲν, κ. τ. λ., κβ', 10.
 Αὐτόθεν ἤδη διέλε· ποῦ φύσις
 κκῶν, κ. τ. λ., II, ε', 14.
 Διέλε τὰ πράγματα καὶ διάση-
 σον, ε, 4. Διαιρέσις, II, ς',
 24. ιθ', 15, 17.

Διαίρειν. Μὴ διαράμενος κόνδυ-
λους σοι δῶ, II, ιβ', 24.

Διαίρεσις. Ζ. Διαίρειν.

Διακάθηνται (οἱ δούλοι αὐτοῦ),
III, δ', 4.

Διακόνει πάντα ἀπὸ τῶν μεγίστων
ἐπὶ τὰ μικρότατα, III, κβ',
5. Διακονία. Ὄλον πρὸς τῇ δια-
κονίᾳ τοῦ Θεοῦ, 69. Διάκονος.
Ὁ Θεὸς ἀμελεῖ τῶν αὐτοῦ
διακόνων; κς', 28. Προσκείσο-
μαι διάκονος... τῷ Θεῷ, IV,
ζ', 20. Διάκονοι καὶ δούλοι
τεταγμέναι, II, κγ', 7.

Διακρίνειν τὰς ἄλλας δυνάμεις, I,
α', 6. — τὰς φαντασίας, ζ',
18. κ', 7. II, κβ', 5. IV, δ',
13. — τῶν ἐπὶ μέρους ἕκα-
στον, I, ια', 15. — τὰ σὰ καὶ
οὐ σὰ, IV, α', 83. — τὸ ἀλη-
θές καὶ τὸ ψεῦδος, II, κδ', 19.
— κατὰ τί οἱ ἄνθρωποι γί-
νονται φιλόσοφοι, I, η', 14. —
τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῶν κακῶν, II,
κβ', 3. — τὰ ἀλλότρια ἀπὸ
τῶν ἰδίων, IV, α', 81. — τοὺς
ἰατροὺς, 148. Διακριτικὸς τοῦ
ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, I,
ζ', 8. Δύναμις διακριτικὴ, 7.
Τὰ λογικά τῶν ἄλλων ἐστὶ δια-
κριτικά, ιζ', 10. Ἀποτετυφλω-
μένος... τὴν γνώμην τὴν δια-
κριτικὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν
κακῶν, ιη', 6.

Διαλαμβάνειν τί ἐστὶ μίθριος, κ. τ.
λ. I, ιζ', 7. — περὶ τῶν καλῶν

καὶ αἰσχροῦν, II, ιζ', 2. Ὑμεῖς
οἱ ταῦτα διεληφότες, κ' 14.

Ταῦτα διεληφότες τί κωλύει
ζῆν κούφως; IV, ζ', 12.

Διαλέγεσθαι τινί, I, δ', 13.

— πρὸς τινά, IV, α', 116.

Διαλογίζεσθαι διαλογισμοὺς ἀγεν-
νεῖς, I, θ', 10.

Διαλύειν τὴν λέξιν καθαρώτατα,
III, κά, 7. Διαλύεσθαι τὴν ψυ-
χὴν τοῦ σώματος, ι', 14. Τὰ
μὲν διαλύεσθαι, τὰ δ' ἐπιγίνε-
σθαι, κδ', 10.

Διάνοια ἀνθρωπίνη, I, δ', 32.

Ἡ φύσις τῆς διανοίας, κη', 2.

Δ. μὴ δυναμένη παρακολουθεῖν,
κς', 14. Διακρίνειν εἵχες, ὡς-
περ ὄψει, τῇ Δ., IV, α', 135.

Τοὺς χαρακτῆρας οὓς ἔχων ἐν
τῇ διανοίᾳ ἐλήλυθας, ε', 16.

Ἡρεμήσατε τῇ Δ., II, κά, 22.

Κατὰ φύσιν ἔχειν τὴν Δ., III,
θ', 17. Οὐ περισπᾶται μου ἡ

Δ., 19. Ἐμοὶ ὕλη ἐστὶν ἡ ἐμὴ
Δ., κβ', 20. Ἐξ ὅλης τῆς Δ.,

II, β', 13. Διανοητικῶς κί-
νεῖσθαι, I, ιδ', 7.

Διαξυρᾶσθαι. Ἐπίκτητε διαξύρη-
σαι... οὐ διαξυρῶμαι, I, β',
29.

Διαπίπτειν (ἐν χρήσει νομίσμα-
τος μὴ), I, ζ', 6. Διαπίπτε-
σθαι, II, κ', 7. Πρὸς διαπί-
πτοντα περὶ τῶν μεγίστων, κβ',
36. Κἂν διαπέσης, ιη', 5.

Διαπρέπει (ἡ πορφύρα) ἐν τῷ ἱμα-

- τῶ, I, β', 22. Διαπρέψω ἐν τῇ νόσῳ, III, κ', 14.
 Διαπυκτεύειν τῷ δουλαρίῳ, II, κά, 11. — τῷ πολεμικωτάτῳ τῶν συμμάχων, κδ', 23
 Διαρθροῦν, I, ιζ', 1. — τὰς προλήψεις, II, ιζ', 7. — τὴν εὐνοϊαν, ιβ', 9. Πρόληψις διηρθρωμένη, ιζ', 10. ιά, 18. Διάρθρωσις τῶν προλήψεων, ιζ', 13. — τοῦ λόγου, IV, ζ', 38.
 Διαβρίπτειν ἰσχυδοκάρνα, IV, ζ', 22.
 Διαβροῦζόμενος, IV, ι, 11.
 Διασεΐειν, I, ς', 34.
 Διασκοπέσθαι, IV, δ', 46.
 Διειστραμμένοι (ἄνθρωποι μὴ παντάπασι), III, ς', 8. Δόγματα διειστραμμένα, I, κδ', 3. Διαστροφὴν ἐναντίαν ἔση διειστραμμένος, III, ζ', 18.
 Διατάσσειν ἕκαστα, III, κβ', 4. Ὄρισε καὶ διέταξε, I, ιβ', 25.
 Διατασσόμενος, III, κβ', 3. ὑπὸ Διὸς διατεταγμένα, I, ιβ', 25.
 Διατείνειν, IV, ιβ', 4. Διατείνεσθαι, α, 142.
 Διατίθεσθαι, III, ις', 9.
 Διατιθέναι, II, ι, 17. IV, ζ', 28. Παρὰ φύσιν διατίθεσθαι, I, ιή, 9. — ὡς ἐπιβάλλει, II, ε, 29.
 Διατρέπειν, I, ς', 10.
 Διατρέφειν, III, κς', 1.
 Διατρίβειν ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις, III, κδ', 5. Τὴν ἐν Ῥώμῃ διατρίβειν, 109. Τοιχύτην δαιτριβὴν πενθεῖς; II, ις', 29. — ποθεῖς, III, κδ', 5, 40, 68, 72.
 Διαφέρει (τί), II, ις', 14. δ', 11. Τίνων δεῖ καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα διαφέρεσθαι, IV, ι (σελ. 429). Περὶ μὲν τῆς παιδιᾶς διαφέρεται, ζ', 5. Οὐ διαφέρομαι, ιγ', 24. Ἔτι διαφέρη, δ', 48. Οὐκέτι διαφέρομαι, ζ', 27. Οὐδ' ἐγγὺς διαφερόμεθα, II, ι, 29. Τί διαφερόμεθα τί πολεμοῦμεν; ιζ', 13. Διαφορὰ ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου, III, ις', 1. — κάλλους καὶ αἰσχους, II, κγ', 32-33.
 Διαχεῖσθαι, IV, δ', 27. Διάχουσις, III, κδ', 85.
 Διδασκαλία (οὗτος ὁ τρόπος ἐστὶ), II, ιδ', 1. Διδασκαλικὴ χάρα, III, κά, 19. Χαρακτήρ διδασκαλικός, κγ', 33. Διδάσκαλος (αὐτὸς σαυτῶ) καὶ μαθητής, IV, ς', 11.
 Διδόναι. Δότε μοι ἕνα, II, ις', 15, 17. ις', 29. Δὸς οὖν αὐτὰ, III, κδ', 107. Τίς σοι δέδωκε, I, α, 27. Τὸ διδόμενον, IV, ι, 13. Διδομένοις μὲν χρῆσθαι, μὴ διδόμενα δὲ μὴ ποθεῖν, II, ις', 28. Τί θέλω τὰ μὴ δίδόντα μοι ἐξ ἅπαντος ἔχειν; IV, α, 101. Ἐφ' ὅσον ἂν δίδωται, 79. Ὡς ἂν δίδωται,

- IV, ζ', 4. β', 15. ι', 29. Κατὰ τὸ διδόμενον, γ', 11. Δεδωκέναι τὰ λήμματα, I, ζ', 16.
- Διεzeugμένον (πότε γὰρ σώζεται), II, ς', 8.
- Διεξάγειν, κ. τ. λ. III, ς', 4. ς', 11, ι', 10. IV, δ', 26, 43. β', 2. ε', 5. ς', 11. — ἀλύπως, κ. τ. λ. II, ιδ', 8. — εὐρόως, III, κβ', 45. — ἐν θορυβῶ, IV, δ', 24. Διεξάγεσθαι, I, κέ, 7. Διεξαγωγή σύμφωνος τῆ φύσει, ς', 21. — κατὰ φύσιν III, κδ', 101. Τίνος ἕνεκα δέξεται ἂν ταύτην τὴν Δ. κβ', 67. Οὔτε τροφῆς ἀπορεῖ οὔτε διεξαγωγῆς τῆς καταλλήλου κατὰ φύσιν, I, ς', 9. Τὰ πτηνὰ οὐχ ὑπομένει τὴν τοιαύτην Δ., IV, α', 26. Διεξαγωγή μόνου, III, ιγ', 5.
- Διέξοδος, I, ζ', 2.
- Διέρχεσθαι. Διελύσεται ἀσφαλῶς, IV, α', 98.
- Δίεσις, II, ιά, 2. (σελ. 343).
- Διεσφαλμένως ποιεῖν τι, III, κγ', 3.
- Διευκρινημένων (ἀπό τινων) ὀρμᾶσθαι, II, ιά, 18.
- Διήγησις, (προοίμιον), πίστις, ἐπίλογος, II, β', 7.
- Διστάναί. Δίελε καὶ διάστησον, II, ε', 4.
- Δικαίου (πρόληψις τοῦ), I, κβ', 1.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ ὁ Κυνικός, I, κδ', 6. II, γ', 1. ιγ', 24. ις', 35. III, β', 11. κά, 19. κβ', 24, 57, 63, 88, 91. κδ', 40, 64. IV, α', 30, 114, 152. ζ', 29. ιά, 21.
- ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ὁ Βαβυλώνιος, II, ις', 14.
- ΔΙΟΔΩΡΟΣ, II, ις', 1, 5.
- Διοικῶν (ὁ) τὰ ὅλα, I, ιβ', 7. II, ις', 33. — τὴν τῶ ἄντι πατρίδα, IV, α', 154-156. Ὁ διοικῶν ποῖός τις; καὶ πῶς διοικῶν, II, ιδ', 27. Προνοία ὁ κόσμος διοικεῖται, III, ιε', 14. Κακῶς διοικεῖται τὰ ὅλα, εἰ μὴ κ. τ. λ. κδ', 19. Καλῶς διοικεῖ τὰ ὅλα, κς', 28. Διοικήσις τοῦ κόσμου, I, ς'. 4. ι', 10. Τεταγμένητις οἰκονομία καὶ διοικήσις, III, κδ', 92. Περὶ τῆς θείας διοικήσεως ἐνθυμῆσθαι, I, ιδ', 7. Δύνασθαι παρακολουθεῖν τῆ Δ. τοῦ θεοῦ, I, ς', 4. Ἐπισκέψασθαι τὴν Δ. VI, α', 100. Δισθέσθαι αὐτῆς καὶ ἀκολουθεῖν αὐτῇ, ι' 14. Ἀπειθεῖν τῆ θείᾳ Δ., III, ιά, 1. κδ', 43. — εὐαρεστεῖν, αὐτῇ, I, ιβ', 8. — προσθέσθαι, III, κς', 18. Μέμφεσθαι τὴν Δ., ε', 8. Τῆ Δ. σου συμπαρακολουθεῖν, 10. Ὁ Ζεὺς ἐννοεῖ τὴν Δ. τὴν ἑαυτοῦ οἷα ἐστὶ, ιγ', 7. Μὴ ἐμέ τις αὐτῶν διοικητὴν πεποίηκεν; IV, ι', 30.
- Διορθοῦν. Θελῆσαι δεῖ, καὶ ... διώρθωται, IV, ς', 16. Ὁ

διορθωτής τῶν ἐλευθέρων πό-
λεων, III, ζ', 1.
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ, II, ιή, 29.
Δίππηχος, III, β', 10.
Δισύπατος, IV, α', 6, 53.
Δίχα θεοῦ, III, κβ', 2. — ὀρέ-
ξεως καὶ ἐκκλίσεως, IV, δ', 6.
— πάθους, III, α', 8. — τοῦ
τραχήλου, I, β', 27. — ἀρ-
χῆς, III, κδ', 113. — ὁ-
ρύθου, IV, δ', 31.
Διωθεῖσθαι, IV, ζ', 22.
ΔΙΩΝ, ὁ Χρυσόστομος, III, κγ',
17, 19.
Δόγμα, κρίμα τῆς ψυχῆς, IV, ιά,
7. — προαίρεσις, I, ιζ' 26.
Ἵπολήψεις καὶ δόγματα, ιά,
33. Αἰτιασθαι τὸ δόγμα, 35.
Τὸ σὸν δόγμα σε ἠνάγκασε, ιζ',
26. Παντὶ γὰρ αἴτιον τοῦ
πράσσειν τι Δ. κ. τ. λ. III,
9', 2. Τί γάρ ἐστι τὸ κλαίειν
καὶ οἰμῶζειν; δόγμα... ταῦτα
πάντα δόγματά ἐστι, γ', 18.
Τὰ Δ. αὐτὸν ταρασσει, I, ιθ',
8. II, ις', 22. Οὐδὲν ἄλλο
ταραχῆς ἢ ἀκαταστασίας αἴ-
τιον, ἢ Δ. III, ιθ', 3. Μέχρις ἂν
καταμάθῃς τὸ δόγμα... μὴτ'
ἐπαίνει κ. τ. λ. Δόγμα ἐκ τῶν
ἐκτὸς οὐ κρίνεται, IV, ή, 3-4.
δ', 44. Ὅταν τις τὰ Δ. δείξῃ,
τότε αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον ἔδειξε,
III, β', 12. Ἀπὸ δογμάτων
λαλεῖν, ις', 7. Δόγμα ποιεῖ-

σθαι, II, ιθ', 6, 10, 11. Δόγμα
οἶον δεῖ, IV, ζ', 21. ι, 36.
ιά, 8. — ἀνθρωπικόν, II,
κβ', 28. Δόγματα ὀρθὰ,
III, 9', 2. IV, ή, 3.
— ἀλλόκοτα, I, ιθ', 16.
— θηριώδη καὶ μικρά, II,
κβ', 37. — φαῦλα, III, α',
42. ε, 4. 9', 2. — πονηρά,
γ' 18. ζ', 20. IV, ιά, 8. —
σαπρά, III, κβ', 61. — μοχ-
θηρά, IV, ή, 3. — ἀναγκαστὰ,
α, 58. Κάθηρον τὰ Δ., α, 112.
Ἐξαιρε τὰ φαῦλα Δ. III, α',
42. Δογματίζων τὰ αἰσχροῦ,
ποιῶν τὰ καλὰ, ζ' 18. Τὴν
διδασκαλικὴν χώραν καὶ δογ-
ματικὴν, κά, 19.

Δοκεῖν. Δοκοῦμεν (γρ. Δοκῶ μὲν),
III, κγ', 19 (σελ. 395). Τί δο-
κεῖς, II, β', 15. — δοκεῖτε,
η', 26. Τοῦ δόξαι, ἢ μὴ δόξαι,
ἡμεῖς κύριοί ἐσμεν, I, ια', 37. Οὐ
δοκῶ οὖν σοι κ. τ. λ.; II, β', 8.
Δόξει τι ποιεῖν, IV, α', 155.
Τίς τῶν δοκούντων φιλολόγων,
II, δ', 1. Τοῦ δόξαι ἔνεκα, III,
κδ', 50. Ἄν σοι δοκῇ, II, ιε', 7.
III, κβ' 65, 107. IV, α', 15.
Δοκεῖ σοι (οὐ), II, β', 4. Ὅτε
ἐκεῖνῳ ἔδοξε... III, κς', 30. Τὸ
δόξαν, I, ια', 30. Ἐδοξεν αὐτῷ,
I, ια', 32.

Δοκιμάζειν (νόμισμα), IV, ε', 16.
II, γ', 2. — τὰς φαντασίας, I,

- κ', 7. Ἄφες σε δοκιμάσω, II, ιη', 24. Ἡ λογικὴ δύναμις δοκιμάζει τὰς χρήσεις τῶν ἄλλων δυνάμεων, I, α', 6. Τὸ δοκιμάζον ἕκαστον, II, ιβ', 20. κγ', 6. IV, ζ', 40. Δοκιμασία (ἡ) τοῦ νομίσματος, I, κ', 8. — τοῦ φιλοσοφοῦντος, III, ι', 11. — ἑαυτοῦ, ιβ', 11. Δοκιμαστήριον, ς', 10. Δύναμις δοκιμαστική, I, α', 1. ζ', 7. Δόγος δοκιμαστικός, 8.
- Δόκιμος ἐν τῇ πόλει, II, ιβ', 22. Δολιχοδρόμος, III, κγ', 2.
- ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ, Αὐτοκράτωρ, II, ζ', 8.
- Δοξάριον, I, ιη', 22. III, κβ', 13. Ἐπιπεπήθηκας δοξάριω πρὸ ὤρας, IV, η', 39.
- Δορυφόροι (ὁ τύραννος καὶ οἱ) αὐτοῦ, I, ιθ', 7. III, κδ', 117. IV, α', 88. ζ', 1. Οὐδέν σε ὠφελοῦσιν οἱ Δ., I, κδ', 17. Ἄντι τῶν ὅπλων καὶ Δ., III, κβ', 94.
- Δόσις τοῦ καλοῦ, II, κβ', 30.
- Δουλεύειν τοῖς ἐκείνων ἔχουσιν ἐξουσίαν ἃ τεθαύμακε, IV, ζ', 10. Δοῦλος. Κἂν δώδεκα ῥάβδοι προάγουσι λέγε δοῦλον, α', 57, 173. — ἀνοχὰς ἔχων, 58. Ἐσω ταπεινὸς ἔστω Δ., III, κδ', 43. Δοῦλα, II, ιε', 1. Δουλάριον, II, κα', 11 (σελ. 358-359). IV, α', 17, 67. ε', 15. ς', 4. ε', 18. Δουλεία ὑπὸ τῆς ἐρωμένης, α', 17. Ἐμπέπτωκεν εἰς Δ. 35. Δουλείας ἔλεγχοι, 146. Δουλικώτερον, 25.
- Δραπετεύειν τοὺς κυρίους, IV, α', 146. Δραπέτης, III, κς', 1, I, κθ', 59, 62.
- Δραχμὴ, II, γ', 2.
- Δριμέα (παιδιά πιθανὰ καὶ), II, κδ', 18. Δριμύτης τῶν θεωρημάτων, κγ', 40.
- Δρομεύς, I, δ', 20, III, α', 5. Δρομικῶς, I, δ', 20.
- Δρωπακίζουσαι, III, κβ', 10 (σελ. 388).
- Δυναμένος (ὡς διέταξεν ὁ), IV, ιβ', 15. Τί μοι δύναται; II, ε', 10. (σελ. 337). Οὐ γράφειν οὐ παιδαγωγεῖν δύνασαι; III, κς', 7. Δύναμις ψυχῆς, II, ι', 21. Πᾶσα τέχνη καὶ Δ. I, κ', 1. Ἐξίς καὶ Δ. II, ιη', 1. Τῶν ἄλλων Δ., I, α', 1. Πόσε τις ἀξία ἐστὶν αὐτῶν Δ., II, κγ', 7. Ἡ Δ. ἡ λογικὴ, I, α', 4. — ἡ χρηστικὴ ταῖς φαντασίαις, 5. IV, δ', 28. ε', 13. II, κγ', 7. Δύναμις συνορατικὴ τῶν γεγονότων ἐκάστω, I, ς', 1. — ὄρατικὴ, 4. ιβ', 30. — καὶ ἀκουστικὴ κ. τ. λ. II, κγ', 2, 9, 19. — παρακολουθητικὴ τοῖς πράγμασι, I, ς', 14. ις', 18. — δοκιμαστικὴ καὶ διακριτικὴ, ζ', 7. — ἐπιχειρητικὴ καὶ πειθανολογικὴ, η' 7. — ἀπαγγελτικὴ, II, κγ', 2

- φραστική, 19, 23, 25. —προαιρετική, 10, 25. Δυνάμεις, I, ζ', 28, 37 (σελ. 308). η', 15. II, ζ', 3. IV, ιβ', 16. Πᾶσα μεγάλη Δ. ἐπισφαλῆς τῷ ἀρχομένῳ, III, ιγ', 20. Τοῦτο ἔτι καὶ δύναμιν καλοῦμεν; I, ε', 5. Κατὰ δύναμιν, κζ', 20. II, α'. 1. ι', 7. κγ', 34. III, ιγ', 20. κβ', 77. κδ', 23. IV, ε', 1. Δυνατὸν, II, ιθ', 1, 9.
- Δύο. Δυοῖν (τῶν), II, ιθ', 2, 3.
- Δυσαρρεστεῖν, III, ιε', 10. — τοῖς ὑπὸ τοῦ Διὸς τεταγμένοις, I, ιβ', 25. — τοῖς ψευδέσι, κη', 2. — τοῖς ἀνθρώποις, III, ιθ', 6 (σελ. 382). — κούφοις νεανίσκοις, I, κθ', 34. — τι τῶν γινομένων, IV, ι', 15. Δυσάρεστος, I, ιβ', 20. — πρὸς τὰ γινόμενα, IV, δ', 25.
- Δυσεντερικὸς, II, κα', 22.
- Δυσκαταπονήτοις (μελετῶν μᾶλλον ἐν τοῖς), III, ιβ', 8.
- Δύσκολα (θεωρήματα), IV, η', 24.
- Δυσμεταχειριστότερον οὐδέν ἐστι σοφοῦ μωροῦ, II, ιε', 14.
- Δυσοδεῖν. Ὄταν δυσοδῶμεν, III, ιθ', 3.
- Δυσπαρακολούθητα ῥήματα, II, ιβ', 10.
- Δυσροεῖν (εὐροεῖν καὶ), I, κη', 30. Διατί δυσροεῖς; II, ιζ', 14, 17, 25. IV, α', 33. Κακοδαιμονοῦντας, δυσροοῦντας, 52, 57.
- Δόγματα-δυσροητικά, 58. Ἀπόδειξις δυσροίας καὶ κακοδαιμονίας, II, ιζ', 18.
- Δυστυχῶ (ἐν δεινοῖς εἰμι, καὶ), I, κθ', 48. Περιπεσεῖται τι. . . καὶ δυστυχήσει, δ', 2. Νόσον ἀν ἐκκλίνης, . . . δυστυχήσεις, II, ιζ', 24. IV, γ', 11. Μηδέποτε δυστυχῶν, II, κγ', 42. III, κδ', 30. Διατί δυστυχεῖς; II, ιζ', 17. Τίς καλὸς καὶ ἀγαθὸς δυστυχεῖ; III, κδ', 18. Ἄλλος δι' ἄλλον οὐ δυστυχεῖ, I, θ', 34. III, κδ', 63. Ἡμεῖς ὑπὸ φρονήσεως δυστυχοῦμεν, ιγ', 19. κδ', 43. IV, α', 36. ε', 32. Δυστυχῆς, IV, ε', 14. — καὶ ἄθλιος, I, ιβ', 30. — κακοδαίμων καὶ Δ., III, κγ', 28. Ἄτυχία καὶ, δυστυχία, I, δ', 23. III, β', 3. Εὐδαιμονία καὶ Δ., II, ιά, 3. III, κβ', 84. Πᾶς (σοι) τόπος δύναται δυστυχίας εἶναι αἴτιος, κδ', 26.
- Δύσφημα. . . τὰ κακοῦ τινος σημαντικά; III, κδ', 89.
- Δυσωπείσθαι. Οὐκ ἐδυσωπήθην ὑπὸ τοῦ δεινός, IV, δ', 18.
- Δωροδοκεῖν τινα, IV, α', 148. Δῶρον, III, ζ', 31. IV, ε', 31. ι, 20.

Ε.

Ἐὰ δὴ, III, κ', 5 (σελ. 386).

Ἐγγίξειν τῷ διαλυθῆναι τὴν ψυχὴν

- ἀπὸ τοῦ σώματος, III, ι', 14.
 Ἐμοὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἐγγίω ἐμοῦ, IV, ς', 11.
- Ἐγγράμματος φωνή, I, κ', 4. II, ιδ', 15. Ἐγγράφειν, III, ις', 9.
- Ἐγγύην σφραγίζεται, II, ιγ', 7.
 Ἐγγύς τῶν ἢ τοῦ κ. τ. λ., I, β', 14. III, κς', 6. IV, ιά, 36. ε', 36. Οὐδ' ἐγγύς, II, ι', 29 (σελ. 343). κά, 16. IV, ά, 135. II, ι', 29. Ἐγγυτέρω μου γένει ἐστὲ, III, ά, 20.
- Ἐγκαλεῖν τῷ θεῷ, I, ς', 39. ις', 6. III, κβ', 59. II, κς', 7. IV, ι, 32.—μηδενὶ, III, κδ', 79. IV, ς', 9. III, κς', 18. I, ις', 28. IV, ιά, 2. Ἐπὶ τίνι γὰρ ἐγκαλέσει; III, κβ', 59.
- Ἐγκαλλωπίζεσθαι ταῖς περιστάσεσι, III, κβ', 59.
- Ἐγκέφαλον (ἴν' ἔξω μου τὸν) βάλῃ, II, ις', 23. Δεῖ δὲ καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν, I, κβ', 18.
- Ἐγκοιμᾶσθαι, II, ις', 17 (σελ. 347).
- Ἐγκωμιάζειν τὴν πρόνοιαν, ς', 1.
- Ἐγρηγορέναι (ἐγρηγορότα), IV, ι, 22.
- Ἐγχρίεσθαι κολλύρια, II, κά, 20.
- Ἐγὼ (ὅπου γὰρ ἂν τὸ), καὶ τὸ ἐμὸν, ἐκεῖ ἀνάγκη ῥέπειν τὸ ζῶον, II, κβ', 19. Ἐκεῖ εἰμὶ ἐγὼ, ὅπου ἢ προαίρεσις, 20. Ἐγὼ γὰρ πέφυκα πρὸς τὸ ἐμὸν συμφέρον, I, κβ', 14. Ἐμοὶ παρ' ἐμὲ φίλτερος οὐδεὶς, III, δ', 10.— οὐδεὶς ἐστὶν ἐγγίω ἐμοῦ, IV, ς', 11.
- Ἐθίζεσθαι, III, κέ, 10. κς', 11.
- Ἐιδισμένος, I, β', 28. Ἐθους, (ὑπὸ) διατίθεσθαι, IV, ς', 6. ιά, 2. Εἴωθας (πῶς) ἐν πλοίω χειμάζεσθαι, II, ιθ', 14.
- Εἶ, IV, δ', 12. Οἶον ἂν εἶ ὁ ἀθλητῆς κλαίῃ, δ', 11.—ἄρα, II, κβ', 21 (σελ. 361). III, ιβ', 11. κβ', 80. Εἴπερ ἄρα, I, κή, 9. III, γ', 17. IV, ς', 2.— γὰρ καὶ, II, ή, 5.— δὲ μὴ, I, ιέ, 2. ιά, 18. ιβ', 14.— μὴ, II, ιδ', 21. III, ιθ', 2.
- Εἰδέω. Ζ. Εἶδω.
- Εἶδος (πρὸς τοῦτο μάλιστα τὸ) αὐτὸν γυμναστέον, III, γ', 14.
- Εἶδω. Ἐάν ἀγωνιῶντα ἴδω, II, ιγ', 1. Ἰδωμεν τί ποτε λέγει, III, ς', 14. Ἰν' ἴδωμεν, κά, 6.— ἴδω, I, κθ', 24.— εἰδῶμεν, I, κθ', 42. Ἰν' εἰδῆτε, ς', 23.
- Μηδενὸς τῶν στεργομένων ἰδεῖν θάνατον, III, κδ', 27. Ἴδε πῶς κ. τ. λ. II, ις', 31. I, ις', 16.— ὁ δεῖνα φιλοσοφεῖ, III, ις', 11— κυνικαὶ φωναί, κ. τ. λ. κβ', 50.
- Εἰδέω. Ἡδεῖν ἀποθημητικὸς ὢν, III, κδ', 107. Εἶση, III, ά, 9.
- Εἶδωλον, I, κθ', 43.
- Εἰκαῖοι καὶ προπεπεῖς, I, κή, 30.

- Υπολήψεις εικαίαι, II, ιδ', 22. Ὀρμη εικαίαι; III, κβ', 104. Λόγοι εικαίοι, IV, ά, 140. Τὸ εικαίον; δ', 46. Εἰκῆ (οὐχί δ') κατεσκευασμένον, I, ε', 7. — καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, 11. Μὴ εἰκῆ, μηδ' ὡς ἔτυχε, I, ζ', 3. Οὐκ εἰκῆ, οὐδ' ὡς ἔτυχε, III, κά, 11. Μὴ—καὶ ὡς ἔτυχε, I, ζ', 27. II, ιδ', 26. ιβ', 22. — καὶ μάτην καὶ ὡς ἔτυχε I, ζ', 33. Ὁ μὴ εἰκῆ ἀποδεδημηκῶς, δ', 21.
- Εἰκοστὴν δοῦναι, II, ά, 26. (σελ. 334). Εἰκοστῶνης. IV, ά, 33.
- Εἵμαρται (σοὶ γάρ) κοσμηῆσαι φιλοσοφίαν, II, ιζ', 30.
- Εἶναι. Εἰ γραμματικὴν ἢς ἀποβαλῶν, II, έ, 15. Ἔστιν ἐφ' ὧν, I, ζ', 13. Κρίνω σε ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον—κθ', 50. Πέντε δηναρίων ἔστιν, δ', 16. Εἰ ὄντες ἤμεν ὠφέλιμοι οὐχὶ πολὺ μᾶλλον ἀποθάνοντες, IV, ά, 168. Τὰ ὄντα, I, ε' 4.
- Εἰπεῖν. Ὄταν ἐκεῖνος εἶπη τοῖς φυτοῖς ἀνθεῖν κ. τ. λ., I, ιδ', 3. Βλέπων με τίνος εἶπω σχῆμα ἔχοντα, III, ά, 14.
- Εἶ περ, Ζ. Εἰ ἄρα.
- Εἰρήνης (πάντα) γέμει, I, κδ', 9. Εἰρήνης μεστὰ, III, ιγ', 13. Ὡ Καίσαρ, ἐν τῇ σῆ εἰρήνῃ οἶα πάσχω! κβ', 55 (σελ. 389). Εἰρήνην μεγάλην ὁ Καίσαρ δοκεῖ παρέχειν, ιγ', 9.
- Εἰς (ἐκκλείεται) πορισμὸν, III, κβ', 71. Λούειν εἰς σκάφην, αὐτόθ.
- Εἰς καὶ ἔν. Πότε μὲν ἐνάκολουθεῖ, πότε δὲ πλείοσι κοινῇ, I, ζ', 10. Ἐλεγεν, ὅτι εἰς φιλόσοφος ὁ δεῖνα, III, β', 10. Γενοῦ εἰς τῶν κιναιδῶν, εἰς τῶν μοιχῶν, IV, β', 9. Ὑφ' ἐν πάντες, III, κβ', 33. Ἐνα σε δεῖ ἄνθρωπον εἶναι, ἢ ἀγαθὸν ἢ κακόν, ιε', 13.
- Εἰσαγωγή. Εἰσαγωγὰς πράττειν, I, κθ', 23. II, ις', 34. Εἰσαγωγεὺς δικαιοσύνης, III, κς', 32.
- Εἰσάπαν ἢ Εἰς ἅπαν. Τὴν ὄρεξιν ἤρκεν ἐξ αὐτοῦ εἰς ἅπαν, I, δ', 1. Ἄν μὴ θεραπευθῆ εἰσάπαν, II, ιη', 10. Μηδέποτε ἐπιθῶς τὴν φαντασίαν εἰς ἅπαν, III, κδ', 85. Ἐπὶ τοῦ παρόντος σοὶ δεδοται, οὐδ' εἰσάπαν, 86. Ἄπαξ ἐνδόντες, εἰσάπαν ἐπέδωκαν ἑαυτοὺς, IV, θ', 14.
- Εἰσβαλὼν(πάγος), IV, η', 38 (σελ. 428).
- Εἰσποιεῖσθαι. Ἄν Καίσαρ εἰσποιήσται σε, I, γ', 2.
- Εἶτα, I, δ', 30. — δι' ἐν σκελύδριον τῷ κόσμῳ ἐγκαλεῖς; ιβ', 24.—μουσικὸς μὲν κ. τ. λ. κθ', 53.—μοι λέγεις, III, κγ', 12. 32. κδ', 77, 83. II, κγ', 11.

Ἐκ καὶ Ἐξ. — αὐτῶν, I, β', 28.
— ἄπαντος, III, κδ', 22. IV,
α', 101. ζ', 4. ιβ', 15. — πάσης
περιστάσεως, ιβ', 1. Ἐξ ὄρθρου,
Ἐξ οἴκου, IV, ς', 31. — τοῦ
χιτῶνος, I, β', 17.

ἘΚΑΒΗ, II, ιθ', 7.

Ἐκβάλλειν (ὡς σκεῦος ἄχρηστον)
τινά, III, κδ', 33. — τὴν ῥυ-
παρὰν φαντασίαν, II, ιη', 25.
— τοὺς τυράννους, τοὺς δορυφό-
ρους, IV, α', 87. — τὴν πε-
νίαν οὐ δεῖ, III, ιε', 9. Χεῖρα
ἐκβάλλειν, ιε', 4. Ὄμον ἐκθε-
βληκῶς, κγ', 30. Ἐκβλητος, III,
κδ', 105.

Ἐκβάσεις (φοβεῖσθαι τὰς), II, ζ',
9.

Ἐκβάτανα, πόλις, II, ιε', 36.

Ἐκδιάζειν. Ἐξεβίασε τὸν πρῶτον
κλῆρον, I, ιη', 21. Ὁ καρπὸς
ἐκδιάζεται τὴν φύσιν, IV, η',
40.

Ἐκβλητος. Ζ. Ἐκβάλλειν.

Ἐκδέχεσθαι τὴν μάμμην, II, ι6,
43. — τὸν θεὸν, I, ς', 16.

Ἐκδεξαί με μικρὸν, II, ιη', 24.
III, ιβ', 15.

Ἐκδημεῖν, I, δ', 22.

Ἐκεῖ πέμπειν, III, κδ', 113. —
βλέπειν, κς', 5. — τέτασο,
κδ', 109.

Ἐκείνως (οὕτως ἦ), II, κγ', 15.
III, α', 37. — δεῖ λέγειν, I,
κβ', 21. — μᾶλλον, ιη', 6.

Ἐκκαθάραι (τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν),
II, κγ', 40. Τὰ δόγματα ἐκκα-
θαρθησόμενα, κά, 15.

Ἐκκαλεῖσθαι τινα πρὸς τι, II,
κδ', 17. — τὴν προθυμίαν, III,
ς', 28.

Ἐκκλείεται (εἰς νοσοκομίας), III,
κβ', 71. Ἐξεκλείσθην, II, ς',
6.

Ἐκκλίνειν. I, δ', 14. II, 6', 5.

III, 6', 1. ιβ', 4. IV, ι, 6.

Ἐκκλισις, II, α', 12. III, 6',
1. ς', 6. κβ', 13, 104.

IV, δ', 6, 18. ε', 27. ι,
4. Ἐκκλιτικὴ δύναμις I, α', 12.

Ἐκκλιτικῶς, III, γ', 2. ιβ', 7.

Ἐκκόπτειν ἐκ τῆς ψυχῆς, II, κβ',
34. Ἐκκόπτεσθαι, I, κς', 5
(σελ. 325).

Ἐκκρούεσθαι, II, ιγ', 19.

Ἐκλανθάνεσθαι. Ἐξελάθετό, I, ι,
5, Ἐξελαθόμην, ιθ', 6.

Ἐκλέγεσθαι. I, α', 27. Ἐκλεγό-
μενον, ἀπεκλεγόμενον, IV, ζ',
40. Ἐκλογῆς (τίς ἢ μωρία τῆς);
I, α', 27. Τῶν πρὸς ἐκλογὴν
εὐφυστέρων ἔχεσθαι, II, ι,
6. Μὴ γὰρ μοι δέδοται ἡ ἐκλογὴ
αὐτῶν; IV, ι, 30.

Ἐκλύειν. Ἡ ἕξις ἐκλύεται, II, ιη',
13. Ἐκλελυμένος, ιθ', 20.

Ἐκμαίνεσθαι. Ἐκμανέντος αὐτοῦ,
III, 6', 11.

Ἐκμισθοῦν (ἐπ' ἀργυρίῳ) ἕαν
τὸν, IV, α', 139.

Ἐκπίνειν. Ζ. Πέλαγος.

- Ἐκπίπτειν. Ἐκπεπτωκῶς ἀπάντων, I, 9', 27.
- Ἐκπληροῦν, I, ιε', 19. III, κδ', 95. IV, α', 109. — ἔργον, III, ιη', 5. ι, 15. Τὰ ἐμὰ ἐκπεπλήρωται, II, ε', 11. Ἀν ταῦτα ἐκπληρώσῃ, III, ι, 15. Ἐκπεπληρωκῶς τὴν ἔννοιαν, II, ιβ', 9.
- Ἐκπλήσσουσί (εἰ μὴ) σε αἰ ὕλαι, IV, δ', 10.
- Ἐκποιεῖ. I, η', 1.
- Ἐκπονεῖν (τὴν ἑαυτοῦ προαίρεσιν), I, δ', 18. — ἀπάθειαν, IV, ι, 13. — τὰ ἀθάνατα καὶ φύσει ἐλεύθερα, ε', 28. — τὴν ἀρετὴν τὴν ἀνθρωπικὴν, III, α', 7. — τὰς ἄλλας ὕλας, β', 8. — τοῦτον τὸν τόπον, II, ιζ', 31. — τὰ προηγούμενα, I, δ', 20. Ζ. καὶ III, ς', 4. IV, β', 4. Ἐκπεπονημένου τοῦ λόγου, III, ς', 1. Ἐκπεπόνηται ὁ λόγος, ς', 2.
- Ἐκπτύειν, III, ιβ', 17.
- Ἐκπτώσις ψυχῆς, II, ιζ', 21.
- Ἐκπυρώσει (ὁ Ζεὺς ἐν τῇ) ἔρημός ἐστι, III, ιγ', 4.
- Ἐκσειεῖν. Ἠγωνίας μὴ τις ἐκσειεῖσῃ σε, ... ἰδοὺ ἐκσειεῖσαι κ. τ. λ. IV, 9', 10. Τί μ' ἐκσειεῖς; (σελ. 307). Ὅπου τὰ ἐκσειόντα μεγάλα, I, κς', 10. Παιδισκαρίου νευμάτιον ἐκσειεῖ αὐτὸν, IV, ιγ', 22.
- Ἐκστρέφειν (μὴ) τὰ καλῶς ἔχοντα, III, α', 39.
- Ἐκτείνειν τὸν τράχηλον, I, α', 19.
- Ἐκτελεῖν. Ἄλλ' ἔργω τὰ τοῦ κελοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐκτελεῖς, III, κδ', 110.
- Ἐκτέμνεν (δόγμα ἐξαίρειν καὶ), I, ια', 35. Ἐκτέτμηται τὸ αἰδήμον αὐτοῦ, ε', 9.
- Ἐκτικὸν (εἴ τι ποιεῖν ἐθέλεις), II, ιη', 4. Ἐκτικώτερον, III, κδ', 78.
- Ἐκτός (ψυχὴ καὶ σῶμα, καὶ τὰ), III, ζ', 2. Ὑπὸ τῶν ἐκτός ἐμποδίζεσθαι, I, α', 9. Αἰ τῶν ἐκτός ἀξίαι, β', 7, 14. Ἀποστάς τῶν ἐκτός, δ', 18. Τεθραυμακότες τὰ ἐκτός, 26. Μετατιθέσθαι τὰ ἐκτός, κς', 11. Τί οὖν τὰ ἐκτός, κς', 2. Ἐν τοῖς ἐκτός καὶ ἀπροαιρέτοις, IV, ζ', 10. δ', 3. I, δ', 27. II, κβ', 19. III, κ', 17.
- Ἐκτροπή (πᾶσα) ἀπὸ τινος ἀνθρωπικοῦ γίνεται, IV, ια', 36.
- Ἐκτυφλοῦν. Ἐπίστησον πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐκτυφλωθῆναι, I, κ', 12. Τὸν ἐμποδίζοντα ἐκτυφλώσαι θέλω, κς', 11.
- ἘΚΤΩΡ, II, ιθ', 7. κδ', 22, 25. III, κβ', 7, 108.
- Ἐκφανῆ (πρὸς τὰ ἄγαν), I, ε', 1.
- Ἐκφέρειν, II, κβ', 10. — πρὸς τινα τὰ ἑαυτῶν ἀπόρρητα, IV,

- ιγ', 1. — τὴν ἀλήθειαν, I, 8', 31. — καρπὸν, 32. Τὸν
 στάχυν ἐξεπέγη, IV, η', 36. Ἐκφρεύειν, I, κς', 2.
 Ἐκχέειν καὶ Ἐκχύειν. Ἐκχεθήσε-
 ται τὸ ἔλαιον, IV, ι. 26.
 Ἐκχωρεῖν τῶν ἐκτός, III, γ',
 8.
 Ἐλάδιον, III, ι, 16.
 Ἐλασσον (ἐν παντί) ἔχειν, III,
 ιε', 11.
 Ἐλαφοὶ (φοβοῦνται φεύγουσαι αἱ)
 τὰ πτερά, II, α, 8.
 Ἐλεγκτικὸς (λόγος) καὶ προτρε-
 πτικὸς, II, κς', 4. — χαρακτηρ,
 III, κγ', 33. Τὴν ἐλεγκτικὴν
 χώραν, III, κά, 19. Ἐλεγχεῖν.
 Αὐτὸς ἑαυτὸν ἠλεγχε καὶ ἐξήτα-
 ζε, II, α, 32. Ἐλέγξωμεν
 ἀλλήλους, III, ς', 13. Οὐ παρα-
 κολουθεῖ ἐλεγχόμενος, IV, ε,
 21. Ἐλεγχος, III, ιδ', 9. IV,
 α, 146. — τοῦ πράγματος,
 III, ι, 11.
 Ἐλεεῖν, I, ιη', 3. Οὐχὶ μᾶλλον
 ἐλεεῖς κ. τ. λ.; κη', 9. II, ις',
 26. III, κδ', 43. IV, α, 4.
 ς', 1, 2, 5. Βοηθηθῆναι
 ἤθελον, οὐκ ἐλεηθῆναι, I,
 ς', 28. Ἐλέησον, ιθ', 8.
 — (Κύριε), II, ζ', 12.
 Ἐλεος, III, κβ', 13. Ἐλέου
 ἄξιον, IV, ς', 2. I, ιη', 3.
 Ἐλεήμων, II, κά, 3 (σελ.
 358.) Ἐλεεινός, V, ς', 19.
 ἘΔΕΝΗ, I, κη', 12. II, ιθ',
 10. κγ', 32.
 Ἐλευθερία (τί οὖν; ἀπόνοιά ἐστιν
 ἡ); I, ιβ', 10. — ἄλλο τι ἐστιν,
 ἢ τὸ ἐξεῖναι ὡς βουλόμεθα
 διεξάγειν; II, α, 23. — ἀταρα-
 ξία, ἀφοβία, ἀπάθεια, α,
 21. III, ιε', 2. Ἐλεύθερος, III,
 ε, 7. — ἐστὶν ὁ ζῶν ὡς βού-
 λεται, IV, α, 1. — ᾧ γίνεται
 πάντα κατὰ προαίρεσιν κ. τ. λ.
 I; ιβ', 9. Ἐάν θέλῃς, ἐλεύθερος
 εἶ, ις', 28. Τίνας οἱ πολλοὶ
 λέγουσιν ἐλευθέρους καὶ τίνας
 οἱ φιλόσοφοι, II, α, 22. Ἐλευ-
 θεροποιὸν δόγμα IV, α, 176.
 Ἐλευσίς, πόλις, III, κά, 13.
 Ἐλκειν. Ἐπ' οὐδὲν... ἐλκόμενον
 οὕτως ὡς ἐπὶ τὸ εὖλογον, I,
 β', 4. Ἐλκουσα αὐτὸν ἐπὶ τὸ
 αὐτῆς βούλημα, II, κ', 15.
 Ἐλκύειν. Ἐλκύσας ἔτεμε, III,
 κβ', 3. Οὐχ ἐλκυσθήσῃ ὑπὸ τῆς
 φαντασίας, II, ιη', 23. Οἴχε-
 ται σ' ἐλκουσα ὅπου ἂν θέλῃ,
 25, (σελ. 354). Τὰ πιθανὰ καὶ
 ἐλκυστικά, III, ιβ', 14.
 ἘΛΛΑΝΙΚΟΣ, II, ιθ', 7, 14.
 Ἐλλάς, III, κδ', 77. Ἐλλην, II,
 ς', 20. Ἐλληνας, III, ζ', 13,
 30.
 Ἐλλέβορος, II, ιε', 14.
 Ἐλλην. Ζ. Ἐλλάς.
 ἘΛΟΥΪΔΙΟΣ (ΠΡΙΣΚΟΣ) I, ς',
 19. IV, α, 123 (σελ. 302)

- Ἐμβλάδες (τὸ προσωπεῖον, αἰ) τὸ σῶμα, I, κθ', 41, 43.
- Ἐμμένειν τῷ κριθέντι, II, ιε', 1, 11.
- Ἐμπαίζων (παῦσαι) μου τῇ τύχῃ, IV, α', 47.
- Ἐμπειρον (ἐφ' ἐκάστης ὕλης τὸν) τοῦ ἀπειροῦ κρατεῖν ἀνάγκη, IV, α', 117.
- Ἐμπερπερεύεσθαι, II, α', 34 (σελ. 335).
- Ἐμπίπτειν. Ὄταν ἐμπέσῃ περίσσεια, I, κθ', 1. — ζητημάτων, II, ις', 20. — λόγος, κγ', 14. — εἰς μωροὺς ἀνθρώπους πράγματα τὰ τυγχάνοντα, ις', 31. — εἰς ληστὰς, III, ιγ', 3. — εἰς δουλείαν, IV, α', 35. Ὄταν ἐμπέσῃ ὁ παιδευτής, III, κβ', 17. Πρὸς τὰ ἐμπίπτοντα ἀπαντᾶν, κβ', 90.
- Ἐμποδίζειν, II, κβ', 15. III, δ', 6. — τῇ ὁρατικῇ δυνάμει; II, κγ', 19. Τὸν ἐμποδίζοντα, I, κς', 11. Τὸ ἐμποδίζον, III, δ', 6. Ἐμποδίζεσθαι, I, α', 12. II, ις', 14, 17. IV, α', 34, 82, 128. γ', 11. δ', 5, 15, 17, 28, 35. ζ', 10. Ἐμπόδιον, III, κθ', 33. Ἐμπόδιος, I, α', 28. Ἐμποδισμὸς, IV, δ', 15.
- Ἐμποεῖν ταῦτα, III, κγ', 28. — τὰ πείσματα, II, κ', 26.
- Ἐμπορίαν (καλὴν ἐστειλω ταύτην) III, κθ', 80.
- Ἐμφασις. Ψιλῇ τῇ ἐμφάσει II, ιά, 15. Τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔμφασιν, IV, ιά, 22. Ἐμφασιν γὰρ τινα ἔχει τοῦ καλοῦ; 29.
- Ἐμφύεσθαι (ἀδύνατον ἔξις καὶ δυνάμεις), II, ιή, 7. Ἐμφυτον ἔννοϊαν, ιά, 3.
- Ἐν Ἰώμῃ, I, ιά, 52. — βαλκονείῳ, II, κ', 33. — ταῖς σκέψεσι, I, β', 28. — πλείοσι μάρτυσι, III, κβ', 8. — αὐτοῖς οἷς χαίρεις, κθ', 87.
- Ἐναθλεῖν ταῖς ὑπολήψεσιν, III, ις', 13.
- Ἐναλλάττειν, II, α', 8.
- Ἐναντιότης. Διέταξεν ὁ Θεὸς πάντας τὰς τοιαύτας ἐναντιότητας ὑπὲρ συμφωνίας τῶν ὄλων, I, ιβ', 16.
- Ἐναργεῖς προλήψεις, I, κς', 6. Φαντασίαν ἐναργῆ, III, γ', 4.
- Ἐναργῆ ἐτίθει τὰ ἀπὸ τῶν ἐννοϊῶν, II, ιβ', 6. Ἐναργές, κ', 1.
- Ἐναργῶς, IV, α', 136.
- Ἐναύσματα σπουδῆς, IV, ιά, 30.
- Ἐνδέοντος (ὡς), II, ιθ', 18.
- Ἐνδεικνύουσι. Οἷα ἐνδείκνυνται, II, ζ', 11. Ἐνδείκνυται, ιθ', 3. Ἐνδεικνύη, ιε', 3.
- Ἐνδεδεμένος εἰς τὰ ἰδιωτικά καθήκοντα, III, κβ', 74.
- Ἐνδέχεται (τί οὖν) ὅταν, II, ις', 12. Ἐνδεχόμενον, ιθ', 33. Εἰς τὸ Ἐ., IV, ιά, 4. Κατὰ τὸ Ἐ., 9.
- Ἐνδόντες (οἱ ἀπαξ), IV, θ', 14.
- Ἐνδοθεν, IV, α', 139.

- Ἐνδοξον (ἢ μηδὲν εἶναι τὸ καλόν, ἢ εἰ ἄρα τὸ), II, κβ', 21.
- Ἐνεγκαι ἀδελφὸν ἀγνώμονα, III, κά, 5.
- Ἐνεργείας (ἐπιστρέφεται τῆς) τῆς αὐτοῦ, II, ις', 15, 17. IV, ιά, 33. Ἐξ αὐτῆς τῆς E., ιβ', 18. Τὰς ἑαυτοῦ E., ιγ', 13. Ἐνεργὸς II, κγ', 4.
- Ἐνεχόμενός τι, III, κβ', 93.
- Ἐνέχυρον, IV, ιγ', 5.
- Ἐνθάδε (οὕτως καί) I, κθ', 44. — οὖν ὁράτε, III, κβ', 42.
- Ἐνθεν, I, κζ', 11.
- Ἐνθυμείσθαι. Ἐνθυμήθητί τι τοιοῦτον, III, κβ', 65. Ἐντεθύμηται ὅσα ἐντεθύμηται, 95. Οὐδ' ὅσα ἐνθυμηθῆναι, κδ', 19. Οὐδὲν ἐνεθυμοῦ, IV, ς', 8. Μηδὲν ἐντεθύμημένος, III, ιέ, 1. Ἐνθύμημα, ἀτελὴς συλλογισμὸς, I, ή, 1, 3. — γενναῖον, IV, ς', 8.
- Ἐνισταμένων (τῶν) II, 18. Ἐνστηναί με δεῖ ὡς ὥραν, ε', 13. Ἄν τις ἐνίστηται πρὸς τὰ ἄγαν ἐκφανῆ, I, ε', 1.
- Ἐννοεῖ τὴν διοίκησιν τὴν ἑαυτοῦ οἷα ἐστὶ, III, ιγ', 7. Φύσις τίς ἐστὶν ἐννοεῖς; II, κδ', 12. Ἐννοια (οὔδαμεν τίς ἢ) ἦν ἔχομεν, κδ', 12. Οὐδεμίαν φύσει ἔηκομεν ἔχοντες, ιά, 2. Τοῦ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ τίς οὐκ ἔχων ἔμφυτον E. ἐλήλυθε; 3. Ἐννοίας φυσικὰς, ις', 7. Οὕτως ἐναργῆ ἐτίθει τὰ ἀπὸ τῶν E., ιβ', 6. Κατὰ τὴν ἔννοιαν, III, ιγ', 3.
- Ἐνοῦν. Οὐ δοκεῖ σοι ἠνώσθαι τὰ πάντα, I, ιδ', 2.
- Ἐνσεῖειν. Ἄλλος τῷ ἄλλῳ ἐνσεῖεται, IV, δ', 24. Ἐνσεῖσθητι ἵνα γνῶς τίς εἶ, III, ιδ', 3.
- Ἐνστασις, III, κβ', 19. Κατ' ἐνστασιν πράττειν, ιδ', 7.
- Ἐνταῦθα, II, ιέ, 15.
- Ἐντέλλεσθαι. Ὁ Ζεὺς σοι οὐκ ἐντέταλται; I, κέ, 3.
- Ἐντερα (ἡμεῖς ὡς κοιλίαι, ὡς) περὶ αὐτῶν διανοούμεθα, I, ς', 26.
- Ἐντευξίδιον, I, ι, 10 (σελ. 311).
- Ἐντολή, I, κέ, 4.
- Ἐντονος (ἐνεργὸς καί), II, κγ', 4.
- Ἐντρεπτικὸν (τὸ), I, ε', 3, 9.
- Ἐντυγχάνειν (Ἀντίγονος Ζήνωνι μέλλων), II, ιγ', 14. Τοὺς ἐντυγχάνοντας, IV, ιά, 14. Τῷ ἐντυγχάνοντι προσελθῶν, III, ά, 20. Z. Ἐπιτυγχάνειν.
- Ἐξ. Z. Ἐκ.
- Ἐξάγης ἡμῖν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ ζῆν φίλον; II, ιέ, 10. Ὄταν σε ἐξάγῃ, IV, ά, 105. Πῶς ποτε ἐξαγόμεθα, ιγ', 1. Διεξάξει, ε', 5.
- Ἐξαίρειν καὶ ἐκτέμνειν δόγματα, I, ιά, 35. — Ἐξαίρειν, II, κ', 21. Δύο ταῦτα ἐξελεῖν τῶν ἀνθρώπων οἴησιν καὶ ἀπιστίαν, III, ιδ', 8. Τὴν οἴησιν ἐλεγχοῦς ἐξαι-

- ρεῖ, 9. Πῶς ἐξαιρεθῆ ταῦτα; ιγ', 8. Οὐ γὰρ ἀνθρώπου ὄψις ἐξαιρεῖται ἐρημίας, 3. Ἐξαίρετον (θέλει τι ἔχειν), I, β', 17. Τὸ δὲ μέγα καὶ E. 33. — τι περὶ τὸν ἀνθρώπον εἶναι οἰόμεθα, IV, ιά, 3. Τοῦτο γὰρ ἔχεις ἐν σεαυτῷ E. 27. III, α, 23, 25. Πᾶσα γῆ πατρὶς ἦν αὐτῷ, ἐξαίρετος δ' οὐδεμία, κδ', 66. Ἐξαίρετως, I, ς', 12.
- Ἐξανάγκης, II, κ', 1.
- Ἐξάπικτός (μὴ θέλε αὐτὸν) σοι συνοικεῖν, II, ιζ', 22.
- Ἐξαπατῶν (τὸ δ') πολλοὺς, II, ιζ', 5. Ὁ ἐξηπατημένος, κβ', 8.
- Ἐξαρκεῖν, IV, ε, 20.
- Ἐξεῖναι, II, ις', 34.
- Ἐξειπεῖν τὰ ἀπόρρητα, IV, ιγ', 4.
- Ἐξελέγχει (καθ' ἡμέραν) με III, κ', 19. — τὸν οὐκ εἰδότα, I, κς', 17. — ἑαυτὸν II, κ', 28.
- Πάγος ἐξελέγχει τὰ σπέρματα, IV, ή, 38. Ἐξελέγξασθαι πρεσβύτερον ἤδη, II, ιδ', 17. Τί σε ἠδίκησεν ἵνα ἐξελέγξης; III, κδ', 81. Σωκράτης ἐξελεγχόμενος, IV, ε, 3.
- Ἐξεμέσαι τὸ προβληματίον, II, κ', 33. — τὰ θεωρήματα, III, κά, 1. Πρῶτον αὐτὸ πέψον, οὕτω μὴ ἐξεμέσης, 2.
- Ἐξεργάζεσθαι τὸν λόγον, I, ς', 30. III, ϑ', 20. ιγ', 8. — τὴν χρηστικὴν δύναμιν, IV, ι, 13. — τὸ ἡγεμονικὸν III, ιε, 13. — τὸ ἐλεύθερον, κβ', 44. Ὁ λόγος ἐξεργαζόμενος τὰ λοιπὰ, I, ις', 1. Ἐξεργασίας (εἴ τινα) δεῖται, III, ιγ', 8.
- Ἐξέρχεσθαι, I, κθ', 27. — τῆς πατρίδος, β', 21. III, κέ, 36. — τοῦ συμποσίου, II, ις', 37. — τῆς πανηγύρεως, IV, α, 106. II, ε, 23. — τοῦ βίου, ιε, 6, 10.
- Ἐξέταζε (ὄν ἂν ἴδης) III, γ, 14. Ἐξεταζόμενος τὰ δόγματα, ϑ', 9.
- Ἐξευτονῶν (οὐκ) IV, α, 147.
- Ἐξηγεῖσθαι τὴν λέξιν, II, κά, 11. — λεξείδια, III, κά, 8. — τὸν Χρύσιππον, I, ις', 13. — τὸ βούλημα τῆς φύσεως, 15. — τὰ σημεῖα, II, ζ, 3. I, ις', 21. Ἐξηγητῆς τῶν ἔργων τοῦ θεοῦ, ς', 20. — τῆς φύσεως, ις', 16. — τῶν νόμων τῆς φύσεως, IV, γ, 12. — τῶν σπλάγχχνων, I, ις', 20. — ἀλλοτριῶν δογμάτων, II, ϑ', 14.
- Ἐξῆς (τὸ), I, ς, 28. Τῷ ἐξῆς λόγῳ, 22.
- Ἐξιώσει (ὁ χαλκεὺς) τὸ σιδήριον, IV, ιά, 13.
- Ἐξίς (ἢ ἐν βιβλίῳ), I, δ, 22. — καὶ δύναμις, II, ιή, 1, 5, 7. Ἐθρεψάς σου τὴν Ἐ., III, κέ, 8. Ἀνατρέπει μου τὴν Ἐ., IV, δ, 25.
- Ἐξιστάναί. Ὅν οὐκ ἐξίστησιν οὐδέν

- τῶν ἀπροαιρέτων, I, ιή, 21.
 Τί μ' ἐκστήσει; ζ', 29. Τὰ ἐξι-
 στάνατα, II, ις', 24. Εἰς ἴσθηκας,
 ὠχρίακας, III, β', 10. Εἰς ἴστα-
 σθαι II, ι, 7. ις', 22. κβ', 6. IV,
 ζ', 18, 35. — τῶν ἀλλοτρίων,
 III, κβ', 102. Ἐκατῆναι, IV,
 ή, 26. Εἶτα οὐκ ἐκστήση, α,
 107.
 Εἰς ὁμοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς, II, ιδ',
 12.
 Εἰς ὁρμησάν (τὸ) σε, I, ιά, 27.
 Εἰς ὁρχεισθαι τὰ μυστήρια, III,
 κά, 13, 16.
 Εἰς οὐσίαν (εἰς ἐμέ οὐδεῖς) ἔχει, IV,
 ζ' 16.
 Εἰς οὐβρίζειν, IV, ή, 38.
 Εἰς ὦ (οὐκ) που δεῖ ζητεῖν τὸ αἰ-
 τιον, I, ιά, 28. — ἐστίν, III,
 κβ', 14. — τούτων τῶν λόγων;
 II, ις', 2. Τὰ ἔξω, IV, δ,
 23. II, β', 25. ε, 4. III, ι, 16.
 IV, ιβ', 15. Ἴν' ἔξω μου τὸν
 ἐγκέφαλον βάλῃ, II, ις', 23. —
 βλέπεις, III, β', 13. — οὐ κέ-
 χηνε, I, κά, 1. — νενευκῶς,
 III, ιβ', 16. — τῶν λογαρίων,
 II, ι, 30.
 Εἰς ὠθεῖν, IV, ιβ', 2.
 Εἰς ὠτάζειν, IV, α, 106.
 Εἰς παγγέλλεται (τούτων οὐδέν) φι-
 λосоφία, I, ιε, 3. Τί Ε. ἐν λόγῳ;
 ζ', 5, 9. Οὐκ Ε. φιλοσοφία τῶν ἐκ-
 τός τι, ιε, 2. Ἡ ἀρετὴ ταύτην
 ἔχει ἐπαγγελίαν, δ', 3. Τίς Ε.
 ὀρέξεω; III, κγ', 9. — ἡ τοῦ
 φιλοσόφου, IV, ή, 6. Πληροῦ-
 μεν τὴν Ε., III, κγ', 10. Ἀν-
 θρώπου Ε. πληρῶσαι, II, ς', 1.
 Εἰς παγε τὸν κανόνα, III, γ', 15.
 Εἰς πάγουσι, μηδέν ὄφελος εἶναι,
 IV, ή, 9.
 Εἰς παγρυπνεῖν ταῖς φαντασίαις, IV,
 γ', 7.
 Εἰς παεισθίντες (κατακληθθέντες
 καὶ), II, ή, 12. Ζ. Εἰς παοιδή.
 Εἰς παθλον, III, κδ', 51.
 Εἰς παῖνος (εἰ δ' ἔστιν) ἐκεῖνο III,
 κγ', 24. IV, ζ' 29.
 Εἰς παίρειν, I, ή, 8. II, ή, 15.
 Τὰ ἐπαίροντα, III, κς' 35.
 Εἰς παίρεισθαι, I, ιά, 28. II, ιά,
 22. III, ζ', 7. Οὐκ ἐπαρθήση;
 I, γ', 2. Εἰς παῖρόμεθα, II ς', 22.
 Εἰς πῆρται, ις', 16. Εἰς πηρμένος,
 I, ή, 10. Εἰς παίρεται, IV, α,
 22. Εἰς παῖρόμενος, δ' 35.
 Εἰς παίτης κυνικός, III, κβ', 89.
 — γέρων, κς', 6.
 *Εἰς παλείπτως, σελ. 371.
 Εἰς ΠΑΜΙΝΩΝΔΑΣ, III, κβ', 78.
 Εἰς παμφοτερίζειν, II, ς', 20. Οὐ-
 δεῖς ἐπαμφοτερίζων δύναται
 προκόψαι, IV, β', 4. Εἰς παμ-
 φοτερισμός, IV, β', 5. Εἰς παμ-
 φότερα, ι, 25.
 Εἰς παναγνώσκων, I, ι, 8. δ',
 14.
 Εἰς πάναγκες, II, κ', 1.
 Εἰς πανίστασαι (τι); II, κ', 9.

- Ἐπανορθοῦν τὴν προαίρεσιν, III, ε', 2. — ἑαυτὸν, IV, ι', 13. — τὸ παιδίον, III, ιθ', 5. — τὸν πατέρα, κς', 10. — ἐπειράτο, κδ', 66. Ἐπανόρθωσις τοῦ βίου, κά, 15.
- Ἐπάνω (οἱ θεοὶ σε) τούτου ἀφήκαν, I, ιβ', 32.
- Ἐπαοιδῆ, I, κς', 9. Ἐπαοιδὸς, III, κδ', 10, 89.
- Ἐπαρίστεροι ἀσκηταὶ, III, ιβ', 11.
- Ἐπαρχία, III, γ' 12. IV, α', 55. 62. δ', 47. ζ', 21.
- Ἐπαυξάνειν τὴν ἀκρασίαν σου, II, ιή, 6.
- ἘΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ, I, α', 20. ιθ', 19. κς', 11 (σελ. 300).
- Ἐπειτα, συγχ. τῶ Ἐπὶ τίνα, II, κς', 7.
- Ἐπεὶ τοι, II, ιή, 30. IV, α', 60. ιά, 21, 31.
- Ἐπείγειν, I, ις', 4. Ἐπείγοντα, κς', 14. Τόπος ἐπειγῶν, III, β', 3. Χρειῶν ἐπειγουσῶν, κδ', 12. Τὸ ἐπειγμένον, IV, α', 84.
- Ἐπειμι, Ζ. Ἐπιόν.
- Ἐπεκθύεσθαι, II, ζ', 9.
- Ἐπεξέρχεσθαι, I, ις', 15.
- Ἐπέρχεσθαι. Οὐκ ἐπέρχεται μοι, II, ις', 22. Ἐπῆλθέ σοι ἐμὲ ἀποκτείνει, ιε', 12. Ἐπέρχεται μοι ὕπνος, IV, α', 47. Ἐπέλωμεν, 128. Τὸ ἐπελθόν, I, ε', 10. Τὰ ἐπελθόντα μοι, II, κά, 11.
- Ἐπεσθαι θεοῖς, I, ιβ', 5. κ', 15.
- Ἐπευφημῶν τὸν ἡγεμόνα, III, κς', 29.
- Ἐπεύχεσθαι, IV, α', 122.
- Ἐπέχειν (πρὸς τὰ ἀθλητά), I, κή, 2. ζ', 5. III, γ', 2. Ἐφέξει κατὰ φύσιν, II, κδ', 19. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπισχεῖν, I, ιή. 1. Ἐπέχεσθαι ὑπὸ σκιάς, ιθ', 10.
- Ἐπί. Οἱ ἐπὶ κοιτῶνος, III, κβ', 15. IV, ζ', 1, 19. — μέρους, Ζ. Μέρους. Ἐφ' ἑαυτοῦ I, κθ', 36. III, ιγ', 7. — σεαυτοῦ, κά, 23. κς', 13. — ἑμαυτοῦ, 30. — πατρός, ιά, 5. — ἀδελφῶ III, ιά, 6. — οὐδενός, II, ή, 9. — ἀνδρός, III, α', 28. — Καίσαρος, II, ε', 20. Ἐφ' ἡλικίας III, α', 13. — ἀρίστω, 1. — θύραις, κδ', 55. Ἐφ' ἡμῖν, I, α', 7, 17. ε', 40. θ', 15. κβ' 10. κγ', 5, II, α', 6, 12. ιγ', 10. ιθ', 32. III, κς', 34. IV, α', 65, 129. — μωρῶ, IV, ζ', 35. — σοί, III, κς', 13. Ἐφ' ἐκάστοις, IV, α', 86. — τούτω, III, κδ', 78. — τίσι; ζ', 6. — τίνι; 7. — ἀργυρίῳ, IV, α', 139. — τί; 110. II, ή, 7, κδ', 19. — τὸ σκῆπτρον, IV, ή, 34. Ἐφ' ὅσον, ι 16. — πολὺ, II, ιθ', 2. — πλέον, I, ή, 7. — θύρας, III, κδ', 44, 49. IV,

- ζ', 19. — αὐτὸ τοῦτο, I, κθ', 38.
- Ἐπιβάθρα, I, ζ', 22, κέ, 29.
- Ἐπιβαίνειν, I, κέ, 24.
- Ἐπιβάλλει (ὡς), II, έ, 29. — σοι τοῦτο, III, κβ', 6. Ὁ ἐπιβάλλων, β', 5. Ἐπιβάλλειν ἑμαυτῷ, I, κς', 5. Ἐπιβάλλεσθαι, 16. II, ιζ', 36. III, κβ', 2. IV, ά, 74. ιά, 6. II, κδ', 19.
- Ἐπιβλέπειν, III, ιγ', 12. — τινί, 8.
- Ἐπιβοῶν, IV, ά, 14. — σοι, III, κγ', 10.
- Ἐπιβολή, I, ιβ', 8. κς', 8. II, ιζ', 29. ιθ', 34. κά, 2 (σελ. 304). — ἀτελής, III, κβ', 104. — τᾶλλα τὰ ἀνθρώπινα ἔργα, IV, ς', 18. — πρόθεσις ὄρμη, 26. II, ιθ', 29. III, έ, 18. IV, ή, 19.
- Ἐπιβουλεύεσθαι, IV, ά, 160.
- Ἐπιγέννημα, III, ζ', 7 (σελ. 373-374).
- Ἐπιγινώσκειν τὸν εὐεργέτην, I, ς', 42.
- Ἐπιδεικνύειν, IV, ιά, 22. — τὴν χρεῖαν, II, ιθ', 5. — τὰ θεωρήματα, III, κς', 13. — τὸν ζυγὸν, 17. Πάθη ἐπιδεικνύμενα, I, δ', 26. Ἐπιδείκνυσθαι τὰ θεωρημάτια, II, κά, 17. Ἐπιδεικτικὸς χαρακτήρ, III, κγ', 33. Ἐπιδεικτικῶς, 1.
- Ἐπίδεσμος (ὁ), Ἐπίδεσμα (τὸ), I, ιή. 19. (σελ. 316).
- Ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἐπιθυμίαις, IV, θ', 14. — εἰς καλοκαγαθίαν, I, ή, 5. — τὸ σκελύδριον, ιβ', 24. — τὴν φαντασίαν (γρ. τῆ φαντασίχ), III, κδ', 85. (σελ. 400).
- Ἐπιδικαζόμενος τῆς βασιλείας, III, κβ', 99.
- Ἐπιθαρρῶειν, III, κβ', 18.
- Ἐπιθειάζειν, IV, ά, 108.
- Ἐπίθετος (ὀσμὴ ἔξωθεν), IV, ιά, 18. Σχέσεις ἐπίθετοι, II, ιθ', 8. III, β' 4. IV, ή, 20.
- Ἐπιθύειν, I, ιθ', 24.
- Ἐπιθυμίας (μετ'), πλουτεῖν. — ἄρχειν, — καλῆ συγκαθεύδειν, IV, θ', 5.
- Ἐπικάρπιος, I, ιθ', 12. κβ', 16.
- Ἐπικλᾶν, III, κς', 33.
- Ἐπικλωθουσῶν (τῶν Μοιρῶν) σου τὴν γένεσιν, I, ιβ', 25.
- ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, I, κ' 17. II, θ', 19. κ', 6. κβ', 21. κγ', 21. III, ζ', 12. Ἐπικούρειοι, II, ιθ', 20, 22. III, ζ', 19. κδ', 38. Συνεπικούρειοι, II, κ', 12.
- Ἐπικραυγάζειν, IV, ά, 19. δ', 31.
- Ἐπικρίνειν, I, κ', 18.
- Ἐπικροτεῖν, I, κθ', 31. IV, ά, 108.
- ἘΠΙΚΤΗΤΟΣ, I, ά, 10. β', 29, 36. ζ', 32. θ', 29. II, ιή, 17. III, ά, 12, 36. θ', 12, 14.

- Ἐπιλαμβάνεσθαι, III, κδ', 75.
 Ἐπιλέγειν τοῖς ἀπροαιρέτοις, III, ις', 15.
 Ἐπιλείπουσιν (οὐκ) αὐτοὺς τροφαί, I, ς', 8.
 Ἐπιλογίζεσθαι, IV, α', 163. Εἰς ἐπιλογισμὸν ἐρχόμενον, II, ι', 11. Ἐπιλογιστικός, 3. Ἐπιλογος, β', 7, 17.
 Ἐπιμελείας (διὰ πάσης) ἔχει αὐτοῦς, II, κδ', 23. Πρόθεσις ἐπιμελής, ή, 29. Ἐπιμεμέλησαι αὐτοῦ, ιβ', 23.
 Ἐπιμύνηα (τά), II, ζ', 8 (σελ. 340).
 Ἐπινεύειν τοῖς ἐναργέσι, I, ε', 3. — τῷ ἀληθεῖ, ις', 22. κή, 2. II, κς', 3. III, γ', 2.
 Ἐπινοεῖν, I, ζ', 27. κγ', 1. ιά, 40. — τινά, II, ις', 36. Ἐπίνοια ὁμοειθεῖς, I, ιδ', 8.
 Ἐπιὸν (εἰς τὸ) II, κά, 9 (σελ. 358).
 Ἐπιπηδᾶν. Ζ. Δοξάριον.
 Ἐπιπίπτειν (ἢ πόλις) μοι μέλλει, II, ις', 23. Ἐπιπίπτοντες τοῖς αἰσθητοῖς, I, ς', 10. Λίθος ἐπιπεσῶν, III, κς', 3.
 Ἐπιπλέκειν. Ἐπιπεπλεγμένα τῷ θεῷ, I, ς', 5. Ἐπιπλοκή πρὸς τὸν θεὸν, II, ιδ', 27.
 Ἐπιπλέον, Ζ. Ἐπί.
 Ἐπιπληκτικὴ χώρα, III, κά, 19.
 Ἐπιπλοκή. Ζ. Ἐπιπλέκειν.
 Ἐπιποθεῖν, III, κδ', 86 (σελ. 400, 437).
 Ἐπιπολὺ, Ζ. Ἐπί.
 Ἐπιρρέπῳς ἔχων πρὸς τὸ κυνίζειν, III, κβ', 1.
 Ἐπιρρώννυντος (οὐδέποτε δεήση τοῦ), III, κδ', 115.
 Ἐπισείειν τὴν κεφαλὴν, I, κβ', 18.
 Ἐπισκέπτεσθαι, I, ι', 10. ιβ', 4. Ἐπεσκεμμένος, 7.
 Ἐπισκοπήσομεν (οὐδὲν ἄλλο), I, ιά, 38.
 Ἐπισπᾶν, I, ιβ', 35.
 Ἐπίστασις, IV, α', 135. Ἐπιστάτης, III, ιέ, 3. IV, δ', 31.
 Ἐπιστήμη τοῦ βίου, IV, α', 63. — ἡ περὶ βίου, 118. — καταφρονητικὴ τῆς ἀγνοίας, ιβ', 14.
 Ἐπιστολή, I, ς', 28, 33. Ἐξ ἐπιστολῶν, III, κδ', 24.
 Ἐπιστρέφειν τὴν ναῦν, IV, γ', 5. — τὰς γυναῖκας, ς', 7 — τοὺς πολλοὺς, III, κβ', 88 (σελ. 394) — ἐπ' ἐμυτὸν, IV, δ', 7. — ἐφ' ἑαυτοὺς, III, κβ', 39. — κατὰ σαυτὸν, κδ', 106.
 Ἐπιστρέφεσθαι, κβ', 3. — ἐπὶ τὴν προαίρεσιν τὴν ἑαυτοῦ, I, δ', 18. — ἐφ' αὐτὸν, III, κγ', 16. — εἰς αὐτὸν, 37. — ἐπιστρέφεσθαι τινός, I, κς', 13. κς', 48, 54. — ὑπ' οὐθενός, II, κ', 33. Ἐπιστροφή ἐφ' αὐτὸν, III, ις', 15. Ἐπιστρόφως ἔχειν τῆς ὀρέξεως, IV, α', 81.
 Ἐπισύρειν. Ἐπισεσυρμένον, II, ε', 2, IV, δ', 46.

- Ἐπισφαλῆς (δύναμις), III, ιγ', 20.
 Ἐπιτάσσεσθαι, III, κς', 31. IV, α', 17.
 Ἐπιτείνονται (αἱ δυνάμεις), II, ιη', 7.
 Ἐπιτευκτικῆ. Ζ. Ἐπιτυγχάνειν.
 Ἐπιτηδειότης καὶ προχειρότης, III, κά, 18. Ἐπιτήδευμα, κγ', 5. κς', 28.
 Ἐπιτροπή, IV, ζ', 21. Ἐπίτροπος, I, ιδ', 12. κθ', 37. III, δ', 4. ιέ, 12. IV, δ', 39. — τῆς Ἠπείρου, III, δ', 1.
 Ἐπιτυγχάνειν, II, ς', 8. ιζ', 12. IV, ς', 28, 38. θ', 7. Τῷ ἐπιτυχόντι, ιγ', 6. Ἐπιτευκτικὰ (ὄρεξις), III, ιβ', 5. IV, α', 1.
 Ἐπιφαίνειν. Ἐπιφανής, IV, ς', 4.
 Ἐπιφέρειν, I, δ', 8. Τὸ ἐπιφερόμενον, ζ', 16, 19. Ἐπενεχθῆναι, IV, α', 61. Τὰ ἐπιφερόμενα, II, ις', 12.
 Ἐπιφοιτῶν ἀνθρώποις, III, κβ', 69.
 Ἐπιφυήσονται, IV, ε', 23 (σελ. 419.)
 Ἐπιφωνημάτια, III, κγ', 31 (σελ. 396).
 Ἐπίχαρι (ἔχει τι), II, ιδ', 3.
 Ἐπιχείρημα, I, ή, 1. II, κ', 28.
 Ἐπιψελλίζειν, III, κβ', 8.
 Ἐπιψηφίζειν, II, ιβ', 5. κς', 6. IV, α', 16¼.
 Ἐπόπτης, III, ιά, 6.
 Ἐποχῆ (έν), I, δ', 11.
 Ἐρᾶν. Ἐρώμενος, II, κβ', 17. Ἐρωμένη, I, κή, 24. IV, α', 17.
 Ἐργάζεσθαι (τῷ σώματι), IV, α', 35. Ἔργον, I, δ', 11. — ψυχῆς, IV, ιά, 6. — τοῦ φιλοσοφοῦντος, II, ιδ', 7. — ἔργῳ οὐ καινωνεῖ, IV, ς', 30. ι, 24.
 Ἐρεθίζειν, II, ιη', 9. κγ', 13. Ἐρεθιστικά, ιη', 14.
 Ἐρημία, I, ιβ', 20. II, κβ', 28. III, ιγ', 1. IV, δ', 25. ιά, 16. Ἐρημος, III, ιγ', 1.
 ἘΡΙΝΝΥΕΣ, II, κ', 17.
 ἘΡΙΦΥΛΗ, II, κβ', 32.
 Ἐρμαιον, IV, α', 163.
 ἘΡΜῆΣ, III, α', 39. Ἐρμοῦ ραβδίον, III, κ', 12.
 Ἐρχεσθαι, II, ζ', 10. — εἰς ταῦτόν, I; ιβ', 10. — εἰς σαυτόν, III, α', 15. — ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ, κδ', 103. Ἐλληλυθῆναι, I, α', 4. ζ', 12. κέ, 4. II, ιά, 3. III, ιέ, 1.
 Ἐρωτᾶν, II, ιη', 18. Ἠρωτῆσθαι, ιθ', 1. I, ζ', 1. III, κά, 10. Ἐρωτήματα σοφιστικά, ή, 1.
 Ἐσθῆτα (ἦν θέλεις) περιθεῖς, II, ις', 42.
 Ἐσθίειν συντάξεις, I, κς', 16. Ἐσθιε καὶ πίνε, II, κ', 10.

- Ἐποπτρον, II, ιδ', 21. — λάβε, III, κβ', 51.
- Ἐσπευσμένως ἔχεις, I, κ', 12.
- Ἐσωθεν, I, ιη', 19. II, η', 14. — και ἐκ πάθους λέγειν, IV, α', 57.
- ἘΤΕΟΚΛΗΣ και ΠΟΛΥΓΝΕΪΚΗΣ, II, κβ', 13. IV, ε', 29.
- Ἐτεροδόξων (τὰ τῶν) δόγματα, II, ς', 19.
- Ἐτεροκλινῶς ἔχω πρὸς ἡδονήν, III, ιβ', 7.
- Ἐτερον τρόπον πάσχουσι, II, ιε', 4.
- Ἐτι (πῶς) χρησεται τις αὐτῷ; I, ε', 2. Τί ἔτι, III, ιη', 4. Τοῦτο ἔτι και, I, ε', 5. II, ις', 26.
- Ἐῦ σοι γένοιτο, II, ε', 30.
- Ἐυαρεστεῖν, I, ιβ', 8. II, κγ', 29, 42. Εὐαρέστως, I, ιβ', 21. Εὐαρεσσότερον, IV, α', 48.
- Ἐυγνωμόνοις ἐσθίειν, I, ιγ', 1. Εὐγνωμοσύνη, II, ι, 9. ε', 16. Εὐγνωμον (τὸ), III, κ', 11.
- Ἐυδαιμονεῖν, III, κδ', 17. Εὐδαιμονία, αὐτόθ. Εὐδαιμονικόν, κ', 15. κβ', 26, 39. Εὐδαιμόνως διάγειν, κδ', 16.
- Εὐδία, II, ιη', 30.
- Εὐδοκιμεῖν, III, ς', 9. Εὐδοκίμησις, II, β', 7.
- Εὐδοξία, I, ιε', 3. — φόβος ἐστι μαινομένων ἀνθρώπων κδ', 6.
- Εὐεπηραστοτάτων (ἀπὸ τῶν) ἀρχόμενος, IV, α', 111.
- Εὐεργέτης, I, ς', 42.
- Εὐεργός. Ζ. Ἐντονος.
- Εὐηνίως (κούφως και) ζῆν, IV, ζ', 12.
- ΕΥΗΝΟΣ, IV, ς', 6 (σελ. 429).
- Εὐθυμεῖν, I, α', 22. Εὐθυμος, IV, ια', 22.
- Εὐθύς, I, ι, 8. ιθ', 2 (σελ. 317). II, η', 20 (σελ. 341). ς', 2. ις', 22. ις', 11. III, γ', 14. ιθ', 4.
- Εὐκοσμία, IV, γ', 9.
- Εὐκταῖον, II, κ', 12.
- Εὐλάβεια, II, α', 3, 7. ιβ', 12. Εὐλαβεῖσθαι, α', 12. — τὰ προαιρετικά, 29. — ἐν τοῖς προαιρετικοῖς, 40. Εὐλαβούμενος, IV, ιγ', 4. Τὸ εὐλαβές, II, α', 2, 11. Εὐλαβῶς, α', 29. III, ις', 3, 9.
- Εὐλογιστεῖν, II, κγ', 35. Τὸ εὐλογιστον, I, ια', 17. Εὐλογίστως, III, β', 2 (σελ. 413-414).
- Εὐλογον, I, β', 1-7. Εὐλογώτερον, IV, ς', 25, 28. Εὐλόγως, III, α', 11. ζ', 7. γ', 21.
- Εὐλυτος συλλογισμός, I, κς', 34. Εὐλυτα, IV, α', 153.
- Εὐμάρεια, II, β', 2.
- Εὐμεταπτώτως, II, κβ', 8.
- Εὐμορφότατοι (οἱ), IV, ι, 36. ια', 19.
- Εὐοδεῖν, II, ιγ', 12.
- Εὐπατρίδης, IV, ια', 23.

- Εὐπειθεία, II, ι, 8. IV, α, 159. Εὐπειθῶς, 95. Εὐπειθής, III, ιβ', 13.
- Εὐπλοεῖν, III, β', 18 (σελ. 370).
Εὐπορεῖν προφάσεως, III, κδ', 62
Εὐπρέπειαν προσλαμβάνειν, I, η, 7.
- Εὐρεσιλογία, II, κ', 35.
- ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, I, κη, 7, 32. II, ις', 31.
- Εὐρίσκειν, I, ζ', 2. — φαγεῖν, III, ιθ', 5. Εύρειν, II, ις', 47.
- Εύροεῖν, I, α, 22. II, ιθ', 29. III, ι, 10. ιδ', 8. ις', 9. κ', 14. IV, α, 46. δ', 22, 37.
- Εὔροια, I, δ', 3, 28. II, ις', 47. ιη, 28. IV, α, 34. δ', 4, 39. ς', 35. Εὔρουν, ζ', 9. I, δ', 1. III, κβ', 26. Εὐρώως, I, δ', 27. III, κβ', 45. Εὐρούστερον διάγω, IV, ια, 23.
- Εὐρυθμία, II, ε, 16. Εὐρύθμως, 20.
- ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ, II, ις', 44. III, κβ', 57. κς', 32.
- Εὐστάθεια, II, ε, 9. III, κδ', 79. κς', 13. IV, γ', 7.
- Εὐσταθεῖν, III, κ', 14. κβ', 72. IV, α, 46. ὄψει ὡς εὐσταθῶ, I, κθ', 61. II, ε, 17. ς', 5. III, γ', 19. θ', 17. ι, 10. Τὸ εὐσταθές, II, ε, 2. Εὐσταθῶς, 7. III, ιη, 6.
- Εὐστοχεῖν, I, κς', 2. II, α, 10. IV, ς', 26.
- Εὐσχημονεῖν, III, κβ', 59. IV, ιβ', 2. Τὸ εὐσχημον, 6. α, 163. Αφεις τοῦ εὐσχήμονος, ια, 25.
- Εὐσχολεῖν, III, β', 16. θ', 19. κγ', 29. IV, ιγ', 18. — ἀναγνῶναι, IV, θ', 2. Εὐσχολία, ζ', 39.
- Εὐτακτεῖν, III, ιε, 3. Εὐτάκτως, κδ', 95. II, ιδ', 26.
- Εὐτελές παιδισκάριον, IV, α, 21 (σελ. 404).
- Εὐτονία, II, ιε, 8.
- Εὐτυχεῖν, I, κη, 30. II, ια, 5. κγ', 29. — διὰ πάντας, III, κδ', 63. Νοσοῦντα καὶ εὐτυχοῦντα, II, ιθ', 24. Εὐτύχημα, IV, ι, 9. Εὐτυχής, III, κδ', 58, κέ, 3. IV, ι, 13. Εὐτυχία καὶ δυστυχία, III, κβ', 84. Ἄγων ὑπὲρ εὐτυχίας, κέ, 3. Ὡ μεγάλης —, I, δ', 29. Εὐτυχῶς, III, κα, 12.
- Εὐφημεῖν τὸ θεῖον, I, ις', 15. Ἄνθρωπος εὐφήμει, III, ε, 15.
- Εὐφημία, II, ι, 8.
- Εὐφραίνεσθαι, III, κέ, 2.
- ΕΥΦΡΑΤΗΣ, III, ιε, 8. IV, η, 17.
- Εὐφυής, I, θ', 18. κθ', 34. II, ς', 23. III, ς', 9. κγ', 14. IV, ι, 3. Τὸν ταῖς ἀληθείαις εὐφυᾶ, II, ις', 17. Τοὺς ἵππους τοὺς εὐ-

- φυεῖς, κδ', 28. Ἀεὶ τῶν εὐφυε-
σέρων ἔχομαι ς', 9. ι, 6.
- Εὐχαριστεῖν, II, ζ', 9. IV, δ',
18. — τῷ Θεῷ, I, δ', 32. ς',
2. ι, 3. ιβ', 52. ιθ', 25. —
ἐπὶ τούτοις, I, ς', 2. II, ζ',
9. — ὑπὲρ τούτων IV, α', 105.
- Εὐχάριστος, I, ις', 7. II, κ',
32. IV, α', 106. — πρὸς τὸν
Θεὸν, ε', 35.
- Εὐχесθαι, I, ιά, 38. — τοῖς
θεοῖς, α', 13.
- Εὐχρηστία, I, ς', 2. — τῆς ὀρα-
τικῆς δυνάμεως, II, κγ', 2.
- Εὐχρηστα ἦν πρὸς τοῦτο, I,
ς', 36.
- Ἐφαρμογή, I, κβ', 2. — ἀκατάλ-
ληλος, II, ιά, 8. Ἀπέπεσε τῆς
Ε. IV, α', 45. Ἐφαρμοστέον,
II, ις'. Ἐφαρμόζειν, I, β', 6.
κβ', 7. II, ιά, 4, 7, 10, 12,
IV, α', 41, 44.
- Ἐφεκτικῶς κινεῖσθαι, I, ιθ', 7.
- Ἐφέλκυσαι βρόγχον ψυχροῦ, III,
ιβ', 17.
- Ἐφεις τοῦ εὐσχήμονος, IV, ιά,
25.
- Ἐφessos, πόλις, IV, ε', 37.
- Ἐφέστιοι θεοὶ, σελ. 315.
- Ἐφήβαρχος, III, α', 34. ζ', 19
(σελ. 374).
- Ἐφιστάναι καὶ Ἐφιστάνειν, I, κς',
16. II, ιη', 31. κά, 8. IV, α',
98. — τῇ θεῖα διοικήσει, III,
- ιγ', 8. Ἐφίσταται θεάτρῳ, I,
κθ', 62. Ἐπέστη, 59.
- Ἐφοδεύειν, II, κά, 17, 19.
III, κδ', 78. IV, δ', 14.
- Ἐφόδιον, III, κά, 9.
- Ἐφορᾶν, I, ιθ', 1, 9. II, ή, 14.
III, κδ', 13. — εἰς τὸν Θεὸν,
II, ιθ', 29.
- Ἐχειν ἔλασσον, III, ιέ, η. —
μηδὲν, II, ιθ', 21. — οὕτως
ἐλευθερίως, IV, α', 23. — πρα-
βατικῶς τῆς κοινωνίας, II,
κ', 14. — τινὰ διὰ πάσης ἐπι-
μελείας, κδ', 23. — τὴν ἐλεγ-
κτικὴν χώραν, III, κά, 19.
— τρίτην ἡμέραν τῆς ἀποχῆς,
II, ιέ, 5. — τὴν οὐσίαν τοῦ
ἀγαθοῦ, IV, ιγ', 24. Ἐχε σου
τὰ λεξείδια, II, α', 31 (σελ.
334). Ἐχесθαι, α', 3.
- Ἐχίς ἀντὶ ἀνθρώπου γέγονε, I,
κη, 9. IV, α', 127.
- Ἐῶθεν, I, δ', 20. — εἰς ἐσπέραν,
IV, α', 111.

Ζ.

- Ζευγνύειν, I, κθ', 37.
- ΖΕΥΣ πατὴρ ἀνθρώπων, III, κδ',
16. — ὑέτιος καὶ ἐπικάρπιος,
I, ιθ', 12. κβ', 16. — πα-
τρῶος, ὁμόγνιος, III, ια', 5.
— ἐν τῇ ἐκπυρώσει, ιγ', 4.
Περὶ τῆς πρὸς τὸν Δία κοινωνί-
ας βουλευόμενος, II, ιθ', 27.

- Τοῦ Διὸς υἱὸς εἶ, I, γ', 2.
 Ἀντιθήσω πρὸς τὸν Δ. III, κδ',
 24. Ζ. καὶ Ἄγειν.
 Ζηλοῦν τὸ ἡθὸς τενος, IV, ζ',
 29.
 Ζηλοτυπεῖν, II, ιζ', 26. ιθ', 26.
 Ζηλοτυπία, III, κβ', 61. IV,
 θ', 5. Ζηλότυπος, III, β', 3.
 Τὸ ζηλότυπον, II, κά, 7.
 Ζηλωτής, II, ιβ', 25. — Σωκρά-
 τους, I, ιθ', 5. II, ς', 26.
 III, ζ', 34. — Θεοῦ, II, ιθ',
 13. — τῆς ἀληθείας, III, κδ',
 40. Ζηλωτὸς, III, κ', 15.
 Ζημία, II, ι, 19. Ζημιῶσθαι,
 III, ζ', 36.
 ΖΗΝΩΝ, I, ιζ', 11, κ', 14. II,
 ιγ', 14. III, κά, 19. κγ', 32.
 κδ', 38. IV, η, 12. θ', 6.
 Ζητεῖν, III, ς', 4. IV, ά, 51.
 Παρὰ τῶν ἐζητηκότων, IV, ά,
 51. Ζητημάτιον, II, ις', 20.
 Ζυγὸς (ὁ), I, ιζ', 7. II, ιά,
 13. Οὐδὲ τοῦ ζυγοῦ ἄξιος, 22.
 Ἐπιδείκνυε τὸν ζυγὸν, III, κς',
 17. Κινεῖται ζυγῶ, II, κς', 7.
 Τὸ ζυγὸν, ιά, 22 (σελ. 344).
 Ζῶον (το λογικόν), I, β', 4, ι, 7.
 ις', 12. Τὰ ἄλογα —, II,
 η, 3.
- H.
- Ἡ (ποιπτέον) μήποτε, I, ζ', 16.
 Ἡ (τί ἄλλο), I, ά, 21. β', 22.
 III, ά, 6. Ἡ δῆλον ὅτι, I, β',
 30. ς', 33. θ', 3. Ἡ ὅτι IV,
 ζ', 2. Ἡ, εἰ ἄρα ὅτι, III, κβ', 8c.
 Οὐδὲν ἄλλο ἢ, II, θ', 14. ι, 29.
 Ἡ [ἀντι τοῦ Εἰ δὲ μή], I, ς', 11.
 κή, 17. III, κδ', 39. IV, ι,
 10, 21. Ἡ γὰρ οὐ; I, ιά, 19.
 III, ά, 3. Ἡ, διαzeugτικὸς [ἐλλεί-
 πων], II, κ', 31. III, γ', 3.
 θ', 16 (σελ. 358, 371).
 Ἡγεμονευούση (ἐν) πόλει, III, ζ',
 21. Ἡγεμονία (ἐν πολλῇ), κδ',
 36. I, κθ', 44. Ἡγεμονικόν (τὸ),
 I, ιέ, 4. κ', 11. κς', 15. II,
 ά, 39. ιή, 8, 30. κβ', 25.
 κς', 7. III, γ', 1. έ, 3. ς', 3.
 θ', 11. ι, 11, 16. ιέ, 13. κά,
 3. κβ', 19, 33, 93. IV, δ',
 43. έ, 4, 6. ζ', 40. ι, 25
 (σελ. 319). Ἡγεμῶν, II, ιγ',
 27.
 Ἡδεσθαι. Πρὸς ὀλίγον ἡσθεῖς, IV,
 θ', 4. Ἡδονὴν (οἱ τέλος ποιού-
 μενοι τήν), III, κδ', 37. —
 ὑποτάξαι, ζ', 28. Ἡδὺς ἀνθρω-
 πος, IV, β', 8. Ἡδὺ γὰρ ἐστὶ,
 III, κδ', 36.
 Ἡκειν προθύμως, III, ιέ, 1. —
 — ἐπὶ τὸ κυνίζειν, κβ', 67.
 Ἡκομεν ἔχοντες, II, ιά, 2.
 Ἡλιάζεσθαι, I, κέ, 27. IV, δ',
 21. Ἡλιος, I, ιθ', 11. III, κβ',
 22, 93. Ἡλίον πρόσθοδος καὶ
 ἄφοδος, I, ιθ', 4.
 Ἡλικίας (ἐφ'), III, ά, 13.
 Ἡμερος, II, κβ', 36. IV, έ, 17.
 — καὶ φιλόανθρωπος, III, κδ',

64. — τροφή, I, δ', 30. Ἡμερον ζῶον, II, ι', 14. IV, α', 120, 126. ε', 10. Ἡμερότης, II, ι', 15.
- Ἡμέτερον (μέρος τι), I, α', 12.
- Ἡμιτόνιον, II, ια', 2.
- Ἡπειρος, χώρα, III, δ', 1.
- ἩΡΑ, III, ιγ', 4.
- ἩΡΑΚΛΕΙΤΟΣ [Ἐπικτήτου φίλος], II, β', 17.
- ἩΡΑΚΛῆς, I, ς', 33. II, ις', 44. ιη', 22. III, κδ', 13. κς', 31. IV, ι, 10.
- Ἡρεμῆν τῇ διανοίᾳ, II, κα', 22.
- ἩΣΙΟΔΟΣ, II, ιη', 32.
- Ἡσυχάζων, II, ιη', 18.
- Ἡτᾶσθαι, II, ιη', 6, 31. κγ', 33. III, κδ', 70, 72. Ἡτᾶν, II, κβ', 6. III, ιβ', 11. ε', 6. Ἡττα, II, ιη', 6.
- ἩΦΑΙΣΤΟΣ, IV, η', 21.
- Θ.
- Θάνατος λιμῆν πάντων, IV, ι, 27. — οὐκ ἔστι κακόν, I, κδ', 6. IV, ς', 15.
- Θαῤῥαλίον, II, ιγ', 20. Θαῤῥεῖν (τὸ), II, α'. Ἄφετέ με Θαῤῥῆσαι, η', 25. Θαῤῥούντως, α', 1, 39. Θάρσος, 14. Θαῤῥαλέος, α', 2.
- Θαυμαῖζειν τὰ ἐκτός, I, δ', 26. II, ις', 11. — τοὺς πολλὰ κεκτημένους, I, ς', 20. — τὰς ὕλας, κς', 3. II, ς', 2. — τῶν μὴ σῶν, IV, α', 77. — τῶν γινομένων; ε', 8. — τὸ γινόμενον, I, κη', 28. Τοὺς θαυμαῖζεσθαι θέλοντας, I, κα'. Θαυμασμός τῶν πλουσίων, III, κς', 14. Θαυμασῶς, II, ις', 35. ις', 8. III, κγ', 24. Θαυματοποιός, III, ιβ', 1.
- Θεία, I, ς', 25, 27, III, κδ', 12. Θεᾶσθαι, IV, α', 104. Θεατής, I, ς', 19. — μεμψίμοιρος, IV, α', 108. Θεατὰς ζητεῖν, III, ιβ', 16. Θεάτρον, II, δ', 9. III, δ', 5. ς', 20.
- Θεῖον (τὸ), I, ιβ', 1. — πάντα ἐφορᾶ, ιδ', 1, 9. Ὑμνεῖν —, ις', 15. Πιστὸν —, II, ιδ', 13. Σὺ θεός εἶ, ις', 33.
- Θέλει οὐ θέλει, III, γ', 3. ς', 16. Θέλω τι, καὶ οὐ γίνεται, II, ις', 18. Ὡς σὺ ἠθέλησας, III, κδ', 96. Θέλει με θεός πυρέσσειν; καὶ γὰρ θέλω, κ. τ. λ., IV, α', 89, 99. Θελητὰ (τὰ μὴ), IV, α', 101.
- Θεμέλιον (τὸ), καὶ ὁ θεμέλιος, II, ιε', 8.
- Θεομαχεῖν, III, κδ', 21, 24. IV, α', 101. Θεομαχία, III, κδ', 24.
- Θεός. Τοὺς θεοὺς σοι, II, ις', 15. Τὸν θεόν σοι, III, ς', 19 (σελ. 355, 386).
- ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ, II, ις', 5.

- Θεοχέλωτος, II, ή, 14. III, α, 37. κβ', 2.
 Θεραπέυειν, I, ιζ', 4. ιθ', 4. IV, ή, 29. — τὰ ἔλκη, II, κά, 22. Θεραπέυεσθαι, 15. Πῶς θεραπευθῆ τὰ θλίβοντα, III, ιγ', 8. IV, ή, 31.
 Θερίζεσθαι, II, ς', 11.
 Θερμὸν ὕδωρ, I, ιγ', 2. III, κβ', 71. IV, ιά, 20. Θερμαὶ Νέρωνος, II, 16, 31. Θερμά (τά) σελ. 347.
 Θερμοπόλυι, II, κ', 26.
 ΘΕΡΣΙΤΗΣ, II, κγ', 32, IV, β', 10.
 Θεσσαλία, IV, α, 166.
 ΘΕΩΝ, II, β', 23.
 Θεωρεῖν, I, κέ, 27. Θεωρήματα, ζ', 29. III, ς', 2, 10. κά, 1, 23. κδ', 81. κς', 13. IV, ς', 16. ή, 24. ή. 11, 12., II, ιζ', 3. κά, 17, 20. κγ', 40, 43, 46. Θεωρημάτια, II, κά, 17. III, έ, 15. Θεωρητικὴ (δύναμις), I, α, 1. — φαντασία, III, κ', 1. Θεωρητικὸν (τὸ), I, α, 2. Θεωρία, ς', 21. β', 12. III, ις', 14.
 Θῆβαι, πόλις, III, κδ', 14, 100. Θηβαῖοι, II, κβ', 22.
 Θήπειν. Τί ἔτι τέθηπα; IV, ζ', 28.
 Θήραν (κατὰ) ἄπτεισθαι, II, ιά, 1 (σελ. 343), Θηρᾶσθαι, III, ιβ', 16.
 Θηριώδης, IV, έ, 1.
 ΘΗΣΕΥΣ, II, ις', 45.
 Θίδραξ. Ζ. Θριδαξ.
 Θλίβεσθαι, I, β', 4. κέ, 17. κς', 2. III, ιγ', 8. Θλίβειν, I, κέ, 26.
 ΘΡΑΣΕΑΣ, I, α, 26 (σελ. 300).
 ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΣ, IV, έ, 3.
 ΘΡΑΣΩΝΙΔΗΣ, IV, α, 19.
 Θρηνεῖν, I, κδ', 20. IV, έ, 15.
 Θριαμβεύειν. III, κδ', 85.
 Θριγκὸς, III, κς', 15.
 Θριδαξ ἢ Θίδραξ, II, ι, 9. III, κδ', 44, 48 (σελ. 342, 399).
 Θρυλλεῖται (ἄνω κάτω), III, ις', 7.
 Θύρα, I, ς', 20. κδ', 20. κέ, 18. II, α, 19. III, ή, 6. ιγ', 14. κβ', 34. Ἐπὶ θύρας πορεύεσθαι, κδ', 44, 49. — ἔρχεσθαι, IV, ζ', 19. Περὶ θύρας ὄφθητι, α, 177. Φιλοσόφου θύραν, II, ις', 34. Ἐπὶ θύραις στῆναι, III, κδ', 55. Θυρίς, II, ς', 6. Θυρωρὸς (ὁ), IV, ή, 33.
 Θύτης, I, ις', 18, 29.
 Θωπεύειν, III, κδ', 49.
 I.
 Ἰατρειὸν ἐστὶ τὸ τοῦ φιλοσόφου σχολεῖον, III, κγ', 30. Τὰ ἱατρικά, I, κέ, 32. Ἰατρὸς, II, ιέ, 15. — τῶν σφυγμῶν

- ἀπτόμενος ΙΙΙ, κβ', 73. ἰατροὶ
 . . . ἐν Ῥώμῃ, κγ', 27 (σελ.
 396).
- ἰδεῖν, Ζ. Εἶδειν.
- Ἰδιον (τὸ) μέρος, Ι, ιζ', 27. Ἰδια
 (τά), ιθ', 13. ΙΙΙ, κδ', 3.
- Ἰδιωτεύειν, ΙΙ, ις', 42. Ἰδιώτης,
 ΙΙ, ιβ', 2. ιγ', 3. ιδ', 2, 5.
 ΙΙΙ, ζ', 1. ιε', 13. ις', 3. ιθ',
 1. κβ', 87. κδ', 99. Ἰδιωτικά
 καθήκοντα, κβ', 69, 74. Σχῆμα
 ἰδιωτικόν, ΙV, ιγ', 5.
- ἱεροφάντης, ΙΙΙ, κά, 13, 16.
- ἱερωσύνη Αὐγούστου, Ι, ιθ', 26
 (σελ. 318).
- ἱεσθαι (ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους) τόπους,
 ΙΙΙ, κδ', 12.
- ἱζειν, ΙΙ, ιγ', 13.
- ἱκανὸς ποιεῖν τι, ΙV, ε', 36.
 ἱκανῶς ἴσμεν, ΙΙ, ις', 13.
- ἱλιάς, Ι, κή, 12. Ἴλιον, πόλις,
 ΙΙ, κβ', 22. ΙΙΙ, κβ', 7. ἱλιόθεν
 με φέρων, ΙΙ, ιθ', 12.
- ἱματίδιον, ΙΙΙ, κς', 36. ΙV, ς',
 4. ἱμάτιον, Ι, κέ, 30.
- ἱνα, Ι, κή, 31. κθ', 16. (σελ.
 328). ΙΙ, α', 1. ε', 16. (σελ.
 338). ς', 23. ΙV, α', 142. —
 ὕδωρ καταχέρη ΙV, ε', 33. —
 μὴ μωρὸς ἦ, α', 41. — πάθη
 (Σωκράτης οὖν) ταῦτα Ι, κθ',
 16. — μὴ ἴδη (οὕτω μωρὸς) ΙΙ,
- β', 16. — τὴν ἀρετὴν ὑπολά-
 βητε, ΙΙ, ιθ', 21.
- Ἰουδαῖοι, Ι, ιά, 12. κβ', 4. ΙΙ,
 θ', 20 (σελ. 342).
- Ἰππεύς, ΙΙ, ιγ', 22. Ἰππικὸς, κδ',
 28. Ἐφ' ἵππου δρόμος, ΙΙΙ,
 ιδ', 13.
- ἸΠΠΙΑΣ, ΙΙΙ, ε', 17.
- ἸΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, Ι, ή, 11. ΙΙ,
 ις', 8.
- ἸΠΠΟΛΥΤΟΣ, Ι, κή, 32.
- Ἰσθμια, ΙΙΙ, δ', 11.
- ἰσοδυναμοῦντα, Ι, ή, 1.
- ἸΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΙΙΙ, κγ', 20.
- Ἰσος τοῖς θεοῖς, Ι, ιβ', 27.
 Τὸ ἴσον ἔχειν; ΙV, ς', 36.
 Ποῦ τοῦτο ἴσον; ιγ', 14. Ἰσως,
 Ι, ιγ', 1.
- Ἰστάναι. Μετρησάτι τι ἢ στῆσαι,
 Ι, ις', 7. Ἰσταται (τὰ πρά-
 γματα), ΙΙ, ιά, 23. Ἐστησέ
 τινα, ΙΙΙ, κβ', 14. Ι, δ', 30. Ἴνα
 μὴ ὁ κόσμος ἴσθηται, ΙV, ζ',
 27. Ἰστάνειν, ΙΙΙ, κς', 17.
- ἱστορεῖν, Ι, ζ', 20. — τὴν πα-
 νήγυριν, ΙΙ, ιδ', 28. ΙΙΙ, ζ',
 1. ἱστορία, ΙΙ, ιθ', 5, 7,
 11. κά, 10.
- ἱσχαδοκάρυα, ΙΙΙ, θ', 22. ΙV,
 ζ', 22, 23. ἱσχάς, ΙV, ζ',
 24.
- ἱσχυρόν, ΙΙ, ιγ', 20.
- ἸΤΑΛΙΚΟΣ, ΙΙΙ, ή, 7.

Ἰταμόν, II, α', 11.
Ἰχθυευτικοὶ (κύνες), I, β', 34.

Κ.

- Καθαίρειν ἀδικίαν, II, ις', 44, 45. — τὰ ἀλλότρια, 45. — ἀδίκους ἀνθρώπους, I, ε', 32. — τὰ δόγματα, IV, α', 112. Καθαρὸν καὶ καθάριον, ιά, 3. Καθαριότης, ιά. Καθαρός, II, ιή, 19. III, κβ', 95. — αὐχμὸς, 89. Θεοὶ φύσει καθαροὶ, IV, ιά, 3. Καθαρώτερον τοῦ ἡλίου, III, κβ', 93. Καθαρότης ἢ ἐν ψυχῇ, IV, ιά, 5. Κάθαρσις, 8. Καθαρώς, I, κή, 10. Διαλύειν καθαρώτατα, III, κα', 7. Καθαρτής, κς', 32. *Καθαπτῶν (τὸν τράχηλον) III, κ', 10 (σελ. 386.). Καθεῖδρα, II, ι, 9. Καθέζεσθαι ὡς κεράμιον, I, β', 24. — ἐν γωνίᾳ, κθ', 55. Καθείμαρται, II, ε', 10. Καθελκόμεθα, I, α', 15. Καθεύδειν (ὑπὲρ τοῦ καθεύδοντα), IV, ι, 22. — ἀταραχώτερον, α', 47. Καθηγούμενα (τὰ), III, ιέ, 1. Καθῆκον, I, ζ', 1, 21. ιή, 2. κή, 5. II, ζ', 1. ιθ', 18. ιζ', 15. III, β', 2, 4. IV, δ', 16. Καθήξει, II, έ, 24. Καθήκοντα τρισσά, III, ζ', 25. — ἰδιωτικά, κβ', 69. Ἀπευθύνειν τὰ καθήκοντα, IV, ιβ', 16. Καθῆσθαι ἐνταῦθα, I, θ', 10. — ἐν γωνίᾳ, κθ', 36. — σπωμένους, α', 16. — τρέμοντας, I, ε', 38, — πενθοῦτας, 42. — κλαίουτας, θ', 19. — ἀκούοντα, ιά, 29. Κάθημαι καὶ στένω, κζ', 13. — εἰς τὴν γωνίαν, II, ιγ', 26. Κλαύσεις καθήμενος, ις', 33. κδ', 25. III, ιγ', 19. κδ', 8. IV, ι, 32. Κλαίων ἐκάθισας, III, κδ', 5 (σελ. 597). Καθήμενον ἐκπονεῖν ἕνα, I, η', 13. — τὰ θεωρήματα στρέφειν, III, κά, 23. Ἐν βόδς κοιλίᾳ καθήμενος, II, ις', 43. Καθίεναι πώγωνα, II, κγ', 21. IV, η', 15. — ἑαυτὸν, III, ιβ', 11. — εἰς τὸν ἀγῶνα, ε', 7. Οὐ τολμᾷ καθίεναι, IV, α', 91. Καθίζειν. Ζ. Καθῆσθαι. Καθιππάζεσθαι φιλοσοφίας, (σελ. 423). Καθιστάναι. Ἱερεῖς καθιστᾶσιν αὐτοὺς, II, κ', 27. Καθισταμένην ἔχειν τὴν ὕρεξιν, IV, α', 84. Καθολικός, II, β', 25. IV, δ', 29. ιβ', 7. Οὐδέν ἐστι καθολικὸν ἀληθές, II, κ', 2. Καθόλου, I, ιθ', 13. II, ιζ', 13. III, α', 3. ζ', 26. IV, α', 118. Ἐν τῷ καθόλου, I, ιβ', 14. ή, 8. IV, ιγ', 5, 23.

- Καθωσιωμένος (τοῖς τοῦ Θεοῦ πράγμασι), II, ις', 46.
- Καινόν, IV, ε', 8.
- Καιρὸν (παρά), III, κά, 14, 16.
- Καιρὸς ὡδῆς . . . παιδιᾶς, IV, ιβ', 17.
- Καίσαρ, I, ϑ', 7. ι, 5. ιθ', 17, III, ζ', 30. ϑ', 18. κβ', 55, 56. — εἰρήνην παρέχει, III, ιγ', 9. — αὐτὸν κατέκρινε, ή, 2. — κωδέκελλον ἔγραψε, ζ', 30. Ὀμνύειν ὄρκον τῷ Καίσαρι, I, ιδ', 15. — ὁ πάντων κύριος, IV, ά, 12. Νῆ τὴν Καίσαρος τύχην, 14. Καίσαρος σκυτεὺς, I, ιθ', 19. — μονομάχοι, κθ', 37. — ἐπίτροπος III, δ', 2. ιε', 12. — νόμισμα, γ', 3. Ὡ Καίσαρ, κβ', 55. Ἐπὶ Καίσαρος, II, ς', 20. Προσιέναι τῷ Καίσαρι, IV, δ', 9. Ὑπὸ τοῦ Καίσαρος τιμᾶται ζ', 21. Τὸν Καίσαρα, κακῶς λέγειν, ιγ', 5. Φίλον καὶ ἐπίτροπον τοῦ Κ. III, δ', 2. IV, ά, 8, 45, 95. δ' 5. Καισαριανοί, I, ιθ', 19 (σελ. 318). III, κδ', 117.
- Κακελπιστεῖν, IV, ε', 27.
- Κακία (ἀρετὴ καὶ), I, ιβ', 16. Ζ. Κακός.
- Κακοδαιμονεῖν, I, κέ, 13. II, κγ', 44. Κακοδαιμονία, ις', 18.
- Κακοδαίμων, IV, δ', 38.
- Κακοήθεια, IV, ή, 1. Κακοήθης, I, γ', 8. III, κέ, 8. Κακοηθί-
- ζεσθαι, ις', 4. IV, ς', 31. (σελ. 422).
- Κακόρυγχα παιδιά, III, κβ', 77 (σελ. 392).
- Κακός (οὐδείς δίχα ἀπωλείας καὶ ζημίας) ἐστι, II, ι, 19. — κακῶς τί ποτε ποιήσεις, III, ε', 3. Κακοὶ τραγωδοί, ιδ', 1. Κακά, II, ϑ', 15. Κακῶς, IV, δ', 2. ς', 20, 21. III, κγ', 28.
- Κακοστόμαχος, I, κέ, 15. IV, δ', 25. ή, 35.
- Κακόσχολος, II, ιθ', 15 (σελ. 335).
- Κακόχροος, IV, ιά, 18.
- Καλεῖν, II, δ', 8. Ἄν μὴ κληθῆ, ὀδυνᾶται, IV, ά, 48.
- ΚΑΛΛΙΚΛΗΨ, IV, ε', 3.
- Καλλωπίζειν (τὸ λογικόν), III, ά, 26. — τὰ ὀνομάτια, II, κγ', 14.
- Καλλωπίζεσθαι, IV, ιά, 33.
- II, ιθ', 19. Καλλωπισμὸς, III, ά. Καλλωπιστικὴ δύναμις, II, κγ', 14.
- Καλοκαγαθία, I, ή, 5. IV, ά, 164.
- Καλὸς (ὁ) καὶ ἀγαθός, I, ζ', 2. ιβ', 7. II, ι, 5. ιά, 25. ιή, 21. III, γ', I. κβ', 69, 87. κδ', 18, 95, 110. IV, ε', 1, 6. ή, 24. Τὸ καλὸν καὶ λίθον κινῆσαι δύναται, III, κγ', 19. Καλὴν γυναῖκα, ζ', 21.
- Καλὸν καὶ ἐνδοξον, II, κβ', 21.
- Καλῶς ἐστι, IV, ά, 48. ζ', 14. — σοι γένοιτο, I, κέ, 30. III, κ', 19. κδ', 97. Καλῶς θήσεις,

- IV, *ι*, 9. Καλῶς πυρέσσειν, III, *ι*, 13. — προσδέχασθαι τὸν θάνατον, *ι*, 13. Νοσήσεις καλῶς, *κς*', 37.
- ΚΑΛΥΨΩ, II, *ιθ*', 10.
- Κάμπτεσθαι, IV, *α*, 159.
- Κανών, I, *κη*, 28, 30. II, *ια*, 13, 15, 19. III, *γ*', 15, IV, *ι*, 3. *ιβ*', 12. Μέτρα καὶ κανόνας, II, *κ*', 21.
- Καπιτώλιον, I, *ζ*', 32. *ιθ*', 24.
- Καπνίζεσθαι, IV, *ι*, 27. Καπνὸν πεποίηκεν ἐν τῷ οἰκήματι, I, *κε*, 18, 20.
- Καρπιστής, III, *κδ*', 76. IV, *α*, 113, 146. *ζ*', 17 (σελ. 399).
- Κασσιόπη, λιμὴν, III, *ζ*', 3.
- ΚΑΣΣΙΟΣ, IV, *γ*', 12.
- Κατὰ (τί οὖν) σέ ἀγαθόν; II, *κ*', 36. Τὸ κατ' ἐμέ καὶ οὐ κατ' ἐμέ, I, *κη*, 5. *β*', 11. Καθ' ἡμᾶς, I, *ζ*', 19. Καθ' αὐτὸν (βλέπειν τὸ), 33. Κατὰ (ἐν τοῖς) σαυτὸν, III, *κβ*', 13. — *ιδίαν*, II, *ις*', 9. — *τί*, III, *ς*', 2. — *τοῦτο*, II, *κά*, 6. — τὸν εἰπόντα, *ζ*', 8. — *δοκιμασίαν*, I, *κ*', 8.
- Καταβάλλειν, II, *κγ*', 46. Πλήξας κατέβαλε, *δ*', 6. Καὶ σέ καταβαλοῦσιν, III, *κβ*', 99. Καταβολή, I, *ιγ*', 3.
- Καταγγέλλειν ἀγῶνα, I, *κθ*', 36.
- Καταγελᾶν, IV, *ιβ*', 14, 17. Κατάγελως, II, *ις*', 9.
- Καταγίνεσθαι, III, *β*', 6. *κς*', 14.
- Κατάγλωστος, II, *ις*', 20.
- Καταθλεῖν τὸν τόπον, II, *ις*', 31.
- Καταισχύνειν, II, *ή*, 21, 22.
- Κατακλάειν καὶ κατακλαίειν, I, *κγ*', 4. II, *ις*', 26. III, *ιγ*', 4. *κδ*', 77.
- Κατακλᾶσθαι, III, *κδ*', 58.
- Καταλαμβάνεις ὅτι ἐγρήγορας; I, *ε*', 6.
- Καταλείπειν ἀποκληρονόμον, III, *ή*, 2.
- Καταλήγειν, IV, *δ*', 14. Καταληκτικῶς, II, *κγ*', 46 (σελ. 364).
- Καταληπτῶν, καὶ ἀκαταλήπτων φαντασιῶν, IV, *δ*', 13. Φαντασία καταληπτική, III, *ή*, 4.
- Κατάληψις, IV, *δ*', 13.
- Κατάλληλος διεξαγωγή, I, *θ*', 9. — οὐσία, II, *ις*', 7. — φαντασία, *ιή*, 9. — πόα, *κδ*', 16. Κατάλληλον (τὸ), I, *κε*, 14. Τὰ κατάλληλα ἔργα, II, *θ*', 10. *ιή*, 1, 7. IV, *δ*', 17. Καταλλήλως, I, *κβ*', 9. II, *ια*, 10.
- Καταλύειν, III, *ι*, 7.
- Καταμαρτυρεῖν, IV, *α*, 139. *ή*, 32.
- Καταμύειν, I, *ιβ*', 30.
- Κατανοεῖν, Κατανοήσουσα, I, *α*, 4 (σελ. 299).
- Καταπατεῖν τὸν πλακοῦντα, IV, *ε*, 33.
- Καταπέμπειν, III, *κβ*', 56, 59.

- Καταπίπτειν, III, β', 15. Θεμέλιον καταπίπτων, II, ιε', 9.
- Καταπλήσσομαι τούς παρόντας, II, ιθ', 8. Οὐ κατεπλάγην τὸν δεινα, IV, δ', 18. Τὸ καταπλήττον τούς πολλούς, I, ιθ', 7.
- Κατάρα (ή), II, ς', 12.
- Καταρράκτης, σελ. 324.
- Κατάρροιοι, I, κς', 16 (σελ. 325).
- Καταρτίζειν, III, κ', 10.
- Κατάρχεσθαι, IV, ιγ', 5.
- Κατασήπονται (προσμείναντες) ὡς παρά ταῖς Σειρήσι, II, κγ', 41.
- Κατασαπῆναι, IV, ι', 20.
- Κατασκευάζειν, I, α', 17. ς', 35. ιθ', 13. II, ή, 18. κγ', 40, 42. III, ιε', 14. 63. — εἰκῆ, I, ς', 7, 9. Ἄν θέλῃς κατασκευάσω σοι, II, κ', 22. Κατασκευάσμα, ή, 21. ιθ', 26. — ἐλεφάντινον καὶ χρυσοῦν, ιθ', 26. Κατασκευή, I, ς', 7, 15, 17. II, ή, 20. ι, 4. κ', 23. III, ς', 10.
- Κατάσκοπος, I, κδ', 3, 6. — ὁ Κυνικός, III, κβ', 24.
- Κατάστασις (ή τοιαύτη) III, ς', 8. κβ', 69, 76. — ή πρότερον, κá, 23 — ἀβουθήτου III, ιγ', 1.
- Καταστέλλειν, III, ιθ', 5. κγ', 16. IV, δ', 10. ή, 17. ιβ', 6. Καταστολή, II, ι, 15. κá, 11 (σελ. 343, 359).
- Καταστρέφειν, II, β', 17. IV, δ', 4. Καταστροφή, ι, 17.
- Κατασφάττεσθαι, I, κή, 26.
- Κατατάσσειν, I, ιθ', 24. κέ, 10. III, á, 18. κδ', 114. Κατάταξις, IV, á, 53.
- Καταύστηρος, I, κέ, 15.
- Καταφθινεῖν τὴν κόμην, IV, ιá, 25 (σελ. 431).
- Καταφλεῖν τὴν χεῖρα, III, κδ', 49. IV, ζ', 23.
- Καταφιλοσοφεῖν, IV, á, 167.
- Καταφρονητικός, Ζ. Ἐπιστήμη.
- Καταψεύδεσθαι, III, κδ', 41.
- Καταψῶ τὴν κορυφήν μου, II, ιή, 17.
- Κατεξεργᾶν, III, ιγ', 23. κá, 6.
- Κατέχειν τούς στίχους, III, ι, 4. (σελ. 355).
- Κατηγορεῖν, III, κβ', 59. Κατηγορία, κγ', 24.
- Κατόζων σαντοῦ, IV, ιá, 16.
- Κατορθοῦν, I, ιζ', 14. κζ', 8. κή, 30. II, γ', 4. κγ', 28. κς', 1. III, θ', 2. Κατόρθωμα, II, κς', 5.
- Κάτω, Ζ. Ἄνω.
- Καῦμα (τὸ), I, ιή, 23. III, ιέ, 3. IV, á, 174. Καυματίσσει, I, ς', 26. III, κβ', 52.
- Κέλυφος (τὸ), I, κ', 17, κγ', 1 (σελ. 320).
- Κενός, II, ιθ', 8. — ἐφ' οἷς οὐ δεῖ ἐπαιρόμενος, IV, δ', 35. Κενὸν ή, 29. Κενῶς, II, ιζ', 6. Ζ. Κόμπος.
- Κεντεῖν, Ζ. Φουσημάτιον.

- Κεράμιον (καθεδεύεται ὡς), I, β', 24 (σελ. 302). Κεραμῖς, κή, 17. IV, ζ', 26.
- Κέρασον (σὺ πίε, σὺ), I, κέ, 8. Κερατίνης, σελ. 316.
- Κέρμα, II, ι', 14, 19. IV, ϑ', 9. Κερμάτιον, III, β', 81. ε', 3. IV, ιγ', 14.
- Κεφάλαιον, I, κδ', 20. III, κς', 38. Κεφαλαιῶδες (τὸ), II, ιβ', 9 (σελ. 344).
- Κεφαλαλεγεῖν, III, κέ, 7.
- Κῆπος Ἀδωνιακός, IV, ή, 36 (σελ. 427 — 428). Κηπουρός, III, κδ', 44.
- Κήρινοι ὑπολήψεις, III, ις', 10. Κήρινον μῆλον, IV, έ, 19.
- Κήρυξ, III, κά, 13. — τῶν θεῶν, κβ', 69. Κηρύσσειν, I, β', 26. IV, έ, 24.
- Κηφὴν, III, κβ', 99.
- Κιθαιρῶν, ὄρος, I, κδ', 16.
- Κιθαρίζειν, II, ιγ', 2. IV, ά, 63. Κιθαριστικὸς, III, ις', 5. Κιθαρωδός, I, κθ', 59. II, ιγ', 2. III, κγ', 5, 25. IV, ζ', 37.
- ΚΙΚΟΝΕΣ, ἔθνος, II, ιθ', 12.
- Κίναιδος, I, έ, 10. II, ι, 17. κ', 37. III, ά, 32. κδ', 38. IV, β', 9.
- Κινδυνεύειν, II, ς', 20, 21. Κινδυνεύει. I, ιβ', 12. Κινδυνεύεσθαι, III, κβ', 36. Τὰ ἴσα κινδυνεύεται, ιή, 7. IV, ή, 18. Κίνδυνος, II, ς', 21.
- Κινεῖν, I, ς', 10. III, κβ', 81. — ἀνέμους, II, κβ', 5. — προθυμίαν πρὸς τὸ φαγεῖν, κδ', 16. — πρὸς φιλοσοφίαν, 15. — τί κατὰ φύσιν, IV, έ, 5. — φθόνον, I, κδ', 13. Τὸ κινήσαν σε, ιά, 27. Κινεῖσθαι λείως ἢ τραχέως, II, ά, 19. — αἰσθητικῶς, I, ιθ', 7. — ἀμπελικῶς καὶ ἐλαϊκῶς II, κ', 18. — πρὸς τὸ ἀγαθὸν κ. τ. λ., III, γ', 2. — πρὸς φιλοσοφίαν, IV, ή, 34. ιά, 25. Κινηθῆναι τὸν Θεοσίτην, II, κγ', 32. Προσέχω . . . πῶς κινουῦνται, IV, δ', 7. Εἰ οὐ κινῆ ἐφ' οἷς πρότερον, 46. Κίνησις, II, κ', 19.
- Κινύμενος, I, ιβ', 3.
- Κιρκήσια δοῦναι, IV, ι, 21. Κίρκος, III, ις', 14 (σελ. 430).
- Κισσᾶν, IV, ή, 35.
- Κλάειν καὶ Κλαίειν, I, ϑ', 19. κή, 24. κθ', 35, 65. II, ς', 16. ις', 28.
- Κλᾶν, III, κδ', 5 (σελ. 397).
- ΚΛΕΑΝΘΗΣ, I, ις', 11. II, ιθ', 2, 9, 14. III, κγ', 32. κς', 23. IV, ά, 173. δ', 34.
- Κλέπτειν, III, ζ', 12.
- Κλῆρος, I, ιή, 21.
- Κλίμα, II, ιέ, 20.
- Κλινάριον, III, έ, 13. Κλίνειν, II, ιέ, 20. ιθ', 25.
- Κνωσίων προστάτης, III, ϑ', 3, 6.
- ΚΟΔΡΑΪΤΟΣ, III, κγ', 23.

- Κοιλία (ἐν βόδῳ) II, ις', 43. Ἐκ τῆς κοιλίας ἐξελεθόντα, III, κβ', 74. Ὡς κοιλίαι διανοούμεθα; I, ς', 26.
- Κοιμᾶσθαι, II, ιή, 15. III, ις', 4.
- Κοινολογία, I, ζ', 25.
- Κοινός, II, δ', 8. III, ς', 8. κβ', 76. Εἰς τὸ κοινόν, I, ις', 12. Ὁ τοῖς κοινοῖς προσευκαιρῶν, III, κβ', 72. Ἀπὸ τῶν κοινῶν, IV, δ', 44. ή, 1, 15.
- Κοινωνεῖν, I, ς', 5. IV, ς', 30. ί, 24. Κοινωνία, II, κ', 8. Κοινωνικός, 13. III, ιγ', 5. IV, έ, 17. Κοινωνικόν, I, κή, 20. II, ί, 14. III, ιγ', 5. IV, ιά, 1. Κοινωνός, I, α, 9. κβ', 10, 13. II, ιδ', 8.
- Κοιτῶν, I, ις', 17, 18. III, κβ', 15. IV, ζ', 1, 19. Κοιτωνίτης, I, α, 17. ις', 7 (σελ. 317).
- Κόκκινα (φορεῖν), IV, ιά, 34. Ἐν κοκκίνοις περιπατεῖν III, κβ', 10.
- Κοκκύζειν, IV, έ, 13.
- Κολαζόμενος (πικρῶς) III, ιά, 3. Κόλασις, κδ', 42. III, ιά, 1.
- Κολακεία, I, ς', 20. III, κδ', 56. IV, α, 133. ς', 33. Κολακεύειν, I, α, 12. ς', 26. κέ, 25. II, ζ', 9. III, ς', 18. ί, 14. ιά, 2. ις', 2. κ', 14. κγ', 13. κδ', 45, 73. IV, ζ', 24, 32.
- Κολεός (ὀ), I, ς', 6.
- Κολλύριον, II, κά, 20. III, κά, 21. (σελ. 360).
- Κολοφών, II, ιδ', 19. IV, α, 40.
- Κόμη, IV, ή, 4, 6. Κόμιον (τὸ) πεπλεκώς, III, κβ', 10. Ζ. Κομψόν. — ξανθόν, II, κδ', 24.
- Κομμωταί, II, κγ', 14 (σελ. 362).
- Κόμπος κενῶν ὀνομάτων, II, ς', 19.
- Κομψόν κορασίδιον, II, κβ', 11. — κόμιον, κδ', 24. — πανδοκεῖον, κγ', 37. — ἔθρος, III, ις', 15. — γάρ, ιέ, 2. Κομψαὶ ὑπολήψεις, ις', 9. — παράκλησις, κγ', 28. Κομψός ἀρχιερεὺς, II, κδ', 23. Κομψότερος, I, ί, 6. III, κβ', 30. Κομψότεροι, II, κγ', 39. Κομψῶς σοί ἐστι, ιή, 14. — πεπλεγμένος συλλογισμὸς, I, κς', 34. Κομψότερον λέγε, IV, ζ', 31.
- Κοντός (ὀ), IV, α, 88.
- Κόπος, II, ιδ', 2.
- Κοπρία (ή), II, δ', 4, 5. Κόπριον (τὸ), 5. Κοπροῦν, IV, ιά, 18, 29, 34. Κοπρών (ὀ), 35.
- Κόραξ, I, ις', 19. III, α, 37. IV, δ', 5.
- Κορασίδιον, I, ιή, 22. κή, 24. II, κβ', 11. κδ', 24. III, γ', 12. ιβ', 11. Κοράσιον, II,

- ά, 28. ις', 29. III, β', 8. έ, 19. κβ', 13. IV, έ, 32.
ΚΟΡΗ, II, κ', 32.
ΚΟΡΙΝΘΟΣ, πόλις, II, ις', 36. ις', 22. III, κδ', 66. Κορινθιοι, I, ϑ', 1. III, ά, 34. κβ', 84.
 Κορύζης μεστός, II, κά, 10.
 Κορυφή, Ζ. Καταψώ.
 Κορώνη, I, ις', 19. III, κδ', 6.
 Κοσμείν, I, ς', 37. III, κ', 13. κά, 22. Κοσμείσθαι, III, κά, 5, 9. IV, ή, 33. Κόσμος (ό), III, κδ', 10. IV, ζ', 6, 27. — οὐ νῦν χρείαν ἔχει, III, κδ', 94. Κόσμιος [κόσμου πολιτης], I, ϑ', 1, 6 (σελ. 309).
 Κουκούμιον, III, κβ', 71 (σελ. 391).
 Κουφίζειν, IV, ιγ', 16. Κουφοι νεανίσκοι, I, κθ', 34. Κουφότερος, IV, ς', 12. Κούφως, ζ', 12.
 Κοχλίς, I, κ', 17.
 Κραββάτιον, III, κβ', 74.
 Κράζειν, I, κς', 13 (σελ. 324). III, δ', 4.
 Κρατείν τῆς ιστορίας, II, ιθ', 11 (σελ. 355). — τὸν ὀρνιθάριον, ζ', 12. — τῶν φαντασιῶν, I, κς', 10. — τοῦ ἀπείρου, IV, ά, 117. Τούτου μὲν κρατῶ, κ. τ. λ. ιγ', 8.
ΚΡΑΤΗΣ, III, κβ', 63, 76.
 Κραυγάζειν, III, ά, 37. δ', 4. Κρείσσων, II, κγ', 5. IV, ά, 107. Τὸ κρείσσον περιγίνεσθαι τοῦ χείρονος, I, κθ', 13. Τὸ χεῖρον νικᾶσθαι ὑπὸ τοῦ κρείττονος, III, κβ', 101. IV, ά, 107. ζ', 36. Ὁ κρείττων ἐν δόγματι, I, κθ', 19.
Κρίνειν, I, ά, 28. II, ιέ, 6, 7, 14. III, ζ', 30. ιή, 8 (σελ. 385). Κρίνεσθαι, II, ιγ', 16.
 Κριτήριο, I, ιά, 9. ις', 8. II, ιά, 12. III, ϑ', 6. Κριτής μου εἶ, II, ιβ', 24.
ΚΡΙΝΙΣ, III, β', 15 (σελ. 370).
ΚΡΙΤΩΝ, I, δ', 24. IV, ά, 163.
ΚΡΟΪΣΟΣ, I, β', 37. III, κβ', 27.
 Κρόκη, I, β', 17 (σελ. 301).
 Κρόκη, [croquet] σελ. 301.
 Κροτείν, I, κθ', 31.
 Κρυστάλινα, III, ϑ', 21.
 Κτηνος, II, ιδ', 23.
 Κτησείδιον, I, ά, 10. κέ, 23. II, ιγ', 11. III, ιή, 3 (σελ. 385).
 Κτησις, I, ϑ', 11. IV, ά, 53.
 Κυβεύειν, II, έ, 2. ϑ', 18. ιθ', 28 (σελ. 356). III, κά, 22, 24. Κυβευτής, κβ', 93.
 Κύβος, II, έ, 3.
 Κυκᾶν, IV, ή, 27.
 Κύκλων (τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης τῶν), II, ις', 32 (σελ. 347).
 Κυλίεσθαι (ἄνω κάτω), II, β', 25. III, κβ', 26. — ἐν βορβόρῳ, IV, ιά, 30. — ἐν μάχῃ, III, κγ' 34.

- Κυνίζειν, III, κβ', 1, 67. Κυνικός, 15, 23, 62, 69, 75, 79, 100. IV ή, 30. Κυνισμός, III, κβ'.
- Κυριεύων (δ), II, ιή, 17. ιθ', 1, 9 (σελ. 354). Τὸ κυριεύον, I, ά, 7. II, κβ', 19. Κύριος, I, ιθ', 9. κθ', 59. II, ά, 28. β', 25, 26. ζ', 9, 12. ιγ', 23. ιέ', 15. ις', 13. κ', 30. III, κβ', 38. κγ', 19. κδ', 172. IV, ά, 12, 48, 57, 58, 59, 115, 145, 151, Κυριώτερον, I, θ', 3. κ', 18. II, ί, 5. Κυριώτατον καὶ περιεκτικώτατον, I, θ', 4. Κυριώτατος τόπος, III, β', 3.
- ΚΥΡΟΣ, IV, ς', 20.
- Κωδίκελλος, III, ζ', 30 (σελ. 375).
- ΚΩΚΥΤΟΣ, ποταμός, III, ιγ', 15.
- Κωλύειν, I, ά, 22. II, ις', 22. Κωλυτικά δόγματα, IV, ά, 58. Κωλυτός, I, ις', 27. κέ, 3. II, έ, 8. ιέ, 1. III, κδ', 3. IV, ά, 78, 83. ζ', 8. Κωλυτός, δ', 33.
- Κωμωδός, III, δ', 1.
- Κώνειον, I, δ', 24. κθ', 16.
- Λ.
- Λαβή, II, ιγ', 23. Τάς τῆς δουλείας λαβάς, IV, ά 152.
- Λακεδαίμων, II, κ', 26. Λακεδαίμονιοι, I, β', 2. II, κβ', 22.
- III, ζ', 19. κβ', 52. IV, ά, 157. έ, 37.
- ΛΑΪΟΣ, III, ά, 16.
- Λαγχάνειν, I, κέ, 8.
- Λακτίζειν, III, ιδ', 14. IV, έ, 21.
- Λαλεῖν, III, ιγ', 7. ιθ', 2. IV, δ, 26, 30. θ', 13.
- Λαμβάνειν, II, ιά, 10. κ', 25. IV, ά, 159.
- Λαμπρός, IV, ά, 95.
- Λανθάνειν, II, κγ', 29.
- Λάρεις [lares] σελ. 315.
- Λάσανον, I, ιθ', 17 (σελ. 317).
- ΛΑΤΕΡΑΝΟΣ, I, ά, 19 (σελ. 300).
- Λαχανοπώλης, III, γ', 3. θ', 10. κδ', 48.
- Λέγειν, I, ιδ', 11. ιέ, 8. ις', 13. IV, ά, 75. Τὸ λεγόμενον, II, ιέ, 13. ις', 41.
- Λείπειν, II, ιθ', 31. κβ', 5. III, β', 8. IV, ς', 14.
- Λειτουργεῖν, I, β', 12.
- Λειποψυχεῖν, I, ιά, 27.
- Λείως, Z. Κινεῖν.
- Λεκάνη, III, γ', 20.
- Λεληθότως αὔξασθαι, I, ις', 17.
- Λεξειδίον, II, ά, 30, 33. κγ', 43. III, έ, 15, 17. κά, 8. Z. ἔχειν. Λέξεις, II, κά, 11. κγ', 40, 41.
- Λεπτός, III, κβ', 86.
- ΛΕΣΒΙΟΣ, III, κ', 19 (σελ. 387).
- Λέων, I, β', 30. III, κβ', 6.

- Λέοντας πνίγειν, IV, ε', 14.
 Οἴκοι λέοντες κ. τ. λ. 37.
 ΛΕΩΝ ὁ Σαλαμίνιος, ε', 37. IV,
 α', 160. ζ', 30.
 Λήκυθος (ή), I, ιθ', 4. κδ', 11.
 Λῆμμα, I, ζ', 13, 19 (σελ. 308).
 — ψευδομένου, II, κά, 17.
 Ληστής προαιρέσεως οὐ γίνεται,
 III, κβ', 105. Ληστεύεται ἡ
 ὁδός, IV, α', 91.
 Λίθος, II, θ', 22. κδ', 25. III,
 ς', 10. Εἰς φυλακὴν βλακίει ὡς
 λίθον, ζ', 32. IV, α', 72.
 Συνέβαλεν Ἐπικτήτῳ, ὡς λίθῳ,
 III, θ', 12. Ἀναίσθητον δοκεῖν
 καὶ λίθον, III, κδ', 100. Τὸν
 λίθον ἔτυπτε, ιθ', 4. Λιθάριον
 μικρὸν, II, ις', 23. Λιθόστρω-
 τον οἶκημα, IV, ζ', 37.
 Λιμὴν, IV, ι, 27.
 Λιπαρωτάτη δουλεία, IV, α', 40.
 Λίτρας (δέκα) ἄραι, II, θ', 22.
 Λιχνεύειν, II, δ', 8. Λίχνος, I,
 ιή, 14.
 Λογάριον, I, κθ', 55. II, ι, 30.
 ιή, 26. ιθ', 22.
 Λογικὴ (ἡ δύναμις ἡ), I, α', 4.
 Τὸ λογικόν, I, ε', 9. — ζῶον,
 I, β', 1, ς', 12. θ', 5. ι, 10.
 ιθ', 13. II, θ', 2. Τὰ λογικά,
 I, ις', 1, 10. II, κέ, 1 (σελ.
 366). — ζῶα, κ', 7. Λογι-
 σμὸς, ι, 4.
 Λόγος, I, κ', 5. (σελ. 318). —
 τί ἐπαγγέλλεται, ζ', 5, 9,
 11, 22. — οἶαν ἰσχύν, ἔχει, II,
 κί, 22. Λόγου μέγεθος, I,
 ιβ', 26. Λόγος μακρὸς, κ', 19.
 Κρῆσθαι λόγῳ, II, ιβ', 1.
 Μεμῆσθαι τῶν λόγων; ις, 2.
 Ἐρχεσθαι πρὸς τὸν Λόγον, ις',
 39. Ἀκίνητος ὑπὸ λόγου, κγ',
 10. Λόγου ἀκουστικὸς, III,
 α', 13. β', 3. Ἐκπεποιημένου
 τοῦ λόγου, ς', 1. Ἐχέσθαι
 τοῦ λόγου, θ. κγ', 14. Φιλοτε-
 χνεῖν περὶ τὸν λόγον, θ' 19,
 20. Λόγοι προτρεπτικοὶ, ις',
 7. — ὑποθετικοὶ κ. τ. λ. I,
 ζ', 1, 22. Μέχρι λόγου, κδ',
 16. Ἐπιθυμία λόγου, IV, δ',
 42. Ὁ κυριεύων λόγος, II, ιθ',
 1. Λόγον ἔχειν τινός, β', 16.
 Λογόφιλος, σελ. 417.
 Λοιδορεῖν οὐδένα, I, κή, 10. —
 τοὺς ἀπαντῶντας, III, κβ',
 10. Λοιδορεῖσθαι, II, κβ',
 35. III, κβ', 50, 82. Λοιδο-
 ρία, I, κδ', 4. Λοίδορος, I,
 γ', 8. II, ιβ', 14.
 Λοιπὸν, I, ιθ', 11. κδ', 1. κέ,
 15. κθ', 5, 32. II, β', 12. ε',
 16. ζ', 9. Τί μοι λοιπὸν; III,
 β', 16. — ἐστι; κς', 13. Τοῦ
 λοιποῦ, I, ιά, 15.
 Λοπάς (ή), II, κ', 28.
 Λούειν, II, κά, 14. Λουόμενος,
 κ', 28.
 Λύειν (σφαρισμάτων), II, ιή, 17.

- τὴν παιδιάν, I, κέ, 7. — Μάμμη, II, ις', 28, 39, 43. III, κδ', 43.
- μάχας, IV, έ, 3.
- Λύκειον, III, κδ', 77. IV, δ', 21.
- ΛΥΚΟΨΡΓΟΣ, II, κ', 26.
- Λύκος, I, γ', 7. κγ', 8. II, δ', 11. IV, α, 127. έ, 12.
- Λυμαντικόν, III, ζ' 20.
- ΛΥΣΙΑΣ ὁ Ρήτωρ, III, κγ', 20.
- Λυσσώδης, IV, δ', 20.
- Λύχνος, I, ιή, 15. ιθ', 24. κ', 19. κθ', 21. II, ιζ', 37, 38. II, κ', 9. κά, 19.
- M.
- Μάγειρος, III, κς', 21.
- Μάθημα, I, κ', 13.
- Μαίνομαι, I, κβ', 21. Μαινόμενος, ιβ', 12. κά, 4. κδ', 6. κή, 33. II, ιά, 12. III, θ', 5.
- Μακάριος, II, ά, 33.
- Μακεδόνες, II, κβ', 22.
- Μακράν, I, κ', 12. II, θ', 22. ιά, 21. III, κβ', 11. IV, ά, 77.
- Μακρονοσοῦντες (οί), III, ις', 12.
- Μακρὸς λόγος, I, κ', 19. Μακρὰ τείχη, III, κδ', 73.
- Μαλάγματα, II, κά, 20 (σελ. 360).
- Μάλης (ὑπὸ) ἔχων πλακουντάρειον, III, κβ', 98.
- Μάλλον, II, ιβ', 4. IV, ή, 39.
- Μάνησις, III, κς', 37.
- Μανία καὶ ἐλευθερία εἰς ταῦτον οὐκ ἔρχεται, I, ιβ', 10. Μανίας ἀπαλλάττειν, II, ιά, 18.
- Μαντεύεσθαι, I, κγ', 10. κδ', 5. II, ζ', 1. Μάντις, I, ι, 6. II, ζ, 3. III, ά, 18.
- ΜΑΞΙΜΟΣ, III, ζ', 3, 10.
- Μάρκιον ὕδωρ, II, ις', 31.
- Μαρτυρεῖν, I, κθ', 46, 49. II, ιβ', 5. IV, ά, 145. ή, 32.
- Μαρτυρία, I, κθ', 48, 49. III, κβ', 86. IV, ή, 32. Μάρτυς, I, κθ', 46. II, ιβ', 5. κς', 6. III, κβ', 8. κδ', 112. κς', 28.
- ΜΑΣΟΥΡΙΟΣ, IV, γ', 12.
- Μάσσειν (masser) σελ. 386.
- Μαστιγίας, IV, ά, 39. Μαστιγοῦσθαι, I, β', 2. III, ιέ, 4.
- Μάχαιρα, IV, ζ', 1, 25. Οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας, I, λ', 7 (σελ. 333.)
- Μάχεσθαι, I, έ, 3. II, ιά, 11, 14. IV, ά, 146. θ', 11. Μάχη, II, ιά, 13. III, κγ', 34. IV, έ, 3.
- Μεγάλα ληκτίζειν, III, ιδ', 14.
- Μεγαλόδουλος, IV, ά, 55.
- Μεγαλόφρων, II, ιθ', 13.
- Μεγαλοφυής, III, κγ', 15. Μεγαλοφυῶς, II, ιζ', 19.
- Μεγαλοψυχία, I, ιβ', 30.
- Μέγας βασιλεὺς, II, κβ', 22. III,

- κβ', 60. κδ', 70. IV, α, 53.
 Μέγα φρονεῖν, III, β', 15.
 Μέδιμνος, III, κς', 17.
 Μεθαρμόζεσθαι, II, ις' 21.
 Μεθυστής, IV, β', 7.
 Μελαγχολῶν, I, ιή, 23. III, β', 5.
 Μελαγχολία, II, ις', 33.
 Μέλει (τίμοι); I, κθ', 8. Τίσοι Μ.
 II, ς', 18. ιγ', 18. Οὐ μεμέλη-
 κεν ἡμῖν, ις', 18.
 Μελετᾶν, I, α, 25. κθ', 38. II,
 ιγ', 16, 25. ις', 2, 5, 7. III,
 ς', 8. Μελέτη, II, ς', 13. ις',
 7.
 Μέλισσαι, Ζ. Βασιλείας.
 ΜΕΛΙΤΟΣ καὶ ἌΝΥΤΟΣ, I, κθ',
 18. II, β', 15. III, κγ', 21.
 Μέλος, (τὸ), I, α, 3. II, ιβ', 2.
 Μέμφεσθαι, I, ιβ', 20. II, κγ',
 29. III, α, 23. κδ', 58, 79.
 κς', 18. IV, α, 109. ζ', 9. ι,
 15.
 Μένειν, II, ιή, 28. IV, α, 168.
 Μενετέον, I, ζ', 24.
 ΜΕΝΕΛΑΟΣ, I, κή, 12. II,
 κβ', 23. IV, ι, 31.
 ΜΕΝΟΙΚΕΥΣ, III, κ', 5.
 Μεριδίον, II, κβ', 23. Μέρος, I,
 α, 12. ιβ', 26. ις', 27. II, ε,
 13, 25, 26. ή, 10, 11. ι, 3.—
 τρίτον ἢ τέταρτον, I, κδ', 16
 (σελ. 323). — τοῦ σώματος,
 ιβ', 16. — ἡ χεὶρ, IV, α,
 78. Τὸ ἐμὸν μέρος, I, κς',
 15. IV, ι, 12, 14. Ἀπὸ μέ-
 ρους, I, κς', 17. Ἐν τῷ μέρει,
 II, α, 32. III, ς', 12. IV,
 ιγ', 2, 9. Τὰ ἐν μέρει, ζ', 6.
 Ἐπὶ μέρους, I, β', 6. ιά, 1,
 15. κ', 16. κβ', 2, 9. II, ιά,
 10, 18. ις', 9. IV, α, 41,
 64.
 Μεστὰ (πάντα εἰρήνης), III, ιγ',
 13. — Θεῶν καὶ δαιμόνων, 15.
 Μεταβαίνειν, I, ς', 10.
 Μεταβάλλειν, III, α', 14. Μετα-
 βολή, 14. κα', 3. — τῶν προ-
 τέρων εἰς ἕτερα, κδ', 92. —
 ἐπὶ τὰ ἐναντία, I, ιδ', 4.—καὶ
 μετάπτωσις, ζ', 20.
 Μεταδιώκειν, II, κγ', 34.
 Μεταδόξη (κᾶν) σοι, I, ιά, 32.
 Μεταλαμβάνειν, I, ή, 1. IV,
 ιγ', 16.
 Μετανοεῖν, II, κβ', 35.
 Μεταπίπτειν, I, δ', 19. Μετα-
 πίπτοντες λόγοι, ζ', 1 (σελ.
 307). II, κγ', 41. III, β', 6.
 κα', 10. κδ', 80. IV, ς', 15.
 ιβ', 12. Μεταπτώσεις τῶν λό-
 γων, III, β', 17. Μετάπτωσις
 καὶ μεταβολή, I, ζ', 20.
 Μεταρρίπιζεσθαι, I, δ', 19 (σελ.
 304).
 Μετατιθέναι, II, α', 12. ις', 21.
 — αὐτὸν, IV, ια', 29.— πρὸς,
 I, κς', 11, — ἐπὶ, III, γ', 19.
 κβ', 13. IV, α', 176. Μεταθεῖ-
 ναι ἐπὶ, III, ις', 1, Μεταθε-
 σθαι, II, ιέ, 6, 17. κ', 31.

- Μέτεστί μοι τούτου, II, ις', 35. Μετέχειν, II, ιθ', 13, 18. Μετέωρος πορεύη εἰς Ἀθήνας, III, κδ', 75. Μετιέναι, III, ζ', 1. Μετοικοδομεῖν τάς νεοσσιᾶς, III, κδ', 6. Μετοκλάζειν, II, ιγ', 13. Μετρῆσαι τι ἢ στῆσαι, I, ιζ', 7. Μέτρησις σίτου 6. Μετρητικός, 10. Μέτρον, 6. II, ια', 18. ιγ', 16. κ', 21. IV, α', 84. δ', 6. Μέχρι λόγου, II, ιθ'. III, κδ', 16. — τῶν λογαρίων, II, ι, 29. — νῦν οὐκ εἶδον, ιθ', 25. — δ' ἂν οὐ μὴ, ιβ', 4. Μῆ, I, κθ', 4. II, α', 35. III, — α', 36. — μηδενός, I, ιβ', 1. — μηδέτερον, ζ', 4. Μηδὲν μὴ, IV, α', 58. — γένοιτο, I, α', 13. ε', 10. ή, 15. θ', 32. ια', 23. ιβ', 10, ιθ', 7. κς', 6. κή, 19, 24. κθ', 9. II, ή, 2, 26. κγ', 23. III, α', 42. ζ', 4. ιζ', 4. κγ', 14, 25. κδ', 101, 113. IV, ζ', 27, ή, 26. ια', 24, 33, 36. Μῆ ποτε, I, ζ', 16. II, ιδ', 10. III, α', 5-6. κβ', 41, 69, 80. IV, ε', 14. Μῆ γάρ, I, ζ', 32. III, ιέ, 14. (σελ. 383). IV, ε', 8, 19. ς', 5-6. ι, 30. ιγ', 10. — οὐ, ε', 8. — τι, ε', 11, 18. Μῆδεια, II, ις', 19. IV, ιγ', 14. Μηδὲν, II, ις', 28. III, κγ', 15. Μῆλον, Z. Κήρινοι. Μῆν (οὐ), Καὶ μῆν, I, ή, 2. ια', 12. Μηνιτής, IV, ε', 18 (σελ. 418). Μηρός, III, ιέ, 9. Μηχανᾶσθαι, I, ε', 4. Μηχανή, IV, α', 30. Μικρόδουλος, IV, α', 55. Μικρότερος, I, ιβ', 26. Μικρά, II, ις', 25. ΜΙΛΩΝ ὁ Κροτωνιάτης, I, β', 37. Μίμημα, II, ε', 26. Μισητικόν, I, ιή, 10. Μισθάριον, I, κθ', 55. Μνησικακητικὴ δύναμις, IV, ε', 12. Μόδιος, I, ις', 7. ΜΟΪΡΑΙ, I, ιβ', 25. Μόνη, III, κδ', 109. Μόνον, I, δ', 15. ς', 12. θ', 5. Μονομαχεῖν, I, κθ', 37. III, κβ', 7. Μονομαχία, ις', 14. Μονομάχοι, 4. ιέ, 5. — Καίσαρος, I, κθ', 37 (σελ. 330, 365). Μόριον, I, ιδ', 6. Μορμολύκεια (ή). Μορμολύκειον (τὸ), II, α', 15 (σελ. 334). Μοσχάριον, III, κβ', 6. Μούρρινα, (τά), III, θ', 21 (σελ. 377). Μυεῖσθαι, IV, α', 106, 140.

- Μυῖα** (ή), I, κγ', 6.
Μυκῆναι, πόλις, III, κς', 31.
Μύξα (ή), I, ς', 30. II, ις', 13.
 III, κβ', 90 (σελ. 394). IV,
 11, 9, 33.
Μυράφιον, IV, ς', 7 (σελ. 429).
Μυρίζειν, IV, ς', 12.
ΜΥΡΩΝ, III, κβ', 27 (σελ. 388).
Μῦς, III, β', 15. **Μυίδιον**, I,
 κγ', 4.
Μυσία, χώρα, I, κέ, 15.
Μύστακα ἔχων, IV, ιά, 28.
Μυστήριον, III, κά, 13, 15. **Μύ-**
στης, IV, ά, 106. **Μυστικόν**,
 III, κά, 17.
Μώλωψ, II, ιή, 11.
Μωρός, II, ιέ, 13, 14. IV, ζ',
 33. ή, 39. **Μωρέ**, III, κβ',
 85, κγ', 17.
- N.
- Ναι**, άλλα, I, ς', 25. ιζ', 4, 9.
 II, ί, 20. ιγ', 22.
ΝΑΣΩΝ, II, ιδ'.
Ναυαγός, III, κς', 33.
Ναυτιᾶν, IV, ς', 4.
Νεανισκάριον, II, ις', 29. **Νεανί-**
σκος, I, κδ', 1. κθ', 34. IV,
 δ', 12.
Νεκρός, IV, ζ', 31. Τοῦ νεκροῦ
 κύριος, I, ιθ', 9. Γράφειν ἐπι-
 στολάς ὡς ὑπέρ νεκροῦ, ς', 33.
 Ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος, νεκρός
 κ. τ. λ, III, κγ', 28. Z. καὶ
 I, ς', 19. Οἱ Νόμοι τῶν νε-
 κρῶν, ιγ', 5 (σελ. 312). Συγγέ-
 νεια κεκρά, γ', 3. Σωμάτιον τὸ
 φύσει κεκρὸν, III, ί, 15. Νε-
 κροῦσθαι, I, έ, 7.
Νέμεα, III, δ', 11.
Νέος, I, κθ', 34.
Νεοσσιά, I, κή, 16, 23. III, κδ',
 6.
ΝΕΡΩΝ, I, ά, 20. κέ, 22, II,
 ις', 31. III, κβ', 30. IV, έ,
 17. **Νερωιανός** χαρακτήρ,
 18.
Νεύειν, II, ιή, 18. III, ιβ', 16.
 κς', 39. **Νεῦμα**, κδ', 34. IV,
 ά, 145. **Νευμάτιον**, ιγ', 22.
Νεῦρα (οἶα), οἶοι τόνοι, II, ιή,
 26. **Ψυχὴ μεγάλη νεῦρα ἔχου-**
σα, ιζ', 21. **Νεῦρα φιλοσόφου**,
 ή, 29.
Νὴ Δία, I, έ, 5. ς', 10. ιβ', 6.
 ιή, 1. II, κβ', 6.
Νήτη, I, κθ', 53. II, ιγ', 4.
Νικᾶν, III, ζ', 22. **Νίκη**, II,
 β', 7. ή, 20.
Νικόπολις, I, ιθ', 28. κέ, 19.
 II, ς', 20, κά, 14. **Νικοπολι-**
ται, III, κβ', 52. IV, ά, 14.
Νίτρον. IV, ιά, 12.
Νοεῖν, I, δ', 7. ιζ', 13, 16.
 II, κά, 10. III, ά, 18. β',
 15. **Νοημάτιον**, κγ', 31. Τὸ
 νοητικὸν μέρος τοῦ ἀνθρώπου,
 I, έ, 3.
Νόμισμα, III, γ', 3, 4, 11,
 12.
Νόμος, I, ιβ', 7. κς', 1. κθ', 13.

- II, ιγ', 6. ις', 28. III, ιά, ι, ις', 6. κδ', 42, 107. IV, γ', 12. Εέστης, I, ϑ', 33. II, ις', 22. (σελ. 310).
 Ο νόμος μοι πάντα ἐστὶ, ά, 158. Νόμος οὐκ ἐστὶ τὰ ἐπὶ μωρῶ, ζ', 34. Νομοθέτης, II, κ', 23. Νομικός, ιγ', 7. Τὰ νόμιμα, 6. Νομίμως, III, ί, 8. Εηροὶ καρποὶ, II, κγ', 5. Εύλον, III, κβ', 10, 50. Ευλοκοπεῖν, III, ζ', 32. (σελ. 376), IV, δ', 37. Εύρεσθαι τὸν πάγωνα, (σελ. 313).
 Νοσερός, II, ις', 8. Νοσήματα (σελ. 351-352). Νοσοκομεῖν, IV, δ, 37. Νοσοκομηθῆναι, III, κβ', 62. Νοσοκομία, 71. Ευστός, III, ις', 14. Εύστρον, IV, ιά, 12.
ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ, III, ζ', 31.
 Νοῦς (κοινός), III, ς', 8.
 Νυκτοφύλαξ, III, ιβ', 15.
ΝΥΜΦΑΙ, III, κγ', 11.
 Νῦν, II, ά, 23. ις', 17. III, κγ', 8. κδ', 97. Μέχρι δὲ νῦν, II, ς', 27. Τὸ νῦν, III, ς', 1. κς', 7. Νυστάζειν (ἐν ἡσυχίᾳ), I, ς', 33. ῥαθυμοῦμεν καὶ νυστάζομεν, ί, 12.
Ξ
ΞΑΝΘΪΠΠΗ, IV, έ, 33 (σελ. 419).
 Ξανθὸν κόμιον, II, κδ', 24.
 Ξένια πέμπειν, IV, ί, 20. Ξένος, II, ιγ', 6. III, ιά, 4. κδ', 21.
ΞΕΝΙΑΔΗΣ (σελ. 409).
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ, IV, ιά, 30.
ΞΕΝΟΦΩΝ, I, ις', 12. II, ιβ', 15. ις', 35. IV, έ, 3.
ΞΕΡΕΗΣ, III, κγ', 38.
 Οβελίσκος, II, κ', 28, Ὀβελίσκον καταπιὼν περιπατεῖς, I, κά, 3 (σελ. 319).
 Ὀβολός, III, κδ', 48.
 Ὀδός, I, ις', 18. II, ά, 24, 33 (σελ. 335, 434). ζ', 10. ς', 18. III, ιθ', 4. κβ', 26. IV, ά, 131. δ', 39.
 Ὀδυνᾶσθαι, IV, ά, 112, 124. δ', 24. ς', 10. ί, 35.
 Ὀδύρεσθαι, ς', 58.
ὈΔΥΣΣΕΥΣ, I, ιβ', 3. II, κδ', 26. III, κδ', 13, 18. κς', 33. Ὀδύσσεια, I, κή, 13.
 Ὄζειν, IV, ιά, 15, 18.
 Ὄζονιον, IV, ιά, 12.
 Οἱ δὲ [ἀντί, Τινές] II, ις', 3.
ΟΪΔΪΠΟΥΣ, I, δ', 25. κδ', 18, κή, 32.
 Οἷησις, II, ιά, 6, 8. ις', 1, 39. III, κγ', 16. — ἐστὶ τὸ δοκεῖν

- μηδενός προσδεῖσθαι, III, ιδ', 8 (σελ. 383). — καὶ τύφος, I, ή, 6.
- Οικεῖν οἶκον, IV, ε', 33. Οικειότης, III, γ', 5. Οικειοῦσθαι τῷ ἑδίῳ συμφέροντι, II, κβ', 15. — πρὸς ἀλλήλους, III, κδ', 11. Οικειώσεις, I, ιθ', 15. Οικειῶς ἐπαινέσαι, ις', 15 (σελ. 314). Οἶκημα, III, κα', 13. Οἶκημάτιον, I, κή, 16. Οἰκίδιον, 17. IV, α', 67. ε', 15. Οἴκοι, IV, ε', 37. Οἶκος, II, ις', 44. IV, ς', 31.
- Οικοδεσπότης, II, κ', 20. III, κβ', 4. κδ', 99.
- Οικοδόμημά τι, II, ιέ, 9.
- Οἰκονομεῖν, III, κδ', 36. Οἰκονομία, I, θ', 11. Κατ' οἰκονομίαν, III, ιδ', 7 (σελ. 382). Οἰκονόμος, κβ', 3.
- Οἰκουμένη (ή), IV, δ', 30. Περιερχόμενος τὴν οἰκουμένην, II, ις', 44. III, κδ', 13.
- Οἰμώζειν, II, ις', 47. III, γ', 13, 18.
- Οἰνάριον (τὸ), III, ι, 16. Οἰνοῦσθαι, I, ιή, 23 (σελ. 316). II, ις', 33. Οἴνωσις, III, β', 5.
- Οἶον, I, ή, 2. IV, δ', 13. — εἰ, II, κ', 2. — ἄν εἰ, IV, δ', 11. Οἶος, I, ς', 4. III, θ', 4.
- Οἴχεται ἔλκουσα, II, ιή, 25.
- Ὀλίγων (ἀπὸ), I, κ', 13. Ὀλίγον (οὐδ') ἐγνωσμένους, IV, ιγ', 18. Ὀλιγοστὸν χρόνον, II, ιδ', 26.
- Ὀλισθος (ὀ), III, ιβ', 6.
- Ὀλμος (ὀ), III, ιβ', 9.
- Ὀλόκληρον, III, κς', 25. IV, α, 151.
- Ὀλοὶ ἀτυχήματα, II, ις', 18.
- Ὀλον τὸν ἄνθρωπον, κγ', 17.
- Ὀλη, β', 13. III, ιέ, 6. κβ', 18. IV, α, 131. Ὀλον, I, κδ', 13. — καὶ πᾶν, ἢ ὄλω καὶ παντὶ (σελ. 327). Τὰ ὄλα, ιβ', 7. II, ι, 5. III, κδ', 19. IV,
- Ὀλυμπία (ή), I, ς', 23, 26. ιή, 21. II, ή, 26. III, κβ', 58. IV, α, 106. δ', 24. Ὀλύμπια (τά), I, β', 26. κθ', 36. II, ιή, 22. III, ιέ, 2. κβ', 51, 52. κδ', 52. κέ, 4. Ὀλυμπιονίκης, I, κδ', 2.
- Ὀμαλίζειν, IV, δ', 9.
- ὈΜΗΡΟΣ, II, ιθ', 7. III, κβ', 78. κδ', 18, IV, ι, 36.
- Ὀμνύειν, III, ιθ', 3.
- Ὀμόγνιος Ζεὺς, III, ιά, 6.
- Ὀμογνωμονεῖν, II, ις', 42. ιθ', 26.
- Ὀμοειδής, I, κ', 2.
- Ὀμοιον... οἶον, II, β', 22. — ὥσπερ εἰ, γ', 2. Ὀμοιος, III, κδ', 19. Ὀμοίως, ιέ, 10.
- Ὀμολογουμένως, I, δ', 7. III, α, 25.
- Ὀνάριον, Z. Ὄνος.
- Ὄνομάτων ἐπίσκεψις, I, ις', 12.

- Τοῖς ὀνόμασι παρακολουθεῖν, II, ιδ', 14. Ἀπὸ τῶν ὀνομάτων, τὰ καθήκοντα εὐρίσκειν, ι, 1, 11. Ὀνόματι μόνῳ πρὸς φιλοσοφίαν προσῆλθε, III, κς', 13. Κόμπος κενῶν ὀνομάτων, II, ς', 19. Ὀνομάζειν, ε, 5.
- Ὄνος, I, ιη', 20. ιθ', 4. II, η', 7. κδ', 18. III, ζ', 32. ιδ', 14. κς', 54. IV, δ', 37. ε, 21. Ὀνάριον, II, κδ', 18, IV, α, 79.
- Ὄξος (τὸ), IV, δ', 25.
- Ὄξύγαρον (τὸ), II, κ', 30 (σελ. 357).
- Ὄξυ βλέπειν, II, ιά, 22. κγ', 11. Ὄξύτης, ιη', 24. III, κβ', 90.
- Ὄπου τὸ ἀγαθὸν τιθέμεθα, I, ιθ', 25.
- Ὄπτεισθαι. Ὄψει, I, κ', 14. κθ', 61. — σὺ, I, δ', 13. — αὐτὸς, II, ε, 30. Ὄψεσθε αὐτοὶ, I, δ', 27. Αὐτὸς ὄψεται, III, ιη', 9 (σελ. 385). Ἐκείνος ὄψεται, ι, 19. Ὄψεται τὰ παιδία, IV, ζ', 23. Ὄψονται οἱ ἄλλοι, ς', 11, 22. η', 24. Ὄψις. I, ιθ', 29. IV, α, 135.
- Ὄπτίγια (τὰ), III, κδ', 117.
- Ὄρᾱν, I, γ', 9. Εἴωρακας, III, κδ', 54 (σελ. 437). Ὄρασις, I, ς', 8. Ὄρατικός, η, 15. ιβ', 30. II, κγ', 18. Τὰ ὄρατὰ, I, ς', 8.
- Ὄρδινατίων, III, κδ', 117 (σελ. 401).
- Ὄρέγεσθαι, I, δ', 14. ιη', 2.
- III, ζ', 26. κβ', 43. IV, ιά, 6. Ὄρεκτικὸς τόπος, I, ιζ', 24. Ὄρεκτικὴ δύναμις, α, 12. Ὄρεκτικῶς κινεῖσθαι πρὸς τὸ ἀγαθόν, III, γ', 2. Ὄρεξις I, δ', 1, II, η, 29. III, β', 1. ιβ', 4. κγ', 12. IV, α, 84.
- ὌΡΕΣΤΗΣ, II, κ', 17.
- Ὄρθογώνιον τρίγωνον, II, ια', 2.
- Ὄρθὸς περιπάτει, ἐλεύθερος, I, ιη', 20, — λόγος, II, η, 2. IV, η, 12. Ὄρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς (ἀντιβλέπειν) πρὸς τοὺς τυράννους, III, κς', 35. Ὄρθὰ δόγματα, I, κη', 25. κθ', 3, 15. II, ις', 26. III, ς', 2. IV, ς', 22, 28. η, 3.
- Ὄρθρος, III, γ', 14, 16. IV, δ', 39.
- Ὄρίζεσθαι, II, ιζ', 5. Ὄρισαί μοι τὸν φθόνον, ιβ', 9. Ὄρικόν (τὸ), 9 (σελ. 344).
- Ὄρμᾱν, I, δ', 14. ιη', 1, 2. ιθ', 25. II, ιγ', 11. κδ', 19. III, κβ', 43. IV, α, 70, 89. ιά, 6. Ὄρμᾱσθαι, II, ιά, 6, 18. III, ζ', 22. ιγ', 5. κά, 9. IV, ς', 16. Ὄρμη, I, δ', 11. κά, 2. III, β', 2. ιβ', 13. IV, α, 100. δ', 28. Ὄρμητικός, I, ιζ', 24. Ὄρμητικὴ, α, 12.
- Ὄρμος, II, κβ', 32.

- Ὄρνιθάρσιος (ὄ), II, ζ', 12. (σελ. 340).
 Ὄρνυξ, III, κέ, 5 (σελ. 401).
 Ὄρχηστής, IV, ς', 31.
 Ὄσιος, I, κβ', 4. II, δ', 2. κ', 22.
 Ὄσος, I, γ', 7. ς', 14. II, ζ', 14. κβ', 28. III, κς', 1.
 Ὄστράκινος λόγος, III, ϑ', 18. — λύχνος, I, ιή, 15 (σελ. 315).
 Ὄστράκινα προσωπεῖα, III, κβ', 106. Ὄστράκιον, IV, ζ', 5. Ὄστράκια καὶ σποδὸς, III, ιγ', 18.
 Ὄσφραίνεσθαι, I, ι, 3. Ὄσφράνθητι, II, κ', 30. Ὄσφρασία, I, κ', 9 (σελ. 319). II, ι, 21.
 Ὄσφύς, III, ιε', 9. κβ', 51.
 Οὐ... οὐδέν, III, κς', 8 — οὐδένα, κδ', 64. Οὐ τι, II, κά, 21. Οὐδέεις οὐχι, III, ά, 29.
 Οὐ [ὄπου], II, β', 14. ις', 47.
 Οὐᾶ, III, κβ', 34. κγ', 24, 32 (σελ. 388, 395).
 Οὐδὲ ἐν, II, κγ', 44. Οὐδὲ εἷς, I, κθ', 8. Οὐδ' ἐγγύς, Z. Ἐγγύς. Οὐδὲν ἦν, III, ϑ', 14. — εἶμι, IV, ή, 25. Κακόν μοι οὐθὲν ἐστι, I, ϑ', 28.
 Οὐδέτερον (ποῦ τὸ); II, ις', 1. Ἀγαθὰ καὶ κακὰ καὶ οὐδέτερα, I, κ', 6. II, κβ', 3. IV, ά, 135. Οὐδετέρως, III, γ', 2.
 ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ, I, β', 19.
 Οὐθὲν, Z. Οὐδέν.
 Οὖν, IV, δ', 2. ιά, 2.
 Οὐσία (ἡ) τοῦ ἀγαθοῦ, I, κ', 15. II, ζ', 3. ή, 1. κ', 9. III, ζ', 6. κβ', 23, 32. κδ', 3. IV, ά, 82. ι, 8. ιγ', 24. — τοῦ θεοῦ, II, ή, 1. Ποία οὐσία; I, κβ', 11. Ταῖς καταλλήλοις οὐσίαις, II, ις', 7. Αἰ ἐπὶ μέρους, — I, β', 6. κβ', 2, 9. II, ιά, 4. ις', 11. Τῆ τοῦ πλοῦτου Τῆ τῆς ἡδονῆς οὐσία, 12. Χειρὸς —, III, ζ', 24. Τὸ οὐσιδίον, II, β', 10. Οὐσιῶδες, κ', 17.
 Οὔτος (ῶ), II, ιδ', 18.
 ΟΨΕΛΔΙΟΣ, III, κβ', 27.
 Ὄφελον ἐγὼ μᾶλλον ἐπύρεσσον, II, κβ', 12. — τις μετὰ ταύτης ἐκοιμήθη, ιή, 15. III, ά, 24.
 Ὄφεις, II, κβ', 37.
 Ὄφρυς (ποία ἐνθάδε); I, ις', 17. Τὴν ὄφρυν βαστάσαι, I, γ', 2. Τῆς ὄφρυος ἀνασχόμενος, IV, ά, 150. Πόθεν οὔτος ὄφρυν ἐνήνοχε; II, ή, 24. — ἐπαῖραι III, ι, 15.
 Ὄψεται, Z. Ὄπτεισθαι.
 Ὄψις, Z. Ὄπτεισθαι.
 Π.
 Παγκρατιάζειν, III, ι, 6. Παγκρατιαστής, II, ιή, 22. III, ά, 5. Παγκράτιον, κέ, 3.
 Πάγος, IV, ή, 38 (σελ. 428).
 Παθεῖν, (σελ. 300).
 Πάθος (τὸ), II, ιή, 11, IV, ή,

28. — τὸ τοῦ βεβαμμένον, Π, ς', 20. Ἐκ πάθους, IV, α', 57, 115. Γένεσις πάθους, I, κζ', 10. III, β', 3. Ἀνθρώπων πάθου, I, δ', 26. Δίχα πάθους, III, α', 8.
- Παιάν, Π, ς', 27. IV, δ', 22. — Ἄπολλον, III, ι', 4.
- Παιδαγωγός, III, κβ', 17. Παιδάριον, Π, α', 28. III, γ', 13. κ', 18 (σελ. 387). Παιδεία, I, β', 6. II, ιζ', 27. III, κά, 15. Τὸ παιδεύεσθαι τοῦτ' ἔστι, μανθάνειν κ. τ. λ. IV, ε', 7.
- Πεπαιδευμένος, I, κζ', 2. κθ', 54. II, α', 21, 25. Μόνους τοὺς παιδευθέντας ἐλευθέρους εἶναι, α', 22. Ἀποδειξαι εἰ πεπαιδευμένα, I, κθ', 33. Παιδευτής, ς', 19. Ὁ κοινός —, III, κβ', 17.
- Παιδιά, I, κέ, 7. Παιδιά παραμένειν, II, ις', 37. Παιδίου (ὁ τὰ) ποιῶν, III, κθ', 53.
- Παιδισκάριον, III, κέ, 6. IV, α', 15, 20, 36. δ', 41. ιγ', 22. Z. καὶ Εὐτελής.
- Παιδοποιεῖσθαι, II, κγ', 38. III, κβ', 72, 81.
- Παιδοτρίβης, IV, α', 117. ς', 14.
- Παίξειν, I, κθ', 20. Παιδιά ἄστρακίοις παίζοντα, IV, ζ', 5.
- Παῖς, III, ιθ', 6. Παιδες παίδων ἐκτίσουσιν, κθ', 24.
- Παλαίειν, IV, ς', 12. Παλαιστής, III, α', 5. ιέ, 9. Παλαίστρα, IV, ιά, 20. Παλαιστρικός, α', 117.
- Παλάτιον, IV, α', 173.
- Πάλη, III, α', 5. κέ, 3.
- Πάμπολυς, IV, ε', 25.
- Πάν. Z. Πᾶς.
- ΠΑΝ, III, κγ', 11.
- Πανδοκεῖον, II, κγ', 36. IV, ε', 15.
- Πανηγυρίζειν, II, ιθ', 25. Πανηγυρίς, I, ιβ', 21. II, ιθ', 23, 24, 28. III, ε', 10. IV, α', 105. δ', 24, 26.
- ΠΑΝΘΟΪΔΗΣ, II, ιθ', 5.
- Παννύχιον, III, κβ', 92.
- Πάνυ (οὐ) πολλοί, I, β', 34.
- Παρά. Παρά Χρυσίππου ἐπισκέψασθαι, I, ι', 10. Ἐμάθες παρά τίνος; I, κθ', 52. — παρά τίνος; IV, ε', 10. — ἐμοί, II, ιθ', 29. — τὸ σήμερον, IV, ιβ', 1. — ἡμᾶς, II, ι', 16. — ἐμὲ ἢ παρ' ὑμᾶς, ιθ', 33. — αὐτὸν, β', 20. — τὸ φαινόμενον, IV, α', 55. — τόπον, III, κά, 16. — τὴν ἐκκλησίαν, I, δ', 2. — καιρὸν, IV, α', 165. — παρ' ἐμὲ (ἐμοί) φίλτερος οὐδεὶς, III, δ', 10. — τὸν τόπον καὶ . . . καιρὸν, κά, 14.
- Παραβαίνειν τὰς ἐντολάς, IV, γ', 10. — τὰς σχέσεις, ι', 15.
- Πῆ παρέβην; IV, ς', 33.
- Παραβάλλειν φρύγανα πυρὶ, II, ιη', 5, 12.

- Παραβαπτισταί, II, 9', 21 (σελ. 342).
 Παράγειν, II, ζ', 14. Μὴ παράγεισθε, κ', 7. Ὑπὸ τῶν φαντασιῶν παραχθέντα, III, κβ', 25.
 Παραγυμνοῦν μηδὲν πρὸς τοὺς πολλοὺς, IV, ή, 32.
 Παραδεικνύειν, II, κδ', 15.
 Παραδέχεσθαι, I, ζ', 6.
 Παραδιδόναι, II, ιδ', 2.
 Παραδοξολογεῖν, II, κβ', 13. III, κδ', 111. IV, α', 125. Παράδοξος, II, ιή, 22. Παράδοξον, I, κέ, 32. II, α', 1, 5, 40. III, ιβ', 1. IV, α', 125.
 Παράδοσις, II, κγ' 40.
 Παρακεκαδικέναι γεροντίῳ, II, ε', 23.
 Παρακαλεῖν, I, 9', 30. ι, 10. ις', 21. II, κδ', 1. III, κγ', 27, 28. IV, ιγ', 10, 15, 18. — κριτήριον, I, ια', 9. — τοὺς θεοὺς βοηθοὺς, III, κα', 12.
 Παρακληθῆναι, III, κγ', 35.
 Παρακατατίθεσθαι, II, ή, 21.
 Παρακχτακλίνεσθαι, IV, ια', 19.
 Παρακειμένως, III, κβ', 90. Τὸ τοῦ παρακειμένου μέρος, II, δ', 8. Τὰ παρακείμενα, I, ε', 10.
 Παράκλησις (κομψή), III, κγ', 28.
 Παρακολουθεῖν, I, ε', 5. ε', 13, 18. ζ', 11, 33. 9', 4. ιζ', 15. κς', 13. κή, 20. II, ε', 14. ή, 8. ιδ', 14. ις', 33. κδ', 19. κς', 3. IV, α', 136. ζ', 7, 32.
 Παρακολούθησις, I, ε', 13, 21. II, ή, 6. ιδ', 15. Ἡ παρακολουθητικὴ δύναμις, I, ε', 14, 17. ις', 18.
 Παρακρατεῖν, III, ζ', 28. — τὴν ἀμίδα, I, β', 8.
 Παρακύπτειν, I, α', 16 (σελ. 300).
 Πραλαμβάνειν, I, α', 4. ε', 25. κ', 6. III, κβ', 67. Παράληψις, II, ια', 2.
 Παραλλαγή, II, ή, 3. κγ', 32.
 Παραλλάσσειν, III, κα', 23.
 Πραλογίζεσθαι τινα, II, κ', 7.
 Παράλογον, IV, ζ', 15. Παράλογα, α', 173. Παραλόγως, I, ια', 27.
 Παραμετρεῖν, I, β', 10.
 Παραμυθία, I, α', 18.
 Παραπίπτουσα ὕλη, I, δ', 20. — φαντασία, IV, ε', 23.
 Παραπλέκειν, III, κβ', 54.
 Παραποδιστά (κωλυτά και), I, κέ, 3.
 Παραπροσδέχεσθαι, I, κ', 11.
 Παράπτειν, IV, ι, 13.
 Παρασκευάζειν, I, α', 31. IV, ε', 3. ή, 43. ι, 30. Παρασκευάζεσθαι, I, β', 32. δ', 14. IV, δ', 30. ια', 6. — ταύτην τὴν παρασκευὴν, α', 81. — τὴν δυνατὴν, II, β', 10. — πρὸς τὰ συμβαίνοντα, III, ι, 6. — ὡς πρὸς μεγάλα, I, λ', 7. Ἐν οἷς μὴ παρεσκευάσαι, II, ε', 3. — πρὸς τὴν δίκην, β', 8.

- Παρασκευή, I, ζ', 28. κ', 13. II, ιθ', 30. III, ιγ', 6. — πρὸς τὰ ἀνθρώπικα ἔργα, IV, ς', 18. Διςθάνασθαι τῆς ἑαυτοῦ —, I, β', 30. Παρασκευὴν ἔχειν, ς', 37, 43. IV, ή, 43. Εἰδέναι τὴν ἑαυτοῦ —, II, ς', 3. Οὐκ ἀγνοεῖν τὴν ἑαυτοῦ —, IV, ή, 42.
- Παράστασις, II, ιθ', 1. Παραστάτης, ιή, 29.
- Παρασύρεσθαι, IV, θ', 14.
- Παράταξις, III, κβ', 69 (σελ. 390).
- Παρτάσσεσθαι, I, ε', 3.
- Παρατήρησις, III, ις', 15.
- Παρατίθεσθαι, II, ή, 22.
- Παρατυγχάνειν, II, ιδ', 5.
- Παραφέρειν, II, ις', 14.
- Παραφυλάσσειν, III, κβ', 97. IV, α, 141 (σελ. 410).
- Παραχωρεῖν, I, ζ', 15. ιβ', 24. II, ς', 5. IV, α, 107, 154. Παραχώρησις, III, κδ', 10.
- Παρεγγυᾶν, IV, α, 155.
- Παρέλκει τὰ θεωρήματα, I, ζ, 29.
- Παρεμποδίσαι, IV, δ', 38. (σελ. 416).
- Πάρεργα (τά) τῆς φύσεως, I, ις', 9.
- Παρέρχεσθαι, I, κ', 6. II, ις', 34.
- Παρέχειν φαντασίαν, IV, ιγ', 2.
- ΠΑΡΙΣ. Ζ. Ἀλέξανδρος, ἀδελφὸς Ἐκτορος.
- Παριστάναι, II, κγ', 47. κς', 4.
- Παραστῆναι, I, ι, 6.
- Πάροδος (ή), III, κβ', 61.
- Παρομολογεῖν, II, κά, 7.
- Παρορύσσεσθαι ἐν τῷ ἀγῶνι, III, ιέ, 4.
- Παρρήσια, σελ. 1. Εἰδάφ. 2.
- Πᾶς, II, κβ', 36. κγ', 34. Πᾶσα ἀνάγκη, I, ζ', 17. ιά, 13. ιθ', 1, 16. IV, α, 117. έ, 27. Μέρος τοῦ παντός, I, ιδ', 10. II, έ, 13.
- Πάσσαλος, I, ιθ', 4.
- Πάσχειν, I, ιά, 6, 31. — ὑπὸ, II, κ', 34. Ὁ σπλήν πέπονθε . . . τὸ ἥπαρ, ιγ', 12. Ἐπεπόνθει πρὸς τὴν γυναῖκα, III, κδ', 18. Τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς πάσχομεν πρὸς, κ. τ. λ. II, α, 15. Ἐπαθε τι οὐκ ἀπίθανον, I, ιή, 15. Οὐ πείσεται τι τραχὺ, β', 8. Τοιοῦτόν τι καὶ σὺ πάθε, IV, θ', 16. — εἰ δύνασαι, I, κή, 3.
- Πεπονθέναι, (ὡς δεῖ), κ', 12.
- Ὅταν πάθῃ τις, β', 3. Τὸ παθεῖν, ιή, 1. Ταῦτά σοι πεπονθότες καὶ λέγοντες, II, κ', 26.
- Πείση τὸ τοιοῦτον, I, λ', 6. Εἰ οὖν ἐφάνη τῷ Μεγέλαω παθεῖν, κή, 13. Ζ. καὶ Παθεῖν.
- Πατάσσειν τὰς κεφαλὰς τῶν ἀπαντώντων, IV, έ, 18.
- Πατήρ, I, ιά, 6. II, κ', 25. Ὁ θεὸς πατήρ τῶν τ' ἀνθρώπων καὶ τῶν θεῶν, I, γ', 1. III, κδ', 16.
- ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ, I, ιά, 31. κή, 24. IV, ι, 31.

- Πάτρων, III, θ', 18 (σελ. 577).
 Πατρῶος Ζεὺς, III, ια', 5.
 Παῦσαι (ψιλούμενόν με) ἡδύνατο,
 III, α', 14.
 Πέδον (τὸ), I, κθ', 7.
 Πειραιεύς, III, κθ', 75.
 Πειραῶσθαι, IV, ζ', 18. ἢ, 31.
 Οἱ πόνοι τῶν πειρατηρίων ὠφέ-
 λιμοι, III, κέ, 11. Πειρατής, II,
 ιγ', 24. IV, α', 115. Πειρα-
 τικά, III, ιγ', 9.
 Πείσματα (ταῦτα τὰ) ἐνεποίησεν
 αὐτοῖς, II, κ', 26.
 Πέλχγος (ὅλον τὸ) ἐκπιεῖν, II, ις',
 22.
 Πελαργὸς (ὁ), I, κη', 16.
 Πελάτης (ὁ), IV, ζ', 37.
 Πέλκῃν, IV, η', 7.
 Πέμπτη (ἡ), I, α', 29.
 Πενταθλία, (ἡ), III, α', 5. Πέν-
 ταθλος, κγ', 2.
 Πεπρωμένη, II, κγ', 42. III,
 κβ', 95.
 Περαίνειν, I, ζ', 1. III, β', 6.
 κα', 10. Περαντικοὶ λόγοι (σελ.
 308). Πέρας, IV, α', 106.
 ΠΕΡΑΪΚΚΑΣ, III, κθ', 70.
 Περὶ (τρία ἐστὶ) τὸν ἄνθρωπον,
 ψυχὴν, καὶ σῶμα, καὶ τὰ ἐκτὸς,
 III, ζ', 2. Ὡς ἂν ἔχη τὰ περὶ
 αὐτὸν, γ', 19.
 Περιάγων (τὸν ἥλιον πεποιηκῶς
 καὶ), I, ιδ', 10.
 Περιάμμα-τά (τὰ) μου περιελεῖν,
 III, α', 14.
 Περιερμύσαι, IV, ς', 14.
 Περιβάλλειν κακοῖς, IV, ε', 30.
 ι', 28. ιβ', 8. Περιβαλλεσθαι
 λύπης, III, κθ', 82.
 Περιβλεψαι (σκόπει) ἐνσεῖσθητι,
 III, ιδ', 3. Περίδλεπτος, IV,
 ζ', 37.
 Περιβολή, III, α', 1.
 Περιγίνεσθαι. Τὸ κρεῖσσον αἰεὶ
 περιγινέσθω τοῦ χείρονος, I,
 κθ', 13, 19. Τὸ ἀπὸ τῆς χρεῖ-
 ας περιγινόμενον, II, ς', 5.
 Περιδραμεῖν, IV, ι', 20 (σελ.
 429).
 Περιεῖνχι, II, ιδ', 8.
 Περιεργάζεσθαι, III, α', 39. Ἰπὸ
 περιεργίας λοιδορεῖσθαι, κβ',
 82. Περιεργος καὶ πολυπράγ-
 μων, α', 21.
 Περιέρχεσθαι, III, κβ', 5. Κωφὸς
 καὶ τυφλὸς περιελεύσεται, II,
 κθ', 19. Δοῦλος πάντων περιέρ-
 χομαι, IV, ζ', 26. Περιερχό-
 μενος τὰ ἑμαυτοῦ λέγω, ιγ',
 20. — τὴν οἰκουμένην, II, ις',
 44. IV, δ', 30. Περιέρχη νι-
 κώμενος τὴν περίοδον, III, κέ, 5.
 Περιεσταλμένως, III, ζ', 13.
 Περιέχον (τὸ), II, ε', 28.
 Περιζῶμα (τὸ), IV, η', 16.
 Περικάθαρμα, III, κβ', 78.
 Περιοδεύειν τὸ πρᾶγμα, III, ιέ,
 7. Περίοδιον, II, α', 31. Περί-
 οδος τοῦ κόσμου, 18. Περίοδόν
 τινα καὶ παραχώρησιν ἄλλων
 ἄλλοις, III, κθ', 10. Τὴν περι-
 οδὸν νικώμενος, κέ, 5.

- Περιορᾶν, Π, ε', 23. ιβ', 22.
 Περιπατητικοὶ φιλόσοφοι, Π, ιθ',
 20. Περιπατητικὰ (τά), Π, ιθ',
 22.
 Περιπατῶν (τίς) τῆς ἐνεργείας τῆς
 ἑαυτοῦ ἐπιστρέφεται; Π, ις',
 15. Ἐν Λυκίῳ περιπατήσεις,
 III, κδ', 77. Περίπατον (εἰς
 τὸν) ἐξελεθῶν, Π, κά, 19. Ζ.
 καὶ Κόκκινια.
 Περιπίπτειν κακῶ, I, κς', 6. κς',
 12. II, ις', 19. — οἷς οὐ θέ-
 λεις, α, 31. IV, δ', 35. II, ις',
 17. ιθ', 26. Ἐκκλίνων οὐ περι-
 πίπτω, α, 35, 37. III, β', 1.
 ιβ', 4. IV, α, 4. δ', 16. ι, 6.
 Περιπτώσεις [ἀντὶ τοῦ Περι-
 πεσῆ], II, ις', 24 (σελ. 349).
 Περιτσεῖται, I, δ', 2. Ἐκκλη-
 σις περιπίπτουσα, III, κβ', 61.
 Ταῖς περιπίπτουσας φαντα-
 σίας, IV, ε, 23.
 Περιπλέκειν (τί γὰρ δεῖ); II, ιθ',
 27.
 Περιποιεῖν (τούτῳ) τὴν ἀσφάλειαν,
 III, κς', 15. — ἢ κωλύειν, I, δ',
 19. — (οὔτε) οὔτ' ἀφελῆσθαι —,
 II, ιγ', 10. IV, α, 59, 134.
 ἢ ἀφαιρεῖσθαι, III, κ', 8,
 Περιποιεῖσθαι, ζ', 15. κδ',
 117. IV, α, 176. γ', 1.
 Ἴν' ἀπ' αὐτῶν [τι] περιποιή-
 σωνται, II, ις', 3 (σελ. 348,
 435). Περιποιητικὸς, IV, ζ',
 11.
 Περιπόρφυρος ἐσθῆς, IV, α, 57.
 Περιπτωτικὴ (ἔκκλησις), III, ε',
 6. κβ', 104. IV, ι, 4. Περι-
 πτωτικῶς ἐκκλίνειν, IV, ι, 6.
 Περισκεπτεσθαι, III, ιε', 12.
 Περισπᾶν. Πολλὰ τὰ περισπῶντα,
 I, κς', 3. Τὰ παλαιὰ ἔθη περι-
 σπᾶ, III, ις', 11. Μὴ σε περι-
 σπάτωσαν οἱ ἕτεροι διαλογι-
 σμοὶ, IV, β', 4. Ἄν με δεῖνα
 περισπάσαντες εἰς τὸ δεσμωτή-
 ριον ἐμβάλωσι, I, κθ', 23.
 Περισπᾶται μου ἡ διάνοια, III,
 θ', 19. Ὑπὸ τῶν φίλων κάμ-
 πτεσθαι καὶ περισπᾶσθαι, IV,
 α, 159. Περισπῶμενος, ἐπ' ἀμ-
 φότερα, ι, 25. Περισπασμὸς,
 III, κβ', 71.
 Περισσὸς καὶ μάταιος, I, θ', 31.
 Περίσταςις, II, ε', 16. III, κδ',
 87. Αἱ περιστάσεις εἰσὶν αἱ τοὺς
 ἄνδρας δεικνύουσαι, I, κδ', 1. Τί
 δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς —,
 λ'. Ἐν τοιαύτῃ —, β', 23. Ἐν
 πάσῃ —, ιε', 41. Ἐκ πάσης —, κβ',
 1. Τοιαῦται αὐτὸν — ἐγύμνασαν,
 ε', 34. Ἐπὶ πάσης —, κς', 2. Φέ-
 ρε νῦν, ὡς Ζεῦ, ἦν θέλεις —, ε', 37.
 Εἰς οἶαν — ἀπέρχομαι, I, ιη', 21.
 II, ις', 37. Ὅς γε ἐνεκαλλωπίζετο
 ταῖς —, III, κβ', 59. — μοι λέ-
 γεις ἐξ ἔρωτος γενομένην, 76. —
 ποιίλαι, κδ', 29. Πᾶσα ἡ ἀπὸ
 τῶν ὄλων —, 87. Ἐκ τινὸς
 περιστάσεως, IV, α, 96. Διὰ
 τινα —, ζ', 3. Μεταλαμβάνει
 τῶν —, ιγ', 16.

- Περισχίζειν τινά, I, κέ, 30 (σελ. 324).
- Περιτρέχειν, σελ. 429.
- Περιτριβέσθαι. Παραχώρει τοῖς περιτετριμμένοις, II, ς', 5. Z. καὶ Τρίβεσθαι.
- Περιψύχεσθαι. Ἴνα μὴ περιψυγῆς, III, κβ', 65. Z. Ἀποψύχεσθαι.
- Πέρπερος, III, β', 14.
- Περῤῥαιβοί, III, κδ', 66.
- Πευθῆνες, II, κγ', 10 (σελ. 362).
- Πηγὴ τῆς ἀληθείας, III, α', 18.
- Πηγνύειν τὰς ὑπολήψεις, III, ις', 13.
- Πήλινον (τὸ σῶμα τὸ), IV, α', 100. Πηλὸν (εἰς) ἐμβαίνειν, II, ε', 24. Τὸ σωματίον φύσει πηλὸς ἐστὶ, IV, ια', 27. — κομψῶς πεφυραμένοις, I, α', 11, Z. καὶ, IV, α', 78. Πηλοῦσθαι II, ς', 10.
- Πηρίδιον (τὸ), III, κβ', 10, 50.
- Πηροῦν, I, ιβ', 24. Πήρωσις, III, κ', 4.
- Πήσσω (τῆς ληκύθου ἕνεκα πάσσαλον), I, ιθ', 4.
- Πιθανολογικὴ δύναμις, I, ή, 7.
- Πιθανός, IV, ς', 7. III, ζ', 22. ιβ', 14. Πιθανότης, II, ιθ', 1. — τῶν πραγμάτων, I, κς', 3. III, ζ', 22. — τῶν φαντασιῶν, II, κβ', 6. Παιδιά πιθανά, II, κδ', 18 (σελ. 365).
- Πίθηκος (ὁ), III, ιε', 6.
- Πίθος (στεγνός), IV, ιγ', 12.
- Πικρῶς κολάζεσθαι, III, ια', 3.
- Πίλιον καὶ περίζωμα, χαλκίως σχῆμα, IV, ή, 16, 21.
- Πινακίδιον, III, κβ', 74. Πινάκιον, I, ιθ', 4. II, κβ', 31. IV, ια', 13. Πινακίδες $\frac{3}{4}$ παρὰ Καίσαρος, I, ε', 5.
- Πιπράσκειν. Κτήνη πραθησόμενα, II, ιθ', 23. Τῶν τρις πεπραμένων, IV, α', 7 (σελ. 403).
- Πίσσα (ή), IV, ιγ', 22.
- Πιστεύειν τί τινι, I, κς', 14. Πίστις, γ', 4. κή, 3. III, ζ', 12. IV, ιγ', 5. Πιστὸν (τὸ), ε', 14.
- Πιττοκοπεῖσθαι, σελ. 388.
- Πλακουντάριον, III, ιβ', 11. κβ', 13, 98. Πλακούντιον, II, ις', 25. Πλακοῦς, IV, ε', 33.
- Πλατύσημος ἐσθῆς, κδ', 12. I, κθ', 45 (σελ. 321).
- ΠΛΑΪΤΩΝ, I, ή, 11, 13. κή, 4. II, ις', 5, 11, 35. ιή, 20. κβ', 36. IV, α', 172.
- Πλέειν. Z. Πλοῖον.
- Πλέκειν συλλογισμούς, I, κθ', 34. II, ιγ', 26. IV, ς', 15. Z. Κόμιον.
- Πλεονέκτημα (τὸ), I, ιθ', 1.
- Πλευρὸν (τὸ), III, κς', 22.
- Πληροῦν τὴν ἐπαγγελίαν, II, θ', 3.
- Πλήσσειν. Z. Καταβάλλειν.
- Πλοῖον. Ἐν πλοίῳ ναύτης ἂν πλήης, III, κδ', 33.
- ΠΛΟΥΤΩΝ, II, κ', 32.
- Πνεῦμα ἕνεκέρασεν ὁ θεὸς τοῖς

- ὄφθαλμοῖς, Π, κγ', 3. Οὐχ αἰ ἀρεταὶ συγχέονται, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐφ' οὗ εἰσι, ΙΙΙ, γ', 22. Πνευμάτιον (ὅσον ἦν ἐν σοὶ), εἰς — ἔρχεται, ιγ', 15.
- Πνίγειν. Ζ. Λέων.
- Ποδαγρᾶν, ΙV, η', 28.
- Ποδαπὸς, Ι, ϑ', 1.
- Ποθεῖν, ΙΙ, ις', 33. ΙΙΙ, κδ', 53, 56.
- Πόθεν, Ι, ιθ', 2. ΙΙ, κά, 16. ΙΙΙ, ά, 24. — τοῦτο; κγ', 14. ΙV, ά, 152. — αὐτῷ (σελ. 395); ΙΙΙ, κγ', 19. — σοι; Ι, ιθ', 2. ΙΙΙ, κά, 10. — δύναται; ιη', 2, 3. Ι, ιθ', 12. — γὰρ αὐτῷ, ΙΙΙ, ιγ', 12. ΙV, ά, 48. — αὐτοῖς; ΙΙΙ, κδ', 70. — γὰρ ἐκεῖνος; ά, 36.
- Ποιεῖν. Τί σε ποιήσωμεν; ΙΙ, δ', 5, 7. Τί σοι κακὸν πεποίηκα; ιδ', 21. Τί ἡμῖν ποιήσουσι; Ι, ϑ', 21. Τί οὖν αὐτοῖς ποιήσω; ΙV, ς', 23. Τί ποιεῖς; ΙΙ, ιέ, 7. ΙΙΙ, έ, 15. Ποίει ἅ ποιεῖς, κγ', 1. ΙV, ϑ', 18. Ἄν σοι ποιῆ, ΙΙ, ς', 22 (σελ. 339, 408-409). Εἰ μὴ ποιεῖ σοι, ἔξελθε, ΙV, ά, 108. Τὸ πεποιηχὸς, έ, 29. Ποιεῖσθαι, ΙΙ, ιθ', 10. κγ', 29. ΙV, ζ', 5. Τὸ ποιητικώτατον τῶν ἡδονῶν, ΙΙΙ, ζ', 15. Ζ. καὶ Καπνίζεσθαι.
- Ποικιλία, ΙΙ, κγ', 40.
- Ποιναί (αἰ), ΙΙ, κ', 17.
- Ποιὸς ἔπαινος, ΙΙ, ις', 7. Ἐκ ποιῶν φαντασιῶν, Ι, κ', 5. Προκίρσεις ποιὰ, κθ', 1. Ποιὰ ἢ πῶς ἔχοντα, ΙV, ά, 129. Τὰ πρὸς τὰ ποιὰ, ΙΙΙ, ζ', 25.
- ΠΟΛΕΜΩΝ, ΙΙΙ, ά, 14. ΙV, ιά, 30 (σελ. 367).
- Πόλις, Ι, ι, 5. Ἄνθρωπος μέρος πόλεως, ΙΙ, έ, 26. Κυριώτερον ἢ πόλις τοῦ πολίτου, ι, 5. Ἡ μεγάλη πόλις, ΙΙΙ, κβ', 4. — καὶ ἡ μικρὰ, ΙΙ, ιέ, 10. Ὁ κόσμος οὗτος μία πόλις ἐστὶ, ΙΙΙ, κδ', 10. Ὑπὸ θεῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰσηγμένος, 53. Ὁ τῆς πόλεως νόμος, 107. Πολιτεύσασθαι, Ι, κγ', 6. Μείζονα πολιτείαν ζητεῖς ἢς ὁ φιλόσοφος πολιτεύεται; ΙΙΙ, κβ', 83. Τίς ἐπαγγελία πολίτου; ΙΙ, ι, 4. Πολίτης εἶ τοῦ κόσμου, 3.
- Πολυπράγμων, ΙΙΙ, ά, 21.
- ΠΟΛΥΝΕΪΚΗΣ. Ζ. Ἐτεοκλῆς.
- Πολλὴ ἀνάγκη, ΙΙ, κς', 3. Ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ, ΙΙΙ, κδ', 36. Οἱ πολλοὶ, ΙΙ, ά, 22. Οὐ πάνυ πολλοὶ, Ι, β', 34.
- Πομπεύειν, ΙΙΙ, κδ', 118. Θεασάμενος τὴν πομπὴν καὶ τὴν πανηγυριν, ΙV, ά, 105. Καὶ τὴν ἄλλην πομπὴν, ς', 4.
- Πόνος ἢ ἡδονή, Ι, β', 15. κδ', 7. Οὔτε θάνατος, οὔτε φυγὴ, οὔτε —, Ι, ιά, 33. ΙΙ, ά, 10, 13, 35. ιθ', 18. Ἐχεις χρεῖαν παρασκευῆς καὶ πόνου, Ι, κ', 13. Τούτων οἱ πόνοι, ὧν καὶ αἰ

- κτήσεις, *ιή*, 16. Χρυσίππου πόντοι, *III*, *κδ'*, 81.
- Πόρδων (ὁ), *III*, *κβ'*, 80 (σελ. 393).
- Πορευόμενος, *IV*, *ά*, 51.
- Πορφύρα (ἐγὼ δὲ) εἶναι βούλομαι, *I*, *ε'*, 18, 22. *III*, *ά*, 23.
- Πόστος, *II*, *ιή*, 22.
- Ποῦ δύνασαι νικῆσαι δόγμα ἀλλότριον; *I*, *κθ'*, 11. — μοι καιρὸς ἔτι μαντεύεσθαι; *II*, *ζ'*, 3. — γίνεται τοῦτο; *IV*, *ιγ'*, 3. — τοῦτο ἴσον ἐστίν; 14. — φύγω τὸν θάνατον; *I*, *κζ'*, 7. 9. — σοι μέτεστιν, *ιθ'*, 2. — γὰρ ἔν' ὑμεῖς . . . ὑπολάβητε; *II*, *ιθ'*, 21. — ποτ' ἀπελθόντα, *III*, *ί*, 5. — ποτε ἀπαλείψεις, *II*, *ά*, 31. Μὴ γὰρ ταύτην ἐφουδύσατε ποῦ ποτε; *κά*, 19.
- Πούλβινος (ὁ), *III*, *κγ'*, 35 (σελ. 397).
- Πρᾶγμα, *I*, *κδ'*, 20. — ἀκάθαρτον καὶ ἄβρωτον, *III*, *κά*, 2. Τὰ πράγματα κυρίου ἔχομεν, *IV*, *ά*, 59. — ἐκάστω φοβερά ἐστι, 85. Ποῖον ἔτι — ἔχομεν; *I*, *κέ*, 2. Πρὸς πάντα ἠνοῦχθαι χρὴ τὴν θύραν, καὶ — οὐκ ἔχομεν. *II*, *ά*, 20. *β'*, 2. Ἀπὸ τοῦ πράγματος, *IV*, *ιβ'*, 17. *III*, *ά*, 31. *γ'*, 12. — ἔχειν περὶ ἀγριδίου *I*, *κζ'*, 16. *II*, *β'*, 17 (σελ. 336).
- Πραιτωρίδιον, *III*, *κβ'*, 47 (σελ. 389).
- Πράσσειν εἰσαγωγᾶς, *I*, *κθ'*, 23. *II*, *ις'*, 34 (σελ. 347). — συλλογισμούς, *ιζ'*, 27. — κακῶς, *IV*, *ά*, 122. — εὖ, *ς'*, 20.
- Πρέπει. Πρέποντος (ὡς) λέγειν, *IV*, *ή*, 13.
- Πρεσβεύομεν (ταύτην τὴν πρόληψιν), *IV*, *ή*, 10. Πρεσβευτής, *ά*, 91.
- Πρεσβύτερος, *I*, *θ'*, 10. *ι*, 2.
- ΠΡΙΑΜΟΣ, *I*, *δ'*, 25. *II*, *ιθ'*, 7, 10.
- ΠΡΙΣΚΟΣ. 2. ΕΛΟΥΓΙΔΙΟΣ.
- Προάγειν, *I*, *κθ'*, 37, 43, 47, 49; *III*, *κδ'*, 112. — ἐπὶ τὰ ἐξῆς, 108. Μὴ ἐφῆς τῇ φαντασίᾳ —, *II*, *ιή*, 25. Ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων ἐπὶ τὸ ἀμφισβητούμενον —, *ια*, 8. Προαγωγή, *IV*, *ιγ'*, 14. — τῆς φρασετικῆς δυνάμεως, *II*, *κγ'*, 23. Περὶ τὰς προαγωγᾶς ἐσπουδακίαι, *I*, *ί*.
- Προαγνεύειν, *III*, *κά*, 14.
- Προαίρεσις, τὸ χρώμενον ταῖς ἄλλαις δυνάμεσι, *II*, *κγ'*, 16. Τὴν προαίρεσιν οὐδ' ὁ Ζεὺς νικῆσαι δύναται, *I*, *ά*, 23. *II*, *κγ'*, 19. Ἄνθρωπε — ἔχεις ἀκώλυτον, *I*, *ις'*, 21. Ἠνάγκασε . . . προαίρεσιν προαίρεσις, 26. Ποιᾶ προαίρεσις φαντασιῶν, *ή*, 16. Οὐδὲν ἔχει κυριώτερον προαι-

- ρέσεως, II, ι, 1. Οὐκ εἶ κρέας, οὐδ' ἐ τρίχες ἀλλὰ —, III, α, 40. IV, ε, 11. Τὰ προαιρετικά, I, κς, 18. II, α, 5, 9. ι, 8. III, η, 3. Ἄγων περὶ τῶν προαιρετικῶν, ζ, 7. Τὸ προαιρετικὸν ἀκώλυτον, I, ις, 23. Ἡ προαιρετικὴ δύναμις, II, κγ, 9. Τὰ προαιρετικά, 19.
- Προβαίνειν, III, ιβ, 10.
- Προβάλλειν, I, κθ, 40. II, β, 22. κά, 19. — τὰς ἐναντίας φαντασίας, III, κδ, 88. Ὁ ταῦρος προβέβληκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ κ. τ. λ. I, β, 30. Εἶτα προβάλλῃ τὸν καρπὸν, ιε, 7. Προβάλλεται, II, κβ, 15.
- Πρόβαλος, σελ. 361.
- Πρόβατον (οὐδ' ἐ) ἢ ὄνος, ἀλλὰ τί ποτε ἄγριου θηρίου, IV, ε, 21.
- Προβλήματα (ἄλλοι μελετάτωσαν), II, α, 38. Προβληματίον (ἐξέρμεσαι τὸ), κ, 33.
- Προγράφειν. Πρόγραφον ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι, III, κδ, 80. Τί προγράφομεν; α, 28. Προγραφή, α, 29 (σελ. 368).
- Προγυμνάζειν καὶ Προγυμνάζεσθαι. Οὐ προεγύμνασας τὸν νεανίσκον, I, κς, 13. Τί ὠφελεῖ τὸν ἀθλητὴν ὁ προγυμναζόμενος; III, κ, 9. Προγυμναστής, κ, 9. IV, δ, 31.
- Προέρχασθαι, I, κθ, 45.
- Προηγείσθαι, III, ι, 18. ιβ, 6. Προηγούμενον, I, κ, 17. II, ι, 3. η, 6. — Θεῶν ἔργον, 10. Τὰ προηγούμενα ἐκπονεῖν, I, δ, 20. Προηγουμένων τινῶν θεωρητικὴ, κ, 1. Ὁ προηγούμενος λόγος τῶν φιλοσόφων, 14. Τὸ προηγούμενον ἐπὶ τοῦ βίου ἔργον, II, ε, 4. Προηγουμένην τινὰ ὑφεστάναι δεῖ οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, III, ζ, 6. Τὰ προηγούμενα, 25. Οὐχ εὐρίσκομεν προηγούμενον τῷ Κυρικῷ τὸ πρᾶγμα, κβ, 76. Προηγούμεως παραλαμβάνειν, 67. Τὰ μὲν προηγούμεως πράττεται, τὰ δὲ κατὰ περίστασιν, ιδ, 7. Γεγόναμεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προηγούμεως I, γ, 1. Ζ. καὶ θ, 4. Ὁ ὄνος οὐ γέγονε —, II, η, 7.
- Πρόθεσις, I, κά, 2. II, η, 29. ιγ, 7. κγ, 37. Εἰ ἐν ἐπιβολῇ εἰ ἐν — IV, ς, 26.
- Προθυμεῖσθαι, II, κδ, 18. Προθυμία (ἢ) πρὸς τὴν συνουσίαν, I, ς, 19. Κίνησόν μοι προθυμίαν, II, κδ, 16. Προθυμίαν ἐκκαλέσασθαι, III, ζ, 28. Ταῖς — ἐπακολουθεῖς, IV, ιβ, 6. Προθύμως, II, κδ, 27. III, ιε, 1.
- Προῖσθαι (ἠδέως), II, ι, 8.
- Προῖκα οὐδὲν γίνεται, IV, β, 2.

- ί, 19. — *Θέλεις τὰ τηλικαῦτα λαβεῖν*, 24.
- Πρόκειται* (ὁ ἀεὶ) τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ, IV, ε', 6. Τὸ προκείμενον, II, κγ', 38. III, ιβ', 3. IV, α', 45.
- Προκοπή*, I, δ', 3, 5, 7, 8, 10, 13. *Προκόπτειν*, I, δ', 12. II, κά, 13. III, ιθ', 3. — *μέχρι τῶν λογαρίων*, II, ι', 30. — *τινὰ ἐν οἷς οὐ μανθάνει;* ιζ', 4. Οὐδ' ἐγγύς ἐσόμεθα τοῦ προκόψαι, 40. Μὴ ζητεῖ, ὅταν ἄλλο ἐκπονής, ἐν ἄλλῳ —, III, ε', 4. Οὐδεὶς ἐπαμφοτερίζων δύναται προκόψαι, IV, β', 4. Ὁ προκόπτων, I, δ', 1. III, β', 5.
- ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΣ**, II, ις', 45.
- Πρόληψις* (ἡ τοῦ φιλοσόφου) καὶ ἐπαγγελία, IV, η', 6, 10. *Αἱ προλήψεις*, I, κβ', 1 (σελ. 320). *Χρήσασθαι ταῖς* —, III, ε', 8. IV, ι', 15. *Ἐξεργάζου τὰς* —, δ', 26. *Ἐφάρμόζειν τὰς* —, I, β', 6. II, ιά, 4, 10. ιζ', 7, 9, 14. IV, α', 41. *Καταμαθεῖν τὰς* —, III, κβ', 39. *Θεωρήματα ἀνακόλουθα τῇ* — τοῦ σπουδαίου, I, ζ', 29. *Φέρε τὰς* —, κέ, 6. κή, 28. *Ἐναργεῖς* —, κζ', 6. *Διτηρωμέναι*, II, ιά, 18. *Ἡ διάρρωσις τῶν* —, ιζ', 13.
- Προνοεῖ* (θεός) τῶν ὄλων, II, ιδ', 11. Z. καὶ I, ιβ', 1. *Πρόνοια*, I, ις', 1. III, ιζ', 1.
- Προοίμιον*, II, β', 7.
- Προπέμπειν*, III, ζ', 3. κγ', 23.
- Προπηδᾶν* (μὴ εἰκῆ) ἐπὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα, I, β', 32. Μὴ πρὸ τοῦ ἐπάγειν τὸν φυσικὸν κανόνα —, IV, ι, 3.
- Προπέτεια*, IV, η', 1. *Προπετεῖς*, I, κή, 30. IV, ιγ', 5. Τὸ *προπετεῖς*, δ', 46. *Συγκατάθεσις προπετης*, III, κβ', 104.
- Προπίπτειν*, II, α', 10. IV, α', 2. (σελ. 403). ιγ', 11.
- Πρὸς*. Ἡ δ' ἔκκλησις πρὸς κκκά, I, δ', 1. Τῶν ἐκτὸς ἀπροαιρέτων οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, 27. Ὅπου δοκεῖ τι εἶναι πρὸς ἡμᾶς, κ', 8. *Πρὸς ἀνάγκην*, III, ιέ, 3. *Οὐ γέγονας πρὸς τούτῳ*, II, ιθ', 6. Ἄν — τούτῳ γίνῃ, ιή, 21. *Πρὸς τί;* II, κά, 11 (σελ. 359).
- Προσάγειν εἰς μαρτυρίαν*, I, κθ', 49. — *πρὸς τὰ γεωμετρικὰ*, II, ιζ', 39. *Μὴ πρόσαγε*, III, ιέ, 12. Ἄν μοι πρόσαγη θανάτου φόβον, I, ιζ', 25. *Προσάγεται σοι τὰ κατάλληλα*, ιβ', 31. Τὸ *πρόσαγόμενον*, ιζ', 25. *Πρόσαγόντων*, I, ιβ', 30 (σελ. 312).
- Προσανακαύεσθαι φίλῳ*, III, ιγ', 2.
- Προσαρμόζεσθαι*, I, ιβ', 14.
- Προσαρτᾶν ἑαυτοῦς*, I, α', 14. *Δεσμὰ προσαρτᾶσθαι*, θ', 11. *Προσῆρτηταί τί σοι τῶν οὐ σῶν*,

- IV, α, 112. Πάντα εὐλυτα... προσηρητημένα, 153. Ὡς φυτὸν προσηρητῆσθαι τοῖς τόποις, III, κδ', 36.
- Προσγίνεσθαι, II, ιθ', 10.
- Προσδεδέσθαι (πολλοῖς), I, α, 14. Προσδεδεμένος καθήκουσιν ιδιωτικοῖς, III, κβ', 69.
- Προσδέχεσθαι. Z. Καλῶς.
- Προσδοξάζειν, I, κή, 27.
- Πρόσειμι. Z. Προσιέναι.
- Προσεῖναι (θεῖ καὶ πολλὴν χάριν) τῷ Κυρικῷ, III, κβ', 90. Πρόσεστι, IV, ιγ', 4.
- Προσεκτραχηλίζειν, III, ζ', 16.
- Προσεπισωρεύειν ἔτι πλείονα, I, β', 24. — αἰεὶ τινα, II, ις', 21.
- Προσεργάζεσθαι, II, κ', 21.
- Προσερεθίζειν, II, β', 16.
- Προσευκαιρεῖν, III, κβ', 72.
- Προσέχειν (ἔξω τοῦ μῆ), IV, ιβ', 2. Ἐὰν προσέχωμεν, I, β', 4. Ἀπαύριον προσέξω, IV, ιβ', 20. Ὅρατε οὖν καὶ προσέχετε, I, γ', 9. Τίτι προσχῶμεν; κθ', 18. Προσέχεις σεαυτῷ, IV, γ', 3. — τοῖς ἀνθρώποις, δ', 7.
- Πρόσθεσις. Ἐν — καὶ ἐποχῇ, I, I, δ', 11 (σελ. 303).
- Προσθήκη, I, η, 9.
- Προσιέναι, IV, δ', 9.
- Προσκαθίζειν, II, ις', 10.
- Προσκατατάσειν ἑαυτὸν, IV, α, 91, 94, 98. — τὴν ὁρμὴν τῷ θεῷ, 89, 98. Πῶς λέγεις προσκατατάξαι; 99.
- Προσκαταψεύδεσθαι, III, ις', 8.
- Προσκειῖσθαι τι, IV, ζ', 20.
- Προσκόπτειν (μέχρι τοῦ μῆ), IV, ια', 33. Οὐδένα οὐ προσκόψει οὐδενί, I, κή, 10. Πάντες ἀποστρέφονται πάντες προσκόπτουσι, III, κβ', 89. Προσκοπτικὸν καὶ μισητικὸν, I, ιή, 10.
- Πρόσκρουσμα (τὸ), IV, ιβ', 9.
- Προσκτήσασθαι ἐκ τοῦ λόγου, III, κς', 15.
- Προσκυνῶ (τὸν θεὸν ἐπὶ τούτῳ), I, δ', 31. Ταῦτα θαυμάζω καὶ —, IV, ζ', 26.
- Προσλιπάρει (ταύτη), III, κδ', 33 (σελ. 398).
- Προσμείναντες, II, κγ', 41.
- Πρόσοδος. Z. Ἥλιος.
- Προσπαθεῖν, II, ις', 31. III, κδ', 82. IV, α, 77, 130.
- Προσπάσχειν τινί, II, ε, 9. ις', 27, 31, 46. III, κδ', 84. — αὐτοῖς, IV, α, 110 (σελ. 409).
- Προσπηδᾶν ἐπὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα, I, β', 32.
- Προσπίπτειν, I, κ', 11 (σελ. 319) — φαντασίᾳ, II, ις', 20. ιή, 20. — ἄλλῳ ἄλλο, I, β'. 5. Δί

- προσπίπτουσαι φαντασίαι, κγ', 42. ΠΙ, ις', 15. ΙV, α', 74. ε', 23.
- Προσποιείται (αἰσθανόμενος οὐ) Ι, ε', 7 (σελ. 306).
- Προσπτύειν, ΠΙ, κδ', 71.
- Προσριζοῦσθαι. Προσερρίζωσθαι (ὡς φυτὸν) τοῖς τόποις, ΠΙ, κδ', 36.
- Πρόσταγμα Θεοῦ, Π, ις', 46.
- Προστάτης Κνωσίων, ΠΙ, ρ', 3.
- Προστήκεσθαι, Ι, γ', 6.
- Προσθεῖναι (οὐ... προσθήκη ἐκείνων γενέσθαι, ἀλλ' ἐκεῖνα αὐτῶ), Ι, ή, 9. Καὶ ἀφαιραῦμεν καὶ προστίθεμεν, ς', 10. Μὴ προστίθει, Π, β', 18. Ἐρωτα προσέθηκε, κά, 7. Τὸ δ', ὅτι κακῶς πέπραχεν, ἐξ αὐτοῦ ἕκαστος προστίθῃσι, ΠΙ, ή, 5. κά, 7. κγ', 18. ΙV, α', 6, 167. δ', 41. Προσθέσθαι, ΠΙ, κς', 18. Προστίθεσθε, Π, ις', 36.
- Προσφέρειν, Π, κβ', 5.
- Προσφιλοτεχνεῖν, Π, κ', 21 (357).
- Πρόσφορον (τὸ) τῷ προκειμένῳ, ΠΙ, ιβ', 3.
- Προσωπεῖον, Ι, κρ', 41. Π, α', 15. ΠΙ, κβ', 106. Πρόσωπον (τοῦτό μοι τὸ) ἀνάλαβε, Ι, κθ', 57. Πρόσελθε ἐν προσώπῳ τοιοῦτῳ, 45. Τίς τούτου τοῦ — ἐπαγγελία, Π, ι, 7. Τὸ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ —, ΠΙ, κβ', 69. Διάφορα — οὐ μίγνυται, ΙV, β', 10. Διασώσεις τσεαυτοῦ —, γ', 3. Σωκράτης, ἐν ἔχων — ἀεὶ διετέλει, Ι, κε', 31. Τὸ αὐτὸ — ἀεὶ καὶ ἐκφέρειν καὶ εἰσφέρειν, ΠΙ, ε', 16.
- Προτάσσειν, Ι, ις', 6.
- Προτείνειν, Ι, κρ', 34. Π, ιγ', 26. ΠΙ, ή, 1. ΙV, ς', 15.
- Πρότερον, ΠΙ, ς', 1. Πολύ —, Ι, ιβ', 4.
- Προτίθεσθαι, Ι, δ', 14. Π, ις', 36. ΠΙ, κβ', 45. Προθέσθαι ἢ ἐπιβαλέσθαι κ. τ. λ. ΙV, α', 74. Σκέψαι ὧν προέθου ἀρχόμενος, ΠΙ, κέ, 1.
- Προτιμᾶν. Ὁμνύουσι πάντων προτιμήτειν τὴν τοῦ Καίραρος σωτηρίαν, Ι, ιθ', 15. Μὴ προτιμήσειν ἕτερον, 17.
- Προτρέπειν, ΠΙ, ιγ', 22. Προτρεπτικός, Π, κς', 4. ΠΙ, ις', 7. — χαρακτήρ, κγ', 33. Προτρεπτικώτερον, 36.
- Πρόφασις, Ι, ζ', 30. κρ', 29. ΠΙ, κδ', 62.
- Προφέρειν, ΙV, α', 21.
- Προφήτης, Π, κ', 27.
- Πρόχειρος, Ι, α', 21. κς', 6. Πρόχειρον, Π, α', 29. ΠΙ, ι, 1, 18. ιά, 5. ις', 6. ιή, 1. κβ', 95. κδ', 103, 115. ΙV, γ', 1. δ', 34. ιβ', 7. Προχειρότης, ΠΙ, κά, 18.
- Προχωρῆ (ἐάν σοι μὴ) ΙV, ς', 29.
- ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ, ΠΙ, ε', 17.

- Πρώτην (τήν), II, ιή, 12. III, ιέ, 1.
 Πτερὰ (φοβοῦνται φεύγουσαι αἱ ἔλαφοι τὰ), II, α, 88.
 Πτηνά (τὰ), ὅταν ἐγκεκλεισμένα τρέφεται, οἷα πάσχει; IV, α, 26.
 Πτισάνη, II, κ', 30.
 Πτοεῖν, IV, ι, 5. Ἐπτοημένος, III, κδ', 30. IV, ς', 24.
 Πτώμα καὶ ξέστης αἵματιού, I, ϑ', 33.
 ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ, III, ι, 2 (σελ. 377). IV, ς', 32.
 Πύθια (ἡ), II, κ', 27. Πύθια (τὰ), III, δ', 11.
 Πύκτης, II, ιή, 22 (σελ. 354).
 Πύλη. Ὡσπερ ἐν πύλαις, III, κδ', 84. Πύλαι [Θερμοπύλαι]. Τὴν ἐπὶ Πύλαις μάχην, κγ', 38. Πυλαωρὸς (ὁ), κβ', 80.
 Πῦρ. Πυρὶ φρύγανα παρέβαλες, II, ιή, 5.
 Πυρέσσειν, II, κβ', 12. III, ι, 11, 13. κβ', 58, 65. IV, ϑ', 4. Πυρετὸς, II, ς', 19. III, ι, 5. κβ', 58. IV, α', 86. ζ', 26. Πυρετοῦ βωμὸς, I, ιθ', 6.
 Πυρρῶνεις, I, κζ', 15. Πυρρῶνεια σοφίσματα, 2.
 Πώγων, II, κγ', 21. IV, ή, 15. Πῶς πώγων μέγας γίνεται, 12.
 Ρῶλος, IV, ι, 3.
 Ρῶς μὴ, I, ιέ, 5. II, ις', 13. IV, ι, 2, 10. — γάρ; II, ιγ', 9. — τι οὖν, I, ια', 2 (σελ. 311). — ποτε, IV, ιγ', 1.
- P.
- Ῥάβδος (ἡ). Δώδεκα Ῥάβδοι IV, α', 57. Ῥαβδίον (τὸ τοῦ Ἑρμού), III, κ', 12.
 Ῥαθυμεῖν, I, ι, 12.
 Ῥέγκειν, I, κδ', 15 (σελ. 322). II, κ', 10. III, κβ', 30, 105. IV, ι, 29.
 * Ῥέγχη (ἡ), σελ. 322.
 Ῥέπειν ἐπὶ τοῦτο, III, ιθ', 3. — πρὸς τοῦτο, ιβ', 4, 16. — πρὸς καταφρόνησιν τῶν Θεῶν, II, κ', 24 (σελ. 357). Ἐπὶ τίνα Ῥέψει, κς', 7 (σελ. 366).
 Ῥευματιζόμενον σῶμα, II, ιέ, 20.
 Ῥηγνύειν. Μωρὸν οὐδὲ πείσαι οὐδὲ ῤῆξαι ἐστὶ, II, ιέ, 13. Ῥηγνυσθαι, I, ιγ', 2 (σελ. 312). κβ', 20. Ῥηγνύμενος, I, κζ', 20. II, κ', 31. IV, α', 124. Z. καὶ Ῥίπτειν.
 Ῥήτωρ, III, ιέ, 6, 12. Ῥητορικὸς νεανίσκος, α', 1.
 Ῥίπτειν, I, κγ', 10. III, κβ', 74. Ῥίψας (γρ. Ῥήξας) τὸ θηνάριον, I, κ', 9 (σελ. 319). Ῥιπτασμός. Z. Ἄση.
 ΡΟΥΦΟΣ (ΜΟΥΣΩΝΙΟΣ), I, α', 27. ζ', 32. ϑ', 29. III, ς', 10. ιέ, 14. κγ', 29 (σελ. 300).

Ῥώμη, πόλις, I, α', 19. ϩ', 7, 27. ι', 2. ια', 27, 32. κέ, 19. II, ιβ', 17. ιδ', 18. III, α', 27. ζ', 13. ϩ', 1-3, 6. κγ', 27. κδ', 25, 77, 100, 109. IV, α', 123. δ', 34. ιγ', 5. Ῥωμαῖοι, I, ια', 12. II, κβ', 22. III, η', 7. κδ', 41.

Σ.

Σαγμάτιον (τὸ), IV, α', 80.
 Σαίνοντα κυνάρια, II, κβ', 9.
 Σαλπίζειν, III, ιέ, 5.
 Σαννίων, III, κβ', 83 (σελ. 393).
 Σαπρὸς πύκτης, II, ιή, 22. Σαπρὸν οἰκοδόμημα, ιέ, 9. Σκευάριον —, δ', 4. — δόγμα, III, ις', 7. κβ', 61. — τετράσσαρον, IV, έ, 17. — χηνίδιον, ια', 31. — ὄξος, μέλι, δ', 25.
 Σαπρῶς λούει τὰ βαλανεῖα, II, κα', 14.
 ΣΑΡΔΑΝΑΠΔΛΟΣ, III, κβ', 30.
 Σαρκίδιον, I, κϩ', 6. II, α', 19. III, ζ', 25. IV, α', 104, 161.
 Τὰ δύστηνά μου σαρκίδια, I, γ', 5. Σάρξ, II, κγ', 20. III, ζ', 2.
 Σάρον, κζ', 18 (326).
 ΣΑΡΠΗΔΩΝ, I, κζ', 8.
 Σατορνάλια (τά), I, κέ, 8. κϩ', 31. IV, α', 58 (σελ. 406).
 Σειρήνες, II, κγ', 41.
 Σεισμὸς, II, ε', 20. ις', 23.

Σεμνοπροσωπεῖν, II, η', 24.
 Σημαίνειν τὸ ἀνακλητικὸν, I, κϩ', 29. III, ιγ', 14. κδ', 101. κς', 29. Οὐχ ὁ κόραξ ἐστὶν ὁ σημαίνων κ. τ. λ. α', 37. Σημαντικά, κδ', 89.
 Σιδήριον (τὸ), IV, ια', 13.
 Σικυάζειν, II, ις', 9 (σελ. 349).
 Σικχαίνειν, IV, η', 34 (σελ. 384).
 — ἀκούοντα, III, ις', 7.
 Σίτου (τὸν ἐπὶ τοῦ), I, ι, 2 (σελ. 310-311). Σιτάριον, I, ι, 9.
 Σίφαρος, III, β', 18 (σελ. 370).
 Σιωπᾶν, I, κθ', 32.
 Σκάμμα, IV, η', 26.
 Σκάφη (ή), III, κβ', 71.
 Σκέλος, I, ιβ', 24. Σκελύδριον, 24.
 Σκέπαρνον (τὸ), IV, η', 4.
 Σκέπτεσθαι, III, κβ', 12. κγ', 6. IV, α', 132, 134.
 Σκέψις, I, β', 14, 28. Οὐ μετὰ σκέψεως ἤλθες ἐπὶ τι, III, ιέ, 7.
 Σκηνή τραγική, III, κβ', 26.
 Σκῆπτρον (ἄξιος φορεῖν τὸ) III, κβ', 57. Κοινωνὸς τοῦ σκῆπτρου κ. τ. λ. 63. Εὐθύς ἐπὶ τὸ σκῆπτρον κ. τ. λ. IV, η', 34.
 ΣΚΙΡΩΝ, II, ις', 45.
 Σκοπεῖν. Σκόπει ὅτι, IV, γ', 3. Ἐκάστου ἔργου σκόπει τὰ καθηγούμενα, III, ιέ, 1. Σκόπει τί ποτε, ιδ', 3. Σκοπὸς, I, κζ', 18.

- Σκότος, I, ιή, 22. Σκοτούσθαι. κς', 22. Σπόγγος, I, ιά, 27
 Όταν σκοτωθῆ τις, III, γ', 22 (σελ. 311).
 (σελ. 371).
 Σκυθροπάξιν, III, κβ', 48. Σποδός (ή), III, ιγ', 18. κς', 17.
 Σκυτεύς, I, ιθ', 19. III, κγ', 8. Σπουδάξιν, I, ι, 1. ιά, 15, 27.
 Σκυτική [τέχνη], I, κ', 3. κέ, 2, 4. II, β', 26. ις', 11.
 III, κγ', 8. ιζ', 36. κβ', 1. κγ', 34. III,
 Σκώληξ (τί) ὢν, λέγεις ὅτι ἄνθρω- γ', 13. δ', 1. ζ', 4. IV, ς',
 πος εἶ; IV, ά, 142. ιά, 32. 36. ή, 24. ιά, 29. ιγ', 21.
 Σμήχειν τὰς προλήψεις, I, κς', Σπουδαῖος, ζ', 3.
 6. Σπυρίς (ή), IV, ι, 21.
 Σοβαρῶς, III, κβ', 3. Σοβεῖσθαι, Στάδιον (εἰς τὸ) εἰσιῶν, IV, δ',
 I, κθ', 59. Τὸ σεσοθημένον, II.
 H, ά, 10. Στάσις, I, κά, 1. III, έ, 4. —
 Σολοικίζειν, III, ϑ', 14. φιλοσόφου ἢ ιδιώτου, ιέ, 13.
 Σός εἰμι, II, ις', 42. — ὑπρέτης, Στατικά (τὰ λογικά τῶν ἄλλων με-
 III, κδ', 98. Τὰ σά καὶ οὐ σά, τρητικά καὶ), I, ις', 10.
 II, ς', 24. Στατός, II, ις', 9 (σελ. 346).
 ΣΟΥΡΑΣ, III, ις', 4. Σταυρός (εἰ γὰρ σταυρωθῆναι θέ-
 Σοῦσα, πόλις, II, ις', 36. λεις, ἔκδεξαι καὶ ἤξει ὁ), II, β',
 Σοφίζεσθαι τινα, I, ζ', 11. II, 20.
 κέ, 2. Σοφιζόμενος, IV, έ, 3. Σταυροῦσθαι. Z. Σταυρός.
 Σόφισμα, I, ζ', 33. κς', 2. II, Στάχυς, II, ς', 11. IV, ή, 36.
 ις', 3. ιή, 18. III, κς', 16. Στέγη, III, ιβ', 9.
 Σοφισμάτιον, II, ιή, 17. Σο- Στεγνός. Z. Πίθος.
 φιστής, κ', 23. Σοφιστικός λό- Στέλλεσθαι, III, κδ', 80.
 γος, I, κς', 6. Σοφιστικά ἔρω- Στενόβρογχον κεράμιον, III, ϑ',
 τήματα, III, ή, 1. 22.
 ΣΟΦΟΚΛΗΣ [ἐξ οὗ τὸ ἰὼ Κι- Στενόσημος ἐσθής, I, κδ', 12
 ϑ α ι ρ ὶ ὢ ν], I, κδ', 16. κή, 32. (σελ. 322).
 Σοφός, III, κβ', 67. Στενοχωρεῖν τὸν κόσμον, IV, ά,
 Σπᾶσθαι, I, ά, 16. ιή, 19. 106. — ἑαυτοῦς· τὰ δόγματα
 Σπεύδειν. Z. Ἐσπευσμένως. ἡμᾶς στενοχωρεῖ, I, κέ, 28.
 Σπογγίζειν τὰ ὑποδήματα, II, Ἐν Ὀλυμπίᾳ οὐ στενοχωρεῖσθε;
 κβ', 31. — τὰς τραπέζας, III, ς', 26. Στενοχωρία, κέ, 26.
Στέργειν τὸ παιδίον, I, ιά, 22.
κγ', 5. Μηδενός τῶν στεργο-

- μένων μὴ ἰδεῖν θάνατον; III, κδ', 27. Ἐχομεν φύσει τι στερκτικόν, II, ι, 23.
- Στέρειν καὶ Στερεῖν, I, κή, 4. II, κβ', 36. IV, ε', 13.
- Στερκτικόν. Ζ. Στέργειν.
- Στίλβον σωματίον ἢ σώμα, I, κδ', 8. IV, ιά, 19. Στίλβων περιήρχετο, III, κβ', 88. Στιλπνὴ ἐσθῆς, IV, ϑ', 7. Ἰματίδια στιλπνά, ε', 4. Τὸ στιλπνόν, I, β', 18. Στιλπνοῦσθαι, II, ἦ, 25.
- Στίχος, III, ι, 4. IV, δ', 17.
- Στοιχεῖον, III, ιγ', 14. Τὰ τοῦ λόγου στοιχεῖα, IV, ἦ, 12.
- Στολιζειν, IV, α', 116. Στόλιον, III, κγ', 35.
- Στομαχικοὶ (ἐξεμέσαι τὰ θεωρήματα ὡς οἱ) τὴν τροφήν, III, κά, 1. Στόμαχος, II, κ', 33.
- Στρατεία τίς ἐστὶν ὁ βίος ἐκάστου, III, κδ', 34 (σελ. 398). Τὰς τρεῖς στρατείας ἐστρατευμένος, II, ιδ', 17. Δευτέραν αἰτεῖ στρατείαν IV, α', 39, Στρατεύεσθαι, III, κδ', 32. IV, α', 39, 160. Στρατηγεῖν, 149. ε', 6. Στρατηγία, α', 60. γ', 9. ζ', 23. III, κβ', 79. Στρατηγός, I, ϑ', 24. κθ', 29. II, α', 26. III, α', 34. κβ', 97. κδ', 35. κς', 29. Στρατιώτης, IV, ιγ', 5.
- Στραβλά δόγματα, I, κθ', 3.
- Στρέφειν τὸ θάρσος, II, α', 14. — τὸν αὐτοῦ δοῦλον, 26 (σελ. 334). — σφυρὸν, III, ιε', 4. — τὰ θεωρήματα, κά, 23. Στρέφεσθαι περὶ τι, I, ζ, 4. IV, ι, 2.
- Στροφεῖσθαι, IV, ϑ', 4. Στρόφιον, III, κά, 16 (σελ. 387).
- Στωϊδίων, II, ις', 29. Στωϊκός, II, ϑ', 19. ιθ', 19, 22, 24. κ', 12. III, ζ', 17, κδ', 41. Στωϊκά λογάρια, I, κθ', 56. II, ιθ', 22. Οὐδὲν διοίσεις ἡμῶν τῶν λεγομένων Στωϊκῶν, III, ζ, 17. (σελ. 374).
- Συγγένεια θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, I, ϑ', 1, 7, 11. Ἡ ἀτυχῆς καὶ νεκρά —, γ', 3. Συγγενῆς τῷ θεῷ, I, ϑ'. — τοῦ θεοῦ; 15, 22, 25.
- Συγγινώσκειν, I, κβ', 21.
- Συγκαθεύδειν (καλῆ), IV, ϑ', 5.
- Συγκαθεῖναι, I, β', 14. ζ', 5, 25, 27. II, ιβ', 13. ιδ', 14. III, ις', 3.
- Συγκαταβαίνειν εὐλαβῶς τοῖς ἰδιώταις, III, ις', 9. — εἰς τὰ αὐτὰ τιτ, IV, β', 1.
- Συγκατάθεσις, I, κά, 2. II, ις', 15. III, β', 2. ϑ', 18. ιβ', 14. κβ', 104. IV, α', 72. Συγκαταθετικὸς τόπος, I, ις', 22. IV, α', 69. δ', 13. Συγκαταθετικῶς κινεῖσθαι, I, ιδ', 7.
- Συγκατακεῖσθαι, II, ιη', 22.

- Συγκατατάττειν εαυτόν τοῖς πολ-
 λοῖς, I, κδ', 19.
 Συγκατατίθεσθαι, I, ιή, 1. κή,
 1, 4. III, ζ', 15. ή, 4. κά,
 23. κβ', 42. IV, ά, 69. ς',
 12, 26. ιά, 6.
 Συγχευμένως ἀναστρέφασθαι, I,
 ζ', 21.
 Συγκλᾶσθαι, I, ς', 40.
 Σύγκλητος, I, ά, 28. β', 19,
 23. IV, α', 139. δ', 2. Συγ-
 κλητικός, I, β', 19. κέ, 26.
 κς', 9. III, κγ', 13. IV, ά, 9.
 δ', 2.
 Συγκοιμᾶσθαι, II, κβ', 13.
 Σύγκραμα (τὸ), IV, ιά, 9.
 Συγκριτὸς, III, κβ', 60.
 Συγκρουσθῆναι (ὑπὲρ τοῦ), I, ά,
 20. (σελ. 300).
 Συγχαίρειν (τὸ), II, έ, 23.
 Συγχεῖσθαι ὑπὸ τῶν φαντασιῶν,
 III, κβ', 25. — ὑπὸ τῆς ἀμε-
 λετησίας, IV, ή, 14. Πρόληψις
 συγχευμένη, 10.
 Συγχορεύειν, IV, ά, 108.
 Συγχεῖσθαι, I, β', 7.
 Συγχύειν. Ζ. Συγχεῖσθαι.
 Σῦδιον, IV, ιά, 11. Ζ. καὶ Σῦς.
 Συλλογίζεσθαι (ἐν τῷ), I, ζ', 20.
 Συλλογισμὸς, 32. Συλλογισμοὺς
 ἀναλύειν. Ζ. Ἀναλύειν. — με-
 λετᾶν, II, ά, 38. ιγ', 21. —
 διακρίνειν, γ', 4. — πράσσειν,
 ις', 27. Ἐν — πλεῖον ἔχειν,
 ς', 4. — χρήσιμοι, κά, 21.
- Ἀλισκόμενοι ὑπὸ συλλογισμῶν,
 κγ', 41. Συλλογισμῶν ἕνεκα
 ἐθεράπευσας πολλοὺς, III, κς',
 13. Ἐν συλλογισμοῖς, IV, ιβ',
 12.
 Σύλλογος, IV, ά, 40.
 Συμβάίνει, I, ζ', 13, 15, 19.
 ς', 29. III, ιγ',
 Συμβάλλειν, I, κδ', 1. Συνέβαλον
 Ἐπικτήτῳ ὡς ἀνδριάντι, III,
 ς', 12.
 Συμβιοῦν, II, κβ', 13, 32.
 Σύμβολον, I, ις', 14.
 Συμμετρία, III, ιβ', 13. (σελ.
 381). Σύμμετρος καὶ καθιστα-
 μένη ὀρεξις, IV, α', 84. Θερ-
 μαίνειν συμμέτρως, III, κβ',
 5.
 Συμπαθεῖν τῷ δόγματι, I, γ', 1.
 — τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανόις,
 ιδ', 2.
 Συμπανηγυρίζειν, III, έ, 10.
 Συμπαρακολουθεῖν, III, έ, 10.
 Συμπάσχειν, I, ιδ', 5.
 Συμπεριφέρεσθαι, I, ς', 12. κς',
 64, 66. IV, ιβ', 17. Συμ-
 περιφορᾶ, III, ιδ', 7 (σελ.
 382). ις', 5. IV, ιβ', 17.
 Συμπίπτειν, II, κβ', 13.
 Συμπεπλεγμένον (τὸ), I, κς', 14.
 II, ς', 7. Συμπλοκῆ ἢ πρὸς ἀλ-
 λήλους, IV, ά, 102.

- Συμπομπεύειν τῷ θεῷ, IV, α, 104.
 Συμπροθυμεῖσθαι, I, ι, 13.
 Συμφέρον, I, β', 5. κβ', ι, 14. κή, 5. II, κβ', 15. κς', 2.
 Συμφοιτᾶν, II, κβ', 29.
 ΣΥΜΦΟΡΟΣ, III, ζ', 31.
 Συμφύειν, IV, α, 112. Συμφυῆς κίνημα, I, ιδ', 6.
 Συμφωνεῖν, III, ιε', 13. Συμφωνία ἢ τῶν ὄλων, I, ιβ', 16. Σύμφωνα (τά), ιθ', 27 (σελ. 318). Σύμφωνον, ἢ Συμφώνως τῇ φύσει, β', 6. δ', 14, 29. ε', 21.
 Συμφελλίζειν τοῖς παιδίοις, II, κδ', 18.
 Συνάγειν (τὰ ἀσύνακτα), II, α, 3. Μίξει καὶ συναγαγεῖν ταῦτα, ε, 9. Λόγοι συνάγοντες, I, ζ', 12. Συνακτικοὶ λόγοι (σελ. 308).
 Συναναστρέφασθαι (ἠδέως) ἀνθρώποις, III, ιγ', 5. Ἀνθρώπος ἀνθρώπῳ συναναστραφείς, IV, α, 85. Συναναστροφή, I, θ', 5. — συνήθης, II, ις', 24. — ἀνθρωπίνη, IV, ια, 31.
 Συνάπτειν, II, ε', 1.
 Συναρμόζειν, I, ιβ', 17. II, ιδ', 7. κγ', 42.
 Συναρπάζειν, II, ιη, 24. κγ', 33.
 Συνατυχεῖν (οὐ) ἀλλὰ συνευτυχεῖν, III, κδ', 1.
 Συνδεδεμένος τοιοῦτῳ σώματι, I, α, 9.
 Συνεγγισμός, I, δ', 4, 8.
 Συνεῖναι (ἀνθρώπον ἀνθρώπῳ) οὐ δυνατὸν ἀεὶ, III, κδ, 20. Οἱ συνόντες, 29. IV, ια, 32. ιβ', 17.
 Συνεισφέρειν τὸ κατὰ πρόσωπον ἐν ταῖς σκέψεσι, I, β', 28.
 Συνελθεῖν. Ζ. Συνέρχασθαι.
 Συνελκυσθεῖς ἐπ' ὀλίγον, I, α, 19.
 Συνεορτάζειν τῷ θεῷ, IV, α, 104, 108. — τοῖς ἀνθρώποις, δ', 26.
 Συνεπικούρειοι, II, κ', 13.
 Συνεπωθεῖν, III, ζ', 23.
 Συνεργεῖν, IV, α, 122. ἢ, 20. — τῷ νοσεῖν καὶ τῷ ἀποθνήσκειν, II, ι, 5. Συνεργητικός, κβ', 20. Τὸ συνεργητικόν, IV, δ', 18.
 Συνέρπειν, τοῖς παιδίοις, II, κδ', 18.
 Συνέρχασθαι. Ὁ δεῖνα τῇ δεῖνι συνελθέτω, I, ιβ', 28. Ἐξ ὧν συνήλθεν, εἰς ἐκεῖνα πάλιν ἀναλυθῆναι, IV, ζ', 15. Εἰς τὰ ἱερά ἡμῖν συνέρχη, ια, 32.
 Συνεστραμμένον. Ζ. Συστρέφασθαι.
 Συνευτυχεῖν. Ζ. Συνατυχεῖν.
 Συνέχειν, II, ιη, 1.
 Συνηγορεῖν, I, κς', 15. II, ιθ', 2.
 Συνήθεια, I, κς', 15. Συνηγορῆσαι τῇ —, 15.
 Συνθέλειν καὶ συνορέγασθαι, II, ις', 23. — Θεῷ, IV, ζ', 20.
 Σύνημα, III, ιβ', 15.

- Συνιστάναι, II, γ', 2. III, κγ', 22. IV, ή, 22. *Συστήσασθαι ἔργον*, II, ιδ', 8. *Συνίστασθαι*, III, κ', 3.
- Συνογκᾶσθαι ὄνῳ*, II, κδ', 18.
- Συνοδία*, IV, ά, 91. *Σύννοδος (ὁ)*, II, ιδ', 8. III, κά, 5. IV, ά, 97. *Σύννοδος (ἡ)* III, ιγ', 13.
- Συνοικεῖν τι*, II, ιζ', 22.
- Σύνολον (τὸ)*, II, κδ', 19. IV, ά, 49.
- Συνορατική δύναμις*, I, ς', 1.
- Συνορέγασθαι*. Z. *Συνῶλειν*.
- Συνορμᾶν*, IV, ζ', 20.
- Συνοουσία*, II, ιή, 6, 21. Ὅταν *συνοουσία* χρῆ, ή 12. *Ἡ προθυμία ή πρὸς τὴν συνοουσίαν*, I, ς', 9. *Συνοουσιάζειν*, II, ή, 15. κ', 10. IV, ά, 143.
- Συνοχή (ή κατὰ τὴν ἐσθῆτα)*, IV, ιά, 12.
- Σύνταγμα (τὸ)*, III, κβ', 79. *Χρυσίππου συντάξεις*, I, δ', 6. II, ιζ', 40. *Ἡ περὶ ὀρμῆς σύνταξις*, I, δ', 14. II, ιθ', 10. *Συντάξεις ἀγοράζοντες*, I, κς', 16.
- Συνταπεινοῦσθαι (οὐ) πέφυκας*, III, κδ', 1.
- Σύντασις καὶ προσοχή*, III, κβ', 105.
- Συντείνεσθαι*, I, ι, 1. III, γ', 18.
- Συντιθεῖν ή Συντιθέναι*, I, ς', 10. II, ά, 34. κγ', 14. III, κγ', 23, 26.
- Σύριγγα ἔχων*, III, κγ', 30.
- Σύρμα (τὸ)*, I, κθ', 41 (σελ. 331).
- Σύροι*, I, ιά, 12. κβ', 4. II, ϑ', 20.
- Σῦς (μέγας)*, IV, ι, 10. Z. καὶ *Συίδιον*.
- Συσκηνεῖν*, II, κβ', 37.
- Συσπουδάξεν*, I, ι, 13.
- Συστατικά γράμματα*, II, γ', 1.
- Συστέλλεσθαι (ή ἐπαίρεσθαι ή)*, I, ιά, 28.
- Σύστημα ἐξ ἀνθρώπων καὶ Θεοῦ*, I, ϑ', 4. — *ἐκ ποιῶν φαντασιῶν*, κ', 5.
- Συστρέφεσθαι*. *Συνεστραμμένον σῶμα*, I, κδ', 8. — *βλέμμα* IV, ά, 145.
- Σφαιρίζειν ἐμπείρως, εὐρύθμως*, II, έ, 15, 20. *Σφαιριστική ἐπιμέλεια*, 20.
- * *Σφαιρίσιον*, σελ. 338.
- Σφήξ (ἔχισ ή)*, IV, ά, 127. *Οἱ σφήκες*, II, δ', 6.
- Σφραγίζεσθαι*, II, ιγ', 7.
- Σφυγγμός*, III, κβ', 73.
- Σφυρὸν (τὸ)*, III, ιέ, 4.
- Σχέςις*, II, ιδ', 8, 27. κβ', 20. III, β', 4. γ', 8. ιά, 6. κβ', 69. κδ', 79. IV, δ', 16. ς', 26. ή, 20. ι, 15. ιβ', 16.
- Σχοινίον (τὸ)*, III, ιβ', 2.
- Σχολάζειν*, IV, δ', 30. — *ἐν Λυκείῳ ή ἐν Ἀκαδημίᾳ*, 21. — *τούτῳ μόνῳ*, ιδ', 28. *Ὁ σχολάζων*, I, κς', 20. κθ', 58. *Κλειάνθης σχολάζων καὶ ἀνετλῶν*, III, κς', 25. *Σχολαστι-*

- κός, I, ιά, 39. IV, ά, 138. Σχολεῖον (ιατρεῖόν ἐστι, τὸ τοῦ φιλοσόφου), III, κγ', 30. Σχολή, I, κδ', 34, 57. II, ά, 36. ή, 15. ι, 29. ιγ', 21. ις', 20, 34. ις', 29. ιθ', 19. κά, 15. III, γ', 17. ις', 9. κά, 11. IV, ά, 132, 138. έ, 37. ζ, 32. ιά, 35 (σελ. 431). Ποῦ σχολή τῷ ἐνδεδεμένῳ; III, κβ', 74. Ἐπιθυμία σχολῆς, IV, δ', 1, 23, 25. Οὐκ ἄγω σχολήν, I, κς', 15. — ἄγει, II, ά, 33. Κατὰ σχολήν, III, κβ', 1. Σχολαίτερον, IV, ά, 49. Σχόλιον, III, κά, 6.
- Σώζειν τὸ κατὰ πρόσωπον, I, β', 1. — τὸ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ πρόσωπον, III, κβ', 69.
- ΣΩΚΡΑΤΗΣ, I, β', 33, 36. δ', 24. θ', 22. ιβ', 3, 23. ις', 12. ιθ', 5. κέ, 31. κς', 18. κθ', 16, 17, 29, 65. II, ά, 15, 32. β', 8, 15. έ, 18. ς', 26. ιβ', 5, 14. ις', 35. κς', 6. III, ά, 19, 42. έ, 14, 17. ζ', 34. ιβ', 15. ις', 5. ή, 4. κά, 19. κβ', 26. κγ', 22, 25, 32. κδ', 38, 40, 60, 99. κς', 23. IV, ά, 41, 164. δ', 21, 22. έ, 2, 33. ζ', 29. ή, 22. θ', 6. ιά, 19. Σωκρατικά (τά) III, κγ', 20. Σωκρατικός σύνδειπνος, II, δ', 8.
- Σωμάτιον, I, ά, 10. κέ, 21. κθ', 16. IV, ιά, 23, 27.
- Σωτήρ (Ζεὺς), I, κβ', 16. Σωτηρία, I, ιδ', 15. III, κγ', 11, 26.
- ΣΩΦΡΩΝ, III, δ', 9.

Τ.

- Ταλαιπωρεῖν, I, κς', 11. Ταλαιπωρία, III, κδ', 64. Ταλαίπωρον ὑποληψείδιον, IV, ά, 140. Τελκίπωρος, II, ις', 26. Ἀταλαίπωρος, IV, δ', 4.
- Τάλας ἐγὼ, I, δ', 23.
- Ταμίς, I, ά, 16. IV, ά, 91.
- Ταπεινός (τίς θελεῖ ζῆν); IV, ά, 2. Ταπεινούς ποιεῖ καὶ ἄλλοις ὑποτεταγμένους, δ', 1. Ἐν ταῖς ἐνεργείαις ταπεινοί, II, ις', 18. Ταπεινόν, I, γ', 1.
- Ταρακτική (φαντασία), II, ις', 20. Ὅταν σοί τι προσαγγελθῆ ταρακτικόν, III, ή, 1. Τάρασσειν, I, ιθ', 7.
- Τάσσεσθαι μετ' ἐκείνων, II, ις', 25. — ἐν πολλῇ ἡγεμονίᾳ, III, κδ', 36.
- Ταῦρος, I, β', 30. III, ά, 22. κβ', 6. IV, ή, 42.
- Ταύτη (καὶ) παρὰ φύσιν, II, έ, 6.
- Τάχα, I, κθ', 41. IV, ά, 9.
- Ταχέως, (λούεται), IV, ή, 2. Ταχύ γ' ἄν, II, ις', 38. III, κβ', 59.
- Τείνσθαι, I, δ', 22. III, κδ',

- 109, 114. IV, α, 143. 16', 15.
19.
Τεκνοτροφεῖν, I, κγ', 3.
Τελειότης (πρὸς ὃ ἂν ἦ) . . . πρὸς αὐτὰ ἢ προκοπή συνεγγισμός ἐστι, I, δ', 4. Τοῦ μὲν τελείως μακρὰν ἐσμεν ἀμφοτέροι, II, κδ', 9.
Τελεσφορεῖν, IV, ἦ, 36 (σελ. 427).
Τέλος (τὸ), I, 16', 5. κ', 15. II, κγ', 21. Οἱ τέλος ποιούμενοι τῆμ ἠδονῆν, III, κδ', 37. Τῶν ἐν τέλει, I, 1α, 1.
Τελώνης (νῦν μὲν φιλόσοφος, ὕστερον δὲ), III, 1ε, 12.
Τέμνειν, III, κβ', 3.
Τέρας, III, α, 27.
Τεταγμένως (κατὰ τρόπον καὶ), I, 5', 15.
Τετραετία, III, κε, 4.
Τετράσσαρον (τὸ), IV, ε, 17 (σελ. 418).
Τεῦξις (ἡ), II, ε, 8.
Τέχνη (ἡ περὶ βίον), I, 1ε, 2 (σελ. 313). Τέχνην ἀπὸ ὀλίγων ἀναλαβεῖν, κ', 13. — καὶ ἐμπειρία τοῦ λέγειν καὶ τοῦ ἀκούειν, II, 1δ', 2-6. Αἱ τέχναι καὶ αἱ ἀρεταὶ, III, γ', 22. Τεχνικῶς, II, ε, 3. Ρήματα τεχνικὰ, II, 16', 9. Τεχνίτης, I, 5', 7. Τεχνολογεῖν, περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν, II, 9', 15. Τεχνολόγει τὰ Ἐπικούρου, 9', 19.
Τηλικαῦτα, I, κ', 19 (σελ. 319).
Τηρεῖν τὸν πιστὸν, II, κβ', 20. — τὰ ἴδια, 6', 20. — τὴν ἀλήθειαν, I, κς', 20. — τὸ πρὸς τὸν Δία καθεῖκον, κβ', 15. Ταῦτα τηρήσει τῶν δυοῖν, II, 19', 2, 4. Τηρεῖτε οὖν ἑαυτοὺς κ. τ. λ. 20. Τήρησις, I, 5', 24 (σελ. 308).
Τιθέναι, I, κδ', 12. κθ', 45. III, κβ', 76. Θεὸς αὐτοὺς χιλίους, κγ', 19. Τίθεισθε με ἕνα τῶν βλαπτόντων, II, κγ', 47.
Τίλλεσθαι τὰς τρίχας, III, α, 29. — τὰ σκέλη, 42.
Τιμὴ [ἀρχή], III, 9', 1.
Τίς (δοκεῖν) εἶναι, II, κδ', 19. II, κδ', 117. IV, ἦ, 39. Τί σοι ἔδοξα, III, κγ', 11. Τίς [ἀντὶ τοῦ Ἐγώ], I, 1δ', 11. II, 1η, 15. κ', 56. κγ', 23. IV, δ', 35. 1α, 33. Τίς ποτε, καὶ τί ποτε, II, κ', 5. κά, 11. III, α, 14, 31. 6', 15. ε, 3, 5. 1γ', 17. 1δ', 3. κδ', 39. Τίς χρεῖα. Ζ. Χρεῖα. Τί ἡμῖν καὶ αὐτῶ, I, α, 16 — καὶ σοὶ, II, 19', 16. — ἐμοὶ καὶ αὐτοῖς, I, κς', 13. — σοὶ καὶ τοῖς ἄλλοτριόις, III, κβ', 98. Τί σοι καὶ ἐπιχειρεῖν, κβ', 66. — τοῦτο εἰπεῖν, IV, 5', 33.
Τίτθῃ (ἡ), II, 15', 28, 39. III, κδ', 53.
Τὸ [ἀντὶ τοῦ Τοῦτο], IV, 1γ', 20. Τὸ νῦν, Ζ. Νῦν.
Τοῖος, III, 15', 11. Τοιοῦτος, I,

- λ', 6. II, ις', 38. ις', 30. III, κβ', 65. IV, γ', 6. ιγ', 20.
 Τόνος, II, ιε', 2, 4, 17, 19. ιή, 26.
 Τόπος, I, ζ', 4, 21. — ὁ περὶ τὰς συγκαταθέσεις, ἢ συγκαταθετικός, II, ις', 15. III, ιε', 14. IV, α', 69. δ', 13. — ὁ περὶ τὰς ὁρμάς, II, ις', 15, 32. III, ιε', 13. — ὁ τῆς ἀμεταπτωσίας, ἢ περὶ τὴν τῶν κριμάτων ἀσφάλειαν, κς', 14. IV, ι, 13. Τρεῖς εἰσι τόποι κ. τ. λ. III, β', 1. Τόπον οὐκ ἔχει, I, ιή, 12. Δὸς ἄλλοις τόπον, IV, α', 106. Παρὰ τόπον [κατὰ τὸν τόπον], III, κά, 14. Παρὰ τόπον [ἀτόπως], 16.
 Τορύνη, II, κ', 28.
 Τοσοῦτος, II, ς', 23. Τοσαῦτα, I, ιά, 16.
 Τραγωδεῖν, I, β', 16. III, ιε', 5. IV, ζ', 15. Τραγωδία, I, δ', 26. κδ', 15. κή, 32. II, ις', 31. Τραγωδός, I, κδ', 18. κθ', 41, 59. III, ιδ', 1. IV, ζ', 37.
 ΤΡΑΪΑΝΟΣ, IV, ε', 17.
 Τραπεζεύς, III, κβ', 80. Τραπεζίτης, γ', 3.
 Τραχέως κινεῖσθαι, II, α', 19.
 Τραχηλοκοπεῖν, I, ιθ', 6. κθ', 6. Τραχηλοκοπεῖσθαι, α', 18. β', 16. κθ', 22. Τράχλος, α', 19. κθ', 6. II, ις', 41. ις', 29. IV, α', 77.
 Τραχύς, III, ι, 7. Γυναικὸς τραχυτάτης, IV, ε', 33.
 Τρέμειν, I, β', 21. δ', 12.
 Τρέπειν, IV, δ', 33.
 Τρίβειν, II, ις', 18. κδ', 12. III, κδ', 115. κς', 21. Τριβῆ, II, ς', 5. κδ', 10.
 Τρίβων, III, α', 24. IV, ή, 4, 15, 34. ιά, 34. Τριβωνάριον, III, κβ', 47. κγ', 35. Τριβώνιον, κβ', 10.
 Τρίγωνον, II, ιά, 2.
 ΤΡΙΠΤΟΔΕΜΟΣ, I, δ', 30 (σελ. 305).
 Τροία, πόλις, I, κή, 22. Τρῶες, II, κδ', 22. III, κβ', 33.
 Τροπικὸν ἀξίωμα, I, κθ', 40 (σελ. 330).
 Τρόπος, I, β', 2. ς', 15. ζ', 12. ή, 1. ιά, 3. ις', 27. II, ς', 7. ιε', 22. ιε', 4. κ', 8. III, κά, 17. — τῆς διδασκαλίας, II, ιδ', 1. Ἐκ παντὸς τρόπου, I, κέ, 4. Παντὶ τρόπῳ, κ', 8.
 Τροφή, I, ιά, 12. II, ις', 9.
 Τροχός, II, ς', 18 (σελ. 339). IV, ιγ', 22.
 Τρυγητός (ὅ), IV, ή, 33.
 Τρῶες. Ζ. Τροία.
 Τυγχάνειν, I, ζ', 33. ή, 6. ιε', 12. κθ', 29. II, ις', 31. κγ', 32. III, α', 3. γ', 8. IV, α', 33, 45, 52.
 Τυλάρια, III, κβ', 74 (σελ. 391).
 Τυλοῦν τὸ ἡγεμονικόν, II, ιή, 9.
 Τύπους φυλάσσειν ἐν τῇ ψυχῇ, I,

εθ', 8. — ἀναμάσσεισθαι, II, κγ', 3. Τυποῦν, I, ε', 10. II, εθ', 25.
 Τύραννος, Ζ. Δορυφόροι.
 Τυρός, III, ε', 9.
 Τυφλός, I, κη', 9. Οἱ τὰ κυριώτατα τετυφλωμένοι, 9.
 Τύφος, I, ή', 6. Τετυφωμένος, IV, α', 150.
 Τύχη (ἀγαθῆ), I, α', 29. Ἐμπαίζω μου τῆ τύχη, IV, α', 47.
 Νῆ τὴν σὴν τύχην, II, κ', 29.
 Νῆ τὴν Καίσαρος τύχην, IV, α', 14 (σελ. 403). Τυχόν, III, κα', 18. Τυχών. Ζ. Τυγχάνειν.

Υ.

Υγεία, Υγιαίνειν, III, κ', 4. Υγιεινός, II, ιζ', 8. Υγιές εἶναι δεῖ τὸ κεκριμένον, ιε', 2, 8. Εἴπερ υγιές τὸ κ. τ. λ. I, ια', 28. Πῶς ἐτι υγιές ἐστι; β', 6. Τίς υγιέσι καὶ ἐναργέσι, II, κ', 1. Υγιῶς, II, I, ιβ', 4.
 Υδάτιον (ὅσον ἦν ὑδατίου εἰς) ἄπεισι, III, ιγ', 15.
 Υδροφόδος, IV, δ', 20.
 Υέτιος, I, ιθ', 12. κβ', 16.
 * Υιάφιον, σελ. 429.
 Υἱὸς τοῦ Διὸς, I, γ', 2. ιθ', 9. II, ις', 44. — τοῦ Θεοῦ, I, θ', 6.
 Ὑλη παρακειμένη, II, ιθ', 31. — παραπίπτουσα, I, δ', 20. I, ιε', 2. — σκυτικῆς, κ', 3. Ἐπὶ πά-

σης ὕλης, I, ζ', 2. κς', 2. Ἐφ' ἐκάστης —, IV, α', 117. Ὑλαι, I, ε', 34. κθ', 2, 3, 41. II, ε', 1, 9. III, β', 7. κ', 8. IV, δ', 10. ζ', 5. Αἰμεγάλαι ὕλαι, I, κς', 10. — τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, III, γ', 1. — ἀνθρώπου, ζ', 25. Ἐμῶι — ἐστὶν ἡ ἐμοὶ διάνοια, κβ', 20. — τοῦ φιλοσόφου ὁ λόγος, IV, ή', 12. Ἐν ποίᾳ οὖν δεῖ ζητεῖν τὸ εὖρου καὶ ἀπαραπόδιστον; III, κβ', 40.
 Ὑμνεῖν τὸ Θεῖον, I, ις', 15. — τὸν Θεόν, III, κς', 30.
 Ὑπαγε, ζῆτει τίνων κατεξερράσεις, III, κα', 6. Μακρὰν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ὑπάγετε, ις', 10.
 Ὑπαιθρος (ὁ καὶ ἡ), III, κβ', 16, 87.
 Ὑπάρχοντα (τὰ), I, α', 30.
 Ὑπατεία (ἡ), III, γ', 15. κβ', 29. IV, α', 55, 60. δ', 47. ζ', 23. Ὑπατεύειν, α', 8, 149, 173. ι, 11, 18. Ὑπατικός, II, ιβ', 17. III, ιδ', 11. IV, α', 53, 94. Ὑπατος, III, γ', 15. κβ', 27.
 Ὑπάτη χορδῆ, I, κθ', 53. II, ιγ', 4.
 Ὑπεξάγειν, IV, α', 106.
 Ὑπεξαιρεῖσθαι, IV, ζ', 35.
 Ὑπέρ. Ὑπὲρ ἀμφοτέρας, III, κ', 10. — ἡμᾶς ἐστὶ, β', 6.
 Ὑπεραγρυπνεῖν, III, κβ', 95.
 Ὑπέρθεσις, IV, ιβ', 3.

- Ὑπερον (τὸ) καὶ ὁ Ὑπερος, III, ιβ',
 9 (σελ. 379, 386).
 Ὑπερτίθεσθαι, I, δ', 1. IV, ιβ',
 2 (σελ. 354).
 Ὑπέρχεται ὑμᾶς, IV, ιγ', 4.
 Ὑπερφυῶς, III, κγ', 11.
 Ὑπεύθυνος, I, ιβ', 34. IV, α', 66.
 77. ε', 15.
 Ὑπεφθαρχεῖν, σελ. 375.
 Ὑπέχειν, II, ιδ', 20.
 Ὑπηρετεῖν, IV, α', 37. Ὑπηρετής,
 III, κβ', 82, 95. κδ', 98, 113.
 Ὑπηρετικά, II, ή, 6. ε', 3.
 Ὑπνος, I, ε', 6. ιή, 23.
 Ὑπὸ, I, γ', 1. κβ', 26.
 Ὑποδεῖν, III, κς', 21. IV, α', 37.
 Ὑποδημάτια ὄνου, IV, α', 80.
 (σελ. 407).
 Ὑπόθεσις, I, ζ', 22. ιβ', 17. κέ,
 11, 12. κς', 1. κδ', 38, 41.
 II, ε', 11. III, β', 17. Ὑπο-
 θετικός, I, ζ', 1, 22. κς', 1,
 9, 13. II, κά, 17. III, β', 6.
 κδ', 78, 80. IV, δ', 14.
 Ὑποθήκη (ή), I, κέ, 5. II, β',
 25.
 Ὑποκαταγελαῖν, IV, ς', 21 (σελ.
 421).
 Ὑποκρίνεσθαι, I, κέ, 1. II, ϑ',
 20. IV, α', 165. β', 10. Ὑπο-
 κριτής, I, κδ', 18. IV, α', 165.
 ς', 13.
 Ὑπολαμβάνειν, IV, ς', 18. Ὑπο-
 λαβεῖν, I, γ', 4. κέ, 17. II,
 ε', 24. ς', 21. ιγ', 11. ιθ',
 21. III, ιδ', 8. κδ', 56.
 — κακῶς, ιή, 2. — ἄλλην
 οὐσίαν τοῦ ἀγαθοῦ, II, κ', 9.
 — ἀγαθὰ, κβ', 6. Ὑπολαμβάνειν
 ταῦτα, IV, ιγ', 19. —
 ὅτι, I, κέ, 9. IV, ε', 33.
 — ὁ δεῖ, ς', 22. — ὁ βού-
 λει, I, ε', 4.
 Ὑπολείπεται, I, ια', 26. II, κβ',
 2. IV, α', 106.
 Ὑποληψείδιον (ψυχρὸν καὶ ταλαί-
 πωρον), IV, α', 140. Ὑπόλη-
 ψις, I, ια', 33. II, ς', 21.
 ϑ', 14. ιδ', 22. III, ις', 9,
 10. IV, ς', 14.
 Ὑπολογίζεσθαι τι, III, ε', 4.
 Ὑπομενητικός, III, ή, 6.
 Ὑπομνησκειν, III, κδ', 86.—
 τῶν λόγων, I, ε', 6. — μικρά,
 8. Ὑπομνήματα, σελ. 1.
 Ὑπονοητικός, I, κγ', 3.
 Ὑποπαρενθυμείσθαι, IV, γ',
 5.
 Ὑποπίπτειν, IV, α', 55.
 Ὑποστατικὸν καὶ οὐσιῶδες, I, κ',
 17.
 Ὑποτάσσειν, II, ις', 7, 11. III,
 κδ', 65. IV, α', 61. δ', 1, 33.
 ιβ', 11. ιγ', 21. Ὑποτιθέσθαι,
 II, β', 12, 21. III, κβ', 68.
 IV, α', 77.
 Ὑποτιμᾶσθαι, III, κδ', 61.
 Ὑποτρέχει (ἀν δέ σ'), IV, β', 2
 (σελ. 412).
 Ὑποφορὰ, I, κδ', 40.
 Ὑποφύεται τὰ ἀρρώσθηματα, II,
 ιή, 8.

Υπόχυμα ἢ Υπόχυσις, σελ. 324.
 Υπτιος ρέγκει, III, κβ', 105.
 Ὑστερον, IV, ζ', 32.
 Ὑφιστάναι Ξεμέλιον, II, ιε', 9.

Φ.

Φαινέσθαι, I, ζ', 12. Τὸ φαινόμενον, I, β', 20. κή, 32. — μέτρον πάσης πράξεως, 10. Παρὰ τὸ φαινόμενον, IV, α', 55, 147.
 Φαινόλης, IV, ή, 34 (σελ. 427).
 Φάναι, III, ζ', 5.
 Φαντάζεσθαι, I, ε', 6. ιή, 13. II, ι, 27. ιδ', 18. ιε', 1. ις', 22. Φαντασία καταληπτὴ, ἀκατάληπτος, IV, δ', 13. — ἐναργής, III, γ', 4. — ταρακτική, II, ις', 20. — κατάλληλος, ιή, 9. — ἀδιάκριτος ὁμοιοτάτη, κ', 29. — Θεωρητική, III, κ', 1. — ἀνεξέταστος, β', 5. ιβ', 15. Τετραχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται, I, κζ', 1. Φαντασίας δέχεσθαι, II, ζ', 11. — παραπροσδέχεσθαι, I, κ', 11. — ἀνεξέταστον μὴ παραδέχεσθαι, III, ιβ', 15. Ἡ παραδεχθησομένη Φ. 15. Χρησθαι ταῖς φαντασίαις, I, α, 5, 7, 12. γ', 4. ς', 13, 18. ιβ', 34. κ', 5. κή, 12. λ', 4. II, ή, 4, 7, 20. ιθ', 32. κβ', 29. κγ', 7. III, α', 25. γ', 1.

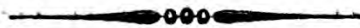
κά, 23. κβ', 20, 103. IV, δ', 28. ς', 25. ζ', 32. Δικιμάζειν τὰς φαντασίας, I, κ', 7. κς', 10. II, ιθ', 6. κβ', 6, 25. III, β', 8. γ', 4. ή, 1. ιβ', 7, 11. κβ', 25, 28. κδ', 108. κέ, 6. κς', 13. IV, γ', 7. δ', 13, 26. Ποιὰ προαίρεσις τῶν φαντασιῶν, I, ή, 16. Χρῆσις οἷα δεῖ φαντασιῶν, κ', 15. λ', 4. II, α, 4. Ἐκδεξαί με φαντασία, ιή, 24. III, ιβ', 15. Φαρμακοπῶλαι. Ζ. Προγράφειν. Φάτνη, IV, α, 35.
 ΦΕΙΔΙΑΣ, I, ς', 23. II, ή, 18, 20. Φειδιακὸς ἀνδριάς, II, ιθ', 23.
 Φέρειν, I, κέ, 6. κή, 28. II, α, 35. ζ', 9. ή, 24. ιγ', 3. III, θ', 22. κ', 12. IV, ι, 29. ιβ', 14. Φέρεσθαι, II, ιθ', 2. κά, 6. III, κβ', 26. IV, α', 125.
 Φεύγειν. Ζ. Φυγήν.
 ΦΗΛΙΚΙΩΝ, I, ιθ', 19. IV, α, 150.
 Φησὶν [ἀορίστως], I, δ', 9. ιδ', 11. ις', 25. ιή, 3. II, ι, 20. ια', 7. III, β', 6. ε, 1. θ', 15. κς', 19. IV, α', 11, 151. δ', 5. ς', 1. ια', 11. Φησὶν [ὁ Ἐπίκτητος], I, δ', 28. ις', 8. II, κγ', 16. III, β', 6.
 Φθισικὸς, III, ιγ', 20. κβ', 86.
 Φιλάλληλος, IV, ε, 17. Ζῶον φύ-

- σει φιλάλληλον, III, ιγ', 5.
IV, α', 126. ε', 10.
- Φιλάνθρωπος, III, κδ', 64. IV, η', 32. Φιλανθρώπων (τί γάρ ἡδίων θάμα τῶ) ἢ ἄνθρωποι πολλοί; δ', 27. Φιλανθρώπως, ζ', 28.
- Φιλαυτον (τοῦτο οὐκ ἔστι), I, ιθ', 11.
- Φιλεῖν. Φιλῶ σε, I, ιθ', 20. (σελ. 318). Φίλος, δ', 24. III, δ', 2. ζ', 13. κβ', 62, 95. κδ', 60. IV, α', 139. γ', 9. Φίλη, III, ζ', 13. Φίλον, I, κθ', 18. IV, δ', 21. Φιλικὰ δόγματα, ιγ', 15.
- Φιλοθεάμων, II, ιδ', 25.
- Φιλοθέωρον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, I, κθ', 58.
- Φιλόκαλος νεανίσκος, IV, ιά, 30.
- Φιλολογεῖν, III, ι, 10. Φιλολογία, IV, δ', 1. Φιλόλογος, II, δ', 1, 6, 11. III, β', 13. IV, δ', 42 (σελ. 416-417).
- Φιλοπονεῖν, III, ιε', 13.
- Φιλοσοφεῖν (θεῖ μὲν καὶ), θεῖ δὲ καὶ ἐγκέφαλον ἔχειν, I, κβ', 18. Ἔργον τοῦ φιλοσοφοῦντος, II, ιθ', 7. ιζ', 1. Τὸ φιλοσοφῆσαι τί ἐστίν; III, ι, 6. Ἀρχὴ τοῦ φιλοσοφεῖν κ. τ. λ. I, κς', 15. Τὸ φιλοσοφεῖν, II, ιά, 24. III, ιδ', 10. Σαυτῶ φιλοσόφησον ὀλίγον χρόνον, IV, η', 35. Φιλοσοφία, I, ιε', 2. III, κδ', 81. Φιλόσοφος, I, β', 26. θ', 9. III, κγ', 30. IV, η', 12.
- Φιλοστοργεῖν, I, ιά, 21, 24. Φιλοστοργία, I, κγ', 3. III, κδ', 59, 83. Φιλόστοργος, II, ιζ', 37. III, ιη', 5. κδ', 58. Φιλοστόργως διακεῖσθαι πρὸς τὸ παιδίον, I, ιά, 21.
- ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ, III, ιζ', 4.
- Φιλοτεχνεῖν, II, ε', 21. III, κς', 1. IV, ιά, 9, 25.
- Φιλοτεχνία, II, ε', 21. ιζ', 15.
- Φλέγμα (μὴ κατεξέρα αὐτῶν τὸ σαυτοῦ), III, ιγ', 23.
- Φλεγμαινεῖν, II, ιγ', 12. Αἱ ὀρέξεις φλεγμαινουσι, ιδ', 22.
- Φλυαρεῖν, III, ζ', 16. κδ', 39.
- Φλυαρία, γ', 18. Φλύαρος, κέ, 8.
- ΦΛΩΡΟΣ, I, β', 12.
- Φοβεῖσται, II, ιγ', 9. — μὴ ἄρξαι, IV, δ', 20 (σελ. 415).
- Φοβερά τοῖς ἀνοήτοις, ζ', 32.
- Φοίνιξ. Φοίνικα ἰστάνειν, III, ιβ', 2, 9 (σελ. 379).
- ΦΟΪΝΙΞ, I, κη', 32. II, κδ', 26.
- Φοιτῆν εἰς οἶκόν τινος, III, κδ', 54.
- Φορὰ (ἦ), I, ιβ', 16. II, ιε', 20. III, κα', 7 (σελ. 387).
- Φορεῖν. Ζ. Κόκκινα.
- Φαρτικά ῥήματα, II, ιβ', 10. Φορτίον, IV, ιγ', 16.

- Φραστική δύναμις, II, κγ', 14. Φωτίζειν, I, δ', 31.
 (σελ. 362). 19, 25, 30.
- Φράττειν, I, κζ', 20. X.
- Φρενετικός, II, ιέ', 3.
- Φρονίμου (του) ἐστὶ τὸ φιλεῖν, II, κβ', 3.
- Φρύαγμα (δουλικόν), IV, ά', 150.
- Φυγαδέυειν, I, ά', 22, 26. β', 21. II, έ', 19. Φυγὴν τινα φυγεῖν, ις', 38.
- Φύειν, IV, ή', 36. Πεφυκέναι, I, ά', 17. β', 34. κά, 2. ιβ', 17. κβ', 16. κγ', 19. III, ιέ', 9. IV, ιά', 33.
- Φυλάσσειν, I, ζ', 28.
- Φῦμα (τὸ), I, ιά', 7.
- Φυρᾶν, I, ά', 11. Φύρειν, II, ιβ', 13. IV, ιγ', 7.
- Φυσηθεῖς, I, ιθ', 1. II, ις', 10. Φυσημάτιον (τὸ) ἐκεντήθη, 10.
- Φύσις, I, ιβ', 19. ιθ', 25. κ', 16. IV, ή', 40. Φυσικός, III, ιγ', 5. ις', 6. IV, ί, 3. Φυσική, I, κβ', 9. II, ιθ', 8. ις', 7. κ', 6. κγ', 21. κδ', 16. III, β', 4. Χάρις φυσική, κβ', 90. Φυσικὸν πρᾶγμα, κδ', 91. Φυσικὴ δύναμις, IV, έ', 13. Φυσικῶς ποιεῖν τι, I, ιά', 5. — φαντάζεσθαι, III, κβ', 39.
- Φυτᾶριον (τὸ), IV, ή', 37.
- Φώναςκος φωνασικῶς ἐκπονεῖ, I, δ', 20.
- Φωνή, I, κ', 4. II, ιθ', 15. ις', 6. III, κά, 16. κβ', 50.
- Χαίνειν, I, κά, 1. Ὑπὸ πάσης φαντασίας κεχηνότες λαμβανόμεθα, III, γ', 17.
- Χαίρειν, III, κβ', 64. IV, ιά', 32. — εἶπε τῷ χρησμῷ, III, ά', 16.
- Χαιρώνεια, πόλις, III, κβ', 24.
- Χαλεπαίνειν, I, ιή', 8.
- Χαλκεύς, IV, ιά', 13.
- Χαρακτήρ (ὁ προτρεπτικός), III, κγ', 33. Τετράσσαρον ἔχον χαρακτήρα Τραϊανοῦ, IV, έ', 17.
- Γράφεις εἰς τὸν Ξενοφῶντος X., II, ις', 35. Οἱ χαρακτήρες, IV, έ', 16. Ἴδε Κυνικαὶ φωναί, ἴδε X., III, κβ', 50. Οὐ φανταζόμεθα κατ' ἀξίαν τὸν X. τὸν Διογένους, 80. Τίνα ἔχει X., τὰ δόγματα αὐτοῦ; IV, έ', 17.
- Χάρις (πολλή) αὐτῷ ὅτι κ. τ. λ. IV, έ', 9. — τῷ Θεῷ, IV, δ', 7. Ἐχῶ σοι χάριν, I, β', 23. III, έ', 10. Χάριν ἔχειν τῷ Θεῷ, IV, ζ', 9. ί, 16. Χάριν προσεῖναι πολλήν φυσικὴν, III, κβ', 90.
- Χάσκειν, I, κ', 11. II, β', 25. III, ιθ', 4 (σελ. 385).
- Χασμᾶσθαι, III, κδ', 39.
- Χαυνοῦν, I, ή', 8.
- Χειμάζεσθαι, II, ιθ', 15.

- Χειμασκεῖν, I, β', 32. IV, η', 35.
 Χειμών, III, ζ', 3. θ', 3.
 Χεῖρ (ἡ) οὐκ ἔστιν ἐμῆ, IV, α', 78.
 Χεῖρα καταφιλήσαι, III, κδ',
 49. IV, α', 148. ζ', 23. ι',
 20. — ἐκβαλεῖν, III, ιέ', 4.
 Χειρὸς οὐσία, III, ζ', 24. Μα-
 κρὰν ἀπ' αὐτοῦ τὰς χεῖρας, IV,
 α', 77.
 Χειραψία, σελ. 386.
 Χειροτονεῖν, III, θ', 3.
 Χείρων (οὐ) Σωκράτους, I, β',
 36.
 Χηνίδιαι, IV, ιά', 31.
 Χιλίαρχος, I, ις', 4.
 Χιτωνάριον τελευταῖον, τὸ σωμα-
 τιον, I, κέ', 21.
 Χολέρα (ἡ), I, ιθ', 6.
 Χορευτῆς, I, κδ', 15.
 Χορτάζειν, I, θ', 19. II, ις', 43.
 III, κβ', 66.
 Χρᾶσθαι, Ζ. Χρῆσθαι.
 Χρεῖαν ἔχειν, I, ς', 13. κθ', 27,
 29. II, α', 18. ς', 5. η', 8. III,
 κδ', 94, 101. Τίς σοι χρεῖα
 δογμάτων, ζ', 29.
 Χρῆ [ἑλλειπτικῶς], I, α', 18. ιβ', 24.
 Χρῆμα (τὸ), III, κδ', 31.
 Χρῆσθαι, I, ε', 2. ιά', 2. II, ε',
 3. ις', 28. κά', 9. IV, α', 115.
 ι', 8. Χρήσασθαι, II, ις', 28.
 IV, ς', 4. Χρήσις, Ζ. Φαντα-
 σία.
 Χρηστήριον, II, κά', 10.
 Χρηστική καὶ Χρηστικόν, II, θ',
 14. IV, α', 140. Χρηστικῶς,
 II, α', 32. θ', 19. III, ι', 4.
 Χρόνος, III, θ', 7. IV, η', 36. ιά',
 27.
 ΧΡΥΣΑΝΤΑΣ, II, ς', 15.
 ΧΡΥΣΗΪΣ, I, κβ', 7. II, κδ', 21.
 ΧΡΥΣΗΣ, ἱερέυς, σελ. 365.
 Χρυσίον, I, α', 5. Χρυσοῦν. II,
 ιθ', 26.
 ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ, I, δ', 6, 7. ι', 10.
 ις', 11, 13, 15. II, ς', 9. ις',
 40. ιθ', 8. κγ', 44. III, β', 13.
 κδ', 81. IV, θ', 6. Χρυσίππειαι
 (τά), II, ις', 34. III, κά', 7.
 Χρυσώματα, III, ζ', 29.
 Χυμοὶ, I, ιά', 11 (σελ. 311).
 Χύτρα, I, ιθ', 10. III, ιβ', 12.
 Χωλὸς (γέρον), I, ις', 20.
 Χώρα, II, δ', 5. III, κά', 18. κδ',
 106.
 Χωρίζεσθαι, II, θ', 2.
 Ψ.
 Ψέγειν, III, κς', 9.
 Ψεύδεσθαι, II, ιδ', 22. Ο' ψευδό-
 μενος, ις', 34. ιη', 18. κά', 17.
 III, β', 6. θ', 21. Ψευδῆς, ς',
 15. κβ', 42. Ψεῦδος, I, κη', 4.
 II, ιγ', 11. IV, α', 69. ι', 2.
 Ψηφίζειν, I, β', 14. Ψῆφος, II, ε', 3.
 Ψιλὸς, IV, α', 51. Ψιλοῦσθαι,
 III, α', 14.
 Ψιλωθρον, σελ. 388.
 Ψόφος, I, κδ', 6. II, ς', 19.
 Ψυχαγωγεῖν, IV, δ', 4.

- Ψυχάριον, III, ε', 10.
 Ψύχειν, I, ιη', 13, 14 (σελ. 315).
 Ψυχή, III, ιε', 6. IV, α', 131. ια', 6. Ψυχική ήδονή, III, ζ', 5.
 Ψύχος (τὸ), III, ιε', 3.
 Ψυχρολογία, IV, γ', 2.
 Ψυχρολουτεῖν, I, α', 29 (σελ. 300).
 Ψυχρὸς καὶ ἀταλαίπωρος, III, κβ', 51. IV, δ', 4. Ἀλαζῶν καὶ ψυχρὸς, ε', 4. Ψυχρὰ ἐπιθυμία, III, ιε', 7. Ψυχρὸν [ὑδωρ], ιε', 17. ιε', 3. IV, ια', 19.
 Ψωμὸν (μὴ δυνάμενοι τὸν) καταπιεῖν, I, κς', 16.
- Ω.
- Ω', I, κά, 3. III, α', 29.
 Ω' δάριον, III, κγ', 21.
- Ωδίνειν, I, κβ', 17. κθ', 36.
 Ωθεῖν, I, ι, 3.
 Ωμος (ὁ), I, δ', 13. III, ιε', 9. κ', 10. κά, 3. κβ', 50. IV, η', 34.
 Ωμός, III, α', 11. Ωμῶς, 24.
 Ωνὸ (ἡ), IV, α', 8, 53, 57.
 Ωρειον, Ωρρειον, Ωριον, Ωριάρχης, σελ. 310-311.
 Ως [ὑπονοούμενον], I, κά, 3. III, γ', 19. κγ', 21. IV, α', 50, 64.
 Ὄστε, II, ιδ', 15.
 Ὄστικὸν (τὸ ἄλογον ἐκεῖνο καὶ), IV, α', 84. Ὄστικῶς, II, θ', 5.
 Ὄφελεῖν, I, ε', 22. III, κ', 4. Ὄφελημα (τὸ), 12, 17. Ὄφελητικός, II, ι, 23. Ὄφελιμος, I, ιθ', 12. II, η', 1. III, ιγ', 3. Ὄφελιμον, I, ιθ', 13. II, η', 1.
 Ὄχρᾶν, IV, η', 32. Ὄχραιᾶν, III, β', 10. IV, ια', 20. Ὄχρὸς, III, κβ', 86.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

Ἀρρίανου ἐπιστολή..... Σελίδι 1

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛ. α΄. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν.....	3
β΄. Πῶς ἂν τις σώζοι τὸ κατὰ Πρόσωπον ἐν παντί.....	6
γ΄. Πῶς ἂν τις, ὅπο τοῦ τὸν Θεὸν πατέρα εἶναι τῶν ἀν- θρώπων, ἐπὶ τὰ ἐξῆς ἐπέλθοι.....	9
δ΄. Περὶ Προκοπῆς.....	10
ε΄. Πρὸς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς.....	14
ς΄. Περὶ Προνοίας.....	15
ζ΄. Περὶ τῆς χρείας τῶν μεταπιπτόντων καὶ Ὑποθετικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων.....	19
η΄. Ὅτι αἱ Δυνάμεις τοῖς ἀπαιδευτοῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.....	22
θ΄. Πῶς ἀπὸ τοῦ συγγενεῖς ἡμᾶς εἶναι τῷ Θεῷ, ἐπέλθοι ἂν τις ἐπὶ τὰ ἐξῆς.....	23
ι. Πρὸς τοὺς περὶ τὰς ἐν Ῥώμῃ προαγωγὰς ἐσπουδακό- τας.....	27
ια. Περὶ Φιλοστοργίας.....	29
ιβ΄. Περὶ Εὐαρεστήσεως.....	33
ιγ΄. Πῶς ἕκαστά ἐστι ποιεῖν ἀρεστῶς Θεοῖς.....	36
ιδ΄. Ὅτι πάντα ἐφορᾷ τὸ Θεῖον.....	37
ιε΄. Τί ἐπαγγέλλεται Φιλοσοφία.....	39
ισ΄. Περὶ Προνοίας.....	40
ις΄. Ὅτι ἀναγκαῖα τὰ Λογικὰ.....	42
ιη. Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν τοῖς ἀμαρτανομένοις.....	44
ιθ΄. Πῶς ἔχειν δεῖ πρὸς τυράννους.....	47
κ΄. Περὶ τοῦ λόγου, πῶς αὐτοῦ Θεωρητικὸς ἐστίν.....	49
κά. Πρὸς τοὺς θαυμάζεσθαι θέλοντας.....	51

ΚΕΦΑΛ. κβ'.	Περὶ τῶν Προλήψεων	Σελίδι 52
κγ'.	Πρὸς Ἐπίκουρον	54
κδ'.	Πῶς πρὸς τὰς περιστάσεις ἀγωνιστέον	55
κε'.	Πρὸς τὸ αὐτὸ	57
κς'.	Τίς ὁ βιωτικὸς νόμος	60
κς'.	Ποσαχῶς αἱ φαντασίαι γίνονται· καὶ τίνα πρόχειρα πρὸς αὐτὰς βοηθήματα παρασκευαστέον	62
κη'.	Ὅτι οὐ δεῖ χαλεπαίνειν ἀνθρώποις· καὶ τίνα τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα ἐν ἀνθρώποις	64
κθ'.	Περὶ Εὐσταθείας	67
λ'.	Τι δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς περιστάσεσιν	73

ΒΙΒΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

α'.	Ὅτι οὐ μάχεται τὸ θαρρῆν τῷ εὐλαβεῖσθαι	75
β'.	Περὶ Ἀταραξίας	79
γ'.	Πρὸς τοὺς συνιστάντας τινὰς τοῖς φιλοσόφοις	82
δ'.	Πρὸς τὸν ἐπὶ μοιχείᾳ ποτὲ κατειλημμένον	82
ε'.	Πῶς συννύσσει μεγαλοφροσύνη καὶ ἐπιμέλεια	84
ς'.	Περὶ ἀδιαφορίας	87
ς'.	Πῶς μαντευτέον	90
η'.	Τίς ἡ οὐσία τοῦ ἀγαθοῦ	91
θ'.	Ὅτι οὐ δυνάμενοι τὴν τοῦ Ἀνθρώπου ἐπαγγελίαν πλη- ρῶσαι τὴν τοῦ Φιλοσόφου προσλαμβάνομεν	94
ι'.	Πῶς ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ καθήκοντά ἐστιν εὐρίσκειν	96
ια'.	Τίς ἀρχὴ Φιλοσοφίας	99
ιβ'.	Περὶ τοῦ διαλέγεσθαι	102
ιγ'.	Περὶ τοῦ Ἀγωνιᾶν	104
ιδ'.	Πρὸς Νάσωνα	107
ιε'.	Πρὸς τοὺς σκληρῶς τισιν ὦν ἔκριναν ἐμμένοντας	110
ις'.	Ὅτι οὐ μελετῶμεν χρῆσθαι τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κα- κῶν δόγμασιν	112
ις'.	Πῶς ἐφαρμοστέον τὰς προλήψεις τοῖς ἐπὶ μέρους	117
ιη'.	Πῶς ἀγωνιστέον πρὸς τὰς Φαντασίας	122
ιθ'.	Πρὸς τοὺς μέχρι λόγου μόνον ἀναλαμβάνοντας τὰ τῶν φιλοσόφων	125

ΚΕΦΑΛΑ. κ'.	Πρὸς Ἐπικουρείους καὶ ἀκαδημαϊκούς.....	Σελίδι 129
κα.	Περὶ Ἀνομολογίας.....	134
κβ'.	Περὶ φιλίας.....	137
κγ'.	Περὶ τῆς τοῦ λέγειν δυνάμεως.....	141
κδ'.	Πρὸς τινὰ τῶν οὐκ ἤξιωμένων ὑπ' αὐτοῦ.....	147
κε.	Πῶς ἀναγκαῖα τὰ Δογικά.....	151
κς'.	Τί τὸ ἴδιον τοῦ Ἀμαρτήματος.....	151

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

α.	Περὶ Καλλωπισμοῦ.....	153
β'.	Περὶ τίνος ἀσκεῖσθαι δεῖ τὸν Προκόψοντα καὶ ὅτι τῶν κυριωτάτων ἀμελοῦμεν.....	159
γ'.	Τίς ὕλη τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς τί μάλιστα ἀσκητέον.....	161
δ'.	Πρὸς τὸν ἀκόσμως ἐν θεάτρῳ σπουδάσαντα.....	163
ε'.	Πρὸς τοὺς διὰ νόσον ἀπαλλαττομένους.....	165
ς'.	Σποράδην τινά.....	167
ζ'.	Πρὸς τὸν διορθωτὴν τῶν ἐλευθέρων πόλεων, Ἐπικούρειον ὄντα.....	168
η.	Πῶς πρὸς τὰς φαντασίας γυμναστέον.....	172
θ'.	Πρὸς τινὰ ῥήτορα, ἀνιόντα εἰς Ῥώμην ἐπὶ δίκῃ.....	173
ι.	Πῶς δεῖ φέρειν τὰς Νόσους.....	175
ια.	Σποράδην τινά.....	178
ιβ'.	Περὶ Ἀσκήσεως.....	178
ιγ'.	Τί ἐστὶν Ἐρημία, καὶ ποῖος Ἐρημος.....	180
ιδ'.	Σποράδην τινά.....	183
ιε'.	Ὅτι δεῖ Περισκεμμένως ἔρχεσθαι ἐφ' ἕκαστα.....	184
ισ'.	Ὅτι εὐλαβῶς δεῖ συγκαθιέναι εἰς Συμπεριφορὰν.....	186
ις'.	Περὶ Προνοίας.....	188
ιθ'.	Ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰς Ἀγγελίας ταρασσεσθαι.....	189
ιθ'.	Τίς στάσις ἰδιώτου καὶ φιλοσόφου.....	190
κ'.	Ὅτι ἀπὸ πάντων τῶν Ἐκτός ἐστὶν ὠφελιῆσθαι.....	191
κα.	Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐπὶ τὸ Σοφιστεῦειν ἐρχομένους.....	193

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

545

ΚΕΦΑΛ. κβ'. Περὶ Κυνισμοῦ	Σελίδι 196
κγ'. Περὶ τοὺς Ἀναγνώσκοντας καὶ Διαλεγομένους ἐπι- δεικτικῶς	208
κδ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν Προσπάσχειν τοῖς Οὐκ ἐφ' ἡμῖν . . .	213
κε'. Πρὸς τοὺς Ἀποπίπτοντας ὧν προέθεντο	226
κς'. Πρὸς τοὺς τὴν Ἀπορίαν δεδουκίοντας	228

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

α'. Περὶ Ἐλευθερίας	235
β'. Περὶ Συμπεριφορᾶς	254
γ'. Τίνα τίνων Ἀντικαταλλακτέον	255
δ'. Πρὸς τοὺς περὶ τὸ ἐν Ἡσυχίᾳ διάγειν ἐσπουδακότας . . .	256
ε'. Πρὸς τοὺς μαχίμους καὶ Θηριώδεις	262
ς'. Πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ Ἐλεῖσθαι ὀδυνωμένους	267
ζ'. Περὶ Ἀφοβίας	272
η'. Πρὸς τοὺς ταχέως ἐπὶ τὸ σχῆμα τῶν φιλοσόφων ἐπι- πηθῶντας	277
θ'. Πρὸς τὸν εἰς Ἀναισχυντίαν μεταβληθέντα	282
ι'. Τίνων θεῶν Καταφρονεῖν, καὶ πρὸς τίνα Διαφέρεσθαι . . .	284
ια'. Περὶ Καθαριότητος	288
ιβ'. Περὶ Προσοχῆς	293
ιγ'. Πρὸς τοὺς εὐκόλως ἐκφέροντας τὰ αὐτῶν	295

ΠΙΝΑΞ

ΛΕΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

- Ἀδέξις, 413.
Ἀνορεξία, 412.
Ἀπασβολόνω, 384.
Ἀπαύριον, 432.
Ἀποκάμνω, 401.
Ἀποστέκομαι, 401.
Ἄς. Ζ. Οψεται.
Ἀσβόλη, Ἀσβολόνω, 384.
Ἀχλαβοή. Ζ. Ὀχλοβοή.
Ἄψά. Ἀψόθυμος. Ἄψός ἢ Ἄψύς,
344 — 345.
Βαρύν (κάμνει τόν), 341.
Βλέμμα. Ζ. Στραβόν.
Βολά (μία), 338.
Γλωσσᾶς, Γλωσσώδης, 347.
Γοργός, 380.
Γουρούνα, Γουρούνιον, 436.
Γρυνιάζω, 436. Γρυνιάρικα παιδιά,
392.
Γουῶρα [νήσος], 324.
Γύρον (τί τά φέρεις τόν) ἢ τειγ-
ρου, 435.
Ἐλθῆ (ὅ, τι σου), 432.
Ἐντροπή, 305.
Ἐξέκοψα, 326.
Ἐπιτούτου, 424.
Ζαλίζομαι, 372.
Ζόχος, 322.
Ζυγαρία, Ζύγιον, 344.
Ζωήν μου (μά τήν), 394.
Ἡ [ἔλλειπτικῶς ὑπονοούμενον],
358, 371.
Θέλει, δέν θέλει, 371.
Θέλω [δηλωτικόν τοῦ μέλλοντος],
326, 340.
Θεόν σου (εἰς τόν), 355, 386.
Κάθησαι (τί) καί κλαίεις; 397.
Κάμνει καπνόν. Ζ. Καπνίζει.
Καμόνομαι, 306.
Κανείς. Ζ. Τίς.
Καπνίζει, 323.
Κασσώπη [λιμήν], 373.
Καταπότην ὀνομάζομεν σήμερον
τὸν φάρυγγα, (χυδαϊέστερον,
Καταπινάρι). Καταπό-
θραν, ἢ Καταπότραν τὸν
ὠνόμαξε Παῦλος ὁ Αἰγινήτης,
καί Κατάποσιν ὁ Ἐπίκτητος
(I, ις', 17, σελ. 41.)
Κατέχω, 355, 436.
Καῦσος, 412.
Κλάνη, Κλανία. Κλανιάρης. Κλάνω,
393.
Κλωστή, 301.
Κοιτωνάριος, 317.
οντριάζω, 353.

- Κοπάδια (τά), 357.
 Κόπανος, 380.
 Κόπτω, 326. Ἐκκόπτω. Ζ. Ἐξέ-
 κοψα.
 Κόρδα, 320.
 Κορδωμένος, 320,
 Κουβάριον, 301.
 Κουλούρα, Κουλούριον, 360.
 Κουμάριον, 391.
 Κουράδια (τά), 357.
 Κράζω, 324-325.
 Κρατῶ, 340.
 Κρίμα, 431.
 * Κροκίδιον 434.
 Κυττάζω, Παρακυττάζω, 300.
 Λογάριον, 435.
 Λογᾶται (ὅσον νᾶ), 398.
 Λόγου χάριν, 398.
 * Μαζίον (lingot) 435.
 * Μαχαιροφόρος, 333.
 * Μέρος δράματος (acte), 323.
 Μέσην (εἰς τήν), 377.
 Μόδιον, 314.
 Νά [διπλασιαζόμενον], 340.
 [Σχετλιαστικὸν], 328. [προσ-
 ταχτ. ἢ εὐκτικὸν], 411.
 Ξυλοκοπῶ, 376, 416.
 Ὀλόγκαιπαν, 327.
 Οὔια. 322.
 Ὄφελος (τί); 378.
 Ὀχλοβοή, 346.
 Ὄψεται (ἄς), Ὄφονται (ἄς), 385.
 Πάγος (τὸ), Πάγος (ὀ), 428.
 * Παρακυττάζω. Ζ. Κυττάζω.
 Πασχίζω, 409.
 Περίστασις, 321.
 Πέταλα (τά), 407.
 Πετσιάζω, Πετσίον, 353.
 Πινακίδα, Πινάκιον, 317.
 Πορδῆ, 393.
 Προεστῶς, 376.
 Προσπαθῶ, 409.
 Προφύλιον, 322.
 Ρήκτω, 319.
 Ροδάνη, 302.
 Ροφηματία, 381.
 Σαγμάριον, 407.
 * Σανός. Ζ. Τσαννός.
 * Σεληναῖα (τά), 407.
 Σιχαίνομαι, 384.
 Σκάζω ἢ Σκῶ, 312.
 Σκλιθόνω. Ζ. Στιλθόνω.
 Σκοτίζομαι, Σκοτίζω, Σκοτόνω,
 372.
 Σκούτέλιον, 317.
 Στημόνιον, 301.
 Στιλθόνω, 341.
 Στραδὸν βλέμμα, 411.
 Συκοκάρυδα, 377.
 Συναναστροφή, 412.
 Σύρμα, 331.
 Σφάκελα, Σφακελόνω, 369.
 Σφακτόν, 357.
 * Τελεσφορῶ, 427.
 * Τσαννός, 393.
 Τίποτε, 419.
 Τίς ἢ Κανεῖς, 416.
 Τουλούπα, 301.
 Τρεῖς τέσσαρες [κατ' ἄλλειψιν τοῦ

Ἡ], 358. Ζ. καὶ Ἡ.

Τρυγύρου. Ζ. Γύρον.

Τυλάριον, 391-392.

Ἰποκρίνομαι, 306.

Ἰφάδιον, 301.

Φάδι. Ζ. Ἰφάδιον.

Φαίλονιον ἢ Φελόνιον, 427.

Φέρω. Ζ. Γύρον.

Φηχάριον, 320.

Φιλοκαλία, 326.

Φύρω ἢ Φύρων, Φύρτης, Φυρμένος,

Φυρμένα μαλλία, 433.

Φωτοχυσία, 350.

Χαβιάριον, 357.

Χάνομαι. Δέν πᾶς νὰ χαθῆς; 350.

Χαλκώματα (τά), 375.

Χάσκω, 385.

ΣΥΓΓΡΑΦ. Η ΠΟΙΗΤ. ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ
Η ΕΞΗΓΗΘΕΝΤΕΣ.

Ἀθήναιος, 313, 330, 338, 419-
420.

Διογένης Λαέρτιος, 321, 351-
352, 362-363, 367 (δὶς),
374.

Ἐβδομήκοντα (οἱ) 384, 398, 428.

Ἐρωτιανός, 322, 397.

Ἡσύχιος, 300, 301, 311, 326,
392, 427.

Ἰπποκράτης, 329, 383.

Νέα Διαθήκη, 318.

Ξενοφών, 395.

Παλαιά Διαθήκη, Ζ. Ἐβδομήκοντα.

Πλάτων, 325, 401, 428 (δὶς).
Πλούταρχος, 304, 306, 309,
315.

Σουίδας, 316, 435.

Στοβαῖος, 351-352, 354, 414,
417.

Σχολιαστής Ἀριστοφάνους, 420.

Σχόλιον εἰς Ἐπίκτητον, 370.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

ΣΕΛΙΔΙ 3, ΣΤΙΧΩ 11, γρ. καὶ τᾶλλα. — ΣΕΛ. 4, ΣΤΙΧ. 16, γρ. λανθανέτω. — ΣΕΛ. 27, ΣΤΙΧ. 22, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 32, ΣΤΙΧ. 3, γρ. ἀκούοντα, ἐμοὶ δὲ. — ΣΕΛ. 41, ΣΤΙΧ. 29, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 42, ΣΤΙΧ. 6, γρ. ἄπειρον ἔσται. — ΣΕΛ. 45, ΣΤΙΧ. 6, γρ. ἐκείνως. — ΣΕΛ. 48, ΣΤΙΧ. 18, γρ. ἂν μὴ τι (ἴδ. σελ. 317). — ΣΕΛ. 54, ΣΤΙΧ. 18, γρ. κατακλαίη. — ΣΕΛ. 89, ΣΤΙΧ. 7, γρ. πεμφθῶ. — ΣΕΛ. 117, ΣΤΙΧ. 17, γρ. μηδέποθ' εὐρεῖν. — ΣΕΛ. 199, ΣΤΙΧ. 25, γρ. Τρώων. ΣΤΙΧ. 26, γρ. Τρώες. — ΣΕΛ. 224, ΣΤΙΧ. 28, γρ. διδῶται. — ΣΕΛ. 267, ΣΤΙΧ. 14, γρ. χρήσασθαι δεήσει. — ΣΕΛ. 270, ΣΤΙΧ. 26, γρ. γίνεσθαι λέγεις (ἴδ. σελ. 421). — ΣΕΛ. 281, ΣΤΙΧ. 11, γρ. πρὸς τι βρωμάτιον (ἴδ. σελ. 427). — ΣΕΛ. 302, ΣΤΙΧ. 28, γρ. ὑπερορίαν. — ΣΕΛ. 311, ΣΤΙΧ. 36, γρ. ἐνέλειπε. — ΣΕΛ. 344, ΣΤΙΧ. 24, γρ. Ὁ νοῦς, Οὐκ.

Ἐν τοῖς τοῦ προεκδοθ. Ἐγχειριδ. Ἐπικτήτου Προλεγομένοις, ΣΕΛ. λά, ΣΤΙΧ. 1, γρ. ὁ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ.

ΤΕΛΟΣ.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

700000

